VETUS TESTAMENTUM

EX VERSIONE

SEPTUAGINTA INTERPRETUM

Olim ad fidem

CODICIS MS. ALEXANDRINI

Summo Studio & incredibili Diligentia expressum, emendatum ac suppletum

à JOANNE ERNESTO GRABE S. T. P.

Nunc vero

Diversis VATICANI EXEMPLARIS Lectionibus

Aliisque accessionibus insigniter locupletatum.

SUMMA CURA EDIDIT

JOANNES JACOBUS BREITINGERUS.

TOMUS IV.

B.FONS.AR.

B.FONS.AR.

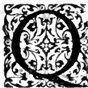
TIGURI HELVETIORUM

Ex Officina JOANNIS HEIDEGGERI & SOC. MDCCXXX.

PROLEGOMENA.

CAP. I.

Quo Notitia Codicis ALEXANDRINI, Præſertim quoad hunc Tomum, traditur, *Et quæ in illo Pſalmis præfixa extant, accurate deſcripta exhibentur.*

Uæ in Prolegomenis Tom. I. Cap. 1. de Codice *Alexandrino* diſſerui, hoc loco repetere non eſt neceſſe; neceſſarium tamen, vel ſaltem commodum videtur, quæ de antiquitate ejusdem ibi §. 5. ſtatui, adverſus objectionem, ex quodam poſtremi hujus Tomi loco forte petendam, debite defendere, atque etiam de librorum Metricorum hocce comprehenſorum diſtinctione per στίχους ibidem §. 6. breviter dicta, hic prolixiùs exponere ac illuſtrare. Nimirum ex inſcriptione Cantici B. *Mariæ* Virginis, unà cum aliis V. & N. Teſtamenti Hymnis Pſalterio *Davidis* ſubnexi, in qua epitheto θεοτόκου ipſa ornata legitur, colligeret forte quiſpiam, illud unà cum reliquis Pſalmis librisve in Codice noſtro non niſi poſt ætatem *Neſtorij*, ac poſt III. Oecumenicum Concilium, quod *Epheſi* anno 30. Seculi V^ti. æræ Chriſtianæ habitum S. *Mariæ* hunc titulum aſſeruit, demum exaratum eſſe. Verùm licet dictum Concilium titulum θεοτόκου Matri Servatoris noſtri adſcriptum ſolenni decreto contra *Neſtorium* confirmaverit, eum tamen non primùm invenit, ſed is jàm antè ab antiquioribus Patribus ipſoqueChriſtianorum vulgo uſurpatus fuit: id quod modò oſtendere, atque ſic non ſolùm Codicis *Alexandrini*, ſed & dictionis ab omnibus, præterquam *Neſtorianorum* in Oriente, Eccleſiis receptæ antiquitatem confirmare placet. Οἱ παλαιοὶ θεοτόκον τὴν Μαρίαν λέγειν οὐκ ὤκνησαν, rectè ait *Socrates* Lib. VII. Hiſt. Eccles. cap. 32. moxque affert *Euſebii* verba Lib. III. de Vita Conſtantini ſic inter alia de Spelunca Bethleemitica ſcribentis: Ἡ βασίλισσα Ἑλένη ἡ θεοφιλεστάτη τῆς θεοτόκου τὴν κύησιν μνήμασι θαυμασίοις κατεκόσμει, παντοίως τὸ τῇδε ἱερὸν ἄντρον φαιδρύνουσα· quæ & in noſtris Exemplaribus citati libri cap. 43. verbatim

leguntur. Addit verò *Socrates* aliud insigne, licet deperditum, testimonium *Origenis*, ita pergens: Καὶ Ὠριγένης δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τῶν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους τῦ Ἀποςόλυ ἐπιςολὴν ἑρμηνεύων, πῶς Θεοτόκος λέγεται, πλατέως ἐξήτασε. Deperditum inquam; siquidem in istorum, quos modo Latine habemus, *Origenis* Commentariorum in Epistolam ad Romanos Libro I. nil tale exstat: ut adeo tam ex hoc *Socratis* loco, quàm ex fragmento ejusdem Tomi in Philocalia cap. 25. recitato, si cum Latinis nostris conferatur, pateat, hisce longè prolixiores fuisse Græcos *Origenis* in dictam Epistolam Tomos, de quibus alibi plura. Cæterum ut jacturam istam quodammodo resarciam, subjungo verba *Origenis* ex Homil. I. inter diversas, quâ in verba *Matthæi* cap. I. de Matre Christi ita commentatur: *Mater ejus. Cujus ejus? Mater Dei unigeniti, Domini & Regis omnium, plasmatoris & Creatoris cunctorum.* Et mox: *Hæc virgo sancta genuit Deum, sed intacta permansit; Mater effecta est, sed Virginitatem non amisit.* Denique: *Hujus Unigeniti Dei dicitur hæc Mater Virgo Maria.* Plura S. Patrum nomina ad probandum vetustiorem tituli *Deiparæ* usum adduxir *Cyrillus Alexandrinus* in Epistola ad *Acacium Beroënsem* Tom. V. Part. II. pag. 44. scribens: Εὑρίσκω γὰρ ἐν συγγραφαῖς καὶ τὸν τῆς ἀοιδίμυ μνήμης ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον πλειςάκις αὐτὴν ὀνομάσαντα Θεοτόκον, καὶ μακάριον δὲ πατέρα ἡμῶν Θεόφιλον, καὶ ἑτέρυς πολλὺς τῶν ἁγίων καὶ κατὰ καιρὺς ἐπισκόπων· τῦτο μὲν Βασίλειον, τῦτο δὲ Γρηγόριον, καὶ αὐτὸν δὲ μακάριον Ἀττικόν. Horum loca hîc quidem non designavit *Cyrillus*; aliquorum tamen verba alibi citavit, & *Athanasij* quidem ex Oratione 4ta contra Arianos, (quam λόγον τρίτον *de Trinitate* appellat, primam, quæ non nisi Epistola Encyclica contra Arianos est, reliquis quatuor Tractatibus haud adnumerans) testimonium allegavit in Epistola ad Monachos Ægypti Tom. V. Part. II. pag. 4. ex re & vero dicens B. *Mariam* ibi sæpius Θεοτόκον appellari: sed & ἐκ τῦ περὶ σαρκώσεως λόγυ prolixum recitavit locum Lib. de Fide ad Reginas Tom. V. Part. II. pag. 48. ubi etiam *Attici* ac *Theophili* in laudata Epistola nominatorum verba subdit, quæ tamen non ipsam Θεοτόκυ vocem sonant, licet rem diserte doceant. Illorum vero vicem supplere possunt duo alii à *Cyrillo* ibidem allegati, *Antiochus* & *Ammon* Episcopus *Adrianopoleos*, benedictam Virginem Θεοτόκυ epitheto salutantes. *Basilij* ac *Gregorij* sive loca sive verba nusquam *Cyrillus* exhibuit, in iis saltem quæ extant, Operibus; reperitur vero Θεοτόκυ titulus in *Basilii* Homilia 25. de humana Christi generatione Tom. I. p. 590. C. ac *Gregorij Nysseni* Epistola ad *Eustathiam* & *Ambrosiam* Tom. III. p. 660. nec non in alterius *Gregorij*, *Nazianzeni* scilicet, Orat. 35. p. 564. ac Orat. 51. p. 738. ubi satis acriter decernit: Εἴ τις ὐ Θεοτόκον τὴν Μαρίαν ὑπολαμβάνει, χωρίς ἐςι τῆς Θεότητος· ut adeo nil mirum sit, si *Thecla*, *Gregorij Nazianzeni* familiaris, cognomen istud B. Virgini in inscriptione Cantici ejus adscripserit. Atqui licet hæ auctoritates ad probandum vetustiorem Synodo *Ephesinâ* vocis Θεοτόκος usum, ipsaque, quâ Codex *Alexandrinus*

exaratus fertur, ætate ac manu receptum ſufficere videantur; duos tamen adductis à *Cyrillo* antiquiores Epiſcopos *Alexandrinos* addere placet, nimirum *Alexandrum*, qui in Epiſtola ad *Alexandrum Conſtantinopolitanum* non multum à fine, apud *Theodoretum* Lib. I. Hiſt. Eccles. Cap. 4. τῆς Θεοτόκȣ Μαρίας mentionem fecit, & *Dionyſium* qui in Epiſtola contra *Paulum Samoſatenum* poſt medium Seculi III. ſexies hunc titulum uſurpavit. Quod Epitheton adeo frequenter B. *Mariæ* adſcriptum *Julianus* Apoſtata Chriſtianis exprobravit hoc apud *Cyrillum* Lib. VIII. contra *Julianum* p. 262. allegato dicterio: Θεοτόκον δὲ ὑμεῖς ȣ̓ παύεσθε Μαρίαν καλȣ̃ντες.

§. 2. Quod *Pſalmorum Davidis* ac reliquorum Metricorum Veteris Teſtamenti, *Jobi* ſcilicet ac *Salomonis* librorum diſtinctionem per ςίχȣς, id eſt, verſus ſive potius commata, in *Alexandrino* etiam Codice obſervatam attinet, de ea *Heſychii Hieroſolymitani* verba citato Prolegomenorum Tomi I. loco allegavi; quibus & *Libros Prophetarum majoris perſpicuitatis cauſa per verſuum cola dividere, vetus inventum S. Patrum* vocat. Et ſane ipſum quoque *Origenem* in Hexaplis textum LXX. Interpretum ςιχηρῶς ſcriptum exhibuiſſe, ex *Euſebij* Hiſtor. Eccleſ. Lib. VI. cap. 16. rectè docuit *Valeſius* in Annotatione ad iſtum locum, quam lege, ſi placet; nec non quæ *Martianæus* Prolegom. IV. in Divinam S. *Hieronymi* Bibliothecam de diviſione Biblicorum aliorumque Librorum per cola ſive verſus prolixè ſatis atque eruditè diſſeruit. Atque hinc natæ ſunt Stichometriæ, veluti *Nicephori Conſtantinopolitani*, cui adſcribi ſolet, aliaque quam diligentiſſimus *Cotelerius* Judicio de Epiſtola S. *Barnabæ* inſeruit; quæ tamen & inter ſe, & à Codice *Alexandrino* quoad numerum τῶν ςίχων in Metricis V. T. Libris aliquantum ſunt diverſæ; quòd Librarii partim numeros in Stichometriis vitiaverint, partim in deſcribendis ſacris Scripturis minùs accurati haud eandem ſemper verſuum diſtinctionem obſervaverint, ſed duos ſæpe in unum contraxerint: cujus παρορáματος etiam Scribam *Alexandrini* Codicis quandoque reum deprehendi, ideoque quibusdam in locis Capite 2. recenſendis ab eo diſcedere conſultum duxi. At vero cum error iſte procedente tempore magis magisque proceſſerit, hinc factum videtur, ut Codex noſter longè vetuſtiſſimus numerum ſtichorum in Libris Metricis habeat aliquanto majorem illo, quem ſingulis horum aſſignat utraque modo dicta Stichometria, utpote ſequiori ætate compoſita: *Pſalterio* tamen excepto, quod cum in MS. *Alex.* quinta circiter parte mutilum ſit, novem inde foliis deperditis, verſuum rationes haud exactè inire licet. Sic verbi gratia libro *Jobi* 1800. cola adſcribit *Nicephori*, 1600. alia apud *Cotelerium* Stichometria; at in noſtro MS. bis mille ac centum fere verſibus is diſtinctus legitur. Porro in *Proverbiis Salomonis* 1700. vel 1708. ſtichos numeravit *Nicephorus*, 1600. alter *Cotelerii* Antiquarius; aſt in *Alex.* Codice 1900. circiter reperiuntur. Quin in librorum Metricorum minimo, *Cantico* nempe *Salomonis* ſatis magna cernitur

nitur differentia : quippe *Niceph.* 280. *Coteler.* 300. MS. *Alex.* 360. habet ſtichos, uno per errorem Librarii omiſſo, ac in noſtra idcirco Editione minoribus literis expreſſo. Capitulorum, quæ vulgo dicuntur, diſtinctionem in Scripturis Metricis, ſaltem *Salomonis*, nullam deſignat Codex noſter. Equidem ex eo, quod cujuslibet *Pſalmi* principium vel titulum minio exaraverit Librarius, colligeret forte quispiam, in reliquis etiam Libris, ubi ſtichi rubro colore ſcripti apparent, novum incipere Caput; ſed rem aliter ſe habere, ex accurata illorum omnium recenſione ſuis locis facienda patebit. Atqui hæc in genere de Libris Metricis, prout in MS. *Alex.* exhibentur, dicta ſufficiant.

§. 3. *Pſalmos Davidis* in ſpecie quod attinet, hiſce varia in Codice noſtro præfixa extant : & primo quidem S. *Athanaſii* Epiſtola ad *Marcellinum*, quâ inſignem *Pſalterii* excellentiam, atque ſingulorum *Pſalmorum* variis in caſibus uſum demonſtravit. Atqui hanc ipſe S. *Athanaſius* προέταξεν ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ἑρμηνείας τῶν Ψαλμῶν, *Interpretationi Pſalmorum præpoſuit*, ut à *Synodo Nicæna* II. Tom. VII. Concil. *Labbei* col. 540. memoriæ proditum eſt. Aſt ſive vera ſive falſa ſit traditio iſta, ipſius tamen S. Patris ævo vel paulo poſt Librariis ſolemne fuiſſe, ut laudatam Epiſtolam ipſi *Pſalmorum* libro veluti εἰσαγωγὴν aut *Prodromum* præmitterent, *Alexandrini* Codicis exemplum oſtendit. Cæterum licet in pluribus S. *Athanaſii* Editionibus, ac in poſtrema Celeberrimi *Montfauconi*, omnium optima Tom. I. Part. II. p. 982. usque 1003. iſte ad *Marcellinum* libellus Græcè ac Latinè ſit excuſus; cum tamen ex antiquiſſimis ac S. Patri fere coævis membranis noſtris haud parum correctiorem ac pleniorem, ut conferenti patebit, hîc denuo edere placuit, absque Latina tamen verſione. Quamvis enim hanc quoque prælo fere paratam haberem, mutato tamen conſilio eam omittendam cenſui, quod antedictæ literæ intellectu perfaciles ſint, vel tales iis ſaltem futuræ, qui ſequentem in hoc Tomo Græcum S. Scripturæ textum ſine interpretatione intelligere potuerint. Sectiones, in quas Epiſtolam diſpeſcuit Librarius noſter, licet incommodas ſæpe, hic tamen obſervare placuit; niſi ubi perperam prorſus in medio commatis vel periodi ſunt factæ, vel ubi aliter textum dividere neceſſe fuit; de quibus Lectorem in ora paginæ inferiori ſemper monui : ac ibidem etiam Sphalmata Scribæ vel anomalias Scripturæ annotavi; excepto eo, quod frequenter ac perpetuo fere occurrit, nempe τεσσερακοστὸς pro τεσσαρακοστός. Sine longiori igitur præfatione jam laudatam S. *Athanaſii* Epiſtolam ex Codice *Alex.* accuratè deſcriptam ſiſto :

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΨΑΛΜΟΥΣ.

Ἄγαμαί σε τῆς ἐν Χριστῷ προαιρέσεως, φίλε Μαρκελλῖνε· καὶ γὰρ καὶ τὸν παρόντα πειρασμὸν, καίτοι πολλὰ παθὼν ἐν αὐτῷ, καλῶς φέρεις, καὶ τῆς ἀσκήσεως οὐκ ἀμελεῖς. Πυνθανόμενος γὰρ τοῦ κομίσαντος τὴν ἐπιστολὴν, πῶς ἄρα καὶ μετὰ τὴν νόσον διάγεις· ἔμαθον πρὸς μὲν πᾶσαν τὴν θείαν γραφὴν ἔχειν [a] σε τὴν σχολὴν, πυκνότερον δὲ μάλιστα τῇ βίβλῳ τῶν ψαλμῶν ἐντυγχάνειν, καὶ φιλονεικεῖν τὸν ἐν ἑκάστῳ ψαλμῷ νοῦν ἐγκείμενον καταλαμβάνειν.

Καὶ διὰ τοῦτο τοίνυν ἀποδέχομαί σε, πολὺν ἔχων εἰς αὐτὴν τὴν βίβλον κἀγὼ πόθον, ὥσπερ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γραφήν.

Καὶ γὰρ οὕτως ἔχων, συνέτυχόν τινι φιλοπόνῳ γέροντι, καὶ βούλομαι καὶ σοὶ, ἅπερ ἐκεῖνος κατέχων τὸ ψαλτήριον περὶ αὐτοῦ μοι διηγήσατο, γράψαι· ἔχει γάρ τινα χάριν καὶ πιθανότητα, [b] μετ' εὐλόγου τοῦ διηγήματος.

Ἔλεγεν γὰρ οὕτως· Πᾶσα μὲν, ὦ τέκνον, ἡ καθ' ἡμᾶς γραφὴ, παλαιά τε καὶ καινὴ, θεόπνευστός ἐστιν καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, ὡς γέγραπται· (2. Tim. 3. v. 16.) ἔχει δὲ τινα πιθανὴν παρατήρησιν τοῖς προσέχουσιν ἡ τῶν ψαλμῶν βίβλος.

Ἑκάστη μὲν γὰρ βίβλος τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα διακονεῖ καὶ ἀπαγγέλλει· οἷον ἡ Πεντάτευχος γένεσιν κόσμου καὶ τῶν πατριαρχῶν τὰς πράξεις, τήν τε ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ Ἰσραὴλ [c] ἔξοδον, καὶ τὴν τῆς νομοθεσίας διάταξιν· ἡ Τρίτευχος τὴν κληροδοσίαν, καὶ τῶν κριτῶν τὰς πράξεις, καὶ [d] γενεαλογίαν τοῦ Δαβίδ· αἱ Βασιλεῖαι καὶ Παραλειπόμεναι βασιλέων πράξεις· καὶ ὁ μὲν Ἔσδρας ἀπόλυσιν τῆς αἰχμαλωσίας καὶ ἐπάνοδον τοῦ λαοῦ, καὶ οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως· [e] οἱ δὲ Προφῆται προφητείας περὶ τῆς ἐπιδημίας τοῦ σωτῆρος, ὑπομνήσεις τε περὶ τῶν ἐντολῶν, καὶ μέμψεις κατὰ τῶν παραβαινόντων, καὶ προφητείας τοῖς ἔθνεσιν.

Ἡ δὲ γε βίβλος τῶν ψαλμῶν, ὡς παράδεισος [f] τὰ ἐν αὐτῇ φέρουσα μελῳδεῖ, καὶ τὰ ἴδια δὲ πάλιν μετ' αὐτῶν ψάλλουσα [g] δείκνυσιν. Τὰ μὲν γὰρ τῆς Γενέσεως [h] ψάλλει ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ „ οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, „ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ „ στερέωμα· καὶ ἐν τῷ κγ'· Τοῦ Κυρίου „ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες „ ἐν αὐτῇ· αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν.

Τὰ δὲ τῆς Ἐξόδου καὶ τῶν Ἀριθμῶν

καὶ

a Εἰς MS. mendosè. b Μετὰ τοῦ εὐλόγου τὸ διήγημα Alex. perperam. c Hæc vox in MS. deest, erasa forte; siquidem hoc loco duo versus recentiori atramento rasis lineis superinducto scripti extant. d Γενεαλογίαν MS. e In MS. nova Sectio incipit minus rectè. f Τῶν πάντων (scilicet βιβλίων) ex Editt. addere necesse videtur. Et sane post vocem αὐτῇ in MS. vacuum spatium est relictum. g Δεικνύουσιν. Alex. h Ψάλλειν mendosè MS.

καὶ τοῦ δευτερονομίου ᾄδει καλῶς ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ ἑβδόμῳ ψαλμῷ, καὶ ἐν τῷ ἑκατοστῷ τρισκαιδεκάτῳ ψαλμῷ, λέγων· [a] „ Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ εἰς ἐξουσίαν αὐτοῦ.

Ψάλλει δὲ καὶ ταῦτα ἐν τῷ ἑκατοστῷ τετάρτῳ· „ Ἐξαπέστειλεν Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν· ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ. Ἐξαπέστειλεν σκότος, καὶ ἐσκότασεν, καὶ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψεν τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν· εἶπεν καὶ ἦλθεν κυνόμυια, καὶ σκνίφες ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. Καὶ ὅλως ὅλον τε τὸν ψαλμὸν τοῦτόν τε τὸν ἑκατονπέμπτον περὶ τῶν αὐτῶν ἔστιν εὑρεῖν γεγραμμένον. Καὶ τὰ μὲν τῆς ἱερατείας καὶ τῆς σκηνῆς ἀναφωνεῖ [b] ἐν ἐξοδίῳ σκηνῆς" ἐν τῷ κη'. ψαλμῷ· „ ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

Τὰ δὲ τοῦ Ναυῆ καὶ τῶν Κριτῶν ἐμφαίνει πως ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἕκτῳ, λέγων· „ Καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας, καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας. Ἐπὶ γὰρ τοῦ Ναυῆ διαδέδοται αὐτοῖς ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Λέγων δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ψαλμῷ συνεχῶς· „ Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς· σημαίνει τῶν Κριτῶν τὴν βίβλον· τότε γὰρ κραζόντων αὐτῶν ἤγειρεν κατὰ τὸν καιρὸν κριτὰς, καὶ ἔσωζεν τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν θλιβόντων αὐτούς.

Καὶ τὰ τῶν Βασιλειῶν ψάλλει πως ἐν τῷ ἐννεακαιδεκάτῳ, λέγων· „ Οὗτοι ἐν ἅρμασιν καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα· αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά σε.

Τὰ δὲ τοῦ Ἔσδρα ἐν τῷ ἑκατονεικοστῷ πέμπτῳ τῶν Ἀναβαθμῶν ᾄδει· „ Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Καὶ πάλιν ἐν τῷ [c] ἑκατονεικοστῷ" πρώτῳ· „ Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσιν μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα, ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἰερουσαλήμ. Ἰερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ [d] μετοχὴ" αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, αἱ φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ. Τά τε τῶν Προφητῶν σχεδὸν ἐν ἑκάστῳ σημαίνει. Περὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἐπιδημίας, καὶ ὅτι

μὲν

a Malè nova ſectio incipit in *Alex.* b Titulus Pſalmi κη'. quem citat, in multis τῶν ό. Exemplaribus ipſoque *Alex.* Codice eſt: *Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐξοδίου σκηνῆς*, pro quo hìc habet: *ἐν ἐξοδίῳ σκηνῆς*, ut *Vulg.* Latina: *in conſummatione tabernaculi.* c Ἑκατοεικοστῷ MS. d Μέτοχοι MS. malè.

μὲν Θεὸς ἂν ἐπιδημήσει, οὕτως φησὶν ἐν μὲν τῷ τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ ψαλμῷ· „ Ὁ Κύριος ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, „ καὶ οὐ παρασιωπήσεται. Ἐν δὲ τῷ ἑκατοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ· „ Εὐλογημέ„ νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐ„ λογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου· Θεὸς „ Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ πατρὸς λόγος, οὕτως ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἕκτῳ ψάλλει· „ Ἀπέστειλεν τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰά„ σατο αὐτοὺς, καὶ ἐρύσατο αὐτοὺς ἐκ „ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν. Ὁ γὰρ ἐρχόμενος Θεὸς αὐτός ἐστιν καὶ λόγος ἀποστελλόμενος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἰδὼς ὄντα τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ᾄδει φωνὴν τοῦ πατρὸς ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ψαλμῷ· „ Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία „ μου λόγον ἀγαθόν. Καὶ πάλιν ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἐνάτῳ· „ Ἐκ γαστρὸς πρὸ „ ἑωσφόρου ἐξεγέννησά σε. Τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι γέννημα τοῦ πατρὸς, ἢ τὸν λόγον καὶ τὴν σοφίαν αὐτοῦ; τοῦ-

Genes. I. v. 3. &c. τον εἰδυῖα ὄντα ᾧ εἶπεν ὁ πατήρ· „ Γε„ νηθήτω φῶς, καὶ στερέωμα, καὶ τὰ „ πάντα, καὶ αὕτη ἡ βίβλος περιέχει, [a] λέγουσα"· „ Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρα„ νοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι „ τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις „ αὐτῶν. Καὶ Χριστὸν δὲ αὐτὸν ἐρχόμενον οὐκ ἠγνόησεν, ἀλλὰ καὶ μάλιστα περὶ τούτου λέγει ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ψαλμῷ· „ [b] Ὁ θρόνος σου ὁ „ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥά„ βδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλεί„ ας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ „ ἐμίσησας ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν „ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιά„ σεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ ἵνα μὴ κατὰ φαντασίαν τις ἔρχεσθαι αὐτὸν (εἶναι) νομίσῃ, σημαίνει αὐτὸν ἄνθρωπον γενησόμενον, καὶ τοῦτον εἶναι δι' οὗ τὰ πάντα γέγονεν, λέγων ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ ἕκτῳ· Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ· ἄν„ θρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν „ αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν „ ὁ ὕψιστος.

Τοῦτο γὰρ ἴσόν ἐστιν τῷ εἰπεῖν· „ Καὶ „ Θεὸς ἦν ὁ λόγος· πάντα δι' αὐτοῦ ἐ„ γένετο· καὶ, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. Joan. I. v. I. 2. I4. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ, ἐκ παρθένου, γινώσκων οὐκ ἐσιώπησεν, ἀλλ' εὐθὺς ἔμφασίν τινα δίδωσιν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ψαλμῷ, λέγων· „ Ἄκουσον „ θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς „ σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ „ οἴκου τοῦ πατρός σου, ὅτι ἐπεθύμησεν „ ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦτο γὰρ πάλιν ὅμοιόν ἐστιν τοῦ λεγομένου παρὰ τοῦ Γαβριήλ· „ Χαῖρε κε„ χαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Luc. I. v. 28. Καὶ γὰρ εἰρηκὼς αὐτὸν Χριστὸν, εὐθὺς καὶ τὴν ἀνθρωπίνην γένεσιν ἐκ τῆς παρθένου ἐδήλωσεν, λέγων· ἄκουσον θύγατερ.

Ἰδὲ ὁ μὲν Γαβριὴλ ἐξ ὀνόματος καλεῖ Μαρίαν, ξένος ὢν αὐτῆς κατὰ τὴν γένεσιν· ὁ δὲ Δαυὶδ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ τυγχάνουσαν αὐτὴν εἰκότως θυγατέρα προσφωνεῖ ταύτην. Ἄνθρωπον δὲ αὐτὸν εἰρηκυῖα γενησόμενον, ἀκολούθως καὶ παθητὸν αὐτὸν σαρκὶ σημαίνει.

a Ἐν τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ, ex Editt. addendum videtur. b Novam sectionem his perperam inchoavit Librarius.

Τήν τε ἐπιβουλὴν παρὰ τῶν Ἰουδαίων ὁρῶσα γινομένην, ψάλλει ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ ψαλμῷ· „ Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ καὶ πρώτῳ τὴν [a] ποιότητα" τοῦ θανάτου ἐκ προσώπου τοῦ σωτῆρός φησιν· „ Εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με· ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέχον με· ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τά ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπίδον με· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Τὸ δὲ, τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὀρύττεσθαι, τί ἕτερον ἢ σταυρὸν λέγων σημαίνει; Πάντα ταῦτα διδάσκουσα προστίθησιν, ὅτι μὴ δι' ἑαυτὸν, δι' ἡμᾶς δὲ ταῦτα πάσχει ὁ Κύριος, καὶ φησὶν ἐκ προσώπου πάλιν αὐτοῦ ἐν μὲν τῷ πζ'· „ Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου· ἐν δὲ τῷ ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ· ἃ οὐχ ἥρπασα, τότε ἀπετίννυον. Οὐ γὰρ ὑπεύθυνος ὢν ἀπέθνησκεν, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἔπασχεν, καὶ τὸν καθ' ἡμῶν θυμὸν διὰ τὴν παράβασιν ἐφ' ἑαυτὸν * ἐβάσταζεν", λέγοντος διὰ τοῦ Ἡσαΐου· „ Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν· καὶ λεγόντων μὲν ἡμῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ ψαλμῷ· „ Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ· λέγοντος δὲ καὶ τοῦ πνεύματος ἐν ἑβδομηκοστῷ πρώτῳ· „ Καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην· ὅτι ἐρύσατο πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου, καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχεν βοηθός. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς σωματικὴν αὐτοῦ [b] ἄνοδον" προμηνύει, καὶ λέγει ἐν μὲν εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ· „ Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

„ Ἐν δὲ τῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ· ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Τὴν μὲν κάθισιν ἀναγγέλλει, καὶ φησὶν ἐν μὲν τῷ ἑκατοστῷ ἐνάτῳ· „ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· [c] κάθου" ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ἐν δὲ τῷ ἐνάτῳ καὶ τὴν γενομένην ἀπώλειαν τοῦ Διαβόλου βοᾷ· „ Ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην, ἐπετίμησας ἔθνεσιν, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής. Καὶ γὰρ ὅτι τὴν κρίσιν πᾶσαν ἔλαβεν παρὰ τοῦ πατρὸς, οὐκ ἔκρυψεν, ἀλλὰ καὶ κριτὴν πάντων αὐτὸν ἐρχόμενον προμηνύει ἐν μὲν οα'· „ Ὁ Θεὸς, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως, κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἐν δὲ τῷ μθ'. φησίν· „ Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστιν.

Καὶ

a Ποιοτήτα malè MS. * Ἐβάσταζω MS. b Ἄνοδον mendosè MS. c Hæc vox bis in *Alex.* scripta est.

Καὶ ἐν τῷ πα´· „ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συνα-
„ γωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ [a] θεοὺς" δια-
„ κρίνει. Καὶ μὴν καὶ τὴν κλῆσιν τῶν
ἐθνῶν ἔστιν [b] ἐπ'" αὐτῆς μαθεῖν, ἐπὶ
πολλῶν μὲν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ μϛ´·
„ Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας,
„ ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλ-
„ λιάσεως. Ἐν δὲ τῷ οα´· „ Ἐνώπιον
„ αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ
„ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι· Βασιλεῖς
„ Θαρσεῖς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοί-
„ σουσιν, Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ
„ δῶρα προσάξουσιν· καὶ προσκυνήσου-
„ σιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς
„ γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν
„ αὐτῷ. Ταῦτα μὲν ἐν τοῖς ψαλμοῖς
ᾄδεται, ἐν δὲ ἑκάστῃ τῶν ἄλλων Βίβλων
προαπαγγέλλεται. Οὐκ ἀγνοῶν δὲ πά-
λιν [c] ἔλεγεν" ὅτι καὶ ἐν ἑκάστῃ Βίβλῳ
τῆς γραφῆς [d] τὰ" αὐτὰ περὶ τοῦ σω-
τῆρος ἐξαιρέτως σημαίνεται· καὶ ἔστιν
τοῦτο [e] πάσαις αὐταῖς ἀπάγγελμα,
καὶ συμφωνία ἡ αὐτὴ τοῦ πνεύματος.
Καὶ γὰρ ὥσπερ τὰ τῶν ἄλλων ἐν ταύ-
τῃ δυνατὸν εὑρεῖν· οὕτως καὶ τὰ ταύτης
ἐν ταῖς ἑτέραις πολλάκις εὑρίσκεται.
Καὶ γὰρ Μωϋσῆς ᾠδὴν γράφει, καὶ Ἡ-
σαΐας ᾄδει, καὶ ὁ Ἀμβακοὺμ προσεύ-
χεται μετ' ᾠδῆς. Πάλιν τε ἐν ἑκάστῃ
βίβλῳ ἔστιν ἰδεῖν καὶ προφητείας καὶ νο-
μοθεσίαν καὶ ἱστορίας. Τὸ γὰρ αὐτὸ
πνεῦμα ἐπὶ πάντας ἐστὶν, καὶ κατὰ
μὲν τὴν εἰς ἕκαστον γενομένην αὐτοῦ διαί-
ρεσιν ἕκαστος τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ χάριν
διακονεῖ καὶ πληροῖ, εἴτε προφητεία
ἐστὶν, εἴτε νομοθεσία, εἴτε τῆς ἱστορίας ἡ
μνήμη, εἴτε τῶν ψαλμῶν ἡ χάρις. Ἐ-
πειδὴ δὲ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμά ἐστιν,
οὗπερ καὶ [f] πᾶσαι" διαιρέσεις εἰσὶν, αὐ-
τὸ δὲ ἀδιαίρετόν ἐστιν κατὰ φύσιν, διά-
τοι τοῦτο τὸ ὅλον μέν ἐστιν [g] ἑκάστῳ",
κατὰ δὲ τὴν διακονίαν αἱ φανερώσεις
καὶ αἱ διαιρέσεις τοῦ πνεύματος ἑκάστοις
γίνονται· καὶ λοιπὸν κατὰ τὴν ἀποκει-
μένην χρείαν πολλάκις ἕκαστος, ὑπηχοῦν-
τος τοῦ πνεύματος, διακονεῖ τὸν λόγον·
ὥστε, καθὰ προεῖπον, νομοθετοῦντα Μω-
σῆν προφητεύειν ποτὲ καὶ ᾄδειν, καὶ
προφητεύοντας τοὺς προφήτας ἐντέλ-
λεσθαί ποτε· „ λούσασθε, καθαροὶ [h]
„ γίνεσθε". Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν Esai. 1: 16.
„ καρδίαν σου Ἱερουσαλήμ· καὶ ἱστορεῖν Jerem. 4. v. 14.
ποτε, τὸν μὲν Δανιὴλ τὰ κατὰ Σου- Cap. 1.
σάνναν, τὸν δὲ Ἡσαΐαν τὰ κατὰ τὸν Cap. 36. & 37.
Ῥαψάκην καὶ τὸν Σενναχηρείμ. Οὕ-
τως γὰρ καὶ ἡ τῶν ψαλμῶν βίβλος
ἔχουσα [i] τὸ" ἴδιον τῶν ᾠδῶν, [k] ὅπερ"
ἐν ταῖς ἄλλοις βίβλοις διεξοδικῶς εἴρη-
ται, ταῦτα αὐτὴ τῇ κατὰ πλάτος
φωνῇ μετὰ μέλους ψάλλει, καθὼς
προείρηται.

Νομοθετεῖ γοῦν ποτὲ καὶ αὐτή· „ Παῦ- Psalm. 36. juxta ο´.
„ σαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυ- v. 8.
„ μόν· καὶ· ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ Psalm. 33.
„ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ v. 15.
„ δίωξον αὐτήν. Καὶ ἱστορεῖ δέποτε κα-
τὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προφη-
τεύει περὶ τοῦ σωτῆρος, ὥσπερ εἴρηται
πρότερον.

a MS. malè θε. b Alia exemplaria ἀπ' habent. c Scilicet senex ille, cujus mentionem initio hujus Epistolæ fecit. d Ab hac voce in MS. nova sectio perperam inchoatur. e Vox κοινὸν in Editis hîc inserta legitur. f Πᾶσα malè MS. g Editi libri meliùs, ἐν ἑαυτῷ. h Γενέσθαι malè MS. i Τὸ MS. perperam. k Ἅπερ melius Editt.

Κοινὴ μὲν ὖν τοιαύτη τῦ πνεύματος χάρις [a] ἔςω" παρὰ πᾶσιν, καὶ ἐν ἑκάςῳ γινομένη εὑρισκέσθω, καὶ παρὰ πᾶσιν ἡ αὐτὴ, ὡς ἐὰν ἡ χρεία ἀπαιτῇ, καὶ τὸ πνεῦμα βέληται. Οὐ διαφέρει γὰρ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον ἐν ταύτῃ τῇ χρείᾳ, ὡς ἕκαςος ἀνενδέτως τὴν ἰδίαν ἀποπληροῖ καὶ τελειοῖ διακονίαν.

Ἡ δὲ γε βίβλος τῶν ψαλμῶν καὶ ὕτως ἔχει τινὰ πάλιν χάριν ἰδίαν καὶ παρατήρησιν ἐξαίρετον· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, ἐν οἷς πρὸς τὰς ἄλλας βίβλυς ἔχει τὴν χέσιν καὶ κοινωνίαν, λοιπὸν καὶ ἴδιον ἔχει τῦτο θαῦμα, ὅτι καὶ τὰ [b] ἑκάςης" ψυχῆς κινήματα, τάς τε τύτων μεταβολὰς καὶ διορθώσεις ἔχει διαγεγραμμένας καὶ διατετυπωμένας ἐν ἑαυτῇ· ὥςε τινὰ τὸν βυλόμενον ὡς [c] ἄπειρον" ἐξ αὐτῆς λαμβάνειν καὶ κατανοεῖν, ὕτω τε τυπῦν ἑαυτὸν, [d] ἐκεῖ γέγραπται.

Ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις βίβλοις μόνον τις ἀκέει τὸν νόμον προςάττοντα, ἃ (μὴ) δεῖ ποιεῖν καὶ μὴ δεῖ πράττειν· προφητείας τε κατακύει, ὥςε μόνον εἰδέναι τὸν ἐρχόμενον σωτῆρα· καὶ [e] ἱςορίαις" δὲ προσέχει, ἐξ ὧν γινώσκειν δύναται τὰς τῶν [f] βασιλειῶν" καὶ τὰς τῶν ἁγίων πράξεις. Ἐν δὲ τῇ βίβλῳ τῶν ψαλμῶν πρὸς τῷ [g] ταῦτα μανθάνειν" τὸν ἀκέοντα, ἔτι καὶ τὰ [h] κινήματα" τῆς ἑαυτῦ ψυχῆς ἐν αὐτῇ κατανοεῖ καὶ διδάσκεται· καὶ λοιπὸν πρὸς ὃ πάσχει καὶ ἐν ᾧ συνέχεται, δύναται πάλιν ἐκ ταύτης ἔχεσθαι τὴν εἰκόνα τῶν λόγων, ὥςε μὴ μόνον ἀκύσαντα παρέρχεσθαι, ἀλλὰ καὶ πῶς δεῖ λέγοντα καὶ ποιῦντα θεραπεύειν τὸ πάθος, [i] διδάσκει".

Εἰσὶν μὲν γὰρ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις βίβλοις κωλυτικοὶ λόγοι, ἀπαγορεύοντες τὰ φαῦλα· ἐν ταύτῃ δὲ καὶ πῶς ἀπέχεσθαι δεῖ, τετύπωται. Οἷον παράγγελμά ἐςιν τὸ μετανοεῖν· τὸ δὲ μετανοεῖν, παύεσθαι τῆς ἁμαρτίας ἐςίν· ἐνταῦθα δὲ καὶ πῶς [k] μετανοεῖν, καὶ τί δεῖ λέγειν ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ, τετύπωται.

Καὶ πάλιν εἴρηκεν ὁ Παῦλος· „ ἡ Rom. 5.
„ θλίψις τῇ ψυχῇ ὑπομονὴν κατεργά- v. 3. 4. 5.
„ ζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δο-
„ κιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπὶς ὐ καταισχύ-
„ νει· ἐν δὲ τοῖς ψαλμοῖς καὶ πῶς δεῖ
φέρειν τὰς θλίψεις, καὶ τί θλιβόμενον
δεῖ λέγειν, καὶ τί μετὰ τὰς θλίψεις,
καὶ πῶς ἕκαςος δοκιμάζεται, καὶ τίνες οἱ λόγοι τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ Κύριον,
γέγραπται καὶ κεχάρακται. Πάλιν τε
ἐντολή ἐςιν ἐν παντὶ εὐχαριςεῖν· ἀλλὰ 1. Thes. 5.
καὶ τί δεῖ λέγειν εὐχαριςῦντας, διδά- v. 18.
σκυσιν οἱ ψαλμοί.

Εἶτα παρ' ἑτέρων ἀκέοντες· „ ὅσοι 2. Tim. 3.
„ θέλυσιν εὐσεβῶς ζῆν, διωχθήσονται, v. 12.
παρὰ τύτων διδασκόμεθα, καὶ πῶς
δεῖ φεύγοντας φωνεῖν, καὶ τίνας διωκομέ-

a Ἔςαι minus rectè MS. b Ἐκ τῆς MS. perperam. c Ἀπ' εἰκόνος Editt. quæ lectio paulo sequentibus est consona. d Ὡς bene insertum in Editt. e Ἱςορικῶς MS. minus rectè. f Βασιλέων alii. g Πάντα μανθάνει MS. perperam. h Γενήματα malè in MS. primâ syllaba γε raso spatio superscripta; adeo ut non prioris Scribæ, sed imperiti Emendatoris mendum esse videatur. i Forte διδάσκεσθαι legendum. k Δεῖ hic quoque additum in Editt.

κομένους καὶ μετὰ τὸν διωγμὸν ῥυσθέντας δεῖ λόγους ἀναφέρειν τῷ Θεῷ. Εὐλογεῖν παραγγελλόμεθα τὸν Κύριον καὶ ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ· ἀλλ᾽ ἐν τοῖς ψαλμοῖς τυπούμεθα πῶς τε αἰνεῖν δεῖ τὸν Κύριον, καὶ τίνα ῥήματα λέγοντες ἐξομολογούμεθα πρεπόντως. Καὶ ἐφ᾽ ἑκάστου δὲ τις οὕτως ἂν εὕροι τὰς θείας ᾠδὰς, πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡμῶν κινήσεις καὶ καταστάσεις κειμένας. Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο παράδοξόν ἐστιν πάλιν ἐν τοῖς ψαλμοῖς, ὅτι ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις βίβλοις, ἃ λέγουσιν οἱ ἅγιοι, καὶ περὶ ὧν ἂν λέγουσιν, ταῦτα καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες, περὶ ὧν ἐκεῖνα γέγραπται, ἀπαγγέλλοντές εἰσιν· οἵτε ἀκούοντες ἄλλους ἑαυτοὺς ἐκείνων ἡγοῦνται, περὶ ὧν ὁ λόγος φησὶν, καὶ τὰς ἐπαγγελλομένας δὲ πράξεις, ἄχρι τοῦ θαυμάζειν καὶ ζηλοῦν αὐτὰς, εἰς τὸ μιμεῖσθαι γίνονται.

Ταύτην δὲ βίβλον ὁ λαμβάνων τὰς μὲν περὶ τοῦ σωτῆρος προφητείας συνήθως ἐν ταῖς ἄλλαις γραφαῖς θαυμάζων καὶ προσκυνῶν διεξέρχεται, τοὺς δὲ ἑτέρους ψαλμοὺς ὡς ἰδίους ὄντας λόγους ἀναγινώσκει· καὶ ὁ ἀκούων δὲ ὡς αὐτὸς λέγων κατανύσσεται, καὶ συνδιατίθεται τοῖς τῶν ᾠδῶν ῥήμασιν, ὡς [a] ἰδίαν ὄντων αὐτοῦ". Σαφηνείας δὲ χάριν οὐκ ὀκνητέον, κατὰ τὸν μακάριον Ἀπόστολον, ἐπαναλαβόντα τὸ αὐτὸ λέγειν. Πλεῖστοι λόγοι τῶν πατριαρχῶν εἰσιν, καὶ ἴδιοι παρ᾽ αὐτῶν εἰρημένοι· καὶ Μωυσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο· [b] Ἡλίας τε καὶ Ἐλισαῖος ἐπὶ τὸ Καρμήλιον ὄρος καθήμενοι ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ ἀεὶ ἔλεγον· ζῇ 3. Reg. 17.
Κύριος, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμε- v. 1. & 4. Reg. 3.
ρον. Οἵ τε τῶν ἄλλων ἁγίων προφητῶν v. 14.
λόγοι προηγούμενοι μέν εἰσιν οἱ περὶ τοῦ σωτῆρος· ἔπειτα δὲ καὶ πλεῖστοι γεγόνασιν τοῖς τε ἔθνεσιν καὶ τῷ Ἰσραήλ. Καὶ ὅμως οὐδεὶς οὔτε τῶν πατριαρχῶν λόγους ὡς ἰδίους ἄν ποτε εἴποι, οὔτε τολμήσοι τις μιμήσασθαι καὶ εἰπεῖν τὰ Μωσέως ἴδια ῥήματα, οὐδὲ τοῦ Ἀβραὰμ περὶ τοῦ οἰκογενοῦς καὶ τοῦ Ἰσμαὴλ καὶ τὰ περὶ τοῦ μεγάλου Ἰσαὰκ, κἂν ἡ αὐτὴ χρεία τινὰ καὶ ἀνάγκη καταλάβοι, τολμήσας ἄν τις ὡς ἴδια εἴποι. [c] "Ἂν" δὲ καὶ [d] συμπάσχοι" τις τοῖς πάσχουσιν, καὶ πόθον ποτὲ λάβοι τοῦ κρείττονος, οὔποτ᾽ ἂν εἴποι [e] ὡς" Μωϋσῆς· „Ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν· ἢ πά- Exod. 33.
λιν· * „εἰ μὲν ἀφῇς αὐτοῖς τὴν ἁμαρ- v. 13. * Ibid. 32.
„τίαν, ἄφες· εἰ δὲ μὴ ἀφῇς, ἐξάλει- v. 32.
„ψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου, ἧς ἔγρα-
„ψας.

Ἀλλ᾽ οὐδὲ τὰς τῶν προφητῶν τις λαμβάνων ὡς ἴδια ῥήματα, μέμψαιτό τις ἢ ἐπαινέσειεν τούτοις τὰ ὅμοια πράξαντας οἷς ἐμέμψαντο καὶ ἐπῄνεσαν ἐκεῖνοι, οὐδὲ τό· „Ζῇ Κύριος ᾧ παρέστην „ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, μιμήσηται ἄν τις εἰπεῖν ὡς ἴδιον λόγον. Καὶ γὰρ καὶ ὁ ἐντυγχάνων ταῖς βίβλοις φανερός ἐστιν, μὴ ὡς ἰδίους, ἀλλὰ τῶν ἁγίων καὶ τῶν δι᾽ αὐτῶν δηλουμένων λέγων τοὺς λόγους. Τοὺς δέ γε ψαλμοὺς, τὸ παράδοξον, μετὰ τὰς περὶ τοῦ σωτῆρος καὶ τῶν ἐθνῶν προφητείας, ὁ λέγων τὰ ἄλ-

a Ἰδίαν αὐτοῦ ὄντων Editt. b Hic malè novam Sectionem incepit Librarius. c Ἂν ὃ MS. mendosè. d Συμπάσχῃ MS. e Ὢν MS.

λα, ὡς ἴδια ῥήματα λαλῶν ἐστιν, καὶ ὡς περὶ αὐτοῦ γραφέντας αὐτοὺς ἕκαστος ψάλλει, καὶ οὐχ ὡς ἑτέρου λέγοντος ἢ περὶ ἑτέρου σημαίνοντος δέχεται, καὶ διεξέρχεται· ἀλλ᾽ ὡς αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλῶν διατίθεται, καὶ οἷά ἐστιν τὰ λεγόμενα, ταῦτα ὡς αὐτὸς πράξας καὶ ἐξ ἑαυτοῦ λαλῶν ἀναφέρει τῷ Θεῷ. Οὐ γὰρ ὡς τὰ τῶν Πατριαρχῶν ῥήματα, καὶ Μωϋσέως, καὶ τῶν ἄλλων προφητῶν, εὐλαβηθήσεται καὶ ταῦτα· ἀλλὰ καὶ μάλιστα ὡς ἴδια καὶ περὶ ἑαυτοῦ γραφέντα θαρσεῖ λέγων ὁ ψάλλων ταῦτα. Τὸν γὰρ φυλάξαντα τὴν ἐντολὴν, καὶ παραβάντα ταύτην, τήν τε ἑκατέρου πρᾶξιν περιέχουσιν οἱ ψαλμοί. Ἀνάγκη δὲ πάντα ἄνθρωπον ἐν τούτοις συνέχεσθαι, καὶ ἢ ὡς φυλάξαντα τὴν ἐντολὴν, ἢ ὡς παραβάντα ταύτην λέγειν τοὺς περὶ ἑκάστου γεγραμμένους λόγους. Καί μοι δοκεῖ, τῷ ψάλλοντι γίνεσθαι τούτους ὥσπερ εἴσοπτρον, εἰς τὸ κατανοεῖν καὶ αὐτὸν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς κινήματα, καὶ οὕτως αἰσθόμενον ἀπαγγέλλειν αὐτούς. Καὶ γὰρ καὶ ὁ ἀκούων τοῦ ἀναγινώσκοντος, ὡς περὶ ἑαυτοῦ λεγομένην τὴν ᾠδὴν καταδέχεται· καὶ ἢ ἐλεγχόμενος ὑπὸ τοῦ συνειδότος κατανυγεὶς μετανοήσει, ἢ περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἐλπίδος ἀκούων καὶ τῆς εἰς τοὺς πιστεύοντας γινομένης [a] ἀντιλήψεως, ὡς εἰς αὐτὸν γενομένης τοιαύτης χάριτος ἀγαλλιᾶται, καὶ εὐχαριστεῖν ἄρχεται τῷ Θεῷ.

* ὅτι MS. * Ὅτε γοῦν τὸν τρίτον ψάλλει τις εἰς τὰς ἰδίας θλίψεις συνορῶν, ὡς αὐτοῦ εἶναι νομίζει τὰ ἐν τῷ ψαλμῷ ῥήματα· καὶ τότε τὸν ια΄. καὶ τὸν ις΄. ὡς εἰς τὴν ἰδίαν πεποίθησιν καὶ προσευχήν ἐστιν ἀπαγγέλλων· καὶ τὸν μὲν ν΄. ψαλμὸν ὡς αὐτός ἐστιν τὰ ἴδια τῆς μετανοίας ἑαυτοῦ λέγων ῥήματα· τὸν δὲ νγ΄. καὶ τὸν νε΄. καὶ τὸν νς΄. καὶ τὸν ρμα΄. ὅτε ψάλλει τις, οὐχ ὡς ἄλλου διωκομένου, ἀλλ᾽ ὡς ὢν ὁ πάσχων συνδιατίθεται, καὶ ᾄδει τῷ Κυρίῳ ὡς ἰδίους τοὺς λόγους τούτους. Καὶ ὅλως οὕτως ἕκαστος ψαλμὸς παρὰ τοῦ πνεύματος εἴρηταί τε καὶ συντέτακται, ὡς † ἐν αὐτοῖς [b], καθὰ πρότερον εἴρηται, τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς ἡμῶν κατανοεῖσθαι, καὶ πάντας αὐτοὺς ὡς περὶ ἡμῶν εἰρῆσθαι, καὶ εἶναι ἡμῶν αὐτοὺς ὡς ἰδίους λόγους, εἰς * ἀνάμνησιν τῶν ἐν ἡμῖν κινημάτων, καὶ διόρθωσιν τῆς ἡμῶν πολιτείας. Ἃ γὰρ οἱ ψάλλοντες εἰρήκασιν, ταῦτα καὶ ἡμῶν δύνανται τύποι καὶ χαρακτῆρες εἶναι. † ἑαυτοῖς MS. malè. * ἄμνησιν

[b] Αὕτη δὲ πάλιν τοῦ σωτῆρός ἐστιν ἡ χάρις· ἄνθρωπος γὰρ δι᾽ ἡμᾶς γενόμενος, τὸ μὲν σῶμα τὸ ἴδιον ὑπὲρ ἡμῶν προσήνεγκεν εἰς θάνατον, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃ τοῦ θανάτου· τὴν δὲ οὐράνιον καὶ εὐάρεστον ἑαυτοῦ πολιτείαν δεῖξαι θέλων ἡμῖν, ἐν ἑαυτῷ ταύτην ἐτύπωσεν, ὑπὲρ τοῦ μηκέτι * τινὰς εὐχερῶς ἀπατᾶσθαι παρὰ τοῦ ἐχθροῦ † ἔχοντας ἐνέχυρον πρὸς ἀσφάλειαν, τὴν παρ᾽ αὐτοῦ γενομένην ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ τοῦ διαβόλου νίκην. Διὰ τοῦτο γοῦν οὐ μόνον ἐδίδαξεν, ἀλλὰ καὶ πεποίηκεν ἃ ἐδίδαξεν, ἵνα ἕκαστος ἀκούῃ μὲν αὐτοῦ λαλοῦντος, * τινὰ MS. † ἔχοντες MS.

a Ἀντιλήψεως MS. uti solet. b Hic novam sectionem facere debebat Librarius, quam demum incepit in medio sequentis periodi ab istis verbis : ἀκούων· μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ κ. τ. λ.

τος, ὡς ἐν εἰκόνι δὲ βλέπων λαμβάνῃ παρ' αὐτοῦ † τὸ παράδειγμα τοῦ ποιεῖν, ἀκούων· „ * μάθετε" ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραΰς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. Τελειοτέραν δὲ καὶ εἰς ἀρετὴν διδασκαλίαν οὐκ ἂν τις εὕροι, ἧς ὁ Κύριος ἐτύπωσεν ἐν ἑαυτῷ. Εἴτε γὰρ ἀνεξικακίαν, εἴτε φιλανθρωπίαν, εἴτε ἀγαθότητα, εἴτε ἀνδρίαν, εἴτε ἐλεημοσύνην, εἴτε δικαιοσύνην, πάντα ἐν αὐτῷ τις εὑρήσει γενόμενα, ὥστε μηδὲν εἰς ἀρετὴν λείπειν τῷ κατανοοῦντι τὸν ἀνθρώπινον βίον τοῦτον. Τοῦτο γὰρ ὁ Παῦλος εἰδὼς, ἔλεγεν· „ Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς „ κἀγὼ Χριστοῦ.

† τὰ MS.
Matth. 11. v. 29.
* ὅτι θέτε, male MS.
1. Cor. 11. v. 1.

[a] Οἳ" μὲν παρ' Ἕλλησιν νομοθέται ἄχρι τοῦ λέγειν ἔχουσιν τὴν χάριν· ὁ δὲ Κύριος ὡς ἀληθῶς κύριος ὢν τοῦ παντὸς, καὶ κηδόμενος ὧν εἰργάσατο, οὐ μόνον νομοθετεῖ, ἀλλὰ καὶ τύπον ἑαυτὸν δέδωκεν, εἰς τὸ εἰδέναι τοὺς βουλομένους τὴν τοῦ ποιεῖν δύναμιν. Διὰ τοῦτο γοῦν καὶ πρὸ τῆς εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἐπιδημίας ἐνήχησεν καὶ ἐν τοῖς ψάλλουσι τοῦτο, ἵν' ὥσπερ ἐν αὐτῷ τὸν ἐπίγειον καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον τυπῶν ἔδειξεν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν ψαλμῶν τὰ κινήματα καὶ τὰς διαθέσεις τῶν ψυχῶν ὁ βουλόμενος καταμαθεῖν δύνηται, εὑρίσκων ἐν [b] αὐτοῖς" καὶ τὴν ἑκάστου κινήματος θεραπείαν τε καὶ διόρθωσιν. Εἰ γὰρ δεῖ καὶ πιθανώτερον εἰπεῖν, πᾶσα μὲν ἡ θεία γραφὴ διδάσκαλός [c] ἐστιν" ἀρετῆς καὶ πίστεως ἀληθοῦς· ἡ δέ γε βίβλος τῶν ψαλμῶν ἔχει καὶ τὴν εἰκόνα πῶς τῆς διαγωγῆς [d] τῶν" ψυχῶν. Ὡς γὰρ ὁ εἰσερχόμενος πρὸς βασιλέα τυποῦται καὶ τῷ σχήματι καὶ τοῖς ῥήμασιν, ἵνα μὴ παρὰ ταῦτα λέγων, ὡς ἀπαίδευτος ἐκβληθῇ· οὕτως ἡ θεία βίβλος τὸν ἐπ' ἀρετῇ τρέχοντα καὶ † βουλόμενον κατανοῆσαι τὴν τοῦ σωτῆρος ἐν σώματι πολιτείαν, ὑπομιμνήσκει πρῶτον διὰ τῆς ἀναγνώσεως τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς, καὶ οὕτω λοιπὸν τυποῖ καὶ διδάσκει τοὺς ἐντυγχάνοντας τοῖς τοιούτοις λόγοις. Εἰσὶν μὲν οὖν, ἵνα τοῦτε πρῶτόν τις τῆς βίβλου [e] παρατηρήσηται", οἱ μὲν ἐν διηγήματι λεγόμενοι, οἱ δὲ ἐν παραινέσει, οἱ δὲ ἐν προφητείᾳ, οἱ δὲ ὡς ἐν εὐχῇ, οἱ δὲ ἐν ἐξομολογήσει.

† Ἐκλόμενος MS.

[f] Καὶ" εἰσὶν μὲν οἱ ἐν διηγήματι, ιη'. μγ'. μη'. μθ'. οϐ'. ος'. οζ'. πη'. ρς'. ριγ'. ρκς'. ρλς'. Οἱ δὲ ὡς ἐν εὐχῇ, [g] ρλα'. ρμα'. ις'. ξζ'. πθ'. ρα'".

Οἱ δὲ ὡς ἐν ἐντυχίᾳ καὶ εὐχῇ καὶ δεήσει, ε'. ς'. ζ'. ια'. ιϐ'. ιε'. κδ'. κζ'. λ'. λδ'. λζ. μϐ'. νγ'. νδ'. νε'. νς'. νη'. νθ'. ξ'. ξγ'. πϐ'. πε'. πζ'. ρλζ'. ρλθ'. ρμϐ'.

Καὶ οἱ μὲν ὡς ἐν ἐντυχίᾳ καὶ εὐχαριστίᾳ, ρλη'. οἱ δὲ ὡς ἐν ἐντυχίᾳ μόνῃ, γ'. κε'. ξη'. ξθ'. ο'. ργ'. ρη'. ρθ'. ρη'. ρκϐ'. ρκθ'. ρλ'. Καὶ οἱ μὲν ἐν ἐξομολογήσει θ'. οδ'. ϟα'. ρδ'. ρε'. ρς'. ρζ'. ρι'. ριζ'. ρλε'. ρλζ'. Οἱ δὲ συνπεπλεγμένην ἔχοντες ἐξομολόγησιν

a Inde novam Sectionem incipere placuit, cujus initium Librarius perperam fecit à sequenti hujus periodi colo: *ὁ δὲ Κύριος*. b *Αὐτῷ* MS. c *Ἐστ* *Alex.* incuriâ Scribæ. d Hæc vox in MS perperam repetitur. e *Παρατηρηθεῖνται* MS. ultimis syllabis raso spatio superscriptis. f Hic novam Sectionem feci, exemplo Librarii in proximè sequentibus. g Istos numeros perverso ordine posuit Scriba.

γησιν καὶ διήγησιν, θ'. οδ'. ρε'. ρϛ'. ριζ'. ρλζ'. Οἱ δὲ συμπεπλεγμένην ἔχοντες ἐξομολόγησιν καὶ διήγησιν ᵃ μετὰ αἰνέσεως", ρι'.

Καὶ οἱ μὲν ἐν παραινέσει εἰσὶν, λϛ'.

Οἱ δὲ ἐν προφητεία, κ'. κα'. μδ'. μϛ'. οε'. Καὶ ἀπαγγελτικὸς μὲν μετὰ προφητείας, ρθ'.

Προτρεπτικοὶ δὲ καὶ ὡς παρακελευόμενοί εἰσιν, κη'. λβ'. π'. ϟδ'. ϟε'. ϟϛ'. ϟζ'. ρβ'. ργ'. ριγ'.

Προτρεπτικὸς δὲ μετὰ ᾄσματος ᵇ ἐλέχθη" ρμθ'.

Καὶ οἱ μὲν διαγράφοντες τὸν ἐνάρετον βίον εἰσὶν, ρδ'. ρια'. ριη'. ρκδ'. ρλβ'. Οἱ δὲ αἶνον ἀπαγγέλλοντες ἔτοι εἰσιν, ϟ'. ριβ'. ριϛ'. ρλδ'. ρμδ'. ρμε'. ρμϛ'. ρμη'. ρν'.

Καὶ οἱ μὲν εὐχαριστικοί εἰσιν η'. θ'. ιζ'. λγ'. με'. ξβ'. οϛ'. πδ'. ριδ'. ριε'. ρκ'. ρκα'. ρκγ'. ρκε'. ρκη'. ρμγ'.

Οἱ δὲ μακαρισμὸν ἀναφωνȣ̃ντές εἰσιν, α'. λα'. μ'. ριη'. ρκζ'. Καὶ ἄλλος ἐπιδεικτικὸς προθυμίας μετ᾽ ᾠδῆς, ρζ'. Καὶ ὁ μὲν προτρεπτικὸς εἰς ἀνδρίαν ἐστὶν π'. Οἱ δὲ κατηγορικοὶ τῶν ἀσεβῶν καὶ

† σιν mendosè MS. παρανόμων † εἰσὶν, β'. ιγ'. λε'. να'. νβ'. Καὶ ὁ μὲν ἐπικλήσεώς ἐστιν δ'. Οἱ δὲ ἐπευκτικοὶ ᶜ ἀπαγγέλλȣσιν", ὡς ιθ'. καὶ ξγ'.

Καὶ οἱ μὲν καυχήσεως τῆς ἐν Κυρίῳ ἀπαγγέλλοντες λόγȣς εἰσὶν, κβ'. καὶ ϛ'. (lege κϛ'.) λη'. λθ'. μα'. ξα'. οε'. πγ'. ϟϛ'. ϟη'. ρνα'. Οἱ δὲ ἐντρεπτικοί εἰσιν, νζ'. πα'. Καὶ οἱ μὲν ὕμνȣ ῥήματα λέγȣσιν, μζ'. ξδ'· οἱ δὲ ἀλαλαγμȣ̃ καὶ περὶ ἀναστάσεως, ξε'· καὶ ἕτερος ἀλαλαγμȣ̃ ᵈ μόνον" ῥήματα λέγει, ϟθ'.

Τοιαύτης ȣ̃ν τῆς διατάξεως ȣ̓́σης τῶν ψαλμῶν, ἔστιν λοιπὸν δυνατὸν τȣ̀ς ἐντυγχάνοντας εὑρεῖν ἐν ἑκάστῳ, καθὰ προεῖπον, τὰ κινήματα καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ȣ̃τως τε περὶ ἑκάστου τὸν τύπον καὶ τὴν διδασκαλίαν, καὶ τίνα μὲν λέγων ἀρέσκειν δύναται τῷ Κυρίῳ, διὰ ποίων δὲ ῥημάτων ἑαυτὸν διορθȣ̃σθαι δύναται καὶ εὐχαριστεῖν τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τȣ̃ μὴ εἰς † ἀσέβειαν" ἐκπίπτειν τὸν παρὰ τοιαῦτα λέγοντα. † ἀσέβειαν mendosè MS.
Οὐ γὰρ μόνον περὶ τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ περὶ ἀργȣ̃ ῥήματος ἀποδȣ̃ναι λόγον ἔχομεν τῷ κριτῇ. Ἂν τε τοίνυν μακαρί- Matth. 12. v. 36.
σαι τινὰ θελήσῃς, ἔχεις πῶς δεῖ, καὶ ἐπὶ τινι καὶ τίνα δεῖ λέγειν, τόν τε α'. καὶ τὸν λα'. καὶ μ'. καὶ ρια'. καὶ ριη'. καὶ ρκζ'. ἄν τε μέμψασθαι τὴν Ἰȣδαίων κατὰ τȣ̃ σωτῆρος ἐπιβȣλὴν, ἔχεις τὴν δευτέραν ᾠδήν. Ἂν δὲ διώκῃ παρὰ τῶν ἰδίων, καὶ πολλȣ̀ς ἔχῃς τȣ̀ς ἐπαναστάντας κατὰ σȣ̃, λέγε τὸν γ'. ψαλμόν. Εἰ δὲ ȣ̃τως θλιβόμενος ἐπεκαλέσω τὸν Κύριον, καὶ εἰσακȣσθεὶς ᵉ θέλεις εὐχαριστεῖν", ψάλλε τὸν τέταρτον καὶ οδ'. καὶ ριδ'.

Καὶ ἐὰν ἔτι τȣ̀ς πονηρευομένȣς βλέπων ἐνεδρεύειν θέλοντας, ἐνωτίζεσθαί

σȣ

a Hæc verba desunt in MS. quæ tamen necessaria sunt ad distinctionem à proximè præcedenti colô. b Ἐλέγχθη MS. c Ἀπαγγέλλȣσιν MS. d Hæc vox deest in MS. e Εὐχαριστῆ MS. (id est εὐχαριστεῖν) sed ultimum τ. raso spatio superscriptum.

σου θέλης τὴν εὐχὴν, ὀρθρίζων τὸ πρωῒ ψάλλε τὸν ε΄. Αἰσθόμενος δὲ ἀπειλῆς τοῦ Κυρίου, ἐὰν διὰ τοῦτο ταρασσόμενον σεαυτὸν βλέπης, δύνασαι λέγειν τὸν ϛ΄. καὶ τὸν λζ΄.

Ἐὰν δὲ καὶ βουλεύωνταί τινες κατὰ σοῦ, ὡς ὁ Ἀχιτόφελ κατὰ τοῦ Δαυὶδ, καὶ τοῦτό σοί τις ἀπαγγείλῃ, ψάλλε τὸν ζ΄. καὶ θάῤῥει τῷ ῥυομένῳ σε Θεῷ.

[a] Βλέπων δὲ τὴν πανταχοῦ χάριν τοῦ σωτῆρος ἐκτεταμένην, καὶ † σωθὲν" τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν προσφωνεῖν θέλῃς τῷ Κυρίῳ, ψάλλε τὸν η΄. Ἀλλὰ πάλιν ᾄσαι θέλεις ἐπινίκιον, εὐχαριστῶν τῷ Κυρίῳ; ἔχεις αὐτὸν πάλιν τὸν η΄. καὶ τὸν * πγ΄.

† σωσὶν mendosè MS.

Ἐπὶ δὲ τῷ κατηργῆσθαι τὸν ἐχθρὸν καὶ σεσῶσθαι τὴν κτίσιν, μὴ καυχώμενος ἐπὶ σαυτῷ, ἀλλὰ εἰδὼς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦτο κατορθώσαντα, λέγε τὸν εἰς αὐτὸν εἰρημένον θ΄. ψαλμόν. Καὶ ἐὰν λίαν σέ τις ταράσσειν ἐθέλοι, ἔχε σὺ τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν Κύριον, καὶ ψάλλε τὸν ι΄ [b] "Ὅταν δὲ τὴν τῶν πολλῶν ὑπερηφανίαν ἴδῃς καὶ πλεονάζουσαν τὴν κακίαν, ὥστε μηδὲν ὅσιον ἐπ' ἀνθρώποις γενέσθαι, κατάφυγε σὺ ἐπὶ τὸν Κύριον, καὶ λέγε τὸν ια΄". [c] Ἐγχρονιζούσης" δὲ τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, μὴ ὀλιγώρει ὡς ἐπιλησθεὶς παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ παρακάλει τὸν Κύριον, ᾄδων τὸν ιβ΄. Ἐπειδ' ἂν βλασφημούντων τινῶν κατὰ τῆς προνοίας ἀκούσῃς, μὴ κοινώνει μὲν αὐτῶν τῇ ἀσεβείᾳ, ἐντυγχάνων δὲ τῷ Θεῷ, λέγε τὸν ιγ΄. καὶ νβ΄. Καὶ λοιπὸν ἐὰν θέλῃς μαθεῖν ὁποῖός ἐστιν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ὁ πολίτης, ψάλλε τὸν ιδ΄.

Προσευχῆς σοι χρεία διὰ τοὺς ἀνθεστηκότας σοι καὶ περιέχοντάς σου τὴν ψυχὴν, ᾆδε τὸν ιϛ΄. καὶ τὸν πε΄. καὶ τὸν πζ΄. καὶ τὸν ρμ΄. Ἀλλὰ θέλεις μαθεῖν, πῶς Μωϋσῆς προσηύξατο, ἔχεις τὸν πθ΄. Ἀλλ' ἐσώθης ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἐρύσθης ἀπὸ τῶν διωκόντων σε, ᾆδε καὶ σὺ τὸν ιζ΄. ψαλμόν. Θαυμάζεις τὴν τῆς κτίσεως τάξιν καὶ τὴν εἰς αὐτὴν τῆς προνοίας χάριν, τοῦ τε νόμου τὰ ἱερὰ προστάγματα, ψάλλε τὸν ιη΄. καὶ τὸν κγ΄. Θλιβομένους δὲ ὁρῶν, παρακάλει τούτους, ἐπευχόμενος καὶ λέγων αὐτοῖς τὰ ἐν τῷ ιθ΄. ψαλμῷ ῥήματα.

Ὁρᾷς σεαυτὸν ποιμαινόμενον καὶ εὐοδούμενον παρὰ τοῦ Κυρίου, χαίρων ἐπὶ τούτῳ ψάλλε τὸν κβ΄.

Οἱ ἐχθροὶ περὶ σὲ, ἀλλὰ σὺ τὴν ψυχὴν ἐπαίρων πρὸς Θεὸν, λέγε τὸν κδ΄. καὶ ὄψει τούτους ἁμαρτάνοντας διακενῆς. [d] Ἐπιμένουσιν" οἱ ἐχθροὶ, οὐδὲν ἕτερον ἢ τὰς χεῖρας ἔχοντες αἱμάτων πλήρεις, καὶ ζητοῦντες † ἑλκῦσαι σε καὶ ἀπολέσαι, μὴ δῷς ἀνθρώπῳ τὸ κρίμα, (ὕποπτα γὰρ πάντα τὰ ἀνθρώπινα·) ἀλλὰ τὸν Θεὸν ἀξιῶν κριτὴν γενέσθαι, (μόνος γὰρ αὐτὸς δίκαιος,)

a Librarius malè hanc Sectionem incepit à paulo post sequentibus verbis: ἐὰν προσφωνεῖν κ. τ. λ. b Integra hæc periodus in MS. omissa est. * Adde ex Edit. π΄. καὶ. c Ἐγχρονιζούσης MS. d Ἐπιμένουσιν *Alex.* mendosè. † Al. ἐκλῦσαι.

καιος,) λέγε τὰ ἐν τῷ κε΄. καὶ τὸν λδ΄. καὶ τὸν μϐ΄. Ἐὰν δὲ καὶ τραχύτερον ἐπιθῶνται, καὶ πλῆθος ὡς παρεμϐολαὶ γένωνται οἱ ἐχθροὶ, καταφρονοῦντες ὡς † μήπω σοῦ χρισθέντος, καὶ διὰ τοῦτο πολεμεῖν ἐθέλοντες, μὴ πτήξῃς, ἀλλ' ᾆδε τὸν κς΄. ψαλμόν. Ἐπειδὴ δὲ ἀσθενής ἐστιν ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν πάλιν ἀναισχυνθῶσιν οἱ ἐπιϐουλεύοντες, ἵνα μὴ πρὸς ἐκείνους ἔχῃς τὴν χολὴν, κράζε πρὸς τὸν Θεὸν, λέγων τὰ ἐν τῷ κζ΄. Καὶ ἐὰν θέλῃς εὐχαριστῶν μαθεῖν πῶς δεῖ [a] προσφέρειν τῷ Κυρίῳ, νοητῶς νεῶν ψάλλε τὸν κη΄. Καὶ λοιπὸν ἐγκαινίζων τὸν οἶκόν σου, τήν τε ψυχὴν τὴν τὸν Κύριον ὑποδεχομένην, καὶ τὸν σωματικὸν οἶκον, ἐν ᾧ σωματικῶς κατοικεῖς, εὐχαρίστει καὶ λέγε τόν τε κθ΄. καὶ τὸν ἐν τοῖς ἀναϐαθμοῖς ρκς΄.

† μήπως in MS. nam μήπως claudit lineam.

Ὅταν δὲ σαυτὸν διὰ τὴν ἀλήθειαν μισούμενον καὶ διωκόμενον παρὰ πάντων τῶν τε φίλων καὶ συγγενῶν βλέπῃς, μὴ τούτοις μηδὲ σαυτῷ κατανοῶν ὀλιγωρήσῃς, μηδ', ἂν τοὺς γνωρίμους ἴδῃς ἀποστρεφομένους σε, πτήξῃς, ἀλλ' ἐκστὰς ἀπὸ τούτων, καὶ σκοπῶν τὰ μέλλοντα, ψάλλε τὸν λ΄. Τοὺς δὲ βαπτιζομένους καὶ λυτρουμένους ἀπὸ τῆς φθαρτῆς [b] γενέσεως βλέπων, καὶ θαυμάζων τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν, ᾆδε εἰς ἐκείνους τὸν λα΄.

Καὶ ὅταν μὲν ψάλλειν μετὰ πολλῶν ἐθέλῃς, τοὺς δικαίους ἄνδρας καὶ τοὺς ὀρθοὺς τῷ βίῳ συναγαγὼν, λέγε καὶ σὺ τὸν λϐ΄.

Ἐμπεσὼν δὲ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ σοφῶς αὐτοὺς διαφυγὼν καὶ ἐκκλίνας ἀπὸ τῆς ἐπιϐουλῆς αὐτῶν, εἰ θέλεις εὐχαριστῆσαι, [c] συγκαλέσας τοὺς πραεῖς ἄνδρας, ἐπ' αὐτῶν ψάλλε τὸν λγ΄. Καὶ ἐὰν εἴδῃς τῶν παρανομούντων τὴν ἐπὶ τὸ κακὸν φιλονεικίαν, μὴ νόμιζε ἐν αὐτοῖς κατὰ φύσιν τὴν κακίαν εἶναι, οἷα λέγουσιν οἱ αἱρετικοί· ἀλλὰ λέγε τὸν λε΄. καὶ ὄψει ὅτι αὐτοὶ τοῦ ἁμαρτάνειν εἰσὶν αἴτιοι.

Ἐὰν δὲ πολλὰ πράττοντας ἀνόμως τοὺς πονηροὺς βλέπῃς, καὶ ἐπαιρομένους αὐτοὺς κατὰ τῶν μικρῶν, καὶ θέλῃς παραινεῖν τισιν μὴ προσέχειν τούτοις, μηδὲ παραζηλοῦν αὐτοὺς, διὰ τὸ ταχέως αὐτοὺς ἀποσϐέννυσθαι, λέγε καὶ σαυτῷ καὶ τοῖς ἑτέροις τὸν λς΄.

Ἀλλὰ δὴ καὶ σὺ προθέμενος προσέχειν σαυτῷ, ἐὰν βλέπῃς ἐπιτιθέμενον τὸν ἐχθρὸν, (τότε γὰρ μᾶλλον ἐπεγείρεται κατὰ τῶν τοιούτων) καὶ θέλῃς ἐπαλείφειν σαυτὸν κατ' αὐτοῦ, ᾆδε τὸν λη΄. ψαλμόν. Καὶ ἐὰν τῶν ἐχθρῶν ἐπιτιθεμένων ὑπομένῃς τὰς θλίψεις, καὶ θέλῃς μαθεῖν τὴν ἐκ τῆς ὑπομονῆς ὠφέλειαν, ψάλλε τὸν λθ΄. ψαλμόν. Βλέπων δὲ πολλοὺς πένητας καὶ πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἐλεεῖσθαι αὐτούς; δύνασαι τοὺς μὲν ἤδη ἐλεήσαντας ἀποδέχεσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους εἰς τὸ ποιεῖν προτρέπεσθαι, ἐν τῷ λέγειν τὸν μ΄.

Εἶτα ἐὰν πάνυ τὸν πόθον ἔχων εἰς τὸν Θεὸν, ἀκούσῃς τῶν ἐχθρῶν ὀνειδιζόντων, μὴ ταράσσου, ἀλλὰ συνιεὶς τὸν

a Φέρειν MS. minus rectè. b Γνώσεως MS. perperam. c Συγκαλέσας Alex.

τὸν ἐκ τοῦ τοιούτου πόθου ἀθάνατον καρπὸν, παρακάλει σαυτοῦ τὴν ψυχὴν [a] τῇ" εἰς Θεὸν ἐλπίδι, καὶ ταύτῃ ἐπικουφίζων καὶ καταπραΰνων τὰς ἐν τῷ βίῳ λύπας αὐτῆς, λέγε τὸν μα'. ψαλμόν. Συνεχῶς δὲ ἀναμιμνήσκεσθαι θέλων τὰς εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ τὰς † γενομένας" εἰς τοὺς πατέρας, καὶ περὶ τῆς ἐξόδου τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ διαγωγῆς, πῶς τε ὁ μὲν Θεὸς ἀγαθὸς, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀχάριστοι, ἔχεις τὸν μγ'. καὶ τὸν οζ'. καὶ πη'. καὶ τὸν ρδ'. καὶ τὸν ρε'. καὶ ρϛ'. καὶ ριγ'. Καταφυγὼν δὲ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ διασωθεὶς ἀπὸ τῶν περὶ σὲ γενομένων θλίψεων, ἐὰν θέλῃς εὐχαριστῆσαι τῷ Θεῷ, καὶ διηγήσασθαι τὴν εἰς σὲ γενομένην φιλανθρωπίαν, ἔχεις τὸν με'. Ἀλλ' ἥμαρτες, καὶ ἐντραπεὶς μεταγινώσκεις καὶ ἐλεηθῆναι ἀξιοῖς, ἔχεις τοὺς τῆς ἐξομολογήσεως καὶ [b] μετανοίας" λόγους ἐν τῷ ν'. Εἰ δὲ καὶ διεβλήθης πονηρῷ βασιλεῖ, καὶ ὁρᾷς τὸν διάβολον κατακαυχώμενον, ἀναχώρει καὶ λέγε καὶ σὺ τὰ ἐν τῷ να'.

† γενομένοις MS.

Καὶ ὅτε μὲν διώκῃ, καὶ διαβάλλουσίν τινες παραδοῦναί σε θέλοντες, [c] ὡς" οἱ Ζιφαῖοι καὶ οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Δαυὶδ, μὴ ἀκηδιάσῃς, ἀλλὰ θαῤῥῶν τῷ Κυρίῳ καὶ ὑμνῶν αὐτὸν, λέγε τὰ ἐν τῷ [d] νγ'. καὶ" νε'.

Ἐὰν δὲ καὶ συνδράμῃ ὁ διώκων, καὶ μὴ γινώσκων εἰσέλθῃ εἰς τὸ σπήλαιον ἐν ᾧ καὶ σὺ κρύπτῃ, μηδ' οὕτως πτήξῃς· ἔχεις γὰρ τοὺς ἐν † τοιαύτῃ" ἀνάγκῃ χρησμοὺς εἰς παράκλησιν καὶ [e] στηλογραφίας" λόγους, τοὺς ἐν τῷ νϛ'. καὶ τοὺς ἐν τῷ ρμα'. Ἐὰν δὲ καὶ φυλαχθῆναι τὴν οἰκίαν κελεύσῃ ὁ ἐπιβουλεύων, καὶ διαφύγῃς, ἀνατίθει τῷ Κυρίῳ τὴν χάριν, ὡς ἐν στήλαις γράφων αὐτὴν ἐν τῇ ψυχῇ, μνημόσυνον οὖσαν τοῦ μὴ διεφθάρθαι σε, καὶ λέγε τὰ ἐν τῷ νη'. ψαλμῷ.

† τῇ αὐτῇ MS.

Ἐὰν δὲ καὶ ὀνειδίζωσιν θλίβοντες οἱ ἐχθροὶ, καὶ φλυαροῦντες * διαβάλλωσιν οἱ δοκοῦντες εἶναι φίλοι, καὶ λυπηθῇς ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ σου πρὸς ὀλίγον, ἀλλὰ [f] δύνασαι παρακαλεῖσθαι ὑμνῶν καὶ σὺ τὸν Θεὸν, καὶ λέγων τὰ ἐν τῷ νδ'. ῥήματα.

* διαβάλλουσιν MS.

Καὶ πρὸς μὲν ὑποκρινομένους καὶ ἐν προσώπῳ καυχωμένους λέγε πρὸς ἐντροπὴν ἐκείνων τὸν νζ'. ψαλμόν.

Πρὸς δὲ τοὺς ὁρμῶντας ἀγρίως κατὰ σοῦ καὶ θέλοντας λαβεῖν σου τὴν ψυχὴν, ἀντιθεὶς σὺ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν σου ὑποταγὴν, καὶ θάῤῥει. Ὅσῳ γὰρ ἐκεῖνοι μαίνονται, τοσούτῳ μᾶλλον ὑποτάσσου σὺ τῷ Κυρίῳ, καὶ λέγε τὰ ἐν τῷ ξα'. Καὶ ἐὰν μὲν διωκόμενος εἰς ἐρημίαν ἀπέλθῃς, μὴ φοβηθῇς ὡς μόνος ὢν ἐκεῖ· ἔχων δὲ τὸν Θεὸν ἐκεῖ, καὶ πρὸς αὐτὸν ὀρθρίζων, ψάλλε τὸν ξβ'.

a Τὴν mendosè MS. b Μετάνοιαν MS. perperam. c Hæc vox in *Alexandr.* male omissa est. d Desunt in MS. sed in Editis rectè addita esse, proximè præcedentia verba ex titulo Psalmi 53. desumpta planè ostendunt. e Στηλογραφίαν *Alexandr.* minus rectè, nisi χρησμοὺς mutes in χρησίμους, uti Editt. habent. f Δύνασθαι malè MS.

Ἐκφοβούντων δὲ τῶν ἐχθρῶν καὶ μὴ παυομένων τοῦ ἐνεδρεύειν, ἀλλὰ καὶ [a] ἐξερευνώντων" πᾶν κατὰ σοῦ, [b] κἂν" πλῆθος ὦσιν, μὴ ὑπενδῷς· βέλη γὰρ νηπίων ἔσονται τούτων αἱ πληγαὶ, ψάλλοντός σου τὸν ξγ'. καὶ τὸν [c] ξδ'. καὶ ξθ'. καὶ ο'.

Καὶ ὅταν μὲν ὑμνῆσαι βούλῃ τὸν Κύριον, ᾆδε τὰ ἐν τῷ ξδ'. Ἐὰν δὲ κατηχῆσαι θέλῃς τινὰς περὶ ἀναστάσεως, ᾆδε τὰ ἐν τῷ ξε'.

Οἰκτιρμοὺς δὲ αἰτῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὕμνει αὐτὸν, ψάλλων τὸν ξϛ'.

Ὅτε δὲ βλέπεις τοὺς μὲν ἀσεβεῖς ἐν εἰρήνῃ εὐθηνουμένους καὶ καταθυμίως ζῶντας, τοὺς δὲ δικαίους θλιβομένους, ἵνα μὴ σκανδαλισθῇς καὶ παρασαλευθῇς, λέγε καὶ σὺ τὰ ἐν τῷ οβ'. ψαλμῷ.

Καὶ ὅταν μὲν ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν λαὸν, ἔχεις εἰς παράκλησιν περὶ τούτου λόγους συνετοὺς τοὺς ἐν τῷ ογ'.

Ὅτε δὲ χρεία σοι ἐξομολογήσεως ἐστιν, [d] ψάλλε τὸν" θ'. οδ'. καὶ ϟα'. καὶ ρδ'. καὶ ρε'. καὶ ρϛ'. καὶ ρζ'. καὶ ρι'. καὶ ριζ'. καὶ ρλε'. καὶ ρλζ'. Καὶ δυσωπῆσαι μὲν θέλων τὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰ τῶν αἱρετικῶν, ὅτι μὴ παρ' αὐτοῖς ἔνι θεογνωσία, ἀλλ' * ἐν μόνῃ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, δύνασαι νοῶν ᾄδειν καὶ λέγειν τὰ ἐν τῷ οε'.

Τῶν δὲ ἐχθρῶν προκαταλαβόντων τὰς διεκφυγὰς, καὶ πάνυ θλιβόμενος, κἂν ταραχθῇς, μὴ [e] ἀπελπίσῃς", ἀλλὰ εὔχου· καὶ ἐὰν κράζων εἰσακουσθῇς, εὐχαρίστει τῷ Θεῷ, λέγων τὰ ἐν τῷ οϛ'. Ἐὰν δὲ ἐπιμένοντες οἱ ἐχθροὶ [f] ἐπεισέλθωσιν καὶ μιάνωσιν" τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, τούς τε ἁγίους ἀποκτείνωσιν, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν [g] ῥίψωσιν" τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, ἵνα μὴ συνελκυσθεὶς καταπλήξῃς αὐτῶν τὴν ὠμότητα, [h] σύμπασχε" μὲν τοῖς πάσχουσιν, ἐντύγχανε δὲ τῷ Θεῷ, λέγων τὸν οη'. ψαλμόν.

Ἐν ἑορτῇ δὲ θέλων ᾆσαι τῷ Κυρίῳ, [i] συγκαλέσας" τοὺς τοῦ Θεοῦ δούλους, ψάλλε τὰ ἐν τῷ π'. καὶ ϟδ'.

Τῶν δὲ ἐχθρῶν πάλιν ἐπισυναχθέντων πάντων πανταχόθεν, καὶ ἀπειλούντων κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, συνθήκας τε ποιούντων κατὰ τῆς εὐσεβείας, ἵνα μὴ ἀθυμήσῃς διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὴν δυναστείαν αὐτῶν, ἔχεις ὥσπερ ἄγκυραν ἐλπίδος τὰ ἐν τῷ πβ'. ῥήματα. Καὶ ἐὰν βλέπων τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ αἰώνια αὐτοῦ σκηνώματα, τὸν πόθον ἔχῃς εἰς αὐτὰ, ὡς εἶχεν ὁ ἀπόστολος, λέγε καὶ σὺ τὸν πγ'. ψαλμόν.

[k] Παυσαμένης" δέ ποτε τῆς ὀργῆς καὶ τῆς αἰχμαλωσίας λυθείσης, ἐὰν θέλῃς εὐχαριστῆσαι, ἔχεις εἰς τὸ λέγειν τὰ ἐν τῷ πδ'. καὶ ρκε'. Καὶ τὴν μὲν διαφορὰν τῆς καθολικῆς [l] ἐκκλησίας" πρὸς τὰ σχίσματα ἐὰν θέλῃς γινώσκειν, καὶ ἐντρέπειν ἐκείνους, δύνασαι λέγειν τὰ ἐν τῷ πϛ'. γεγραμμένα.

Παρα-

a MS. ἐξερευνώντων. b Καὶ minus rectè *Alexandr.* c Ἑξηκοστὸν ἕβδομον (ξζ'.) melius habent Editt. d Desunt duæ hæ voces in MS. * Ἐμόνῃ mendosè MS. e Ἀφελπίσῃς *Alexandr.* f. Ἐπεισελθοῦσιν καὶ μιανοῦσιν MS. g Ῥίψασιν MS. h Σύμπαχε MS. i Συνκαλέσας *Alex.* k Παυσάμενος MS. perperam. l Hæc vox deest in *Alex.*

Παραθαῤῥῦναι θέλων σεαυτὸν καὶ τοὺς ἑτέρους εἰς θεοσέβειαν, καὶ ὡς εἰς τὸν Θεὸν ἐλπὶς οὔτε καταισχύνει· ἀλλὰ καὶ ἄφοβον τὴν ψυχὴν κατασκευάζει, αἴνει τὸν Θεὸν, λέγων τὰ ἐν τῷ ϟ΄. Ψάλαι θέλεις τῷ σαββάτῳ; ἔχεις τὸν ϟα΄. [a] Εὐχαριστῆσαι θέλεις τῇ κυριακῇ; ἔχεις τὸν κγ΄. Ἆσαι θέλεις δευτέρᾳ σαββάτων; λέγε τὰ ἐν τῷ μζ΄. Αἰνέσαι βούλει τῇ παρασκευῇ; ἔχεις τὸν αἶνον ἐν τῷ ϟβ΄. Τοτὲ γὰρ γενομένου τοῦ σταυροῦ, ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ᾠκοδομήθη, καί τοι τῶν ἐχθρῶν ἐπιχειρησάντων κωλῦσαι· καὶ διὰ τοῦτο ἐπινίκιον ᾄδειν τῷ Θεῷ πρέπει τότε τὰ εἰρημένα ἐν τῷ ϟβ΄. Ἐὰν δὲ καὶ αἰχμαλωσίας γενομένης καθαιρεθῇ ὁ οἶκος, καὶ πάλιν [b] οἰκοδομηθῇ, ᾆδε τὰ ἐν τῷ ϟε΄.

[c] Τῆς δὲ γῆς κατάστασιν λαβούσης ἀπὸ τῶν πολεμούντων, καὶ λοιπὸν ἠρεμούσης, καὶ βασιλεύσαντος τοῦ Κυρίου, ἐὰν θέλῃς ᾆσαι περὶ τούτου, ἔχεις τὸν ϟϛ΄.

[d] Θέλεις τῇ τετράδι τοῦ σαββάτου ψάλλειν; ἔχεις τὸν ϟγ΄. τότε [e] γὰρ παραδοθεὶς ὁ Κύριος ἐκδικεῖν ἤρξατο τὴν κατὰ τοῦ θανάτου δίκην, καὶ θριαμβεύειν αὐτὸν παῤῥησίᾳ. Ὅτ᾽ ἂν οὖν ἀναγινώσκων τὸ εὐαγγέλιον, ἴδῃς τῇ τετράδι τοῦ σαββάτου συμβούλιον λαβόντας τοὺς Ἰουδαίους κατὰ τοῦ Κυρίου, ὁρῶν αὐτὸν τότε παῤῥησιαζόμενον ἐν τῇ κατὰ τοῦ Διαβόλου ὑπὲρ ἡμῶν [f] ἐκδικίᾳ, ψάλλε τὰ ἐν αὐτῷ τῷ ϟγ΄.

Πάλιν βλέπων τὴν εἰς πάντα πρόνοιαν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν κυριότητα αὐτοῦ, καὶ θέλων κατηχῆσαί τινας εἰς τὴν αὐτοῦ πίστιν καὶ ὑπακοὴν, πεῖθαι αὐτοὺς πρῶτον ἐξομολογεῖσθαι, ψάλλε τὸν ϟθ΄. Καὶ ἐὰν μαθὼν αὐτοῦ τὴν κριτικὴν δύναμιν, καὶ ὅτι ἐλέῳ τὴν κρίσιν κεράσας κρίνει ὁ Κύριος, θελήσῃς αὐτῷ προσελθεῖν, ἔχεις εἰς τοῦτο λόγους τοὺς ἐν τῷ ρ΄. Ἀσθενοῦς δὲ ἡμῶν τῆς φύσεως οὔσης, ἐὰν διὰ τὰς συνοχὰς τοῦ βίου αὐτὸς πτωχὸς γενόμενος ἀκηδιάσῃς ποτὲ, καὶ θέλῃς παρακληθῆναι, ἔχεις τὸν ρα΄. ψαλμόν. Καὶ ἐπειδὴ πρέπει διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν εὐχαριστεῖν ἡμᾶς τῷ Θεῷ, ὅτε θέλεις εὐλογεῖν αὐτὸν, ἔχεις εἰς τοῦτο προτρέπεσθαι σαυτοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ λέγειν τὸν ρβ΄. καὶ ργ΄. Αἰνεῖν θέλεις τὸν Θεὸν, καὶ εἰδέναι πῶς καὶ ἐπί τινι δεῖ αἰνεῖν, καὶ τίνας πρέπει λέγειν τὸν αἶνον; ἔχεις τὸν ρδ΄. καὶ τὸν ρϛ΄. καὶ ρλδ΄. καὶ ρμε΄. καὶ τὸν ρμϛ΄. καὶ τὸν ρμζ΄. καὶ τὸν ρμη΄· καὶ τὸν ρν΄.

Ἔχεις πίστιν, ὡς εἶπεν ὁ Κύριος, καὶ πιστεύεις οἷς εὐχόμενος λαλεῖς; λέγε τὸν ριε΄.

Ἀλλὰ ἀναβαίνοντα σαυτὸν αἴσθῃ ταῖς πράξεσιν; ὥστε λέγειν· „ τὰ μὲν ὀπίσω Philip. 3. v. 14.
„ ἐπιλανθάνομαι, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐ-
„ πεκτείνομαι, ἔχεις καθ᾽ ἑκάστην προκο-

a Εὐχαριστῆτας MS. b MS. οἰκοδομήθῃ. c Scriba male à voce λαβούσης novam incepit sectionem. d Malè iterum hæc sectio in MS. inchoatur à mox sequenti τότε. e Hæc vox in *Alex.* occasione proximè sequentis syllabæ παρ omissa est. f Ἐκδίκει mendosè MS. g Ita priùs scriptum fuit; quamvis postea Librarius ι interposito, fecerit ρι϶΄. sed minus rectè.

πὴν εἰς τὸ λέγειν τὰς [a] ιε΄. τῶν ἀναβαθμῶν ᾠδάς.

Ἠχμαλωτεύθης ὑπὸ ἀλλοτρίων λογισμῶν, καὶ ᾔσθου σεαυτὸν ἀπαγόμενον, καὶ μετέγνως, παῦσαι τοῦ λοιποῦ, καὶ μείνας ἐφ᾽ οἷς ἁμαρτάνοντα σεαυτὸν κατέλαβες, κάθου καὶ κλαῦσον καὶ σὺ, ὡς πεποίηκεν ὁ τότε λαὸς, λέγων τὰ ἐν τῷ ρλς΄. Τοὺς δὲ πειρασμοὺς ἡγούμενος εἶναί σου δοκιμὴν, μετὰ τοὺς πειρασμοὺς ἐὰν εὐχαριστῆσαι θελήσῃς, ἔχεις τὸν ρλη΄. ψαλμόν.

Συνέχῃ πάλιν ἀπὸ ἐχθρῶν, καὶ ῥυσθῆναι θέλεις; λέγε τὰ ἐν τῷ ρλθ΄. Δεηθῆναι δὲ καὶ προσεύξασθαι θέλεις; ψάλλε τὸν ε΄. καὶ ρμβ΄.

Ἐχθρὸς τύραννος ἐπανέστη τῷ λαῷ καὶ [b] σοὶ, ὥσπερ Γολιὰθ τῷ Δαυὶδ, μὴ πτήξῃς, ἀλλὰ πίστευε καὶ σὺ, ὡς ὁ Δαυὶδ, καὶ λέγε τὰ ἐν τῷ ρμγ΄.

Εἶτα θαυμάζων τὰς εἰς πάντας τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας, καὶ μνημονεύων τῆς τε εἰς σὲ καὶ εἰς πάντας γενομένης ἀγαθότητος αὐτοῦ, ἐὰν θέλῃς διὰ ταῦτα εὐλογεῖν τὸν Θεὸν, λέγε τὰ τοῦ Δαυὶδ ῥήματα, ἅπερ καὶ αὐτὸς εἶπεν ἐν τῷ ρμδ΄. ψαλμῷ. Ἆσαι θέλεις τῷ Κυρίῳ; ἔχεις εἰς τὸ λέγειν τὸν ϟβ΄. καὶ ϟζ΄. Ἐὰν μικρὸς ὢν προκριθῇς εἰς ἀρχήν τινα τῶν ἀδελφῶν σου, μὴ ἐπαίρου κατ᾽ αὐτῶν, ἀλλὰ τῷ ἐκλεξαμένῳ Κυρίῳ διδοὺς δόξαν, ψάλλε καὶ σὺ τὸν ρνα΄., ἴδιον ὄντα τοῦ Δαυίδ. Ἀλλὰ θέλεις ψάλλειν ἐπακοὴν [c] ἔχοντας τὸ Ἀλληλούια, ἔχεις τὸν ρδ΄. ρε΄. ρς΄. ρια΄. ριβ΄. ριγ΄. ριδ΄. ριε΄. ρις΄. ριζ΄. ριη΄. ρλδ΄. ρλε΄. ρμε΄. ρμς΄. ρμζ΄. ρμη΄. ρμθ΄. ρν΄.

Ὅτε δὲ θέλῃς κατ᾽ [d] ἰδίαν τὰ περὶ τοῦ σωτῆρος ψάλλειν, ἐν ἑκάστῳ μὲν σχεδὸν εὑρίσκεις ψαλμῷ τὰ τοιαῦτα· ἔχεις δὲ μάλιστα τὸν μὲν μδ΄. καὶ τὸν ρθ΄. δηλοῦντας τὴν ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γνησίαν γέννησιν καὶ τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ παρουσίαν· τὸν δὲ κα΄. καὶ ξη΄. [e] προλέγοντας περὶ τοῦ θείου σταυροῦ, καὶ ὅσην δι᾽ ἡμᾶς ἐπιβουλὴν ἀνεδέξατο, καὶ πόσα πέπονθεν· καὶ τὸν μὲν β΄. καὶ ρη΄. σημαίνοντας τήν τε τῶν Ἰουδαίων ἐπιβουλὴν καὶ πονηρίαν, καὶ τὴν Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου προδοσίαν· τόν τε κ΄. καὶ μθ΄. καὶ οα΄. (καὶ) δηλοῦντας τήν τε βασιλείαν αὐτοῦ καὶ κριτικὴν δύναμιν, καὶ τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ πάλιν ἔνσαρκον παρουσίαν, καὶ τὴν κλῆσιν τῶν ἐθνῶν. Καὶ ὁ μὲν ιε΄. δείκνυσιν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὁ δὲ κγ΄. καὶ μς΄. ἀπαγγέλλουσιν τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον αὐτοῦ. Τὸν δὲ ϟβ΄. καὶ ϟε΄. καὶ ϟζ΄. καὶ ϟη΄. ἀναγινώσκων, θεωρῆσαι δυνήσῃ τὰς εἰς ἡμᾶς τοῦ σωτῆρος διὰ τῶν παθημάτων αὐτοῦ γενομένας εὐεργεσίας. Τοιοῦτος μὲν οὖν ἐστιν καὶ ὁ χαρακτὴρ εἰς ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν, ἐχούσης αὐτῆς ἰδίους [f] ψαλμοὺς, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς δὲ περὶ τῆς ἐν σώματι παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ πυκνοτέρας τὰς προφητείας, καθὰ προεῖπον. Διατί δὲ μετὰ μέλους καὶ ᾠδῆς ψάλλονται οἱ τοιοῦ-

a *Psalm.* 119. usque 133. juxta LXX. inclusivè. b Σὺ mendosè *Alex.* MS. c Ἔχοντες MS. perperam. d Ἰδία. e Προλέγοντας mendosè MS. forte pro προσλέγοντας. f Post hanc vocem forte ex Editis inserenda sunt sequentia: εἰς διόρθωσιν τῶν κινημάτων ἑκάστης ψυχῆς.

τοιοῦτοι λόγοι, ἀναγκαῖον μηδὲ τοῦτο παρελθεῖν. Τινὲς μὲν γὰρ τῶν παρ' ἡμῖν ἀκεραίων, καίτοι πιστευόντων εἶναι θεόπνευστα τὰ ῥήματα, ὅμως νομίζουσιν διὰ τὸ εὔφωνον καὶ τέρψεως † ἕνεκεν τῆς ἀκοῆς μελῳδεῖσθαι τοὺς ψαλμούς. Οὐκ ἔστι δὲ οὕτως· οὐ γὰρ τὸ ἡδὺ καὶ πιθανὸν ἐζήτησεν ἡ γραφή· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὠφελείας ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τετύπωται διὰ πάντα μὲν, μάλιστα δὲ διὰ δύο ταῦτα· πρῶτον μὲν, ὅτι ἔπρεπεν τὴν θείαν γραφὴν μὴ μόνον τῇ συνεχείᾳ, ἀλλὰ καὶ τῇ κατὰ [a] πλάτος" φωνῇ τὸν Θεὸν ὑμνεῖν. Κατὰ συνέχειαν μὲν οὖν εἴρηται, οἷά ἐστιν [b] τὰ" τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, καὶ τὰ ἱστορούμενα πάντα, μετὰ τῆς καινῆς διαθήκης· κατὰ πλάτος δὲ λέγεται, οἷά ἐστιν τὰ τῶν ψαλμῶν καὶ ᾠδῶν καὶ ᾀσμάτων ῥήματα· καὶ οὕτως γὰρ σωθήσεται τὸ ἐξ ὅλης ἰσχύος καὶ δυνάμεως ἀγαπᾷν τὸν Θεὸν, τοὺς ἀνθρώπους. Δεύτερον δὲ, ὅτι ὥσπερ ἁρμονία τοὺς [c] αὐλοὺς" συντιθεῖσα μίαν τὴν συμφωνίαν ἀποτελεῖ, οὕτως ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ διάφορα κινήματα φαίνεται, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῇ τὸ λογίζεσθαι, καὶ τὸ ἐπιθυμεῖν, καὶ τὸ θυμοειδὲς, ἐκ [d] δὲ" τῆς τούτων κινήσεως καὶ ἡ τῶν μελῶν γίνεται τοῦ σώματος ἐνέργεια, βούλεται ὁ λόγος μὴ [e] ἀσύμφωνον" [f] εἶναι" τὸν ἄνθρωπον ἑαυτῷ, μηδὲ [g] διΐστασθαι" πρὸς ἑαυτόν· ὥς τε λογίζεσθαι μὲν τὰ βέλτιστα, πράττειν δὲ τῷ θυμῷ τὰ φαῦλα, ὡς ὁ Πιλάτος λέγων μέν· „ οὐδεμίαν αἰτίαν „ εὑρίσκω εἰς αὐτὸν, συντρέχων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Ἰουδαίων· ἢ ἐπιθυμεῖν μὲν τὰ φαῦλα, μὴ δύνασθαι δὲ πράττειν [h] ὡς οἱ κατὰ Σουσάννας πρεσβύτεροι· ἢ πάλιν μὴ μοιχεύειν μὲν, κλέπτειν δέ· ἢ μὴ κλέπτειν μὲν, φονεύειν δέ· ἢ μὴ φονεύειν μὲν, βλασφημεῖν δέ. Ἵν' οὖν μὴ τοιαύτη τις ἐν ἡμῖν ταραχὴ † γίνηται, θέλει τὴν ψυχὴν ὁ λόγος [i] ἔχουσαν" Χριστοῦ νοῦν, ὡς εἶπεν ὁ Ἀπόστολος, τούτῳ καθηγεμόνι χρήσασθαι, καὶ ἐν τούτῳ τῶν μὲν ἐν αὐτῇ παθητικῶν * κρατεῖν, τῶν δὲ τοῦ σώματος μελῶν ἄρχειν, εἰς τὸ ὑπακούειν τῷ λόγῳ· ἵνα ὡς ἐν ἁρμονίᾳ τὸ πλῆκτρον, οὕτως αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ψαλτήριον γενόμενος, καὶ τῷ πνεύματι προσέχων ὁλοκλήρως, καὶ πᾶσιν τοῖς μελέσιν καὶ τοῖς κινήμασιν ὑπακούῃ, καὶ δουλεύῃ τῷ βουλήματι τοῦ Θεοῦ.

† ἵνεγκεν mendosè MS.

Joan 18. v. 38.

† γίνεται MS.

1. Cor. 2. v. 16.

* κρατεῖν malè *Alex.*

Τῆς δὲ τοιαύτης τῶν λογισμῶν ἀταραξίας καὶ ἀκύμονος [k] καταστάσεως" εἰκὼν καὶ τύπος ἐστὶν ἡ τῶν ψαλμῶν ἐμμελὴς ἀνάγνωσις. Ὥσπερ [l] γὰρ" τὰ τῆς ψυχῆς νοήματα γνωρίζομεν καὶ σημαίνομεν δι' ὧν προφέρομεν λόγων· οὕτως τῆς πνευματικῆς ἐν ψυχῇ ἁρμονίας τὴν ἐκ τῶν λόγων μελῳδίαν [m] σύμβολον" εἶναι θέλων ὁ Κύριος, τετύπωκεν ἐμμελῶς τὰς ᾠδὰς ψάλλεσθαι, καὶ τοὺς ψαλμοὺς μετ' ᾠδῆς ἀναγινώσκεσθαι. Καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς, τὸ

καλῶς

a Hæc vox mihi valde suspecta est; cumque *metrum* sive *musicum melos* hìc denotari videatur, per συνέχειαν verò continua sive simplex in prosa oratio intelligi, pro πλάτος legendum conjicio πλάσμα, utpote quod technicè significat *carmen* ad Poeticæ atque Musicæ artis regulas effictum atque compositum. b Κατὰ perperam MS c λόγους MS. d Ἐν *Alex.* e MS. malè σύμφωνον. f Deest in *Alex.* g Ἵστασθαι MS. nec prorsus malè. h Αὐτὰ addunt Editt. i Ἄχουσαν mendosè MS. k Καταστάσεως perperam MS. l Deest in MS. m Σύμβολον *Alex.*

καλῶς αὐτὴν διακεῖσθαι, ὡς γέγραπται·
Jacob 5. „ εὐθυμεῖ τις ἐν ὑμῖν; ψαλλέτω. Οὕ-
v. 13. τως τὸ μὲν ἐν αὐτῇ ταραχῶδες καὶ
τραχὺ καὶ ἄτακτον ἐξομαλίζεται, τὸ
δὲ λυποῦν θεραπεύεται, ψαλλόντων ἡ-
Psalm. 41. μῶν· „ ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου,
v. 6. 12. „ καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; καὶ τὸ
& 42: 5. μὲν ἐσφαλμένον ἐπιγνώσεται λέγουσα·
Psalm. 72. „ ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ
v. 2. „ πόδες· τὸ δὲ φοβηθὲν [a] ἐπιῤῥώσει τῇ
Psal. 117. ἐλπίδι, ἐν τῷ λέγειν· [b] „ Κύριος ἐμοὶ
v. 6. „ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιή-
„ σει μοι ἄνθρωπος.

Οἱ μὲν οὖν μὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνα-
γινώσκοντες τὰς θείας ᾠδὰς, [c] οὐ" συν-
ετῶς ψάλλουσιν, ἀλλ' ἑαυτοὺς μὲν τέρ-
Eccles. 15. πουσιν, ἔχουσιν δὲ μέμψιν, „ ὅτι οὐχ ὡ-
v. 9. „ ραῖος αἶνος ἐν στόματι ἁμαρτωλοῦ. Οἱ
δὲ κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον ψάλ-
λοντες, ὥστε τὴν μελῳδίαν τῶν ῥημάτων
ἐκ τοῦ ῥυθμοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς πρὸς
τὸ πνεῦμα συμφωνίας προσφέρεσθαι, οἱ
τοιοῦτοι ψάλλουσιν μὲν τῇ γλώσσῃ, [d]
ψάλλοντες" δὲ καὶ τῷ νοΐ, οὐ μόνον ἑαυ-
τοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς θέλοντας ἀκούειν
1. Reg. 16. αὐτῶν μεγάλως ὠφελοῦσιν. Ὁ γοῦν
v. 23. μακάριος Δαυὶδ οὕτως καταψάλλων τοῦ
Σαοὺλ, αὐτὸς εὐηρέστει τῷ Θεῷ, καὶ
τὸν τάραχον καὶ [e] τὸ μανικὸν" πάθος
τοῦ Σαοὺλ ἀπήλαυνεν, καὶ γαληνιῶν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ παρεσκεύαζεν. Οὕ-
τως οἱ ἱερεῖς ψάλλοντες, εἰς ἀταραξίαν
τὰς ψυχὰς τῶν λαῶν καὶ εἰς ὁμόνοιαν
αὐτὰς τῶν ἐν οὐρανοῖς χορευόντων προσ-
εκαλοῦντο. Τὸ ἄρα μετὰ μέλους λέ-
γεσθαι τοὺς ψαλμοὺς, οὐκ ἔστιν εὐφωνίας
σπουδὴ, ἀλλὰ τεκμήριον τῆς ἁρμονίας
τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λογισμῶν. Καὶ ἡ ἐμ-
μελὴς δὲ ἀνάγνωσις [f] σύμβολόν" ἐστιν
τῆς εὐρύθμου καὶ ἀχειμάστου καταστάσεως
τῆς διανοίας. Καὶ γὰρ τὸ αἰνεῖν τὸν
Θεὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις καὶ κιθάρᾳ
καὶ δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, σύμβολον
πάλιν ἦν καὶ [g] σημαντικὸν τοῦ [h] συγ-
κεῖσθαι μὲν νομίμως τὰ μέλη τοῦ σώ-
ματος ὡς χορδὰς, τοὺς δὲ λογισμοὺς
τῆς ψυχῆς ὡς κύμβαλα γίνεσθαι, καὶ
λοιπὸν τῇ ἠχῇ καὶ τῷ νεύματι τοῦ πνεύ-
ματος ταῦτα πάντα κινεῖσθαι καὶ ζῆν·
ὥστε κατὰ τὸ γεγραμμένον, „ τῷ πνεύ- Rom. 8.
„ ματι τὸν ἄνθρωπον ζῆν μὲν, καὶ τὰς v. 13.
„ πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦν. Οὕ-
τως γὰρ καὶ καλῶς ψάλλων [i] ῥυθμί-
ζει" τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ὥσπερ ἐξ
ἀνισότητος εἰς ἰσότητα ἄγει· ὥστε ἐν
τῷ κατὰ φύσιν αὐτὴν ἑστηκυῖαν μὴ πτο-
εῖσθαι ὑπό τινος, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον εὐ-
φαντάσιον γίνεσθαι, καὶ πλέον αὐτὴν
λαμβάνειν πόθον τῶν μελλόντων ἀγα-
θῶν. Τῇ γὰρ τῶν ῥημάτων μελῳδίᾳ
συνδιατιθεμένη ἐπιλανθάνεται τῶν πα-
θῶν, καὶ χαίρουσα βλέπει πρὸς τὸν νοῦν
τὸν ἐν Χριστῷ, λογιζομένη τὰ βέλτιστα.
Δεῖ τοίνυν, ὦ τέκνον, τῶν ἐντυγχανόν-
των ἕκαστον ταύτῃ τῇ βίβλῳ, ἐντυγχά-
νειν μὲν ἅπασιν γνησίως τοῖς ἐν αὐτῇ
θεοπνεύστοις οὖσιν· λαμβάνειν δὲ λοιπὸν
ἀπ' αὐτῶν ὡς ἐκ παραδείσου καρπῶν ὠ-
φελείας, πρὸς ὃ τὴν χρείαν ἑαυτὸν ἔ-
χοντα

a Ἐπιῤῥώσει MS. b Malè ab hoc dicto novam sectionem inchoavit Librarius. c Hæc negativa in MS. malè omissa est. d Ψάλλουσιν minus recte in *Alex.* e Τὸν μανικὸν mendosè MS. f Σύμβολον iterum perperam MS. g Σημαντικὰ minus recte *Alex.* h Συγκεῖσθαι δὲ perperam MS. i Ῥυθμοῖ *Alex.*

χοντα συνορᾷ. Ἡγοῦμαι γὰρ ἐν τούτοις τοῖς λόγοις τῆς βίβλου τὸν πάντα βίον τῶν ἀνθρώπων, τάς τε τῆς ψυχῆς διαθέσεις, καὶ τὰ τῶν λογισμῶν κινήματα μεμετρῆσθαι καὶ περιέχεσθαι· καὶ μηδὲν πλέον τούτων ἐν ἀνθρώποις εὑρίσκεσθαι. Εἴτε γὰρ μετανοίας [a] ἢ" ἐξομολογήσεως χρεία, ἢ θλίψις καὶ πειρασμὸς κατέλαβεν, ἢ ἐδιώχθη τις, καὶ ἢ ἐπιβουλευόμενος ἐρύσθη, εἰ δὲ καὶ περίλυπός τις γέγονεν καὶ ταράττεται, καὶ πάσχει τι τοιοῦτον οἷον ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται, [b] ἢ" καὶ συνορᾷ ἑαυτὸν μὲν προκόπτοντα, τὸν δὲ ἐχθρὸν καταργούμενον, ἢ καὶ αἰνέσαι καὶ εὐχαριστῆσαι, καὶ εὐλογῆσαι βούλεται τὸν Κύριον, ἔχει τὴν διδασκαλίαν τούτων ἐν τοῖς [c] θείοις" ψαλμοῖς. Ἐκλεγέσθω γὰρ τὰ ἐν αὐτοῖς περὶ ἑκάστου τούτων εἰρημένα, καὶ οὕτως ὡς περὶ ἑαυτοῦ γεγραμμένα λέγων, καὶ συνδιατιθέμενος τοῖς γεγραμμένοις, ἀναφέρει τῷ Κυρίῳ. Μὴ περιβαλλέτω μέντοι τις αὐτὰ τοῖς ἔξωθεν πιθανοῖς ῥήμασιν, μηδὲ πειραζέτω τὰς λέξεις μεταποιεῖν ἢ ὅλως ἐναλλάσσειν, ἀλλ' οὕτως ἀτέχνως τὰ γεγραμμένα λεγέτω καὶ ψαλλέτω, ὥσπερ εἴρηται, ὑπὲρ τοῦ καὶ τοὺς διακονήσαντας ἀνθρώπους αὐτὰ ἐπιγινώσκοντας τὸ ἑαυτῶν συνεύχεσθαι ἡμῖν, μᾶλλον δὲ ἵνα καὶ τὸ πνεῦμα τὸ λαλῆσαν ἐν τοῖς [d] ἁγίοις, θεωροῦν" τοὺς παρ' αὐτοῦ λόγους ἐνηχηθέντας ἐκείνοις, συναντιλαμβάνηται ἡμῖν. Ὅσῳ γὰρ τῶν ἁγίων ὁ βίος βελτίων τῶν ἄλλων ἐστὶν, τοσούτῳ καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ῥήματα, τῶν παρ' ἡμῶν συντιθεμένων [e] βελτίονα" καὶ ἰσχυρότερα ἄν τις εἴποι δικαίως.

Ἐν τούτοις γὰρ εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ, καὶ ταῦτα λέγοντες, ὡς εἶπεν ὁ Ἀπόστολος, „ κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἠρ- Hebr. 11. v. 33. 34. 35.
„ γάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγ-
„ γελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,
„ ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στό-
„ ματα [f] μαχαίρας", ἐνεδυναμώθησαν
„ ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν
„ πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλο-
„ τρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως
„ τοὺς νεκροὺς αὐτῶν. Οὐκοῦν καὶ νῦν ταῦτα λέγων ἕκαστος ἔστω θαῤῥῶν, ὅτι δι' αὐτῶν ταχέως ὁ Θεὸς ἐπακούσεται τοῖς δεομένοις. Εἴτε γὰρ θλίβεται λέγων ταῦτα, μεγάλην ὄψεται τὴν ἐν αὐτοῖς παράκλησιν· εἴτε πειράζεται καὶ διώκεται ψάλλων οὕτως, δοκιμώτερος ἀναφανήσεται, καὶ σκεπασθήσεται παρὰ τοῦ Κυρίου, τοῦ καὶ τὸν εἰπόντα ταῦτα σκεπάσαντος· ἐν τούτοις τὸν μὲν διάβολον ἀνατρέψει, τοὺς δὲ δαίμονας αὐτοῦ σοβήσει.

Ταῦτα λέγων εἰ μὲν [g] ἥμαρτεν", ἑαυτὸν ἐντρέψει καὶ παύσεται· εἰ δὲ μὴ ἥμαρτεν, ὄψεται ἑαυτὸν χαίροντα, ὅτι τοῖς μὲν ἔμπροσθεν ἐπεκτείνεται, καὶ ἀγωνιζόμενος μὲν ἰσχύσει ψάλλων οὕτως, οὐ σαλευθήσεται δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπὸ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπατῶντας καὶ πλανᾷν ἐπιχειροῦντας ἐλέγξει· καὶ τούτου οὐκ ἄνθρωπος ἐγγυητὴς, ἀλλ' αὐτὴ ἡ θεία γίνεται γραφή.

a Deest in MS. b Εἰ minus rectè MS. c Ὁσίοις *Alex.* d Ἀγαθοῖς θεωρῶν MS. e Βέλτιον minus rectè *Alex.* f Μαχαίρης MS. g Ἥμαρτον male MS.

Deut. 31. Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο τῷ Μωϋσῇ
v. 19. γράψαι τὴν μεγάλην ᾠδὴν, καὶ διδά-
Deut. 17. ξαι τὸν λαόν· τόν τε καθισάμενον ἄρ-
v. 18. χοντα κελεύει γράψαι τὸ Δευτερονόμιον,
ἔχειν τε τοῦτο μετὰ χεῖρας, καὶ μελε-
τᾷν ἀεὶ τὰ ἐν αὐτῷ ῥήματα, ὡς ἀρ-
κούντων τῶν ἐν αὐτοῖς λόγων πρός τε
ὑπόμνησιν ἀρετῆς, καὶ [a] βοήθειαν φέ-
ρειν" τοῖς γνησίως αὐτοὺς μελετᾶσιν.
Josuæ 8. Ἀμέλει ὁπηνίκα εἰς τὴν γῆν εἰσῆλθεν ὁ
v. 34. 35. τοῦ Ναυῆ, βλέπων τὰς τῶν ἐχθρῶν
διατάξεις, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀ-
μοῤῥαίων πάντας συνελθόντας εἰς πό-
λεμον, αὐτὸς ἀνθ' ὅπλων καὶ ξιφῶν
τὸ Δευτερονόμιον ἀναγνοὺς εἰς τὰ ὦτα
πάντων, τά τε ῥήματα τοῦ νόμου ὑπο-
μνήσας, καὶ τούτοις τὸν λαὸν καθοπλί-
σας, περιγέγονεν τῶν πολεμίων. Ὁ
4. Reg. 22. δὲ βασιλεὺς Ἰωσίας εὑρεθέντος τοῦ βι-
v. 8. seqq. βλίου, καὶ ἀναγνωσθέντος εἰς τὰς πάν-
των ἀκοὰς, οὐκέτι τοὺς ἐχθροὺς ἐφοβεῖ-
το. Καὶ εἴποτε δὲ πόλεμος ἦν τῷ λαῷ,
ἡ κιβωτὸς ἔχουσα τὰ πυξία τοῦ νόμου
προώδευεν πάντων, καὶ ἤρκειτο τούτοις
ἀντὶ πάσης παρατάξεως εἰς βοήθειαν,
εἰ μή τις ἦν παρὰ τοῖς βαστάζουσιν καὶ
ἐν τοῖς λαοῖς προκρατήσασα ἁμαρτία
καὶ ὑπόκρισις. Πίστεως γὰρ καὶ γνη-
σίας διαθέσεως χρεία, ἵνα ὁ νόμος εἰς
† MS. συν-εργάζεται τὰ κατ' εὐχὴν † συνεργάζηται. Ἐγὼ
γ' οὖν, ἔλεγεν ὁ γέρων, ἤκουσα καὶ πα-
ρὰ φρονίμων ἀνδρῶν, ὡς ἄρα τὸ πα-
λαιὸν ἐν τῷ Ἰσραὴλ μόνον ἀναγινώσκον-
τες τὰς γραφὰς, ἐδίωκον δαίμονας, καὶ
ἤλεγχον τὰς παρ' αὐτῶν τοῖς ἀνθρώποις
γινομένας ἐπιβουλάς. Ὅθεν καὶ κατα-
γνώσεως πάσης ἀξίους εἶναι ἔλεγεν τοὺς
ταῦτα μὲν ἀφιέντας, συντιθέντας δὲ
ἑαυτοῖς ἔξωθεν πιθανὰ ῥήματα, καὶ
ἐν τούτοις ἐξορκιστὰς ἑαυτοὺς ὀνομάζον-
τας. Μᾶλλον γὰρ παίζουσιν, καὶ παρ-
έχουσιν ἑαυτοὺς ἐκείνοις εἰς τὸ χλευά-
ζεσθαι, οἷα πεπόνθασιν Ἰουδαῖοι οἱ [b]
Σκευᾶ" υἱοὶ, ἐπιχειρήσαντες καὶ αὐτοὶ Actor. 19.
τὸν τρόπον τοῦτον ἐξορκίζειν. v. 14. seqq.

Ταῦτα μὲν γὰρ ἀκούοντες παρὰ τῶν
τοιούτων οἱ δαίμονες παίζουσιν· τὰ δὲ τῶν
ἁγίων ῥήματα φοβοῦνται, ἢ καὶ φέρειν
αὐτὰ οὐ δύνανται. Ἔστιν γὰρ ἐν τοῖς
τῶν γραφῶν ῥήμασιν ὁ Κύριος, ὃν μὴ
δυνάμενοι φέρειν, ἔκραζον· „ Δέομαί σου, Luc. 8.
„ μή με πρὸ καιροῦ βασανίσῃς· ἐκαίον- v. 28. &
το γὰρ καὶ μόνον βλέποντες παρόντα Math. 8.
τὸν Κύριον. [c] Οὕτως" καὶ ὁ Παῦλος v. 29.
παρήγγειλεν τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμα- Actor. 16.
σιν· οὕτως καὶ τοῖς μαθηταῖς [d] ὑπε- v. 18.
τάσσετο" τὰ δαιμόνια.

Καὶ ἐπὶ [e] Ἐλισσαιὲ" δὲ τοῦ προφήτου 4. Reg. 3.
ἐγένετο χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐπροφήτευσεν v. 15. seqq.
περὶ τῶν ὑδάτων τοῖς τρισὶν βασιλεῦ-
σιν, ὅτε ἔψαλλεν κατ' ἐντολὴν [f] αὐτοῦ
ὁ" ψάλλων. Οὕτως καὶ νῦν εἴτις κή-
δεται τῶν πασχόντων, ταῦτα λεγέτω,
καὶ μᾶλλον τόν τε πάσχοντα [g] ὠφελεῖ,
καὶ ἑαυτοῦ τὴν πίστιν ἀληθῆ καὶ βεβαί-
αν [h] ἐπιδείξεται"· [i] ὥστε καὶ ταύτην
ὁρῶντα τὸν Θεὸν, τελείαν τὴν θερα-
πείαν παρασχεῖν τοῖς δεομένοις.

Τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἅγιος γινώσκων, ἔ-
λεγεν

a Βοηθεία ὠφέρειν mendosè *Alex.* b Σκευάντος MS. c Ὅπως perperam MS. d Τὸν πολύσσετο *Alex.* priori tamen ὑπὸ punctis superne positis circumscripto sive expuncto. e Ἐλισσαίε MS. f Αὐτῆς mendosè MS. g Ὠφελήσει melius in Editt. h ἐπιδείξηται MS. i Malè hìc novam sectionem fecit scriba, quam proinde ad initium sequentis periodi transtulimus.

Pſal. 118. λεγεν ἐν τῷ ριη΄. ψαλμῷ· „ Ἐν τοῖς
v. 16. „ δικαιώμασίν σȣ μελετήσω, ἐκ ἐπιλή-
„ σομαι τῶν λόγων σȣ· καὶ πάλιν·
Ib. v. 54. „ ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σȣ
„ ἐν τόπῳ παροικίας μȣ.

Ἐν τȣ́τοις γὰρ καὶ σωτηρίαν ἐκέρ-
Ib. v. 92. δαινον, λέγοντες· „ εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος
„ σȣ μελέτη μȣ ἐςὶν, τότε ἂν ἀπωλό-
„ μην ἐν τῇ ταπεινώσει μȣ.

[a] Ὅθεν καὶ ὁ Παῦλος ἐν τȣ́τοις ἠσφα-
λίζετο τὸν ἑαυτȣ̃ μαθητὴν, λέγων·
1. Tim. 4. „ Ταῦτα μελέτα, ἐν τȣ́τοις ἴσθι, ἵνα
v. 15. „ σȣ ἡ προκοπὴ φανερὰ γένηται.

Ταῦτα καὶ σὺ μελετῶν, καὶ συνετῶς ἐντυγχάνων ȣ̃τως τοῖς ψαλμοῖς, τὸν μὲν ἐν ἑκάςῳ νȣ̃ν ὁδηγȣ́μενος ὑπὸ τȣ̃ πνεύματος καταλαβεῖν δυνήσῃ· τοιȣ̃τον δὲ καὶ σὺ ζηλώσεις βίον, οἷον ἔχον οἱ ταῦτα θεοφορȣ́μενοι λαλήσαντες ἄνδρες ἅγιοι.

Ἀθανασίȣ ἀρχιεπισκόπȣ Ἀλεξανδρείας ἐπιςολὴ πρὸς Μαρκελλῖνον.

§. 4. Poſt S. *Athanaſii* Epiſtolam, quæ octo Codicis *Alex.* folia fere implet, averſâ poſtremi paginâ vacuâ relictâ, in duobus aliis foliis alia ſequuntur, quæ ad Pſalmorum οἰκονομίαν atque intelligentiam pertinent. Nimirum habetur ibi pag. 1. col. 1. *Euſebii Pamphili* ὑπέθεσις· (ita enim legendum puto, licet in MS. permutatis pro more vocali ac diphthongo ejuſdem fere ſoni ὑποθεσεις ſcriptum ſit; ſicuti mox Ευσεβειȣ ac Παμφυλȣ habet, loco Εὐσεβίȣ & Παμφίλȣ·) quâ de Hebræorum diviſione *Pſalterii* in quinque libros, deque diverſis diverſorum Pſalmorum Auctoribus ac inſcriptionibus aliqua notatu digna tradidit. Atque hæc Præfatio cum eodem titulo, Ὑπόθεσις Εὐσεβίȣ τȣ̃ Παμφίλȣ, præfixa extat pag. 2. ipſis *Euſebii Cæſarienſis* in Pſalmos Commentariis, quorum perinde ut aliorum Scriptorum Eccleſiaſticorum Editione de Eccleſia Chriſti optimè meruit Celeberrimus atque Doctiſſimus D. *Bernardus De Montfaucon*; non vero ibidem legitur ea quæ in Codice *Alex.* columna 2. dictæ paginæ exarata eſt, ἀκολȣθία ſive ſeries iſtorum qui ad *Davidis* Hiſtoriam pertinent, Pſalmorum juxta ordinem temporis, quo compoſiti fuere. Cum autem ipſa ab *Euſebii* itidem manu profecta, ac ἀποσπασμάτιον Commentariorum ejus eſſe mihi videretur, hoſce perluſtrans, non modo aliquot in locis gemina, ſed eadem prorſus inveni in Expoſitione Pſalmi 62. pag. 298. ſequ. niſi quod ibi prolixius & diſtinctius dicta ſint, quæ in Codice noſtro breviter perſtringuntur. Sequuntur inde pag. 2. & ſeqq. binorum iſtorum Cod. *Alexandr.* foliorum περιοχαὶ εἰς τȣ̀ς ψαλμȣ̀ς, haud appoſito quidem *Euſebii* nomine, quæ tamen pag. 2. dictæ Editionis expreſſe inſcribuntur, Ὑποθέσεις τȣ̃ αὐτȣ̃ Εὐσεβίȣ, id eſt, *Argumenta Pſalmorum, ad myſtagogicum cujusque Pſalmi ſenſum ut plurimum concinnata*, uti recte ait modo laudatus D. *Montfauconus* in Præliminaribus, quæ vocat, Cap. I. §. 4. monetque ea non ſolum in *Taurinenſi Codice*, ex quo

 præ-

a Ab hac voce perperam iſtam ſectionem inchoavit Librarius, quæ à præcedentibus, ταῦτα καὶ σύ, incipit.

præcipue *Eusebiana* Commentaria edidit, sed etiam in una Catena Regia, quæ decimi seculi est, *Eusebii* nomine comparere. Atqui ut expressæ inde *Hypotheses* sive argumenta Psalmorum aliquando sphalmata Codicis nostri emendant; ita vice versa hujus lectiones illis identidem meliores sunt ac pleniores; id quod perspicuum erit ei, qui ambo exemplaria inter se conferre voluerit. Hæc igitur omnia hucusque dicta *Eusebiana*, prouti in MS. *Alexandr.* extant, accipe Lector benevole, id unicum, ὡς ἐν παρόδῳ, monitus, Hypothesibus *Eusebii* usum esse Auctorem vel Editorem Versionis *Syriacæ* atque *Arabicæ Psalterii*; quarum hæc quidem rarius, illa autem sæpe sæpius in titulis Psalmorum easdem exhibet.

Ὑπόθεσις Εὐσεβίε τε Παμφίλε.

Τῆς βίβλε τῶν ψαλμῶν ἥδε ἂν εἴη ἡ διαίρεσις, ὡς τὰ ἀκριβῆ τῶν ἀντιγράφων, αὐτό τε τὸ Ἑβραικὸν περιέχει.

[a] Οὐχ, ὡς[a] ἄν τις ὑπολάβοι, οἱ πάντες εἰσὶν τε Δαυὶδ ψαλμοί,

Ἀλλὰ καὶ ἑτέρων προφητῶν ἐν [b] ψάλλειν προφητευόντων·

Διόπερ ἡ πᾶσα γραφὴ παρ' Ἑβραίοις [c] ε τε Δαυὶδ [d] ἐπιγράφει[d],

Ἀλλ' ἀδιορίστως βίβλος ψαλμῶν ὀνομάζεται.

Εἰς πέντε [e] μέρη τὴν πᾶσαν τῶν ψαλμῶν βίβλον παῖδες Ἑβραίων διαιρεσιν·

Πρῶτον εἰς τὲς ἀπὸ πρώτε μέχρις [f] τεσσαρακοστε[f]·

Δεύτερον εἰς τὲς ἀπὸ τεσσαρακοστε πρώτε μέχρις οα'·

† Τρίτον εἰς τὲς ἀπὸ ἑβδομηκοστε δευτέρε μέχρις πη'· † Τίτρον mendosè MS.

Τέταρτον εἰς τὲς ἀπὸ ὀγδοηκοστε ἐνάτε μέχρις ἑκατοστε πέμπτε·

Πέμπτον εἰς τὲς ἀπὸ ἑκατοστε ἕκτε μέχρις τε τέλες τε βιβλίε.

Ἀνεπίγραφοι [g]	ιθ'.
Ἐπιγεγραμμένοι	ρλα'.
Τῶν ἐπιγεγραμμένων [h] αἱ διαιρέσεις·	
Τε μὲν Δαυὶδ	οβ'.
Τῶν δὲ υἱῶν Κορὲ	ια'.
Τε Ἀσὰφ	ιβ'.
Αἰθὰν τε [i] Ἰσραηλίτε[i]	α'.
Σολομῶνος	β'.
Μωϋσέως	α'.
Ἀνώνυμοι	ιζ'.
Τῶν εἰς τὸ Ἀλληλέϊα	ιε'[k]

Εἰσὶν δὲ ἀνώνυμοι, ὅσοι ἐπιγραφὰς μὲν ἔχεσιν, ε μὴν δηλεσιν τίνος εἰσίν.

[l] Ἀνεπίγραφοι	ιθ'.
Ὁμε	ργ'.

νη'. Ὅτε ἀπέστειλεν Σαελ τε θανατῶσαι αὐτόν.

λγ'. Ὅτε

a Οὕτως MS. perperam omnino. b Τῷ bene insertum in Edit. c Τῶν ψαλμῶν additum in Edit. hoc loco, & in MS. spatium rasum post γραφὴ relictum. d Ἐπιγράφοι mendosè MS. pro quo ἐπιγράφεται legere mallem. e Δὲ insertum in Edit. f Τεσσαρακοστε MS. hic & in sequenti commate. g Δέ εἰσι ψαλμοὶ additum in Edit. h Δέ εἰσιν οὕτως apponit Edit. i Ἰσραηλίτῃ mendosè MS. k Male hoc loco extra tramitem columnæ adscriptum, ἀνεπίγραφοι ιθ'. cum id paulo post sequatur. l Hæc usque ad sequentes περιοχὰς sive argumenta Psalmorum in Edit. *Eusebii* non habentur.

λγ'. Ὅτε Δαυὶδ ἔρχεται εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ.

λϛ'. Εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλάμ.

να'. Τὸν Δαυὶδ διαβάλλει Δωήκ.

ξβ'. Εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας φεύγει Δαυίδ.

νγ'. Οἱ Ζιφαῖοι διαβάλλουσι τὸν Δαυὶδ ἐν τῷ σπηλαίῳ.

νε'. Οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

νθ'. Μετὰ τὸν θάνατον Σαούλ.

ν'. Ὅτε ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Νάθαν ὁ προφήτης.

γ'. Ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

ζ'. Ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεί. Ἡ ἱστορία τῶν ψαλμῶν ταύτην ἔχει τὴν ἀκολουθίαν, ἐνήλλακται δὲ τῷ τῆς εὑρέσεως χρόνῳ.

[a]Περιοχαὶ εἰς τοὺς Ψαλμούς.

α'. Προτροπὴ θεοσεβείας, καὶ ἀποτροπὴ τοῦ ἐναντίου.

β'. [b] Προφητεία περὶ Χριστοῦ καὶ κλήσεως ἐθνῶν.

γ'. Προφητεία γενησομένων ἀγαθῶν τῷ Δαυίδ.

δ'. Προφητεία τοῦ Δαυὶδ περὶ ὧν πέπονθεν.

ε'. Ἐκ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας προσευχή.

ϛ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.

ζ'. Τοῦ Δαυὶδ ἐξομολόγησις, καὶ προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.

η'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.

θ'. Θάνατος Χριστοῦ, καὶ ἀνάστασις, καὶ βασιλείας [c] παράληψις, ἐχθρῶν τε πάντων καθαίρεσις.

ι'. Ἐπινίκιος ὕμνος τοῦ κατὰ Θεὸν ἀγωνιζομένου.

ια'. Κατηγορία πονηρῶν, καὶ προφητεία Χριστοῦ παρουσίας.

ιβ'. Ἐχθρῶν ἐπανάστασις, καὶ προσδοκία Χριστοῦ [d].

ιγ'. Κατηγορία πονηρῶν, καὶ προφητεία Χριστοῦ παρουσίας.

ιδ'. Τοῦ κατὰ Θεὸν τελείου ἀποκατάστασις.

ιε'. Ἐκκλησίας ἐκλογή, καὶ Χριστοῦ ἀνάστασις.

ιϛ'. Τελείου ἀνδρός, ἢ [e] καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ προσευχὴ ὑπὲρ τῶν δι' αὐτοῦ σωθησομένων.

ιζ'. [f] Εὐχαριστία τοῦ Δαυίδ, καὶ προφητεία Χριστοῦ παρουσίας καὶ [g] ἀναλήψεως.

ιη'. Θεολογία σὺν διδασκαλίᾳ [h] θεϊκῇ.

ιθ'. Εὐχὴ τῶν συμπραττόντων [i] τῷ δικαίῳ.

κ'. Ἔντευξις τῶν συμπραττόντων τῷ Δαυίδ.

κα'. Προφητεία Χριστοῦ παθῶν, καὶ ἐθνῶν κλῆσις.

κβ'. Διδασκαλία [k] νέου λαοῦ εἰσαγωγή.

κγ'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν, καὶ τελείωσις τῶν σωζομένων.

κδ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.

a Ὑποθέσεις τοῦ αὐτοῦ Εὐσεβίου Edit. b Προφητία hic & in seqq. sæpius scriptum in *Alex.* c Παράληψιν MS. d Παρουσίας hic quoque additum in Edit. e Hoc καὶ voci Χριστοῦ in interiori margine male adscriptum est, quasi eam sequeretur. Confer. infrà num. ξθ'. f Εὐχαριστία hic & in seqq. aliquoties *Alex.* g Ἀναλήψεως MS. h Ἠθικῇ in Edit. i Τῷ Δαυὶδ δικαίῳ Edit. k Καὶ bene insertum in Edit.

κε΄. Ἔντευξις τοῦ κατὰ Θεὸν προκόπτοντος.

κς΄. Εὐχαριστία, καὶ αἴτησις ἀγαθῶν.

κζ΄. Δέησις μετὰ προφητείας.

κη΄. Προφητεία αἰνιγματώδης σὺν θεολογίᾳ.

κθ΄. Εὐχαριστία σὺν ἐξομολογήσει.

λ΄. Ἐξομολόγησις σὺν ἱκετηρίᾳ.

λα΄. Προφητεία τῶν διὰ Χριστοῦ σωθησομένων.

λβ΄. Παρακέλευσις ὑμνολογίας σὺν θεολογίᾳ.

λγ΄. Διδασκαλία εὐχαριστίας.

λδ΄. Ἱκετηρία δικαίου, καὶ προφητεία περὶ Χριστοῦ.

λε΄. Ἔλεγχος ἀσεβῶν σὺν θεολογίᾳ.

λς΄. Διδασκαλία θεοσεβοῦς βίου.

λζ΄. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.

λη΄. Ἐντεύξεις σὺν ἐξομολογήσει.

λθ΄. Εὐχαριστία τοῦ κατὰ Θεὸν σωθέντος, καὶ μνήμη ἐκκλησίας.

μ΄. Προφητεία περὶ Χριστοῦ καὶ περὶ τοῦ προδότου.

μα΄. Ἱκετηρία προφητῶν ἐπὶ τῇ ἀποβολῇ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους.

μβ΄. Περὶ τοῦ αὐτοῦ [a]

[b] μγ΄. Ἐπιφάνεια Χριστοῦ καὶ βασιλεία.

[c] μδ΄. Ἀποστόλων κήρυγμα.

[d] με΄. Κλῆσις ἐθνῶν.

[e] μς΄. Ὕμνος εἰς Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας, καὶ καθαίρεσις διωγμῶν.

μη΄. Θείας κρίσεως διδασκαλία.

μθ΄. Ἀνατροπὴ περὶ θυσιῶν Μωϋσέως νόμου, καὶ εἰσαγωγὴ τοῦ τῆς καινῆς διαθήκης τρόπου.

ν΄. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.

να΄. Ἔλεγχος μοχθηροῦ τρόπου, καὶ τέλος τοῦ αὐτοῦ.

νβ΄. [f] Σωτῆρος ἐπιφάνεια, καὶ ἀθεότητος [g] ἀπαλλαγή.

νγ΄. Προσευχὴ τοῦ διὰ Θεὸν ἐλαυνομένου.

νδ΄. Δήλωσις τῶν κατὰ Χριστοῦ τετολμημένων.

νε΄. Δικαίου εὐχαριστία ῥυσθέντος ἐξ ἐχθρῶν.

νς΄. Εὐχαριστία τοῦ Δαυίδ, καὶ προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.

νζ΄. Διδασκαλία τῆς τοῦ Θεοῦ δικαιοκρισίας.

νη΄. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ Ἰουδαίων ἀποβολή.

νθ΄. Ἀποβολὴ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.

ξ΄. Δέησις σὺν εὐχαριστίᾳ.

ξα΄. Διδασκαλία θεραπευτική.

ξβ΄. Εὐχαριστία τοῦ κατὰ Θεὸν τελείου.

ξγ΄. Διδασκαλία [h] θεραπευτική.

ξδ΄. Κλῆσις ἐθνῶν.

ξε΄. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ Ἀποστόλων κήρυγμα.

ξς΄. Περὶ τοῦ αὐτοῦ.

ξζ΄. Χριστοῦ ἐνανθρώπησις, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.

ξη΄ Πάθη Χριστοῦ, καὶ Ἰουδαίων ἀποβολή.

ξθ΄. Ἱκετηρία δικαίου, ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ.

ο΄. Χρι-

a Inſcriptionem Pſalmi μγ΄. Librarius occaſione ὁμοιοτελεύτου omiſiſſe videtur, ita ſcilicet ſe habentem μγ΄. περὶ τοῦ αὐτοῦ· ut non ſolum ex Edit. *Euſebii*, ſed ex *Syriaca* etiam Pſalmorum verſione colligitur, in qua *Supplicatio Prophetarum* in titulo non modo Pſalmi μα΄. ac μβ΄. ſed & μγ΄. legitur. b Repone μδ΄. ex Edit. c Lege με΄. d Corrige μς΄. e Repone μζ΄. qui numerus ob male locatum μγ΄. in MS. omiſſus eſt. f Σωτήριος Edit. g Ἀπαλλαγῆς mendosè MS. h Τοῦ θεοσεβοῦς ἀθλητοῦ in Edit.

ο'. Χριστοῦ πάθη καὶ ἀνάστασις.

οα'. [a] Προφητεία Χριστοῦ βασιλείας καὶ κλήσεως ἐθνῶν.

οβ'. [b] Ἐξομολόγησις τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας ἐπὶ τῇ τῶν ἀσεβῶν εὐπραγίᾳ, καὶ [c] τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας.

ογ'. Προαναφώνησις τῆς ἐσχάτης Ἰουδαίων πολιορκίας ἐπὶ * Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου γενομένης.

οδ'. Χριστοῦ θεολογία, καὶ [d] ὕμνησις τοῦ θείου δικαστηρίου.

οε'. Ἐκδίκησις κατὰ ἀσεβῶν τῆς τοῦ Θεοῦ κρίσεως.

οϛ'. Περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας, [e] καὶ τῶν θαυμασίων ἔργων αὐτοῦ".

οζ'. Χριστοῦ διαστολὴ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν περὶ τῆς τοῦ προτέρου λαοῦ παρανομίας.

οη'. Προφητεία τῶν κατὰ Ἀντίοχον Ἰουδαίοις συμβάντων, ἡ ἱστορία ἐν τοῖς Μακκαβαίοις.

οθ'. Προφητεία τῆς ὑπὸ Ἀσσυρίων πολιορκίας, καὶ δέησις περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐπιφανείας.

π'. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ διδασκαλία τῶν συμβάντων τῷ προτέρῳ λαῷ.

πα'. Ἔλεγχος ἀρχόντων τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καὶ προφητεία περὶ τῶν ἐθνῶν.

πβ'. Δέησις περὶ τοῦ πεπονθότος τὰ σκυθρωπὰ λαοῦ, καὶ προφητεία περὶ τοῦ τέλους τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ.

πγ'. Προφητεία περὶ Χριστοῦ καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτοῦ.

πδ'. Προφητεία εἰς Χριστὸν καὶ τοὺς δι' αὐτοῦ λελυτρωμένους.

πε'. Προσευχὴ τῷ Δαυίδ, καὶ προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.

πϛ'. Χριστοῦ ἐνανθρώπησις, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.

πζ'. Χριστοῦ θάνατον προφητεύει.

πη'. Χριστοῦ [f] βασιλεία ἐκ σπέρματος Δαυίδ.

πθ'. Ἰουδαίων ἀποβολή.

ϟ'. Χριστοῦ νίκη καὶ παντὸς τοῦ κατ' αὐτὸν τελειουμένου.

ϟα'. Περὶ τῆς κατὰ Θεὸν ἀναπαύσεως.

ϟβ'. Ὕμνος βασιλείας Χριστοῦ ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ παρουσίας.

ϟγ'. Περὶ τῶν κατὰ τῆς ἐκκλησίας * διωγμῶν.

ϟδ'. Κλῆσις Ἰουδαίων, καὶ ἀπόγνωσις τῶν αὐτῶν.

ϟε'. Κλῆ-

a Προφητείας mendosè *Alex.* b Huic voci in MS. male præmissa sunt sequentia verba, in raso spatio & extra tramitem lineæ partim exarata: Προφητεία περὶ βασιλείας καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας· ex inscriptione præcedentis ac sequentis tituli conflata. c Τῇ μακροθυμίᾳ prius in *Alex.* scriptum fuit, sicut & Edit. habet; sed satis bona etiam lectio τῆς μακροθυμίας, si cum præcedenti ἐξομολόγησις construatur. * Οὐεσπασιανοῦ MS. d Ὑπόμνησις Edit sed melior lectio *Alex.* e Hæc verba ad inscriptionem Psalmi οϛ'. pertinere, posterior ipsius pars, suffragante Edit. *Eusebii* & *Syriaca* versionis titulo, clarè ostendit. Scriba vero Cod *Alex.* his à se invicem ex ignorantia divulsis, καὶ τῶν θαυμασίων ἔργων αὐτοῦ Psalmo οζ'. adscripsit, indeque postea titulum Psalmi οη'. fecit, qui ad Psalmum οζ'. pertinet, & sic consequenter numeros anticipavit usque ad Psalmum ϟγ'. ubi errorem deprehendens numerum ϟγ'. bis posuit, ut in rectam rediret viam. Id quod, titulis Psalmorum rectè collocatis, hic semel potius monere, quàm Lectorem adeo frequenter repetitâ numerorum correctione turbare volui. f Βασιλείαν perperam. MS. * Δογμάτων habet Edit. sed lectionem διωγμῶν ipse Psalmi contextus atque *Eusebii* in eum Commentarius apertissime confirmat.

ϟε'. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ [a] παρεσία.

ϟς'. Ὕμνος βασιλείας Χριστοῦ ἐπὶ τῆς [b] δευτέρας αὐτοῦ παρεσίας.

ϟζ'. Κλῆσις ἐθνῶν καὶ Χριστοῦ παρουσία.

ϟη'. Ὕμνος βασιλείας Χριστοῦ.

ϟθ'. Κλῆσις ἐθνῶν.

ρ'. Ὕμνος τοῦ κατὰ Θεὸν τελειουμένου.

ρα'. Ὀδυρμὸς ἐπὶ τῷ προτέρῳ λαῷ, καὶ προφητεία νέου λαοῦ, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.

ρβ'. Διδασκαλία εὐχαριστίας.

ργ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.

ρδ'. Διδασκαλία τοῖς ἔθνεσιν [c] τῶν" εἰς τὸν πρότερον λαὸν τοῦ Θεοῦ εὐεργεσιῶν.

ρε'. Διδασκαλία [d] δυσσεβείας" τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους.

ρς'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν, [e] καὶ αἴτησις ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ ἐπιλήμψεως".

ρζ'. Κλῆσις ἐθνῶν.

ρη'. Πάθη Χριστοῦ.

ρθ'. Νίκη Χριστοῦ.

ρι' Εὐχαριστία Χριστοῦ.

ρια'. [f] Νέου" λαοῦ κλῆσις, καὶ Χριστοῦ διδασκαλία.

ριβ'. Νέου λαοῦ κλῆσις.

ριγ'. Νέου λαοῦ διδασκαλία.

ριδ'. Νέου λαοῦ προκοπή.

ριε'. Νέου λαοῦ τελείωσις.

ρις'. Κλῆσις ἐθνῶν.

ριζ'. Νίκη τῶν ἐν Χριστῷ ἀγωνιζομένων, καὶ προφητεία Χριστοῦ.

ριη'. Στοιχείωσις τῆς κατὰ Θεὸν [g] εἰσαγωγῆς",

ριθ'. Παροικίας.

ρκ'. [h] Ἐπάνοδος" Βαβυλῶνος καὶ τῆς διασπορᾶς.

ρκα'. Ἀγαθῶν [i] ἐπαγγελία".

ρκβ'. Εὐχῆς.

ρκγ'. Εὐχαριστίας.

ρκδ'. Ἀποκαταστάσεως.

ρκε'. Προσδοκία μελλόντων.

ρκς'. Οἰκοδομῆς Ἐκκλησίας.

ρκζ'. Κλῆσις ἐθνῶν.

ρκη'. Νίκης Θεοῦ στρατιᾶς.

ρκθ'. Εὐχῆς μαρτύρων.

ρλ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης.

ρλα'. Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ, καὶ ἐπιφάνεια Χριστοῦ.

ρλβ'. Λαοῦ τελείου.

ρλγ'. Λαοῦ ἐρχομένου.

ρλδ'. Διδασκαλία εἰσακτική.

ρλε'. Εὐχαριστία τελείων λελυτρωμένων.

ρλς'. Ἁγίων φωναὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

ρλζ'. Εὐχαριστία μετὰ προφητείας.

ρλη'. Ἔντευξις δικαίου σὺν [k] ἐξομολογήσει".

ρλθ'. Φωνὴ τοῦ κατὰ Θεὸν ἀγωνιζομένου.

ρμ'. Προσευχὴ τοῦ κατὰ Θεὸν τελείου.

ρμα'. Φωνὴ τοῦ διὰ Θεὸν πολεμουμένου.

ρμβ'. Προσευχὴ ἐξομολογουμένου.

ρμγ'. Εὐχαριστία νενικηκότος.

ρμδ'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.

ρμε'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.

ρμς'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.

ρμζ'. Ὕμ-

a Παρσσίας mendosè MS. b Πρώτης in Edit. Sed de veritate nostræ lectionis haud dubitare nos finit *Eusebii* Commentarius pag. 637. ubi ait hunc Psalmum προφητείαν εἶναι καὶ διδασκαλίαν ἁπλῆν, τὰ περὶ τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν περιέχουσαν. c Τοῖς perperam *Alex.* d Δυσσεβείας MS. e Pro his ex Edit. repone: καὶ τῆς εἰς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ λόγου ἐπιλάμψεως. f Ναίω hic & in seqq. MS. g Ἀναγωγῆς Edit. melius. h Ἐπάνοδος Edit. rectius, sed præpositio ἐκ addenda videtur. i Εὐαγγελία Edit. k Θεολογίᾳ Edit.

ρμζ'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.
ρμη'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.
ρμθ'. Ὕμνος σὺν προφητείᾳ.
ρν'. Παρακέλευσις ὕμνε καθολική.

§. 5. Post hæc in MS. *Alex.* columnâ 2. pag. 2. postremi ex duobus antè memoratis foliis extant *κανόνες diurni* & *nocturni* Psalmorum, itemque *matutini* & *vespertini*, quibus docetur, quinam Psalmi sint orandi mane ac singulis diei horis, quinam item vesperi, ubi lumina accenduntur, ac quacunque noctis horâ. Quamvis autem quidam numeri vetustate ita sint exesi, ut eos ægrè admodum perspicere liceat; illos tamen, prout adhibita omni diligentia assecutus sum, hîc expressos dabo.

Κανόνες ἡμερινοὶ Ψαλμῶν.

Ὀρθρινοὶ γ'.	ξϐ'. ρμ'. ρμα'.
ὡρ. α'. Ψαλμὸς	η'.
ὡρ. ϐ'. Ψαλμὸς	κθ'.
ὡρ. γ'. Ψαλμὸς	α'.
ὡρ. δ'. Ψαλμὸς	μα'.
ὡρ. ε'. Ψαλμὸς	ν'.
ὡρ. ϛ'. Ψαλμὸς	ο'.
ὡρ. ζ'. Ψαλμὸς	ξθ'.
ὡρ. η'. Ψαλμὸς	πδ'.
ὡρ. θ'. Ψαλμὸς	ρια'.
ὡρ. ι'. Ψαλμὸς	ρμ'.
ὡρ. ια'. Ψαλμὸς	ρη'.
ὡρ. ιϐ'. Ψαλμὸς	ρκ'.

Κανόνες νυκτερινοὶ τῶν Ψαλμῶν.

Λυχνικοὶ γ'.	ρκθ'. ρμ'. ιϐ'.
ὡρ. α'. Ψαλμὸς	οδ'.
ὡρ. ϐ'. Ψαλμὸς	κθ'.
ὡρ. γ'. Ψαλμὸς	ιδ'.
ὡρ. δ'. Ψαλμὸς	ϛ'.
ὡρ. ε'. Ψαλμὸς	δ'.
ὡρ. ϛ'. Ψαλμὸς	μ'.
ὡρ. ζ'. Ψαλμὸς	να'.
ὡρ. η'. Ψαλμὸς	π'.
ὡρ. θ'. Ψαλμὸς	πζ'.
ὡρ. ι'. Ψαλμὸς	ϟε'.
ὡρ. ια'. Ψαλμὸς	κα'.
ὡρ. ιϐ'. Ψαλμὸς	νϛ'.

§. 6. Sequitur inde ipsum *Psalterium*, in quo cujuslibet Psalmi inscriptio, aut ubi nulla datur, veluti Psalmi primi, prima linea minio scripta est, nec non vox διάψαλμα, quandocumque ea occurrit: id quod etiam de titulis Odarum & Orationum Psalmis subnexarum dicendum est, nisi quod Cantici *Mosis Exodi XV.* titulum in superiori paginæ ora extra columnæ tramitem nigro, principium autem purpureo colore exaraverit Librarius. Atque de Odis ac Orationibus istis notandum, quod in plerisque *Psalterii* Codicibus, perinde ut *Alex.* plurimæ, si non omnes, leguntur subnexæ; istis ex Vet. & Novi Testam. Scriptura petitis juncto in quibusdam Exemplaribus, ut in nostro, Hymno Ecclesiastico, qui ab Angelorum in Nativitate Servatoris nostri concinentium incipit verbis: *Gloria in excelsis Deo;* de quo consuli potest erudita Clariss. *D. Thomæ Smithi* Commentario, nec non legendi doctissimi Viri, *Usserius* de Symbolis pag. 41. & *Bona* Lib. II. rerum Liturgicarum cap. 4. Hic rationem solùm dare

placet Inſcriptionis in Codice noſtro præfixæ, Ὕμνος ἑωθινός, vel, prout Lib. VII. Conſtitut. Apoſtol. *Pſeudo-Clementis Romani* cap. 47. appellatur, Προσευχὴ ἑωθινή: nimirum quia diluculo in precibus, publicis partim, partim privatis, recitari ſolebat. Unde Auctor Tractatûs de Virginitate inter Opera *Athanaſii* Tom. II. pag. 122. Editionis Clar. *Montfauconi* hæc habet: Πρὸς ὄρθρον δὲ τὸν ψαλμὸν τοῦτον † λέγετε· ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου· διὰ Φαῦμα δέ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε· καὶ τὰ ἑξῆς. Cæterum magnum Codicis *Alex.* in libro *Pſalmorum* defectum ſuprà §. 2. & diſtinctius in Prolegomenis Tomi I. cap. 1. §. 9. indicavi, jam vero quoad ipſa verba deſigno. Ultima ſcilicet folio 14. *Pſalterii* ſunt iſta *Pſalmi 49. v. 19.* Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκεν δολιότητα· unde novem, ut ex computatione colligo, foliis deperditis, proximum incipit hiſce verbis, τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ· quæ ſunt ultimæ voces poſterioris στίχου verſus 11. Pſalmi 79. juxta τοὺς ό. Quocirca hanc lacunam ex *Romana* Editione ob rationes inferius cap. 3. §. 2. dicendas ſupplevi; quemadmodum & minora ſupplementa cum aſteriſcis ex Hexaplari *Origenis* Editione huic noſtræ inſerui: ſiquidem ex κοινῇ, licet aliquantum accuratiori, deſcripti ſunt *Pſalmi* in Codice *Alex.* perinde ut *Vaticano* aliisque, qui idcirco additamentis *Origenianis* omnibus ferme carent.

§. 7. Aliter autem prorſus res ſe habet cum libro *Jobi*; qui cum jam olim adeo multis magnisque mutilatus eſſet partibus, ut vix dimidius ſupereſſet, priusquam ab *Adamantio* redintegraretur *, Librarii aut eorum præceptores haud conſultum duxerunt, illum tam mancum poſteritati tradere, ſed eundem, prout ab *Origene* integritati ſuæ reſtitutus fuit, deſcribendum cenſuerunt, ſignis tamen aſteriſcorum ubique fere omiſſis. Quippe in noſtro etiam *Alex.* Codice ſtellulæ nusquam apparent *Origenianis* additamentis appictæ, præterquam cap. 5. v. 23. 24. ab ὅτι usque ἁμάρτῃς. Equidem cap. 2. v. 9. ante χρόνου δὲ πολλοῦ κ. τ. λ. & v. 10. ante εἰ τὰ μὲν ἀγαθὰ κ. τ. λ. aſteriſcus eſt præfixus; ſed uterque perperam loco obeli ſtat, & poſterior quidem haud ſuo loco poſitus; niſi probari poſſet, iſtum ſtichum, εἰ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα κ. τ. λ. ab *Origene* itidem additum eſſe, qui tamen in *Hieronymiana* Hexaplaris Editionis Verſione absque illo legitur ſigno. Cæterum liber *Jobi* non modo *Origenianis* ſupplementis in MS. *Alex.* perinde ut in reliquis editis ac manuſcriptis, quos vidi, Codicibus eſt auctus, ſed in illo etiam commata ac verba quædam hinc inde ſunt mutata; adeo ut primævam τῶν ό. Verſionem haud puram nobis dederit Codicis *Alex.* Scriba. Id quod non ſolum ex collatione cum dicta Hexaplaris Editionis verſione, ſed & allegationibus quibusdam priſcorum Patrum perſpicitur; quorum unum, cum-

† Nimirum Pſalmum 62. qui §. præced. inter matutinos primum obtinet locum. * Vide Diſſertationem noſtram de Vitiis LXX. Interpretum Verſioni illatis Cap. 1. §. 5.

eumque antiquiſſimum modo adducam, *Clementem R.* in cujus Epiſtola 1. ad Corinthios in ipſo MS. *Alex.* exarata pag. 51. ſeq. ac pag. 72. Edit. *Junii* prolixa ſatis *Jobi* loca *Romanæ* aliisque Editionibus τῶν ὁ. magis quàm MS. *Alex.* ſunt conſona. Unde quoad librum *Jobi* Editionem *Romanam* Codici *Alex.* rectè quidem præfert *Morinus* in Epiſtola ad *Patricium Junium*, quæ eſt 54ta inter *Antiquitates Eccleſiæ Orientalis* pag. 281. licet illam huic univerſe præſtare falſo afferat, (ut alibi prolixè demonſtravi) ac licet auctoritates etiam pro præſtantia *Romani* quoad ipſum *Jobum* exemplaris ab eodem adductæ rem non conficiant, utpote MS. *Alexandrino* aut recentiores, aut ſaltem non antiquiores. Ecquis vero iſtius in antiquiſſimo Codice noſtro interpolationis *Jobi* eſt auctor, ac quonam ea tempore contigit? Hâc in re ut & mihi, & benevolo Lectori debite ſatisfacerem, haud exiguam impendi operam. Ac primum quidem conſideranda ſeſe mihi offerebat iſta in Scholiis *Romanæ* Editionis ad cap. 32. *Jobi* vers. 11. annotatio: *Origenes*: Ἕτερα ἀντίγραφα μετὰ τὸ, ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων, ἔχει καὶ τούτους στίχους· ἰδοὺ ἤκουσα τοὺς λόγους ὑμῶν, ἠνωτισάμην ἄχρι συνέσεως ὑμῶν. Quod additamentum cum in *Alexandrino* extet Codice, quanquam uno ſticho comprehenſum, hunc aliam Græcam *Jobi* verſionem, ſeu aliud ſaltem Editionis LXX. Interpretum ἀντίγραφον *Origene* antiquius nobis exhibere, inde colligi poſſe videbatur; cumque *Aquilæ*, *Theodotionis* ac *Symmachi* Fragmenta in Scholiis *Romanis* ac Catenis Patrum hinc inde allegata ab *Alexandrino* Exemplari prorſus ſint diſſona, iſtud ex Editione *Quinta* vel *Sexta* in *Hexaplis* ſeu *Octaplis* poſita † deſcriptum vel interpolatum conjicere in proclivi erat. Atque licet nullæ prorſus *Quintæ* vel *Sextæ* Editionis *Jobi* reperiantur particulæ, quæ conjecturam iſtam confirmare poſſent; in ſolo tamen *Origenis* teſtimonio acquieviſſem, dummodo id ipſius *Adamantii* eſſe conſtitiſſet. Verum ut in edita *Patricii Junii* Catena pag. 488. ita & in octo MSS. *Bodlejanis* aut nullum, aut *Olympiodori* nomen recitato Scholio ad marginem eſt adſcriptum; adeo ut Auctor Annotationis in Editione *Romana* nomen *Origenis* loco *Olympiodori* perperam in MS. Codice legiſſe, vel in ſuo poſuiſſe videatur. Miſsâ itaque factâ Annotatione iſtâ, animum advertebam ad cedro digna *Hieronymi* verba Præfatione in libb. *Paralipomenωn*, ideo notatu digniſſima, quod quaſi clavem ad Auctores interpolationum Verſionis τῶν ὁ. inveniendos nobis præbeant: *Alexandria & Ægyptus in Septuaginta ſuis Eſychium laudat auctorem; Conſtantinopolis usque Antiochiam Luciani Martyris exemplaria probat; mediæ inter has provinciæ Palæſtinos Codices legunt, quos ab Origene elaboratos*

† *Hieronymus* Comment. in Epiſt. ad Titum cap. 3. ubi *Aquilæ*, *Symmachi*, *Septuaginta*, ac *Theodotionis* verſiones in Hexaplis juxta ſe poſitas dixerat, addit: *Nonnulli vero libri & maxime hi, qui apud Hebræos verſu compoſiti ſunt, tres alias Editiones additas habent, quam Quintam & Sextam & Septimam Translationem vocant, auctoritatem ſine nominibus Interpretum conſecutas.*

Euſebius & Pamphilus vulgaverunt : totusque orbis hac inter ſe trifaria varietate compugnat. Ut itaque certo cognoſcerem, utrum *Heſychius*, à quo vitiatam libri *Judicum* per cunctos fere verſus Verſionem *Romana* Editione contineri in Epiſtola ad Clariſs. D. *Millium* probavi, *Alexandrinæ* ſimiliter *Jobi* interpolationis eſſet auctor, hujus libri loca à Patribus *Alexandrinis* allegata conſului; ſed nulla cum noſtro Codice, ubi is à *Vaticano* diſcrepat, convenire deprehendi : undè continuò *Luciano*, Seculi III. Martyri, interpolationem *Jobi* adſcribendam eſſe conjeci. Atqui cum, *Hieronymo* teſte, ejus Exemplaria *Conſtantinopolis usque Antiochiam probaverit*, citationes Libri *Job* in omnibus, quæ extant, ſcriptis S. *Joannis Chryſoſtomi*, prius *Antiocheni*, deinde *Conſtantinopolitani* Patriarchæ, cum *Romano* ac *Alex.* Exemplari componens, ac ubi hæc diſcrepant, iſtas huic ſæpius quàm illi conſonas deprehendens, ejus rei certior factus ſum; nec jam dubito, quin *Alex.* Codex *Lucianæam* LXX. Interpretum Reviſionem, ut ita appellare liceat, quoad librum *Jobi* nobis exhibeat.

§. 8. Ut vero benevolus Lector ipſe perſpiciat, quod de *Chryſoſtomo* dixi, ita omnino ſe habere, plurimorum *Jobi* commatum verba prius juxta *Romanam* Editionem, literâ R. deſignatam, ponam; deinde diverſas *Alex.* Codicis litera A. denotati voces, easque ab ipſo etiam *Chryſoſtomo*, quem *Ch.* ſignificat, uſurpatas ſubjungam. Uſus autem ſum *Frontonis Ducæi* Editionis primæ *Pariſienſis* Græco-Latinæ ſex prioribus Tomis, & quoad Homilias in Novum Teſtamentum, exemplari *Saviliano*. Cap. I. v. I. ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινὸς ἄμεμπτος δίκαιος θεοσεβής. R. ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄμεμπτος δίκαιος ἀληθινὸς θεοσεβής A. Hinc *Ch.* Sermon 2. de juſto & beato Job Tom. VI. pag. 87. D. οὗτος ἀληθινὸς, καὶ εὐθέως θεοσεβής. Et continuo pag. 88. A. ὅταν γὰρ ᾖ τὸ ἄμεμπτον, ὅταν τὸ δίκαιον, ὅταν τὸ ἀληθινὸν, τότε ἡ ἀληθὴς ἀπαρτίζεται θεοσέβεια. Eodem c. I. v. 5. ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν R. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν A. & *Ch.* Serm. I. de juſto & beato Job pag. 81. D. Porro v. 8. κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰώβ. R. κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰώβ. A. *Ch.* Sermon 3. de juſto & beato Job pag. 93. A. & Sermon 4. pag. 103. A. Similiter Hom. 23. in Genes. Tom. II. pag. 269. A. τῷ θεράποντι Ἰώβ. Ibidem : οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄμεμπτος ἀληθινός R. οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος δίκαιος ἄμεμπτος ἀληθινός A. Similiter *Ch.* loco cit. in Genes. οὐκ ἔστιν ὅμοιος αὐτῷ ἄνθρωπος· & Lib. I. ad eos qui ſcandalizati ſunt Tom. V. pag. 900. C. ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτοῦ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· licet priori loco paulo antè habeat : οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν ἄνθρωπος· attamen, δίκαιος ἀληθινὸς ubique, perinde ut *Alex.* Confer. cit. Serm. 3. Tom. VI. p. 93. Denique vers. ult. cap. I. οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου R. οὐχ ἥμαρτεν Ἰὼβ οὐδὲν ἔναντι Κυρίου, οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ A. Similiter *Ch.* Serm. I. de juſto & beato Job pag. 77. B. οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον Κυρίου. Neve ab ipſo *Chryſoſtomo* hoc loco, perinde ut cap. 2. v. 10. vocem χείλεσιν lectam dubites, ecce ipſius commentarium in *Nicetæ* Cate-

Catena Patrum in *Job* à *Patricio Junio* edita pag. 64. ita sonantem: Τί δέ ἐστιν, οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν; πολλάκις ὑπὸ τοῦ πάθους συναρπαζόμενοι ῥῆμα ἐκφέρομεν, τῆς διανοίας μὴ συγκατατιθεμένης, ἀλλὰ τὴν γλῶτταν τῆς ἀθυμίας συναρπαζούσης. Ἐκεῖνος δὲ οὐδὲ τοῦτο πέπονθεν· ἀλλὰ καθαρὰ μὲν ἡ διάνοια βλασφημίας ἦν, καθαρὰ δὲ ἡ γλῶττα πονηρῶν ῥημάτων. Cap. 2. v. 6. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον R. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διατήρησον A. & *Ch.* in laudata Catena pag. 75. bis. Eodem cap. 2. v. 9. Εἰπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον R. εἰπόν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον A. *Ch.* Homil. 6. adversus Judæos Tom. I. pag. 537. D. & Serm. in decollationem *S. Joannis Baptistæ* Tom. VI. pag. 282. C. Porro cap. 3. v. 23. Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα R. Θάνατος γὰρ ἀνδρὶ ἀνάπαυσις, οὗ ἡ ὁδὸς ἀπεκρύβη. A. *Ch.* Homil. in Psalm. 110. Tom. III. pag. 341. D. Cap. 7. v. 6. Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος λαλιᾶς R. Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος δρομέως A. *Ch.* Parænesi 2. ad *Theodorum* lapsum Tom. IV. pag. 671. D. nisi quod hic habeat pluraliter δρομέων. Atque addit etiam: ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι πρὶν ἢ στῆναι, μεταπηδῶσιν· οὕτω καὶ αὕτη πρὶν ἢ παραγενέσθαι, ἀφίπταται. Quæ verba & in *Nicetæ* Catena Patrum pag. 185. seq. leguntur, excepto δόξα pro αὕτη· quamvis ibi altera quoque lectio λαλιᾶς à *Chrysostomo* memorata explicetur. Eodem cap. 7. v. 14. Ἐκφοβεῖς με R. Διατί ἐκφοβεῖς με A. *Ch.* in Catena pag. 189. Post plura alia cap. 19. v. 18. εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο R. Εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπείπαντο A. atque inde etiam *Ch.* Sermone contra Ignaviam Tom. II. p. 1067. ἀπείπαντό με οἱ πλησίον μου. Ulterius cap. 29. v. 17. ἅρπαγμα ἐξήρπασα R. ἅρπαγμα ἐξέσπασα A. *Ch.* Homil. 66. in Genes. Tom. II. pag. 866. D. & Lib. I. ad eos qui scandalizati sunt Tom. V. pag. 900. A. unde & in Comment. apud *Nicetam* in Catena pag. 447. legitur ἐκσπῶν. Cap. 31. v. 31. πλησθῆναι R. ἐμπλησθῆναι A. *Ch.* in modo citata Catena pag. 6. & 477. ac Lib. I. ad eos qui scandalizati sunt pag. 899. Ibid. v. 34. πολυοχλίαν πλήθους R. πολυοχλίαν λαοῦ A. *Ch.* libro proximè citato p. 900. & Homil: *Non esse ad gratiam concionandum*, Tom. V. pag. 774. B. Cap. 38. v. 7. ᾔνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου R. ᾔνεσάν με ἐν φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου, καὶ ὕμνησαν A. Similiter *Ch.* Lib. I. ad eos qui scandalizati sunt pag. 872. D. ᾔνεσάν με πάντες ἄγγελοί μου, καὶ ὕμνησαν φωνῇ μεγάλῃ Cap. 39. v. 34. νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων Κύριον R. νουθετούμενος καὶ ἐλεγχόμενος ὑπὸ Κυρίου A. *Ch.* ὁμιλ λγ΄. in Matthæum in fine. Denique cap. 42. v. 5. Ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου. R. ἕως μὲν ὠτὸς ἀκοῆς ἤκουόν σου A. *Ch.* loco cit. in Matthæum & Sermone contra Ignaviam Tom. II. *Frontonis Ducæi* pag. 1066. Sunt, fateor, alia quædam *Jobi* commata à *Chrysostomo* juxta *Romanæ* Editionis tenorem ab *Alex.* diversum hinc inde allegata; sed ex iis nihil aliud colligere licet, quàm utroque eum Exemplari usum esse: id quod jam in uno atque altero loco recitato observavimus. De cæteris Patribus *Constantinopolitanis* atque *Antiochenis*, partim illibata LXX. Interpretum Editione, partim *Luciani* Revisione identidem usis, brevitatis studio nihil dico; sed id solum tribus verbis moneo, me in hac Editione verbis *Lucianæis* ad margi-

nem relegatis, priscas τῶν ό. voces ipsi textui minoribus literis insertas restituisse, uti Cap. sequenti prolixius declarabo: qua ratione non modo nævos Codicis *Alex.* abstergere, sed & Lectori gratum facere volui, eidem tam primævam Versionem, quàm *Luciani* emendationem, sive corruptelam, uno intuitu conspiciendam sistens.

§. 9. Quanquam autem edita LXX. Interpretum exemplaria *Alexandrino* quoad librum *Jobi* eo præstent, quod à *Luciani* interpolationibus fere libera existant; contra tamen Cod. *Alex.* modo *Romana*, modo aliis Editionibus, quandoque etiam omnibus accuratiorem exhibet lectionem iis in commatibus *Jobi*, quæ laudatus Martyr intacta reliquit, ac eatenus illis præstantior est æstimandus. Ista singula recensere, ac MS. *Alex.* præ *Vaticano* præstantiam in aliis quoque libris haud exiguam probare, prolixioris est operæ, quam peculiari Tractatu comoda occasione edendo præstiti. Jam ad finem hujus capitis properanti mihi vix quicquam, quod ad *Alex.* Exemplaris in hoc Tomo notitiam pertineat, dicendum restat, nisi ut quæ minio scripta sunt enumerem, & an pro capitum primordiis ea habenda sint, disquiram. Nimirum in libro *Jobi* prima verba usque ἀπεχόμενος, duobus stichis distincta, rubro colore apparent exarata: deinde capitum 4. 6. 8. 9. 11. 12. 15. 16. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 25. 26. 27. 29. 32. juxta nostram distinctionem versus 1. nec non ejusdem cap. 32. vers. 6. & istud vers. 17. comma: ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς λέγει· porro cap. 34. vers. 1. & 16. cap. 35. vers. 1. cap. 36. v. 1. & istæ versus 24. voces: μνήσθητι ὅν Ἰώβ· cap. 37. v. 1. usque Κυρίου· cap. 38. vers. 1. & 2. cap. 39. v. 31. 32. 33. cap. 40. v. 1. denique cap. 42. v. 1. & 7. usque Θαιμανίτῃ. Atqui ista non solum nostrorum capitulorum initiis haud respondent, sed nec ad istam, quam in *Nicetæ* Catena Græcorum Patrum à *Junio* edita designatam habemus, capitum distinctionem quadrant. Ibi enim caput 2. à versu 7. Capitis 1. secundum nostram divisionem incipit; capitis 3. primordium & finis idem est quod nostri. Tria vero Capitula ista juxta MS. *Alex.* unum tantùm facerent, siquidem minium ibi capita discerneret. Deinde ut de intermediis nihil dicam, caput ultimum juxta nostram divisionem laudata Catena in quinque capitula nempe 29. 30. 31. 32. 33. divisum sistit; *Alex.* autem Codex bis solum minio illud distinguit. Ex quibus colligitur, Librarium nostrum rubri coloris usu Capitum distinctionem aut non intendisse, aut saltem malè ad rem attendisse, eamque negligenter egisse. Sed quicquid de *Jobo* statuatur, in sequentibus sane libris Metricis Sole clarius elucet, nullam divisionis capitulorum rationem isthic habitam fuisse. Quippe in *Proverbiis Salomonis* tres priores stichi minio sunt exarati; deinde nil rubro colore scriptum extat nisi cap. 8. v. 12. primum comma: ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν. At vero *Fulbertus Carnotensis* inter Testimonia Scripturæ Sermoni contra Judæos subnexa,

xa, Tom. XVIII. Bibliothecæ Maximæ Patrum pag. 46. col. 2. pericopen capitis 8. à vers. 24. usque 30. tanquam caput 22. allegavit. Posthæc purpurei demum apparent Capitis 25. versus 1. 2. & 3. usque βαθεῖα· adeo ut juxta distinctionem minio factam tria solum scripturæ *Proverbiorum* capita forent statuenda. Cæterum signa Lectionum hujus libri modò in Græca Ecclesia receptarum, quæ recentiori manu, (& quidem *Cyrilli Lucaris*, ut ex ejusdem Epistolæ autographo MS. *Alex.* præfixo colligere est) in margine Codicis nostri facta sunt, nil quicquam vel ad primævum Librarium, vel ad nos pertinent. *Ecclesiastæ Salomonis* soli priores duo versus, tribus comprehensi stichis, rubro colore sunt scripti; ideoque Capitulorum distinctio hîc ne quidem fingi potest. Similiter *Cantici Canticorum* primus tantum versus sive stichus minio est exaratus, nec quicquam postea ipsorum *Salomonis* verborum. Equidem rubro colore apparent inscriptiones, quibusdam hujus libri partibus in medio columnæ seorsim à stichis interpositæ, nempe ἡ νύμφη, & ὁ νυμφίος, quibus voces *Sponsi* & *Sponsæ* discernere voluit Librarius; sed tantam in his ignorantiam vel negligentiam saltem prodidit, ut haud consultum visum fuerit, in ipso Editionis nostræ contextu istis distinctionibus, quarum plures faciendæ, ac quædam aliis in locis ponendæ erant, Lectorem confundere atque perturbare. Ne autem quispiam hoc frustra à me dictum putet, neve nimiùm curiosi omissionis alicujus in notitia *Alex.* Codicis tradenda me insimulent, hoc loco dictas distinctiones recensere placet, quæ ita se habent: Cap. 1. v. 2. ἡ νύμφη. Φιλησάτω με κ. τ. λ. v. 3. ὁ νυμφίος. Διὰ τοῦτο κ. τ. λ. v. 5. ἡ νύμφη. Μέλαινά εἰμι v. 12. ὁ νυμφίος. Νάρδος μου v. 16. ἡ νύμφη. Ἰδοὺ εἶ καλὸς κ. τ. λ. Cap. 2. v. 13. ὁ νυμφίος. Ἀνάστα, ἐλθὲ κ. τ. λ. v. 17. ἡ νύμφη. Ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι. Cap. 3. v. 6. ὁ νυμφίος. Τίς αὕτη Cap. 4. v. 16. ἡ νύμφη. Ἐξεγέρθητι Cap. 5. v. 1. ὁ νυμφίος. Εἰσῆλθον v. 3. ἡ νύμφη. Ἐξεδυσάμην κ. τ. λ. Cap. 6. v. 3. ὁ νυμφίος. Καλὴ εἶ v. 9. ἡ νύμφη. Τίς αὕτη κ. τ. λ. Cap. 8. v. 5. ὁ νυμφίος. Ὑπὸ μῆλον κ. τ. λ. *Sapientiæ Salomonis* Apocryphæ duo priores stichi minio sunt exarati; in *Ecclesiastico* autem principium prologi usque ad vocem ἠκολουθηκότων exclusivè, & prima cap. 1. verba, usque σταγόνας ὑετοῦ, rubra apparent. Nihil verò posthæc amplius minio scriptum est prætterquam tituli, quibusdam hujus libri partibus hinc inde interspersi; nempe cap. 18. v. 30. ἐγκράτεια ψυχῆς· cap. 20. v. 27. λόγοι παραβολῶν, & cæteri qui in MS. *Alex.* extant: quippe aliqui ibi sunt omissi, ideoque in Editione nostra minori charactere excusi, veluti cap. 23. v. 7. παιδεία στόματος &c. Denique subscriptiones, ut ita appellare liceat, ad calcem librorum, excepto *Ecclesiastico*, miniatis literis sunt scriptæ.

CAP.

CAP. II.

Ratio ac methodus hujus Editionis Psalmorum aliorumque Librorum Metricorum è Codice

ALEXANDRINO.

Etricorum, qui hoc Tomo continentur, Librorum Editio è Codice *Alexandrino* minùs necessaria videri poterat, quod non solum horum, perinde ut reliquorum V. T. Librorum, variæ sive discrepantes à *Romana* Editione lectiones in *Waltoni* Bibliis Polyglottis fuerint recensitæ, sed quoniam insuper *Psalterium* juxta MS. *Alex.* jam anno 1678. *Oxoniæ* in Theatro *Sheldoniano* excudendum curavit Vir doctissimus, *D. Thomas Galeus*, postea Decanus *Eboracensis*; atque similiter *Jobi* textum στιχηρῶς è laudato Codice edidit *Patricius Junius*, *Nicetæ* Catenæ Græcorum Patrum in *Jobum*, *Londini* anno 1637. typis expressæ subnexum, indeque à *Terentio* anno 1663. *Franeckeræ* in 4to recusum, ac non solum in Capita, sed & versus distinctum; adjectis ad calcem variis Lectionibus, quas ex Editionibus *Plantiniana*, *Hervagiana* & *Londinensi* minoris formæ collegit. Verum cum prior laudatorum Duumvirorum munere Scholastico aliisque forte negotiis tunc temporis occupatus, ipsemet *Psalmos* è MS. *Alex.* describere, aut hujus tenori editum Exemplar exactè consonum reddere haud potuerit, sed id negotii Juveni cuipiam peragendum dedisse videatur; ita accidit, ut in *Complutensem*, quemadmodum ex collatione percepi, textum is *Alexandrinum* transformaturus, plurimas variantes in hoc lectiones per incuriam vel nimiam festinationem prætermiserit, quædam etiam in dicto Codice haud rectè legerit, indeque e. g. Psalm. 24. v. 3. novam, nec in hoc vel ullo alio τῶν ο'. loco atque Exemplari repertam vocem ἀνοσιοῦντες finxerit. Ista igitur παροράματα juxta versus in nostra Editione designatos, (non autem, ut in *Gal.* numerati sunt) hîc recensere placet, non ut celeberrimo nomini Viri de Republica literaria quam optimè meriti detraham, aut ipsummet horum Amanuensis errorum insimulem; sed ut Lectori rationem novæ Editionis reddam, neve is hanc nostram cum altera modo dicta forte conferens, ac tot tantasque

tasque discrepantias in ipso textu animadvertens perturbetur, atque anceps hæreat, quomodo ipsum *Alex.* Autographum habeat. Stichorum autem variationes, utpote minoris momenti, haud indicabo, nec anomalæ vel singularis in *Alex.* Scripturæ aut manifestorum mendorum sive Scribæ *Alexandrini*, sive Typothetæ *Oxoniensis*, hîc mentionem faciam. Istâ autem methodo utar, ut priùs Lectionem Clariss. *Galei*, quem litera G. indicabit, ponam, indeque verba *Alex.* Codicis subjungam, quem A. significabit, ac ubi hic *Hebræo* textui consonus est, H. insuper addam.

DAVIDIS.

Psalm. 2:13. ἐπ' αὐτῷ G. ἐπ' αὐτῷ A. 4:8. οἴνου G. καὶ οἴνου A. H. 5:12. οἱ ἀγαπῶντες G. πάντες οἱ ἀγαπῶντες A. 6:11. ταραχθείησαν G. ταραχθείησαν σφόδρα A. H. 7:6. δόξαν G. τὴν δόξαν A. 7. ἐχθρῶν σου G. ἐχθρῶν μου, ut ex spatio erasæ literæ μ colligitur, A. H. 8:9. τρίβοις G. τρίβους A. 9:5. τὴν δικαιοσύνην G. δικαιοσύνην A. H. 7. αὐτοῦ G. αὐτῶν A. H. 15. ἀγαλλιάσω G. ἀγαλλιάσομαι A. 23. ἐν πυρίζεται G. ἐμπυρίζεται A. contra quàm solet. 24. εὐλογεῖται G. ἐνευλογεῖται A. 25. τῆς γῆς G. τῆς ὀργῆς A. H. 29. ἐν ἐνέδρᾳ G. ἐνέδρᾳ. A. 30. Verba ἐν ἀποκρύφῳ usque ad ἐνεδρεύει desunt in *Alex.* quæ idcirco uncis inclusit G. 37. καὶ τὸν αἰῶνα G. καὶ εἰς τον αἰῶνα A. 11:1. ψαλμός G. εἰς τὸ τέλος ψαλμός A. H. 4. ἐξολοθρεύσει ... μεγαλοῤῥήμονα G. ἐξολεθρεύσει ... μεγαλορήμονα A. 5. παρ' ἡμῖν G. παρ' ἡμῶν A. 8. Φυλάξαις ... διατηρήσαις G. Φυλάξεις ... διατηρήσης (pro διατηρήσεις) A. 13:5. ὅτι Κύριος G. ὅτι ὁ Θεός A. H. 13:3. octo stichi à τάφος usque ὀφθαλμῶν αὐτῶν non extant in *Alex.* uti quidem ipse G. in Præfatione monuit. 14:1. ἁγίῳ G. τῷ ἁγίῳ A. 3. καὶ οὐκ G. οὐδὲ A. 15:6. ἐπέπεσε ... κρατίστοις μου G. ἐπέπεσαν ... κρατίστοις, absque μου, A. H. 16:1. τῷ Δαῒδ G. τοῦ Δαυίδ A. 8. Φύλαξόν με Κύριε G. Φύλαξόν με A. H. 17:3. καὶ ἀντιλήπτωρ G. ἀντιλήμπτωρ, absque καὶ, A. H. 4. τὸν Κύριον G. Κύριον A. H. 9. καταφλογήσεται G. κατεφλόγισεν A. 10. οὐρανούς G. οὐρανόν A. 26. ὅσιος ἔσῃ G. ὁσιωθήσῃ A. 32. ἢ τίς G. καὶ τίς A. H. 37. ἠσθένησε G. ἠσθένησαν A. H. 44. ῥῦσαί με ἐξ G. ῥύσκιτέ (pro ῥύσεται) με ἀπὸ A. Ibid. ὃν οὐκ G. ὃς οὐκ A. 45. ἐπήκουσάς μοι G. atque ita etiam *Waltonus* in Bibl. Polyglot. sed ἐπήκουσάς μου A. Ibidem υἱοὶ G. οἱ υἱοί A. 18:7. τῆς θέρμης G. τὴν θέρμην A. 19:9. ἔπεσον G. ἔπεσαν A. 20:3. θέλησιν G. δέησιν A. 10. ὅτι θήσεις G. θήσεις A. H. 11. τῆς γῆς G. γῆς A. 21:3. ἡμέρας G. ἡμέρας πρός σε A. 10. ἐκσπάσας G. ὁ ἐκσπάσας A. 14. ἁρπάζων G. ὁ ἁρπάζων A. 20. βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ G. βοήθειάν μου A. H. 24. τὸν Κύριον G. Κύριον A. H. Ibid. φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ G. φοβηθήτωσαν αὐτὸν A. 31. σπέρμα μου G. nec non *Walton.* σπέρμα αὐτοῦ A. 22:5. ὡσεὶ G. ὡς A. 23:3. ἤ τις G. καί τις A. H. 24:1. εἰς τέλος ψαλμός G. ψαλμός A. H. 2. καταγελάτωσάν με G. καταγελάτωσάν μου A. 3. πάντες ἀνοσιοῦντες G. πάντες οἱ ἀνομοῦντες A. 7. μνήσθητί μου σύ G. μνήσθητί μου, absque σύ, A. 11. ἕνεκεν G. ἕνεκα A. 25:1. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ G. τοῦ Δαυίδ A. H. Ibid. κρῖνόν μοι G. κρῖνόν με A. H. 26:2. ἔπεσον G. ἔπεσαν A. 27:1. τῷ Δαυίδ G. τοῦ Δαυίδ A. 2. τὸν ἅγιον G. ἅγιον A. H. 28:5. καὶ συντρίψει G. συντρίψει A. 32:1. ἐν Κυ-

ἐν Κυρίῳ G. ἐν τῷ Κυρίῳ A. 3. ψάλατε αὐτῷ G. ψάλατε A. H. 15. εἰς πάντα G. πάντα A. 20. ἡ δὲ ψυχή G. ἡ ψυχή A. H. 33 : 6. προσέλθετε G. προσέλθατε A. 7. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 16. ἐπὶ δικαίοις G. ἐπὶ δικαίους A. 34 : 8. ἐλθέτω . . . γινώσκει G. ἐλθάτω . . . γινώσκουσιν A. 11. ἀναστάντες μοι G. ἀναστάντες A. H. 12. ἀνταπεδίδοσαν G. ἀνταπεδίδοσαν A. 19. μισοῦντές με G. μισοῦντες A. 35 : 1. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ G. τῷ Δαυὶδ ψαλμός A. 36 : 6. μεσεμβρίαν G. μεσημβρίαν A. 15. τὰς καρδίας G. τὴν καρδίαν A. H. 24. χεῖρα αὐτῷ G. χεῖρα αὐτοῦ A. H. 37 : 20. μισοῦντές μοι G. μισοῦντες A. 21. ἀγαθωσύνην. G. δικαιοσύνην A. 38 : 8. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 39 : 3. ἰλύος G. ὕλεως A. 40 : 6. εἶπον G. εἶπαν A. 41 : 5. τοῦτο G. ταῦτα A. H. 11. ἐχθροί G. οἱ ἐχθροί A. 42 : 5. ἐξομολογήσομαι G. ὅτι ἐξομολογήσομαι A. H. 43 : 6. κερατιοῦμεν G. κερατιοῦμεν A. 18. τῇ διαθήκῃ G. διαθήκῃ A. 44 : 5. ἔντεινε . . . πραότητος G. ἔντεινον . . . πραΰτητος A. 9. εὔφραναν G. ηὔφραναν A. 10. βασιλέων G. βασιλέως A. 12. κύριος G. ὁ κύριος A. 15. αἱ πλησίον G. οἱ πλησίον. A. 17. οἱ υἱοί σου G. σοι υἱοί A. 45 : 1. τῷ Δαυὶδ G. τοῦ Δαυὶδ A. 4. ἐταράχθησαν G. ἐταράχθη A. 6. καὶ οὐ G. οὐ A. H. 8. Ἰακὼβ G. Ἰακώβ. Διάψαλμα A. H. 47 : 9. αἰῶνα G. τὸν αἰῶνα A. 48 : 3. υἱοί G. οἱ υἱοί A. 10. οὐκ G. ὅτι οὐκ A. 12. γαιῶν G. γαιῶν αὐτῶν A. 49 : 3. ἐνώπιον G. ἐναντίον A. 6. ὁ Θεὸς G. Θεός A. H. 15. δοξάσεις με. G. δοξάσεις με. Διάψαλμα A. quamvis hæc vox ultimo ſequentis ſtichi verbo Θεὸς annexa eſſe videatur; unde & in G. Edit. ibi excuſum legitur. 18. μοιχοῦ G. μοιχῶν A. H. 80 : 2. βοηθῷ G. τῷ βοηθῷ A. 81 : 3. κρίνατε G. κρίνετε A. 5. σαλευθήτωσαν G. σαλευθήσονται A. H. 82 : 8. ἀλλόφυλοι G. καὶ ἀλλόφυλοι A. 13. εἶπον G. εἶπαν A. 15. φλὸξ ἡ κατακαύσει G. φλὸξ κατακαύσαι A. H. 16. συνταράξεις G. ταράξεις A. 83 : 6. ᾧ ἐστιν G. οὗ ἐστιν A. 10. εἰς τὸ G. ἐπὶ τὸ A. 11. οἰκεῖν με G. οἰκεῖν A. H. 12. ἔλεος G. ἔλεον A. Ibid. οὐ στερήσει G. οὐχ ὑστερήσει A. 13. Κύριε ὁ Θεὸς G. Κύριε A. H. 84 : 12. καὶ δικαιοσύνη G. δικαιοσύνη A. 85. in titulo προσευχὴ τῷ Δαυὶδ G. τῷ Δαυὶδ A. vers. 4. πρὸς σὲ G. πρὸς σὲ κύριε A. H. 11. ἐν τῇ ὁδῷ . . . ἐν τῇ ἀληθείᾳ G. τῇ ὁδῷ . . . τῇ ἀληθείᾳ A. 15. Θεός μου G. Θεός A. H. 86 : 4. τῶν Αἰθιόπων G. Αἰθιόπων A. H. 87 : 3. εἰσελθέτω G. εἰσελθάτω A. 12. τῷ τάφῳ G. τάφῳ A. 18. ὡσεὶ G. ὡς A. 88 : 11. βραχίονι G. τῷ βραχίονι A. 32. βεβηλώσωσιν G. βεβηλώσουσιν A. 34. ἀπ' αὐτῶν G. ἀπ' αὐτοῦ A. H. 36. ἁγίῳ G. τῷ ἁγίῳ A. 45. καθαρισμοῦ αὐτοῦ G. καθαρισμοῦ αὐτὸν A. 46. αἰσχύνην G. αἰσχύνην. Διάψαλμα A. H. 47. ἀποστρέψεις G. ἀποστρέφεις A. 89 : 1. Μωσῆ G. τῷ Μωσῆ A. H. 4. ἡμέρα G. ἡ ἡμέρα A. 8. ἐναντίον G. ἐνώπιον A. 14. ἐλέους σου Κύριε G. ἐλέους σου A. H. 16. ἡμᾶς G. τοὺς υἱοὺς αὐτῶν A. H. XC. in titulo, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις G. Non extat in A. & H. 2. καὶ ἐλπιῶ G. ἐλπιῶ A. H. 6. ἐν σκότει διαπορευομένου G. διαπορευομένου ἐν σκότει A. 10. ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματι G. ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματι A. 15. ἐξελοῦμαι G. καὶ ἐξελοῦμαι A. 92. in titulo, προσαββάτου . . . κατῴκιστο G. σαββάτου . . . κατῴκισται A. 13. ὡσεὶ κέδρος G. ὡς ἡ κέδρος A. 93 : 13. αὐτὸν G. αὐτῷ A. H. 16. τοῖς ἐργαζομένοις G. τοὺς ἐργαζομένους A. 23. ὁ Θεὸς G. ὁ Θεὸς ἡμῶν A. H. 94. in titulo, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις G. Non eſt in A. H. 95 : 4. ὑπὲρ πάντας G. ἐπὶ πάντας A. 96. tit. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται· ἀνεπίγραφος παρ'

Ἑβραί-

Ἐξεγείρεις G. τῷ Δαυίδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσαται A. 3. ἐνώπιον G. ἐναντίον A. 5. Ἐτάκησαν τὰ ὄρη G. τὰ ὄρη ἐτάκησαν A. H. 8. ἡ Σιὼν G. Σιὼν A. H. 11. εὐφροσύνη G. & *Walt.* εὐφροσύνην A. 97: 1. αὐτόν G. αὐτῷ A. H. 98: 1. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 99: 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ G. ψαλμός A. H. Ibid. τῷ Θεῷ G. τῷ Κυρίῳ A. H. 2. & 4. εἰσέλθετε G. εἰσέλθατε A. 100: 3. προετιθέμην G. προεθέμην A. 5. τῶν πλησίον G. τοῦ πλησίον A. H. 8. ἀπέκτεινον G. ἀπέκτενον A. 101: 2. ἐπάκουσον G. εἰσάκουσον A. 8. δώματος G. δώματι A. 16. ὄνομα Κυρίου G. ὄνομά σου Κύριε A. quamvis recentiori manu ſuper ſpatio raſo ſcriptum, adeo ut priùs habuiſſe videatur ὄνομα Κυρίου. 102: 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ G. τῷ Δαυίδ A. H. 3. πάσας τὰς ἀνομίας G. πάσαις ταῖς ἀνομίαις A. H. 5. ἐμπιμπλῶντα G. ἐμπιπλῶντα A. 10. ἀνομίας . . . ἁμαρτίας G. ἁμαρτίας . . . ἀνομίας A. H. 13. In priori ſticho, ᾠκτείρησεν G. οἰκτείρει A. 17. υἱοῖς G. υἱοὺς A. 20. ἄγγελοι G. & *Walt.* οἱ ἄγγελοι A. 103. in titulo, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως G. Non eſt in A. & H. 8. τὸν τόπον G. τόπον A. H. 13. χορτασθήσονται G. χορτασθήσεται A. H. 17. ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία G. ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία A. 21. παρὰ τῷ Θεῷ G. παρὰ τοῦ Θεοῦ A. H. 28. ἀνοίξαντος G. ἀνοίξαντος δὲ A. 33. ζωῇ G. τῇ ζωῇ A. 35. ἐκλείποιεν G. ἐκλείποισαν A. 104: 10. αὐτόν G. αὐτήν A. 13. διῆλθεν G. διῆλθον A. H. 20. λαοῦ G. λαῶν A. H. 37. ὁ ἀσθενῶν G. ἀσθενῶν A. H. 45. ἐκζητήσωσιν G. ἐκζητήσουσιν A. 105: 10. ἐχθρῶν G. ἐχθροῦ A. H. 12. ἦσαν G. ᾔνεσαν A. 13. ἐπιλάθοντο G. ἐπελάθοντο A. 20. ἐσθίοντος G. ἔσθοντος A. 21. καὶ ἐπελάθοντο G. ἐπελάθοντο A. H. Ibid. σώζοντος G. τοῦ σώζοντος A. 38. ἐν αἵμασιν G. ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν A. Verſus 39. καὶ ἐμιάνθη usque ad finem, omiſſus eſt in *Alex.* occaſione recurrentis finalis vocis αὐτῶν. 106: 23. ποιοῦντες G. οἱ ποιοῦντες A. 107: 3. ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, non eſt in *Alex.* neque in *Hebræo.* 108: 13. ἐξαλειφθείη G. ἐξαλειφθήτω A. 14. contrà, ἐξαλειφθήτω G. ἐξαλειφθείη A. 21. Κύριε G. Κύριε κύριε A. H. 23. ἀνταναιρήθην G. ἀνταναιρέθην A. 29. αἰσχύνην G. αἰσχύνην αὐτῶν A. H. 115. verſus 15. τὰς εὐχὰς κ. τ. λ. non extat in *Alex.* ac in *Hexaplari* Editione cum ※ eſt inſertus. 116: 1. ἐπαινεσάτωσαν G. & *Walt.* καὶ ἐπαινεσάτωσαν A. nam καὶ interiori margini eſt adſcriptum. 117: 4. Κύριον G. τὸν Κύριον A. 7. κἀγὼ G. καὶ ἐγὼ A. 24. ἡ ἡμέρα G. & *Walt.* ἡμέρα. A. 118: 17. ζῆσόν με G. ζήσομαι A. H. 18. θαυμάσια G. τὰ θαυμάσιά σου A. 41. τὸ λόγιον G. λόγιον A. 48. ἠγάπησα G. ἠγάπησα σφόδρα A. ut vers. 47. 62. ἐξωμολογήσασθαι G. τοῦ ἐξομολογήσασθαι A. H. 64. ἐλέους σου Κύριε G. ἐλέους Κυρίου A. 67. ἐφύλαξα G. & *Walt.* ἐγὼ ἐφύλαξα A. 72. ἀγαθὸς G. ἀγαθόν A. H. 77. ζήσομαι G. ζῆσόν με A. 83. ὡς G. ὡσεὶ A. 91. σύμπαντα G. τὰ σύνπαντα A. H. 109. χερσί σου G. & *Walt.* χερσίν μου A. H. 171. ἐξερεύξεται G. ἐξερεύξονται A. H. 173. χεὶρ G. ἡ χεὶρ A. 120: 3. δῴη G. δῴης A. 5. φυλάξοι G. φυλάξει A. Ibid. σκέπη σοι G. σκέπη σου A. H. 121: 4. τοῦ Ἰσραὴλ G. τῷ Ἰσραὴλ A. 126: 1. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 5. fin. αὐτοῦ G. αὐτῶν A. 128: 3. νώτῳ μου G. μου omittit A. 130: 2. ἀνταποδώσεις G. ὡς ἀνταποδώσεις A. H. 134: 8. ὡς G. ὃς A. 18. οἱ ποιοῦντες G. πάντες οἱ ποιοῦντες A. Ibid. πάντες G. καὶ πάντες A. 137: 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ G. τῷ Δαυίδ A. H. 3. δυνάμει σου G. δυνά-

G. δυνάμει A. H. 138: 1. τῷ Δαυὶδ G. εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ A. H. 4. δόλος G. λόγος ἄδικος A. H. nisi quod ἄδικος perperam sit additum. 9. ἀναβάλοιμι G. ἀναλάβω A. H. 11. τὸ σκότος G. σκότος A. H. Contrà v. 12. σκότος G. τὸ σκότος A. 13. νεφρούς μου G. νεφρούς μου, Κύριε A. 15. κρυφῇ G. ἐν κρυφῇ A. H. Ibid. κατωτάτοις G. τοῖς κατωτάτοις A. 16. εἶδον G. εἴδοσαν A. Ibid. ἡμέραι G. ἡμέρας A. 20. ἐρισαί ἐστε G. ἐρεῖς A. Mox, διαλογισμούς G. διαλογισμόν A. H. 21. ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς G. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς A. H. 23. καὶ εἰ G. καὶ ἴδε εἰ A. H. 139: 1. ψαλμὸς G. εἰς τὸ τέλος ψαλμός A. H. 5. διελογίσαντο G. ἐλογίσαντο A. 6. παγίδα μοι. Διάψαλμα G. παγίδα μοι A. H. Ibid. σχοινίοις . . . παγίδα . . . σκάνδαλα G. σχοινία . . . παγίδας . . σκάνδαλον A. 9. Διάψαλμα G. Non est in A. 11. καὶ οὐ μὴ G. οὐ μὴ A. H. 13. τῶν πτωχῶν G. τοῦ πτωχοῦ A. H. 140: 6. κριταί G. κραταιοί A. 7. ἐῤῥάγη G. διεῤῥάγη A. 8. Κύριε G. Κύριε, κύριε A. H. 10. αὐτῶν G. αὐτοῦ A. H. 141: 1. προσευχόμενον G. προσευχή A. H. 3. δέησιν G. δέησίν μου A. H. 5. καὶ οὐκ ἦν G. ὅτι οὐκ ἦν A. 6. μέρις μου εἶ G. μέρις μου A. H. 8. ὀνόματί σου G. ὀνόματί σου Κύριε A. 142: 1. ὁπότε κατεδίωξεν αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ G. ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωξεν A. 5. ἐμελέτησα G. καὶ ἐμελέτησα A. 9. πρὸς σὲ G. ὅτι πρὸς σὲ A. 10. ἀγαθόν G. ἅγιον A. 11. Ἕνεκεν G. Ἕνεκα A. 143: 1. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ G. τῷ Δαυὶδ A. H. 3. λογίζῃ αὐτῷ G. λογίζῃ αὐτόν A. H. 5. οὐρανούς G. οὐρανούς σου A. H. 14. πλατείαις G. ἐπαύλεσιν A. 144: 5. τὴν . . . δόξης G. καὶ τὴν . . . τῆς δόξης A. Ibidem ἁγιωσύνης G. ἁγιωσύνης σου A. H. 14. ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις G. ἐν τοῖς λόγοις A. 15. ὅτι ὀφθαλμοί G. οἱ ὀφθαλμοί A. H. vers. 16. τὴν χεῖρα G. τὰς χεῖρας A. 19. εἰσακούσεται G. ἐπακούσεται A. 145: 2. τῇ ζωῇ G. ζωῇ A. H. 3. ἐπὶ υἱοὺς G. καὶ ἐπ' υἱοὺς A. 4. διαλογισμοὶ αὐτοῦ G. διαλογισμοὶ αὐτῶν A. 146: 1. Ἀλληλούϊα G. Ἀλληλούϊα Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου A. 2. τὰς G. καὶ τὰς A. 6. γῆς G. τῆς γῆς A. 9. διδόντι G. καὶ διδόντι A. 11. καὶ ἐν τοῖς G. καὶ ἐν πᾶσι τοῖς A. 147: 1. Ἀλληλούϊα G. Ἀλληλούϊα Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου A. Ibid. ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός G. ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός A. H. 5. (vers. 16. in G.) διδόντος χιόνα αὐτοῦ G. τοῦ διδόντος χιόνα, absque αὐτοῦ, A. H. 7. (18. in G.) ἐξαποστελεῖ G. ἀποστελεῖ A. 8. (19. in G.) ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον G. ἀπαγγέλλων quoque retentum in Bibl. Polyglottis. ἀπαγγέλλων τὸν λόγον A. 148: 12. πρεσβύτεροι G. πρεσβῦται A. 13. ἐξομολόγησις G. ἡ ἐξομολόγησις A. 149: 4. τῷ λαῷ G. λαῷ A. H. 9. ἔσται G. ἐστὶν A.

§. 2. *Jobi* quidem Editionem longè accuratiorem nobis dedit *Patricius Junius;* attamen hujus quoque oculum & industriam, licet maximam, fefellerunt, sive fugerunt, quædam aliter in Codice *Alex.* scripta, quàm typis sunt excusa. Atque horum itidem Catalogum, omissis manifestis sphalmatibus ac anomalis sive obsoletis Scripturis, nec non stichorum differentiis, modò subjungo, litera I. *Junii* Editionem designans, & τῷ *Walt.* *Waltoni* Biblia Polyglotta indigitans, utpote in quibus subinde iidem occurrunt errores, à *Huisso*, variarum Lectionum *Alex.* collectore, pariter ac à *Junio* commissi.

JOBI.

JOBI.

Cap. 1. Vers. 3. τρισχίλιαι I. τρισχίλιοι A. 12. ἀλλ' αὐτῦ I. ἀλλὰ αὐτῦ A. 15. αὐτάς I. αὐτῦς A. 2: 11. Βαλδάδ I. Βαλδάς A. 6: 17. τακεῖσαι I. τακεὶς A. 7: 8. ὐκέτι εἰμὶ I. & *Walt.* Sed ὐκ εἰμί A. & H. 9: 17. πεποίηκεν I. μοι πεποίηκεν A. 29. ἐπεὶ δὲ I. ἐπειδὴ A. H. 32. ᾧ I. ὃ A. 11: 12. ἴσα I. Non eſt in A. 13: 8. γίνεσθε I. γενέσθαι A. 10. θαυμάσεσθαι I. θαυμάσετε A. 14: 13. τάξῃ μυ I. τάξῃ μοι A. H. 15: 17. ἀναγγελῶ I. ἀναγγέλλω A. 30. μαράναι I. μαρανεῖ A. 19: 3. καταλαλεῖτέ μυ I. καταλαλεῖτέ με A. 14. εἰδότες I. ἰδόντες A. Contrà 19. ἰδόντες I. ἰδότες (i. e. εἰδότες A. H. Vers 16. prius δὲ omiſit I. 20. ὀδοῦσιν I. ὀδύναις A. 28. εὑρήσομεν I. εὕρησον A. 20: 7. ἰδόντες I. ἰδότες (εἰδότες) A. 18. ἀκατάποτον I. ἀκαταπάτητον A. 20. ἔσαι I. ἔσῃ A. 24. χάλκειον I. χάλκαιον (i. e. χάλκεον) A. 21: 33. ἀναρίθμητοι I. & *Walt.* ἀριθμητοί A. quamvis perperam omnino. 22: 8. ἐκοίμισας I. ἐκόμισας A. 15. ἐπέτησαν I. ἐπανέστησαν A. 26. ἐν παῤῥησίᾳ ἔσῃ I. ἐνπαῤῥησιάσῃ A. (pro quo in *Walt.* B. P. malè, ἐν παῤῥησίᾳ σῇ) ab ἐμπαῤῥησιάζομαι· licet hoc minus uſitatum ſit quàm ſimplex παῤῥησιάζομαι. 23: 12. τὰ ῥήματα I. ῥήματα A. H. 24: 4. ἐξέκλιναν I. ἐξέκλινον A. 20. ἀσεβὴς I. ἄδικος A. 21. ἐπώκτειρεν I. ἐποίκτειρεν A. 25: 4. οὐδ' ἀνὸς ὐ καθαρές I. & *Walt.* quorum ille ὐρανὸς reponendum, in margine annotavit. Sed ὐδ' ἄνθρωπος legendum eſt, licet Scriba ſignum abbreviationis ſuper ανος ponere neglexerit. Mox vers. 5. σελήνη δὲ συντάσσει I. & *Walt.* σελήνην δὲ συντάσσει A. 26: 7. Βορέαν I. & *Walt.* Βορέᾳ A. 27: 6. προσέχων I. προέχων A. 7. ἐπανιστάμενοι I. ἐπανισανόμενοι A. 28: 17. ὐκ I. ὐχ A. 21. ἐκρύβη I. ὐκ ἐκρύβη A. 27. εἶδεν I. ἰδὼν A. 29: 6. ἐχέετο I. ἐχεῖτο A. 30: 20. κατενόησάν με I. κατενόησάν μοι. 31: 6. Ἔσαμαι I. εἴσαμε (i. e. ἰσᾷ με) A. H. 37: 22. εἰσακύσει I. εἰσακύει A. 38: 6. ἐπὶ τίνος I. ἐπὶ τίνος δὲ A. 39: 24. σημάνῃ ὐ I. σημανεῖ A. licet perperam. 42: 8. ὑπὲρ ὑμῶν I. περὶ ὑμῶν A. 11. παρ' αὐτῷ I. αὐτῷ A. 16. ἔζη I. ζῇ A. In Appendice: ἐν τοῖς ὁρίοις Ἰδουμαίας I. ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας A. Mox, Ζαρὲ I. Ζαρέθ A. Item, ΣεπΦώρ I. ΣεμΦώρ A.

§. 3. Quod attinet diligentiſſimi *Huiſſi* παρορασματα in variis Lectionibus MS. *Alexandrini*, quas *Waltoni* Biblia Polyglotta per omnem paginam ad calcem textûs τῶν ό. (juxta Edit. *Romanam* aut potius *Pariſienſem* Græco-Latin.) ſubnexas exhibent; horum aliqua in libro *Pſalmorum* & *Jobi* commiſſa, inter errores *Galei* & *Junii* obiter memoravi; reliquorum autem in quibus *Huiſſus* tam à laudatorum Duumvirorum, quàm à noſtra Editione diſcrepat, catalogum dare haud neceſſarium duco, quod abſque eo benevolus Lector facilè ſibi perſuaſurus ſit, non nos ambos, ſed illum ſolum vel Typothetam erraſſe. Quocirca iſta tantummodo loca, in quibus *Salomonis* ac duorum inſuper Apocryphorum hujus Tomi librorum textus juxta MS. *Alexandrinum* in Bibliis Polyglottis haud accurate eſt expreſſus, hîc recenſere placet.

PROVERBIORUM.

Cap. 1. v. 15. præpoſitio ἐν unà cum ſequenti ὁδῷ excludi debebat,

cum in *Alex.* non legatur. Vers. 16. τρέχουσιν habet MS. 4: v. ult. προάξαι. 5: 8. προθύραις, pro πρὸς θύραις vel προθύροις. 7: 5. ἐμβάλληται. 9. Verbum ἡ occasione ultimæ literæ η in MS. est omissum. 25. lege ἀτραποῖς. 10: 12. καλύψει juxta *Hebræum* habet MS. 22: 29. μὴ παρισάναι. 23: 32. αὐτοῦ ὁ ἰός. 25: 22. vocem πυρὸς omittit *Alex.* 26: 19. οὕτω est in MS. ac ibidem δὲ φωραθῶσιν legendum, non δ' ἐφωραθῶσιν, ut in Bibl. Polygl. male est expressum. 28: 2. διὰ ἁμαρτίας habet *Alex.* 31: 14. συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον.

ECCLESIASTÆ.

Cap. 3. v. 20. ἐπιστρέφει MS. juxta *Hebræum.* 5: 17. ἰδοὺ ὃ ἴδον, itidem ut in *Hebræo.* 7: 8. εὐτονίας. 8: 17. σὺν πάντα, & 9: 1. bis σὺν πᾶν.

CANTICI CANTICORUM.

Cap. 1. v. 8. in fine ποιμένων MS. juxta *Hebræum.* 8: 1. ἐξουδενήσουσιν. 8. ἂν. 11. ἐγενήθην.

SAPIENTIÆ SALOMONIS.

Cap. 1. v. 2, πιστεύουσιν MS. quanquam malè, nisi μὴ omittatur; quomodo Vet. Interpres: *eis qui fidem habent in illum.* 2: 12. παιδιᾶς *juventutis* MS. rectè, non παιδείας *disciplinæ*, uti quidem & V. Interpres legit, ac omnes Editt. perperam habent. 3: 9. ὁσίοις, (non θείοις.) 13. ψυχῶν αὐτῶν. 7: 4. ἀνεστράφην. 11: 14. εὐεργετημένους. 18. ἢ πλῆθος. 19. λιχμωμένους. 12: 5. μύσας. 13: 6. ἀλλ' ὅμως malè excluditur in Bibl. Pol. cum extet in MS. 14: 4. ἂν non est in *Alex.* 14. τὸν κόσμον habet MS. 25. 26. ἀπιστία, τάραχος, ἐπιορκία, θόρυβος ἀγαθῶν, χάριτος ἀμνησία legitur in *Alex.* 15: 12. καὶ ἐκ κακοῦ. 16: 6. σύμβουλον. 18: 7. προσδεχθῇ. 16. δὲ ἐπὶ γῆς.

ECCLESIASTICI.

In Prologo, sticho 7. in MS. est συγχρονήσας (pro συγχρονίσας) non συνχρονήσας, ut alibi habere solet. Ibid. sticho 8. ἀγαγόντα. Cap. 1. v. 6. πανουργήματα. v. 26. ἐπιθυμήσας. 4: 16. ἐὰν (non ὃ ἂν.) 17. μετ' αὐτοῦ. 18. εὐφραίνει. 6: 35. ἐκφυγέτωσαν. 7: 27. δυνάμει σου. 9: 11. τίς ἔσαι. 10: 13. priùs scriptum fuit, ἀρχὴ ὑπερηφανία ἁμαρτίας· sed postea Librarius errorem animadvertens, postremo σ. raso, hanc literam voci ὑπερηφανία adscripsit, ita ut ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἁμαρτία legi voluerit: quam lectionem cum insuper ipsa constructio suadeat, & proximè præcedentia confirment, in Editione nostra pariter exprimere placuit. Eodem cap. 10: 27. ἢ ante δοξαζόμενος abest ab *Alex.* & abesse debet. 11: 12. ἰσχύι rectè MS. 13: 11. ἰσηγορεῖσθαι. 15: 3. ποτιεῖ. 20: 9. εὐωδία. 27. προσάξει. 21: 10. ἐσχάτων. 15. τῶν ὤτων. 24. ἀτιμίαν. 23: 20. τελεσθῆναι. 25: 9. διηγούμενος nam ι eadem, uti videtur, manu superscriptum est. 27: 27. αὐτά. 29: 1. δανειεῖ· & v. 2. δάνεισον. Atqui δανίζω aliquando scriptum reperiri, notârunt Lexicographi. v. 5. χεῖρας. 30: 14. περὶ ὑγίας, id est, ὑγείας. Cap. λβ'. (in *Complut.* Edit. 35.) 19. τὰ ἐνθυμήματα. Cap. λε'. (in *Complut.* 32.) titulus, Περὶ ἡγουμένων, non est in *Alex.* Cap. 36: 17. οἰκετῶν MS. 37: 11. πάσης deest. 41: 2. ἐν ἰσχύι MS. 45: 25. υἱῷ Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰούδα. 51: 12. καὶ ἐξελοῦμαι ἐκ χειρὸς

πονη-

πονηρῦ, καὶ ἐξειλήμαι, (id eſt ἐξείλυ με) non εὖ ἰδοῦμαι, uti malè prorſus in Bibl. Polygl. expreſſum. Nimirum poſtrema, καὶ ἐξείλυ με, ad emendanda priora, καὶ ἐξελῦμαι, forte in margine erant poſita, deinde vero textui haud ſuo loco inſerta.

§. 4. Methodum in editis hoc Tomo libris Metricis eandem, quam in reliquis, obſervavi; ita nempe, ut exemplar *Alexandrinum* verbatim & exacte ad literam, quoad ejus fieri potuit, expreſſum dederim, ac ſicubi id vitio vel defectu laborare videretur, emendationes atque ſupplementa minori charactere excudi, vitiatam vero *Alex.* ſcripturam inſuper ad marginem apponi curaverim: exceptis manifeſtis Scribæ erroribus, nec non peculiaribus ac obſoletis ſcribendi modis, quos hoc potiùs loco indicandos duxi, ne benevolus Lector in ipſa ſacri textus lectione frequenter, & ſæpe fruſtra turbatus impediretur. Primò igitur ſphalmata Codicis *Alex.* recenſebo, quæ excerpere mihi quidem permoleſtum, & tamen deſiderio quorundam κριτικωτάτων ſatisfaciendum fuit; qui haud inanem protſus hanc operam fore rati ſunt, ſiquidem is qui ingenio pollet, iſtiusmodi vitia horumque occaſionem bene penſitans, eadem vel ſimilia aliis in libris commiſſa inde deprehendere, ac facilius corrigere queat. Brevitatis autem cauſa vitioſam lectionem *Alexandrinam* ſolùm ponam, haud addita rectiori, (quæ in ipſa Editione noſtra dictis locis videri poteſt,) niſi ubi non ita facile patet, ad quam vocem ſacri textus ſphalma pertineat.

DAVIDIS.

Pſalm. 2: 9. ὠ σκεύη. 3: 7. κύκλων. 7: 5. ἀνταπέδωκας τοῖς ἀνταποδιδοσιν . . ἀποπέσοιν. v. 13. ςίλβοσιν. 11: 3. voces καὶ ἐν καρδίᾳ perperam bis ſcriptæ ſunt, indeque ſemel recenti calamo expunctæ. 13: 3. ἠχρεώθησαν. 15: 3. τὰ θέλημα. 16: 11. ἐκλεῖναι. 15. τῷ προσώπυ. 17: 20. in fine malè è verſu 18. repetita ſunt verba: ῥύσεταί με usque μισέντων με, ideoque à me omiſſa. 20: 12. ἔκκλιναν. 21. 10. ἐκπαίσαις. 22: 4. ἡ ῥάβδον. 23: 1. τῆς μιᾷ. 2. ἡτοίμασας ἐν αὐτήν. 4. ἄλαβεν ἐπὶ ματαίως. 24: 5. τῇ ἀληθείαν. 15. ἐκπάσει. Confer ſuprà Pſalm. 21. 26: 1. τῦ χριοθῆ. 12. ἐπανάςησαν. 27: 3. vocem ἀδικίαν omiſit Scriba, licet articulum poſuerit. 5. συνῆκα . . χειρῶν αὐτων. 29: 7. παρώχυ. 30: 9. εὐρυχῷ. 10. παςρε. 11. ον ὀδύνη. 31: 10. ἐπὶ Κύριον bis ſcriptum. 33: 3. ἐπαινεσθήσεται. 34: 10. ῥυόμενον. 21. ἐπλάτυνα. 36: 4. καταφρύτησον. 37: 10. πᾶ ἡ. 15. ἔχω. 17. μήποτε bis ſcriptum. 39: 3. ὑπὸ πηλῦ. 41: 11. καθεκαθεκάςην. 43: 15. κίνησιν κεφαλήν. 44: 12. κάλλυ συ. 13. prius ſcriptum fuit θυγατέρες, ſed ex τερες factum Τύρυ, quod deerat, ſicque imperfecta vox θυγα relicta. 45: 10. vox γῆς omiſſa eſt, ſolo articulo τῆς exarato; vel loco τῆς legendum γῆς. 46: 4. ὑπάταξεν . . . τὰς πόδας. 6. ἀναλαγμῷ. 47: 3. πᾶσα τῇ γῇ 49: 6. διάψαλμα malè in fine prioris ſtichi recentiori, uti videtur, manu voci αὐτῦ adſcriptum eſt; cum poſt κριτής ἐςιν demum ſequi debeat. 17. τὰς λόγυς. 88: 17. ἄνδρα δεξιάν. 89. γῆν eraſum, & ſolum τὴν relictum eſt. 90: 7.

κλιτυ

κλίτε σε. 97: 3. τοῦ Ἰακώβ, pro τῷ Ἰακώβ· ſicuti mox habet, τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. 101: 8. ὠσρεθίον. 27. ἀγαλλήσονται. 104: 41. ποταμοῖς. 105: 13. ἐπιλάθοντο. 36. εἰς κάνδαλον. 108: 19. ζώνην. 118: 18. νόμους. 95. ὑπέμεινα. 118. σοι. 129. διὰ τοῦ, 132. ἀγαπώντων. 121: 1. πορευθώμεθα. 123: 7. ὠσρεθίον. 124: 5. τὰ σραγγαλιάς. 125: 2. χαρά. 128: 3. τῷ νώτου. 131: 3. εἰ σκήνωμα. 6. ταῖς δάσεσι· qui error quoad articulum in noſtram quoque Editionem irrepſit. 134: 11. Χαναάμ. 140: 4. ἁμαρτίας. 143: 13. ἐξερευόμενα. 145: 2. ἡμέρα. In Cantico *Moſis Deuteron.* 32: 7. ἔτη γενεαῖς. v. 14. πυρροῦ. v. 30. ἀπέδετο. In Cantico *Annæ* ſticho penultimo, τοῖς τοῖς βασιλεῦσιν. In Oratione Ἀμβακούμ. v. 10. φαντίας, loco φαντασίας. 17. τοῖς ἀμπέλοις. In Hymno *Daniel* 3: 62. ἥλαιος. In Cantico *Zachariæ* v. 78. ἐπισκέψατο.

JOBI.

Cap. 1. v. 18. τοῦ υἱῷ 2: 11. Λυχαίων. Confer cap. 18: 1. & in margine Appendicis hujus libri. 3: 8. καταράσεται . . . χειρώσασθαι. 21. ὁμείρονται. 4: 11. βορράν. 5: 4. σκολαβρισθείησαν. 5. ἐξιφωνισθείη. 23. ἡ δὸς. 6: 19. ἀτραπὸς ἀσεβῶν. 7: 1. μισθοῦ. 8. καὶ οὐκέτι εἰμὶ, perperam additum poſt καὶ οὐκ εἰμί. 9: 3. χειλέων. 23. ἐξωσίω. 26. βορράν. Conf. cap. 4: 11. 12: 18. ζωὴν ὀσφρύος· quanquam literam ρ delendam eſſe punctum ſuperne poſitum ſignificet. 13: 16. τοῦτο τό μοι. 22. ὑπακούω. 15. ult. ἐκ γαστρί. 16: 15. ἔρριψαν. 18: 1. Λυχίτης. 9. ἔλθοι δὲ ἐν δὲ. 10. ἐπὶ ἐρίβων. 19: 3. ἐπίκεσθαι. 15. θεράπενοι. 16. ἐδεεῖτο. 20: 15. ἐξεμεσθήσεται. 28. ἡμέρα. 21: 24. πλήρης σέατος. 22: 4. συνεισελεύται. 10. ἐκύκλωσεν. 13. ἐπεγνώσομαι. 24: 15. πρὸς μὲ ποῦ (loco προσώπου) 21. ηλέασαν. 25: 4. γεννητής, quamvis ſuper poſtremum η miniô ſcriptum ſit ο. 28: 3. αὐτοῖς. 18. ἐσώτα. 30: 1. ἐξουδένων. 3. λιμῶν. 26. ἐπίχον & συνήντησαν. 31: 34. τὴν θύρα. 36. ἀνεεγνώσκον. 33: 6. κατέ σε. 36: 20. αδους pro λαούς. Vers. 21. ſtichus, ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξῃς ἄνομα, perperam præcedit prius comma versûs 20. καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύι μὴ ἐξελκύσῃς τὴν νύκτα. 37: 9. οἰκεία δὲ. 17. ἐπισχύσεως. 38: 29. πάχνη· neque enim ullum veſtigium literæ ν vel lineolæ eam deſignantis apparet: id quod *Huiſſus* & *Junius* haud animadvertentes, παχνην retinuerunt. 39: 1. ſtichus, ἦ ἔγνως κ. τ. λ. male priori ſticho versûs 3. ἐξέθρεψας κ. τ. λ. ſubnexus eſt. v. 7. πολυοχίας. 40: 17. δαράμνοις. 42: 6. ἥγη δὲ. 14. Μαλθέας. In Appendice Ἐλιφὰς, cum aliàs habeat Ἐλιφάζ· item Βαλδὰς, quod alibi in margine genuinæ lectionis Βαλδὰδ poſui; hoc autem loco neglectum hic inter Sphalmata recenſere placuit.

PROVERBIORUM.

Cap. 1. v. 12. τὴν μνήμης, licet recentior manus minio fecerit μνήμην. v. 6. ἔγνωσοι. 6: 3. ἐνεγυήσω. 8. ὠργάτις. 7: 15. μου, loco σου. 9: 17. κοπῆς. 10: 7. ἀσεβοῦ occaſione ſequentis σ. 20. πεπωρωμένος. 11: 22. υἱός. 26. ὑπολείποτο. 12: 14. γαρπῶν. 15: 20. ματέρα. 16: 32. in poſtremo commate, κρίσου. 17: 5. καταγγέλλων. 17. ἀνάγχαις. 18: 6. θρασύν. 13. αὐτῷ bis ſcriptum. 21. θάνατος ζωῆς. 24: 22. in ultimo ſticho, ὥστε. 27: 14. διαφέρει. 28: 10. ἀγαθαίς. 15. ἐθνου. 17. ἀγγία pro αἰτία. 30: 8. καὶ

παιδείαν

παιδείαν μή. 17. αὐτὴν bis, licet posterius correctum, atque η in ο mutatum fit. 31:5. ἐπιλάνθωνται.

ECCLESIASTÆ.

Cap. 1. v. 15. διεσραμένον. 3:12. ἔκνων. 15. ἔγονεν. 4:1. ἐπίσρεψα. 7:30. ἄνθρωπον εὑρεθῆ. 9:6. fticho primo, καίγε μισθός. 11:6. ἀφίτω.

CANTICI CANTICORUM.

Cap. 1. v. 8. γῇ ἵππῳ. 2:9. νεφρῷ ἐλάϐων. 3:6. ὠ σελέχη. 5:7. ἐτρχυματίασαν. 6:10. in fine, σε. 7:13. μανδραγόρες.

SAPIENTIÆ SALOMONIS.

Cap. 4. v. 2. ποπίμπει. v. 3. ἐδράσει. 5:24. ἐκλιμμήσει. 8:7. σωφροσύνης, unde recentior Librarius quispiam minio ν fupra σ pinxit. 18. ὁμιλία. 21. ἄλως. 9:18. pro pofteriori καὶ fcriptum κε, id eft Κύριε. 10:5. τέκνες, 7. ἐσηκυῖας, occafione utrobique fequentis σ. 12:26. παιγνίος. 13:4. εἰς δέ. 19. ἀδραδέσαῖον. 17:2. κατακλιθέντος. 3. παραυκαλύμματι. 16. δυσάληκῖον. 19:8. θεωρήσανῖας.

ECCLESIASTICI.

Cap. 3. v. 10. ἀτιμίαν. 6:15. ταθμός. 29. παῖδες. 9:18. πρεπετής. 10:7. ἀξ ἀμφέρων. 13. τέλε. 12:18. διαψιθυρίζει. 21. κλιδών. 14:17. θαναθανάτῳ. 22. τοῖς ὁδοῖς. 16:22. ὑπομονεῖ. 18:16. καύσων. 29. ἐν ante παροιμίας prorfus fuperfluum ac perperam additum eft. 19:15. ἀϐολή. 20:11. ταπεινῶς. 29. ἀποτρέμει. 21:19. χιροπαῖδες. 22:5. θρησκία (pro θρασεῖα.) 14. βόλιϐον. 25:2. προσώφθισα. 28:15. ἐσέρεσαν. Cap. λς'. (33.) vers. 12. ἀποσάσεως, loco σάσεως. Eodem cap. 36:19. βάρυγξ pro φάρυγξ, ob fimilem forte pronuntiationem. 24. κατἀῖαυτόν. 37:12. ἐπιγνῷ. 38:33. καθίονται. Capitis 39. verfus 24. male ftichum pofteriorem verfûs 23. præcedit. 40:2. καρδίαν. 41:2. ἐπιδεχμένῳ. 6. ἐνδελεχεῖ. 43:24. ftichus, καὶ ἀκοαῖς κ. τ. λ. perperam pofitus ante alterum, οἱ πλέοντες κ. τ. λ. 49:1. μυρεμε.

§. 5. Cæterum funt menda quædam ab ipfo primævo Scriba vel aliis Antiquariis bene correcta, quorum idcirco emendationes in ipfo Editionis noftræ textu fecutus fum. Quippe, ut ea quæ *Patricius Junius* five alius quispiam nupere minio correxit, modò à me indicata prætercam, neve de mendis rafura plane fublatis quicquam dicam; funt aliqua loca ubi vitiofa lectio vel veftigia ejus unà cum emendatione ejusdem vel antiquæ prorfus manus apparent. Sic *Pfalm.* 136. v. 5. 6. priùs legebatur in *Alex.* ἐπιλάθωμεν & προανατάξωμεν· fed poftremo ν utrobique erafo ἐπιλάθωμαι & προανατάξωμαι recte legi voluit Librarius, ε pro αι, ut alibi fæpe, accepto. Similiter *Pfalm.* 139:13. pluralis τῶν πῖωχῶν in fingularem τε πῖωχε bene mutatus eft. *Jobi* 4:14. συνέπεσεν fcriptum fuit; fed recte factum inde συνέσεισεν. Deinde cap. 11. v. 5. μετ' αὐτε bene transformatum in μετὰ σε· & vers. 12. ex ἀλόγοις factum λόγοις, lineola fuper literam α ductâ, quâ hæc expungenda indicatur. Cap. 33:7. σε (poft φοϐος) literam μ in capite literæ σ gerit, ut με legatur. Porro *Prov.* 26:12. in voce δοξάζοντα Librarius circumfcripfit ζο, ut δόξαντα

ξαντα faceret: & Cap. 30: 16. ubi perperam Ἄρης scriptum erat, literæ ρ superposuit δ, quo ἄδης inde fieret. Denique, ut alia exempla taceam, *Ecclesiastæ* 5: 5. super primam syllabam vocis αἷμα scriptum σο, ut genuina perspiceretur lectio &c. Hæc igitur rectiora eodem quo reliqua, charactere in textu Editionis nostræ exprimenda curavi, mendo ne quidem in margine posito. Contra ubi Librarius Codicem nostrum non emendavit, sed vitiavit, siquidem primâ scripturâ integrâ relictâ, notâ quâpiam seu superscripta litera vitium subintulit, hujus itidem nullam habui rationem. Sic *Job.* 42: 8. ubi in verbo ποιήσεις literam σ tenui virgula transfixit, ut ποιήσει fieret, (quomodo & in *Rom.* aliisque Editt. legitur) posthabita censoria ista virgula, ποιήσεις retinui, non solum quod ad *Hebræum* propius accedat, sed & quod mox sequentia verba cum particula adversativa, Ἰὼβ δὲ ὁ θεράπων μου κ. τ. λ. alteri lectioni ποιήσει adversentur. Sic & *Proverb.* 6: 6. ubi ἴσθι recte scriptum, σ verò, ut ἴθι legeretur, perperam superscriptum est, & *Sapient.* 6: 21. ubi voci ἄρα præfixum γ, (quasi γὰρ inde fieri deberet) superadditas istas literas debire neglexi: idemque feci, ubi Librarius errorem suum deprehendens à cœpta vitiatione destitit, & aliquam genuinæ lectionis vocem intactam reliquit; verbi gratia *Psalm.* 113: 2. ubi Ἰσραὴλ ἐξουσία in Ἰσραὴλ εἰς ἐξουσίαν transmutaturus, raso Ἰηλ vel Ἰσλ superscripsit εἰς, atque huic in interiori margine recentiori atramento appinxit Ἰηλ, voci ἐξουσία autem non adjunxit ν, adeo ut jam εἰς ἐξουσία mendose legatur; nolui ista vitii parte, ut ita appellem, marginem libri nostri commaculare, sed primævam scripturam, cujus posterior vox intacta erat, iisdem, quibus reliquum textum, literis expressi. Verum ubi Librarius rasa vel deleta prorsus genuina lectione, corruptam ejus loco substituit, ibi, hac in marginem relegata, illam aliunde petitam, ac obscuris quandoque vestigiis in Codice nostro relictis confirmatam, minori charactere textui Editionis inserui; veluti *Psalm.* 88: 23. 101: 16. 105: 41. 118: 139. 120: 5. 140: 7. 144: 7. &c. Atque idem observavi *Proverb.* 30: 3. ubi vocem ἁγίων Scriba non quidem rasura sustulit, attamen calamo transformavit in ανων, id est, ἀνθρώπων. Cæterum quæ ibidem vers. 4. apparet scriptura *Cyrilli Lucaris* τῷ υἱῷ super τοῖς τέκνοις, (quas voces idem linea transversa expungendas voluit) eam, utpote recentissimam, plane omittendam censui; (quanquam hunc locum juxta versionem reliquorum Interpretum ita allegaverit *Pseudo-Ignatius* in Epist. ad Philipp. §. 2.) indeque τοῖς τέκνοις retentis, saltem in margine, τῷ τέκνῳ auctoritate Codicis à *Nobilio* in Notis memorati, minoribus literis in textu excudi feci; siquidem & *Augustinus* Epist. 49. Quæst. 5. habet: *Quod est nomen filii ejus?* Cæterum *Psalm.* 7: 7. prima litera pronominis, vocem ἐχθρῶν sequentis, prorsus deleta, nec alia substituta est, ex raso tamen spatio colligitur non σ, sed μ scriptum

fuisse;

fuisse; unde isthic ex *Romana* & *Hexaplari* Editione juxta *Hebræum* reposui μη, consentientibus *Didymo* & *Theodoreto* in Comment. ad hunc locum. Denique *Cantic.* 6: 9. ἐκκύπτουσα extat in Editione nostra, perinde ut reliquis, licet in MS. recentiùs factum sit ἐγκύπτουσα.

§. 6. Vocalium ac diphthongorum ejusdem fere vel haud absimilis soni permutationem quod attinet, de qua jam in Prolegomenis Tomi I. Cap. 1. & 2. §. 6. dixi, illius plurima in hujus quoque Tomi libris mihi occurrerunt exempla; adeo ut si anomalam Codicis nostri scripturam ubique in textu vel margine Editionis nostræ exprimi curassem, Lectori sæpissime offendiculum posuissem, remoram saltem injecissem; cum verba diversæ significationis, vel ejusdem vocis aut radicis diversæ flexiones sæpius inde exsurgant. Atque ut à promiscuo ι ει η υ οι usu incipiam, scripsit, verbi gratia, Librarius αγαλλιασεις pro ἀγαλλίασις *Psalm.* 29: 6. αναπαυσεις pro ἀνάπαυσις *Job.* 3: 23. επι pro ἐπὶ *Proverb.* 16: 23. 27. contrà νικος pro νεῖκος, ibidem 10: 12. & 29: 22. ισχυι pro ἰσχύει ibid. 18: 19. πινων pro πεινῶν, 28: 15. χιμαρροι pro χείμαῤῥοι bis *Ecclesiastæ* 1: 7. atque παιδια pro παιδεία frequentissime, alia ut taceam. Porro κατανοιγητε pro κατανύγητε extat *Psalm.* 4: 5. κοινων loco κυνῶν *Job.* 30: 1. υποισω pro ὑποίσω ibid. 31: 23. contrà χυνον pro χοῖνον *Psalm.* 138: 3. & διηνυκτε pro διήνοιγται *Job.* 29: 19. ε insuper pro αι posito; atque hinc συ pro σοὶ *Psalm.* 9: 35. contrà σοι pro σὺ *Psalm.* 118: 114. ac *Job.* 18: 4. &c. Ulteriùs scriptum est ενδεεις pro ἐνδεής, *Proverb.* 11: 12. & ευθης pro εὐθὺς ibid. 21: 29. ac 27: 21. Imo & ε cum ι ει & η permutatum reperitur: hinc ευθεια pro εὐθεῖα *Psalm.* 18: 9. ευθιων & ευθειων loco εὐθέων *Psalm.* 110: 1. & 111: 2. porro ελλομην pro ἠλλόμην *Job.* 6: 10. απενεχθη pro ἀπηνέχθη ibid. 21: 32. & εξελθεν pro ἐξῆλθεν, 37: 20. &c. indeque etiam ortum videtur ibid. cap. 11: 12. ερημειται pro ἐρημίτη, quod αι pro ε insuper sit scriptum. Hujus quippe vocalis ac diphthongi promiscuus usus innumeris in locis offenditur, ac sæpe etiam offendit: siquidem commutantur καινὸς novus & κενός vanus, *Psalm.* 7: 5. in Cantico Mosis *Deuter.* 32: 17. *Job.* 6: 6. & 29: 20. *Sapient.* 1: 11. ἐπεσεν *cecidit* & ἔπαισεν *cecidit* vel *percussit* *Job.* 4: 19. & 16: 10. παιδίον *puer* & πεδίον *campus* sæpissime. Similiter παῖδας *pueros*, & πέδας *compedes*, imo παῖδες, & πέδαις nec non ἔλεον *misericordiam* & ἔλαιον *oleum*, aliaque ejusmodi, hinc inde inter se confudit *Alex.* Scriba. Sed & ε loco α scriptum deprehendi; veluti κεκαθεριςμένον *Psal.* 11: 7. τεσσεράκοντα *Psalm.* 94: 10. *Job.* 42: 16. τέσσερα *Proverb.* 30: 24. πέτευρον *Proverb.* 9: 18. & vice versa α pro ε in ἐξέβαλλας *Psalm.* 43: 3. & 49: 17. ac in verbo ἐρευνάω & ἐξερευνάω, pro quo semper fere ἐραυνάω & ἐξεραυνάω legitur, veluti *Psalm.* 108: 11. 118: 2. 34. 69. 115. 129. &c. Denique Vocales ο & ω quod attinet, Genitivus pluralis pro Nominativo singulari neutrius generis, & vice versa hic pro illo sæpe in Codice nostro positus est: atque etiam pro ἀθῷος, ἀθωωθήσομαι, &c. αθοος αθοωθησομαι &c. In his

igitur aliisque ejusmodi marginem Editionis nostræ anomalâ Codicis *Alexandrini* scripturâ haud ita frequenter deturpandum censui, sed vocalibus debitè commutatis, voces ita emendatas eodem, quo reliquas, charactere exprimi curavi; ubi scilicet lectionem nostram edita τῶν ό. exemplaria omnia, vel aliqua saltem confirmabant, & nulla, vel non sufficiens dubitandi ratio suppetebat. *Non sufficiens* à me additur, respectu unius præcipuè loci, nempe *Jobi* 21 : 32. ubi σορῷ in *Alex.* scriptum; in nostra verò, perinde ut *Complutensi*, Editione excusum σωρῷ, (*Romana* pluraliter σωρῶν) juxta Hebræum גָּדִישׁ quod *cumulum* sive *acervum* significat, cum vox σορὸς, quam unà cum MS. *Alex.* Editio *Aldina* habet, *tumulum* vel *loculum* denotet. Atqui huic potius quam alteri lectioni congrua quidem videri poterat paulo antè facta mentio τάφυς *sepulchri*; verumtamen Interpretem non *tumulum*, sed *cumulum* hoc loco intendisse collegi ex parallelo prorsus versu 26. capitis 5. hujus libri, ubi post ἐλεύσῃ ἐν τάφῳ κ. τ. λ. sequitur: ἢ ὥσπερ θημωνία ἅλωνος (*acervus areæ*, ex Hebræo גָּדִישׁ) καθ᾽ ὥραν συγκομισθεῖσα. Cæterum si hac in voce nimia forte libertate usus erudito Lectori videar, de reliquis tamen eundem certiorem facio, me, ubicunque Hebræi textus vel S. Patrum, aut aliorum τῶν ό. Codicum auctoritate aliæ vocales diphthongive in locum *Alexandrinarum* substituendæ mihi visæ sunt, majori usum esse cautela, ac sicubi dubium aliquod, licet levissimum, subesse videretur, voces emendatas minoribus literis textui inseruisse, scripturam autem *Alex.* Codicis in margine Editionis nostræ apposuisse. Sic, verbi gratia, *Psalm.* 103 : 24. LXX. juxtà ac reliquos Interpretes Hebræum קִנְיָן Græco κλήσεως vertisse, vero est simillimum; attamen cum non solum in MS. *Alexandrino*, sed & omnibus τῶν ό. Editionibus hîc legatur vox κτίσεως *creaturæ*, cumque *Proverb.* 8 : 22. Hebrææ radici קָנָה respondeat verbum ἔκτισεν, quod in omnibus, quos superstites habemus, Codicibus legitur, (non ἐκλήσατο,) & ab ipso S. Joanne, *Apocalyps.* 3 : 14. confirmatur; nolui lectionem κτίσεως prorsus abolere, sed eam in margine apposui, altera κλήσεως, quæ mihi rectior videtur, minori charactere in textu posita. Atque ut ex reliquis etiam libris exempla proferam, ob eandem rationem *Jobi* 36 : 8. conjunctionem εἰ, 38 : 32. κόμης, *Proverb.* 22 : 23. ῥύσει, & 23 : 8. ἐξεμέσῃ, *Ecclesiastæ* 6 : 5. ἀνάπαυσις, *Cant.* 1 : 8. & 2 : 13. σοι in textu, in margine autem *Alexandrinis* literis οἱ, κόμις, ῥύσῃ, ἐξεμέσει, ἀναπαύσεις, σὺ exprimi curavi. Eadem quoque cautela usus sum in recudenda Editione *Romana* quoad istam, quæ à MS. *Alexandrino* abest, *Psalterii* partem. Hinc, quemadmodum modo dictis *Cantici Canticorum* locis Editio nostra quidem σοι minori charactere expressum habet juxta Hebræum לָךְ, *Alexandrinum* tamen σὺ in margine extat, quòd & reliqua, quæ vidi, exemplaria ita habeant, quòdque paulo durior videatur phrasis, ἐξελθὲ σοι, vel

ἐλθὲ

ἐλθέ σοι· ita contrà *Psalm.* 55 : 9. auctoritate Hebræi אַתָּה σύ in textu posui, idque sequentibus, ἴδε τὰ δάκρυά μου junxi, *Romanæ* vero ac reliquarum Editionum lectionem σου, quæ vox ibi ad præcedens comma, τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλα, refertur, è regione apposui. Atque ista circumspectione magis opus fuit in *Sapientia Salomonis* & *Ecclesiastico*, utpote quorum Græcum solum textum habemus, quàm in Canonicis Scripturis, ubi ex Hebræo certius judicium capere licet; unde factum, ut in dictis Apocryphis libris sæpius *Alex.* Codicis literam in margine exprimendam curaverim. Sic, verbi gratia, in *Psalmis* aliisque Scripturis Canonicis, ubi *Alex.* Codex sæpius habet παιδίαν, absque ullo scrupulo juxta Hebræum מוּסָר, παιδείαν eodem, quo reliqua, charactere excudi feci; at vero *Ecclesiastici* 4 : 17. Editio nostra παιδείᾳ in textu, παιδιᾷ in margine habet, quoniam Hebræo caremus textu, ex quo hæc lectionis diversitas certissime dijudicari queat, de qua vide *Drusium* ad hunc locum. Atque hinc etiam ambas lectiones πλουτίσαι & πλουτῆσαι sequenti cap. 11 : 21. ἥδιον & ἴδιον cap. 22 : 11. περιψήχων & περιψύχων cap. 30 : 7. ἱκετῶν & οἰκετῶν cap. 36 : 17. &c. expressi. Cæterum sicubi forte vocales *Alexandrini* Codicis, quas ad marginem relegavi, in ipso textu retinendæ fuisse Lectori videantur, nolim ut is me continuò erroris condemnet, priusquam rationes meas, quibus inductus id feci, ex Annotationibus suo tempore edendis perspexerit, aut ipsemet rem bene perpenderit. Ut alia taceam loca, *Proverb.* 3 : 3. è regione textûs ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις, prout omnes quoque Editiones habent, extat *Alexandrina* scriptura πίστις, quæ cùm Hebræo אֱמֶת singularis numeri bene respondeat, frivola videri posset mutatio πίστις in pluralem πίστεις, ac potius pro ἐλεημοσύναι singularem ἐλεημοσύνη juxta Hebræum חֶסֶד positum quispiam vellet. Sed emendationem nostram quivis facile approbaverit, si adverterit, sequenti cap. 16 : 6. pro בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת in omnibus τῶν ό. Exemplaribus, ipsoque *Alexandrino*, legi, ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν.

§. 7. Quod de literarum consonantium permutatione in Prolegomenis Tomi I. cap. 2. §. 7. monui, id ad hunc quoque *Alexandrini* Codicis Tomum ac libros eo comprehensos pertinet. Quippe & in his ν aliquando mutatum est in consonam proxime sequentem, indeque ἐμμέσῳ scriptum *Psalm.* 21 : 14. 22. 22 : 4. 39 : 8. 100 : 2. 115 : 10. &c. ἐγγαστρί *Job.* 21 : 10. Contrà in verbis ex præpositione ἐν aliaque voce compositis, ubi nos ν in μ vel γ &c. vertimus, MS. *Alex.* primitivum ν plerumque servat, indeque habet, verbi gratia, *Psalm.* 2 : 4 ἐνγελάσεται, *Psalm.* 9 : 23. ἐνπυρίζεται, vers. 35. ἐνκαταλέλειπται, *Psalm.* 15 : 10. ἐνκαταλείψεις & *Psalm.* 36 : 10. ἐνκατέλειπον· &c. Attamen ibidem vers. 9. prima manu scriptum est ἐγκαταλείπης, & *Job.* 28 : 19. συμβασταχθήσεται, nec non *Ecclesiastæ* 1 : 10. 16. & 2 : 9. ἔμπροσθεν· atque *Psalm.* 36 : 33. Librarius raso ν fecit ἐγκα-

ἐγκαταλίπωσι. Aliis autem in locis plerisque nativum ν fuit retentum; imo & ἐνγὺς, ἐνγίζει, ἐνγίζειν, ἐνγιζόντες exaratum in Canticis *Deut.* 32: 35. *Esaiæ* 26: 17. *Habacuci* 3: 2. *Esaiæ* 38: 12. Nos vero in Editione hodiernam ſcribendi rationem ſecuti ſumus, uti præter loca antè dicta, *Pſalm.* 29: 1. 34: 3. 37: 8. 10. 38: 6. 48: 17. &c. videre eſt. De *Eccleſiaſte* ſolùm monendum, quod licet ibi quoque excudi fecerim ἔμπροσθεν cap. 2: 9. ἐμπίπλαται 4: 8. συλληφθήσεται 7: 27. cum MS. habeat ἔνπροσθεν, ἐνπίπλαται, συνλημφθήσεται, ob certam tamen rationem ſubinde σὺν πάντα, σὺν πάντας, σὺν πάσας, ſtudio poſuerim. Scilicet Interpres hujus libri imitatus *Aquilam*, (de quo vide Prolegomena noſtra Tomi I. cap. 2. §. 9.) pro Hebræo אֶת ſæpe poſuit σὺν, verbi gratia cap. 2: 17. σὺν τὴν ζωὴν, cap. 3: 10. σὺν τὸν περισπασμὸν, v. 11. σὺν τὸν αἰῶνα, v. 17. σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ· indeque אֶת־כָּל vertit σὺν πάντας, σὺν πάσας & σὺν πάντα· quocirca nos quoque ita excudendum curavimus, etiam ubi Scriba *Alexandrinus* iſtius rei ignarus μ poſuit, veluti cap. 1: 14. cap. 3: 11. cap. 4: 1. &c. Confer quæ de particula σὺν ad Lib. I. Conſtitut. Apoſtol. cap. 8. annotavit diligentiſſimus *Cotelerius*, ubi & vitia aliqua inde nata pro more emendavit. Porro κ & χ commutatis, ὀκ pro ὀχ ſcriptum reperitur, *Job.* 19: 16. & 38: 26. ἐκθὲς pro ἐχθὲς, ibidem cap. 30: 3. ἐκθρῶν 34: 26. utrâque autem litera junctâ, ἐκχθρῶ 36: 16. & ἐκχθὲς *Pſal.* 89: 4. Imò & γ pro κ poſitum in ἐγγὺς *Sapient.* 18: 21. ac ἐνδιγνύμενοι in Hymno *Azariæ Daniel.* 3: 44. Porro τ pro θ ſcriptum in ὀπισότονος in Cantico *Moſis Deuter.* 32: 24. & ἐντραπῆς, *Eccleſiaſtici* 4: 25. Augmenta literarum conſonantium quod attinet, præter ν ἐφελκυστικὸν, etiam ſequenti conſona plerumque additum, eandem literam quibusdam quoque Accuſativis præter morem adjectam in MS. *Alexandrino* reperias; v. g. ἀσεβῆν *Pſalm.* 9: 23. 10: 5. 36: 35. &c. μονογενῆν *Pſalm.* 21: 20. 34: 17. ἀσθενῆν in Cantico *Annæ 1. Reg.* 2: 10. ἐλπίδαν *Eccles.* 13: 6. ſimiliter cum augmento σ, τὰς ἐγγισας *Pſalm.* 14: 3. Cæterum primitivum ν retentum in media voce σβενσθέντος, loco σβεσθέντος, *Sapient.* 2: 3. μ autem in verbo λήμψομαι, ἐλήμφθην & compoſitis, v. g. συλλήμψομαι, συνελήμφθην, &c. itemque nominibus, ἀντιλήμπτωρ, ἀντίλημψις &c. frequentiſſimè, veluti *Pſalm.* 3: 4. 6. 9: 16. 17. 17: 2. 21: 1. 20. 23: 5. 41: 10. 45: 8. 12. 48: 18. &c. Similiter ἀντάμιμψιν pro ἀντάμειψιν legere eſt *Pſalm.* 118: 112. item ἀνακυμψαι pro ἀνακύψαι *Job.* 10: 15. niſi hoc potius inter ſphalmata ſit referendum. Sæpius etiam conſonas duplicavit Scriba *Alexandrinus*; veluti γ in Ἀγγαρηνοὶ, *Pſalm.* 82: 7. λ in ἀνέθαλλεν *Pſalm.* 27: 7. & ἤλλεγξεν *Pſalm.* 104: 14. βαλλαντίῳ *Job.* 14: 17. μ in ἄλιμμα *Job.* 30: 4. bis, & in σύνκριμμα, *Eccles.* λϐ. (32:) 5. (quanquam mox vers. 17. habeat, uti nos, σύγκριμα) ν in ἁμαρτάννειν, *Pſalm.* 38: 2. (quanquam prius ν ibi ſit eraſum) φθάννει *Eccleſiaſtæ* 8: 14. bis, & φθάννειν *Sapient.* 16: 28. χειμάῤῥους pro χιμάῤους *Pſalm.* 49: 9. σ in Ἀσσίδα *Job.* 39: 13. (quanquam alterum σ lineola

neola transversa expunctum videatur,) & aliquoties in verbo προσκόπτω indeque derivatis, ubicunque fere in *Ecclesiastico* occurrit; veluti προσκόψῃς Cap. 30 : 13. & Cap. λδ΄. (31:) 17. (sed Cap. λε΄. vel 32 : 20. scriptum, προσκόψῃς) item πρόσκομμα Cap. λδ΄. (31:) 7. 30. & 39 : 24. Contrà ubi nos duplici utimur consona, in MS. *Alexandrino* simplex quandoque reperitur : veluti σύγνωσος *Sapient.* 6 : 7. 13 : 8. συγνώμην *Ecclesiastici* 3 : 13. θρύλημα *Job.* 17 : 6. 30 : 9. & θρυληθείην 31 : 30. ψελίῳ *Job.* 40 : 21. (quamvis hoc in margine annotaverim, quoniam hodie quoque aliqui ita scribere amant) μεταλευομένη *Sapient.* 16 : 25. αἔναος *Job.* 19 : 25. μεγαλορήμονα *Psalm.* 11 : 4. (ubi & Editio nostra ita forte habet) πολυρῆμον *Job.* 8 : 2. ἀπόριμμε (ε pro αι) *Psalm.* 30 : 23. ἀπορίψει *Job.* 27 : 22. & ἀπέριψας 30 : 32. ἄριζος 31 : 9. ὑπέραψεν *Eccles.* 50 : 1. ἐρύσατο *Psalm.* 17 : 1. & 106 : 6. ἐρύσθη & ἐρύσθημεν *Psalm.* 123 : 7. κροσωτοῖς *Psalm.* 44 : 14. κατεπλήσει *Proverb.* 30 : 30. Cæterum γενήματα *fructus terræ* sæpius cum simplici, aliquando cum duplici ν. exarata reperias. Denique in voce λάρυγξ γ exclusum est *Psalm.* 5 : 10. *Job.* 6 : 30. & 12 : 11. Jam nil amplius singularis scripturæ in MS. *Alex.* memini, præterquam augmentum duplicatum in παρεσυνεβλήθη *Psalm.* 48 : 13. & 21. sicuti contrà *Psalm.* 102 : 13. habet οἰκτείρησεν pro ᾤκτείρησεν. Ad ultimum haud abs re erit monere, quod vox Δαυὶδ in MS. semper abbreviata occurrat, tribus scilicet literis δαδ, cum linea superne posita; unde nos Δαυὶδ juxta Hebræum excudi curavimus, non Δαβίδ· de quo vide *Clariss. D. Montfauconi* Præliminaria Editionis Commentariorum *Eusebii* Cap. 10. §. 6. De his igitur mendis ac anomalis sive obsoletis *Alexandrini* Codicis literis hoc potius loco Lectorem monere, quam illis sive in textu, sive in margine Editionis nostræ positis, scrupulum aut remoram toties quoties eidem injicere volui. Atque ne etiam corruptæ aliquantum lectiones, ideoque ad marginem relegatæ, nimiam legentibus præberent offensam, hinc si istæ in manifesto insuper Scribæ mendo cubarent, hoc sæpius non ibi exprimendum, sed Catalogo sphalmatum modo recensitorum inferendum censui. Verbi gratia, *Job.* 16 : 15. ἔρραψα auctoritate Hebræi textus & duorum MSS. Codicum in Bibliotheca *Bodlejana*, *Barocc.* 176. & 178. in textu excudi curavi; ἔρραψαν in margine, prout Editiones omnes minùs recte habent, & *Alexandrinus* quoque Codex habuisset, nisi imperitus Scriba vitium augens, ἔρριψαν inde fecisset; quod inter sphalmata idcirco enumeravi. Similiter Cap. 18 : 9. pro ἐλθοισαν, quæ est genuina lectio, ideoque textui Editionis nostræ inserta, ἐλθοιεν è regione est positum; licet in MS. *Alexandrino* duplicato errore ἐλθοιδεεν sit scriptum : sicuti mox vers. 10. τρίβον juxta Hebræum textum & Editionem *Romanam* atque *Hexaplarem* nostra quoque habet, margo autem plurale τρίβων exhibet, ut in *Aldino* & *Complutensi* excusum est Exemplari, ac in *Alexandrino* etiam Codice legeretur, nisi forte in Autographo, ex quo is est descriptus, commutato θ & τ, θρίβων scrip-

ſcriptum fuiſſet, ignara autem *Thecla* ſocia inde ἐρίζων pinxiſſet, ϑ pro ε accipiens, utpote quæ literæ in unciali ſcriptura parum ſunt diverſæ. Vide ſuprà Catalogum mendorum.

§. 8. Cæterum in libro *Jobi* plures quàm in ullo alio lectiones *Alexandrini* Codicis in marginem ſunt relegatæ; ſiquidem *Lucianeas* Verſionis τῶν ο'. emendationes, quibus eundem interpolatum eſſe, Cap. I. §. 7. ſequ. probavi, ex ipſo textu eliminandas, & antiqua primævæ Interpretationis verba, licet aliquando minus commoda minusve recta, nec ſine ratione à *Luciano* correcta, ſuo loco reſtituenda putavi, ut dictam τῶν ο'. Verſionem, quoad ejus fieri poteſt, illibatam Lectori exhiberem. Atqui cum ejus tenor non ſolum ex primævorum Patrum, ſed & ex *Hieronymi* Latina Verſione *Origenianæ* Editionis *Jobi*, ſuffragantibusque Græcis tam editis quam MSS. Codicibus, à *Luciani* interpolatione liberis, colligi poſſit; hinc ubi ab omnibus iſtis *Alexandrinum* exemplar diſcrepat, ejusdem voces in marginem amandavi: exceptis minutiis, verbi gratia, ubi conjunctiva particula καὶ, verbo præfixa, mutata eſt in τε vel δὲ eidem ſuffixam, vel ubi ἴδωσιν pro εἶδον eſt poſitum &c. Contrà ubi Codex *Alexandrinus* ſive Patrum *Luciano* antiquiorum allegationibus, ſive *Origeniani* Exemplaris verſioni aliisque Græcis MSS. libris eſt conſonus, poſthabita *Romana* cæterisque Editionibus, illius textum ſervavi, ac quæ in his ſive corrupta, ſive addita erant, abjeci. Sic Cap. 34: 26. ubi *Romana* ac reliquæ Editiones habent, ἐναντίον αὐτοῦ, *Alex.* autem Codex, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, auctoritate exemplaris *Origeniani*, in cujus Latina Verſione legitur, *coram inimicis*, *Alexandrinam* lectionem in ipſo Editionis noſtræ textu expreſſi: & cap. 41: 10. ubi *Romanum* atque *Aldinum* exemplar ὡς præfigunt tam ante λαμπάδες quàm ante ἐσχάραι, illud cum Scriba *Alexandr.* utrobique omiſi; quia ab *Hexaplari* æquè ac *Hebræo* Codice abeſt, & neutrum in Scholio *Origenis*, MS. *Catenæ Laud.* K. 96. inſerto reperitur. Verum aliquando non ſolum à *Romana*, ſed *Hexaplari* quoque Editione diſceſſi, & *Alexandrini* aliorumque Codicum literam ſecutus ſum, ubi ſcilicet hanc genuinam eſſe, diſerto Scriptoris cujusdam teſtimonio conſtaret, vel altera lectio eò ſaltem dubia redderetur. Hinc. cap. 33: 26. προσώπῳ ἱλαρῷ, quod *Hieronymus* vertit, *facie bilari*, haud in Editione noſtra exprimendum, & *Alexandrinam* vocem καθαρῷ in marginem relegandam cenſui, ſed hanc in ipſo textu retinui: quippe *Olympiodorus* in hunc locum haud obſcurè innuit, iſtud καθαρῷ, quod in MSS. quibusdam Codicibus ac Editione *Complutenſi* extat, τῶν ο'. eſſe; ἱλαρῷ autem cæteris tribuit Interpretibus. Atque horum voces identidem illorum verbis adjunxit, aut eorum loco ſubſtituit *Origenes*, ubi hæc ei minus placerent; ex cujus exemplari in alia deinde interpolationes iſtæ dimanarunt. Aliquando etiam ſola conjectura, licet ſatis certa, fecit, ut *Alexandrinam* lectionem omnibus Editionibus, ipſique *Hexaplari*

xaplari (quæ licet omnium optima sit, non tamen omni vitio caret) præferrem ac retinerem; veluti cap. 20: 15. ubi ἐξ οἰκίας in cunctis legitur, atque *Origenianam* ita habuisse indicio est Latina *Hieronymi* versio, *de domo*. Sed ἐκ κοιλίας, ut in Codice *Alexand.* scriptum extat, juxta Hebræum מִבִּטְנוֹ, omnino genuinum videtur interpretamentum, congruum etiam cæteris Interpretibus, qui ἐκ γαστρὸς verterunt, teste *Olympiodoro* in hunc locum. Facile autem ἐκ κοιλίας in ἐξ οἰκίας transire, aut studio nutari à Librario potuit; cui scilicet magis decorum videbatur, si Angelus diceretur divitias *è domo*, quàm *è ventre* extrahere vel surripere.

§. 9. Quemadmodum autem operam dedi, ut vitia Codicis *Alexandrini* debitè emendarem; ita quoque solicitè cavi, ne quod vitium textui ipsemet inferrem, sive accentibus, quibus MS. liber caret, perperam appositis, sive prava commatum distinctione: id quod in editis Exemplaribus subinde factum deprehendi, quæ idcirco vel inter se, vel cum Hebræo textu collata correxi. Sic *Prov.* 12: 7. & 15: 22. non παραμένειν & μένει, sed παραμενεῖν & μενεῖ excudi feci, juxta Hebræa verba יַעֲמֹד & תָּקוּם, quæ futuri sunt temporis: & *Cantic.* 5: 11. non Adjectivum ἐλαταὶ *ductiles*, quod in *Romana* & *Complutensi* Editionibus legitur, sed Substantivum ἐλάται juxta exemplar *Aldinum* expressi, id est, *palmæ* sive *elatæ palmarum*, uti Vulgatus Interpres reddidit: quippe præcedens vox βόστρυχοι est generis masculini, ac proinde ἐλατοὶ sequeretur, sicuti mox μέλανες, si foret Adjectivum: ut de significatione Hebræi תַּלְתַּלִּים nil dicam. Nolui verò *Jobi* 2: 7. observare crisin *Polychronii* in Catena Patrum pag. 77. Edit. *Junii*, ἕλκει πονηρῷ, non πονηρῶ, legendum monentis; quoniam Hebræum רָע non *grave* vel *molestum* propriè, sed generaliter *malum* significat. Cæterum haud rectè divisi per comma textûs exemplum unicum è dicto *Jobi* libro cap. 31: 14. modò afferam, ubi in *Romana* indeque expressis Editionibus ita legitur: τί γὰρ ποιήσω, ἐὰν ἔτασίν μου ποιήται Κύριος; ἐὰν δὲ ἐπισκοπήν τινα, ἀπόκρισιν ποιήσομαι; cum postremum colon auctoritate Hebræi textûs ita sit distinguendum: ἐὰν δὲ ἐπισκοπὴν, (subintellecto præcedenti ποιῆται) τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι; *quod si & visitationem, quod responsum dabo?* uti prisca *Hieronymi* versio rectè habet in Codice MS. *Bodlejano* NE. F. 6. 7. de quo sequenti Capite dicam. Sed ad alia est properandum.

§. 10. Canonicos libros Hebraico metro ligatos, nec non Apocrypham *Salomonis* Sapientiam atque *Ecclesiasticum*, in Codice *Alexandrino* στιχηρῶς scriptos esse, Cap. I. §. 2. dixi. Atque eandem per stichos divisionem in hac Editione plerumque observavi; nisi ubi textum aliter distinguere manifesta suasit ratio, cui in *Psalmis* aliorum Exemplarium auctoritas sæpissime accessit: quorum ope istos etiam, qui in MS. libro nostro desunt, *Psalmos* stichis distinctos edere licuit. Omnia

nia autem & singula loca, in quibus stichos *Alexandrini* Codicis mutavi, recensere, ac rationes facti exponere, nimis rædiosum, nec operæ pretium foret. Uno igitur atque altero exemplo contentus erit benevolus Lector. Nempe *Psalmo* 82 : 12. in MS. *Alexand.* καὶ Ζηβ novum incipit stichum, atque jungitur cum καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά· at vero nos juxta alia Exemplaria καὶ Ζηβ ad præcedentem stichum atque τὸν Ὠρὴβ retulimus, cum historia libri *Judicum* id omnino requirat. Deinde *Proverb.* 31 : 22. prior stichus in MS. *Alex.* ita se habet: Διοσὰς χλαίνας ἐποίησεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· at nos διοσὰς in διοσὰ mutantes, hanc vocem cum præcedenti sticho versûs 21. ac verbo ἐνδιδύσκονται junximus, auctoritate Hebræi textûs, in quo viginti duo postremi versus *Proverbiorum* à totidem Alphabeti Hebraici elementis incipiunt, adeoque שָׁנִים ratione ordinis versum non inchoare, sed claudere debet. Codex quoque 2263. in Bibliotheca Regis *Galliæ*, teste *Cotelerio* in Notis ad Lib. I. Constitutionum Apostol. cap. 8. δισσὰ jungit cum ἐνδεδυμένοι εἰσι· (licet mox subjungat, δισσὰς χλαίνας κ. τ. λ.) & apud *Cassianum* Collat. 14. cap. 8. legitur: *Omnes enim qui apud eam sunt, vestiti sunt dupliciter.* Sunt etiam loca aliqua, ubi Scriba *Alexandrinus* de distinctione stichorum dubius fuisse videtur, in quibus proinde vel aliorum Codicum auctoritate, vel proprio judicio stichos feci. Unius tamen divisionis me jam fere pœnitet; nempe *Psalm.* 94 : 10. ubi τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα initium novi stichi feci, cum dubium sit, utrum cum præcedenti commate ἴδον τὰ ἔργα μου, an cum sequenti προσώχθισα construi debeat. Apostolus sane *Hebr.* 3 : 9. 10. priorem, ac vers. 17. posteriorem constructionem confirmat.

§. 11. Postquam de methodo, quam in edendo *Alexandrini* Codicis textu, ipsiusque literis & vocibus, nec non stichis emendandis observavi, deque cautelis, quas debitè adhibui, satis actum est; jam de ejusdem supplementis, iisque affixis asteriscorum vel crucium signis, nec non de obelis, sive additis sive studio omissis in hoc Tomo, quædam dicenda sunt: brevius sane, quia prolixius ista jam in Prolegomenis Tomi I. cap. 2. §. 9. exposui. Omnia nimirum verba vel commata, quæ Versioni τῶν ο'. è *Theodotionis* aliorumve Interpretationibus ab *Adamantio* addita esse constat, hujus exemplo ejusmodi stellulis ⋇ ⋇ appositis lucidiora, adeoque à reliquo textu distincta feci; & siquidem illa in ipsis *Alexandrinis* membranis exarata essent, uti rarius sane in libro Psalmorum *Davidis* ac Proverbiorum *Salomonis*, sæpissime autem in libro *Jobi* factum est, (quem omnibus fere *Origenianis* supplementis auctum esse, jam cap. 1. § 7. monui) tunc talem notam finalem ˮ insuper adjeci, cujus beneficio sciri queat, quousque ista procedant: ab hac autem abstinui, ubi quæ *Adamantius* addidit, ab *Alexandrino* exemplari absunt, ac proinde minori charactere Editioni nostræ sunt inserta; quoniam dictorum additamen-

mentorum idem qui minorum literarum terminus esse intelligitur. Cæterum ubi nec *Origenianæ* Editionis exemplo, neque Scriptoris cujusdam testimonio certior fieri potui, hæc vel illa ab *Adamantio* cum asteriscis versioni τῶν ό. adjecta fuisse, sed probabilibus solum id deprehendi argumentis; ibi ⨯ ⨯ signa adhibui, ex quibus, appositis quatuor punctis, asterisci facilè fieri possent, quandocumque inventum fuerit exemplar signis istis ornatum. Quemadmodum autem *Origenes* ea, quæ sive primi Interpretes, sive Librarii Græco Scripturæ textui explicationis gratia forte addiderunt, ac universe omnia quæ ipse in Hebræo haud reperit, verba obelo nudo ∼ vel punctato ÷ confixit; ita in hac quoque Editione eandem notam cum tali signo finali " (quod alia exemplaria duobus punctis : exprimunt) istiusmodi additamentis apposui, ubicunque eam in editis & MSS. libris reperi, nisi manifesta ratio aliud suaserit. Quippe in *Hieronymi* Latina *Psalmorum* Editione, præsertim quibusdam ejus exemplaribus, (quorum plura Cap. sequenti enumerabo) obelos sæpe sæpius quàm fieri debebat, appictos deprehendi. Ac primum quidem haud recte adhibiti sunt, ubi significatio Hebrææ vocis adjectam in Græco includit; v.g. *Psalm.* 5. versu ultimo, ÷ *bonæ : voluntatis*, εὐδοκίας· nam Hebræum רָצוֹן non *voluntatem* simpliciter, sed *bonam voluntatem* sive *beneplacitum* significat: ut &. ubi additio significationis in Hebræo haud expressæ à Græca voce vix separari poterat; v.g. *Psalm.* 44: 2. *Scribæ velociter* ÷ *scribentis*; γραμματέως ὀξυγράφου· & *Psalm.* 68: 21. *qui* ÷ *simul : contristaretur*, συλλυπούμενον· atque sic etiam alibi. Aliquoties etiam obelum deprehendi Librariorum forte culpa appositum iis vocibus, quæ in Hebræo extant; veluti *Psalm.* 43: 26. ÷ *in : terra*; *Psalm.* 44: 9. ÷ *ex : quibus*; *Psalm.* 54: 13. *sustinuissem* ÷ *utique* : (particulam enim ἂν LXX. posuerunt pro Hebræo *Vau*, quod verbo præfixum est, uti videre licet etiam *Psalm.* 50: 18.) *Psalm.* 65: 17. ÷ *ad : ipsum*, πρὸς αὐτόν· &c. ubi cum omnino omittendum quilibet videt. Aliquando autem ipse *Origenes* vel *Hieronymus*, rem haud satis perpendentes, verbum veru transfixerunt, quod non solùm LXX. in Hebræo legisse constat, sed & ipsi, licet aliquantum diverse, legerunt, aut iisdem plane literis lectum, in diverso tamen acceperunt sensu. Prius obvium est, verbi gratia, *Psalm.* 4: 3. ubi cum οἱ ό. לב למה pro לכלמה legerint, *ut quid* obelo haud notandum erat. Posterius observavi *Psalm.* 17: 49. quem locum præ aliis pro exemplo affero, quia disertam ejus mentionem fecit *Hieronymus*, ac improvidam, ut alibi sæpe, in LXX. Interpretes Criticam exercuit in Epistola ad Suniam & Fretellam: *Et quia semel veritati studemus*, inquit, *si quid vel transferentis festinatione, vel scribentium vitio depravatum est, simpliciter confiteri & emendare debemus. In Hebræo nihil aliud habetur nisi hoc*: Liberator meus ab inimicis meis; *Septuaginta autem*, iracundis, *addiderunt*. Unde

hæc vox in ſæpe dicto *Hieronymi* Pſalterio obelò eſt notata. Verum haud advertit doctiſſimus Pater, quod citato *Pſalmi* verſu poſt מאובי ſequatur אַף, quod non modo ſignificat *etiam*, *verumtamen*, in principio præſertim commatis, ſed & tanquam Nomen Subſtantivum *iram* denotat. Noſter itaque Interpres dictas duas voces reddidit ἐχθρῶν μου ὀργίλων· ſicuti ἀνὴρ θυμώδης vertitur אִישׁ־אַף *Proverb.* 29:22. & בַּעַל אַף, ibidem cap. 22:24. atque hoc loco אִישׁ חֵמוֹת φίλος ὀργίλος. Simile παρόραμα adverti *Pſalm.* 26:12. 103:15. & 121:6. ideoque obelos in Pſalterio *Hieronymi* ibi debitè neglexi. Semel tamen in ſimili caſu hoc ſignum retinendum videbatur; nempe *Pſalm.* 89:3. ubi Interpres poſtremam verſûs 2. vocem אֵל *Deus*, male אַל *ne* legens camque cum verſu 3. conjungens, hanc minùs rectam nobis dedit verſionem: μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν· unde auctoritate *Hexaplaris* Editionis ὁ Θεὸς ibi inſerui, & negativam μὴ obelo circumſcripſi. Denique dictum modò ſignum in noſtra Editione haud poterat apponi iſtis in locis, ubi vocibus eo notatis carebat *Alexandrinus* Codex, vel *Romana* Editio, ex qua lacunam illius ſupplevimus: neque conſultum viſum fuit iſtis, quæ *Origenes* in ſuis exemplaribus reperit, additamentis noſtrum interpolare. Hîc tamen quoque ſemel à propoſita nobis regula diſcedendum, ac vox veru transfixa minori charactere textui inſerenda fuit ob conſtructionem, nempe *Pſalm.* 43. in titulo ÷ εἰς σύνεσιν. Verum & verba cum aſteriſcis ab *Hieronymo* inſerta aliquando omittenda videbantur; verbi gratia, ubi Græca vox præcedens, vel ſequens, additam Hebræam includit; veluti *Pſalm.* 41:8. *abyſſus* ⋇ *ad* : *abyſſum invocat*; ſiquidem Hebræam præpoſitionem אֶל ἐπὶ Interpres verbo καλεῖν jungens, ἐπικαλεῖται vertit. Semel neceſſitate excluſa fuit vox bene alioqui cum ⋇ inſerta, nempe *Pſalm.* 146:1. ⋇ *decoraque*; quoniam Græcam ei reſpondentem in nullo exemplari reperire potui, nec ex propria conjectura aliquam ſubſtituere volui. Quod de *Pſalterio* hactenus dixi, de *Jobi* quoque verſione, quam *Hieronymus* ex *Origeniana* Græca Latinam magno Eccleſiæ primævæ commodo fecit, intelligi velim; quippe iſthic etiam obelos & aſteriſcos cum verbis additis omittere, vel hæc ſigna male à Librariis inter ſe commixta, aut haud ſuis locis poſita emendare ac rectius collocare neceſſarium fuit, ut pluribus exemplis oſtenderem, niſi ad finem hujus Capitis properarem. Quocirca etiam tribus ſolum verbis addo, me talibus uncis ( ) circumſcripſiſſe iſtas ſacri textûs interpolationes, quas ab *Origenis* Editione Hexaplari abfuiſſe, ex ſæpe laudatis Latinis Verſionibus *Pſalmorum* & *Jobi* conſtat, vel quas ipſo *Adamantio* recentiores eſſe, quantum ad *Salomonis* libros, ex aliis colligitur indiciis. Atque harum interpolationum aliquæ in ipſo Codice *Alexandrino* non prima, ſed aliquantum recentiori manu atque atramento ſunt exaratæ, ſive ad marginem ſtichis annexæ; veluti

με

με *Psalm.* 38: 10. ὅτι 48: 10. καὶ ἀληθεινὸς 102: 8. σφόδρα 118: 48. &c. aliæ vero primævæ, inque ipso textu positæ, rasura pene sunt sublatæ; veluti ὡς φάσμα, *Jobi* 33: 15. Κυρίε, 36: 33. &c.

§. 12. Jam nihil de methodo in hoc Tomo observata dicendum restat, nisi ut de divisione sacri textus in Capita & versus quædam moneam. Ac in *Psalmorum* quidem distinctione ac numero non Masorethici Codicis, sed LXX. Interpretum ab illo hac in parte diversorum rationem habui, ne eandem, quâ doctissimus *Waltonus* Londinensis τῶν ό. Editionis Curatores merito perstrinxit, censuram incurrerem. Vide Prolegomena Tomi I. Cap. 3. §. 3. & Epistolam nostram ad Clariss. *D. Millium* pag. 2. & seq. Quoad reliquos autem libros Canonicos distinctionem Capitum in Hebræo textu, prout in modo laudati *Waltoni* Bibliis Polyglottis est expressus, semper fere observavi, etiam ubi incongrua mihi visa est; verbi gratia *Ecclesiastæ* Cap. 10. cujus primus versus vel stichus cum postremo Capitis 9. prorsus cohæret, huncque similitudine illustrat; adeo ut haud sejungi debuerint. Attamen *Jobi* Caput 36. versu primo Capitis 37. auxi, hocque à versu 2. inchoavi, quoniam *Eliu* ibi quasi de novo sermonem exorditur: ἄκυε Ἰὼβ ἀκοὴν κ. τ. λ. quæ idcirco in Cod. *Alex.* minio sunt exarata; versu 1. autem tanquam Epiphonemate Caput 36. concludere videtur. Similiter in Apocrypha *Salomonis Sapientia* & *Ecclesiastico* ab ea, quæ in *Anglicanis* Bibliis Polyglottis juxta *Romanam* τῶν ό. Editionem facta est, Capitum distinctione haud recessi; licet & ibi aliquando aliter fieri, ac, verbi gratia, prioris libri Caput 8. â versu 2. inchoari, atque versu 1. Caput 7. finiri, posterioris autem, nempe *Ecclesiastici*, Caput 43. à versu 15. Cap. 42. incipere debuisset, alia ut taceam. Attamen in *Ecclesiastico* necessitas uno atque altero loco me coëgit, alia Capitulorum initia facere; veluti Capitis 39. cujus prior in nostra Editione stichus Caput 38. in *Romana* male prorsus claudit; & Capitis 42. cujus primordium in hac perperam capitur à duobus postremis versibus nostri Capitis 41. ἀπὸ δευτερώσεως, κ. τ. λ. neque rectè noster versus 1. Capitis 20. facit finem Capitis 19. *Romanæ* Editionis; unde *Anglicanæ* potius Versionis distinctionem in his secutus sum. Cæterum quod transpositionem capitum in *Proverbiis Salomonis* & *Ecclesiastico* attinet, (de qua in Prolegom. Tom. I. Cap. 3. §. 2. egi) illam non quidem prorsus è medio tollendam censui, ne ordo scripturæ in Codice *Alexandrino* turbaretur; ne vero & Lector perturbaretur, in margine translocati textûs numerum capitum versuumque juxta Hebræum aliaque accuratiora Græca exemplaria apposui, ac isto, quo Caput extare debebat, loco indicavi, ubinam id reperiatur. Consule capp. 24. 30. & 31. *Proverbiorum*, nec non cap. 30. ac sequentia *Ecclesiastici*. Eadem methodo medelam quoque attuli transpositioni minorum partium sive paucorum versuum, uti *Proverb.* 15: post versum 27. & 20: post versum 9.

 vide-

videre est. Quippe in his etiam Hebræorum divisionem, quoad ejus fieri potuit, observavi, ac singulos versus ab iisdem, quibus in Masorethico Codice inchoantur, vocibus incepi; nisi ubi aliam distinctionem omnino exegit Interpretis nostri sensus ac intentio, & ubi ipsa Græci textus constructio ita arctè cohæret, ut juxta Hebræorum divisionem divelli nullo modo patiatur. Id quod perspicere licet *Psalm.* 16:4. 41:7. 45:13. 15. 49:3. 67:20. 71:4. 75:13. 89:12. 94:8. 100:2. 4. 124:2. ac, ut Orationes *Psalterio* subnexas prætaream, *Jobi* 15:24. 32. 18:11. 12. 19:26. 23:11. 24:19. 28:25. 34:18. 36:19. 20. 37:22. juxta nostram Editionem, aliisque in locis. Et sane in quibusdam distinctio LXX. Interpretum alteri apertissime videtur præferenda non modo Christianis ob auctoritatem Apostolicam, sed & quibusvis ob manifestam rationem. Prioris exemplum est *Psalm.* 94:8. si conferatur cum citatione Apostoli *Hebr.* 3:15.; posterioris, *Psalm.* 41:7. ubi Masorethæ literas indeque & voces Hebræas haud rectè distinxerunt atque punctis insigniverunt hunc in modum: ישועות פניו : אלהי à voce אלהי novum incipientes versum: LXX. verò tria ista verba bene junxerunt, ac legerunt, ישועות פני ואלהי, prout in fine tam hujus quàm sequentis Psalmi ipsi posuerunt Masorethæ. Semel tantum, quantum memini, sticho *Alexandrino* distinctionem versûs accommodavi, nempe *Psalm.* 133:2.; quamvis ibi quoque eandem connexio verborum suadeat. Atqui dum ita strictè Hebræorum versuum distinctionem observavi, hinc factum ut par etiam numerus eorundem in singulis Librorum Capitibus ac *Psalmis* (exceptis nono & decimo, qui à LXX. Interpretibus vel antiquissimis Librariis in unum conflati sunt) inde exsurrexerit. Neve in hoc Græco exemplari nostro diversus ab Hebræo fieret versuum numerus, quo illi, qui ambo inter se conferre voluerint, identidem turbarentur, ipsam Psalmorum inscriptionem sæpe *Waltoni* exemplo primum feci versum contra Scribæ *Alexandrini* mentem; utpote qui uniuscujusque *Psalmi* numerum in margine primis ejus verbis, non titulo, apponens, non ab hoc, sed ab illis eum incipere statuit. Cæterum cum in Apocrypha *Salomonis Sapientia* & *Ecclesiastico Romana* LXX. Interpretum Editio nullam habeat versuum distinctionem, uti nec *Aldina* atque *Complutensis*; eam quæ est in Bibliis *Anglicanis*, præ aliis mihi probatam, semper fere observavi.

CAP. III.

Recensio atque usus Editorum ac MSS. Codicum Psalterii, Jobi, *&c. nec non aliorum Monumentorum, quorum ope Textus* ALEXANDRINUS *est emendatus atque suppletus.*

De *Complutensi*, *Aldina*, *Romana* denique LXX. Interpretum Editionibus, aliisque quæ ex triplici hoc fonte dimanarunt, satis dictum est in genere Cap. 3. Prolegomenorum Tomi primi. Jam quinam singularum præcipuè usus hoc in Tomo fuerit, exponere mearum est partium. Exemplar *Complutense* maximo mihi adminiculo fuit in supplendis lacunis *Ecclesiastici*, quibus *Alexandrinus* perinde ac *Vaticanus* MS. Codex, indeque *Romana* pariter ac *Aldina* Editio scarent; cum contrà *Complutensis* longè perfectiorem exhibeat dicti libri textum, huncque non nupere fictum aut interpolatum, sed jam olim à Patribus, horumque antiquissimo *Clemente Alexandrino*, ita lectum, ut ex variis locis patet. Sic Cap. 1. versûs 21. priorem stichum, φόβος Κυρίου ἀπωθεῖται ἁμαρτήματα, cum *Complut.* Editione habet *Clemens Alexand.* Lib. I. Pædagogi cap. 8. & posteriorem quoque subjungit, licet paulo diversum, de quo postea §. 9. Et cap. 9: 9. ubi *Complut.* addit: καὶ μὴ κατακλιθῇς ἐπ' ἀγκάλων μετ' αὐτῆς, *Clemens* Lib. II. Pædag. cap. 7. p. 171. similiter citat: καὶ μὴ συμμετακλιθῇς ἐπ' ἀγκῶνα μετ' αὐτῆς· unde & nos ita excudi fecimus. Porro augmentum cap. 23: 4. 5. καὶ γιγαντώδη ψυχὴν ἀπόστησον διαπαντός κ. τ. λ. confirmat *Clemens* Lib. II. Pædag. cap. 10. pag. 193. licet textum aliter distinxerit. De aliis Patribus veterique Interpretatione Latina, quibus *Complutensia* supplementa subinde confirmantur, brevitatis studio jam nil dicam; sed potiùs rationem reddam, quare in libro *Jobi*, ubi *Complutensis* Editio sæpe Hebræo textui magis congruam, ac quandoque meliorem Interpretationem exhibet, hanc haud æquè sim secutus, nec talibus minori charactere excusis, *Alexandrina* verba in exteriorem libri nostri oram pro more extruserim. Nempe monendus est Lector benevolus, quod iste *Complutensium* socius, cui cura Editionis *Jobi* fuit commissa, haud rectè sparta sua fuerit defunctus;

dum

dum non puram τῶν ὁ. Versionem exprimendam dedit, sed ubi hæc ei minus placuit, *Aquilæ*, vel *Symmachi* interpretationem ejus loco substituit; prouti liquidò patebit ei, qui discrepantias Editionis istius contulerit cum fragmentis dictorum Interpretum, quæ in Scholiis *Romanis* ac *Nobilii* Annotationibus, nec non in *Nicetæ* Catena Patrum sæpius recensentur.

§. 2. In dicto igitur *Jobi* libro *Aldinum* ac *Romanum* præcipuè exemplar secutus sum, atque ex his aliisque MSS. Codicibus, (de quibus paulo post dicam) tam inter se, quàm cum Latina *Hexaplaris* Editionis Versione consentientibus, genuina primævæ versionis verba in locum *Lucianæorum* debitè substitui; uti jam §. 8. Capitis 2. monui. E *Romana* etiam Editione magnum Codicis *Alexandrini* in *Psalterio* defectum, de quo cap. 1. §. 6. dixi, supplere placuit; quòd hæc istâ parte aliis accuratior ac præstantior mihi sit visa: ubi tamen in ea mendum Typothetæ, sive vitium Scribæ, vel pravam textûs divisionem deprehendi, atque eandem ab ipso MS. Codice *Vaticano* discrepare comperi, vel hunc pariter atque illam ab accuratioribus Exemplaribus deflectere observavi, ex his eandem pari, qua *Alexandrinum* Codicem, methodo correctiorem reddidi atque integriorem. Sic *Psalm.* 68 : 24. σύγκαμψον pro σύγκαψον excudi feci: & *Psalm.* 71 : 5. γενεὰς mutavi in γενεᾶς, juxta Hebræum דור· consentiente *Hexaplaris* Editionis versione; quamvis hæc habeat, *in generationem*, præfixa præpositione, quòd absque hac difficilior sit verborum constructio. Periodos quoque & commata subinde aliter distinxi; veluti *Psalm.* 55. versu 4. quem ab ἡμέρας incepi, cum in *Romana* Editione vox ista præcedenti ὕψυς adhæreat. Contrà nomine Θεὸς *Psalmi* 67 : versum 11. clausi, cùm illud in *Romano* exemplari minùs rectè sequenti Κύριος junctum, novum inchoet versum. Similiter *Psalm.* 68 : 14. verbis, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου, periodi finem feci; *Romani* verò hæc cum sequentibus, σῶσόν με, construxerunt. Confer *Psalm.* 70 : 18. A dicta quoque Editione discessi, ubi ea ab ipso MS. *Vaticano* deflectit; veluti *Psalm.* 67 : 9. ubi in illa malè excusum est, τῦ Σινᾶ, in hoc autem, teste *Nobilio* in Notis ad hunc locum, juxta Hebræum rectè legitur, τῦτο Σινᾶ, prouti nostra idcirco Editio habet. Sin autem duplex Codicis *Vaticani* scriptura mihi occurrit, meliorem elegi. Sic *Psalm.* 76 : 4. in Codice *Vaticano* priùs scriptum est: ἐκεῖ συνέτριψεν τὰ κράτη τῶν τόξων· sed post ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον, sequitur altera interpretatio: ἐκεῖ συνέκλασε τὰ κέρατα· id quod annotandum communicavit cum *Possevino* Cardinalis *Carafa*, præcipuus *Romanæ* Editionis Curator, ut ex illius Apparatu sacro, Tom. I. in voce *David*, didici. Hîc igitur unà cum *Romanis* Editoribus priorem elegi lectionem; hanc enim præter plura alia exemplaria *Psalterii*, *Hexaplaris* Latina Versio confirmat, utpote quæ *potentias arcuum* habet.

§. 3. Præter tres dictas integræ τῶν ὁ. Versionis Editiones, aliquas insu-

insuper *Psalmorum* & *Ecclesiastici* seorsim excusas consului. Atqui illorum quidem antiquissima est, quæ *Venetiis* prodiit 1486 in 4to, quam perinde ut aliam ejusdem formæ ibidem anno 1521. typis expressam, è splendidissima Bibliotheca sua usui meo pro benevolo in me immeritum affectu comodavit Reverendus admodum in CHRISTO Pater, Dominus JOANNES, Episcopus *Eliensis*. His accessit *Psalterium*, *in quatuor linguis*, *Hebræa*, *Græca*, *Chaldæa*, *Latina impressum Coloniæ* 1518. (uti titulus habet) in folio, uti vocant, & quidem curâ *Joannis Potken*, Præpositi Ecclesiæ S. *Georgii. Coloniensis*, cujus Epistola in fine extat: in quo *Psalmi* iisdem plerumque, quibus in MS. *Alexandrino*, divisi sunt stichis, aliquando autem paulo accuratioribus; adeo ut ex hoc atque duobus MSS. Codicibus jamjam nominandis *Alexandrinum* identidem corrigere, & ubi hic mancus est, ex illis stichorum divisionem petere licuerit. Atque hujus libri diuturnum usum eximiæ erga me humanitati doctissimi Viri Dn. *Joannis Postlethwayte*, Scholæ pertinentis ad Ecclesiam S. *Pauli* Rectoris meritissimi; uti aliud *Psalterium* è MS. S. *Victoris* Codice emendatum, ac in minori forma 12ma *Parisiis* anno 1559. excusum, prompto meam Editionem juvandi studio amicissimi *Humphredi Wanleji* debeo. Denique missis aliis Editionibus, quas omnes ne quidem videre, multò minùs evolvere licuit, consului subinde *Corderii* Catenam Patrum in *Psalmos*, *Antverpiæ* anno 1643. tribus Tomis in folio impressam, quæ sacrum textum ante omnia exhibet. *Ecclesiastici* duæ Editiones magnò mihi fuere adminiculo, nempe *Jani Drusii*, & *Davidis Hoeschelii*. Harum illa ad exemplar *Romanum*, cum Latina Interpretatione excusa est *Franekeræ* in quarto, additis Notis, in quibus variantes Lectiones aliarum Editionum affert, ut & MS. cujusdam Codicis *Heidelbergensis*; quem cum *Alexandrino* sæpe sæpius convenire observavi. Altera verò *Augustæ Vindelicorum* año 1604. in 8vo prodiit, hunc habens titulum: *Sapientia Sirachi, sive Ecclesiasticus, collatis lectionibus variantibus membranarum Augustanarum vetustissimarum, & XIV. præterea exemplarium, addita versione vulgata ex editione Romana, cum notis Davidis Hoeschelii &c.* Quænam XIV. ista exemplaria fuerint, ex aversa tituli pagina discere est; inter quæ cum *J. Sirachus à Joach. Camerario editus Basileæ anno 1551. & Lipsiæ cum interpretatione anno 1568.* memoretur, harum Editionum neutram oculis me usurpasse, fateor; neque multum in eas inquirere necessarium duxi, quia variæ utriusque lectiones ab *Hoeschelio* partim à *Drusio* diligenter sunt annotatæ.

§. 4. Græci Codices Manuscripti, quos vel verbatim cum editis contuli, vel in locis saltem difficilioribus consului, jam veniunt recensendi, Latinis *Hexaplaris* Editionis Versionibus ultimo loco reservatis; licet hæ ob asteriscorum & obelorum signa primum mereantur locum. *Psalmos* quod attinet, cum plura horum MSS. exemplaria in *Angliæ* Bibliothecis reperiantur,

tur, quàm à me evolvi potuerint, solis *Bodlejanis* contentus fui; neque horum omnibus sum usus, sed iis tantùm, qui vel nudum *Psalterii* textum, vel hunc coagmentatis in *Catenam*, quam appellant, diversorum Patrum expositionibus illustratum continent, missis singulorum Patrum commentariis unà cum textu manu exaratis, quos adire temporis ratio mihi non permisit. Primus *Psalmorum* Codex MS. est inter *Baroccianos* num. 15. membranaceus in 12mo, qui præfixas habet *Basilii M. Theodoreti* ac *Cosmæ Indicopleustæ* Præfationes in *Psalmos*, nec non *Cyclos Paschales* cum tabulis eo spectantibus: quorum primus cum incipiat ab anno mundi 6613. i. e. Christi 1105, ultimus verò desinat A. M. 6648. Christi 1140, cum initio hujus intervalli, ac proinde Seculi duodecimi, scriptum esse haud dubito; siquidem jam tunc, perinde ut nostra ætate, moris erat, futuro tempori in computo ejusmodi Ecclesiastico prospicere. Inter eosdem Codd. *Baroccianos* tres sunt Catenæ Patrum in *Psalmos* in folio; quarum una num. 223. eorum commentarios abbreviatos exhibet, duæ aliæ, num. 154. & 235. (quarum illa hujus longè vetustioris ac Seculo XI. vel XII. itidem scriptæ ἀπόγραφον esse videtur) expositiones Patrum prolixiores totidem verbis recitant; sed hæ, quod dolendum, in *Psalmo* L. desinunt, cum prior usque ad finem pertingat, ac Cantica insuper Scripturæ subnexa habeat: priores duæ sunt chartaceæ; posterior 235. membranacea. Sequitur inter Codices *Cromwellianos* num. 110. *Psalterium* cum methaphrasi interlineari, ob perpetuas fere abbreviationes lectu difficillima, scriptum in papiro quartæ formæ minoris, trecentis abhinc annis circiter, uti conjicio; inter *Laudinos* verò C. 41. insignitus liber *Psalmorum*, An. Christi 1336. in membrana aliquanto majoris formæ exaratus, interfertis precibus aliisque ex Menæo Græcorum excerptis, ac præmissa S. *Ephraem Syri* ac S. *Basilii* exomologesi; nec non alter, qui eum præcedit, C. 38. itidem membranaceus ac paulo vetustior, sed mancus initio, indeque à *Psalmo* 8. incipiens, atque media parte à *Psalm.* 71. versu 12. usque ad *Psalmi* 74. versum 7. (neque enim folia, quæ ibi desiderantur, aliorsum transposita reperi, uti quidem principium *Psalm.* 36. deprehendi *Psalmo* 82. interfertum) ac desinens in *Psalmi* 149. sticho: καὶ τὰς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Sunt in hoc omnes *Psalmi* stichis distincti, hisque singulis explicatio brevior subnexa. Prolixior verò commentarius, è diversis S. Patribus contextus, subjicitur in alio antiquiori ac egregio prorsus Codice, qui NE. B. 2. 17. inscriptus est, in quo *Psalterium* itidem στιχηρῶς in membrana quartæ formæ oblongæ exaratum legitur. Antiquiorem hunc altero dixi, atque ad Seculum X. pertinere colligo ex primo circulo Paschali, qui anno mundi 6459. incipit, i. e. A. C. 951. Est denique sub signo NE. E. 6. 9. liber chartaceus in folio, continens Catenam Patrum in *Psalterii* partem, à *Psalmo* scilicet 67. usque ad 102. inclusivè, recentissima

tissima manu, nec una, scriptus; qui textum *Psalmorum* non per partes expositionibus Patrum interspersum habet, sed illos singulos hisce integros præmittit, hasque non ita concisas exhibet, uti Codex 223. sed prolixiores; adeo ut iis, qui quinquagenam solum Hymnorum *Davidis* commentariis Patrum illustratam complectuntur, supplendis apprimè inservire posset, si quando rotunda in *Psalmos* Catena ad exemplum *Corderianæ*, hujusque supplementum pariter ac emendationem plurimis in locis necessariam, è MSS. Codicibus *Bodlejanis* contexenda foret. Et sane plerique Auctores, qui in his ad explicandos quinquaginta priores Psalmos allegantur, in illo etiam, de quo jam agimus, Codice adducuntur; uti patet ex Præfatione Tomi I. Spicilegij Patrum Seculi II. in qua nomina Patrum, è quibus pleræque Catenæ *Bodlejanæ* sunt contextæ, recensui. Cæterum enumerati hucusque MSS. libri, demptis iis, quos imperfectos vel mancos quibusdam Psalmis esse indicavi, petita è Scripturis Cantica cum Orationibus, quæ in *Alexandrino* Codice nostraque inde Editione *Psalterium* sequuntur, itidem subnexa habent, vel omnia, vel pleraque saltem, addito insuper in *Barocciano* 15. & NE. B. 2. 17. hymno Ecclesiastico, *Gloria in excelsis Deo*, &c. Sed ad aliorum librorum exemplaria MSS. recensenda propero.

§. 5. Octo Patrum Catenas in librum *Jobi* habet instructissima Bibliotheca *Bodlejana*. Nimirum quatuor sunt inter *Baroccianos* Codices, numerò 176. 178. 195. & 201. quarum tres priores in charta, postrema in membranis est exarata, omnes autem in folio, quod vocant; tres extant inter libros, à sapientissimo Archiepiscopo ac sancto Martyre *Laudo* laudatæ Bibliothecæ donatos, indeque hæc gerunt signa, *Laud.* C. 49. & 109. atque K. 96. quarum media est chartacea in folio ac recentissima, reliquæ duæ in quarto, illa quidem minori, hæc majori, utraque vero membranacea; qualis etiam est octava, sed in folio, quæ servatur in *Archivo Bodlejano* sub signo B. 34. Atqui quomodo hæ Catenæ inter se differant, quave ratione edita à *Patricio Junio* ex illis locupletari, & quoad Patrum nomina pariter ac verba emendari posset, dicere nimis longum foret, ac à præsenti instituto alienum. Id potius notandum, quod in omnibus hisce Catenis, quarum aliæ trecentis, quadringentis aliæ, imo & quingentis quædam abhinc annis sunt exaratæ, textus *Jobi* à *Luciani* interpolationibus liber esse videatur; unde nil mirum, quod is *Romanæ* atque *Aldinæ* Editioni magis sit consonus, quàm exemplari *Alexandrino*. Cæterum duo ex recensitis Codicibus, iique omnium vetustissimi, nempe *Laud.* K. 96. & *Archiv. Bodlejan.* B. 34. præter Catenam in *Jobum*, habent quoque *Proverbia*, *Ecclesiasten* & *Canticum Canticorum Salomonis*, Patrum commentariis similem in modum illustrata; *Baroccianus* vero liber num. 195. Catenam in sola *Proverbia* alteri suffixam habet; & quidem diversam aliquantum à duabus modo lauda-

tis in membrana scriptis, *Laud.* K. 96. & *Archiv. Bodlejan.* B. 34. quæ fere conveniunt cum Codice *Barocciano* 232. & altero *Archivi Bodlejani* B. 84. in folio chartaceo recenti manu exaratis, quorum posterior hanc gerit inscriptionem: Ἐξήγησις διαφόρων, ὑπὸ Πολυχρονίου συναχθεῖσα· unde Auctor istius Catenæ cognoscitur. Atqui in eodem *Archivo* B. num. 35. habentur ejusdem *Polychronii* & alterius Auctoris Catenæ in *Canticum Canticorum*, à *Meursio Lugduni Batavorum* anno 1617. publicæ luci donatæ, nec non Catena in *Ecclesiasten*, quam itidem *Polychronii* esse puto; eadem sane cum duabus membranaceis, sed chartacea, in folio minoris formæ recenter scripta. Neque avorum vel proavorum ætatem excedere videtur scriptura aliûs expositionum *Cantici* è Patribus collectionis, quæ ibidem num. 48. extat; cujus perinde ut alterius Auctor ignoratur. Perperam enim altera illa Catena *Eusebio Pamphili* est adscripta à *Meursio*; cum ex ipsius quidem, sed & aliorum Patrum scriptis sit coagmentata, ac aliquorum quidem paulo recentiorum, veluti *Gregorii Nysseni* & *Philonis*. His denique accedit Liber *Lectionarius* Ecclesiæ Græcæ *Laud.* C. 88. de quo in Prolegomenis Tomi I. Cap. 3. §. 6. dixi: atque in hoc exaratos passim *Psalmos* quidem neglexi, utpote quorum tot alia præsto fuerunt exemplaria; pericopas autem *Jobi* & *Proverbiorum* cum *Alexandrino* exemplari diligenter contuli, hocque non uno in loco *Proverbiorum* inde supplevi, ac emendavi. Lectiones vero quæ ibi habentur, sunt sequentes: *Jobi* Cap. 1. integrum, Cap. 38: 1. usque ad 20. inclusivè, & totum Cap. 42. sive ultimum; *Proverbiorum* sedecim priora capita integra, & partes quædam Capp. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. & 31. Ista omnia cum ibi sint hinc inde disjecta; ut singulorum loca ordine in schedâ notata ad faciendam inde collationem promptè inveniri possent, dictum Codicem numero paginarum insignire mihi benevole indulsit, ac liberum omnium hucusque enumeratorum librorum MSS. usum nunquam non concessit, dignus, si quis unquam, *Bodlejanæ* Bibliothecæ Præfectus, ac majori loco pro eximiæ eruditionis ac tot laborum exantlatorum merito dignissimus, D. *Joannes Hudsonus*; quem amicitiæ & honoris causâ nominare volui, debui. His omnibus accedit denique MS. Bibliothecæ *Regiæ* liber chartaceus in 4to, trecentorum annorum ætatem superans, in Catalogo MSS. *Angliæ* Codicum Part. IV. num. 8550. recensitus. Ac ibi quidem *Proverbia* & *Ecclesiastes* tantùm illo contineri dicuntur; at verò ipsum Codicem pervolvens, Canonicæ *Salomonis* Sapientiæ (quo cognomine *Proverbia* à *Melitone* apud *Eusebium* Lib. IV. Hist. Eccl. Cap. 26. aliisque appellata sunt) Apocrypham Sapientiam suffixam deprehendi, ac post *Ecclesiasten* etiam *Canticum Canticorum* reperi, Latina Versione Vulgata singulis libris è regione appositâ, & subnexa omnibus *Nili* Expositione *Cantici Canticorum*. Licet autem hic Codex aliquantò seriùs in manus meas venerit; cum tamen nuper cum Editione nostra conferens,

rens,

rens, nullam, quæ non antea mihi aliunde ſuccurrerit, emendationem inveni.

§. 6. Transmarinas quod attinet Bibliothecas, dum *Lambecii* Commentarios de Bibliotheca *Vindebonenſi* jam pridem perluſtravi, plurima librorum, quos hic LXX. Interpretum Tomus complectitur, Græca exemplaria MSS. ibi recenſita inveni. Ac de iis quidem, qui *Pſalterium* & *Jobi* Hiſtoriam exhibent, parum ſolicitus fui, quoniam non modo ſufficientem eorundem numerum hîc habemus, ut ex ante dictis patet; ſed & quia omnium præſtantior utriusque Editio, *Hexaplaris* ſcilicet ab *Hieronymo* verſa, nobis ad manum fuit, de qua jamjam dicam. *Sextum* vero atque *ſeptimum* Codicem à *Lambecio* Lib. III. memoratum ideo deſideravi, quod iis non modo tres Canonici libri *Salomonis*, ſed & duo Apocryphi, videlicet ejusdem *Sapientia* ac altera *Jeſu Siracidæ*, continerentur, quorum poſterior in nullis *Anglicanis*, quas ſciam, Bibliothecis manuſcriptus extat: quodque Codices iſti ambo membranacei, pervetuſti, ac optimæ notæ à *Lambecio* vocentur. Atqui huic deſiderio meo ex voto ſatisfactum fuit, poſtquam adii Celeberrimum D. *Richardum Bentlejum*, Collegij S. *Trinitatis* apud *Cantabrigienſes* Præfectum meritiſſimum, ac magnum iſtius Academiæ lumen atque ornamentum. Quippe cum is varias è *Patricij Junij*, ejus in *Regia* Bibliothecæ cuſtodia Anteceſſoris, ſupellectile libraria coëmptas ſchedas, ad LXX. Interpretum Editionem, quam is meditabatur, pertinentes, liberaliter uſui meo commodaſſet; in his variantes lectiones laudatorum Codicum *Vindebonenſium*, cum *Wecheliano* Græcorum Bibliorum Exemplari collatorum, ipſa *Junij* manu nitidè deſcriptas reperi. Licet enim iſti diverſo ibi numero, nempe 55. & 56. ſint inſigniti, hos tamen eosdem cum antè dictis eſſe, è Nota marginali *Lambecij* didici; qua monet, Codicem *ſextum* olim inter Theologicos Græcos *quinquageſimum quintum*, *ſeptimum* vero *quinquageſimum ſextum* fuiſſe. Hiſce igitur *Vindebonenſibus* pluribusque *Oxonienſibus* Codicibus Græcis contentus, aliis, qui in ditiſſima Regis *Galliæ* Gaza libraria extant, conferendis, optimo Amicorum *Pariſienſium* pari moleſtiam creare nolui; partim quòd eos propriis negotiis ſatis occupatos nôrim, partim quòd ante annum & quod excurrit, cum ad hujus Tomi Editionem me accingerem, haud ſatis tutum fuerit epiſtolarum commercium. Ubi tamen diligentiſſimus MSS. librorum perſcrutator *Cotelerius* Exemplaria *Regia* ad verſionem τῶν ό. emendandam vel illuſtrandam in eruditiſſimis Notis adduxit, debitam eorum rationem habui; uti vel ex allegata præcedenti Cap. 2. §. 10. Annotatione in Lib. I. Conſtitut. Apoſtol. Cap. 8. patet, in qua tres *Proverbiorum* MSS. Codices *Chriſtianiſſimi Regis* memorat, nempe 721. 2221. & 2263. ac paulo antè ad Cap. 7. aliûs inſuper, numero 495^ti^, mentionem facit; alia ut taceam.

§. 7. B. *Hieronymum* omnes V. T. libros Canonicos è Græca Editione

Hexaplari, cum aſteriſcis & obelis, tanquam accuratiori, in Latinum ſermonem verſos edidiſſe, ipſe innuit Epiſt. 28. ad *Lucinium* his verbis: *LXX. Interpretum Editionem & te habere non dubito, & ante annos plurimos diligentiſſimè emendatam ſtudioſis tradidi.* Eadem verba habet Apol. 2. contra *Rufinum;* ac in Epiſt. ad *Suniam* & *Fretellam*: *Aliam*, inquit, *editionem LXX. Interpretum, quæ & in ἑξαπλοῖς Codicibus reperitur, & à nobis in Latinum ſermonem fideliter verſa eſt* &c. Mox iterum: *Ea autem quæ habetur in ἑξαπλοῖς, & quam nos vertimus, ipſa eſt quæ in eruditorum libris incorrupta & immaculata Septuaginta Interpretum translatio ſervatur.* Quoniam autem in hac Epiſtola de ſolo *Pſalterio* loqui videtur, addo teſtimonium ex literis ad *Auguſtinum*, quibus V. T. *Libros Canonicos* universè memorat: *Quæris*, inquit, *cur prior mea in Libris Canonicis interpretatio aſteriſcos habeat & virgulas prænotatas* &c. Ac in altera ad eundem epiſtola, quæ eſt numeno 94. partem aliquam iſtius Latinæ Editionis ſibi ſurreptam conqueritur his verbis: *Præceptis tuis parere non potuimus, maxime in Editione LXX. quæ aſteriſcis verubusque diſtincta eſt. Pleraque enim prioris laboris ob fraudem cujusdam amiſimus.* Unde nil mirum, quod poſt tantum temporis intervallum nos Latinam iſtam *Hexaplaris* τῶν ό. Editionis verſionem *Hieronymi* magna ex parte haud amplius habemus. Habemus tamen *Pſalterium*, quod primo quidem circa A. C. 383. curſoria opera è Græco textu multis in locis emendaverat, poſtea autem circa A. C. 389. diligentiori ſtudio verbatim correctum è Codice *Hexaplari* cum aſteriſcis & obelis Latinè edidit; ut ipſe teſtatur in Præfatione poſterioris Editionis ad *Paulam* & *Euſtochium*, quæ in prioribus operum *Hieronymi* impreſſionibus omiſſa, noviſſimæ *Pariſienſi* è volumine Bibliorum, cum Gloſſa ordinaria & interlineari ac *Nicolai Lyrani* commentariis editorum, ac è Poſtilla *Hugonis de S. Charo* bene inſerta, atque laudato *Pſalterio* præfixa eſt. Unde ipſe *Hieronymus* in alia alterius *Pſalterij*, è Hebræo ſcilicet in Latinum translati, Præfatione ad *Sophronium* de LXX. Interpretum verſione ſcribit, quod eam *diligentiſſime emendatam olim linguæ ſuæ hominibus dederit.* Et Apol. 2. contra Rufinum: *Pſalterium certe emendatiſſimum juxta LXX. Interpretes noſtro labore dudum Roma ſuſcepit.* Dicit *Romam* iſtud *ſuſcepiſſe*, quòd illuc miſſum fuerit, non autem quod in uſum Eccleſiæ *Romanæ* receptum fuerit. Hæc quippe primâ S. Patris correctione ſemper contenta fuit, indeque *Pſalterium* priori ejus operâ emendatum *Romanum* dici ſuevit; *Gallicanum* verò, quod poſteriori eoque accuratiori ejusdem ſtudio fuit emendatum, quoniam *Gallicana* Eccleſia in divinis officiis hôc jam pridem uſa eſt. Atque *Gallicanum* hoc *Pſalterium* cum aſteriſcorum & obelorum ſignis commentario *Brunonis* Epiſcopi *Herbipolenſis* illuſtratum, primò typis excuſum fuit anno Chriſti 1494. ac inde Anno 1618. in Bibliotheca Patrum *Colonienſi* Tom. XI. recuſum, è recognitione, uti vocant, *Joannis Cochlæi*. Hujus aliam Editionem Anno 1531. laudat *Uſſerius* de LXX.

Ver-

Versione Cap. 9. pag. 104. mihi autem eam videre non contigit; uti nec alteram J. *Cari* Presbyteri, decurrente superiori seculo *Romæ* luci donatam, quam memorat *Martianæus* in Præfatione *Psalterii Romani* & *Gallicani* ex adverso sibi invicem oppositi, quod *Divinæ*, quam vocavit, *Hieronymi Bibliothecæ*, sive Tomo I. Operum ejus inseruit, è diversis MSS. *Galliæ* Codicibus emendatum. Atqui hoc exemplari præcipuè sum usus; contuli tamen istud cum tribus MSS. libris, ac quædam ⋇ & ÷ signa ex iis addidi; uno scilicet *Cottoniano* in 12mo, quod Regis *Æthelstani* fuisse dicitur, atque anno Christi 703. scriptum est; & duobus aliquantò recentioribus *Lambethanis*, uno in forma quarta, altero permagnis in folio Bibliis inserto: quorum usum *Londini*, (etiam extra ædes *Lambethanas* præter morem) gratiosissimè mihi concessit Maximè Reverendus in CHRISTO Pater, Dn. THOMAS, Archi-Episcopus *Cantuariensis*, & totius *Angliæ* Primas. Reliquos, qui in *Anglia* reperiuntur, Codices *Psalterii Gallicani*, cum asteriscis & obelis, haud ita facilè ob distantiam locorum consequi potui, neque istos adeo necessarios censui.

§. 8. Librum *Jobi* ab *Hieronymo* ex LXX. Interpretatione Latinè versum, ac cum asteriscis atque obelis editum esse, non modo hujus Versionis, sed & alterius ex Hebræo factæ præfatio testatur, in qua posteriori hæc habet verba: *Apud Latinos ante eam translationem, quam sub asteriscis & obelis nuper edidimus, septingenti ferme aut octingenti versus desunt; ut decurtatus & laceratus corrosusque liber fœditatem sui legentibus præbeat.* De qua *Jobi* mutilatione vide Dissertationem nostram de Vitiis LXX. Interpretum Cap. 1. §. 5. Hanc versionem primus è MS. Codice Bibliothecæ *Majoris-Monasterij* edidit Clariss. *Martianæus* in *Divina S. Hieronymi Bibliotheca* col. 1189. usque ad col. 1218. sed haud paucis vitiis deturpatam, quæ partim ex ejusdem Versionis Codice MS. *Bodlejano* NE. F. 6. 7. (quem verbatim cum dicta Editione contuli) partim è Græco τῶν ό. textu & *S. Augustini* commentariis, ejusdem Dissertationis Cap. 3. emendavi. Neque solùm emendationem, sed & supplementum aliquorum verborum identidem suppeditat dictus Codex *Bodlejanus* unà cum quibusdam asteriscis & obelis atque signis finalibus, in *Martianæi* Editione aut prorsus omissis, aut non recto loco positis, quæ idcirco in nostra debitè sunt expressa. Denique libros *Salomonis* pari ratione ab *Hieronymo* editos esse, testatur ejusdem Præfatio, quam his exorsus est verbis: *Tres libros* Salomonis, *id est*, Proverbia, Ecclesiasten, Canticum Canticorum, *veteri LXX. Interpretum auctoritati reddidi; vel antepositis lineis ÷ superflua quæque designans, vel stellis ⋇ titulo prænotatis ea quæ minus habebantur, interserens.* Verùm isti nec à *Martianæo* in *Gallia*, neque à me hîc in *Anglia* inveniri hucusque potuerunt.

§. 9. Præter omnes hucusque enumeratos sacrorum librorum Codices,

dices, commentaria etiam atque alia S. Patrum scripta, in quibus textus τῶν ό. explicati vel saltem allegati sunt, debitè consului: atque ex his sæpius didici, quænam ex discrepantibus diversorum exemplarium lectionibus esset eligenda; qua in re, quantum ad *Psalmos*, magno præ aliis adjumento mihi fuere *Eusebij* commentarius, nuper à Clariss. *Montfaucono* editus, ac *Hieronymi* Epistola ad *Suniam* & *Fretellam*. Aliquando autem licuit etiam vitia, quæ omnes editos ac MSS. quos ego vidi, Codices Biblicos occupaverunt, è S. Patrum allegationibus emendare, atque aliqua insuper verba vel commata, quæ ex illis omnibus exciderant, ex his restituere. Ac in *Psalmis* quidem & *Jobo* id rarissime, in *Proverbiis* verò *Salomonis* aliisque libris sæpius id contigit. Sic *Prov.* Cap. 5: 3. καιρὸν in χαίρειν mutavi, auctoritate *Clementis Alex.* Lib. III. Pædagogi Cap. 11. pag. 250. D. ex cujus Lib. II. Pædag. Cap. 11. etiam ὕμεις ἀφρόνων pro ὁμοίως ἄφροσιν reposui Cap. 19. *Proverb.* versu ultimo. Vide de his locis Epistolam nostram ad D. *Millium* pag. 52. Cap. 7: 8. ἐν ἀγορᾷ inserui ex *Pseudo-Clementis Romani* Lib. I. Constitut. Apostol. Cap. 7. & futurum εὐφρανθήσεται *Proverb.* 23: 24. sumpsi ex interpolata *S. Ignatij* Epistola ad Philadelphenos §. 44. nec non eodem Cap. 23: 29. ἀηδεῖς λέσχαι excudi feci juxta *Clementis Alex.* Pædag. Lib. II. Cap. 2. pag. 155. B. Deinde *Ecclesiastæ* 7: 3. auctoritate *Cyrilli Alex.* comment. in *Joelem.* col. 441. editionis *Ingolstadiensis*, τὸ non solùm priori πορευθῆναι præfixi, sed & idem sequenti commate substitui loco ὅτι, utpote quod plane incongruum est, ideoque in Edit. *Complut.* ac duobus MSS. *Bodlejanis* binisque *Vindebonensibus* prorsus omissum. Eodem quoque Cap. 7: 27. δεσμοὶ εἰσι χεῖρες exprimere placuit è Lib. I. Constit. Apost. Cap. 8. quandoquidem & Latina τῶν ό. versio antiqua apud *Hieronymum* habet: *vincula sunt manus ejus.* Porro *Cantici* 1: 4. με post εἵλκυσαν posui auctoritate antè laudati *Cyrilli* Lib. IX. de Adorat. in spiritu & veritate pag. 309. C. & Cap. 8: 5. ἐπιστηθιζομένη, monitô *Origenis* Homil. I. in *Canticum Canticorum*, ab *Hieronymo* versa. Ulterius *Sapientiæ* 7: 21. ἐμφανῆ mutavi in contrarium ἀφανῆ· siquidem ita rectè legitur apud *Eusebium* Lib. XI. Præparat. Evang. Cap. 7. pag. 521. D. quamvis sequenti Cap. 14. pag. 532. D. perperam excuderint ἐμφανῆ. Cæterum in *Ecclesiastico* non solùm unam atque alteram emendationem, sed & varia supplementa nobis suppeditavit *Clementis Alexandrini* Pædagogus. Ex hujus enim Lib. I. Cap. 8. pag. 116. sumpsimus posteriorem stichum vers. 21. Cap. I. ἄφοβος δὲ ὐ δυνήσεται δικαιωθῆναι· consentiente antiqua versione Latina: *qui sine timore est, non poterit justificari.* Cap. 9: 7. ἐρημίαις, & vers. 8. κεχαριτωμένης excudi feci; prius è Lib. III. Pædag. Cap. 4. pag. 230. posterius è sequenti Cap. 11. pag. 257. Cap. 21: 6. ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ pro ἐν καρδίᾳ posui è Lib. I. Pædag. Cap. 8. pag. 113. quæ lectio confirmatur non modò ex antiqua Latina hujus loci versione, sed & è *Psalm.* 84: 9. juxta Vulgatam Latinam: *qui convertun-*

vertuntur ad cor. Atque ex modo citato capite pag. 115. etiam accepi duo commata, εἰς αἴσθησιν ἄγων τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀπηλπισμένον εἰς σύνεσιν ὀξύνων· quæ alioqui ab omnibus tam editis, quàm MSS. libris, quibus post *Camerarium*, *Drusium*, *Hoeschelium* egomet usus sum, omnino absunt; in uno tamen vetusto *Ecclesiastici* Codice à *Nobilio* reperta sunt isto, quo ego illa reposui, loco, nempe Cap. 22: 7. Sequenti Cap. 26: 9. singularem μετεωρισμῷ pro μετεωρισμοῖς posui è Lib. III. Pædag. Cap. 2. pag. 251. consentiente vetere Interprete; ac Cap. 32. (al. λέ) v. 11. necessariam omnino vocem ἀναςάσεως, ut & pronomen σε post οἶκον adjeci è Lib. II. Pædag. Cap. 7. pag. 172. B. Denique Critica etiam *Origenis* signa in MSS. editisve libris apposita Patres quandoque confirmarunt; quoad *Psalmos* præsertim, *Hieronymus* in antè laudata ad *Suniam* & *Fretellam* Epistola, atque *Eusebius* in Commentario, videlicet *Psalm.* 28. pag. 107. D. & 44. pag. 191. D. atque 72. pag. 434. C. In *Jobo* autem, Cap. 1: 3. & 6. unum atque alterum obelum in Latina *Hexaplaris* Editionis versione omissum suppeditarunt *Chrysostomus* in Catena Patrum à *Junio* edita pag. 14. ipseque *Origenes* in Epistola ad *Julium Africanum*, Dissertat. *de Vitiis LXX. Interpret. Versioni illatis* &c. Cap. 1. §. 2. allegatus: in quos frustra *Martianæum* animadvertisse, ibidem Cap. III. ostendi.

§. 10. Cæterum ne culpa oscitantiæ in LXX. Interpretum textibus, qui à S. Patribus allegati sunt, cum Codice *Alexandrino* conferendis, hocque ex illis emendando atque supplendo, mihi impingatur, Lectorem præmonendum duxi, me quasdam Patrum lectiones à nostris discrepantes studiò neglexisse, quòd vitij vel interpolationis suspicio animo meo obversaretur: hoc enim nomine quamcunque τῶν ό. mutationem, licet in melius fiat, appellare haud dubito. Verbi gratia, *Justinus* M. in Dialogo cum Tryphone Judæo pag. 284. pericopen è *Proverb.* 8. citans, loco τῆς ὑπ' οὐρανὸν posuit, τῆς ἀβύσσου· ac *Irenæus* Lib IV. Cap. 37. pag. 331. nostræ Editionis, itidem vocem *abyssi* habet; quam Hebræum תהום propriè denotat. Sed vereor, ne *Justinus* pro more, quem subinde in hac cum Judæo disputatione observavit, missâ τῶν ό. interpretatione, juxta aliam Judæis receptam istud comma allegaverit; neve *Irenæus*, in illius scriptis versatissimus, ac plura inde mutuatus, ut alibi observavi, in hac quoque *Proverbiorum* lectione illum sit secutus: vel fieri potuit, ut jam olim quispiam Græcum textum cum Hebræo conferens, illum ex hoc emendandum existimaverit; id quod aliis in locis factum, hincque duplicem interpretationem ortam esse, in antè dicta Dissertatione Cap. 1. §. 15. & 16. probavi. Ista igitur ejus emendatio, vel corruptela potiùs, *Justini* etiam atque *Irenæi* Codices forte occupavit, aliis tamen manentibus illibatis, ac inter hosce illo, quo *Italæ* versionis auctor usus est; siquidem hanc receptæ lectioni consonam citarunt *Tertullianus* adversus Hermoge-

nem Cap. 18. & 32. ac *Cyprianus* Lib. II. Teſtimon. adverſus Quirinum Cap. 1. *ejus quæ ſub cælo eſt* phraſin retinentes. Atque idem de citatione capitis 31. *Prov.* vers. 26. ſeqq. in *Clementis Alexandrini* Pædagogo Lib. III. Cap. 11. pag. 260. & in *Pſeudo Clementis Romani* Lib. I. Conſtitut. Apoſtolicarum Cap. 8. ſentiendum eſt; alia loca ut taceam. Una tamen genuina, uti nunc mihi videtur, lectio à me eſt omiſſa, nempe *Pſalm.* 81 : 7. ubi LXX. Interpretum verſionem habuiſſe ἰδοὺ δὴ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, expreſſe teſtatur *Juſtinus* in Dialogo cum Tryphone pag. 353. cùm in noſtra Editione perinde ut omnibus aliis excuſum ſit: ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε. Sane vulgatam hanc lectionem confirmat *Irenæus*, *Juſtino* fere ſuppar, Lib. III. Cap. 21. ac Lib. IV. Cap. 75. & reliqui Patres ad unum omnes, nec non Hexaplare *Origenis* exemplar, cujus Latina verſio ſonat: *Vos autem ſicut homines moriemini;* qui cunctorum conſenſus meum quoque impetravit, ac fecit, ut poſthabita unius *Juſtini* animadverſione *Alexandrini* cunctorumque Codicum verba haud mutaverim, præſertim cum diſſenſus parvi, imo nullius fere ſit momenti. Attamen fateor, me jam S. Martyris teſtimonio fidem habere, ac credere, quod LXX. ita ſcripſerint, prout ipſe refert; cujus ſententiæ rationes in Notis ad hunc textum dabo.

CAP. IV.

Enumeratio locorum, quæ per conjecturas ſunt emendata, ac emendanda videri poterant.

SUnt loca quædam ubi nullum exemplar Græcum genuinam mihi viſum eſt habere lectionem; adeo ut facta collatione cum Hebræo textu, aliisque Interpretibus, *Aquila*, *Theodotione*, *Symmacho* vel cum Latina ex Græco verſione, per conjecturam illa emendaverim. Ne autem hocce inſtitutum fraudi ſit Lectoribus, illa omnia hîc recenſere, ac ſingularum emendationum rationem reddere placet. *Pſalm.* 4 : 8. vocem καιρῦ loco καρπῦ ſubſtitui juxta Hebræum עֵת, & Latinam apud *Auguſtinum* verſionem: *à tempore;* de cujus loci ſenſu conſule *Druſium* Lib. III. Quæſtionum Ebraicarum Quæſt. 21. Atque ejusdem monito *Pſalm.* 7 :.14. ex duabus vocibus ἐν αὐτῷ, feci unam ἑαυτῷ, juxta Hebræam לוֹ. Deinde *Pſalm.* 9 : 30. ἁρπάσει ex Hebræo poſui loco ἁρπάσαι, quod Librariis ex præcedenti commate repetere placuit. *Pſalm.* 21 : 18. ἐξηρίθμησαν mutavi in ἐξηρίθμησα,

μησα, Hebræo אֲסַפֵּר quoad numerum & perſonam ſuffragante, licet futurum ibi pro præterito ſit poſitum. *Pſalm.* 29: 12. χαρὰν transformavi in χορὸν, quia מָחוֹל LXX. nusquam alibi verterunt χαρὰν, ſæpe verò χορὸν, præſertim in loco, qui huic noſtro quoad phraſin parallelus eſt, quanquam ſenſu contrarius, *Thren.* 5 : 15. ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν. *Pſalm.* 30: 16. καιροὶ pro κλῆροι exprimere placuit, adſtipulantibus cæteris ex Hebræo Interpretibus, de quibus poſt *Theodoretum* Scholiaſtes : οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ λοιποί· οἱ καιροί μου. Confer *Capellum* Criticæ ſacræ Lib. IV. Cap. 18. *Pſalm.* 49: 9. ἐκόπασεν *ceſſavit* ſubſtitui in locum ἐκοπίασεν *laboravit*, (quod contrarium prorſus ac corruptum facit ſenſum) quia חָדַל οἱ ό. nusquam κοπιάζειν reddiderunt, ſed verbo κοπάζειν verterunt *Judic.* 15 : 7. & 20: 28. aliisque in locis ; atque hôc noſtrô *Aquila* & *Symmachus* ſynonymum παύομαι adhibuerunt. *Pſalm.* 55 : 13. αἰνέσεις σοι loco αἰνέσεως σου excudi feci juxta textum Hebræum, & Latinam *Hieronymi* ex Græco verſionem, *laudationes tibi. Pſalm.* 58: 5. κατεύθυνα in κατεύθυναν mutavi, ut Græca Hebræis reſponderent. *Pſalm.* 64 : 4. ſubſtantivum ἀνομιῶν loco adjectivi ἀνόμων poſui juxta Hebræum עֲוֹנֹת *iniquitatum;* ſunt autem *verba iniquitatum*, Hebraico loquendi more, *ipſæ iniquitates. Pſalm.* 68 : 27. τραυματιῶν σου pro τραυμάτων μου excudi feci, Hebræa voce חֲלָלֶיךָ id omnino exigente. Nam & *Ezech.* 11 : 6. τραυμάτων mendosè habet *Aldina* Editio ; reliqua vero exemplaria rectè, τραυματιῶν· cæterum σου & μου ſæpius à Librariis male permutata ſunt, veluti *Pſalm.* 5 : 9. plurima alia loca ut taceam. *Pſalm.* 77 : 36. ἠπάτησαν feci ex ἠγάπησαν, mutatione quadratarum literarum perfacili, quia Hebræum פִּתָּה nusquam alibi verbo ἀγαπάω, ſæpiſſime autem altero ἀπατάω redditum eſt. Mox verſu 54. ὄρος *montem* in ὅριον *terminum* transformavi juxta Hebræum גְּבוּל, quandoquidam aliis etiam in locis duæ iſtæ voces à Scribis ſunt inter ſe permixtæ, veluti *Judic.* 2 : 9. ubi *Rom.* & *Complut.* Editiones malè habent ὄρει, ſed *Aldina* unà cum MS. *Alexandrino* bene ὁρίῳ· contra vero *Ezech.* 11 : 10. *Complut.* rectè ὁρίων· cætera autem exemplaria modo dicta perperam, ὀρέων. Porro v. 57. ὡς τόξον pro εἰς τόξον juxta Hebræum בְּקֶשֶׁת excudi feci. *Pſalm.* 78 : 9. καὶ inſerui, quod primâ Interpretis manu ſcriptum, à Librariis autem perperam mutatum videtur in vocem Κύριε, obelo ab *Origene* idcirco transfixam. Lege, ſi placet, *Druſium* Miſcell. Centur. 2. Cap. 4. *Pſalm.* 101 : 23. βασιλεῖς in βασιλείας mutavi, juxta Hebræum & Latinas è Græco verſiones, quæ *regna* ſonant. Sequenti verſu 27. textus Editionis noſtræ habet ἀλλάξεις, pro ἑλίξεις· de quo loco conſule *Druſium* Miſcell. Centur. 2. Cap. 24. & Clariſs. *Hodium* pag. 274. eruditi operis, de Bibliorum textibus originalibus &c. *Pſalm.* 105 : 41. vocem ἐθνῶν, juxta Hebræum & Latinam ex *Hexaplari* Editione verſionem, poſui loco ἐχθρῶν· ſicuti contrà *Ezech.* 39 : 27. pro ἐθνῶν legendum ἐχθρῶν, uti ſuo

loco probabitur. *Psalm.* 118 : 116. ζήσομαι pro ζῆσόν με excudi feci, auctoritate Hebræi & Latini textûs; siquidem & v. 77. ac 144. eadem corruptela in *Alex.* Codicem irrepsit, cùm alia exemplaria in his recte habeant, ζήσομαι. vers. 158. ἀσυνθετοῦντας pro ἀσυνετοῦντας exprimere placuit, quia non modo *Aquila*, *Symmachus* & *Theodotion* hoc loco ita habent, sed & LXX. sic vertisse indicio est Latina vox, *prævaricantes.* Sane *Psalm.* 72 : 15. οἱ ό. Hebræum בָּגַד ἀσυνθετεῖν reddiderunt, & Participium hujus verbi *Jerem.* 3 : 8. 10. 11. ter interpretati sunt ἀσύνθετος. *Psalm.* 137 : 2. ἅγιον mutavi in λόγιον, quomodo & alium Interpretem ex Hebræo vertisse, testis est *Chrysostomus*, in Scholiis *Romanis* allegatus. *Psalm.* 138 : 20. ἐρεῖ σε posui pro ἐρεῖς, quòd postremum ε occasione ejusdem literæ proxime sequentis excidisse mihi videatur; quanquàm ἐροῦσί σε pluraliter juxta Hebræum legi deberet, quomodo *Theodotio* vertit: ἐρίσουσί σοι, *concertabunt tecum.* Denique *Psalm.* 143 : 12. ἠνδρυμμένα mihi magis placuit, quàm ἡδρυμμένα· quamvis hoc non prorsus rejiciam.

§. 2. *Jobi* Cap. 4 : 10. pro σθένος *robur*, στόνος *rugitus*, aut *fremitus* juxta *Hieronymi* versionem, in nostra extat Editione; nullo quidem Græco exemplari suffragante (nisi quod in *Complut.* σένος mendose legatur, ac dubie, utrum pro σθένος, an pro στόνος) Hebræo autem שַׁאֲגָה emendationem omnino confirmante. Cap. 9 : 13. negativam οὐ inserui, auctoritate Hebræi textûs ac *Hieronymianæ* è Græco versionis: *ipsius enim inavertibilis est ira*; quam hîc, perinde ut aliis pluribus in locis mox recensendis, secutus est *S. Augustinus.* Ibidem v. 21. verbum ηὐέβησα contrariô ἠσέβησα commutandum, ac vers. 24. nomen γῆ pro γὰρ ponendum, Hebræa nos dubitare non sinunt; consentiente, quoad posterius, modò dicta Latina interpretatione, ac proxime sequenti in plurimis Græcis exemplaribus pronomine αὐτῆς id ipsum postulante. Versu 25. insuper ἀγαθωσύνην addidi, quandoquidem Hebræus Codex טוֹב· & *Hieronymi* Latinus *bonitatem* habet. Cap. 10 : 9. futurum ἀποστρέψεις, & Cap. 12 : 10. πάσης σαρκὸς ἀνθρώπου excudi feci, juxta Hebræum textum, ac Latinam è Græco versionem, *convertes*, &, *omnis carnis hominis.* Cap. 13 : 16. δόλιος magis mihi placuit quàm δέλος, ob Hebræam vocem חָנֵף· quæ *hypocritam* significat; ac ibidem v. 20. μὴ ex authentico textu & *Aquilæ* versione inserendum mihi visum est, ob continuo sequens μοι, nisi fallor, omissum. Cap. 14 : 20. ἐπέστησας in margine posui, in textu autem μετέστησας, *mutasti*, quod *Hieronymi* versio habet & Hebræum מְשַׁנֶּה confirmat: atque in fine versûs αὐτὸν adjeci, pro quo MS. *Barocc.* 178. male αὐτοῦ, & reliqui Græci Codices nihil habent, Latinus vero *eum* bene sonat. Cap. 16 : 10. pro ἐπὶ vel εἰς (uti rectiùs extat in omnibus Editt.) τὰ γόνατα, facili mutatione expressi, εἰς σιαγόνα, Hebræo לְחִי ita omnino exigente; unde & in *Hieronymi* versione *in genas*, non *ingens*, legi debet. Cap. 19 : 28. ἐροῦμεν *concertabimus* reposui,

pro

pro ἐρῦμεν *dicemus*, uti Librarii occasione præcedentis ἐρεῖτε videntur perperam ſcripſiſſe; quippe רָדַף nunquam *dicendi* ſignificationē habet, in hoc ipſo autem Libro Cap. 13 : 25. verbo ἀντίκειμαι, & *Prov.* 19 : 8. ἐρεθίζω redditum eſt. Cap. 20: 7. ἰδόντες, & vers. 25. ἀστραπὴ exprimi curavi juxta Hebraicam veritatem, ſuffragante quoad poſteriorem vocem *Hieronymi* verſione; quamvis hæc pluraliter *fulgura* habeat. Cap. 21 : 21. τὸ in τί interrogativum mutavi, Hebræo מַה & ſenſu verborum *Jobi* id requirente. Cap. 22 : 23. ποιήσεις excuſum eſt juxta textum Hebræum, nec non Latinum, *facies*. Cap. 23 : 4. ἐμπλήσαιμι feci ex ἐμπλήσει με, conſentiente quoad primam perſonam *Aldina* & *Complutenſi* lectione ἐμπλήσω, ac Latinâ, *impleam*: atque vers. 15. pro ἐπ' αὐτῷ, ex Hebræo מִפָּנָיו ἀπ' αὐτοῦ poſui; ſiquidem & altera interpretatio ibidem ſubnexa ſonat: ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. Cap. 24: 5. ὑπὲρ ἐμοῦ in ἐπ' ἐρήμου transformavi; quomodo Hebræum habere, Græcus quoque Scholiaſtes ad hunc locum notavit. Ibidem vers. 22. ἀδυνάτους mutavi in δυνατούς· quia אַבִּיר δυνάστης, ἰσχυρός, ἰσχύων, indeque etiam Θεός ac ἄγγελος ratione *fortitudinis* à LXX. vertitur, nunquam autem de *impotente* uſurpatur. Cap. 26 : 12. vitioſum ἔστρωσεν emendavi verbo ἔτρωσεν, ſuadente Hebræo מָחַץ, & *Hieronymi* verſione: *vulneratus eſt*. Cap. 28 : 26. pro οὕτως ἰδὼν excudi feci ὅτος ὑετὸν, priorem vocem à *Complutenſibus* accipiens, poſteriorem verò conjecturâ aſſecutus; quam tamen apertiſſimè confirmat Hebræa vox מָטָר, Græcâ ὑετός à LXX. ſemper reddita. Cap. 29 : 8. στάντες pro πάντες, & vers. 15. τυφλῷ ac χωλῷ loco τυφλῶν atque χωλῶν ſecundum Hebræa repoſui. Cap. 30 : 1. inter duas voces μέρει & ὧν tertiam ἡμερῶν, quæ ob earundem ſimilitudinem excidiſſe mihi videtur, inſerui, ut לְיָמִים exprimeretur. Deinde v. 17. pro νύκτες Editio noſtra habet νυκτός· ſicuti reliquæ νυκτὶ, & Latina, *nocte*. Vers. 20. ἔστησαν κατενόησαν, & vers. 21. ἐπέβησας excudi feci, quòd Hebræa verba, nec non antecedentia id exigant; ſuffragante inſuper quoad poſtremum lectione *Complutenſi*, ἐπέβης, & *Hieronymi* interpretatione, *aggreſſus es*. Cap. 31 : 9. vocem ἑτέρου ſimili ἑταίρου commutavi; & vers. 31. negativam οὐ poſt αὐτοῦ, hujus occaſione forte omiſſam, juxta Hebræum inſerui. Cap. 32 : 1. loco αὐτῶν ſubſtitui αὐτοῦ, Hebræo & *Hexaplari* textu conſentiente. Cap. 33: 14. pro λαλῆσαι poſui λαλήσει, ex Hebræo יְדַבֵּר. Atque ejuſdem authentici Codicis auctoritate, Cap. 34 : 9. παρὰ Κυρίῳ pro παρὰ Κυρίου, & vers. 17. καὶ pro εἶναι exprimi curavi; adſtipulante quoad poſterius ſæpe laudata *Hieronymi* verſione. Cap. 36 : 8. εἰ pro οἱ, & vers. 16. προσέτι loco προς ἐπὶ, vel ἐπεὶ reponere, non modò genuinus verborum *Jobi* ſenſus ſuaſit, ſed & poſtularunt plane iſta particulæ אִם & אַף, quarum poſteriorem Græcus Scholiaſtes quoque προσέτι hoc loco interpretatus eſt. Vers 21. τοῦτον in τοῦτο mutavi, juxta Hebræum זֶה & Latinum *hoc*; atque vers. 30. ἐκτείνει pro ἐκτενεῖ poſui, quod in utroque modo dicto textu præſens

legatur tempus. Cap. 37: 7. pluralem *κοίταις* loco *κοίτης* juxta Hebræum ſubſtitui; & verſ. 8. *αἱ δῖναι* excudi feci, pro *ὀδύναι*, conſentiente præter Hebraicam veritatem *Hieronymi* verſione, in qua *tempeſtas* legitur. Sane poſtquam typis expreſſus erat noſtræ Editionis textus, in *Francofurtenſi* dictam lectionem annotatam deprehendi; ſed haud nominato, unde deprompta ſit, Codice: unde ex conjectura *Franciſci Junii*, qui iſti Editioni præfuiſſe dicitur, illam ibi appoſitam puto. Verſ. 10. *καταπλήσει* pro *καταπλήσαι* exprimendum curavi, quia טֹרַח *Eſaiæ* 1: 14. redditum eſt per *πλησμονήν*. Verſ. 17. *ἰσχυρὰ* juxta Hebræum poſui pro *ἰσχυραὶ*, ita ut ad *παλαιώματα* referatur, non ad *στερεώσεις*· quod verbum futuri temporis Librarii pro nomine ſubſtantivo perperam accipientes, *ἰσχυραὶ* inde ſcripſerunt. Cap. 38: 12. *οἶδεν* habet Editio noſtra juxta Hebraicam veritatem, & Latinam interpretationem, *cognovit*. Verſ. 38. vox *χωνεία* in textu extat, *κονία* verò in marginem extruſa eſt, quia Hebræum מוּצָק huic nullo modo reſpondet; illi autem optimè; ſiquidem & 3. Reg. 8: 16. *χωνευτὸν*, vel juxta quædam exemplaria *χώνευμα*, verſum eſt, & 2. *Paralip.* 4: 3. *χώνευσις*, cui *χωνεία* æquipollet. Cap. 39: 16. Dativo *ἑαυτῇ* uſus ſum, ita requirente Hebræo לָהּ & ſenſu verborum *Jobi*, quem recte exprimit *Hieronymi* verſio: *ne ſint ejus.* Verſ. 26. *ἔστηκεν* mutavi in *ἔπτηκεν*, (quod licet ſit minus uſitatum, à flexione tamen Grammatica non aberrat) quoniam *volandi* notionem contextus poſtulat, & Hebræum verbum confirmat, ſiquidem ejus paronymum אֵבֶר *Pſalm.* 54: 6. ab ipſis LXX. redditum eſt *πτέρυξ*. Cap. 40: 15. vocem *ἀγρῷ* pro *ταρτάρῳ* juxta Hebræum שָׂדֶה ſubſtitui, ac verſ. 18. *ὅτε* pro *ὅτι*, ſuffragante *Hieronymi* verſione: *quum illiſus fuerit* &c. Verſ. 19. participium *ἐνσκωλιευόμενος* cum *ω* exprimendum duxi, (quamvis meliùs forte legeretur *ἐνσκωλευόμενος*) quia Hebræum מוֹקֵשׁ *Exod.* 10: 7. & *Deut.* 7: 16. LXX. *σκῶλον*, id eſt, *ſcandalum* reddiderunt. Atqui ſi quis objecerit, quòd *ἐνσκωλιευόμενος* vel *ἐνσκωλευόμενος* *irritatus*, ut interpretari placet, nusquam alibi legatur; idem vulgatæ lectioni *ἐνσκολιευόμενος* *intortus* opponere licebit. Cap. 41: 3. loco *δυνάμεως* pluralem *δυνάμεων* juxta veritatem Hebræam & *Hieronymianam* interpretationem *virtutum* poſui. Cap. 42: 10. *τὰ* in *πάντα* mutavi, conſentiente iterum Hebraico Canone & modò laudata verſione, quæ *omnia* habet. Verſ. 16. poſt *πάντα* articulum *ἃ*, quem occaſione ultimæ literæ *α* proximè præcedentis omiſſum conjicio, inſerui; ſiquidem abſque illo paulo durior eſt textus conſtructio.

§. 3. In *Proverbiis Salomonis* Cap. 6: 3. *ἴθι μὴ ἐκκλειόμενος* in textu Editionis noſtræ legitur, juxta Hebræa verba: לֵךְ הִתְרַפֵּס. Ac de priori quidem vix ullum eſt dubium: poſterius autem à LXX. ita verſum eſſe, collegi è *Pſalm.* 67: 13. ubi idem *ἀποκλεισθῆναι* reddiderunt. Significat vero *ἀποκλείω* & *ἐκκλείω ὁδὸν*, *intercludo alicui iter*, *è via aliquem*

ſemo-

ſemoveo; adeo ut ἴθι μὴ ἐκκλειόμενος, ſit: *vade, in curſu haud prohibitus*; vel, uti Vulgatus Interpres: *diſcurre, feſtina.* Cap. 7: 8. ἀλῶντα *vagantem* (ab inuſitato ἀλάω, pro quo plerumque ἀλάομαι legitur) poſui pro λαλοῦντα, præeunte fere *Cotelerio* in Notis ad Lib. I. Conſtit. Apoſtolicarum Cap. 7. quem de varia hujus loci lectione legas quæſo. Cap. 8: 18. vocem παλαιῶν in locum πολλῶν ſubſtitui, juxta Hebræum עָתֵק, quod *Theodotion* quoque & *Symmachus* hîc voce παλαιὸς verterunt. Cap. 9: 12. ubi MS. *Alex.* & *Romana* Editio habent, ἂν ἀντλήσεις, *Aldinum* vero & *Complutenſe* exemplar una cum MSS. *Laud.* K. 96. & *Archiv. Bodlej.* B. 34. particula ἂν omiſſa, ἀντλήσεις, duas feci voces, ἂν τλήσεις· quòd phraſis ἀντλήσεις κακά, *hauries mala*, ſit durior ac ab Hebræo textu diſcrepans, τλήσεις κακὰ, autem perpetuo apud alios Scriptores uſu, primoque intuitu probari videatur, ac Hebræo exactè reſpondeat. Cap. 10: 11. χείλει pro χειρὶ poſui, quia in Hebræo eſt פִּי, quod *os*, indeque etiam *labia* denotat, *manum* autem nulla ratione ſignificare poteſt. Atqui χειρῶν & χειλέων permutatorum exempla habes infrà Cap. 12: 14. & Cap. 31. vers. ult. Vers. 18. δίκαια mutavi in ἄδικα, ut hôc ipſo loco habet *Symmachi* interpretatio, juxta Hebræum שֶׁקֶר, quod & LXX. innumeris in locis ἄδικον & ἀδικίαν reddiderunt. Vers. 24. mendoſam, uti mihi videtur, lectionem ἀπωλείᾳ emendavi haud abſimili voce ἀπορίᾳ, ſiquidem Hebræa מְגוֹרַת *timorem* ſignificat vel *anxietatem*; & vers. 29. ὁδὸς juxta Hebræum דֶּרֶךְ poſui pro φόβος. Cap. 12: 14. vocem χειρῶν loco χειλέων juxta Hebræum ſubſtitui, eo facilius quidem, quòd & Cap. 31. vers. ult. in plurimis exemplaribus perperam χειλέων legatur; ubi tamen Editio *Complutenſis* rectè habet χειρῶν· quomodo etiam *Aquila*, *Theodotion* & *Symmachus* ibi interpretati ſunt. Cap. 13: 13. futurum ὑγιανεῖ pro præſenti ὑγιαίνει poſui juxta Hebræum. Cap. 17: 7. πιστὰ mutavi in περισσὰ, quia Hebræum יֶתֶר ſæpiſſime à LXX. redditum περισσὸν & περίσσεια, nunquam autem πιστὸν, quod ſignificationem prorſus diverſam habet. Cap. 19: 5. in Editione noſtra reponere volui ἐκκαίων ἀδικίας, (licet mendoſe ibi legatur ἐγκαλῶν) quoniam LXX. Hebræum יָפִיחַ aliquoties ita verterunt in *Proverbiis*, veluti Cap. 6: 19. Cap. 14: 5. & 27. hocque ipſo Cap. 19: 9. ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν· unde & vers. 5. ἐκκαίων ἀδικίας genuina videtur lectio; quam non intelligens forte Scriba ob metaphoram, perperam inde fecit ἐγκαλῶν ἀδίκως. Eodem Cap. 19: 10. pro verbo δυναστεύειν excudi feci δυναστῶν, juxta Hebræum שָׂרִים. Nata autem videtur vitioſa lectio ex eo, quod Librarii præcedens verbum ἄρξηται in ſignificatione *incipiendi* haud rectè ſumentes, Infinitivum δυναστεύειν inde ſubjunxerint; cum ἄρξηται ibi juxta Hebræum *dominandi* notionem habeat. Mox vers. 11. νοήμων extat pro ἐλεήμων· quia οἱ ό. Hebræum שֵׂכֶל ejusque paronyma nusquam alibi in *miſericordiæ* ſenſu interpretati, voce autem νοήμων uſi ſunt in hoc ipſo *Proverbiorum* libro

Cap.

Cap. 10 : 6. 20. Cap. 14 : 37. Cap. 17 : 2. &c. Porro Cap. 22 : 23. ῥύσει τὴν exprimendum curavi pro ῥύσῃ σὴν, τὴν quidem è Codice MS. *Laud.* K. 96. juxta Hebræum אֶת, ῥύσει autem ſolius authentici textûs auctoritate, in quo verbum tertiæ perſonæ legitur ; unde etiam vice verſa Cap. 23 : 8. ἐξεμέσῃ in ſecunda perſona pro ἐξεμέσει, licet absque ullius Græci Codicis ſuffragio, repoſui. Eodem capite vers. 16. pro ἐνδιατρίψῃ, quod *immorandi* vel *converſandi* ſignificationem habet, mutatis inſuper literis ἐνδιαθρύψει excudi feci ; ſiquidem Hebræa radix עָלַז *exultationem* ſignificat, perinde ut Græcum verbum ἐνδιαθρύπτω. Atque inde etiam mox vers. 23. pro ἐκτρέφει *educat*, legendum conjeci ἐκτρυφήσει, *in deliciis aget*, juxta Hebræum יָגִיל, quandoquidem & *Habacuc.* 1 : 10. ἐκτρυφήσει in hac ſignificatione occurrit ; quanquam alia exemplaria ibi habeant ἐντρυφήσει· adeo ut hoc quoque *Proverbiorum* loco ita exprimendum foret, niſi aliis exemplis uſus verbi ἐκτρυφᾷν probari poſſet. Cap. 26 : 3. pro παρανόμῳ Genitivum pluralem παρανόμων juxta Hebræum poſui, & vers. 6. πίεται pro ποιεῖται, Hebræo שֹׁתֶה id ſuadente : quippe medium πίνεσθαι in ſignificatione activa quoque occurrit *Eccleſiaſtæ* Cap. 2 : 24. ac Cap. 3 : 13. & πίνειν ὄνειδος æquè recte dicitur, ac πίνων ἀδικίαν *Job.* 15 : 16. Mox vers. 7. poſt vocem σκελῶν adjeci alteram χωλῶν, (quam occaſione illius omiſſam conjeci) ut exprimatur Hebræum מִפִּסֵּחַ, quod LXX. ſemper χωλὸν reddiderunt, & *Symmachus* hôc quoque loco ἀπὸ χωλοῦ vertit. Cap. 27 : 6. ἑκούσια mutavi in ἱκέσια, ſiquidem & *Aquila* Hebræum נַעְתָּרוֹת ἱκετικὰ interpretatus eſt. Cap. 28 : 10. pro ἄνομοι διελεύσονται excudi curavi, ἄμωμοι διελοῦνται. Nam תָּמִים ſæpe ſæpius ἄμωμος eſt apud LXX. nusquam autem contrariam ſignificationem ἀνόμου habet : ac διελοῦνται itidem ſubſtitui juxta Hebræum יִנְחֲלוּ, ſuffragante *Theodotione*, quem verbum διελοῦνται hic adhibuiſſe, ex Scholiis *Romanæ* Editionis colligere eſt ; cum autem interpretationem τῶν ὁ. ſæpe retinuiſſe, itidem conſtat. Denique Cap. 31 : 21. χιονίζῃ pro χρονίζῃ legendum eſſe, Hebræus textus neminem dubitare ſinit ; qui eandem conjecturam ſuggeſſit etiam *Cotelerio* in Notis ad Lib. I. Conſtit. Apoſtol. Cap. 8.

§. 4. In Libro *Eccleſiaſtæ* unam ſolùm atque alteram voculam per conjecturam mutavi vel addidi ; addidi ſcilicet Cap. 7 : 29. ἔτι ante ἐζήτησεν, id ſuggerente *Romana* lectione ἐπεζήτησεν, pro quo ἔτι ἐζήτησεν reponendum eſſe, ex Hebræo עוֹד conjeci : mutavi autem Cap. 8 : 12. αὐτῶν in αὐτῷ, ut iterum Hebræo לוֹ reſponderet. Plures vero emendationes, easque majoris momenti, in *Cantico Canticorum* ſuppeditavit Græci cum Hebræo textu collatio. Nimirum Cap. 2 : 5. omnes, quos vidi, Codices MSS. pariter ac editi mendoſe prorſus habent, ἐν μύροις· *Origenis* vero exemplaria, ἐν ἀμύραις * ſed

* *Origenes* vel ejus Interpres Homil. 3. in Canticum Canticorum fol. 91. col. 1. *In Græco quidem habetur :* Confirmate me in amyris ; *amyram quoddam genus arboris nominans, quod Latini putantes myrrham dictum, unguenta interpretati ſunt.*

ſed neque ſic rectè. Quippe ἐν ἀμόραις legendum eſſe, Hebræa vox אשיש me edocuit; quam uti 2. *Reg.* 6: 19. verterunt λάγανον, id eſt, placentam è ſimila oleoque recenti confectam; ita in loco parallelo 1. *Paralip.* 16: 3. ἀμορίτην reddiderunt οἱ ό. (juxta exemplaria *Ald. Rom.* atque *Alex.*) ita dictum ab ἀμόρα, quam *Athenæus* Lib. XIV. Dipnoſophiſt. Cap. 14. pag. 646. è *Phileta* docet eſſe μελίτωμα πεπεμμένον· & *Heſychius* in Lexico: ἀμόρα, σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι. Aptiſſimè igitur hîc dicitur: στηρίσατέ με ἐν ἀμόραις· ſiquidem ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει, *Pſalm* 103: 15. Quemadmodum autem Scribæ hoc loco *placentam mellitam* perdiderunt; ſic contrà ſequenti Cap. 5: 1. perperam ſuppoſuerunt ἄρτον μετὰ μέλιτος· pro quo ἀγρὸν repoſui, inductus Hebræa voce יער, quæ nunquam *panem*, ſed *ſylvam* δρυμὸν propriè ſignificat, indeque & voce ἀγροῦ *Pſalm.* 49: 10. verſa legitur in Edit. *Ald. Complut.* ac MS. *Alexandrino*. Unde cum Interpres hic quoque ſcripſiſſet: ἔφαγον ἀγρόν, *comedi agrum*, id eſt, fructus agri; Librarius hanc phraſin non intelligens, indeque textum corruptum ratus, voce ἄρτου eum emendandum fruſtra cenſuit. Eodem Cap. 5: 13. & Cap. 6: 1. φυταλιαὶ & φυταλιὰς repoſui, pro φιάλαι & φιάλας, juxta Hebræum ערוגת, quod *ſulcos* ſive *areolas* hortorum ſignificat. Denique Cap. 8: 9. ἐπάλξεις mutavi in ἐπαύλεις, quia LXX. Hebræum טירה nuſquam illâ, hac autem voce aliquoties verterunt, nempe *Genes.* 25: 16. *Num.* 31: 10. & *Pſalm.* 68: 26.

§. 5. Sed & Apocrypha *Salomonis Sapientia*, perinde ut Canonica, ſuis laborat vitiis; quibus ſolâ conjecturâ medelam adhibui, veteri Latino Interprete identidem obſtetricante Sic Cap. 8: 6. ἐρᾶζεται ſubſtitui in locum ἐργάζεται, quia hoc mancam facit ſententiam, (unde in uno MS. Codice *Vindebonenſi* τε additum eſt) neque præcedenti voci ἐπιθυμητὸν, ac ſequentibus ἀγαπᾷ & ποθεῖ congruit; optimè autem iſtis reſpondet noſtrum ἐρᾶζεται *amatur*; cujus verbi rarior ac ſolis fere Poëtis receptus uſus in cauſa fuiſſe videtur, ut in ἐργαζεται perperam transformaretur. Deinde Cap. 10: 10. ηὐπόρισεν exprimendum duxi, pro εὐπόρησεν· quoniam εὐπορεῖν ſignificat quidem *diteſcere*, ſed non, *ditare*; in qua notione verbum εὐπορίζειν, à Lexicographis prætermiſſum, occurrit apud *Lucianum*, *Quomodo Hiſt. ſcribenda ſit*, Tom. II. pag. 395. Edit. *Baſil.* 1563. Porro Cap. 15: 9. ἀντερίζεται, *concertatur*, ut eſt in Latino, magis mihi placuit, quàm ἀντερείδεται, *obnititur*, utpote quod non ita bene convenit ſequenti μιμεῖται. Atque ibidem vers. 18. ἵνα repoſui pro ἄνοια, ex conjectura *Patricij Junij*, appoſita ad marginem ſui τῶν ό. exemplaris, quod ex inſtructiſſima ſupra laudati D. *Galei* Bibliotheca, in quam devenit, uſui meo benevole commodavit hujus filius atque hæres digniſſimus Dn. *Rogerus Galeus*. Cap. 16: 20. ἰσχύοντα mutavi in ἴσχοντα, *habentem*, uti vertit V. Interpres; & v. 21. ὑπόστασις, quod prorſus incongruum eſt, in ἀπόσταξις. Sequenti Cap. 17: 10. pro προσείληφε, juxta Latinam interpretationem,

tionem, *præsumit*, posui προειληφε· quomodo etiam *Badvellus* in Commentario hîc legendum suspicatus est. Mox vers. 12. τῇ ἀγχινοίᾳ in textu excudi feci, & τὴν ἄγνοιαν in marginem extrusi; ubi an mea me fefellerit ἀγχίνοια vel ἄγνοια, penes benevolum Lectorem esto judicium. Ibidem vers. 13. loco ἀδυνάτου, præeunte *Grotio* in Notis, ἀδύτου substitui, proxime præcedentem ἀδύνατον νύκτα vitiosæ lectioni occasionem præbuisse conjectans. Cap. 18: 8. προσκαλεσάμενος *provocans* huc prorsus non quadrare videtur, optimè vero παρακαλεσάμενος *consolatus*. Ultimo Cap. 19: 13. ἀγνοοῦντας in ἀγνῶτας mutavi, præeunte *Grotio* ad hunc locum. Vers. 14. idem corrupto textui medelam allaturus, εἰ pro ἡ, ἔστη pro ἔσται, οἱ δὲ pro οἱ δὲ reponendum censet; atque alij alias commenti sunt emendationes, sed nimis violentas. Nostra, nisi me omnia fallunt, est genuina ac facillima; dum pro ἀλλ' ἥτις, (ut in *Romana* excusum est Editione) accentu solum & spiritu, quibus MS. *Alex.* caret, mutatis, reposui ἄλλη τις, & ante ἄλλη inserui ἀλλ', quod occasione istius vocis excidisse videtur, & tamen legendum esse, è proximè præcedenti οὐ μόνον certissimè colligitur. Forte etiam particula καὶ, quæ in aliquibus extat exemplaribus, addenda, ac ita legendum foret: ἀλλὰ καὶ ἄλλη τις· ast nolui citra necessitatem ab *Alexandrino* Codice nimium deflectere.

§. 6. Quod denique Sapientiam *Siracidæ* attinet, in hujus Prologo pro εὗρον excudi feci εὑρών· quod melius atque facilius mihi videtur, quàm si in sequentibus ὧν addatur. Cap. 1: 17. αὐτῶν pro ἀπὸ τῶν, & Cap. 12: 5. εὑρήσει σε pro εὑρήσουσιν reposui, ex conjectura *Drusij*; qui & εὑρήσεις σοι legi posse rectè censet pro εὑρήσει σε, ut in aliis extat exemplaribus. Cap. 26: 18. vocem στέρνοις vitio laborare videns *Grotius*, (& mirum sane, quod *Drusius*, aliique idem haud animadverterint) è Latina interpretatione, quæ *plantas* habet, στερεοῖς substituendum conjecit. Verùm στερεὰ in ista significatione nusquam reperio; ideoque πτέρναις à veteri Interprete lectum, ac ita legendum esse, nullus dubito. Cap. 27: 6. pro καρδία, ut in *Alex.* perperam scriptum est, καρδίαν exprimendum censui; quæ emendatio sane facilior est quàm *Grotij*, qui cum *Complutensibus* ἐν καρδίᾳ legens, ἐνθυμήματα loco ἐνθυμήματος reponi voluit. Ast jam video, nullâ opus esse conjecturâ, sed retinendam *Romanam* atque *Aldinam* lectionem καρδίας; dummodo hæc vox pro Accusativo plurali sumatur, non pro Genitivo singulari, uti malè accepit vetus Interpres Latinus, ac cum ipso alij, qui inde textum frustra immutarunt atque perverterunt. Cap. λδ'. (in Editione *Complut.* 31.) vers. 2. vulgò legitur: μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπαιτήσει νυσταγμόν· quod cum meritò displiceret *Drusio*, affert Latinam cujuspiam versionem: *arcet somnum*; sed quærit: *Quid legit, cum ita verteret?* Respondeo, ἀπωθήσει, quod & veteri quoque interpretationi, *avertit*, congruum, nostra idcirco habet Editio. Vidit id *Grotius*, & tamen retentô ἀπαιτήσει, alium commentus est sensum, ob quem in sequen-

sequenti commate ἐκνίψει pro ἐκνήψει legendum conjecit; sed perperam, uti mihi quidem videtur. Bene autem idem Vir magnus Cap. 37: 8. κλῆρον *sortem* mutavit in σκληρὸν *durum quid*; quorum vicinitas etiam fecit, ut pro *vitio alvearium*, *quo innatis araneis favi corrumpuntur*, modo σκληρὸν, modo κληρὸν scriptum reperias. Cap. 38: 28. verbum καινιεῖ mendosum omnino videtur: quòd enim *Grotius* istud καινιεῖ interpretatur *delectat*, tunc erit approbandum, cum probatum fuerit, quod *sonitus mallei atque incudis delectet aures*. Quapropter *Beza* legendum putavit κενοῖ, *concavat* aut *excavat*; quod placuit *Badvello*, quia *creber sonitus mallei atque incudis, aures vehementer feriens, majus earum foramen efficit, planeque obtundit*, uti hujus verba sonant. Et sensus quidem est verissimus; eidem autem exprimendo haud commodum videtur verbum κενόω. Quamobrem reposui κναίει· quia κναίειν *Hesychio* significat καταπονεῖν, *vexare*, & διαφθείρειν, *corrumpere*; ac *Suidæ* etiam κναιόμενον est καταπονούμενον, & κναίω, κόπτω, id est, *tundo*, uti Latinè ibidem vertitur. Cap. 40: 2. duo verba διὰ λογισμὸς feci, ubi unum διαλογισμὸς cum præfixo articulo τὸς, vel λογισμὸς habent reliqua exemplaria, textu prorsus non cohærente. Cap. 41: 19. vocem λήθης loco ἀληθείας cum *Grotio* substituendam censui, quia sensus alioqui est absurdus. Denique Cap. 45: 24. præeunte laudato Viro, non προστάτην, sed προστατεῖν exprimendum duxi; & vers. 25. Genitivum κληρονομίας, ad διαθήκην referendum, pro κληρονομία posui. Cap. 48: 12. pro ὅς, quod superabundare videtur, ὡς posui ex conjectura *Bezæ*, quam *Badvellus* in Notis aliique approbarunt. Cap. 49: 8. ut iterum superfluum ὅς, post Ἐζεκιηλ, è medio tollatur, unicum verbum Ἐζεκίηλος reponere placuit; siquidem Divini Prophetæ nomen, addita terminatione, à *Siracide* ita scribi potuit, perinde ut cognominis Judaicarum Tragœdiarum Poëtæ à *Clemente Alexandrino* Lib. I. Strom. pag. 344. ac *Eusebio* Lib. IX. Præparat. Evangel. Cap. 28. p. 436. & Cap. 29. p. 444. quamvis in hoc legatur cum circumflexo, Ἐζεκιῆλος.

§. 7. Cæterum aliæ insuper ad alia quædam loca emendanda mihi ac doctioribus ante me Viris inciderunt conjecturæ; à quibus tamen abstinui, quod illas haud ita faciles, minusve certas, vel non necessarias, aut prorsus futiles atque falsas censuerim. Sic *Psalm.* 2: 12. loco παιδείας vocem παιδίῳ substituendam existimabam, utpote congruam plane Hebrææ בַּר, quæ *filium* vel *puerum* denotat. Ast ubi Chaldæum quoque Paraphrasten eandem *doctrinæ* vocabulo reddidisse animadverti, receptam lectionem intactam reliqui. *Psalm.* 6: 8. tertiam personam ἐπαλαιώθη pro ἐπαλαιώθην eligenti *Drusio* Lib. II. Animadvers. Cap. 26. obstant versiones *Aquilæ* & *Symmachi*, qui ambo pariter primæ personæ verba posuerunt; adeo ut Hebræos quoque Codices, saltem aliquos, eandem habuisse, vix ullum sit dubium. Neque juxta alteram ab eodem ibi allatam emendationem *Psalmi* 7: 10. 11. quâ pro δίκαια masculinum δίκαιος legendum, & cum

præcedenti Θεὸς construendum putat, textum pariter ac stichum *Alexandrinum* immutare volui; quia utrumque confirmat *Hexaplare* exemplar Latinum. *Psalm.* 11. vers. ult. pro ἐπολυώρησας, contrariâ juxta Hebræum notione ἐπολυώνισας reposuissem, si id in usu esset, perinde ut εὐώνισας. Quippe alius etiam Interpres, teste *Chrysostomo* apud *Nobilium*, hunc textum vertit: εὐωνισμένοι τοῖς υἱοῖς ἀνθρώπων. *Psalm.* 24: 17. nolui juxta conjecturam *Nobilij* ἐπλατύνθησαν exprimere, rejectô ἐπληθύνθησαν, quia LXX. הרחיבו forte הרבו legerunt. *Psalm.* 30: 21. loco ταραχῆς priùs scriptum fuisse τραχύτητος, colligere quispiam posset ex *Esaia* 40: 4. ubi LXX. idem vocabulum Hebræum reddiderunt τραχεῖα *aspera.* Sed difficilior ac minus necessaria visa est hæc emendatio. *Psalm.* 31: 6. pro καιρῷ εὐθέτῳ excudi curâssem juxta Hebræum מצא, quod *inveniendi* significationem habet, καιρῷ ᾧ εὑρέτω, nisi & hoc duriusculum videretur. *Psalm.* 58: 7. & 15. pro λιμώξουσιν legendum μαιμάξουσιν, contendit *Bochartus* Hierozoici parte priori Lib. II. Cap. 55. col. 665. seq. *cùm verbum* המה, *quo hîc utitur Psaltes, commune nihil habeat cum iis verbis, quæ* famem *vel* esuriem *significant* ut ipse ibidem asserit. Sed non observavit Vir doctus, quòd מְהוּמָה *Deut.* 28: 20. LXX. reddiderint ἐκλιμίαν, *Symmachus* ἀχορτασίαν, *Vulgatus Latinus* Interpres *esuriem*; adeo ut falso plane fundamento nitatur correctio ista, adeoque & ipsa absque dubio sit falsa. *Psalm.* 71: 14. ὄνομα in αἷμα transmutassem, nisi suspicatus fuissem, τοὺς ό. שמם pro דמם legisse. *Psalm.* 73: 3. autem fere vellem, ut juxta Hebræum כל ὅλα pro ὅσα posuissem. Cæterum alia *Psalmorum* loca, in quibus voces quædam emendandæ videri poterant, missa facio, quòd prorsus incerta vel falsa sit vitij suspicio; unum tamen silentio præterire vix possum, quod omnino videatur mihi in mendo, eoque duplici vel triplici, cubare, nec tamen ei medelam afferre commode potuerim vel ausus fuerim. Nimirum *Psalm.* 83: 12. mira & ab authentico Codice plane dissona est versio: ἔλεον (vel ἔλεος juxta *Complut.* Editionem) καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος. Conjeci itaque, Interpretem ex Hebræo satis bene vertisse: ἥλιος καὶ βοήθεια Κύριος· quòd autem metaphorica ac paulo durior sit phrasis ista, hinc ex ἥλιος, (pro quo aliquando scribi solitum ἥλαιος, ut in *Alex.* Codice *Eccles.* 46: 4. legitur) vocali atque diphthongo mutatis, factum ἔλεος, siquidem in hoc ipso Psalmi commate & alibi sæpius MS. *Alex.* habet ἔλαιον pro ἔλεον, & vice versâ ἔλεον pro ἔλαιον aliis in locis: similiter pro βοήθεια (quâ voce Hebræam מָגֵן LXX. verterunt *Psalm.* 7: 11. & geminâ ἀντίληψις, *Psalm.* 78: 18.) Scribas posuisse ἀλήθειαν, utpote quam frequenter cum ἔλεος junctam in *Psalmis* legere est *, atque, ut sensum complerent, addidisse verbum ἀγαπᾷ, quod idcirco veru transfixit *Origenes.* Verùm cum posterior hæc mutatio sit aliquantùm difficilis, textum potiùs intac-

* Vide *Psalm.* 24: 11. 35: 6. 39: 11. 12. 56: 11. 60: 7. 84: 11. 88: 15. 24. &c.

intactum relinquere, quàm violentas ei manus inferre volui; præsertim quoniam Scholiastes *Theodotioni* eandem adscribit interpretationem, licet mendum in Scholio haud frustra suspicetur *Nobilius* in Notis ad hunc locum.

§. 8. Sed & reliquis in libris *Jobi*, *Salomonis* &c. meas aliorumque conjecturas aliquas sacro textui ob rationes suprà dictas inserere nolui; quas hìc nudè recensebo, quoniam ad finem Prolegomenorum propero. *Jobi* Cap. 5 : 12. pro ἐξ ὀρέων, *è montibus*, ἐκ χωρῶν *ex agris* legendum conjeci, siquidem אֲרָמָה χώρα *Esaia* 19 : 17. vertitur. Cap. 30 : 15. διώκετο Hebraicæ veritati magis congrueret quàm ᾤχετο. Cap. 31 : 14. στάσιν potiùs quàm ἔτασιν eligeret forte quispiam ob Hebræum verbum יָקוּם, voce στάσεως in sensu Rhetorico pro *statu quæstionis* acceptâ. Cap. 39 : 19. φόβην, non φόβον legi voluit *Bochartus* Hierozoici Parte priori Lib. II. Cap. 8. col. 119. & vers. 28. ἀποκρήμνῳ pro ἀποκρύφῳ reponendum censuit, Parte posteriori Lib. I. Cap. 2. col. 173. *Proverb.* Cap. 3 : 15. ποθητὸν, non πονηρὸν, legere, & vers. 32. negativum οὐ excludere Hebræus textus suadet. Cap. 6 : 8. σεμνὴν repudiat, & vocem σμῆνων substituit *Bochartus* Hierozoici Parte posteriori Lib. IV. Cap. 11. Cap. 8 : 26. עֲפָרוֹת qua ratione οἰκούμενα significet, haud perspicere potui, ideoque conjeci κεχωσμένα legi debere, à χωννύω, siquidem עפר sæpe χοῦς & χῶμα à LXX. vertitur; adeo ut ἄκρα κεχωσμένα ibi forent *tumuli è terra aggesta facti.* Cap. 13 : 1. pro ἀπωλείᾳ videtur reponendum ἀπειλῇ, quia נערה hoc ipso capite vers. 8. & Cap. 17 : 10. οἱ ο'. ita reddiderunt. Eodem Cap. 13 : 10. κακὰ in μάχας transformaret forte quispiam ob Hebræum מצה, quòd μάχην vertit Interpres sequenti Cap. 17 : 20. & pluraliter μάχας, *Esaiæ* 58 : 4. Porro Cap. 23 : 24. magis placuerit πατὴρ δικαίου, quàm πατὴρ δίκαιος· & Cap. 26 : 18. φλόγας potiùs quàm λόγους eligeret aliquis, quia LXX. ita verterunt *Esaiæ* 50 : 11. Cap. 27 : 11. ἀποστρέψω pro ἀπόστρεψον, & Cap. 28 : 20. ταχὺς pro κακὸς legere, Hebræa verba itidem suadent. Denique Cap. 31 : 13. μηνυομένη, non μηρυομένη, arridet *Cotelerio* in Notis ad Lib. I. Constit. Apostol. Cap. 8. Atque ut *Ecclesiasten* prætercam, *Cantici Canticorum* Cap. 1 : 12. ἀνακυκλήσει pro ἀνακλίσει forte reponeret quispiam ob Hebræum מסב, quod sæpe redditur κύκλος & κύκλωμα. Cap. 4 : 11. non ἐν μιᾷ ἐνθέματι, sed ἐν ἑνὶ καθέματι libenter legerem, quia illa Grammaticæ regulæ sunt adversa. In *Sapientia Salomonis* Cap. 2 : 1. pro ἴασις fingere posset quispiam vocem ἴανσις, ab ἰαίνομαι, *refrigeror*, *lætitia perfundor*, quia Vetus Interpres Latinus habet *refrigerium.* Mox vers. 2. ὀλίγος σπινθὴρ magis placuit *Nobilio*, quàm ὁ λόγος σπινθήρ. Cap. 4 : 12. & Cap. 16 : 25. verbum μεταλλοιόω eligendum mihi videbatur præ altero μεταλλεύω, quod in significatione *mutandi* usurpatum haud observavi. Eodem Cap. 4 : 19. *Osiander* in correctione Latinæ *Vulgatæ* Editionis ἄφνω legit, non ἀφώνους. Cap. 5 : 12. ἀνελήλυ-

ἐλήλυθεν pro ἀνελύθη ſubſtituendum conjecit *Grotius*; & Cap. 17 : 13. ἀδύνατον in δεινοτάτην mutavit. Similiter in *Eccleſiaſtico* ipſe pariter ac *Druſius* voces qnasdam corrigendas cenſuerunt, atque mihi etiam quædam emendandæ ſunt viſæ. Quare autem in his atque pluribus aliis textum *Alexandrinum* haud immutaverim, in Notis, DEO volente, exponam.

§. 9. Antequam verò finem præfandi faciam, de duobus mihi eſt dicendum: & primum quidem, quare Hiſtoricis atque Propheticis libris, qui in *Alex.* Codice Metricos præcedunt, prætermiſſis, hoſce, qui ultimo ibi ſtant loco, ultimo hoc Tomo priùs edam. Scilicet res ita ſe habet. Ante biennium finito primo LXX. Interpretum Tomo, jam bina Libri I. *Regum* vel *Samuelis*, (ut ab Hebræis inſcribitur) folia prælo à Typotheta erant parata, mihique propoſitum, ut continuò Hiſtoricos V. T. libros, quos maximam partem è MS. exemplari noſtro deſcriptos habebam, typis cuſos Tomo ſecundo evulgarem. Ecce verò pridie iſtius diei, quâ primum folium imprimendum dare conſtitueram, literas accipiebam, ab Amico antiquiſſimo ac Fautore honoratiſſimo, Reverendo admodum & Doctiſſimo Dn. *Daniele Erneſto Jablonski*, S. Theologiæ Doctore, atque Sereniſſimo *Boruſſiæ* Regi à ſacris domeſticis, nec non Unitatis Fratrum, pridem *Bohemorum*, jam *Polonorum*, Superintendente ſive Epiſcopo, ob ſinceram pietatem, eximiam doctrinam atque ſummam prudentiam digniſſimo; quibus mihi ſignificabat, ubi deſideratus diu ac tam à me quàm ab aliis anxiè quæſitus *Maſii* Codex, (de quo in Prolegomenis Tomi I. Cap. 3. §. 5. dixi) aſſervaretur; in vico nempe quodam haud procul *Herbornâ Naſſoviorum*, inter libros Doctoris *Lentij*, Orientalium Linguarum in Gymnaſio *Herbornenſi* olim Profeſſoris: cujus rei laudatum Amicum certiorem fecerat Reverendus Dn. *Schrammius*, S. Theologiæ Doctor, ab ipſo mei causâ rogatus, ut in dictum Codicem diligenter inquireret: utpote quem iſthic terrarum alicubi deliteſcere, celeberrimus *Grævius* quondam Clariſſimo D. *Gothofredo Oleario*, S. Theologiæ apud *Lipſienſes* Profeſſori, hic verò poſtea mihi benevole ſignificaverat. Atqui ſi privati commodi rationem habuiſſem, in cœpto Tomo excudendo nihilominus perrexiſſem, cauſatus haud conſultum eſſe, ut operarum Typographicarum curſus tamdiu ſufflaminaretur, donec *Maſiani* libri copia mihi fieret. Verùm non ſine Divini Numinis providentia factum mihi videbatur, ut in ipſo temporis articulo, quó librorum Hiſtoricorum impreſſio inchoanda erat, deſideratiſſimi ac unici, quod *Origenis* aſteriſcos atque obelos in iſtis appoſitos habere conſtat, exemplaris notitia ad me perveniret, ac ejusdem obtinendi ſpes mihi daretur. Quapropter gradum ſiſtens, id per literas agebam, ut laudati Codicis ſive poſſeſſionem, ſive uſum ſaltem, juſto nanciſcerer pretio. Cum autem elapſis tribus menſibus nihil reſponſi accepiſſem,

cà,

eâ, quæ ad me hac de re reddita erat epistola, nescio quo casu, perditâ, (neque sane aliis postea acceptis literis de illo adipiscendo certior factus sum, atque adhuc in ancipiti hæreo) nolebam committere, ut plus temporis abiret, quo nullæ operis mei lineæ ducerentur; ideoque aliam LXX. Interpretum partem interea prælo parandam existimabam, Amicis hoc meum institutum omnino comprobantibus. Ac libenter profectò *Prophetas*, ante *Psalmos* aliosque Metricos libros, tertiô edidissem Tomo; quandoquidem plures illorum quàm horum collationes cum MSS. Codicibus ac S. Patrum allegationibus, jam ante aliquot annos factæ, mihi præsto erant, quarum ope multa loca corrupta partim, partim detruncata, emendari ac integritati suæ restitui possunt. Sed ad istum etiam Tomum cum Criticis *Adamantij* signis ubique appositis edendum, duobus præterea Propheticis opus est Codicibus; uno Eminentissimi Cardinalis *Chigij*, altero Reverendorum Patrum *Societatis Jesu Parisijs* in Collegio *Ludovici Magni*, de quibus in Dissertatione nostra *de Vitijs LXX. Interpretum* &c. Cap. 3. agitur: quorum cum itidem non adeo facilè, saltem non ita citò compos fieri possem, nolens volens ad libros Metricos priùs evulgandos me accinxi; siquidem eorundem plura exemplaria Græca, ac quorundam Latina cum asteriscis & obelis, superiùs Cap. 3. recensita, in *Angliæ* Bibliothecis extant, nec ullum in transmarinis novi, quod propter *Origeniana* signa, vel alias ob rationes necessarias, mihi foret expectandum.

§. 10. Cæterum cum accuratum *Alexandrini* Codicis Apographum, facta iterum iterumque revisione, debitè parari, illiusque emendandi ac supplendi ergo tot alij Codices MSS. cum ipso conferri, ac variæ insuper in S. Patrum scriptis occurrentes lectiones inde colligi nequeant, absque literatorum quorundam juvenum mihi quotidie in hoc opere assistentium auxilio, ac digno proinde assiduitatis eorundem præmio; cumque alij etiam sumptus haud exigui ad exactè corrigenda singula libri folia, priusquam imprimantur, ac ubi impressa fuerint, cum *Alexandrino* exemplari denuo conferenda requirantur; istis alijsque ejusmodi ferendis impar fuissem, nisi de his mihi benigne prospectum esset. Atque hoc est alterum, de quo dicendum restat: neque enim vel almam Supremi Numinis providentiam, vel eximiam Principum munificentiam, ac singularem Fautorum benignitatem silentio transire fas est. Horum primus, ac unicus qui solida hujus Tomi fundamenta jecit, est Maximè Reverendus in Christo Pater, Dn. JOANNES, *Eboraci* Archi-Episcopus, ac *Angliæ* Primas: qui sicuti communem omnium honestorum, literatorum atque modestorum Virorum Patronum imò Parentem se palam ostendit; ita meam quoque tenuitatem paterno complexus affectu, Augustissimam Reginam octodecim abhinc mensibus mei causa sollicitavit, & magnificum ab Ejus pieta-

pietate ac clementia donum mihi impetravit: id quod laudatus Præſul duabus pòſt horis, cum egomet neſcius facti forte fortuna eum ſalutarem, gratioſiſſimè in manus meas tradidit. Pro quo publicas jam gratias Eidem ago, ac ritu Græcæ Eccleſiæ ipſi acclamo: εἰς πολλὰ ἔτη κύριε. Imo Deus, à quo omnia vitæ humanæ momenta dependent, magnum hunc Evergetam non meo ſolum, ſed & publico bono per multos annos ſalvum atque ſoſpitem conſervet, ac cuncta quæ vitam ipſius poſſint facere proſperiorem, benignè Eidem largiatur. Sed & aliunde Divina mihi providentia affulſit. Cum enim primi LXX. Interpretum Tomi exemplar Sereniſſimo ac Potentiſſimo Boruſſiæ Regi, FRIDERICO I. germanus, qui ei à conſiliis Aulicis eſt, frater meo nomine obtuliſſet, in qualecunque innatæ mihi erga Clementiſſimum Dominum meum reverentiæ ac perennantis, in alio licet orbe, devotionis meæ teſtimonium; cumque Regiæ Majeſtati Ejus ad Aulam Britannicam Legatus extraordinarius meritiſſimus, & tam hoc munere, quàm ſtupenda ac incredibili omnis generis doctrina Perilluſtris atque Excellentiſſimus Dn. EZECHIEL SPANHEMIUS, pro ſingulari erga me immeritum favore, opus meum de optima, ut ajunt, nota commendaſſet; hinc factum, ut Rex Auguſtiſſimus, qui eſt maximus omnium literarum, & piiſſimus ſacrarum Mecænas, ſplendidum itidem donum per fratrem dilectiſſimum mihi huc transmiſerit. Quibus Regiis muneribus dotatus, hujus Tomi Editionem non modò feliciùs inchoare, ſed & finem ejus feliciſſimè tandem facere potui. Quocirca eum, *qui eſt beatus & ſolus potens*, *Rex Regum & Dominus dominantium*, *quique ſolus habet immortalitatem, ac lucem inhabitat inacceſſibilem*, ſupplici prece veneror, ut utrique Regiæ, tam Britannicæ, quàm Prutenicæ Majeſtati *felix* ac *potens* imperium in terris, & *immortalem* vitam atque *lucidam* æternæ gloriæ *manſionem* in cœlis pro infinita bonitate ſua concedat. Cui meo voto ut pius hujus libri Lector ſuum jungat, illique robur addat, nec non mei, miſerrimi peccatoris, in precibus ſuis meminerit, eſt quod etiam atque etiam rogo.

LAM-

LAMBERTI BOS
ANIMADVERSIONES
CRITICAE.

AD PSALMOS.

Psalm. I. 3. Καὶ τὸ φύλλον αὐτȣ̃ οὐκ ἀποῤῥυήσεται.) Suidas ex h. l. ἀποῤῥυήσεται, ἀντὶ τȣ̃ ἀποπεσεῖται.

Psalm. XV. 5. Σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιςῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.) Suidas in V. Ἀποκαθιςῶν, hæc verba sic explicat: τȣτέςι, τὴν τῶν ἐθνῶν βασιλείαν, τὴν προτέραν δεσποτείαν ἀποδιδȣ́ς.

Psalm. XXVI. 1. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;) Simile illud dictum Euripid. in Heracl. vers. 706. Ζεύς μοι ξύμμαχος, ȣ̓ φοβȣ̃μαι.

Psalm. XXVIII. 6. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον.) Videntur οἱ Ο΄. scripsisse, τȣ̃ Λιβάνου. sic etiam *Vulg.* & *Arabs*, *vitulum Libani*.

Psalm. XXXI. 4. Ἐςράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν.) Cod. *Alex.* habet ἐν τῷ παγῆναί μοι ἄκανθαν. Vera mihi videtur lectio, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. Ita Suidas hunc locum citat in voce Ἄκανθα. Ἄκανθα, inquit, ἡ ἁμαρτία. Δαβίδ. Ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. An vero ἄκανθα hic ἁμαρτίαν significet, ut Suidas ex Theodoreto vult, næ illud vehementer addubito. Ego potius intelligerem grave aliquod malum, quod premebat & affligebat Davidem, hoc enim in S. Literis occurrit nomine *spinæ*, *surculi*, *aculei*, *teli* &c. Sic Psalm. XXXVII. 2. Ὅτι τὰ βέλη μȣ ἐνεπάγησάν μοι, (NB. hic etiam additur μοι) καὶ ἐπεςήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σȣ. Job. VI. 4. Βέλη κυρίου ἐν τῷ σώματί μȣ. Hoc Paulus expressit, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί. 2. Cor. XII. 7. Vide quæ de h. l. diximus *Obs.* *Miscell.* p. 104.

Psalm. XXXIX. 6. Θυσίαν καὶ προσφορὰν ȣ̓κ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.) Quæritur quo pacto LXX. reddere potuerint σῶμα &c. *corpus aptasti mihi*, quum Hebr. habeat, *aures perforasti mihi*. Vir Doct. Is. Vossius existimavit, vel vocabulum Hebr. non *aures* tantum, sed & *corpus* significare, ut verterunt LXX., vel corrupisse Judæos locum. Prius tamen se malle addit. Equidem neutram amplecti possum sententiam. nam vocem illam Hebr. etiam *corpus* denotare, probari neutiquam potest; & Judæos locum corrupisse, minus probabile est. Quare meam de h. l. sententiam paucis dicam. Existimem, lectionem a librariis esse corruptam: veram autem lectionem esse ὠτία. Et quidem hoc modo corrupta videtur. Primo litera C repetita ex fine vocis proxime præcedentis, ἠθέλησας. Dein ex literis T & I junctis nata est una M, hoc modo:

L. { vera, ΗΘΕΛΗCΑ-CΩΤΙΑ.
corrupta, ΗΘΕΛΗCΑC-CΩΜΑ. }

Simile mendum observavi natum ex repetito C. in *Eccles.* X. 15. ubi Cod. *Alex.* Μόχθος τοῦ ἄφρονος σκο-

τώσει αὐτόν. Pro *σκοτώσει*, legendum *κοπώσει*, ut rectè habent *Ald.* & *Complut.* & convenit cum Hebr. sed librarius ille Alexandrinus oscitanter ex præcedente voce repetiit literam C, & dein pro Π legit Τ, hoc modo:

L. { vera, ΑΦΡΟΝΟCΚΟΠΩCΕΙ.
corrupta, ΑΦΡΟΝΟCCΚΟΤΩCΕΙ. }

Similiter ad *Esai.* XL. 3. Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, *Marchali* Codex addit, διὰ τῆς σαβ͵βάτου, ubi legendum ἀβάτου.

L. { vera, ΔΙΑΤΗCΑΒΑΤΟΥ.
corrupta, ΔΙΑΤΗCCΑΒΒΑΤΟΥ. }

Apud Julianum *Epist. ad Athen.* pag. 286. legitur ἐπὶ τὰς Στοτίας Ἄλπεις, pro ἐπὶ τὰς Κοτίας Ἄλπεις, ut in margine correctum. ubi pariter vides τὸ σ perperam repetitum ex fine præcedentis dictionis. Idem huic loco accidisse puto. Et olim in Versione Græca fuisse, ὠτία δὲ κατηρτίσω μοι, videtur colligi posse ex eo, quod in editione vulgata latina, ab Hieronymo ad Græcorum exemplarium fidem hic correcta, ita redduntur verba: *Aures autem perfecisti mihi.* id quod Græcæ lectioni respondisse, vel ex eo constare monet Usserius pag 85. *de Edit. LXX. Intt.* quod a Sunia & Fretella alias id fuisset objectum, minores longe quam hæc est inter textum Græcum & Versionem Hieron. differentias hic colligentibus. Docet ibidem Usserius, eandem lectionem secutum esse Eusebium Cæsareensem, qui in Commentariis suis ad Psalterium sic est interpretatus: *Aures meas & eloquiorum tuorum obedientiam, perfecisti mihi.*

Psalm. XLIII. 12. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.) Versio Lat. *Vendidisti populum tuum sine pretio, & non fuit multitudo in jubilationibus eorum.* Sed Hebr. pro membro posteriore habet, *& non multiplicasti in pretiis eorum.* Syrus, *& non multiplicasti commutationem eorum.* Unde igitur Græci suas hic habent *jubilationes?* Persuasum habeo, Græcos recte vertisse, nimirum ἀλλάγμασιν, quæ vox ipsis sæpe pro *pretio* vel *permutatione* usurpata, adeoque recte cum τιμῇ jungitur. ita *3. Reg.* X. 28. Καὶ ἐλάμβανον ἐν Θεκουὲ ἐν ἀλλάγματι. & Cap. XX. 2. δώσω σοι ἀργύριον ἄλλαγμα ἀμπελῶνός σου τούτου. apud *Jobum* XXVIII. 15. de sapientia, οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς, & vers. 17. καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ. *Thren.* V. 4. Ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθεν. *Amos.* V. 12. λαμβάνοντες ἀλλάγματα. Ita hic etiam scripserant Interpretes ἀλλάγμασιν. Sed vox hæc recte posita ab antiquis, turpiter deinde à Librariis depravata est in ἀλαλάγμασιν.

Psalm. XLVII. 1. 2. Μέγας κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς.) Haud dubie corrupta est vox Εὐρίζων. nam nihil habet quo referri queat. Vera itaque videtur lectio quam exhibent *Ald.* & *Compl.* εὐρίζῳ. Similiter apud Hesychium

ſychium corrupta legitur hæc vox, ubi hunc allegat locum h. v. Εὐρίζων ἀγαλλιάματι, καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χαροποιούς. Ex τῷ, ἔχοντι ſatis patet, ſcripſiſſe Lexicographum εὐρίζῳ, in caſu ſexto; non vero εὐρίζων. Suidas recte, Εὐρίζῳ, Δαβίδ· Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς· ἀντὶ τῦ ἐπιμόνῳ, καλῶς ἐῤῥιζωμένῳ. Sed præterea minus recte diſtincta ſunt (ut mihi quidem videtur) hæc verba. nam vox εὐρίζῳ non pertinet ad ſequentem ἀγαλλιάματι, ſed ad præcedentem ὄρει. Diſtingue igitur hoc modo: Μέγας κύριος - - - ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτῦ εὐρίζῳ, ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. *Magnus eſt Dominus in monte ſuo ſancto bene fundato, exultatione totius terræ.* Ita ut mons Sion a Davide prædicetur bene radicatus, firmus & fundatus, idemque mons etiam dicatur gaudium & exſultatio omnium hominum. Referri debet huc locus *Eſai.* LX. 14. 15. - - - - καὶ κληθήσῃ Πόλις Σιὼν ἁγίου Ἰσραὴλ· - - - καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς. & *Jeremiæ* in *Threnis.* c. II. 15. Αὕτη ἡ πόλις, ἐρῦσι, ςέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς. adde Eſai. LXII. 7. - - - καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς.

Pſalm. LXI. 11. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός.) Hæc verba apud Suidam in v. Ἅπαξ citantur. ubi ἅπαξ exponitur *omnino* h. v. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, ἀντὶ τῦ ἀποφαντικῶς, ἢ παντελῶς. τὸ ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, οὐκ ἐπὶ τῦ ἀριθμοῦ, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ πάντως ἐσομένου. Ad quem locum notavit Vir Doctiſs. deſumta eſſe verba ex *Hebr.* I. 1. Verum ibi non reperiuntur. procul omni dubio ex hoc Pſalmi loco deſumſit Suidas.

Pſalm. LXXII. 4. Ὅτι οὐκ ἔςιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ.) Heſych. Ἀνάνευσις, ἀναβίωσις, ἀνάπαυσις, ἀνάνηψις. Ad quem locum Vir Doctus pro Ἀνάνευσις emendat Ἀνάνηψις, & pro ἀνάνηψις, ἀνάληψις. Verum ego nihil mutarem. reſpexiſſe enim videtur Lexicographus ad hunc Pſalmi locum, ubi vocem ἀνάνευσις interpretatus eſt vel ἀναβίωσις; *ad vitam reditus*, vel ἀνάνηψις, *evigilatio*, vel etiam ἀνάπαυσις, *requies.* Nota, verſionem Arabicam hic etiam habere, *requies.* Sic illa, *Non eſt enim requies in morte eorum.*

Pſalm. LXXVI. 2. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μυ.). Suidas ex hoc loco ἀπηνήνατο exponit, ἀπηρνήσατο, παρῃτήσατο, οὐκ ἠθέλησεν. apud *Matth.* II. 18. pro eo dicitur, ὐκ ἤθελε παρακληθῆναι.

Pſalm. LXXXII. 1. Μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.) Καταπραΰνειν hic eſt *quietum ſe tenere.* Heſych. hunc locum forte ſpectans, Καταπραΰνεις, ἡμεροποιήσεις, σιωπήσεις. Sed emenda ex hoc Pſalm. Καταπραΰνῃς, ἡμεροποιήσῃς, σιωπήσῃς.

Pſalm. LXXXIX. 9. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ συ ἐξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη.) Verſio Lat. *Et in ira tua defecimus. Anni noſtri ſicut aranea meditati ſunt.* & Vulg. *Anni noſtri ſicut araneæ meditabuntur.* Ex quibus verbis ſenſum commodum quis eliciet? Aliter diſtinguenda ſunt verba (non jam diſputo utrum recte ex Hebræo expreſſa ſint, nec ne:) hoc modo: - - - τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη. Ἐμελέτων, αἱ ἡμέραι τῶν

ἐτῶν ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη. *Anni noſtri ad inſtar araneæ. Meditari ſoleo, quod attinet ad dies annorum noſtrorum, in iis ſeptuaginta anni.* Conſtructio ſimilis Pſalm. CII. 15. Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ. apud *Job.* XXVIII. 5. Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος. & vers. 7. Τρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν. 2. Reg. XXII. 31, Ὁ ἰσχυρὸς, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. ita hic nominativus abſolute ponitur, Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν.

Pſalm. XCI. 10. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλέῳ πίονι.) Quod ad priora verba attinet, ſimilis locus eſt *Numer.* XXIII. 22. ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ. & *Deuter.* XXXIII. 17. κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ. Pſalm. CXI. 9. τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. In poſterioribus verbis, ἐν ἐλέῳ πίονι manifeſtum vitium, quæ tamen Lat. vertuntur, *in miſericordia pingui.* Pro ἐλέῳ leg. ἐλαίῳ, ut rectè *Ald.* & *Compl.* atque ita *Hebr.* hab. *oleo pingui*, id quod Homerus dicere amat, λίπ' ἐλαίῳ. Ortum eſt hoc mendum e pronuntiationis affinitate. ſimiliter enim fere pronuntiabant diphthongum αι & vocalem ε, ut alibi dixi. Idem in hac voce mendum occupavit editionem *Rom.* in Pſal. LXXXVIII. 20. Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλέει ἁγίῳ ἔχρισα αὐτόν. ubi iterum Lat. Verſio, *in miſericordia ſancta unxi eum.* Lege ἐλαίῳ ἁγίῳ, ut habet *Alex.* Hebr. *oleo ſancto.* quæ locutio eſt etiam *Numer.* XXXV. 25. ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ. ita contra ἐλαίῳ pro ἐλέῳ eſt in verſione *Aquilæ* apud *Eſai.* XVI. 5.

Pſalm. CVII. 8. Ἐφραὶμ, ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου.) Heſych. eadem hæc verba habet, additque, καὶ Ἐφραὶμ, ὁ παράκλητος, κεφαλὴ δὲ ἡ διάνοια.

- - - vers. 9. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.) Hæc verba habet etiam Heſych. in voce Μωὰβ, additque, ὅλων ἐθνῶν τὸ σύστημα διὰ τῆς τοῦ Μωὰβ προσηγορίας αἰνίττεται. &c.

Ibid. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου.) Heſych. pro ἐπιβαλῶ legit ἐκτενῶ, his verbis: Ἰδουμαία, τόπος· φησὶν γὰρ, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, τουτέστιν, ἐπὶ τὴν ἐκλείπουσαν οἰκουμένην ποιήσομαι τὴν πορείαν.

Pſalm. CXVIII. 70. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν.) Ἐτυρώθη notat *obduratum eſt.* Ex h. l. emendandus Heſychius, qui, Ἐτρώθη, ἐσκληρύνθε. poſterius recte emendavit Salmaſius per ἐσκληρύνθη. Sed prius non attigit, vel forſan typothetæ eſt vitium. Lege ut in hoc Pſalm. Ἐτυρώθη, quod etiam literarum ſeries poſtulat. nam ponitur apud eum hæc vox inter Ἐτυμπανίσθησαν, & Ἐτύφωσεν. Schol. ad hunc Pſalmi locum etiam exponit per ἐσκληρύνθη.

- - - vers. 78. Ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.) ἀδολεσχήσω hic eſt *jugiter meditabor.* ſic optime interpretatur Suidas v. Ἀδολεσχία, quam poſtquam expoſuerat per Φλυαρία &c. addit, Ἀδολεσχία δὲ παρὰ τῇ Γραφῇ, ἡ συνεχὴς μελέτη. καὶ ἀδολεσχήσω, ἀντὶ τοῦ, συνεχῶς μελετήσω. Sic vers. 15. hujus Pſalmi, Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω. & vers. 27. καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. & Pſalm. LXXVI. 6. Καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν.

Pſalm.

Pſalm. CXXI. 6. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.) Εὐθηνία *abundantiam* & *fertilitatem* denotat, uti etiam *Genes.* XLI. 29. & in hoc Pſal. vers. ſeq. καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Alij Interpretes pro hac voce habent ἠρεμία, i. e. *tranquillitas*, *quies.* Sed cavendum, ne legamus ἐρημία, *ſolitudo*: quemadmodum legiſſe Hodium obſervavi pag. 289. ubi adducitur locus e *Pſalm.* XXIX. 6. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου. &c. ad quæ verba Origen. κατὰ δὲ Συμ - - - ἐν τῇ ἐρημίᾳ μου. Sic legit Hodius pro ἠρεμίᾳ, vertitque, *in ſolitudine mea.* quòd ἀπροσδιόνυσον.

Pſalm. CXXXVIII. 7. Ποῦ πορευθῶ &c.) Simile eſt illud Plutarchi de *Superſtit.* pag. 166. Ποῦ μεταστῇ, ποῦ φυγῇ, ποίαν γῆν ἄθεον εὕρῃ, ποίαν θάλατταν, εἰς τί καταδὺς τοῦ κόσμου μέρος καὶ ἀποκρύψας σεαυτὸν, ὦ ταλαίπωρε, πιστεύσεις, ὅτι τὸν Θεὸν ἀποπέφευγας.

Pſalm. CXXXVIII. 11. Ἄρα σκότος καλαπατήσει με.) h. e. *Forſitan tenebræ conculcabunt me.* Sed Interpretes forſan pro καλαπατήσει ſcripſerunt καλαπετάσει, *velabunt.* Sic etiam verſio *Arab.* & alius Interpr. Gr. καλύψει, quemadmodum monuit Chryſoſtomus. Sed in eodem Pſalmo paullo ante vers. 9. Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πλέρυγάς μου κατ' ὀρθόν· lege ὄρθρον, pro ὀρθὸν, uti habent *Alex. Ald.* & *Complut.* Sic enim hab. Hebr. *diluculo.*

Pſalm. CXLII. 4. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα.) Citat hunc locum Suidas in voce Ἀκηδία. ubi Ἀκηδία, ἡ ῥαθυμία, ἀχθηδὼν, λύπη. Δαβίδ. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου.

AD JOBUM.

Cap. V. 4. Πόῤῥω γένοιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων.) Apud Heſychium legitur primo per α, Καλαβρισθείησαν, quod exponitur, χλευασθείησαν. & poſtea per ω, Κωλαβρισθείησαν, quod explicatur, κωπηθείησαν, ποδοκοπηθείησαν. De eo videndus omnino eruditiſſimus Kuſterus ad Suidam.

Cap. VI. 7. Βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου, ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος.) Vox Βρόμος hic alio ſignificatu ſumitur quam infra cap. XVII. 11. Αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ ubi *ſtrepitum* ſignificat; hic vero *foetorem*, uti etiam *Joel.* II. 20. καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ. Heſychio etiam βρόμος eſt ὀσμή.

Cap. IX. 9. Ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἕσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα Νότου.) Vera eſt hæc lectio, ταμεῖα Νότου· non verò illa altera *Aldinæ* edit. quæ habet ταμίαν. Confirmari iſta poteſt ex Heſychio, qui verſum hunc integrum pari modo habet in voce. Ὠρίων. Ὡς οὖν ἐνταῦθα εὕρομεν τὸ ὄνομα ἐν Ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ τοῦ Ὠρίωνος, οὕτω τοῦ Ἀρκτούρου καὶ τοῦ Ἑσπέρου καὶ τῆς Πλειάδος ἐν τῷ Ἰώβ. ὅς φησιν, Ὁ ποιῶν πλειάδα, καὶ Ἕσπερον, καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα Νότου,

Cap. XI. 17. Ἡ δὲ εὐχή σου ὥσπερ Ἑωσφόρος· ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή.) Pro εὐχὴ legendum puto ψυχή· nam εὐχὴ hic eſt ἀπροσδιόνυσον. Sed ψυχὴ & ζωὴ ſæpe in uno verſu junguntur etiam alibi in hoc libro. Sic Cap. XXXIII. 22. Ἤγγισε δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν Ἅδῃ. & vers. 28. Σῶσον ψυχήν μου, τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, καὶ ἡ ζωή μου

φῶς ὄψεται. vers. 30. Καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωή μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν. dein Cap. XXXVI. 14. & Psalm. VII. 5. Καταδιώξαι ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Thren. III. 58. Ἐδίκασας κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἐλυτρώσω τὴν ζωήν μου. Sirach. LI. 6. Ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου ἦν σύνεγγυς Ἅδου κάτω.

Cap. XXV. 3. - - - ὅτι ἐστὶ παρέλκυσις πειραταῖς.) Hesychius ex h. l. παρέλκυσις, βραδος, βραδυτής. Hæc Jobi verba debuisset adducere Sopingius ad illum Hesychij locum, non vero illa Sirach. ubi est παρελκύσης.

Cap. XXXVI. 30. Ἰδοὺ ἐκτείνει ἐπ' αὐτὸν ἠδώ, καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν.) Quod attinet ad vocem Ἠδώ, Interpretes retinuisse videntur Hebræam, sed aliter lectam ac hodie. Cum enim in codicibus hodiernis legatur אורו *lumen suum*, illi legerunt אֵידו quam vocem servarunt scribentes Ἠδώ, in cod. sc. *Vaticano*, sed in *Alex.* pro ἠδώ est τὸ τόξον. Jam ex Vatic. cod. lect. Hesychius hunc ipsissimum Jobi locum spectans, Ἠδώ, inquit, ἶρις, ἤγουν τόξον. Si Gujetus intellexisset, vocem illam Hebræam, & apud *Jobum* occurrere, non ita in Notis ad illa Hesychij verba de ejus vocis origine scripsisset, ac si παρὰ τὸ ἦδος esset ἠδώ, quia τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡδεῖα ἶρις.

Cap. XXXVII. 9. Loquitur Eliu de magnis Dei operibus, inter alia, Ἐκ ταμείων ἐπέρχονται ὀδύναι, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψῦχος.) Quum in eo hic est, ut recenseat varia opera quæ quotidie producit Deus, ut pluvias, tonitru, fulmen, grandinem, ventos, turbines; quem, quæso, locum habebunt hic ὀδύναι, *dolores*, quibuscum mox jungitur ψῦχος, *frigus*? Non mihi sane videtur hæc vox a manu Græcorum Interpretum esse profecta, sed potius imperiti cujusdam scribæ. Interpretes haud dubie scripserant δῖναι, h. e. *vortices*, *turbines*. quam vocem etiam supra bis adhibuerant in hoc ipso libro, sc. Cap. XIII. 11. & XXVIII. 10. atque ita hic Codex Hebr. *E penetralibus venit turbo*. Idem Græci dixerunt, Ἐκ ταμείων ἐπέρχονται δῖναι. quo modo hic legendum. Ceterum pro ἀκρωτηρίων quod sequitur in hoc versu, suspicaretur quis scripsisse Interpretes Ἀρκτῴων, i. e. Βορείων τόπων, ut habet Hesych. vel Ἀρκτούρου, vel simile quid. Certe *Vulg.* habet, *& ab Arcturo frigus*. Convenit hoc etiam cum *Hebr.*

AD PROVERBIA.

Proverb. VIII. 30. Ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα) Hesych. hoc ipsum ἁρμόζουσα exponit συμφωνοῦσα, συνοικειουμένη, ἢ κοσμοῦσα. Tertull. *adv. Hermog.* Cap. XVIII. hab. *Ego eram compingens cum ipso*. Sed Cap. XXXII. habet, *Ego eram modulans cum ipso.*

Cap. XI. 5. Δικαιοσύνη ἀμώμους ὀρθοτομεῖ ὁδούς.) Pro ἀμώμους lege ἀμώμου, quam lectionem exhibent *Alex.* & *Complut.* Sic etiam *Vulg.* & alii.

Cap. XVIII. 18. Ἀντιλογίας παύει σιγηρός.) Corrupta à librariis vox postrema, pro qua legi debet κλῆρος, ut habet *Ald.* Edit. Sic enim *Hebr.* & *Syrus*.

Cap.

Cap. XXI. 1. Ὥσπερ ὁρμὴ ὕδατος, ὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεῦ.) Huc ſpectat illud Themiſtij *Orat.* V. pag. 141. Πεπίστευκε γὰρ εὖ ποιῶν τῷ λόγῳ τῷ Ἀσσυρίῳ, ὃς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως λέγει, εὖ λέγων, ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ παλάμῃ δορυφορεῖσθαι. Vide etiam pag. 201.

Cap. XXV. 19. Ὁδὸς κακοῦ καὶ πὺς παρανόμυ ὀλεῖται.) Pro ὁδὸς certe legendum eſt ὀδὺς, ut habet *Alex. Hebr.* enim Codex & *Syrus* interpres habent *dens.*

Cap. XXVI. 19. Ὅταν δὲ ὀρεχθῶσι) Lege cum *Compl.* ὅταν δὲ φωραθῶσι. atque ſic etiam *Alex.* ſed vitioſe exhibetur, ὅταν δ' ἐφωραθῶσιν. Litera ε, quæ prima eſt in ἐφωραθῶσιν, perperam diſtracta eſt a præcedente vocula. Confirmant hanc lectionem ceteræ verſiones, quæ habent, *dum deprehenduntur.*

PRÆFATIO
IN
NOVAM HANC EDITIONEM.

SIſtitur Orbi Literato deſideratiſſimi Operis Sacri Tomus IV. canonicos Libros hebraico metro ligatos, apocrypham item Salomonis Sapientiam & Siraciden, in Codice *Alexandrino* στιχηρῶς ſcriptos, complectens: qui libri, utut Sacrum Veteris Teſtamenti Codicem claudant, ſi vetuſtiſſimarum membranarum, quas hæc noſtra editio κατὰ πόδα ſequitur, ſeriem ſpectes; præteritis tamen, qui eos ordine præcedunt, hiſtoricis reliquis & propheticis libris, proxime poſt *Octateuchum* abs Clariſſimo Viro JO. ERNESTO GRABE quondam ſunt editi: Rationes, quibus adductus ὁ δεῖνα Seriem Librorum Sacrorum quemadmodum in MS. Alexandrino habetur, editione hujus Tomi præverterit, ipſe in *Prolegomenis* ad hunc tomum Cap. VI. §. 9. pleniſſime expoſuit.

Nos, ut eundem in edendis ſacris Voluminibus Græcis ordinem ſervaremus, præter Clariſſimi Viri exemplum, fatorum iniquitas quæ editionem hujus tomi conſecuta eſt, permovit: Ultimus enim, quamquam ſecundo loco editus, erat hic tomus, qui vigilem τῦ πάνυ curam, manusque artifices exercuit; quippe anno hujus Seculi undecimo magno bonorum luctu & inſigni divinarum Literarum detrimento extinctus, non ultra biennium illi in publicam lucem expoſito ſuperfuit: Ita Tomum alterum & tertium, opus non adfectum tantum; ſed prorſus confectum, ut nonniſi ultimam manum deſideraret, mortalitate interceptus, alijs ex ſchedis & ſcrinijs ſuis vulgandos reliquit; qui interpoſita aliquot annorum intercapedine tandem in lucem producti ſunt, obſtetriciam operam præclare navantibus Duûmviris inter Anglos ingenij ſagacitate, eruditione, &

quod

quod primum eſt, ſingulari animi temperantia ſpectatiſſimis, quorum alter alteri in hoc munere digne ſucceſſit. Poſthumi ergo ſunt bini operis ſacri tomi intermedii, Libros qui Octateuchum ſequuntur hiſtoricos & Prophetarum Volumina complexi; eamque ob cauſſam tantisper a nobis ſuppreſſi, dum hic foret editus. Perfecto tandem opere integrum erit in compingendis collocandisve quatuor ejus Tomis, vel MS. Codicis Alexandrini, vel editionis noſtræ ordinem, pro cujusque arbitrio, præferre. Hæc in limine Præfationis excuſanda ſtatim duximus, ne quis forte, ut ſunt Hypercriticorum ingenia, calumniandi materiam inde ſibi caperet.

Accedo nunc ad ea explicanda, quæ in hac Tomi IV. editione a nobis ſunt præſtita: Textum damus ad fidem editionis Grabianæ ſummo ſtudio ac diligentia expreſſum, quinetiam expunctis erroribus typographicis, ſi qui in Archetypo noſtro reliqui erant, probe caſtigatum; quibus ne incuria noſtra alii ſuccederent, providenter cavimus. De MS. Codice Alexandrino, cujus puram & ſinceram lectionem hæc noſtra editio poſt Grabianam ſola refert, quæ addam non habeo, quæcunque enim ad hanc rem pertinent, graviſſime, ut ſolet, & accuratiſſime in Prolegomenis ſuis diſputavit primus ejus Editor Doctiſs. GRABE, cujus ſingularem & incredibilem prope diligentiam (quod præfiſcine dixerim) nemo unquam mortalium æquavit: Id unum nobis reſtare videtur, ut nobiliſſimi hujus Codicis antiquitatem & auctoritatem adverſus iniquas ſciolorum quorundam cavillationes, quibus eam atterere & tantum non ſuſpectam reddere nefario auſu conati ſunt, ſtrenue vindicemus: Quod Ξ. Θ. ſuo loco præſtabimus.

Variantes Romani Codicis lectiones, quas ad imas paginarum oras textui græco ſubjecimus, ut uno conſpectu duorum totius orbis nobiliſſimorum Codicum vel concordia vel diſſenſus facillima opera cognoſceretur, ex ipſa prima & rariſſima editione Sixtina comparatis inter ſe exemplaribus ſingulari ἀκριβείᾳ excerpſi, & ſubinde cum ſequioribus, iis tamen accuratioribus ectypis, qualia ſunt *Morini* Pariſinum, Londinenſe *Waltoni*, & *Boſij* Franequeranum, contuli, ut explorarem qua fide ante nos alij in hoc opere fuerint verſati Quanquam autem confidenter & citra vanam gloriam aſſeverare auſim, Exemplaris Romani lectiones ab Alexandrino diverſas ſumma religione in noſtram hanc editionem eſſe translatas; neque tamen omnes prorſus abſque diſcrimine inter utrumque Codicem diſcrepantias protinus in numerum variarum lectionum adſcripſi; ſed adhibita criſi in ſuas claſſes digeſtas notavi, de quibus h. l. pluribus agere viſum eſt, ut operi ſua conſtet ratio.

Sunt autem primo in Exemplari Romano plures manifeſti errores typographici, quos incuria fudit & humana parum cavit natura: horum ego in colligendis varijs Lectionibus nullam prorſus rationem habui, quod cum illis nihil omnino

no commune haberent, & ab ipſa MS. Vaticani norma temere diſſentirent: Ejus generis, ut ex multis paucos excerpam, ſunt: *Pſalm.* VII. 5. ἄρα τῶν, pro ἄρα ἀπὸ τῶν. XII. 6. ἐπὶ τὸ ἐλέει. XIX. 1. εἰς τῷ τέλος ψαλμὸς τὸ δαυίδ. XXXIII. 13. ἄνοθρωπος, & XLVIII. 8. ἄνθρωτος. XLII. 1. ἀπὸ προσώπου ἀδίκου, pro quibus editio Francquerana ſubſtituit ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου, quemadmodum in Scholiis Romanæ editioni adjectis expreſſum legitur: Sed hæc fortaſſis differentia inter errores numeranda non eſt. XLIV. 10. βασίλιοσσα. LXXVII. 1. προσέχετε. CV. 30. ἐξιλάλατο, pro ἐξιλάσατο. CXIII. 26. τὸ κύριον. CXXVII. 6. τὸν υἱῶν. CXXXI. 11. τοῖς κοιλίας. CXLIV. 13. οἱ δεσποτεία. CXLIX. 1. αἴνετις, pro αἴνεσις. *Job.* Cap. I. 3. ζεύγη βοῶν πεντακόσιαι. III. 25. ἐνδεδοίκειν. XLII. 11. καὶ πίοντες. *Prov.* IX. 18. τὸ σὸν ὄνομα, loco τὸ σὸν ὄμμα. XV. 18. μέλλουσα, pro μέλλουσαν. XXV. 3. ἀνεξέλεγτος, pro ἀνεξέλεγκτος. *Sapient. Salom.* II. 3. ἀποβήσεσαι. XIX. 20. εὐθάρτων, pro εὐφθάρτων. *Syrac.* IV. 31. ἐκτεταγμένη, pro ἐκτεταμένη. XIII. 7. ἐν τίς βρώμασι. XIV. 4. συνοικηθήσεται. XX. 2. ἀνθολογούμενος, pro ἀνθομολογούμενος. XXVII. 21. ἀποκακάλυψας. XXX. 9. σύμπαιζον. ib. 15. 16. υἰγεία. XXXIII. 23. ΡΕΡΙ, pro ΠΕΡΙ. XXXVII. 6. ἀμνημοσύνης, pro ἀμνημονήσης. ib. 23. καὶ καὶ οἱ καρποί. Et ut nonnulla ex *Geneſi* adjiciam, cap. XIV. 23. πάνπων. XXXVI. 37. Σαμαά, pro Σαλαμά. XLI. ἐπὶ καὶ ποταμοῦ, pro ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. XLV. 26. ἰωγήφ. κ. τ. λ. Prudens alios prætereo, ne cumulando errorum numero de rariſſimæ hujus editionis, cui ſemper ſuum conſtabit pretium, dignitate & exiſtimatione maligne detrahere videar; etenim in

Opere tam longo fas eſt obrepere ſomnum,

& quam nos impetrare ſtudemus veniam, aliis concedere æquum eſt. Conſtat tamen, ut arbitror, ex citato mendorum Syllabo, non ita omnibus numeris abſolutam & ſupra humanarum rerum ſortem poſitam eſſe editionem Romanam, ut nihil prorſus in illa deſiderari, aut ſine ſcelere mutari poſſit, quod *Sixtus Papa* V. ſuperſtitioſe nimis de ea ſtatuiſſe videtur in Diplomate huic ipſi Romanæ editioni præmiſſo, quod ita habet: „ Ad perpetuam rei memoriam. Cupientes, quantum in nobis eſt, commiſſi nobis gregis ſaluti quacunque ratione ac via proſpicere; „ ad paſtoralem noſtram curam „ pertinere vehementer arbitramur, Sacræ Scripturæ libros, quibus ſalutaris doctrina continetur, „ ab omnibus maculis expurgatos, „ integros puroſque pervulgari. „ Id nos in inferiori gradu conſtituti, quantum potuimus, ſtudio „ & diligentia noſtra præſtitimus, „ & in hac altiſſima ſpecula a Deo „ collocati, aſſidue mentis noſtræ „ oculis ſpectare non deſiſtimus. „ Cum itaque ſuperioribus annis „ piæ recordationis Gregorius Papa *XIII.* prædeceſſor noſter, nobis ſuggerentibus, Græcum Vetus Teſtamentum juxta *LXX.* Interpretum editionem, qua ipſi „ etiam Apoſtoli nonnunquam uſi „ fuerunt, ad emendatiſſimorum „ Codicum fidem expoliendum „ mandaverit; ejus rei cura dilecto

„ filio noſtro Antonio S. Romanæ „ Eccleſiæ Presbytero Cardinali Carafæ, & ad id per eum delectis „ eruditis aliquot Viris demandata; & jam expolitio hujusmodi, „ permultis exemplaribus ex diverſis Italiæ bibliothecis, & præcipue ex noſtra Vaticana diligenter collatis, matureque examinatis, abſoluta ſit. Volumus & „ ſancimus ad Dei gloriam & Eccleſiæ utilitatem, ut Vetus Græcum Teſtamentum, juxta *LXX.* „ ita recognitum & expolitum, ab „ omnibus recipiatur ac retineatur, „ quo potiſſimum ad Latinæ Vulgatæ editionis, & veterum SS. „ Patrum intelligentiam utantur. „ Prohibentes, ne quis de hac nova Græca editione audeat in poſterum, vel ADDENDO, vel „ DEMENDO, QUICQUAM „ IMMUTARE. Si quis autem „ aliter fecerit, quam hac noſtra „ ſanctione comprehenſum eſt, noverit ſe in Dei Omnipotentis, „ beatorumque Apoſtolorum Petri & Pauli indignationem incurſurum. Datum Romæ apud S. „ Marcum ſub Anulo Piſcatoris. „ VIII. Octobris MDLXXXVI. „ Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Tho. Thom. Gualterutius.

Occurrunt deinde, ut in viam redeamus, præter manifeſtos errores typographicos, alius generis diſcrepantiæ, quæ itidem non ex ipſa MSS. Codicum diſcordia originem trahunt, ſed diverſo Editorum ingenio, nonnunquam & incuriæ tribuendæ ſunt, qui veterum membranarum Scripturam nulla vocum ſeu inciſorum diſtinctione interruptam, ſed continuis nexibus cohærentem pro arbitrio ſuo varie dividere, quinetiam accentibus & ſpiritibus, quibus omnino carent, munire ac illuſtrare cœperunt: Qua in parte minus adhibuiſſe diligentiæ Editores Romanos, nemo inficias iverit, qui vel curſim quem recenſuêre Codicem inſpexerit; innumeris enim in locis accentuum ſpirituumque ſigra incpte permutantur, v. g. *Pſalm.* 88: 30. ὠς, pro ὡς. *Job.* 8: 12. male ἔτι ὂν ἐπὶ ῥίζης. 21: 10. ἡ βῦς, pro ἡ βῦς. ita *Genes.* 21: 23. 24. ὅμοσον & ὀμοῦμαι. *Exod.* 14: 8. ἄρμασι. cap. 27. conſtanter εὖρος, pro εὖρος: Quædam etiam nomina propria præter uſum aſpirant, ut *Genes.* 36. paſſim ἐλίφας, alibi ὀχοζὰθ, Ἠσαῦ. &c. & contra ἄγαρ, ἰβερίοι. &c. Frequentiſſima autem hæc varietas circa vocem αὐτός, pro qua paſſim ſubſtituunt αὐτός: ſic *Genes.* 43: 32. αὐτοῦ ter, pro αὐτῷ expreſſum legitur, ita quoque *Pſalm.* 2: 5. bis. &c. Quanquam autem circa ſolos accentus & ſpiritus varient iſtæ, de quibus nunc nobis ſermo eſt, diſcrepantiæ; ſenſum tamen nonnunquam mutant, ſubinde & evertunt: quamobrem non ita prorſus ſunt negligendæ, quaſi nullius eſſent momenti: licet pro veris ipſorum Codicum MSS. differentiis neutiquam ſint habendæ: Non eſt animus magna exemplorum vi Lectores fatigare, ex numero eorum, quæ in promtu ſunt, pauca quædam depromam: Frequenter ſola accentus varietate *Caſus rectus* abit in *Dativum*, *Præſens* in *Futurum*, modus *Indicativus* in *Subjunctivum* &c. & viciſſim. v. g. *Pſalm.* 9: 8.

Oxon.

Oxon. Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, *Rom.* μένει. 32 : 20. *Oxon.* ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ, *Rom.* ὑπομένει, & notat Clar. *Bos. Ald.* & *Compl.* Futurum præferre. 101 : 13. *Oxon.* μενεῖς, *Rom.* μένεις, & vers. 27. διαμενεῖς, *Rom.* διαμένεις, ita quoque *Psalm.* 118 : 90. *Ecclesiast.* 10: 14. πληθυνεῖ, *Rom.* πληθύνει. *Sirac.* 39 : 7. κατευθυνεῖ, *Rom.* κατευθύνει. 43 : 31. μεγαλυνεῖ, *Rom.* μεγαλύνει. *Job.* 28 : 12. 13. εὑρεθῇ, *Rom.* εὑρέθη. *Prov.* 7 : 4. εἰπὸν, *Rom.* εἶπον. *Job.* 37 : 3. βοήσεται φωνὴ, *Rom.* βοήσεται φωνῇ. 39 : 24. ὀργῇ ἀφανιεῖ τὴν γῆν, *Rom.* ὀργή. &c. &c. Confer Clariss. GRABII *Prolegomena* ad h. tom. Cap. II. §. 9. Ita quoque diversa vocum distinctio sensûs quandoque varietatem inducit. *Job.* 31 : 26. uterque Codex MS. ηουχορωμενηλιον, quæ *Rom.* Ed. ita distinguit ἢ οὐκ ὁρῶμεν ἥλιον, melius *Alex.* juxta *Hebr.* ἢ οὐχ ὁρῶ μὲν ἥλιον. *Sirac.* 48 : 18. *Rom.* ἀνέβησεν ναχηρεὶμ: in MS. continuis literis scriptum ανεβησενναχηρειμ, distinguendum vero cum Edit. nostra ἀνέβη Σενναχηρεὶμ. *Job.* 10: 15. ἐάν τε γὰρ ἀσεβὴς ὦ, *Rom.* ἀσεβήσω. &c. &c.

Observandum præterea Editiones *Romanam* & *Oxoniensem* Clarissimi GRABII pluribus in locis orthographia inter se differre; quandoquidem illa receptum nobis scribendi morem sequitur; hæc ab usu nostro recedens passim MS. *Alexandrini* vetustissimi orthographiam servat. Has ego inter utramque editionem discrepantias, quod itidem non ex ipso MSS. dissensu, sed ab Editorum ingenio penderent, e Variarum Lectionum numero excerptas & in suas classes distributas h. l. recensere malui. *Rom.* editio constanter habet εἶδον, ubi in *Oxon.* Grabiana legimus ἴδον, idque per omnes personas & modos: *Genes.* Cap. I. octies hæc differentia occurrit, nimirum vers. 4. 8. 10. 13. 18. 21. 25. 31. ita *Psalm.* 106: 24. ἴδον, *Rom.* εἶδον. CVIII. 25. ἴδοσαν, *Rom.* εἴδοσαν. CV. 44. ἴδε, *Rom.* εἶδε; quinimmo & in compositis, *Psalm.* XXI. 18. ἐπίδον, *Rom.* ἐπεῖδον. XCI. 12. ἐφῖδεν, *Rom.* ἐπεῖδεν. *Job.* Cap. VI. 14. ὑπερίδε, & vers. 15. προσίδον, *Rom.* ὑπερεῖδε & προσεῖδον. *Sirac.* Cap. XXIII. 11. *Oxon.* ὑπερείδῃ, *Rom.* ὑπερίδῃ. &c. Exemplar *Rom.* pro eo quod in editione *Grabiana* legitur ἔλειπον, constanter habet ἔλιπον. *Prov.* XI. 4. ἐλειπε, *Rom.* ἔλιπε. & in compositis, *ibid.* cap. IX. 12. ἀπέλειπε, *Rom.* ἀπέλιπε. *Psalm.* VIII. 7. ἐξέλειπον, *Rom.* ἐξέλιπον, sic etiam *Psalm.* LXXXIX. 7. 9. CI. 4. CVI. 5. CXVIII. 82. 123. &c. *Prov.* XXIV. 10. ἐκλείπῃ, *Rom.* ἐκλίπῃ. *Ps.* CXVIII. 87. ἐγκατέλειπον, *Rom.* ἐγκατέλιπον, ita quoque *Ps.* XXXIX. 13. *Prov.* IV. 6. &c. Constanter editio *Romana* pro eo quod in MS. *Alex.* scriptum legitur ἐξωλέθρευσε, habet ἐξωλόθρευσε, ita *Ps.* XLIII. 3. ἐξολεθρεύσωμεν, *Rom.* ἐξολοθρεύσωμεν. LXXXII. 5. ἐξωλεθρεύθησαν, *ibid.* vers. 11. ἐξολεθρευθήσονται XXXVI. 9. hujus differentiæ plura occurrunt exempla *Ps.* XXXVI. 22. 28. 38. XCI. 8. C. 8. CV. 23. &c. Codex *Alexandrinus* uti exprimitur in editione Grabiana passim ex duplicato consona alteram abjicit. e. g. *Ps.* XLI. 8. καταρακτῶν, *Rom.* καταρρακτῶν. XXI. 5. ἐρύσω, *Rom.* ἐῤῥύσω. *ib.* v. 11. ἐπερίφην, *Rom.* ἐπεῤῥίφην. XI. 4. μεγαλορήμονα, *Rom.* μεγαλοῤῥήμονα. ita *Psalm.* XXXVII. 17. ἐμεγαλορημόνησαν. *Job.* XLI. 10. διαριπτοῦνται, *Rom.* διαῤ-

ἐιπῖεῦλαι. *Prov.* III. 21. παεggρυῆς, *Rom.* παρεῤῥυῇς. cap. V. 23. ἐξερίφη, *Rom.* ἐξεῤῥίφη. *Ps.* XLIV. 17. LXXXVI. 4. ἐγενήθησαν, *Rom.* ἐγεννήθησαν. CVI. 37. γενήματος, *Rom.* γεννήματος. *Sirac.* XLV. 20. πρωτογενημάτων. *Job.* XXX. 4. 5. ἐμασῶντο, *Rom.* ἐμασσῶντο. &c. Ex hac ſcribendi conſuetudine natæ quoque ſunt illæ anomaliæ, cum antiqui librarij in diverſis etiam vocibus ex priſco more ſine ulla diſtinctione ſibi invicem junctis, alteram ex concurrentibus iisdem conſonis abjicere ſolebant, una tantum expreſſa; & miror profecto plurima ejus generis exempla a Clariſs. *Grabio* in numerum vitioſarum Codicis Alexandrini lectionum eſſe adſcripta. v. g. *Ps.* II. 9. in MS. *Alex.* legitur ωσκευη, quod diviſis vocibus ex noſtro ſcribendi uſu ita habet ὡς σκευή. *Ps.* XC. 7. MS. *Alex.* κλιτουσυ, pro κλίτους σου. CI. 8. CXXIII. 7. MS. *Alex.* ωστρουθιον, pro ὡς ςρουθίον. CV. 36. εισκανδαλον, pro εἰς σκάνδαλον. CXXIV. 5. τασϊρεγγαλιας. CXXXI. 3. εισκηνωμα. &c. Adeoque cum in antiquiſſimis monumentis conſtanter hic ſcribendi uſus obtineat, pro certa potius ſcripturæ proprietate, non pro calami vitio erunt habenda. Circa augmenta verborum temporalia, quæ vocant, ſequentes potiſſimum occurrunt inter utramque editionem diſcrepantiæ ex priſco librariorum uſu ortæ. *Sirac.* XXX. 5. *Alex.* ηὐφράνθη, *Rom.* εὐφράνθη, ita quoque cap. LI. 15. nec non *Psal.* XXXIV. 15. LXXXIX. 14. CVI. 30. *Prov.* VIII. 31. ἐνηυφραίνετο, *Rom.* ἐνευφραίνετο. *Psal.* XXXIX. 3. κατηύθυνε, *Rom.* κατεύθυνε. *Sirac.* XLIX. 2. κατηυθύνθη. *Job.* XLII. 12. ηὐλόγησε paſſim pro εὐλόγησε. *Prov.* XI. 25. ηὐλογημένη. *Sirac.* XLV. 19. ηὐδόκησε, *Rom.* εὐδόκησε. *Ps.* CXXVIII. 2. ἠδυνήθησαν, *Rom.* ἠδυνήθησαν. CXVIII. 129. ἐξερεύνησεν, *Rom.* ἐξηρεύνησεν. CXXXVIII. 18. ἐξεγέρθην, *Rom.* ἐξηγέρθην. &c. Denique & aliæ nonnullæ ſunt ejusdem originis diſcrepantiæ, quibus Variantium numerum inepte locupletare nolui. v. g. *Ps.* XXX. 8. επεῖδες, *Rom.* ἐφεῖδες. CXVIII. 43. 49. 74. 81. 114. 147. &c. ἐφήλπισα, *Rom.* ἐπήλπισα. CXLV. ἐπ' υἱοὺς, *Rom.* ἐφ' υἱοὺς. CXXXIV. Λευεὶ, *Rom.* λευὶ. XXXV. 9. χειμάῤῥουν, *Rom.* χιμάῤῥουν. *Sirac.* XLIX. 8. χερουβείμ, *Rom.* χερουβίμ. *Job.* V. 26. θημωνία, *Rom.* θιμωνία. ibid. cap. XX. 24. χάλκεον, *Rom.* χάλκειον. *Prov.* III. 14. κρεῖττον, *Rom.* κρεῖσσον *Genes.* XII. 20. συνπροπέμψαι, *Rom.* συμπροπέμψαι. &c. Notandum quoque Cod. *Alex.* *Ps.* LXXXIX. 11. legere γιγνώσκει, pro γινώσκει, uti hæc noſtra habet editio.

Quanquam autem Editio *Romana* lectionem ſuam conſtanter ad receptum hoc tempore ſcribendi uſum accomodet, plura nihilominus hinc inde veteris ſcripturæ veſtigia conſervat, uti jam *Præfatione* noſtra ad *Tom. I.* ſubindicavimus, id quod novis exemplis confirmare, erit (ut arbitror) operæ pretium. Huc referendum primo, quod nomina propria, divina, gentilitia &c. in editione *Sixtina* præter uſum nobis receptum literis majoribus ceu initialibus a reliquo contextu diſtincta non habentur, excepta voce ΔΙΑΨΑΛΜΑ, quæ per integrum Pſalmorum Librum uncialibus literis expreſſa legitur, idque procul omni dubio ad imitationem membranarum veterum, in quibus iſta vox auro vel minio picta & ita a reli-

reliquo contextu diſtincta cernitur: Huc quoque pertinet, quod editio *Rom.* ν ἐφελκυϛικὸν quamvis proxime ſequente conſona plurimis in locis ſervat. e. g. *Genes.* XXX. 16. εἰσῆλθεν δέ. XXXIX. 7. εἶπεν κοιμήθητι. *Exod.* IV. 3. εἶπεν Κύριος. ibid. v. 6. ἐξήνεγκεν τήν. v. 7. εἶπεν πάλιν. VII. 7. ἐλάλησεν πρός. IX. 10. ἔλαβεν τήν. XXVI. 18. εἴκοσιν ϛύλους. *Levit.* I. 1. ἐλάλησεν κύριος. VIII. 28. ἔλαβεν μωυσῆς. *Deuter.* VII. 10. μισοῦσιν κατά. *Pſal.* XXII. 3. ωδήγησέν με. CXIII. 19. ἔϛιν, κύριος. *Sirac.* XXXVI. 11. 12. εὐλόγησεν καὶ ἀνύψωσεν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασεν καὶ &c. Aliquando, rarius tamen, abjicit illud ν. quamvis proxime ſequente vocali. *Exod.* XIV. 6. ἔζευξε οὖν. *Deuter.* I. 21. παραδέδωκε ἡμῖν. X. 21. ἐποίησε ἐν. XXXIV. 1. ἐϛὶ ἐπί. *Pſal.* CXVIII. 97. ἐϛί, ὑπέρ. κ. τ. λ. Exempla duplicis conſonæ pro ſimplici in editione *Romana*; *Pſal.* VI. 1. ἐλλέγξῃς. CI. 28. & CIII. 29. ἐκκλείψουσιν, ita quoque *Jobi* XIV. 28. Viciſſim ſimplex loco duplicis, *Pſal.* XXXVI. 24. καταραχθήσεται. *Sirac.* IV. 17. διεϛραμμένος. XLVI. 12. ſt. 2. ἀντικαταλλασσόμενον &c. Frequens etiam permutatio conſonantium & vocalium in exemplari *Rom.* v. g. (τ. in θ.) *Pſ.* LXXXVIII. 1. ἰσραηλίθῃ. *Prov.* XXIII. 20. οἰνοπόθης. (ι. in η.) *Pſal.* IX. 5. δηκαιοσύνην. LXXXII. 7. ἰσμαηλῆται. *Prov.* XX. 1. ὑβρισηκόν; & viciſſim (η. in ι.) *Pſal.* CI. 4. συνεφρύγισαν, rariores tamen in antiquiſſimis membranis iotaciſmi. *Pſal.* CIV. 21. κτίσεως, loco κτήσεως, ut ex noſtro ſcribendi uſu recte habet Editio *Franequerana*. (η. in υ.) in vocibus ἡμεῖς & ὑμεῖς, quæ promiſcue poſitæ ſingulis ferme paginis occurrunr, ſic *Job.* XLII. 8. ἀπώλεσε ἂν ἡμᾶς, loco ὑμᾶς, uti habet Editio *Franeq.* XI. 19. ὑσυχάσεις. (viciſſim) *Sapient.* XII. 17. ſt. 3. ἠγιείας. (υ. in ι.) *Pſal.* CXIII. 15. λάριγγι. *Sirac.* XXVII. 14. πολιόρκου. (ο. in ω.) *Pſalm.* LXXXVIII. 5. ὤμωσας. CXXXV. 4. ἀλλωτρίας. *Job.* XVIII. 17. ἀπώλοιτο. ibid. v. 11. ὠδύναι. XXI. 31. ἀνταπωδώσει. *Eccles.* VI. 10. ἰσχυρωτέρου. (viciſſim.) *Pſal.* XIX. 9. ἀνορθώθημεν. XXI. 9. σωσάτο. LXXXIV. 13. δόσει. *Sirac.* LI. 2. ſt. 2. ἀπωλείας. (ε in αι) *Prov.* IV. 15. ϛρατοπαιδεύσωσι. (ει. in ι.) *Sirac.* L. 9. πυρίου. (ε. in η.) *Job.* XIX. 2. ποιήσητε, pro ποιήσετε. Præterea alia nonnulla conſervat Editio Romana veteris ſcripturæ veſtigia, v. g. *Pſal.* XVII. 41. ἐξολέθρευσας, pro ἐξολοθρευσας. *Deuter.* XXXIII. 1. ηὐλόγησε. *Pſal.* LXXXVIII. 31. ἐνκαταλίπωσιν, ſervato ν. præpoſitionis radicali, pro ἐγκαταλίπωσιν. *Job.* XV. 17. ſt. 2. μετὰ ἐχθερὰς, haud eliſo per apoſtrophum α. *Sirac.* XLIV. 19. ſt. 2. οὐκ εὑρέθη. *Prov.* XXIX. 7. οὐκ ὑπάρχει, quibus adde quod *Eccles.* V. 17. legitur πιεῖν, pro πιεῖν, niſi forte mendum eſt, habet tamen edit. *Rom.* *Pſalm.* V. 10. ἐδολοιοῦσαν, pro ἐδολιοῦσαν &c. &c. Adeoque apparet vix aliquam in MS. *Alexandrino* deprehendi ſcripturæ anomaliam, cujus non perinde & ipſa *Romana* editio exempla plurima ſuppeditet. Hæc autem pluribus ſum perſecutus, ut pleniorem ipſius Editionis Romanæ notitiam darem, atque fidem meam & diligentiam in excerpendis diverſis ejus lectionibus probarem: Quandoquidem enim a Doctiſs. *Huiſſio*, & poſt illum a Clariſs. Duûmviris *Waltono* atque *Boſio* omnes inter utrumque Codicem diſcrepantiæ ſine diſcrimine in numerum Variarum Lec-

tionum sunt relatæ, me tacente quivis editiones illorum cum hac nostra paulo curiosius componens suspicari potuisset, quasi parum diligenter in hac opera fuerim versatus: Binæ tamen (neque pudet commissa fateri,) Variantes Editionis *Rom.* LL. attentionem nostram subterfugerunt, quas h. l. indicabimus; nimirum *Jos.* VII. 12. *Alex.* Οὐ μὴ, *Rom.* καὶ οὐ μή. *Job.* XXV. 5. *Alex.* ἐπιφαύσει, *Rom.* ἐπιφαύσκει.

Quod superest, ad instituti nostri rationem pertinere videtur, quæ in adornanda hujus tomi editione circa Editionem *Franequeranam* a nobis quasi aliud agentibus sunt animadversa, paucis explicare, ut iis, quæ Præfatione ad Tomum primum in hanc rem prælusimus major fides accedat. Et primo, quod Textum editionis *Franeq.* adtinet, nonnulla quoque in Libris hoc Tomo comprehensis occurrunt loca, in quibus ab Archetypo suo temere nonnunquam discedit, v. g. *Psal.* XIII. 3. Edit. *Rom.* habet ἰὸς ἀσπίδων τὰ χείλη αὐτῶν, hanc lectionem exprimit *B. Waltonus* in *Bibl. Polygl.* Editio autem *Franeq.* ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν, neque quicquam de genuina Archetypi lectione monet. XXXIV. 15. Edit. *Rom.* expresse legit: εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ, prorsus ut *Alex.* & *Bibl. Polygl. Franequerana* autem male vocem συνήχθησαν omisit. ibid. v. 26. *Rom.* μεγαλοῤῥημοῦντες, *Franeq.* μεγαλοῤῥημονοῦντες emendate. XLIII. 3. *Rom.* ἀλλ' ἡ δεξιά σου, *Franeq.* ἀλλ' ἀ ἡ δεξιά σου. XLIV. 6. *Rom.* ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν μου τοῦ βασιλέως. &c. *Franeq.* post *Walton.* illud μου omisit. XLVII. 5. *Rom.* in textu quidem habet οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, in notis autem ultima verba τῆς γῆς proscribit, quoniam & in *Hebr.* non sint; recipiunt tamen in textum *Walt.* & *Bos.* L. 14. Cod. *Rom.* Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με, perperam autem editio *Franeq.* illud καὶ omittit nulla addita ratione. LXXXIX. 14. *Rom.* ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν &c. in notis autem subjectis leguntur sequentia: Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν) *in cæteris libris sequitur* εὐφρανθείημεν, *quod abest etiam a metaphrasi Apollinarij*; ex quibus verbis colligas vocem εὐφρανθείημεν abesse quoque a MS. *Vaticano*: Conservat tamen illam post *Waltonum* Clariss. *Bos*, *Romanæ* editionis notâ in compendium redacta seu potius mutilata, ne quis errorem subolfaceret. *Job.* XXX. 14. κέκριται, siquidem recte assequor, rasa enim altera syllaba in exemplari, quo utor; superscriptum autem est χρη, ut legatur κέχρηται, quemadmodum *Alex.* habet. *Prov.* XVI. 30. *Rom.* διαλογίσεται, *Franeq.* secutus *Walt.* διαλογίζεται. XXIX. 27. Textus edit. *Rom.* habet βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ δικαίῳ, ad exteriorem libri marginem, ne quem offenderet hoc mendum, ab ipsis Editoribus correctum ἀδίκῳ. *Sapient.* XVI. 16. *Rom.* ἐν ἰσχύει, *Franeq.* autem juxta eum *Walt.* ἐν ἰσχύι. XIX. 4. *Rom.* προαναπληρώσωσι, emendate *Bosius* προσαναπληρώσωσι. XXII. 11. *Rom.* ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον φῶς, sensu quidem turbato: *Franeq.* ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ φῶς, ut *Alex.* habet, in quo Clariss. *Bos* secutus est *Waltonum*; adjicit autem

autem in notis *deesse in aliis libris* ἐξέλιπε γὰρ, cum & in Archetypo suo desideretur. Quantum vero ad Lectiones MS. *Alex.* a *Romano* Codice diversas adtinet, in editione *Franeq.* desiderantur plurimæ, & perperam traduntur multo plures: non loquar de illis, quas notante Clariss. GRABIO *Huissius* jam olim neglexerat, & quæ ne in *Bibliis* quidem *Polygl.* comparent; illas tantum breviter attingam, quæ a Clariss. *Bosio*, cum ex Bibliis Waltoni Polygl. transscriberet, vel prorsus omissæ, vel depravatæ sunt: utriusque generis pauca quædam exempla proferam. Perperam traduntur in Editione *Franequerana*, quanquam in *Bibliis Polygl.* Anglicanis recte habeant, sequentes Lectiones. *Psalm.* II. 7. *Alex.* διαγγελῶν, non ut Clar. *Bos* tradit διαγγέλλων, neque enim ita a *Rom.* dissentiret. *Job.* II. 4. *Alex.* τῷ ἀνθρώπῳ, non absque articulo, uti refert ed. *Franeq.* VIII. 10. *Alex.* ἐκ καρδίας σε, edit. *Franeq.* corrupte loco σε substituit σου. XXVII. 19. *Alex.* κοιμηθεὶς, non ut ut Clar. *Bos* perhibet κοιμηθεὶς. XXXI. 22. *Alex.* συντριβείη, perinde ut *Rom.* *Prov.* XVII. 4. *Alex.* τῶν χειμάτων, non sine articulo, uti habet *Franeq.* *Sapient.* II. 3. *Alex.* σβενσθέντος, non σβεσθέντος. XI. 19. *Alex.* λιχμωμένους, neutiquam λικμωμένου, ut tradit Clar. *Bos*, neque vero h. lect. habent *Bibl. Polygl.* *Sirac.* VI. 31. *Alex.* perinde ut *Rom.* σεαυτῷ, non αὐτῷ, quod unde hauserit Clar. *Bos* nescio, neque enim *Walt.* habet h. l. variantem; forte in Edit. *Franeq.* pro *Alex.* legendum *Ald.* LI. 23. *Alex.* αὐλισθήσεσθε, vel ut in *Bibl. Polygl.* scribitur αὐλισθήσεσθαι, non vero αὐλισθήσεται. &c. &c. Exempla neglectarum in Edit. *Franeq.* LL. utut in *Bibl. Polygl.* Anglicanis habeantur. *Psalm.* XXXIX. 12. *Alex.* ἀντιλάβοντο, *Rom.* ἀντελάβοντο; notat vero Clar. *Bos* *Ald.* & *C.* habere quemadmodum *Alex.* LXXXVII. 10. *Alex.* ἐκέκραξα, copulà καὶ haud præfixa; quam lectionem à *Rom.* diversam Clar. *Bos* tribuit *Ald.* & *Compl.* editt. *Job.* VII. 7. *Alex.* ὁ ὀφθαλμὸς, *Rom.* absque articulo. XXXIV. 16. *Alex.* εἰ δὲ μὴ, *Rom.* vero quam *Bos* male sequitur, εἰ μὴ. *Eccles.* IX. 9. st. 4. *Alex.* ᾧ μοχθεῖς; *Rom.* ᾧ σὺ μοχθεῖς. *Sap.* XVII. 6. st. 3. *Alex.* τῆς θεωρουμένης, non τῆς μὴ θεωρουμένης. *Sirac.* XXIX. 12. *Alex.* ταμιείοις, *Rom.* ταμείοις. XXX. 23. st. 3. *Alex.* λύπη, *Rom.* ἡ λύπη. &c. &c.

De insigni denique illa accessione, qua prioris consilij limites proferre & Editionem hanc quinto insuper Tomo locupletare ac illustrare satago, plura nunc dicere supersedeo, ne majora polliceri videar, quam præstare possim: Quanquam enim prolixa sit nostra in Literarum commodum voluntas, nondum tamen quid in hoc genere possim præcise constat, neque ego temere definire ausim; nonnulla enim ex aliorum arbitrio pendent, quos ut in partes nostras pertrahamus, nil intentatum relinquimus: Et profeci hactenus nonnihil amicorum opera in conciliandis eorum studiis, quibus nihil antiquius esse solet, quam omnem de literis bene merendi opportunitatem cupidissime amplecti, quo nomine multum imprimis me debere publice profiteor Viris Eruditione & Humanitate Clariss. J. E. KAPPIO, in *Illustr. Lipsiens. Acad. Eloq. Prof. P.* & J. G. SCHELHORNIO, *Lycei Memming. Vicario ac Reip. Bibliothecario*, qui ita me sunt complexi, ut omnem in meis commodis atque ornamentis curam & cogitationem fixisse videantur; quibus non tam a me gratiæ sunt habendæ, quod ipsi sua sponte rebus nostris student, quam quod alios ad me augendum atque honestandum gratiâ, qua plurimum valent & exemplo suo excitarunt, quos inter præcipue nobis laudandi sunt Reverendus M. PH. JAC. CROPHIUS P. L. C. *Reip. August. Bibliothec. P.* & Vir in hoc Literarum genere Doctissimus MAGNUS CRUSIUS, nuper *Illustrissimo Daniæ Regis Oratori ad Comitia Suessen. a Sacris*, quorum in Sacrum istud opus merita vel tuebor, vel etiam illustrabo, & si studio ac diligentia profici hoc genere quicquam potest, ut certe potest; magnopere spero fore, ut illos officiorum nunquam pœniteat. Ego vero in hanc curam sedulo incumbam, ne quis vel fidem vel operam nostram jure desiderare possit, atque omnem movebo lapidem, ut exspectationi publicæ quam citissime & luculentissime satisfiat.

J. B.

POSTSCRIPTUM.

CUm unus atque alter Amicorum mihi ſuaſerit, ut quæ de methodo noſtræ LXX. Interpretum Editionis, deque ſignis ※ vel × & ~ vel ⁓ ÷ atque uncis ( ) Cap. II. Prolegomenorum tam hujus quam I. Tomi fuſiùs, nec uno loco, dixi, ea omnia ſummatim ac ſimul benevolo Lectori ob oculos ponerem, eorum conſilio morem gerere, idque hîc præſtare volui. Nimirum Editio noſtra textum Codicis *Alexandrini* majuſculis, iiſque perpetuis fere, typis expreſſum exhibet; quæ autem minori charactere ſunt hinc inde inſerta, vel pro emendationibus dicti Codicis ſunt habenda, vitioſâ ſive minùs rectâ ejusdem lectione in marginem rejecta; vel pro ſupplementis, ubi ſcilicet nihil in exteriori folij ora appoſitum cernitur. Deinde quæcunque verba vel commata aſteriſcos ※ ※ præfixos habent, ea ad mutilam τῶν ό. Interpretationem redintegrandam, ex *Theodotionis* vel aliûs Verſione ab *Origene* cum eodem, ſigno addita fuiſſe conſtat; crucibus × × illorum loco à me poſitis, ubi probabilibus ſolùm argumentis id factum colligitur. Contrà ſicut obelô, ſive nudo ~ ſive punctato ⁓ vel ÷ in LXX. verſione notavit *Adamantius*, quæ in Hebræis Codicibus haud reperit; ita idem ſignum, prout in *Hexaplaris* Editionis Codicibus iſtud reperi, in noſtra Editione appoſui: & ejus exemplo finalem inſuper notam, (quam ita " exprimere placuit) adjeci, ut ſciri queat, quouſque ὠϐελισμένα procedant. Cæterum ſupplementis *Origenianis* minori charactere cum ※ inſertis ſignum finale ſuffigere haud neceſſarium duxi, quòd ipſa typorum differentia illorum terminum oſtendat; ubi verò additamenta *Origenis* Codici *Alexandrino* fuere inſerta, ac majoribus proinde literis à nobis exprimenda, ibi notâ finali à reliquo textu ea ſecernenda curavi. Denique uncis ( ) incluſi vel circumſcripſi iſtas verſionis τῶν ό. interpolationes, quæ *Origene* recentiores, vel etiam exemplari *Alexandrino* peculiares ſunt viſæ. Atque ſic Te, BENEVOLE LECTOR, ad ipſos ſacros libros legendos dimitto; Deum precatus, ut Tibi ſemper cœleſte affulgeat jubar, utque in lumine divini Verbi videas lumen divinæ veritatis, quia Verbum ejus eſt veritas.

ΨΑΛΤΗ-

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

ΨΑΛΜ. Α'. I.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐκ ἐπορεύθη ἐν βυλῇ ἀσεβῶν,
Καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν ἐκ ἔστη,
Καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν ἐκ ἐκάθισεν·

2. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίε τὸ θέλημα αὐτῦ,
Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

3. Καὶ ἔσαι ὡς τὸ ξύλον ÷ τὸ" πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδυς τῶν ὑδάτων,
Ὃ τὸν καρπὸν αὐτῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτῦ,
Καὶ τὸ φύλλον αὐτῦ ἐκ ἀποῤῥυήσεται·
Καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιήσῃ, κατευοδωθήσεται.

4. Οὐχ ἕτως οἱ ἀσεβεῖς, ÷ ἐχ ἕτως"·
Ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ÷ ἀπὸ προσώπυ τῆς γῆς".

5. Διὰ τῦτο ἐκ ἀναςήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει,
Οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν βυλῇ δικαίων·

6. Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων,
Καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. Β'. II.

Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

2. Παρέςησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
Καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
Κατὰ τῦ Κυρίε καὶ κατὰ τῦ Χριςῦ αὐτῦ. ÷ Διάψαλμα".

3. Διαῤῥήξωμεν τὲς δεσμὲς αὐτῶν,
Καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4. ÷ Ὁ" κατοικῶν ἐν ἐρανοῖς ἐγγελάσεται ÷ αὐτὲς,
Καὶ" ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτές. ÷

5. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτὲς ἐν ὀργῇ αὐτῦ,
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτῦ ταράξει αὐτές.

6. Ἐγὼ δὲ κατεςάθην βασιλεὺς ÷ ὑπ' αὐτῦ"
Ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτῦ,

7. Διαγγέλων τὸ πρόςαγμα Κυρίε.
Κύριος εἶπε πρός με· υἱός με εἶ σύ,
Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·

8. Αἴτησαι παρ' ἐμῦ, καὶ δώσω σοὶ ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου,
Καὶ τὴν κατάσχεσίν σε τὰ πέρατα τῆς γῆς· πέρας

9. Ποιμανεῖς αὐτὲς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ,
÷ Καὶ" ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτές. σκεύη

10. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε·
Παιδεύθητε (πάντες) ÷ οἱ" κρίνοντες τὴν γῆν.

11. Δυλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ,
Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ÷ αὐτῷ" ἐν τρόμῳ.

12. Δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ ÷ Κύριος",

ΨΑΛΜΟΙ. Psalm. I. v. 3, ποιήσῃ) ποιῇ. v. 5. ἀσεβεῖς) οἱ ἀσεβεῖς. ibid. οἱ ἁμαρτωλοὶ) ἁμαρτωλοί. Psalm. II. v. 2. Διάψαλμα) deest. v. 4. ἐγγελάσεται) ἐκγελάσεται, v. 7. διαγγελῶν) διαγγέλλων. v. 8. πέρας) πέρατα. v. 9. Καὶ ὡς σκεύη) ὡς σκεῦος.

Καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ ÷ δικαίας˙.

13. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ,
Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. Γ'. III.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

2. Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
Πολλοὶ ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ.

3. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ ÷ αὐτοῦ˙.
※ Διάψαλμα˙.

4. Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου ÷ εἶ˙.
Δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

5. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
Καὶ εἰσήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Διάψαλμα.

6. Ἐγὼ (δὲ) ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα.
Ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

7. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ,
Τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

8. Ἀνάστα Κύριε· σῶσόν με ὁ Θεός μου·
Ὅτι ÷ σὺ˙ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
Ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

9. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία· ÷ καὶ˙ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου, ※ Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. Δ'. IV.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

2. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·
Ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι·
Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

3. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;
Ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος· Διάψαλμα. ματαιότητας

4. ※ Καὶ˙ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ·
Κύριος εἰσακούσεταί ÷ μου˙, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

5. Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε·
÷ Ἃ˙ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν, καὶ κατανύγητε. Διάψαλμα.

6. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

7. Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε·

8. Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου,
Ἀπὸ καιροῦ σίτου, καὶ οἴνου, ÷ καὶ ἐλαίου˙ αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. καρποῦ

9. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·
Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

ΨΑΛΜ.

Pſalm. III. v. 1. τῷ Δαυίδ) Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. v. 2. ἐπανέστησαν) ἐπανίστανται. v. 4. Σὺ δὲ ἀντιλ.) Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ. v. 5. εἰσήκουσέ μου) ἐπήκουσέ μου. v. 6. (δὲ) abeſt. v. 7. συνεπιτιθεμένων) ἐπιτιθεμένων. Pſalm. IV. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.) ἐν ψαλμοῖς ᾠδὴ τῷ Δαυίδ. v. 3. ματαιότητας) ματαιότητα.

ΨΑΛΜ. Ε΄. V.

ΕΙς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε,
Σύνες τῇ κραυγῇ μου, 3. πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου,
Ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου·
Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε.
4. Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου·
Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι.
ἐπόψῃ μου
5. Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ ÷ εἶ″·
Οὐδὲ Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος,
6. Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου·
Ἐμίσησας (Κύριε) πάντας ÷ τοὺς″ ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,
7. Ἀπολεῖς ÷ πάντας τοὺς″ λαλοῦντας τὸ ψεῦδος·
Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.
8. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέου σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου·
Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.
9. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,
σου· μου Κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
10. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια,
Ἡ καρδία αὐτῶν ματαία,
Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,
Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
11. Κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός·
Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν·
Ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε ÷ Κύριε″.
12. Καὶ εὐφρανθήτωσαν (ἐπὶ σοὶ) πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ·
Εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς·
Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ ÷ πάντες″ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.
13. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· εὐλογεῖς
Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ϛ΄. VI.

ΕΙς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
Μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι·
Ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου,
4. Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα·
Καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε;
5. Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου,
Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
6. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ÷ ὁ″ μνημονεύων σου,
Ἐν ÷ δὲ″ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

Psalm. V. v. 2. τῇ κραυγῇ μου) τῆς κραυγῆς μου. v. 4. ἐπόψῃ με) ἐπόψομαι. v. 8. τοῦ ἐλέου σου) τοῦ ἐλέους σου. v. 12. ἐν σοὶ πάντες) ἐπὶ σοὶ πάντες. v. 13. εὐλογεῖς) εὐλογήσεις. Psalm. VI. v. 1. τέλος ὑπὲρ) τέλος ἐν ὕμνοις ὑπέρ.

7. Ἐκοπίασα ἐν τῷ ςεναγμῷ μȣ·
Λέσω καθʹ ἑκάςην νύκτα τὴν κλίνην μȣ,
Ἐν δάκρυσί μȣ τὴν ςρωμνήν μȣ βρέξω.
8. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμȣ̃ ὁ ὀφθαλμός μȣ·
Ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μȣ.
9. Ἀπόςητε ἀπʹ ἐμȣ̃ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Ὅτι εἰσήκȣσε Κύριος τῆς φωνῆς τȣ̃ κλαυθμȣ̃ μȣ,
10. Ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου,
Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.
11. Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν ⋇ σφόδρα˚ πάντες οἱ ἐχθροί μου·
Ἀποςραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν ÷ σφόδρα˚ διὰ τάχους.

ΨΑΛΜ. Ζʹ. VII.

ΨΑλμὸς τῷ Δαυίδ, ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χȣσὶ υἱȣ̃ Ἰεμενί.
2. Κύριε ὁ Θεός μȣ, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με·
3. Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μȣ,
Μὴ ὄντος λυτρȣμένȣ, μηδὲ σώζοντος.
4. Κύριε ὁ Θεός μȣ, εἰ ἐποίησα τȣ̃το,
Εἰ ἔςιν ἀδικία ἐν χερσί μȣ,
5. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδȣ̃σί μοι κακά,
Ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μȣ κενός·
6. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι,
Καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μȣ,
Καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. ⋇ Διάψαλμα˚.
7. Ἀνάςηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου,
Ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου,
⋇ Καὶ˚ ἐξεγέρθητι ÷ Κύριε˚ ὁ Θεός μου ἐν προςάγματι ᾧ ἐνετείλω,
8. Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε·
Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίςρεψον.
9. Κύριος κρινεῖ λαȣ́ς·
Κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου,
Καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπʹ ἐμοί.
10. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν·
Καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον,
⋇ Καὶ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρȣ̀ς ὁ Θεός.
11. Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τȣ̃ Θεȣ̃,
Τȣ̃ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
12. Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς ÷ καὶ μακρόθυμος˚,
Μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθʹ ἑκάςην ἡμέραν.
13. Ἐὰν μὴ ἐπιςραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτȣ̃ ςιλβώσει·
Τὸ τόξον αὐτȣ̃ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό·

14. Καὶ

v. 7. ἐν τῷ ςεναγμῷ) ἐν ςεναγμῷ. v. 10. Ἤκουσε) εἰσήκȣσε. v. 11. Ἀποςραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν) ἐπιςραφείησαν καὶ αἰσχυνθείησαν. Pſalm. VII. v. 1. Ἰεμενί.) Ἰεμενεί. v. 7. Καὶ ἐξεγέρθητι) Καὶ non habet. v. 9. Κρῖνόν μοι) κρίνον με.

ἐν αὐτῷ 14. Καὶ ἑαυτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου,
Τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

15. Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, ※ καὶ συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν·

16. Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν,
Καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο·

17. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

18. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,
Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛΜ. Η'. VIII.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

2. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ·
Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

3. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου,
Τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

4. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς ※ σου, ἔργα τῶν δακτύλων σου,
Σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ ÷ σὺ ˙ ἐθεμελίωσας·

5. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ,
Ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

6. Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους·
Δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν,

7. ※ Καὶ ˙ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου·
Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

8. Πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας,
Ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,

9. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης,
Τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

10. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. Θ'. IX.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

2. Ἐξομολογήσομαί ÷ σοι ˙ Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·

3. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί,
Ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε,

4. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω·
Ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.

5. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου·
Ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ÷ ὁ ˙ κρίνων δικαιοσύνην.

6. Ἐπετίμησας ἔθνεσι, ÷ καὶ ˙ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής·
Τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ÷ εἰς ˙ τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος ˙.

v. 18. τῷ Κυρίῳ) κυρίῳ. ibid. Καὶ ψαλῶ) Καὶ abest. Psalm. VIII. v. 5. τίς ἐστιν) τί ἐστιν. v. 8. ἁπάσας) πάσας. v. 10. τὸ ὄνομα) ὄνομα. Psalm. IX. v. 6. τὸ ὄνομά σου) τὸ ὄνομα αὐτῶν.

7. Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλειπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες·
'Απώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχους.
8. Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ·
'Ητοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ·
9. Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
10. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι,
Βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει.
11. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ (πάντες) οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου·
Ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε.
12. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ÷ τῷ" κατοικοῦντι ÷ ἐν" Σιὼν,
'Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ·
13. Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη,
φωνῆς Οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.
14. Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου
Ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου,
Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
15. Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου
Ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών·
'Αγαλλιάσομαι ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.
16. Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ÷ ᾗ" ἐποίησαν·
Ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ ποῦς αὐτῶν.
17. Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν·
Ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. Ὠδὴ διαψάλματος.
18. 'Αποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην,
Πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ.
19. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς,
Ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.
20. 'Ανάστηθι Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος·
Κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.
21. Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς·
Γνώτωσαν ἔθνη ÷ ὅτι" ἄνθρωποί εἰσιν. ※ Διάψαλμα".
22. Ἱνατί Κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν,
Ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει;
23. Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός.
Συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται.
24. Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ,
Καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.
25. Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει·
Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.
26. Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ·
'Ανταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·

Πάν-

v. 7. μετ' ἤχους) μετ' ἤχου. v. 11. ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ) ἐπὶ σὲ οἱ. v. 13. τῆς φωνῆς) τῆς δεήσεως. v. 15. ἐν τῷ σωτηρίῳ) ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ. v. 19. ἀπολεῖται εἰς τέλος) ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει.

27. Εἶπε ÷ γὰρ" ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ·

28. Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου,

Ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.

29. Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων,

Ἐν ἀποκρύφοις ἀποκτεῖναι ἀθῶον·

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν.

30. Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ ÷ αὐτοῦ"

Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν.

Ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτὸν — Ἁρπάσαι

Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ. 31. Ταπεινώσει αὐτόν·

Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.

32. Εἶπε ÷ γὰρ" ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· ἐπιλέλησται ὁ Θεός,

Ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

33. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός (μου), ὑψωθήτω ἡ χείρ σου· μὴ ἐπιλάθῃς τῶν πενήτων.

34. Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν;

Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἐκζητήσει.

35. Βλέπεις, ὅτι σὺ κόπον καὶ θυμὸν κατανοεῖς,

Τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου·

Σοὶ (οὖν) ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός,

Ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθῶν.

36. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ·

Ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ (δι' αὐτήν).

37. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος".

Ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς ※ αὐτοῦ.

38. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας εἰσήκουσε Κύριε· κύριος

Τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου. αὐτοῦ

39. Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ,

Ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. Ι'. Χ.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου· τὴν ψυχήν

Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;

2. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον,

Ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν,

Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

3. Ὅτι ἃ (σὺ) κατηρτίσω, (αὐτοὶ) καθεῖλον·

Ὁ ÷ δὲ" δίκαιος τί ἐποίησε;

4. Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ,

Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ·

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ÷ εἰς τὸν πένητα" ἀποβλέπουσι,

Τὰ

V. 29. ἀποκτεῖναι) τοῦ ἀποκτεῖναι. V. 30. Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι) ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ, ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι. V. 32. ἐν καρδίᾳ) ἐν τῇ καρδίᾳ. V. 33. (μου) abest. ibid. ἐπιλάθῃς) ἐπιλάθῃ. V. 34. οὐκ ἐκζητήσει) οὐ ζητήσει. V. 35. κόπον) πόνον. ibid. (οὖν) deest. ib. βοηθῶν) βοηθός. V. 36. (δι' αὐτήν) non habet. V. 38. τὸ οὖς αὐτοῦ) τὸ οὖς σου. V. 39. τοῦ μεγαλ.) τοῦ abest. Psalm. X. V. 1. τὴν ψυχήν) τῇ ψυχῇ. V. 3. (σὺ) abest. ibid. (αὐτοὶ) deest.

Τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ·

÷ Ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

παγίδα 6. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας.

Πῦρ ⁜ καὶ θεῖον ⁜ καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

7. Ὅτι δίκαιος Κύριος ÷ καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν·

Εὐθύτητας Εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΙΑ΄. XI.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης.

2. Σῶσόν ÷ με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος,

Ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

ἐλάλησεν 3. Μάταια ἐλάλησαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·

Χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ⁜ ἐλάλησαν (κακά).

4. Ἐξολεθρεύσει Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια

Καὶ γλῶσσαν μεγαλοῤῥήμονα,

5. Τοὺς εἰπόντας· τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν,

ἡμῶν Τὰ χείλη ἡμῶν παρ᾽ ἡμῖν ἐστι,

Τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν;

6. Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, Καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων,

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος·

Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

7. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἁγνά,

Ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ,

Κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

8. Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς

Ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης (καὶ) εἰς τὸν αἰῶνα.

9. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι·

Κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας (πάντας) τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜ. ΙΒ΄. XII.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

2. Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;

Ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ; ἀποστρέφεις

3. Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου,

Ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας (καὶ νυκτός);

Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ᾽ ἐμέ;

4. Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου;

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου,

Μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον·

5. Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν·

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

6. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα·

Ἀγαλ-

v. 5. τὴν ἀδικίαν) ἀδικίαν. v. 6. παγίδα) παγίδας. v. 7. Εὐθύτητας) εὐθύτητα. Pſalm. XI. v. 1. Ψάλμος τῷ Δαυίδ, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης) transpoſita. v. 3. (κακά.) deeſt. v. 4. Ἐξολεθρεύσει) ἐξολοθρεύσαι. v. 9. (πάντας) abeſt. Pſalm. XII. v. 2. ἀποστρέφεις) ἀποστρέψεις. v. 3. (καὶ νυκτὸς) non habet. v. 5. εἴπῃ) εἴπoι.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου] ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου·
Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με.
÷ Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου"·

ΨΑΛΜ. ΙΓ'. XIII.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός.
Διεφθάρησαν ÷ καὶ" ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, ÷ οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός".
2. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
Τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ÷ ἢ" ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
3. Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα, ἠχρειώθησαν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
4. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου;
Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
ᾧ 5. Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ ÷ οὗ οὐκ ἦν φόβος".
δικαίων Ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ.
6. Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε·
Ὅτι Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.
7. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ;

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, ÷ καὶ" εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΙΔ'. XIV.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου;
÷ Ἢ" τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;
2. Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην·
Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
3. Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ,
Οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν,
Καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ·
4. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ (πᾶς) πονηρευόμενος,
Τοὺς δὲ φοβουμένους Κύριον δοξάζει·
÷ Ὁ" ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀθετῶν·
5. Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ,
Καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώῳ οὐκ ἔλαβεν· ἀθώοις
Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ΙΕ'. XV.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.
Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

V. 6. ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ) ἐν τῷ σωτηρίῳ. Psalm. XIII. v. 1. διεφθάρησαν) διέφθειραν. v. 3. Inter v. 3. & 4. hæc adjicit C. Rom. τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων τὰ χείλη αὐτῶν. ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει, ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα. σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Hæc omnia, ab Hexaplis abesse notat Schol. v. 4. κατεσθίοντες) κατέσθοντες. ibid. ἐν βρώσει) βρώσει. v. 5. ᾧ οὐκ ἦν) οὗ οὐκ ἦν. ibid. δικαίων) δικαίᾳ. v. 7. Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται) ἀγαλλιάσθω Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήτω. Psalm. XIV. v. 1. Ἢ τίς) καὶ τίς. ibid. ἐν ὄρει) ἐν τῷ ὄρει. v. 4. (πᾶς) deest.

2. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· κύριός μȣ εἶ σύ·
Ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου ȣ̓ χρείαν ἔχεις.
3. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ ÷ αὐτȣ̃ ˮ,
ἐθαυμάςωσε
※ πάντα ˮ τὰ θελήματα αὐτȣ̃ ἐν
αὐτοῖς.
4. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν,
Μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν·
Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς
αὐτῶν ἐξ αἱμάτων,
Οὐδ᾽ ȣ̓ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐ-
τῶν διὰ χειλέων μȣ.
5. Κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μȣ
καὶ τȣ̃ ποτηρίȣ μȣ·
Σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιςῶν τὴν κληρονομίαν
μȣ ἐμοί.
6. Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρα-
τίςοις·
Καὶ ÷ γὰρ ˮ ἡ κληρονομία μȣ κρατί-
ςη μοι ἐςίν.
7. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαν-
τά με·
Ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με
οἱ νεφροί μȣ.
8. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μȣ
διαπαντός·
Ὅτι ἐκ δεξιῶν μȣ ἐςίν, ἵνα μὴ σα-
λευθῶ.
9. Διὰ τȣ̃το ηὐφράνθη ἡ καρδία μȣ,
καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μȣ·
÷ Ἔτι δὲ ˮ καὶ ἡ σάρξ μȣ κατα-
σκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι.
10. Ὅτι ȣ̓κ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν
μȣ εἰς ᾅδȣ,
Οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σȣ ἰδεῖν δια-
φθοράν.
11. Ἐγνώρισάς μοι ὁδȣ̀ς ζωῆς·
Πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τȣ̃ προσ- εὐφροσύ-
ώπȣ σȣ· νην
Τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου ÷ εἰς τερπνό-
τέλος. της

ΨΑΛΜ. Ιϛ′. XVI.

ΠΡοσευχὴ τȣ̃ Δαυίδ.
Εἰσάκȣσον Κύριε δικαιοσύνης
÷ μου ˮ·
Πρόσχες τῇ δεήσει μου·
Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, ȣ̓κ ἐν
χείλεσι δολίοις.
2. Ἐκ προσώπȣ σȣ τὸ κρῖμά μȣ ἐξέλθοι
Οἱ ὀφθαλμοί σȣ ἰδέτωσαν εὐθύτητας. μȣ
3. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μȣ, ἐπε-
σκέψω νυκτός·
Ἐπύρωσάς με, καὶ ȣ̓χ εὑρέθη ἐν
ἐμοὶ ἀδικία.
4. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ ςόμα μȣ
τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων,
Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σȣ
ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδȣ̀ς σκληράς.
5. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μȣ ἐν
ταῖς τρίβοις σȣ,
Ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήμα-
τά μȣ.
6. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μȣ ὁ εἰσήκȣ-
Θεός· σε
Κλῖνον τὸ ȣ̓̃ς σȣ ἐμοί, ÷ καὶ ˮ εἰσά-
κουσον τῶν ῥημάτων μȣ.
7. Θαυμάςωσον τὰ ἐλέη σȣ, ÷ ὁ ˮ σώ-
ζων τοὺς ἐλπίζοντας ÷ ἐπὶ σὲ ˮ,
Ἐκ τῶν ἀνθεςηκότων τῇ δεξιᾷ σȣ.
8. Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμȣ̃·
Ἐν

Psalm. XV. v. 4. οὐδ᾽ ȣ̓ μὴ) οὐδὲ μή. v. 5. ἡ μερὶς) μερίς. v. 10. εἰς ᾅδȣ) εἰς ᾅδην. v. 11. εὐφροσύνην) εὐφροσύνης. ibid. τερπνότης) τερπνότητες. Psalm. XVI. v. 1. δικαιοσύνης) τῆς δικαιοσύνης. v. 5. σαλευθῶσι) σαλευθῇ. v. 6. εἰσήκȣσε) ἐπήκουσας.

Ἐν σκέπῃ τῶν πλερύγων σου σκεπάσεις με,

ἀσεβοῦς 9. Ἀπὸ προσώπε ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με.

Οἱ ἐχθροί με τὴν ψυχήν μου περιέχον·

10. Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν,

Τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11. Ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με,

Τὲς ὀφθαλμὲς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

12. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν,

Καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

13. Ἀνάστηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτὲς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτές·

Ῥῦσαι τὴν ψυχήν με ἀπὸ ἀσεβὲς

ῥομφαίαν Ῥομφαίᾳ σε, 14. ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σε,

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς·

Διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.

Καὶ τῶν κεκρυμμένων σε ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν·

Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

15. Ἐγὼ ÷ δὲ" ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σε.

Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί (μοι) τὴν δόξαν σε.

ΨΑΛΜ. ΙΖ'. XVII.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίε τῷ Δαυὶδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐῤῥύσατο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαὲλ· 2. καὶ εἶπεν·

Ἀγαπήσω σὲ Κύριε ἡ ἰσχύς με·

3. Κύριος στερέωμά με, καὶ καταφυγή με, καὶ ῥύστης με,

Ὁ Θεός με, βοηθός με, (καὶ) ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν·

Ὑπερασπιστής με, καὶ κέρας σωτηρίας με, ἀντιλήπτωρ με.

4. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον,

Καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν με σωθήσομαι.

5. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτε,

Καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάραξάν με·

6. Ὠδῖνες ᾅδε περιεκύκλωσάν με,

Προέφθασάν με παγίδες θανάτε.

7. ÷ Καὶ" ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον,

Καὶ πρὸς τὸν Θεόν με ἐκέκραξα·

Ἤκεσεν ἐκ ναῦ ÷ ἁγίε" αὐτῦ φωνῆς με,

Καὶ ἡ κραυγή με ἐνώπιον αὐτῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτῦ.

8. Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ·

Καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν

Καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη ÷ αὐτοῖς" (ὁ Θεός).

v. 9. ἀσεβὲς) ἀσεβῶν. v. 11. Ἐκβάλλοντές με) ἐκβαλόντες με. v. 14. ἀπὸ ὀλίγων) ἀπολύων. ibid. υἱῶν) ὑείων. v. 15. (μοι) deest. Psalm. XVII. v. 2. ἡ ἰσχύς με) ἡ deest. v. 3. (καὶ) abest. ibid. ἀντιλήπτωρ) præfigit καὶ.

9. Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ,
Καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν·
Ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

10. Καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν, καὶ κατέβη·
Καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Χερουβεὶν 11. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβεὶμ, καὶ ἐπετάσθη·
Ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

12. ÷ Καὶ" ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ·
Κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ
Σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

13. Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον·
Χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

14. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ·
※ χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

15. Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη αὐτοῦ, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς·
Καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.

16. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων,
Καὶ ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης,
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεως σου Κύριε,
Ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

17. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαβέ με·
Προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

18. Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν,
Καὶ ἐκ τῶν μισούντων με·
Ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

19. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου·
Καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου.

20. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν·
Ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.

21. ÷ Καὶ" ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου,
÷ Καὶ" κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι·

22. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου,
Καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου·

23. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου,
Καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ· ἀπέστησαν

24. Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ,
Καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

25. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου,
÷ Καὶ" κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι
Ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

26. Μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ,
Καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ,

27. ÷ Καὶ" μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ,
Καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

28. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις,
Καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

29. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε·
Ὁ Θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

30. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου,
Καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

31. Ὁ

V. 11. Χερουβεὶν) Χερουβίμ. V. 14. ὁ Κύριος) κύριος. V. 15. Ἐξαπέστειλε) præfigit Καί. V. 16. ἀνεκαλύφθησαν) ἀνεκαλύφθη. V. 25. τῶν χειρῶν μου ,, ἀνταποδώσει μοι ἐνώπιον.) τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον.

31. Ὁ Θεός ÷ μȣ" ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτȣ̃·
Τὰ λόγια Κυρίȣ πεπυρωμένα·
Ὑπερασπιςὴς ἐςι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.

32. Ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τȣ̃ Κυρίȣ·
Καὶ τίς Θεὸς πλὴν τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν;

33. Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν,
Καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μȣ·

34. Ὁ καταρτίζων τȣ̀ς πόδας μȣ ὡσεὶ ἐλάφȣς,
Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱςῶν με·

35. Διδάσκων χεῖράς μȣ εἰς πόλεμον,
Καὶ ἔθȣ τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μȣ.

36. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας σȣ, μȣ
Καὶ ἡ δεξιά σȣ ἀντελάβετό μȣ·
Καὶ ἡ παιδεία σȣ ἀνώρθωσέ με ÷ εἰς τέλος· ÷
÷ Καὶ ἡ παιδεία σȣ αὐτή με διδάξει".

37. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μȣ ὑποκάτω μȣ,
Καὶ ȣ̓κ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μȣ.

38. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μȣ, καὶ καταλήψομαι αὐτȣ̀ς,
Καὶ ȣ̓κ ἀποςραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν·

39. Ἐκθλίψω αὐτȣ̀ς, καὶ ȣ̓ μὴ δύνωνται ςῆναι·
Πεσȣ̃νται ὑπὸ τȣ̀ς πόδας μȣ.

40. Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον·
Συνεπόδισας (πάντας) τȣ̀ς ἐπανιςανομένȣς ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μȣ.

41. Καὶ τȣ̀ς ἐχθρούς μȣ ἔδωκάς μοι νῶτον,
Καὶ τȣ̀ς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας.

42. Ἐκέκραξαν, καὶ ȣ̓κ ἦν ὁ σώζων·
Πρὸς Κύριον, καὶ ȣ̓κ εἰσήκȣσεν αὐτῶν.

43. Καὶ λεπτυνῶ αὐτȣ̀ς ὡσεὶ χνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμȣ·
Ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτȣ́ς.

44. Ῥῦσαί με ἀπὸ ἀντιλογιῶν * λαȣ̃· ῥύσεται
Καταςήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. *λαῶν
Λαὸς ὃν ȣ̓κ ἔγνων, ἐδȣ́λευσέ μοι· ὃς

45. Εἰς ἀκοὴν ὠτίȣ ὑπήκȣσέ μȣ. ἐπήκȣσας
Οἱ υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι·

46. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν,
Καὶ ἐχώλαναν ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν.

47. Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός μȣ·
Καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μȣ·

48. Ὁ Θεὸς ὁ διδȣ̀ς ἐκδικήσεις ἐμοὶ,
Καὶ ὑποτάξας λαȣ̀ς ὑπ' ἐμέ.

49. Ὁ ῥύςης μȣ ἐξ ἐχθρῶν μȣ ὀργίλων,
Ἀπὸ τῶν ἐπανιςαμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με·
Ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκȣ ῥῦσαί με.

50. Διὰ τȣ̃το ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε·
Καὶ τῷ ὀνόματί σȣ ψαλῶ·

51. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τȣ̃ βασιλέως αὐτȣ̃,
Καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριςῷ αὐτȣ̃,
Τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτȣ̃ ἕως αἰῶνος.

v. 34. Ὁ καταρτίζων) ὁ καταρτιζόμενος. ibid. ἐλάφους) ἐλάφου. v. 40. ἐπανιςανομένȣς) ἐπανιςαμένους. v. 41. ἐξωλέθρευσας) ἐξολόθρευσας. v. 42. εἰσήκȣσεν) εἰσήκουεν. v. 43. ὡσεὶ χνοῦν) ὡς χοῦν. v. 44. ῥύσεταί με ἀπὸ ἀντιλογιῶν λαῶν) ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλ. λαȣ̃. ibid. ὃς ȣ̓κ) ὃν οὐκ. v. 45. ἐπήκȣσάς μȣ) ὑπήκȣσέ μοι. ibid. οἱ υἱοὶ) υἱοί. v. 46. ἐκ τῶν) ἀπὸ τῶν. v. 49. ἐχθρῶν μου) μου deest. ibid. ῥῦσαί με) ῥύσῃ με.

ΨΑΛΜ. ΙΗ'. XVIII.

ΕΙς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Οἱ ἐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεȣ̃·
ἀναγγελεῖ Ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτȣ̃ ἀναγγέλλει
τὸ στερέωμα.
3. Ἡ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα,
Καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγελεῖ γνῶσιν.
4. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ ἐδὲ λόγοι, ὧν ἐχὶ
ἀκέονται αἱ φωναὶ αὐτῶν·
5. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκεμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν.
6. ÷ Ἐν" τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα
αὐτȣ̃·
Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος
ἐκ παςȣ̃ αὐτȣ̃,
Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν
÷ αὐτȣ̃"·
7. Ἀπ' ἄκρȣ τȣ̃ ἐρανȣ̃ ἡ ἔξοδος αὐτȣ̃,
Καὶ τὸ κατάντημα αὐτȣ̃ ἕως ἄκρȣ
τȣ̃ ἐρανȣ̃·
τὴν θέρμην Καὶ ἐκ ἔςιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς
θέρμης αὐτȣ̃.
8. Ὁ νόμος Κυρίȣ ἄμωμος, ἐπιςρέφων
ψυχάς·
Ἡ μαρτυρία Κυρίȣ πιςὴ, σοφίζȣσα
νήπια.
9. Τὰ δικαιώματα Κυρίȣ εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν·
Ἡ ἐντολὴ Κυρίȣ τηλαυγὴς, φωτίζȣσα ὀφθαλμȣ́ς.
10. Ὁ φόβος Κυρίȣ ἁγνὸς, διαμένων
εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος".
Τὰ κρίματα Κυρίȣ ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό·
11. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον
τίμιον πολὺν,
Καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
12. Καὶ ÷ γάρ" ὁ δȣ̃λός σȣ φυλάσσει
αὐτά·
Ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις
πολλή.
13. Παραπτώματα τίς συνήσει;
Ἐκ τῶν κρυφίων ÷ μȣ" καθάρισόν με,
14. Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τȣ̃ δȣ́λȣ σȣ·
Ἐὰν μή μȣ κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, κατακυριεύσȣσιν
Καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας
μεγάλης.
15. ÷ Καὶ" ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τȣ̃ ςόματός μȣ,
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μȣ ἐνώπιόν σȣ (ἐςὶν) ÷ διαπαντός",
Κύριε βοηθέ μȣ καὶ λυτρωτά μȣ.

ΨΑΛΜ. ΙΘ'. XIX.

ΕΙς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Ἐπακέσαι σȣ Κύριος ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως·
Ὑπερασπίσαι σȣ τὸ ὄνομα τȣ̃ Θεȣ̃
Ἰακώβ.
3. Ἐξαποςείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίȣ,
Καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σȣ·
4. Μνησθείη πάσης θυσίας σȣ,
Καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σȣ πιανάτω.
Διάψαλμα.

5. Δώη

Psalm. XVIII. v. 2. ἀναγγελεῖ) ἀναγγέλλει. v. 3. Ἡ ἡμέρα) ἡμέρα. ibid. ἀναγγελεῖ) ἀναγγέλλει. v. 8. Ὁ νόμος Κυρίȣ) ὁ νόμος τȣ̃ Κυρίου. v. 14. κατακυριεύσωσιν) κατακυριεύσωσι. v. 15. (ἐςὶν) abest.

5. Δώη σοι (Κύριος) κατὰ τὴν καρδίαν σου,
Καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσει.
6. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου,
Καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.
7. Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ·
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
Ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
8. Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις·
Ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. μεγαλυνθησόμεθα
9. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν·
Ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.
10. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα,
Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά ÷ σε".

ΨΑΛΜ. Κʹ. XX.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς,
Καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
ψυχῆς 3. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ,
δέησιν Καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Διάψαλμα.
4. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος·
Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
5. Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ
Μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος".
6. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·
Δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν.
7. Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος"·
Εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
8. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον,
Καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
9. Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου·
Ἡ δεξιά σου εὕροι ÷ πάντας τοὺς" μισοῦντάς σε.
10. Θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου·
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, Κύριε. σὺ συνταράξεις
καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
11. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων·
12. Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά,
Διελογίσαντο βουλὰς ἃς οὐ μὴ δύνωνται ÷ στῆναι".
13. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον·
Ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
14. Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου·
Ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

ΨΑΛΜ.

Psalm. XIX. v. 5. (Κύριος) abest. ibid. πληρώσει) πληρώσαι. v. 6. ἐπὶ τῷ σωτ.) ἐν τῷ σωτηρίῳ. v. 8. ἐν ὀνόματι Θεοῦ) ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ. Psalm. XX. v. 10. Κύριε) κύριος. ibid. ἐν ὀργῇ σου συνταράξεις) ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει. v. 12. βουλὰς ἃς) βουλὴν ἥν. ibid. στῆναι) στῆσαι.

ΨΑΛΜ. ΚΑ΄. XXI.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

2. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, ÷ πρόσχες μοι˙, ἱνατί ἐγκατέλιπές με·

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

3. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας (πρὸς σὲ), καὶ οὐκ εἰσακούσῃ·

Καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

ἁγίοις 4. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος Ἰσραήλ.

5. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν·

Ἤλπισαν, καὶ ἐρύσω αὐτούς·

6. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν·

Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν.

7. Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος,

Ὄνειδος ἀνθρώπου καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.

8. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με,

Ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν·

9. Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν·

Σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.

10. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς,

Ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου·

11. Ἐπὶ σὲ ἐπερίφην ἐκ μήτρας,

Ἐκ κοιλίας μητρός μου Θεός μου εἶ σύ.

Μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ· ὅτι θλίψις ἐγγὺς,

12. Ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

13. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ,

Ταῦροι πίονες περιέσχον με·

14. Ἤνοιξαν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν,

Ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

15. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου·

Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.)

16. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου,

Καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου,

Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

17. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες ÷ πολλοὶ˙,

Συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με·

Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου˙.

18. Ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐξηρίθμησαν

Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.

19. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς,

Καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

20. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου·

Εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

21. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου·

÷ Καὶ˙ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου·

22. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος,

Καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.

23. Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου·

Ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

24. Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνέσατε αὐτὸν,

Ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτὸν,

Φοβη-

Psalm. XXI. v. 1. τῆς ἑωθινῆς) adjicit Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. v. 4. ἐν ἁγίοις) ἐν ἁγίῳ. ibid. Ἰσραὴλ) τοῦ Ἰσραήλ. v. 7. καὶ οὐχὶ) καὶ οὐκ. ibid. ἀνθρώπου) ἀνθρώπων. v. 9. Σωσάτω) σωσάτο. v. 16. ὡς) ὡσεί. v. 17. πόδας μου) μου deest.

Φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ·
25 Ὅτι ἐκ ἐξουδένωσεν ἐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τῦ πλωχῦ,
Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἀπ' ἐμῦ,
Καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν ἐπήκουσέ ÷ με".
26. Παρὰ σῦ ὁ ἔπαινός με ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ·
Τὰς εὐχάς με ἀποδώσω ἐνώπιον (πάντων) τῶν φοβεμένων αὐτόν.
27. Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται,
÷ Καὶ" αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·
Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος".
28. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται
πέρα πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς,
Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν·
29. Ὅτι τῦ Κυρίε ἡ βασιλεία, καὶ ÷ αὐτὸς" δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.
30. Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς,
Ἐνώπιον αὐτῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν·
Καὶ ἡ ψυχή με αὐτῷ ζῇ.
31. ÷ Καὶ" τὸ σπέρμα ÷ αὐτῦ" δουλεύσει αὐτῷ·
Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη,
32. Καὶ ἀναγγελῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτῦ
Λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησε ÷ Κύριος".

ΨΑΛΜ. ΚΒ'. XXII.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Κύριος ποιμαίνει με, ÷ καὶ" ἐδέν ποιμανεῖ με ὑστερήσει.
2. Εἰς τόπον χλόης ÷ ἐκεῖ" με κατεσκήνωσεν·
Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.
3. Τὴν ψυχήν με ἐπέστρεψεν·
Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης
Ἕνεκεν τῦ ὀνόματος αὐτῦ.
4. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτε,
Οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμῦ εἶ·
Ἡ ῥάβδος σε καὶ ἡ βακτηρία σε αὐτά με παρεκάλεσαν.
5. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν με τράπεζαν
Ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με·
Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν με,
÷ Καὶ" τὸ ποτήριόν με μεθύσκον ὡς σε κράτιστον.
6. Καὶ τὸ ἔλεός ÷ σε" καταδιώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς με·
※ Καὶ ÷ τὸ" κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ΚΓ'. XXIII.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ÷ τῆς μιᾶς σαββάτε".
Τῦ Κυρίε ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,

V. 25. ἐπήκουσέ με) εἰσήκουσέ μου. V. 26. (πάντων) abest. V. 28. πέρα) πέρατα. V. 31. σπέρμα αὐτοῦ) σπέρμα σε. V. 32. Κύριος) ὁ κύριος. Psalm. XXII. V. 1. ποιμανεῖ) ποιμαίνει. V. 4. αὐτά με) αὗται με.

Ἡ οἰκυμένη καὶ ÷ πάντες" οἱ κατοικῦντες ἐν αὐτῇ·
2. Αὐτὸς ※ γὰρ ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν,
Καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.
3. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τῦ Κυρίυ;
Καὶ τίς ςήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτῦ;
4. Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ,
Ὃς ὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχήν μυ,
Καὶ ὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ ÷ τῷ πλησίον.
÷ 5. Οὗτος" λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίυ,
Καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεῦ σωτῆρος αὐτῦ·
6. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητύντων αὐτὸν,
Ζητύντων τὸ πρόσωπον τῦ Θεῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα.
7. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,
Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι·
Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
8. Τίς ἐςιν ὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς,
Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
9. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,
Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι·
Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
10. Τίς ἐςιν ὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐςιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ※ Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. ΚΔ'. XXIV.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μυ· 2. ὁ Θεός μυ,
Ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην,
Μηδὲ καταγελασάτωσάν μυ οἱ ἐχθροί μυ.
3. Καὶ ÷ γὰρ" πάντες οἱ ὑπομένοντές σε ὐ μὴ καταισχυνθῶσιν·
Αἰσχυνθήτωσαν ÷ πάντες" οἱ ἀνομῦντες διακενῆς.
4. Τὰς ὁδύς συ Κύριε γνώρισόν μοι,
÷ Καὶ" τὰς τρίβυς συ δίδαξόν με.
5. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ συ,
Καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μυ·
÷ Καὶ" σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
6. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν συ, Κύριε,
Καὶ τὰ ἐλέη συ, ὅτι ἀπὸ τῦ αἰῶνός εἰσιν.
7. Ἁμαρτίας νεότητός μυ καὶ ἀγνοίας μυ μὴ μνησθῇς·
Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μυ ※ σὺ
Ἕνεκα τῆς χρηςότητός σου, Κύριε.
8. Χρηςὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος·
Διὰ τῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
9. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει·
Διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτῦ.
10. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίυ ἔλεος καὶ ἀλήθεια,

Τοῖς

Pſalm. XXIII. v. 4. ψυχήν μυ) ψυχὴν αὐτῦ. ibid. τῷ πλησίον) addit αὐτοῦ. v. 6. in fine Rom. adjicit διάψαλμα. v. 10. αὐτός ἐςιν ὁ βασ.) αὐτός ἐςιν ὗτος ὁ βασιλεύς. Pſalm. XXIV. v. 3. πάντες poſter. loço abeſt à C. Rom. v. 5. ἐν τῇ ἀληθείᾳ) ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. v. 7. Ἕνεκα) ἕνεκεν. v. 8. εὐθὺς) εὐθής.

Τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ
καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
11. Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε
Καὶ ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ
γάρ ἐστι.
12. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον;
Νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ᾑρε-
τίσατο·
13. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλι-
σθήσεται,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει
γῆν.
14. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων
αὐτὸν,
(Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου τῶν ἐπικαλου-
μένων αὐτόν·)
Καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι
αὐτοῖς.
15. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς
τὸν Κύριον·
Ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς
πόδας μου.
16. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με·
Ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
ἐπληθύν- 17. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλα-
θησαν τύνθησαν.
Ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
18. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν
κόπον μου,
Καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
19. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύν-
θησαν,
Καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
20. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦ-
σαί με·
Μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
21. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι,
ὅτι ὑπέμεινά σε (Κύριε).
22. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πα-
σῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΚΕʹ. XXV.

ΤΟΥ Δαυίδ.
Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν
ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
Καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀ-
σθενήσω.
2. Δοκίμασόν με Κύριε, καὶ πείρα-
σόν με·
Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρ-
δίαν μου.
3. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν μου ἐστι, σου
Καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
4. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιό- ματαιό-
τητος, τητας
Καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσ-
έλθω·
5. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων,
Καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.
6. Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου,
Καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου
Κύριε·
7. Τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως,
Καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυ-
μάσιά σου.
8. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου,
Καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.
9. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν
ψυχήν μου,

v. 14. (Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου τῶν ἐπικαλουμένων αὐτόν) hæc absunt ab Ed. *Rom.* Psalm. XXV. v. 1. ἀσθενήσω) σαλευθῶ. v. 3. ὀφθαλμῶν σου) ὀφθ. μου. v. 4. ματαιότητας) ματαιότητος. v. 7. φωνὴν) φωνῆς.

Καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου·
10. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι,
Ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.
11. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
Λύτρωσαί με (Κύριε), καὶ ἐλέησόν με.
12. Ὁ (γὰρ) πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι·
Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω ÷ σε" Κύριε.

ΨΑΛΜ. Κϛʹ. XXVI.

Τῷ Δαυὶδ, ÷ πρὸ τοῦ χρισθῆναι".
Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ
μου, τίνα φοβηθήσομαι;
Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου,
ἀπὸ τίνος δειλιάσω;
2. Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας,
τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου,
Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου,
αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.
3. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολὴ, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου·
Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν
ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.
4. Μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω·
Τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου;
Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου,
Καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν (τὸν ἅγιον) αὐτοῦ.
5. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν (μου),
Ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με·
6. Καὶ νῦν (ἰδοὺ) ὕψωσε (Κύριος) τὴν
κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ
αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ,
Ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.
7. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς
ἐκέκραξα ÷ πρὸς σέ"·
Ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου· 8. σοὶ
εἶπεν ἡ καρδία μου.
Ἐξεζήτησε τὸ πρόσωπόν * μου, ἐξεζήτησα. * σου
Τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.
9. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
ἐμοῦ,
Μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου·
Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, ἐγκαταλίπῃς
Καὶ μὴ * ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου· * ὑπερίδῃς
10. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου
ἐγκατέλιπόν με,
Ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.
11. Νομοθέτησόν με Κύριε τῇ ὁδῷ σου,
Καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.
12. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με·
Ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι,
Καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.
13. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου
ἐν γῇ ζώντων.
14. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον·
Ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία
σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον. μου

ΨΑΛΜ.

v. 10. αἱ ἀνομίαι) ἀνομίαι. v. 11. (Κύριε) abest. v. 12. (γάρ) non habet. Psalm. XXVI. v. 1. τῷ Δαυίδ) τοῦ Δαυίδ. v. 4. τὸ κατοικεῖν) τοῦ κατοικεῖν. ibid. (τὸν ἅγιον) abest. v. 6. (Κύριος) deficit. v. 7. πρὸς σέ.) non habet. v. 11. τῇ ὁδῷ) ἐν τῇ ὁδῷ. v. 14. ἡ καρδία μου) ἡ καρδία σου.

ΨΑΛΜ. ΚΖʹ. XXVII.

Τοῦ Δαυίδ.
Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου· μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ,
※ Μήποτε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ",
Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
2. Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἧς ἐκέκραξα
Ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου.
3. Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν (τὴν ψυχήν μου),
Καὶ μετὰ ἐργαζομένων τὴν ἀδικίαν ÷ μὴ συναπολέσῃς με",
Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν,
Κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
4. Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν,
Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν·
Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς,
Ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.
5. Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου,
Καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ·
Καθελεῖς αὐτούς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.
6. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
7. Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου·
Ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην,
Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου·
Καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
8. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.
9. Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου·
Καὶ ποίμανον αὐτούς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΚΗʹ. XXVIII.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ÷ ἐξοδίου σκηνῆς". ÷
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ ÷ υἱοὶ Θεοῦ,
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ" υἱοὺς κριῶν· ÷
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.
2. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ ÷ αὐτοῦ".
3. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε·
Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
4. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύι·
Φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.
5. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους,
Καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου,
6. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τοῦ Λιβάνου· τὸν Λίβανον
Καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.
7 Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός.

Psalm. XXVII. v. 1. κεκράξομαι) ἐκέκραξα. ibid. ἀπ' ἐμοῦ) ἐπ' ἐμοί utroque loco. v. 2. ἧς ἐκέκραξα) ἐν τῷ δέεσθαί με. ibid. πρὸς ναόν) εἰς ναόν. v. 3. τὴν ἀδικίαν) ἀδικίαν. v. 4. χειρῶν δὸς) χειρῶν αὐτῶν δός.

8. Φωνὴ Κυρίε συσείοντος ἔρημον·
Συσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Καδὴς.
9. Φωνὴ Κυρίε καταρτιζομένε ἐλάφες,
Καὶ ἀποκαλύψει δρυμὲς·
Καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.
10. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ.
Καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.
11. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτῦ δώσει·
Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜ. ΚΘ'. XXIX.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τῦ ἐγκαινισμῦ τῦ οἴκου τῷ Δαυίδ.
2. Ὑψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με,
Καὶ ὀκ ηὔφρανας τοὺς ἐχθρούς με ἐπ' ἐμοί.
3. Κύριε ὁ Θεός με ἐκέκραξα πρὸς σὲ, καὶ ἰάσω με·
4. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδε τὴν ψυχήν με,
Ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.
5. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτῦ,
Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτῦ·
6. Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτῦ,
Καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτῦ·
Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς,
Καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.
7. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ με, ὀ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα·
με 8. Κύριε ἐν τῷ θελήματί σε παρέχε τῷ κάλλει με δύναμιν·
Ἀπέστρεψας (δὲ) τὸ πρόσωπόν σε, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.
9. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν ÷ με˙ δεηθήσομαι.
10. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί με, ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν;
Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χῦς,
Ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σε;
11. Ἤκυσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με·
Κύριος ἐγενήθη βοηθός με.
12. Ἔστρεψας τὸν κοπετόν με εἰς χορὸν ἐμοί, χαρὰν
Διέῤῥηξας τὸν σάκκον με, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην,
13. Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα ÷ με˙, καὶ ὀ μὴ κατανυγῶ·
Κύριε ὁ Θεός με εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜ. Λ'. XXX.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, (ἐκστάσεως).
2. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα·
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ῥῦσαί με, (καὶ ἐξελῦ με).
3. Κλῖνον πρός με τὸ ὖς σε, τάχυνον τῦ ἐξελέσθαι με·
Γενῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν,
Καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς, τῦ σῶσαί με.
4. Ὅτι κραταίωσίς με καὶ καταφυγή με εἶ σύ·
Καὶ ἕνεκεν τῦ ὀνόματός σε ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.
5. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι·

Ὅτι

Pſalm. XXIX. v. 1. Ψαλμὸς) Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς. ibid. τῷ Δαυίδ) τῦ Δαυίδ. v. 2. ἐπ' ἐμοί) ἐπ' ἐμέ. v. 8. θελήματί με) θελήματί σε. Pſalm. XXX. v. 4. κραταίωσις) κραταίωμα.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου (Κύριε).
6. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου·
Ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.
7. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς·
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.
8. Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου·
Ὅτι ἐφεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου,
Ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου·
9. Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ,
Ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου·
10. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι·
Ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου,
Ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.
11. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου,
Καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς·
Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου,
Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.
12. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος,
Καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα,
Καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου·
Οἱ θεωροῦντές με ἔξω, ἔφυγον ἀπ᾽ ἐμοῦ.
13. Ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας·
Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός.
14. Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν·
Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ᾽ ἐμέ,
Τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

15. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα· εἶπα, σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
16. Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ καιροί μου· κλῆροι
Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου,
Καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.
17. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου·
Σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.
18. Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε·
Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.
19. Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια,
Τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν,
Ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.
20. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ÷ Κύριε˝,
Ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε,
Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σοὶ
Ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων·
21. (Καὶ) κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου
Ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, σκεπάσεις αὐτοὺς
Ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.
22. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ✕ ἐμοὶ ἐν πόλει περιοχῆς.
23. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου·
Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου·
Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, εἰσήκουσεν
Ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγα-

v. 14. ἐπισυναχθῆναι) συναχθῆναι. v. 15. Κύριε ἤλπισα) transposita. v. 18. ἀσεβεῖς) οἱ ἀσεβεῖς. v. 20. ἐπὶ σοί) ἐπὶ σέ. v. 21. (Καὶ) deest. v. 23. εἰσήκουσεν τῆς) εἰσήκουσας Κύριε τῆς.

24. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτȣ̃·
÷ Ὅτι ˮ ἀληθείας ἐκζητεῖ ὁ Κύριος,
Καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περιοσῶς ποιȣ̃σιν ὑπερηφανίαν.

25. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιέσθω ἡ καρδία ὑμῶν,
Πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΛΑʹ. XXXI.

ΨΑλμὸς) τῷ Δαυὶδ, συνέσεως.
Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι,
Καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
ȣ̃ 2. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ȣ̓ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν,
ςόματι Οὐδὲ ἔςιν ἐν τῷ πνεύματι αὐτȣ̃ δόλος.
3. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀςᾶ μȣ,
Ἀπὸ τȣ̃ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν·
4. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ χείρ σȣ,
Ἐςράφην εἰς ταλαιπωρίαν ※ μȣ, ἐν τῷ παγῆναί μοι ἄκανθαν.
※ Διάψαλμα.
ἀνομίαν 5. Τὴν ἁμαρτίαν μȣ ἐγνώρισά ※ σοι,
ἁμαρτίαν Καὶ τὴν ἀνομίαν μȣ ȣ̓κ ἐκάλυψα·
Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ᾽ ἐμȣ̃ τὴν ἀνομίαν μȣ τῷ Κυρίῳ·
Καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς
καρδίας ἁμαρτίας μȣ. Διάψαλμα.
6. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ
Πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ·
Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν ȣ̓κ ἐγγιȣ̃σι.
7. Σύ μȣ εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχȣ́σης με.
Τὸ ἀγαλλίαμά μȣ λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Διάψαλμα.
8. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ·
Ἐπιςηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμȣ́ς μȣ.
9. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς ȣ̓κ ἔςι σύνεσις·
Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξεις,
Τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.
10. Πολλαὶ αἱ μάςιγες τȣ̃ ἁμαρτωλȣ̃·
Τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.
11. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι,
Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΛΒʹ. XXXII.

ΨΑλμὸς τῷ Δαυὶδ.
Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ·
Τοῖς εὐθέσι πρέπει ἡ αἴνεσις.
2. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ,
Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ·
3. Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινὸν,
Καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.
4. Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τȣ̃ Κυρίȣ,
Καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτȣ̃ ἐν πίςει·

5. Ἀγα-

v. 24. ὁ Κύριος) Κύριος. Psalm. XXXI. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ) Συνέσεως τῷ Δαυίδ. v. 2. ȣ̃ ȣ̓ μὴ) ᾧ οὐ μή. v. 4. παγῆναί μοι) ἐμπαγῆναι. ibid. à fine Rom. adjicit Διάψαλμα. v. 5. ἀνομίαν) ἁμαρτίαν. ibid. ἁμαρτίαν) ἀνομίαν. v. 7. Rom. in fine addit Διάψαλμα. v. 9. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ) Ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ. ibid. ἄγξεις) ἄγξαι. Psalm. XXXII. v. 1. Ψαλμὸς) abest. ibid. ἡ αἴνεσις) αἴνεσις. v. 4. εὐθὺς) εὐθής.

5. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν (ὁ Κύριος),
Τȣ̃ ἐλέȣς Κυρίȣ πλήρης ἡ γῆ.
6. Τῷ λόγῳ Κυρίȣ οἱ ȣ̓ρανοὶ ἐςερεώθησαν,
Καὶ τῷ πνεύματι τȣ̃ ςόματος αὐτȣ̃ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν·
7. Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης,
Τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσȣς.
8. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ,
Ἀπ' αὐτȣ̃ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικȣ̃ντες τὴν οἰκȣμένην·
9. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν·
Αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
10. Κύριος διασκεδάζει βȣλὰς ἐθνῶν,
Ἀθετεῖ ÷ δὲ" λογισμȣ̀ς λαῶν,
÷ Καὶ ἀθετεῖ βȣλὰς ἀρχόντων".
11. Ἡ ÷ δὲ" βȣλὴ τȣ̃ Κυρίȣ εἰς τὸν αἰῶνα μένει,
Λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτȣ̃ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
12. Μακάριον τὸ ἔθνος ȣ̓ ÷ ἐςι" Κύριος ὁ Θεὸς αὐτȣ̃,
Λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.
13. Ἐξ ȣ̓ρανȣ̃ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος,
Εἶδε πάντας τȣ̀ς υἱȣ̀ς τῶν ἀνθρώπων·
14. Ἐξ ἑτοίμȣ κατοικητηρίȣ αὐτȣ̃
Ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας τὴν γῆν·
15. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν,
Ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
16. Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν,
Καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος ÷ αὐτȣ̃"·
17. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν,
Ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτȣ̃ ȣ̓ σωθήσεται.
18. Ἰδȣ̀ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίȣ ἐπὶ τȣ̀ς φοβȣμένȣς αὐτὸν,
Τȣ̀ς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
19. Ῥύσασθαι ἐκ θανάτȣ τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
Καὶ διαθρέψαι αὐτȣ̀ς ἐν λιμῷ.
20. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ,
÷ "Ὅτι" βοηθὸς καὶ ὑπερασπιςὴς ἡμῶν ἐςι·
21. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν,
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτȣ̃ ἠλπίσαμεν.
22. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σȣ ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

ΨΑΛΜ. ΛΓ΄. XXXIII.

Τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.
2. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
Διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτȣ̃ ἐν τῷ ςόματί μȣ·
3. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μȣ·
Ἀκȣσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.
4. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ,
Καὶ ὑψώσομεν τὸ ὄνομα αὐτȣ̃ ἐπιτοαυτό.
5. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκȣσέ μȣ,

V. 5. (ὁ Κύριος) deest. V. 6. Κυρίȣ) τοῦ Κυρίου. V. 11. εἰς γενεὰν καὶ γενεάν) ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς. V. 22. Κύριε τὸ ἔλεός σȣ) transposita. ibid. ἐπὶ σοί.) ἐπὶ σέ. Psalm. XXXIII. V. 4. ὑψώσομεν) ὑψώσωμεν.

Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών με ἐῤῥύσατό με.

6. Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε,

Καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐ μὴ καταισχυνθῇ.

7. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν ÷ αὐτῦ˙,

Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῦ ἔσωσεν αὐτόν.

8. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίε κύκλῳ τῶν φοβεμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτές.

αὐτόν

9. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηςὸς ὁ Κύριος·

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

10. Φοβήθητε τὸν Κύριον ÷ πάντες˙ οἱ ἅγιοι αὐτῦ·

Ὅτι ἐκ ἔςιν ὑςέρημα τοῖς φοβεμένοις αὐτόν.

11. Πλέσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν·

Οἱ δὲ ἐκζητῦντες τὸν Κύριον ἐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθῦ. ÷ Διάψαλμα˙.

12. Δεῦτε τέκνα, ἀκέσατέ με, φόβον Κυρίε διδάξω ὑμᾶς.

13. Τίς ἐςιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν,

Ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

14. Παῦσον τὴν γλῶσσάν σε ἀπὸ κακῦ,

Καὶ χείλη σε τῦ μὴ λαλῆσαι δόλον·

15. Ἔκκλινον ἀπὸ κακῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν·

Ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16. Ὀφθαλμοὶ Κυρίε ἐπὶ δικαίες,

Καὶ ὦτα αὐτῦ εἰς δέησιν αὐτῶν·

17. Πρόσωπον ÷ δὲ˙ Κυρίε ἐπὶ ποιῦντας κακὰ,

Τῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18. Ἐκέκραξαν ÷ οἱ δίκαιοι˙, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν ÷ αὐτῶν˙,

Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτές.

19. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν,

Καὶ τοὺς ταπεινὲς τῷ πνεύματι σώσει.

20. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων·

Καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτὲς ὁ Κύριος.

21. Φυλάσσει ÷ Κύριος˙ πάντα τὰ ὀςᾶ αὐτῶν·

Ἓν ἐξ αὐτῶν ἐ συντριβήσεται.

22. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς,

Καὶ οἱ μισῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσεσι·

23. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δέλων αὐτῦ,

Καὶ ἐ μὴ πλημμελήσεσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. ΛΔʹ. XXXIV.

Ψαλμὸς) τῷ Δαυίδ.

Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με·

Πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2. Ἐπιλαβῦ ὅπλε καὶ θυρεῦ, καὶ ἀνάςηθι εἰς βοήθειάν με·

3. Ἔκχεον ῥομφαίαν (σε), καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με·

Εἶπον

v. 5. θλίψεών με) παροικιῶν μου. v. 8. ῥύσεται αὐτόν.) ῥύσεται αὐτές. v. 21. Κύριος) deest. Psalm. XXXIV. v. 1. (Ψαλμὸς) deest. v. 2. με) μου. v. 3. (σε) abest.

Εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ.

4. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν

Οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

5. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου,

Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων ÷ αὐτούς"·

6. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα,

Καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

7. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν·

Μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

αὐτοῖς 8. Ἐλθάτω αὐτῷ παγὶς, ἣν οὐ * γινώσκει·

* γινώσκουσιν Καὶ ἡ θήρα ἣν † ἔκρυψεν, συλλαβέτω αὐτὸν,

† ἔκρυψαν ÷ Καὶ" ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.

9. Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ,

Τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

10. Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι· Κύριε (Κύριε) τίς ὅμοιός σοι;

Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ στερεωτέρων αὐτοῦ,

Καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11. Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἠρώτων με.

12. Ἀνταποδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,

Καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον,

(Καὶ) ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου,

Καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήτω·

14. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν·

Ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην.

15. Καὶ κατ' ἐμοῦ ηὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν·

Συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνων"

Διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16. Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμὸν,

Ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν

17. Κύριε πότε ἐπόψῃ;

Ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν,

Ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ,

Ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως,

Οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

D 2 20. Ὅτι

Ibid. εἰμὶ ἐγώ.) transposita. v. 4. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν) αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν. ibid. Ἀποστραφήτωσαν) ἀποστραφείησαν. ib. καταισχυνθήτωσαν) καταισχυνθείησαν. v. 5. χνοῦς) χοῦς. v. 8. Ἐλθάτω) ἐλθέτω. ibid. συλλαβέτω αὐτὸν) συλλ. αὐτούς. ib. πεσεῖται) πεσοῦνται. v. 10. (Κύριε) abest. ibid. ἐκ στερεωτέρων) ἐκ χειρὸς στερεωτέρων. v. 11. ἠρώτων με) ἐπηρώτων με. v. 12. Ἀνταποδίδοσαν) ἀνταπεδίδοσαν. ibid. ἀγαθῶν) καλῶν. v. 13. ἀποστραφήτω) ἀποστραφήσεται. v. 18. σοι ἐν) σοι καὶ ἐν. v. 19. ἀδίκως) ματαίως. ibid. μισοῦντες) addit με.

20. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν,
Καὶ ἐπ' ὀργὴν ※ γῆς λαλοῦντες, δόλους διελογίζοντο·
21. Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν,
Εἶπον· εὖγε εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
22. Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς·
Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
23. Ἐξεγέρθητι (Κύριε), καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου,
Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.
μοι 24. Κρῖνόν με (Κύριε) κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου·
Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.
25. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν·
Μηδὲ εἴποισαν, κατεπίομεν αὐτόν.
26. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου·
Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν
Οἱ μεγαλορημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.
27. Ἀγαλλιάσοιντο καὶ εὐφρανθείησαν (ἐπὶ σοὶ)
Οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος,
Οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.
28. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου,
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛΜ. ΛΕ'. XXXV.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυὶδ (ψαλμός).
2. Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ·
Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
3. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ,
Τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.
4. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος·
Οὐκ ἠθέλησε συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.
5. Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ·
Παρέστη ~ πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ,
Κακίᾳ ÷ δὲ οὐ προσώχθισε.
6. Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου,
÷ Καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν·
7. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ,
Τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή·
Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε.
8. Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός·
Οἱ δὲ (οἱ) υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι·
9. Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου,
Καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.
10. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς·
Ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
11. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε,

Καὶ

v. 20. ἐπ' ὀργὴν) ἐπ' ὀργῇ. v. 21. Εἶπον) εἶπαν. v. 24. Κρῖνόν μοι) κρῖνόν με. v. 27. μηδὲ εἴποισαν) μηδὲ εἴποιεν. v. 26. μεγαλορημονοῦντες) μεγαλοῤῥημοῦντες. v. 27. Ἀγαλλιάσοιντο) ἀγαλλιάσαιντο. ibid. (ἐπὶ σοὶ) deficit. ib. μεγαλυνθήτω) μεγαλυνθείη. Pſalm. XXXV. v. 1. Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ Ψαλμός.) Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυίδ. v. 5. διελογίσατο) ἐλογίσατο. ibid. Κακίᾳ δὲ) τῇ δὲ κακίᾳ. v. 7. σου ἄβυσσος) σου ὡσεὶ ἄβυσσος. v. 8. (οἱ) abeſt.

Καὶ τὴν δικαιοσύνην σȣ τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ.
12. Μὴ ἐλθάτω μοι πȣ̃ς ὑπερηφανίας,
σαλεύσει Καὶ χεὶρ ἁμαρτωλȣ̃ μὴ σαλεύσαι με.
13. Ἐκεῖ ἔπεσαν (πάντες) οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Ἐξώσθησαν, καὶ ȣ̓ μὴ δύνωνται ςῆναι.

ΨΑΛΜ. Λϛ΄. XXXVI.

(Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς) τῷ Δαυίδ.
Μὴ παραζήλȣ ἐν πονηρευομένοις,
Μηδὲ ζήλȣ τȣ̀ς ποιȣ̃ντας τὴν ἀνομίαν·
2. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται,
Καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσȣ̃νται.
3. Ἔλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηςότητα,
÷ Καὶ ˮ κατασκήνȣ τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλȣ́τῳ αὐτῆς.
δώῃ 4. Κατατρύφησον τȣ̃ Κυρίȣ, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σȣ.
5. Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σȣ,
Καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ποιήσει·
6. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σȣ,
Καὶ τὸ κρῖμά σȣ ὡς μεσημβρίαν.
7. Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν·
Μὴ παραζήλȣ ἐν τῷ κατευοδȣμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτȣ̃,
παρανομίαν Ἐν ἀνθρώπῳ ποιȣ̃ντι παρανομίας.
8. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν·
Μὴ παραζήλȣ, ὥςε πονηρεύεσθαι.
9. Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθήσονται·
Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσȣσι γῆν.
10. Καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ ȣ̓ μὴ ὑπάρξει ὁ ἁμαρτωλὸς,
Καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτȣ̃,
Καὶ ȣ̓ μὴ εὕρῃς·
11. Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσȣσι γῆν,
Καὶ κατατρυφήσȣσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης (ἐπ' αὐτῆς).
12. Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον,
Καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτȣ̃·
13. Ὁ ÷ δὲ ˮ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν,
Ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτȣ̃.
14. Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ,
Ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τȣ̃ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα,
Τȣ̃ σφάξαι τȣ̀ς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·
15. Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν,
Καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.
16. Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ
Ὑπὲρ πλȣ̃τον ἁμαρτωλῶν πολύν.
17. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται·
Ὑποςηρίζει δὲ τȣ̀ς δικαίȣς ὁ Κύριος.
18. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδȣ̀ς τῶν ἀμώμων,
Καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔςαι·

v. 12. ἐλθάτω) ἐλθέτω. ibid. ἁμαρτωλȣ̃ μὴ σαλεύσει) ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι. v. 13. ἔπεσαν) ἔπεσον. Psalm. XXXVI. v. 1. (Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς) desunt. v. 4. δώῃ σοι) δώσει σοι. v. 7. παρανομίαν) παρανομίας. v. 9. γῆν) τὴν γῆν. v. 10. ὑπάρξει ὁ ἁμαρτ.) ὑπάρξῃ ἁμαρτωλός. v. 11. (ἐπ' αὐτῆς) non habet. v. 18. εἰς αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα.

19. Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ,
Καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.
20. Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται·
Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι,
Ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.
21. Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει·
Ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει, καὶ δίδωσιν.
22. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν·
Οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται.
23. Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται,
Καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει (σφόδρα)·
24. Ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται,
Ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.
25. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα,
Καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον,
Οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους·
26. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει (ὁ δίκαιος),
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ÷ ἔσται˙.
27. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν,
Καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος˙.
28. Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν,
Καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,
Εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.
ἐκδιωχθήσονται ÷ Ἄνομοι δὲ ἐκδικηθήσονται˙,
Καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται.

29. Δίκαιοι ÷ δὲ˙ κληρονομήσουσι γῆν,
Καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος˙ ἐπ' αὐτῆς.
30. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν,
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν·
31. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
÷ Καὶ˙ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
32. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον,
Καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν·
33. Ὁ ÷ δὲ˙ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
Οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρίνεται ÷ αὐτῷ˙.
34. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ,
Καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν·
Ἐν τῷ ἐξολεθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς, ὄψῃ.
35. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·
36. Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν,
Καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ÷ ὁ τόπος αὐτοῦ˙.
37. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα·
Ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.
38. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπιτοαυτό·
Τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται.
39. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου,

÷ Καὶ

v. 21. δίδωσιν) διδοῖ. v. 23. (σφόδρα) abest. v. 26. (ὁ δίκαιος) deest. v. 28. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται) ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται. v. 33. Οὐδ' οὐ μὴ) οὐδὲ μή. ibid. καταδικάσηται αὐτὸν κρίνεται) καταδικάσαι αὐτὸν, ὅταν κρίνηται. v. 34. γῆν) τὴν γῆν. ibid. ὄψῃ) ὄψει.

÷ Καὶ˝ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως·

40. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς,

÷ Καὶ˝ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν,

Καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ᾽ αὐτόν.

ΨΑΛΜ. ΛΖ΄. XXXVII.

ἄμνησιν Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, εἰς ἀνάμνησιν ÷ περὶ τοῦ Σαββάτου˝.

2. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,

Μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

3. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι,

Καὶ ἐπεστήρισας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·

4. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου,

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

5. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου,

Ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμέ.

6. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου,

Ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·

7. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους,

Ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην·

8. Ὅτι αἱ ψύαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων,

Καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

9. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·

Ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

10. Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,

Καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη.

11. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου,

Καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.

12. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου Ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν·

Καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·

13. Καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου,

Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας,

Καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

14. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον,

Καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·

15. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων,

Καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

16. Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα,

Σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

17. Ὅτι εἶπα, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι ÷ οἱ ἐχθροί μου˝·

Καὶ

Pſalm. XXXVII. v. 1. εἰς ἄμνησιν περὶ τοῦ σαβ.) εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου. v. 3. ἐπεστήρισας) ἐπεστήριξας. v. 4. ἐν τοῖς ὀστέοις) τοῖς ὀστέοις. v. 5. φορτίον) addit βαρύ. v. 8. αἱ ψύαι) ἡ ψυχή. ibid. ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων) ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν. v. 10. Κύριε ἐναντίον) καὶ ἐναντίον ibid. ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη) οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σοῦ. v. 11. μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι) μου οὐκ ἔστι. v. 12. ἀπὸ μακρόθεν) ἀπὸ deeſt. v. 13. ἐξεβιάσαντο) ἐξεβιάζοντο.

Καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορημόνησαν.
18. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος,
Καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου (ἐστὶν) διαπαντός.
19. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου (ἐγὼ) ἀναγγελῶ,
÷ Καὶ" μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
20. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ÷ ὑπὲρ ἐμὲ",
Καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
21. Οἱ ἀνταποδιδόντες (μοι) κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
Ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. *δικαιοσύνην*
22. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ·
23. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜ. ΛΗ΄. XXXVIII.

Ἰδιθὲμ Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθὼν ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.
2. Εἶπα, Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν (με) ἐν γλώσσῃ μου·
Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν,
Ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.
3. Ἐκωφώθην ÷ καὶ" ἐταπεινώθην,
÷ καὶ" ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν,
Καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.
4. Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου,
÷ Καὶ" ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ·
Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου.
5. Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου,
Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν,
Ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.
6. Ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου,
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου·
Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης
Πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Διάψαλμα
7. Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος,
Πλὴν μάτην ταράσσεται·
Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάγει αὐτά.
8. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος;
÷ Καὶ" ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοί ἐστιν. *σου*
9. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με·
Ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.
10. Ἐκωφώθην ÷ καὶ" οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας (με).
11. Ἀπόστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου·
Ἀπὸ (γὰρ) τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.
12. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον,
Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
Πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος. Διάψαλμα.
13. Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε,

Καὶ

v. 18. (ἐστὶν) abest. v. 19. (ἐγὼ) deest. v. 20. μισοῦντες) addit με. v. 21. (μοι) non habet. Psalm. XXXVIII. v. 1. Ἰδιθὲμ) Ἰδιθὼν. v. 2. (με) abest. v. 5. ἡμερῶν τίς) ἡμερῶν μου τίς. v. 6. παλαιστὰς) παλαιάς. ibid. ἡ ὑπόστασις) ἡ deest. v. 7. συνάγει) συνάξει. v. 8. παρὰ σοὶ) παρὰ σοί. ibid. a fine addit C. Rom. διάψαλμα. v. 10. σὺ ἐποίησας με) σὺ εἶ ὁ ποιήσας με. v. 11. (γὰρ) abest. v. 12. μάτην πᾶς ἄνθρωπος.) μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρ. διάψαλμα.

Καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι,
Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς·
Ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ
Καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.
14. Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜ. ΛΘ'. XXXIX.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον,
Καὶ προσέσχε μοι,
Καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου·
3. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας,
ὕλεως ÷ Καὶ˚ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος,
Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου,
Καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου·
4. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινὸν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται,
Καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον.
5. Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ,
Καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.
6. Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσιά σου,
Καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις ὁμοιωθήσεταί σοι.
Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.
7. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας,
Σῶμα ÷ δὲ˚ κατηρτίσω μοι·
Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ᾔτησας. ἐξήτησας
8. Τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω·
Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ·
9. Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός μου ἠβουλήθην,
Καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.
10. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ,
Ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω·
Κύριε σὺ ἔγνως.
11. Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου,
Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα,
Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
Ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
12. Σὺ ÷ δὲ˚ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ·
Τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό μου.
13. Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
Κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου,˚ καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν·
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου,
Καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλειπέ με.
14. Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με·
Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες. σπεῦσον
15. Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν

v. 13. παρὰ σοὶ) ἐν τῇ γῇ. v. 14. οὐκέτι οὐ μὴ) οὐκέτι μή. Psalm. XXXIX. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ) transposita. v. 3. ὕλεως) ἰλύος. v. 5. ἐνέβλεψεν) ἐπέβλεψεν. v. 6. ὁμοιωθήσεται) addit σοί. v. 7. Ὁλοκαυτώματα) ὁλοκαύτωμα. ibid. οὐκ ἐξήτησας) οὐκ ᾔτησας. v. 9. τῆς κοιλίας μου) τῆς καρδίας μου. v. 11. δικαιοσύνην σου) δικ. μου. v. 12. ἀντιλάβοιντο) ἀντελάβοντο. 13. ἠδυνήθην) ἠδυνάσθην. v. 14. σπεῦσον) πρόσχες.

ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξάραι αὐτήν·
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά.
16. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν
Οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε.
17. Ἀγαλλιάσοιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, (Κύριε).
÷ Καὶ˝ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος,
Οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
18. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Κύριος φροντιεῖ μου·
Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ,
Ὁ Θεός μου μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. Μ΄. XL.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν ÷ καὶ πένητα˝,
Ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος·
3. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ,
Καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ·
4. Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης ÷ αὐτοῦ˝·
Ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.
5. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με,
Ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
6. Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι·
Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;
7. Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει·
Ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ·
Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει.
8. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ᾽ ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου,
Κατ᾽ ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι·
9. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ᾽ ἐμοῦ·
÷ Μὴ˝ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι.
10. Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ᾽ ὃν ἤλπισα,
Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ᾽ ἐμὲ πτερνισμόν.
11. Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με,
Καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
12. Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με,
Ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ᾽ ἐμέ.
13. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου,
Καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
14. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

V. 15. καταισχυνθείησαν posteriore loco) ἐντραπείησαν. V. 17. Ἀγαλλιάσοιντο) ἀγαλλιάσαιντο. V. 18. πτωχός εἰμι) εἰμὶ deest. ibid. καὶ πένης) καὶ πένης εἰμί. ib. ὁ Κύριος) κύριος. Psalm. XL. V. 3. διαφυλάξαι) φυλάξαι. ibid. παραδῴη αὐτὸν εἰς χ. ἐχθρῶν) παραδοῖ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶ. V. 4. βοηθήσει) βοηθήσαι. V. 7. Καὶ εἰ εἰσεπ.) Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο.

ΨΑΛΜ. ΜΑ΄. XLI.

εἰς σύνεσιν
Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορὲ, (Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ).

2. Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος
ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,
Οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ
ὁ Θεός·

3. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν
※ τὸν ἰσχυρὸν˙ τὸν ζῶντα·
Πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;

4. Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος
ἡμέρας καὶ νυκτὸς,
Ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

5. Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ᾽ ἐμὲ
˙τὴν ψυχήν μου·
Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ,
Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως, ἤχου ἑορτάζοντος. ἤχους

6. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ÷ ἱνατί˙ συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ※ ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ
Θεός μου.

7. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη·
Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου (Κύριε) ἐκ
γῆς Ἰορδάνου
Καὶ Ἑρμωνιεὶμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

8. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου·
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον.

9. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος
αὐτοῦ·
Καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ᾽ ἐμοὶ,
Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

10. Ἐρῶ τῷ Θεῷ· ἀντιλήπτωρ μου, διατί με ἐπελάθου;
Καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι,
Ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν (μου),

11. Ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστᾶ μου.
Ὠνείδιζόν με οἱ θλίβοντές με, ἐχθροί μου
Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ᾽ ἑκάστην
ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

12. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ※ ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ※ καὶ˙ ὁ
Θεός μου.

ΨΑΛΜ. ΜΒ΄. XLII.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορὲ,) ÷ Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ˙.
Κρῖνόν με ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον μοι
τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου·
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.

2. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς κραταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω με;
Καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι,
Ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν (μου);

Psalm. XLI. v. 1. (Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ) absunt. v. 3. τὸν ἰσχυρὸν) deest. v. 5. ἤχους ἑορτάζοντος) ἤχου ἑορταζόντων. v. 6. καὶ ὁ Θεός μου) καὶ abest. v. 7. (Κύριε) abest. v. 9. νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ᾽ ἐμοὶ) νυκτὸς δηλώσει παρ᾽ ἐμοί. v. 10. ἀντιλήπτωρ μου) addit εἶ. ibid. Καὶ ἱνατί) ἱνατί. v. 11. καταθλάσαι) καταθλᾶσθαι. ibid. Ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου) ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με. v. 12. Σωτήριον) ἡ σωτηρία. Psalm. XLII. v. 1. (Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορὲ) absunt à Cod. Rom. ibid. Κρῖνόν μοι) κρῖνόν με. v. 2. Ὅτι σὺ ὁ) ὅτι σὺ εἶ ὁ.

3. Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου·
Αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου,
Καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.
4. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ,
Πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου·
Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου.
5. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ※ ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ※ καὶ˙ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. ΜΓ΄. XLIII.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ÷ εἰς˙ σύνεσιν (Ψαλμός).
2. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν,
Οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν
Ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν,
Ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
3. Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε,
Καὶ κατεφύτευσας αὐτούς·
Ἐκάκωσας λαοὺς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.
4. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν,
Καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς·
Ἀλλ᾽ ἡ δεξιά σου, καὶ ὁ βραχίων σου,
Καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου,
ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.
5. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου ÷ καὶ˙ ὁ Θεός ÷ μου˙,
Ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.
6. Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν,
÷ Καὶ˙ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.
7. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ,
Καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με·
8. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς,
Καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.
9. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν,
Καὶ ÷ ἐν˙ τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Διάψαλμα.
10. Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς,
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ÷ ὁ Θεὸς˙ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
11. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν,
Καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.
12. Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως,
Καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.
13. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς,
Καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν. ἀλαλάγμασιν ἡμῶν
14. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,
Μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν, χλευασμὸν
(Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς)·

15. Ἔθου

v. 4. ὁ Θεός μου) ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου. v. 5. καὶ ὁ Θεός μου.) καὶ abest. Psalm. XLIII. v. 1. Κορὲ) addit εἰς σύνεσιν. v. 6. ἐπανισταμένους) ἐπανισταμένους. v. 9. à fine Rom. addit Διάψαλμα. v. 10. ὁ Θεὸς) abest. v. 13. ἀλαλ. ἡμῶν) ἀλαλάγμασιν αὐτῶν. v. 14. εἰς ὄνειδος ὄνειδος. ibid. χλευασμὸν) καταγέλωτα. ib. Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς) hæc non habet Rom.

15. Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
Κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.
16. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατενώπιόν μου ÷ ἐστὶ˙,
Καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με,
17. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος,
Ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.
18. Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου,
Καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου,
19. ÷ Καὶ˙ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν·
Καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.
20. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως,
Καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.
21. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
Καὶ ÷ εἰ˙ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον,
22. Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα;
Αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.
23. Ὅτι ἕνεκέν σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν,
Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
24. Ἐξεγέρθητι, ἱνατί ὑπνοῖς Κύριε;
Ἀνάστηθι, ÷ καὶ˙ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.
25. Ἱνατί πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις;
Ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;
26. Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν,
Ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.
27. Ἀνάστα ÷ Κύριε, βοήθησον ἡμῖν,
Καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

ΨΑΛΜ. ΜΔ΄. XLIV.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ (τοῦ Δαυὶδ) ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.
2. Ἐξηρεύξατω ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν,
Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ·
Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
3. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου·
Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
4. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν ÷ σου˙, δυνατὲ
Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου·
5. Καὶ ἔντεινον, (καὶ) κατευοδοῦ, ÷ καὶ˙ βασίλευε
Ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος ÷ καὶ δικαιοσύνης˙·
※ Καὶ˙ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.
6. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, (δυνατέ)·
Λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται
Ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
7. Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·

V. 16. κατενώπιον) κατεναντίον. V. 17. καταλαλοῦντος) παραλαλοῦντος. V. 21. ἐπελαθόμεθα adjicit τοῦ ὀνόματος. V. 23. ἕνεκέν σου) ἕνεκα σου. V. 25. πρόσωπον) τὸ πρόσωπον. Psalm. XLIV. v. 1. τοῦ Δαυὶδ ὑπὲρ τοῦ ἀγ.) Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. V. 2. Ἐξηρεύξατω) Ἐξηρεύξατο. V. 7. εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος) εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
8. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν·
Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου
Ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
9. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου,
Ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ηὔφρανάν σε.
βασιλέως 10. Θυγατέρες βασιλέως ἐν τῇ τιμῇ σου·
Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου,
÷ Ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ ÷ περιβεβλημένη πεποικιλμένη".
11. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου,
Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου,
12. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου·
Ὅτι αὐτός ÷ ἐστιν" ὁ κύριός σου.
13. ※ Καὶ" προσκυνήσουσιν αὐτῷ" ※ καὶ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις·
Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
τῆς 14. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν·
Ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
15. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,
αὐτοῦ Οἱ Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.
16. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,
Ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.
17. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν (σοι) υἱοί σου·
Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. μνηθήσονται
18. (Καὶ) μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ·
Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος".

ΨΑΛΜ. ΜΕ'. XLV.

Εἰς τὸ τέλος υἱοῖς Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων (τοῦ Δαυὶδ) Ψαλμός.
2. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις,
Βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.
3. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν,
Καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
4. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν,
Ἐταράχθη τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Διάψαλμα.
5. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ·
Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος·
6. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ σαλευθήσεται·
Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ πρωΐ. τὸ πρὸς πρωΐ
7. Ἐτα-

v. 8. ἀδικίαν) ἀνομίαν. v. 10. βασιλέως) βασιλέων. v. 12. Καὶ ἐπιθυμήσει) ὅτι ἐπεθύμησεν. v. 13. τοῦ λαοῦ) addit τῆς γῆς. v. 14. τῆς θυγατρὸς) αὐτῆς θυγατρὸς. ibid. ἔσωθεν) ἑσεβώνι. v. 15. ὀπίσω αὐτοῦ) ὀπίσω αὐτῆς. ibid. Οἱ πλησίον) αἱ πλησίον. v. 18. (Καὶ) abest. Psalm. XLV. v. 1. ita legitur in Ed. Rom. Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός. v. 4. Ἐταράχθη) ἐταράχθησαν. v. 6. τὸ πρὸς πρωΐ) τῷ προσώπῳ. ibid. πρωΐ) deest.

7. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι·
Ἔδωκε φωνὴν αὐτȣ̃ (ὁ ὕψιστος) ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
8. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώϐ· Διάψαλμα.
Θεȣ̃ 9. Δεῦτε καὶ ἴδατε τὰ ἔργα τȣ̃ Κυρίȣ,
Ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς·
10. Ἀντανελῶν πολέμȣς μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς,
Τόξον συντρίψει καὶ συνκλάσει ὅπλον,
÷ Καὶ" θυρεȣ̀ς κατακαύσει ἐν πυρί.
11. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ ÷ εἰμι" ὁ Θεός·
Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
12. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώϐ. ⁜ Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. ΜϚʹ. XLVI.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ Ψαλμὸς (τῷ Δαυίδ).
2. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας·
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
3. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοϐερός·
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
4. Ὑπέταξε λαȣ̀ς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τȣ̀ς πόδας ἡμῶν·
5. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτȣ̃,
Τὴν καλλονὴν Ἰακὼϐ, ἣν ἠγάπησε. Διάψαλμα.
6. Ἀνέϐη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ,
Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
7. Ψάλατε τῷ Θεῷ ÷ ἡμῶν", ψάλατε·
Ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.
8. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός.
Ψάλατε συνετῶς. 9. Ἐϐασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ (πάντα) τὰ ἔθνη·
Ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνȣ ἁγίȣ αὐτȣ̃.
10. Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τȣ̃ Θεȣ̃ Ἀβραάμ·
Ὅτι τȣ̃ Θεȣ̃ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜ. ΜΖʹ. XLVII.

Εἰς τὸ τέλος) Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ (τῷ Δαυίδ).
2. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα,
Ἐν πόλει τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτȣ̃,
3. Εὐρίζω, ἀγαλλιάματι πάσῃ τῇ γῇ. Εὐρίζων
Ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τȣ̃ βορρᾶ·
Ἡ πόλις τȣ̃ βασιλέως τȣ̃ μεγάλȣ.
4. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμϐάνηται αὐτῆς.
5. Ὅτι ἰδȣ̀ οἱ βασιλεῖς (τῆς γῆς) συνήχθησαν, διῆλθοσαν ἐπιτοαυτό·
6. Αὐτοὶ ἰδόντες ȣ̔́τως, ἐθαύμασαν· ἰδότες
Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν· 7. τρόμος ἐπελάϐετο αὐτῶν· ὑπελάϐετο
Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτȣ́σης.

8. Ἐν

v. 7. (ὁ ὕψιστος) deest. v. 9. ἴδατε) ἴδετε. ibid. τοῦ Θεοῦ) τοῦ Κυρίου. v. 10. Ἀντανελῶν) ἀνταναιρῶν. Psalm. XLVI. v. 1. Ed. *Rom.* Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ Ψαλμός. v. 5. ἑαυτοῦ) αὐτοῦ. ibid. Ed. *Rom.* à fine addit διάψαλμα. v. 9. (πάντα) abest. Psalm. XLVII. v. 1. Ed. *Rom.* Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου. v. 3. πάσῃ τῇ γῇ) πάσης τῆς γῆς. v. 5. (τῆς γῆς) in textu quidem Ed. *Rom.* hæc verba habentur ; ſed in notis proſcribuntur. ibid. διῆλθοσαν) ἦλθοσαν. v. 6. ἰδότες) ἰδόντες. v. 7. ὑπελάβετο) ἐπελάβετο.

συντρί-ψει 8. Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα
Θαρσεῖς.
9. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως ἴδαμεν
Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων,
Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν
αἰῶνα. Διάψαλμα.
10. Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν
λαοῦ μέσῳ τοῦ ναοῦ σου.
11. Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ Θεὸς, οὕτως
÷ καὶ" ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς·
Δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.
12. Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιὼν,
÷ Καὶ" ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέ-
ρες τῆς Ἰουδαίας,
Ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου ÷ Κύριε".
13. Κυκλώσατε Σιὼν καὶ περιλάβετε
αὐτὴν,
Διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς·
14. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν
δύναμιν αὐτῆς,
÷ Καὶ" καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς
Ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.
15. Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
÷ τοῦ αἰῶνος"·
Αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜ. ΜΗ'. XLVIII.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ Ψαλμὸς (τῷ
Δαυΐδ).
2. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη,
Ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν οἰκουμένην·
3. Οἵτε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
θρώπων,
Ἐπιτοαυτὸ πλούσιος καὶ πένης.
4. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν,
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
5. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου,
Ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.
6. Ἱνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ,
Ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει
με,
7. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν,
Καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν
καυχώμενοι.
8. Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται· λυτρώσεται
ἄνθρωπος;
Οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ,
9. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ·
Καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα. 10. Καὶ ἐκοπίασεν
ζήσεται ※ ἔτι εἰς τέλος,
(Ὅτι) οὐκ ὄψεται καταφθοράν.
11. Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας,
Ἐπιτοαυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπο-
λοῦνται,
Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν
πλοῦτον αὐτῶν.
12. ÷ Καὶ" οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐ-
τῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν,
Ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν
ἐπὶ τῶν γαιῶν ÷ αὐτῶν".
13. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε,
Παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι ÷ τοῖς
ἀνοήτοις", καὶ ὡμοιώθη ÷ αὐτοῖς":
14. Αὕτη

v. 8. συντρίψει) συντρίψεις. ibid. Θαρσεῖς.) Θαρσίς. v. 9. οὕτως ἴδαμεν) οὕτως καὶ εἴδομεν. ibid. à fine Ed. Rom. addit διάψαλμα. v. 12. Σιὼν, Καὶ ἀγαλ.) καὶ abest. ibid. ἕνεκεν) ἕνεκα. Pſalm. XLVIII. v. 1. Ed. Rom. Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός. v. 8. λυτροῦται) λυτρῶται. ibid. αὐτοῦ) ἑαυτοῦ.

14. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς.
Καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Διάψαλμα.

15. Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο,
Θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς·
Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρωΐ, (καῖακυριεύσωσιν)
Καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ
Ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν (ἐξώσθησαν).

16. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Διάψαλμα.

17. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος,
Ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·

18. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα,
Οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

19. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται·
Ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.

20. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ·
Ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.

21. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε,
Παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι ÷ τοῖς ἀνοήτοις", καὶ ὡμοιώθη ÷ αὐτοῖς".

ΨΑΛΜ. ΜΘ΄. XLIX.

Δαυίδ

ΕΙς τὸ τέλος), Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν,

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου (καὶ) μέχρι δυσμῶν.

2. Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος ÷ αὐτοῦ"

3. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει,
Ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται·
Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται,
Καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.

4. Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω,
Καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

5. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,
Τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

6. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
Ὅτι Θεὸς κριτής ἐστι. Διάψαλμα.

7. Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι
Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι·
Ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου εἰμὶ ἐγώ.

8. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε,
Τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός·

9. Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους,
Οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.

10. Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
Κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι ÷ καὶ" βόες·

11. Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,
Καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.

12. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω·
Ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

13. Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων;
Ἢ αἷμα τράγων πίομαι;

F 14. Θῦσον

v. 14. εὐδοκήσουσιν) εὐλογήσουσιν. v. 15. κατακυριεύσουσιν) κατακυριεύσωσιν. ibid. (ἐξώσθησαν) abest. v. 16. à fine addit Ed. *Rom.* Διάψαλμα. v. 17. Ἢ ὅταν) καὶ ὅταν. v. 21. Καὶ ἄνθρωπος) καὶ deest. Psalm. XLIX. v. 1. (Εἰς τὸ τέλος) abest. ibid. τῷ Δαυίδ.) τῷ ἀσάφ. ib. (καὶ) abest. v. 4. τοῦ διακρῖναι) διακρῖναι. v. 10. τοῦ ἀγροῦ) τοῦ δρυμοῦ. v. 13. φάγωμαι) φάγομαι. ibid. πίωμαι) πίομαι.

14. Θῦσον τῷ Θεῷ ÷ θυσίαν" αἰνέσεως,
Καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου·
15. ※ Καὶ" ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεώς (σου),
÷ Καὶ" ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις
με. (Διάψαλμα).
16. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός·
Ἱνατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου,
Καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου
διὰ ἐπὶ στόματός σου;
17. Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν,
Καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ
ὀπίσω.
18. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες
αὐτῷ,
Καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου
÷ ἐτίθεις".
19. Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν,
Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δο-
λιότητα·
20. Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου
κατελάλεις,
Καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτί-
θεις σκάνδαλον.
21. Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα,
Ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι
ὅμοιος·
Ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ
πρόσωπόν σου.
22. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμε-
νοι τοῦ Θεοῦ,
Μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.
23. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με·
Καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτή-
ριον Θεοῦ.

ΨΑΛΜ. Ν΄. L.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ,
2. ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν
Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα
εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ.
3. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ ÷ τὸ μέγα"
ἔλεός σου,
÷ Καὶ" κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρ-
μῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
4. Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνο-
μίας μου,
Καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθά-
ρισόν με·
5. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
Καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.
6. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα·
Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
7. Ἰδοὺ ÷ γὰρ" ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
Καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μή-
τηρ μου.
8. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας·
Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σο-
φίας ÷ σου" ἐδήλωσάς μοι.
9. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρι-
σθήσομαι·
Πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκαν-
θήσομαι.
10. Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐ-
φροσύνην·
Ἀγαλλιάσονται ὀστᾶ τεταπεινωμένα.
11. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν μου,

Καὶ

v. 15. (σου) abest. v. 16. ἐκδιηγῇ] διηγῇ. v. 19. *Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα.*) ab his verbis in MS. *Alex.* insignis hiatus est, usque ad Psalm. LXXIX. v. 11. verba: *τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ.* quem ex Ed. *Rom.* supplevit Clariss. *Grabe.* Videsis *Prolegom.* Cap. I. §. 6.

Καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

12. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς,
Καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

13. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

14. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
Καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

15. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου,
Καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

16. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
Ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

17. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου·

18. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
Ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

19. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον·
Καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. ἐξουδενώσει

20. Ἀγάθυνον ÷ Κύριε˝ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν,
÷ Καὶ˝ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·

21. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
Ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα·
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜ. ΝΑ΄. LI.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυὶδ, 2. ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

3. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ÷ ὁ˝ δυνατός;
Ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν,

4. Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου·
Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

5. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην,
Ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Διάψαλμα.

6. Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

7. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος·
Ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεῦσαί σε ἀπὸ σκηνώματος,
Καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Διάψαλμα.

8. Καὶ ὄψονται δίκαιοι, καὶ φοβηθήσονται,
Καὶ ἐπ᾽ αὐτὸν γελάσονται, ÷ καὶ ἐροῦσιν˝·

9. Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ,
Ἀλλ᾽ ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ,
÷ Καὶ˝ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

10. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ·
Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˝.

11. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας·

F 2 Καὶ

Καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΨΑΛΜ. ΝΒ'. LII.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ, συνέσεως τῷ Δαυίδ.
2. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός·

Διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις,
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν·

3. Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
Τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ÷ ἢ" ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

4. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

5. Οὐχὶ γνώσονται ÷ πάντες" οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου;
Τὸν Θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

6. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος·
Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων·
Κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

7. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ;
Κύριον Ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, ÷ καὶ" εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΝΓ'. LIII.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ, 2. ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ· οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

3. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με,
Καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινόν με.

4. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
Ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·

5. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ,
Καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Διάψαλμα.

6. Ἰδοὺ ÷ γάρ" ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι,
÷ Καὶ" ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου·

7. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου·
Ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

8. Ἑκουσίως θύσω σοι,
Ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν·

9. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐῤῥύσω με,
Καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜ. ΝΔ'. LIV.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ.
2. Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου,
Καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου·

3. Πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου·
Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην

4. Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, ÷ καὶ" ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ·

Ὅτι

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ᾽ ἐμὲ ἀνομίαν,
Καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
5. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ,
Καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ᾽ ἐμέ·
6. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ᾽ ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.
7. Καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς;
Καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω.
8. Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. ⁜ Διάψαλμα.
9. Προσεδεχόμην τὸν σώζοντά με
Ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος.
10. Καταπόντισον, Κύριε (καὶ) καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν·
Ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
11. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς·
Καὶ ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς,
12. καὶ ἀδικία·
Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.
13. Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν·
Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ᾽ αὐτοῦ.
14. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου,
15. Ὃς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα·
Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.
16. Ἐλθέτω θάνατος ἐπ᾽ αὐτοὺς, ÷ καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες˙
Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.
17. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.
18. Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ,
Καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.
19. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι·
Ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
20. Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Διάψαλμα.
Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.
21. Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι·
Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
22. Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ,
Καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ·
Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον,
Καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.
23. Ἐπίῤῥιψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει·
Οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
24. Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς·
Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν·
Ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ ÷ Κύριε˙.

ΨΑΛΜ. ΝΕʹ. LV.

ΕΙς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.
2. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος·

Ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.
3. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μȣ ὅλην
τὴν ἡμέραν·
Ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ
ὕψȣς.
4. Ἡμέρας φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ
σοὶ ἐπὶ σέ.
5. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τȣ̀ς λόγους μȣ·
Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, ȣ̓ φοβηθήσο-
μαι τί ποιήσει μοι σάρξ.
6. Ὅλην τὴν ἡμέραν τȣ̀ς λόγους μȣ ἐ-
βδελύσσοντο·
Κατ᾽ ἐμȣ̃ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐ-
τῶν εἰς κακόν.
7. Παροικήσȣσι καὶ κατακρύψȣσιν·
Αὐτοὶ τὴν πτέρναν μȣ φυλάξȣσι,
ὑπέμεινα Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μȣ.
τῇ ψυχῇ 8. Ὑπὲρ τȣ̃ μηθενὸς σώσεις αὐτȣ́ς,
Ἐν ὀργῇ λαȣ̀ς κατάξεις, ὁ Θεός.
9. Τὴν ζωήν μȣ ἐξήγγειλα·
Σοὶ Σὺ ἔθȣ τὰ δάκρυά μȣ ἐνώπιόν σȣ,
ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σȣ.
10. Τότε ἐπιστρέψȣσιν οἱ ἐχθροί μȣ εἰς
τὰ ὀπίσω,
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί ÷ σε"·
Ἰδȣ̀ ἔγνων ὅτι Θεός μȣ εἶ σύ.
11. Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα·
Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον.
12. Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, ȣ̓ φοβηθήσο-
μαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
13. Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς αἱ εὐχαί ※ σȣ,
αἰνέσεώς ÷ ἃς" ἀποδώσω αἰνέσεις σοι·
σȣ 14. Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μȣ ἐκ θα-
νάτȣ,
Καὶ τȣ̀ς πόδας μȣ ἐξ ὀλισθήματος,
Τȣ̃ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τȣ̃ Θεȣ̃ ἐν
φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜ. Νϛʹ. LVI.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ
Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ
αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προ-
σώπȣ Σαȣ̀λ εἰς τὸ σπήλαιον.
2. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με·
Ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μȣ,
Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σȣ
ἐλπιῶ,
Ἕως ȣ̓ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
3. Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον,
Τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.
Διάψαλμα.
4. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ȣ̓ρανȣ̃ καὶ ἔσωσέ με,
Ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τȣ̀ς καταπατοῦν-
τάς με·
Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτȣ̃
καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτȣ̃,
5. ÷ Καὶ ἐῤῥύσατο" τὴν ψυχήν μȣ ἐκ
μέσȣ σκύμνων.
Ἐκοιμήθην τεταραγμένος·
Υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν
ὅπλον καὶ βέλη,
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.
6. Ὑψώθητι ἐπὶ τȣ̀ς ȣ̓ρανȣ̀ς ὁ Θεὸς,
÷ Καὶ" ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σȣ.
7. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μȣ, Παγίδας
÷ Καὶ" κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μȣ·
Ὤρυξαν πρὸ προσώπȣ μȣ βόθρον,
÷ καὶ" ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. Διά-
ψαλμα.
8. Ἑτοίμη ἡ καρδία μȣ ὁ Θεὸς,
Ἑτοίμη ἡ καρδία μȣ· ᾄσομαι καὶ
ψαλῶ.
9. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μȣ,
Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα·
Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρȣ.

10. Ἐξο-

10. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν·
11. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,
Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
12. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, ÷ Καὶ ˟ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜ. ΝΖʹ. LVII.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.
2. Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε,
Εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;
3. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ·
Ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.
4. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας,
Ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.
5. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως,
Ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς·
6. Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπᾳδόντων, Φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.
7. Ὁ Θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος.
8. Ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον·
Ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.
9. Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται·
Ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.
10. Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον,
Ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς. ὑμᾶς
11. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν (ἀσεβῶν)·
Τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
12. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ,
Ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων ÷ αὐτοὺς ˟ ἐν τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. ΝΗʹ. LVIII.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
2. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεὸς,
Καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με·
3. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν,
Καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.
4. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου,
Ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί·
Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε.
5. Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυναν· κατεύθυνα
Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.
6. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη·
Μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Διάψαλμα.

7. Ἐπι-

7. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

8. Ἰδοὺ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,

÷ Καὶ" ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε;

9. Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτοὺς,
Ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

10. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω·
Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

11. Ὁ Θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με·
Ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

12. Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ λαοῦ μου.

νόμου σου

Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου,
Καὶ κατάγαγε αὐτοὺς, ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε,

13. Ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν·
Καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν,
Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται 14. ἐν συντελείᾳ,

συντέλειαι

Ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσι·
Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακὼβ δεσπόζει τῶν περάτων τῆς γῆς. Διάψαλμα.

15. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν·

16. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

17. Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τὴν δύναμίν σου, — τῇ δυνάμει
Καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου·
Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου,
Καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

18. Βοηθός μου σοὶ ψαλῶ·
Ὅτι ὁ Θεός (μου) ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
Ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜ. ΝΘʹ. LIX.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχὴν, 2. ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν
Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σοβὰλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας. — τὴν φάραγγα

3. Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς, ÷ καὶ" καθεῖλες ἡμᾶς,
Ὠργίσθης, ÷ καὶ" ᾠκτείρησας ἡμᾶς.

4. Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν·
Ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

5. Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά·
Ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

6. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν,
Τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Διάψαλμα.

7. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου,
Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

8. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Ἀγαλλιάσομαι ÷ καὶ" διαμεριῶ Σίκιμα,
Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

9. Ἐμός

9. Ἐμός ἐςι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐςι Μανασσῆ,
Καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μυ·
Ἰέδας βασιλεύς μυ.
10. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μυ·
Ἐπὶ τὴν Ἰδυμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μυ·
Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
11. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς;
Τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδυμαίας.
12. Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς;
Καὶ ἐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
13. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·
Καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπυ.
14. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
Καὶ αὐτὸς ἐξυδενώσει τὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. Ξ'. LX.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ.
2. Εἰσάκυσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μυ,
Πρόσχες τῇ προσευχῇ μυ·
3. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μυ.
Ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με·
Ὡδήγησάς με, 4. ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μυ,
Πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπυ ἐχθρῦ.
5. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί συ εἰς τὺς αἰῶνας·
Σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων συ. Διάψαλμα.
προσευχῶν 6. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκυσας τῶν εὐχῶν μυ·
Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβυμένοις τὸ ὄνομά συ.
7. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις·
Τὰ ἔτη αὐτῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
8. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τῦ Θεῦ·
Ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτῦ τίς ἐκζητήσει αὐτῶν;
9. Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί συ εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνος,
Τῦ ἀποδῦναί με τὰς εὐχάς μυ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΨΑΛΜ. ΞΑ'. LXI.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθὺν, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μυ;
Παρ' αὐτῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μυ.
3. Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μυ καὶ σωτήρ μυ,
Ἀντιλήπτωρ μυ· ὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.
4. Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον;
Φονεύετε πάντες ὑμεῖς,
Ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.
5. Πλὴν τὴν τιμήν μυ ἐβυλεύσαντο ἀπώσασθαι·
Ἔδραμον ἐν δίψει·
Τῷ ςόματι αὐτῶν εὐλόγυν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Διάψαλμα.
6. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μυ·
Ὅτι παρ' αὐτῦ ἡ ὑπομονή μυ.
7. Ὅτι αὐτὸς Θεός μυ καὶ σωτήρ μυ,
Ἀντιλήπτωρ μυ· ὐ μὴ μεταναςεύσω.

8. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου.
Ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.
9. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ·
Ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν·
Ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Διάψαλμα.
10. Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
Ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι·
Αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτοαυτό.
11. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν,
ἁρπάγματα Καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε·
Πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προσίθεσθε καρδίαν.
12. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα·
Ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,
σοῦ 13. Καὶ σοὶ Κύριε τὸ ἔλεος·
Ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΞΒ'. LXII.

Ἰδουμαίας Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.
2. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
Ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχή μου,
Ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου,
Ἐν ※ γῇ" ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
3. Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι,
Τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
4. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς·
Τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

5. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου·
Ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
6. Ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου·
Καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. χείλη στόμα σου
7. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου,
Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
8. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου,
Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
9. Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου·
Ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
10. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·
11. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας·
Μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
12. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ·
Ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ,
Ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜ. ΞΓ'. LXIII.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς προσευχῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με (πρὸς σέ)·
Ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.
3. Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων,
Ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν·
4. Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν,
Ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρὸν,
5. Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον·

Ἐξα-

Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐ φοβηθήσονται.

6. Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν·
Διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας,
Εἶπαν· τίς ὄψεται αὐτούς;

7. Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν·
Ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει·
Προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα,

8. Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός.
Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,

ἐξουθένησαν αὐτὸν 9. Καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν.
Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτοὺς,

10. Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος·
Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,
Καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

11. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ,
Καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν·
Καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΞΔ'. LXIV.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ※ ᾠδή.

2. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν,
Καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή.

3. Εἰσάκουσον προσευχῆς ÷ μου ˇ· πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

ἀνόμων 4. Λόγοι ἀνομιῶν ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς·
τὰς ἀσεβείας Καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

5. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
Κατασκηνώσει ÷ ἐν ˇ ταῖς αὐλαῖς σου·
Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου·

Ἅγιος ὁ ναός σου, 6. θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.
Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν,
Ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς,
Καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν·

7. Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι σου,
Περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ·

8. Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης,
Ἤχους κυμάτων αὐτῆς.
Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, 9. καὶ φοβηθήσονται.
Οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου·
Ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

10. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν,
Ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν·
Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων·
Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

11. Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον, Τὰς
Πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς·
Ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

12. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου,
Καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος·

13. Πιανθήσεται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, ὄρη
Καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

14. Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων,
Καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον·
Κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜ. ΞΕʹ. LXV.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ Ψαλμοῦ ÷ ἀναστάσεως˙.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

2. Ψάλατε (δὴ) τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
Δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

3. Εἴπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου;
Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.

4. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι·
Ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου. Διάψαλμα.

5. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,
Φοβερὸς ÷ ἐν˙ βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

6. ÷ Ὁ˙ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν,
Ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί·
Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ.

7. Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος·
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν·
Οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα.

8. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ·

9. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν,
Καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

10. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός,
Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

11. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα·
Ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

12. Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν·
Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος,
Καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

13. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν·
Ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, 14. ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου,
Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου·

15. Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι,
Μετὰ θυμιάματος (καὶ) κριῶν·
Ἀνοίσω ÷ σοι˙ βόας μετὰ χιμάρων. ποιήσω
Διάψαλμα.

16. Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι,
Πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν,
Ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

17. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα,
Καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

18. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου,
μὴ εἰσακουσάτω Κύριος·

19. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ (μου) ὁ Θεός,
Προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. προσευ-

20. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε χῆς
τὴν προσευχήν μου
Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜ. Ξϛʹ. LXVI.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς ᾠδῆς ÷ τῷ Δαυίδ˙.

2. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς·
Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. Διάψαλμα.

3. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,

Ἐν

Ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
4. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
5. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη·
Ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι,
Καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Διάψαλμα.
6. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
7. Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς·
Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
8. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός·
Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. ΞΖ'. LXVII.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ Ψαλμὸς ᾠδῆς.
2. Ἀναστήτω ὁ Θεός, ÷ καὶ˙ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
÷ Καὶ˙ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
3. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν·
Ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,
÷ Οὕτως˙ ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.
4. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν·
Ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
Καὶ τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.
5. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
Ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ·
Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.
6. ÷ Ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ˙,
Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν·
Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.
7. Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ,
Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ,
Ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.
8. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου,
Ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ· Διάψαλμα. τὸν ἔρημον
9. Γῆ ἐσείσθη, καὶ ÷ γὰρ˙ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν
Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, τοῦτο Σινᾶ,
※ Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ˙.
10. Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου·
Καὶ ἠσθένησε, σὺ ÷ δὲ˙ κατηρτίσω αὐτήν.
11. Τὰ ζῷά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ·
Ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ Θεός.
12. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ,
13. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ ※ τοῦ ἀγαπητοῦ˙,
Καὶ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.
14. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων,
Πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι,
Καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου·
15. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς,
Χιονωθήσονται ἐν Σελμών.
16. Ὄρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πίον·

Ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.
17. Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα;
Τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ·
Καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.
18. Τὸ ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων·
Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἐν τῷ ἁγίῳ.
19. Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν·
ἀνθρώπῳ, Ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις,
Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες, τοῦ κατασκηνῶσαι.
20. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς,
Εὐλογητὸς (Κύριος) ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
(Καὶ) κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Διάψαλμα.
21. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν·
Καὶ τοῦ Κυρίου ⁜ κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.
22. Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ,
Κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.
23. Εἶπε Κύριος· ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω,
Ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης·
24. Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ ποὺς σου ἐν αἵματι,
Ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.
25. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεὸς,
Αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως μου ÷ τοῦ" ἐν τῷ ἁγίῳ·
26. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων,
Ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.
27. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν,
Τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.
28. Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει,
Ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν,
Ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλί.
29. Ἔντειλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου·
Δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν.
30. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ
Σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.
31. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου·
Ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν,
÷ Τοῦ" μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ·
Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.
32. Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου·
Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.
33. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ,
Ψάλατε τῷ κυρίῳ. Διάψαλμα.
34. ÷ ψάλατε τῷ Θεῷ", τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς·
Ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.
35. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ·
Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ,
Καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.
36. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ·
Ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ ÷ αὐτοῦ".
Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. ΞΗ'. LXVIII.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαυίδ.

2. Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

3. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις·
Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

4. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου·
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

5. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν·
Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως·
οὐκ Ἃ οὐχ ἥρπασα, τότε ἀπετίννυον.

6. Ὁ Θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου,
Καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.

7. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων·
Μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

8. Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν,
Ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου·

9. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου,
Καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου·

10. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με,
Καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

συνέκαμψα 11. Καὶ συνέκαλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου.
Καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί·

12. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον,
Καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

13. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ,
Καὶ ÷ εἰς ἐμὲ" ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.

14. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ Κύριε·
Καιρὸς εὐδοκίας, ὁ Θεός·
Ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου,
Ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

15. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ·
Ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. τοῦ βάθους

16. Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος,
Μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς,
Μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

17. Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

18. Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου·
Ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

19. Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, ÷ καὶ" λύτρωσαι αὐτήν·
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.

20. Σὺ (γὰρ) γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου·
Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

21. Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν·

Καὶ

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπέμενον, καὶ ȣ̓κ ὑπῆρξε,
παρακα- Καὶ παρακαλȣ̃ντας, καὶ ȣ̓χ εὗρον.
λȣ̃ντα 22. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μȣ χολήν,
Καὶ εἰς τὴν δίψαν μȣ ἐπότισαν με ὄξος.
23. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα,
Καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον·
24. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τȣ̃ μὴ βλέπειν,
Καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.
25. Ἔκχεον ἐπ᾽ αὐτȣ̀ς τὴν ὀργήν σȣ,
Καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σȣ καταλάβοι αὐτȣ́ς.
26. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη,
÷ Καὶ" ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔσω ÷ ὁ" κατοικῶν·
27. Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν,
τραυμά- Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σȣ
των μȣ προσέθηκαν.
28. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,
Καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σȣ·
29. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλȣ ζώντων,
Καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.
30. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ·
(Καὶ) ἡ σωτηρία (τȣ̃ προσώπȣ) σȣ
ἀντελά- ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μȣ.
βετο 31. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τȣ̃ Θεȣ̃ μȣ μετ᾽ ᾠδῆς,
Καὶ μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει·
32. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον,
Κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.
33. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν·
Ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. ζήσεσθε
34. Ὅτι εἰσήκȣσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος,
Καὶ τȣ̀ς πεπεδημένȣς αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἐξȣδένωσεν.
35. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ ȣ̓ρανοὶ καὶ ἡ γῆ,
Θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτοῖς.
36. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιὼν,
Καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰȣδαίας,
Καὶ κατοικήσȣσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσȣσιν αὐτήν·
37. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δȣ́λων αὐτȣ̃ καθέξȣσιν αὐτὴν,
Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτȣ̃ κατασκηνώσȣσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜ. ΞΘ΄. LXIX.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, ÷ εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον".
2. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μȣ ÷ πρόσχες"·
※ Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
3. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μȣ.
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βȣλόμενοί μοι κακά·
4. Ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές ÷ μοι", εὖγε εὖγε.
5. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε·

Καὶ

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Θεὸς,
Οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
6. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης,
Ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι·
Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου ÷ εἶ˙ σύ,
Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. Ό. LXX.

÷ ÷ Τῷ Δαυὶδ, υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων˙.
Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
2. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με·
Κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με.
3. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν,
Καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με·
Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.
4. Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ,
Ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος·
5. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε,
Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.
6. Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς,
Ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής·
Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.
7. Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς·
Καὶ σὺ βοηθὸς κραταιός.
8. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως,
÷ Ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν˙ σου,
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
9. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους·
Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με.
10. Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ,
Καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπιτοαυτὸ,
11. Λέγοντες· ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν,
Καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν,
Ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.
12. Ὁ Θεὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ·
Ὁ Θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
13. Αἰσχυνθήτωσαν ÷ καὶ˙ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου·
Περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.
14. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ.
Καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου·
15. Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου,
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου,
Ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας. πραγματείας
16. Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου·
Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.
17. Ἐδίδαξάς με ὁ Θεὸς ἐκ νεότητός μου,
Καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου·
18. Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ Θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃς με,
Ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου, πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ
Τὴν δυναστείαν σου 19. καὶ τὴν δικαιοσύνην σου,
Ὁ Θεὸς, ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα.
Ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

20. Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς;
÷ Καὶ" ἐπιςρέψας ἐζωοποίησάς με,
Καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με·
δικαιοσύνην σου 21. Ἐπλεόνασας τὴν μεγαλωσύνην με,
Καὶ ἐπιςρέψας παρεκάλεσάς με,
(Καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με).
22. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεός,
Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.
23. Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλλω σοι,
Καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω·
24. Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου,
Ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜ. ΟΑ΄. LXXI.

Εἰς Σαλωμών.
Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δός,
Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως·
2. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ,
Καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.
3. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ (σου) καὶ οἱ βουνοί.
4. Ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ,
÷ Καὶ" σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων,
Καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.
5. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ.
Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.
6. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον,
÷ Καὶ" ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν.
7. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη
Καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.
8. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης,
Καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.
9. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες,
Καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.
10. Βασιλεῖς Θαρσὶς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι,
Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι·
11. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς,
Πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.
12. Ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου,
Καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός·
13. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος,
Καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει·
14. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
Καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.
15. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας·
Καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός,
Ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.
16. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ὀρέων,

Ὑπε-

Ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίϐανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ·
Καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.
17. Ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ÷ εὐλογημένον" εἰς τοὺς αἰῶνας,
Πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ ÷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς",
Πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.
18. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
Ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,
19. Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ
Εἰς τὸν αἰῶνα (καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος)·
Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο, γένοιτο.
Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ, τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

ΨΑΛΜ. ΟΒ΄. LXXII.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ.
2. Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες·
Παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαϐήματά μου.
3. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις,
Εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν·
4. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν,
Καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν·
5. Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ,
Καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.
6. Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία·
Περιεϐάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέϐειαν αὐτῶν,
7. Ἐξελεύσεται ÷ ὡς" ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· Ἐξελεύσεται
Διῆλθον εἰς διάθεσιν καρδίας.
8. Διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ.
Ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν·
9. Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν,
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.
10. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα·
Καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς,
11. Καὶ εἶπαν· πῶς ἔγνω ὁ Θεός;
Καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;
12. Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες
Εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλούτου.
13. ÷ Καὶ εἶπα"· ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου,
Καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου·
14. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν,
Καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.
15. Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι οὕτως·
Ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.
16. Καὶ ὑπέλαϐον τοῦ γνῶναι·
Τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου,
17. Ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ·
Συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.
18. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς.
Κατέϐαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
19. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν;

Ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

20. Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου,
Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

ηὐφράνθη 21. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν·

22. Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων,
Κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί.

23. Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ,
Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου·

24. Ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με,
Καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

25. Τί ÷ γὰρ" μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ;
Καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

26. Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου·
Ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

27. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται·
Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.

28. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι,
Τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου,
πάσας τὰς αἰνέσεις Τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάντα τὰ ἀπαγγέλματα σου,
÷ Ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών".

ΨΑΛΜ. ΟΓ΄. LXXIII.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.
Ἱνατί ἀπώσω ὁ Θεὸς εἰς τέλος;
Ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

2. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς·
Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου,
Ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

3. Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος,
Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ (σου). τοῖς ἁγίοις

4. ÷ Καὶ" ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου·
Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,
5. ÷ καὶ οὐκ" ἔγνωσαν,
Ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. εἴσοδον
÷ Ὡς" ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν 6. τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιτοαυτό·
Ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν ÷ αὐτήν".

7. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου·
Εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

8. Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτοαυτό·
(Δεῦτε) κατακαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς * τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. καταπαύσωμεν * κυρίου

9. Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν·
Οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

10. Ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός;
Παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

11. Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου
Καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

12. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων·
Εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

13. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν·

(Σὺ)

(Σὺ) συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν
δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος·
συνέτριψας 14. Σὺ συνέθλασας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος,
Ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς
Αἰθίοψι.
15. Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους·
Ἠθάμ ※ Σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάν".
16. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ·
ἥλιον καὶ Σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.
σελήνην. 17. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς·
ἐποίησας • Θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.
18. Μνήσθητι ταύτης (τῆς κτίσεώς σου)·
Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον,
Καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.
19. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν
ἐξομολογουμένην σοι·
Τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.
20. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην ÷ σου".
Ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς
γῆς οἴκων ἀνομιῶν.
21. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος
(καὶ) κατῃσχυμμένος·
Πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.
22. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου·
Μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου, ÷ τῶν"
ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
ἱκετῶν 23. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἐχθρῶν σου·
ἀναβαίη Ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη
διαπαντὸς (πρὸς σέ).

ΨΑΛΜ. ΟΔ΄. LXXIV.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.
2. Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς,
Ἐξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου·
Διηγήσομαι (πάντα) τὰ θαυμάσιά σου.
3. Ὅταν λάβω καιρὸν,
Ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.
4. Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν,
Ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.
Διάψαλμα.
5. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε· παρανομεῖν
Καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ ὑψοῦτε
κέρας,
6. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν,
÷ Μὴ" λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν·
7. Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων.
8. Ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι·
Τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
9. Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἴνου
ἀκράτου πλῆρες κεράσματος,
Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου ÷ εἰς τοῦτο"·
Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη,
Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
10. Ἐγὼ δὲ ἀπαγγελῶ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀγαλλιάσομαι
Ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
11. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλάσω,
÷ Καὶ" ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ
δικαίου.

ΨΑΛΜ. ΟΕ΄. LXXV.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ ÷ πρὸς τὸν Ἀσσύριον".
2. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός·
Ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

3. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ,
Καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών·
4. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων,
Ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον.
Διάψαλμα.
5. Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων
αἰωνίων.
6. Ἐταράχθησαν ÷ πάντες" οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ·
Ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν
Πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
7. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, ὁ Θεὸς Ἰακὼβ,
Ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.
8. Σὺ φοβερὸς εἶ,
τῆς ὀργῆς Καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι, ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου,
9. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν,
Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν·
10. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν,
τῇ καρδίᾳ Τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πρᾳεῖς τῆς γῆς.
Διάψαλμα.
11. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι·
÷ Καὶ" ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι.
12. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·
Πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα
πνεύματα 13. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεῦμα ἀρχόντων,
Φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. Οϛʹ. LXXVI.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺν, Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
2. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
(Καὶ) τῇ φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἡ φωνή
προσέχε μοι.
3. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα·
Ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην.
Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου·
4. Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην.
Ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα.
5. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί πάντες
μου· οἱ ἐχθροὶ
Ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.
6. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας,
÷ Καὶ" ἔτη αἰώνια 7. ἐμνήσθην;
÷ καὶ" ἐμελέτησα·
Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά μου·
8. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος;
Καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
9. Ἢ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος αὐτοῦ;
※ συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς καὶ
γενεάν; γενεᾶς
10. Ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός;
Ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ ÷ αὐτοῦ" τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ. Διάψαλμα.
11. Καὶ εἶπα, ÷ νῦν" ἠρξάμην·
Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.
12. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου·
Ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου,
13. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
Καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.
14. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου·
Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ÷ ἡμῶν";
15 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια·

Ἐγνώ-

Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.
16. Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί ÷ σου" τὸν λαόν σου,
Τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Διάψαλμα.
17. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός,
Εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν·
Καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, 18. πλῆθος ἤχους ὑδάτων·
Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται.
19. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ,
Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ·
Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.
20. Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου,
Καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς,
Καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.
21. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου
Ἐν χειρὶ Μωυσῇ καὶ Ἀαρών.

ΨΑΛΜ. ΟΖ΄. LXXVII.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.
Προσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου,
Κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·
2. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,
Φθέγξομαι προβλήματα ἀπ᾽ ἀρχῆς·
3. Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά,
Καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν·
4. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν,
Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις Κυρίου,
Καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε.
5. Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ,
Καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ·
"Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, Ὃν
Τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· αὐτὸν
6. Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι,
÷ Καὶ" ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν (αὐτὰ) τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·
7. Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν,
Καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ,
Καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·
8. Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν,
Γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα,
Γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἐν τῇ
αὐτῆς, καρδίᾳ
Καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.
9. Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξον,
Ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου·
10. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ,
Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι.
11. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ,
Καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·
12. Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν (ἃ) ἐποίησε θαυμάσια,
Ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως.
13. Διέῤῥηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτούς·
Ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.
14. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας,
Καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.
15. Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ,
Καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ·

16. Καὶ

16. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας,
Καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.
17. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ,
Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ·
18. Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.
19. Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπαν·
Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;
20. Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν·
Μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δοῦναι;
Ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
21. Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο,
Καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακὼβ,
Καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·
22. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ,
Οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
23. Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν,
Καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε·
24. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν,
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·
25. Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος·
Ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
26. Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ,
Καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Λίβα·
27. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας,
Καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά·
28. Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν,
Κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.
29. Καὶ ἔφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα,
Καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς·
30. Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.
Ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
31. Καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ᾽ αὐτοὺς,
Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν,
Καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
32. Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι,
Καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ✕ ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
33. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν,
Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
34. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν αὐτὸν,
Καὶ ἐπέστρεφον, καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν·
35. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι,
Καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.
36. Καὶ ἠπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, ἠγάπησαν
Καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ·
37. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ᾽ αὐτοῦ,
Οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
38. Αὐτὸς δὲ ÷ ἐστιν" οἰκτίρμων,
÷ Καὶ" ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις ÷ αὐτῶν", καὶ οὐ διαφθερεῖ,

Καὶ

Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ,
Καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ·
39. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι,
Πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
40. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;
41. Καὶ ἐπέστρεψαν, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν,
Καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.
42. Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ,
Ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ ÷ χειρὸς" θλίβοντος·
43. Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ,
Καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.
44. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν
Καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν.
45. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς·
Καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς·
46. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν,
Καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.
47. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν,
Καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.
ἐν χαλάζῃ 48. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν,
Καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.
49. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ,
Θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν,
Ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.
50. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ·
Οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν,
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε·
51. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν ÷ γῇ" Αἰγύπτῳ,
Ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.
52. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ. ἤγαγεν
53. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν·
Καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.
54. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὅριον ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος
Ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.
55. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη,
Καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας,
Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
56. Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον,
Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο·
57. Καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ ἠσυνθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν·
Μετεστράφησαν ὡς τόξον στρεβλόν. εἰς
58. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν,
Καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

16. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας,
Καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμὸς ὕδατα.
17. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ,
Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ·
18. Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.
19. Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπαν
Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;
20. Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν·
Μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δοῦναι;
Ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
21. Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο,
Καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακὼβ,
Καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·
22. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ,
Οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
23. Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν,
Καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε·
24. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν,
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·
25. Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος·
Ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
26. Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ,
Καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Λίβα·
27. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας,
Καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά·
28. Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν,
Κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.
29. Καὶ ἔφαγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα,
Καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς·
30. Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.
Ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
31. Καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς,
Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν,
Καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
32. Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι,
Καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ⨯ ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
33. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν,
Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
34. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν αὐτὸν,
Καὶ ἐπέστρεφον, καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν·
35. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι,
Καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.
36. Καὶ ἐπλάτυναν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, ἠγάπησαν
Καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ·
37. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ,
Οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
38. Αὐτὸς δὲ ÷ ἐστιν˙ οἰκτίρμων,
÷ Καὶ˙ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις ÷ αὐτῶν˙, καὶ οὐ διαφθερεῖ,

Καὶ

Καὶ πληθυνεῖ τῦ ἀποςρέψαι τὸν θυμὸν αὐτῦ,
Καὶ ὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτῦ·
39. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι,
Πνεῦμα πορευόμενον καὶ ὐκ ἐπιςρέφον.
40. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;
41. Καὶ ἐπέςρεψαν, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν,
Καὶ τὸν ἅγιον τῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.
42. Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτῦ,
Ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτὺς ἐκ ÷ χειρὸς ˙ θλίβοντος·
43. Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτῦ,
Καὶ τὰ τέρατα αὐτῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.
44. Καὶ μετέςρεψεν εἰς αἷμα τὺς ποταμὺς αὐτῶν
Καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν.
45. Ἐξαπέςειλεν εἰς αὐτὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτύς·
Καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτύς·
46. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν,
Καὶ τὺς πόνυς αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.
47. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν,
Καὶ τὰς συκαμίνυς αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.
48. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, ἐν χαλάζῃ
Καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.
49. Ἐξαπέςειλεν εἰς αὐτὺς ὀργὴν θυμῦ αὐτῦ,
Θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν,
Ἀποςολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.
50. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτῦ·
Οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτυ τῶν ψυχῶν αὐτῶν,
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε·
51. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν ÷ γῇ ˙ Αἰγύπτῳ,
Ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.
52. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτῦ,
Καὶ ἀπήγαγεν αὐτὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ. ἤγαγεν
53. Καὶ ὡδήγησεν αὐτὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ ὐκ ἐδειλίασαν·
Καὶ τὺς ἐχθρὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.
54. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτὺς εἰς ὅριον ἁγιάσματος αὐτῦ, ὄρος
Ὄρος τῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτῦ.
55. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπυ αὐτῶν ἔθνη,
Καὶ ἐκληροδότησεν αὐτὺς ἐν χοινίῳ κληροδοσίας,
Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τῦ Ἰσραήλ.
56. Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιςον,
Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῦ ὐκ ἐφυλάξαντο·
57. Καὶ ἀπέςρεψαν, καὶ ἠσυνθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν·
Μετεςράφησαν ὡς τόξον ςρεβλόν. εἰς
58. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βυνοῖς αὐτῶν,
Καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

59. Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε,
Καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ·
60. Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλὼμ,
Σκήνωμα ÷ αὐτοῦ, οὗ" κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις·
61. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰχὺν αὐτῶν,
Καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἐχθροῦ.
62. Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε·
63. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ,
Καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν· (ἐπένθησαν)
64. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον,
Καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.
65. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος,
Ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου·
66. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω,
Ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς·
67. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσὴφ,
Καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο·
68. Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα,
Τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.
69. Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
70. Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ,
Καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων·
71. Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν,
Ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ,
Καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
72. Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ,
Καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ τῇ συνέσει ὡδήγησεν αὐτούς.

ΨΑΛΜ. ΟΗ΄. LXXVIII.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου,
Ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου,
Ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον.
2. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ,
Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·
3. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ,
Καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.
4. Ἐγενήθημεν (εἰς) ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,
Μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
5. Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος;
Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;
6. Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε,
Καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο·
7. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.
8. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων·
Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου,
Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.
9. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν
Ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου,
÷ Κύριε", καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς,
Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου·

10. Μή-

10. Μήποτε εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· πȣ̃ ἐςιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν
Ἡ ἐκδίκησις τȣ̃ αἵματος τῶν δȣ́λων σȣ τȣ̃ ἐκκεχυμένȣ.
11. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σȣ ὁ ςεναγμὸς τῶν πεπεδημένων·
Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τȣ̃ βραχίονός σȣ
Περιποίησαι τȣ̀ς υἱȣ̀ς τῶν τεθανατωμένων.
12. Καὶ ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν
Τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.
γὰρ 13. Ἡμεῖς δὲ λαός σȣ καὶ πρόβατα νομῆς σȣ
Ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα·
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελȣ̃μεν τὴν αἴνεσίν σȣ

ΨΑΛΜ. ΟΘ'. LXXIX.

ΕΙς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς (ὑπὲρ τȣ̃ Ἀσυρίȣ).
2. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες,
πρόβατα Ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ·
Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερȣβὶμ ἐμφάνηθι,
3. Ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ·
Ἐξέγειρον τὴν δυναςείαν σȣ, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
4. Ὁ Θεὸς ἐπίςρεψον ἡμᾶς,
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σȣ, καὶ σωθησόμεθα.
5. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τȣ̃ δȣ́λȣ σȣ;
6. Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων·
Καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ·
7. Ἔθȣ ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,
Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.
8. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίςρεψον ἡμᾶς,
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σȣ, καὶ σωθησόμεθα. Διάψαλμα.
9. Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτȣ μετῆρας·
Ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν·
10. Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς,
Καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς,
καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. ἐπλήσθη ἡ γῆ
11. Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς,
Καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρȣς τȣ̃ Θεȣ̃·
12. Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης,
Καὶ ἕως ποταμȣ̃ τὰς παραφυάδας αὐτῆς. ποταμῶν
13. Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς,
Καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν,
14. Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμȣ̃,
Καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.
15. Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίςρεψον δή,
(Καὶ) ἐπίβλεψον ἐξ ȣ̓ρανȣ̃ καὶ ἴδε,
Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην·
16. Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σȣ,
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπȣ ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

Psalm. LXXIX. v. 12. ποταμῶν) ποταμοῦ. v. 14. ὗς) σῦς. v. 15. (Καὶ) deest.

17. Ἐμπεπυρισμένη ※ πυρὶ˙ καὶ ἀνεσκαμμένη·
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.
18. Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου,
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ,
19. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ·
Ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.
20. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς,
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

ΨΑΛΜ. Π'. LXXX.

ἀλλοιωθησομένων * Δαυίδ. Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν (ψαλμὸς) τῷ * Ἀσάφ.
2. Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν,
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
3. Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον,
Ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας·
4. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι,
ἡμέρας Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν.
5. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστι,
Καὶ κρῖμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
αὐτὸν 6. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸ,
Ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν.
αὐτῶν 7. Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ·
Αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.

8. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω ÷ με˙, καὶ ἐῤῥυσάμην σε·
Ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος·
Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.
Διάψαλμα.
9. Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτυροῦμαί σοι
Ἰσραὴλ, ἐὰν ἀκούσῃς μου·
10. Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος,
Οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ.
11. Ἐγὼ ÷ γάρ εἰμι˙ Κύριος ὁ Θεός σου,
Ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό.
12. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου,
Καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι·
13. Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν,
Πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
14. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου,
Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ὁδοῖς μου ÷ εἰ˙ ἐπορεύθη,
15. Ἐν τῷ μηδενὶ ÷ ἂν˙ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα,
Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου·
16. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ,
Καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
17. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ,
Καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

ΨΑΛΜ.

Pſalm. LXXX. v. 1. τῶν ἀλλοιωθησομένων) τῶν ληνῶν. ibid. τῷ Δαυίδ) τῷ Ἀσάφ. v. 4. ἡμέρας ἑορτῆς ἡμῶν) ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν. v. 7. νῶτον αὐτῶν) νῶτον αὐτοῦ. v. 8. à fine *Rom.* adjicit Διάψαλμα. v. 9. λαός μου --- ἐὰν) λαός μου καὶ λαλήσω σοι, ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι ἐάν.

ΨΑΛΜ. ΠΑ'. LXXXI.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν.
Ἐν μέσῳ ÷ δὲ˙ θεοὺς διακρινεῖ.
2. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν,
Καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Διάψαλμα.
3. Κρίνετε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ.
Ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε·
4. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχὸν,
Ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε (αὐτούς).
5. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται·
Σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
6. Ἐγὼ εἶπα· θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες·
7. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε,
Καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
8. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν·
Ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις (αὐτοὺς) ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜ. ΠΒ'. LXXXII.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.
2. Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι;
Μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός·
3. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν,
Καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.
4. Ἐπὶ τὸν λαόν σου (Κύριε) κατεπανουργεύσαντο γνώμην,
Καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου·
5. Εἶπαν· δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους,
Καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.
6. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
Κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.
7. Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται,
Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ,
8. Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ,
(Καὶ) ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον·
9. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν,
Ἐγενήθησαν ÷ εἰς˙ ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ. Διάψαλμα.
10. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρᾳ,
Ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Κισσῶν·
11. Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδὼρ,
Ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.
12. Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ,
Καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν·
13. Οἵτινες εἶπαν· κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ.
14. Ὁ Θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν,
Ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.
15. Ὡσεὶ πῦρ ÷ ὃ˙ διαφλέξει δρυμὸν,
Ὡσεὶ φλὸξ κατακαύσαι ὄρη·
16. Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου,
Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς.
17. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας·
Καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε. πρόσωπον

Psalm. LXXXI. v. 3. Κρίνετε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ) κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν. v. 4. (αὐτοὺς) deest. v. 8. (αὐτοὺς) abest. Psalm. LXXXII. v. 4. (Κύριε) deest. v. 9. à fine addit *Rom.* Διάψαλμα. v. 10. Σισάρᾳ, Ὡς Ἰαβεὶν) σεισάρα, ὡς τῷ Ἰαβείν. ibid. Κισσῶν) κεισῶν. v. 13. τὸ ἁγιαστήριον) τὸ θυσιαστήριον. v. 17. τὸ πρόσωπόν σου) τὸ ὄνομά σου.

18. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˙,
Καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέθωσαν·
19. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος,
Σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ΠΓ΄. LXXXIII.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.
2. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.
3. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου·
Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.
4. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ÷ ἑαυτῷ˙ οἰκίαν,
Καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς·
Τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων,
Ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.
5. Μακάριοι (πάντες) οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου·
Εἰς τοὺς αἰῶνας ÷ τῶν αἰώνων˙ αἰνέσουσί σε. Διάψαλμα.
6. Μακάριος ἀνὴρ οὗ ÷ ἐστιν˙ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ Κύριε·
Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο
7. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τόπον ὃν ἔθετο·
Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.
8. Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν·
Ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.
9. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Διάψαλμα.
10. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός,
Καὶ ἐπίβλεψον ÷ ἐπὶ˙ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
11. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα ÷ μία˙ ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας·
Ἐξελεξάμην παραρίπτεσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον
Ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.
12. Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ÷ ἀγαπᾷ˙ Κύριος ὁ Θεός,
Χάριν καὶ δόξαν δώσει·
Κύριος οὐχ ὑστερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.
13. Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜ. ΠΔ΄. LXXXIV.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός,
2. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου,
Ἐπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.
3. Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου,
Ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Διάψαλμα.
4. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου,
Ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.
5. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν,
Καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.
6. Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; τοὺς αἰῶνας
÷ Ἢ˙

Psalm. LXXXIII. v. 5. (πάντες) abest. ibid. à fine adjicit Rom. Διάψαλμα. v. 6. ἀντιλ.) ἡ ἀντίληψις. v. 7. εἰς τόπον) εἰς τὸν τόπον. v. 9. à fine Rom. addit Διάψαλμα. v. 11. παραρίπτεσθαι) παραριπτεῖσθαι. ibid. Θεοῦ μου) μου abest. ibid. οἰκεῖν ἐν σκ.) οἰκεῖν με ἐπὶ σκην. v. 12. τοὺς πορευομένους) τοῖς πορευομένοις. Psalm. LXXXIV. v. 2. Ἐπέστρεψας) ἀπέστρεψας. v. 6. εἰς τοὺς αἰῶνας) εἰς τὸν αἰῶνα.

÷ Ἢ" διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ
γενεᾶς εἰς γενεάν;
7. ÷ Ὁ Θεὸς", σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις
ἡμᾶς,
Καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.
8. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου,
Καὶ τὸ σωτήριόν σου (Κύριε) δῴης
ἡμῖν.
9. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ÷ ἐν ἐμοὶ" Κύριος ὁ Θεός·
Ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.
10. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν
τὸ σωτήριον αὐτοῦ,
Τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
11. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν,
Δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν·
12. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε,
Καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.
13. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα,
Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν
αὐτῆς.
14. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται,
Καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα
αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΠΕ΄. LXXXV.

Τῷ Δαυίδ.
Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, ÷ καὶ"
ἐπάκουσόν μου·
Ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.
2. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι·
Σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν
ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
3. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
4. Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου·
Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.
5. Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής,
Καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
6. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου,
Καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
7. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς
σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.
8. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε,
Καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.
9. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι,
Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε,
Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου·
10. Ὅτι μέγας εἶ σύ,
Καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ ÷ εἶ" ὁ
Θεὸς μόνος.
11. Ὁδήγησόν με Κύριε τῇ ὁδῷ σου,
Καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.
12. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός
μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα·
13. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ,
Καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου
κατωτάτου.
14. Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ'
ἐμέ,

Καὶ

v. 8. (Κύριε) abest. v. 12. δικαιοσύνη) καὶ δικαιοσύνη. v. 14. ἐνώπιον) ἐναντίον. Psalm. LXXXV. v. 1. τῷ Δαυίδ.) προσευχὴ τῷ Δαυίδ. ibid. ἐπάκουσον) εἰσάκουσον. v. 2. ὁ Θεός μου) μου deest. v. 7. ἐπήκουσας) εἰσήκουσας. v. 10. ὁ Θεὸς μόνος) addit ὁ μέγας. v. 11. τῇ ὁδῷ) ἐν τῇ ὁδῷ. ibid. τῇ ἀληθείᾳ) ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν
τὴν ψυχήν μου,
Καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.
15. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ
ἐλεήμων,
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀ-
ληθινός·
16. Ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με·
Δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου,
Καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.
17. Ποίησον μετ᾽ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν·
Καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰ-
σχυνθήτωσαν,
Ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ πα-
ρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜ. Πϛ΄. LXXXVI.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς·
Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι
τοῖς ἁγίοις·
2. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν,
Ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
3. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πό-
λις τοῦ Θεοῦ. Διάψαλμα.
4. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος
τοῖς γινώσκουσί με·
(Καὶ) ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος,
÷ καὶ˝ λαὸς Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγε-
νήθησαν ἐκεῖ.
Μήτηρ 5. Μὴ τῇ Σιὼν ἐρεῖ· ἄνθρωπος καὶ ἄν-
θρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ;
Καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕ-
ψιστος.
6. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν
καὶ ἀρχόντων,
Τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ.
Διάψαλμα.
7. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοι-
κία ἐν σοί.

ΨΑΛΜ. ΠΖ΄. LXXXVII.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς τὸ
τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ τοῦ ἀπο-
κριθῆναι, συνέσεως Αἰμὰν τῷ Αἰθὰμ
Ἐσδραΐτῃ. Ἰσραηλίτῃ
2. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
Ἡμέρας ἐκέκραξα, ÷ καὶ˝ ἐν νυκτὶ κεκράξο-
ἐναντίον σου· μαι
3. Εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου,
Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
(Κύριε).
4. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου,
Καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
5. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόν-
των εἰς λάκκον·
Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος,
6. ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος·
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν
τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι,
Καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώ-
σθησαν.
7. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,
Ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
8. Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου,
Καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐ-
πήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ. Διάψαλμα.
9. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ·
Ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

10. Οἱ

Psalm. LXXXVI. v. 6. á fine *Rom.* addit Διάψαλμα. Psalm. LXXXVII. v. 1. Αἰθάμ) Αἰμὰν. v. 2. κεκράξομαι) ἐκέκραξα. v. 3. Εἰσελθάτω) εἰσελθέτω. v. 5. ὡσεὶ) ὡς. ibid. τραυματίαι) addit ἐῤῥιμμένοι.

10. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν,
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
11. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια;
Ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
12. Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου,
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
13. Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου,
Καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
14. Καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα,
Καὶ τοπρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
15. Ἱνατί Κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου;
Ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
16. Πτωχός ÷ εἰμι" ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός ÷ μου"·
Ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
17. Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου,
÷ Καὶ" οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με·
18. Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν,
Περιέσχον με ἅμα.
19. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
÷ Καὶ" τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΨΑΛΜ. ΠΗ'. LXXXVIII.

ΣΥνέσεως Αἰθὰν τῷ Ἐζραΐτῃ. Ἰσραηλίτῃ
2. Τὰ ἐλέη * Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι· * σου Κύριε
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
3. Ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται·
÷ Ἐν" τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου ※ ἐν αὐτοῖς.
4. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου,
Ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου·
5. Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου,
Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. Διάψαλμα.
6. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε,
Καὶ ÷ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
7. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ;
Ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;
8. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων,
Μέγας καὶ φοβερὸς (ἐστιν) ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.
9. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι;
Δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.
10. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης·
Τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνῃς.

v. 10. ἐκέκραξα) καὶ ἐκέκραξα. v. 14. Καὶ ἐγὼ) κἀγώ. v. 15. τὴν ψυχήν μου) τὴν προσευχήν μου. v. 19. καὶ πλησίον) non habet. Psalm. LXXXVIII. v. 1. Αἰθὰν) Αἰθάμ. v. 5. à fine Rom. addit Διάψαλμα. v. 6. Καὶ γὰρ τὴν) Καὶ τήν. v. 7. Ὁμοιωθήσεται) καὶ τίς ὁμοιωθήσεται. v. 8. (ἐστιν) deest. v. 10. καταπραΰνῃς) καταπραΰνεις.

11. Σὺ ἐταπείνωσας, ὡς τραυματίαν, ὑπερήφανον·
Ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.
12. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ·
Τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.
13. Τὸν Βοῤῥᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας·
Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἑρμονιείμ
14. Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας·
Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου.
15. Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου·
Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.
16. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν·
Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται·
17. ÷ Καὶ" ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν,
Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.
18. Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἶ σὺ,
Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.
19. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις ⁜ ἡμῶν,
Καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.
20. Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς ἁγίοις σου, υἱοῖς
Καὶ εἶπας· ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν,
Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ ÷ μου"·
21. Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου,
Ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.
22. Ἡ ÷ γὰρ" χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ,
Καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν·
23. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ,
Καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ κακώσει αὐτόν· προσθήσει τοῦ κακῶσαι
24. Καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθροὺς * αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
Καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι. * μου
25. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ,
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ·
26. Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ,
Καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
27. Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με· πατήρ μου εἶ σὺ,
Ὁ Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου·
28. Καὶ ἐγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν,
Ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
29. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου,
Καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ·
30. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος" τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
Καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.
31. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου,
Καὶ ἐν τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν·
32. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, Βεβηλώσουσιν
Καὶ

v. 11. ἐν τῷ βραχίονι) καὶ ἐν τῷ βρ. v. 13. καὶ τὴν θάλασσαν) καὶ θάλασσαν. ibid. Ἑρμονιείμ) ἑρμὼν ἐν. v. 18. Ὅτι καύχημα) ὅτι τὸ καύχημα. ibid. εἶ σὺ) transposita. v. 21. Ἐν ἐλαίῳ) ἐν ἐλέει. ibid. ἁγίῳ μου) μου deest. v. 24. τοὺς ἐχθρούς μου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ) ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. v. 27. Ὁ Θεός μου) Θεός μου. v. 28. Καὶ ἐγὼ) κἀγώ. v. 32. βεβηλώσουσιν) βεβηλώσωσι.

Καὶ τὰς ἐντολάς μȣ μὴ φυλάξωσιν·
33. Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας
αὐτῶν,
Καὶ ἐν μάςιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν·
34. Τὸ δὲ ἔλεός μȣ ȣ̓ μὴ διασκεδάσω
ἀπ' αὐτȣ̃,
Οὐδ' ȣ̓ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μȣ·
35. Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μȣ,
Καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χει-
λέων μȣ ȣ̓ μὴ ἀθετήσω.
36. Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μȣ, εἰ τῷ
Δαυὶδ ψεύσομαι·
37. Τὸ σπέρμα αὐτȣ̃ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ,
Καὶ ὁ θρόνος αὐτȣ̃ ὡς ὁ ἥλιος ἐναν-
τίον μȣ,
38. ÷ Καὶ" ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη
εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ ὁ μάρτυς ἐν ȣ̓ρανῷ πιςός. Διά-
ψαλμα.
39. Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξȣδένωσας, ἀνε-
βάλȣ τὸν χριςόν σȣ·
40. Κατέςρεψας τὴν διαθήκην τȣ̃ δȣ́-
λȣ σȣ,
Ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασ-
μα αὐτȣ̃.
41. Καθεῖλες πάντας τȣ̀ς φραγμȣ̀ς
αὐτȣ̃,
Ἔθȣ τὰ ὀχυρώματα αὐτȣ̃ δειλίαν·
42. Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ παρα-
πορευόμενοι τὴν ὁδὸν,
Ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτȣ̃.
43. Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόν-
των αὐτὸν,
Εὔφρανας πάντας τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὐτȣ̃·
44. Ἀπέςρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομ-
φαίας αὐτȣ̃,
Καὶ ȣ̓κ ἀντελάβȣ αὐτȣ̃ ἐν τῷ πο-
λέμῳ.
45. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμȣ̃ αὐτȣ̃. αὐτὸν
Τὸν θρόνον αὐτȣ̃ εἰς τὴν γῆν κατέῤ-
ῥαξας·
46. Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τȣ̃ χρόνȣ
αὐτȣ̃·
Κατέχεας αὐτȣ̃ αἰσχύνην. Διάψαλμα.
47. Ἕως πότε Κύριε ἀποςρέψεις εἰς τέλος; ἀποςρέ-
Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σȣ; φεις
48. Μνήσθητι τίς μȣ ἡ ὑπόςασις·
Μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας ※ πάντας"
τȣ̀ς υἱȣ̀ς τῶν ἀνθρώπων;
49. Τίς ἐςιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ
ȣ̓κ ὄψεται θάνατον;
Ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ ἐκ χειρὸς
ᾅδȣ; Διάψαλμα.
50. Πȣ̃ εἰσιν τὰ ἐλέη σȣ τὰ ἀρχαῖα
Κύριε,
Ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σȣ;
51. Μνήσθητι Κύριε τȣ̃ ὀνειδισμȣ̃ τῶν δȣ́-
λων σȣ,
Οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μȣ πολλῶν
ἐθνῶν·
52. Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σȣ Κύριε,
Οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τȣ̃ χρι-
ςȣ̃ σȣ.
53. Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γέ-
νοιτο, γένοιτο.

v. 23. τὰς ἀδικίας) τὰς ἁμαρτίας. v. 34. οὐδ' ȣ̓ μὴ) ȣ̓δὲ μή. v. 42. Διήρπαζον) διήρπασαν. ibid. παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν) διοδεύοντες ὁδόν. v. 43. τῶν θλιβόντων αὐτὸν) τῶν ἐχθρῶν αὐτȣ̃. v. 46. τȣ̃ χρόνου) τοῦ θρόνȣ. v. 47. ἀποςρέψεις) ἀποςρέψῃ. v. 48. μȣ ἡ ὑπόςασις) ἡ ὑπόςασίς μου. v. 50. Πȣ̃ εἰσιν) πȣ̃ ἐςιν.

ΨΑΛΜ. ΠΘ'. LXXXIX.

Προσευχὴ τῷ Μωσῆ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ.

Κύριε καταφυγὴ ※ σὺ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ·

2. Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην,
Καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ ὁ Θεός.

3. ÷ Μὴ" ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν,
Καὶ εἶπας· ἐπιστρέψατε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

4. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου (Κύριε)
Ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

5. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται·
Τοπρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι,

6. Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι·
Τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.

7. Ὅτι ἐξελείπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου,
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

8. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου·
Ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

9. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλειπον,
÷ Καὶ" ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελείπομεν·
Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων.

10. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη,
Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη,
Καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος·
Ὅτι ἐπῆλθε πραότης (ἐφ' ἡμᾶς), καὶ παιδευθησόμεθα.

11. Τίς γιγνώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου;
Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι;

12. Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν (μοι),
Καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. πεπεδημένους

13. Ἐπίστρεψον Κύριε, ἕως πότε;
Καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

14. Ἐνεπλήσθημεν τοπρωῒ τοῦ ἐλέους σου,
Καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ηὐφράνθημεν·
Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφράνθημεν,

15. Ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς,
Ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.

16. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου,
Καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν·

17. Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
Καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς,
※ Καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον".

ΨΑΛΜ. Ϟ'. XC.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ",
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ÷
Ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ ÷ τοῦ οὐρανοῦ" αὐλισθήσεται,

2. Ἐρεῖ

Psalm. LXXXIX. v. 1. τῷ Μωσῆ) τοῦ μωυσῆ. v. 2. καὶ ἕως τοῦ) καὶ abest. v. 3. οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων) υἱοὶ ἀνθρώπων. v. 4. (Κύριε) abest. v. 9. ὡσεὶ) ὡς. v. 10. πραότης) πραΰτης. v. 11. φόβου σου τὸν θυμόν σου) φόβου τοῦ θυμοῦ σου. v. 12. (μοι) deest. ibid. πεπεδημένους) πεπαιδευμένους. v. 14. ἡμῶν εὐφράνθημεν) ἡμῶν εὐφρανθείημεν. v. 17. Καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον) hæc verba desiderantur in Cod. Rom.

2. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου ÷ εἶ"
καὶ καταφυγή μου,
Ὁ Θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.
με 3. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος
θηρευτῶν,
Καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
4. ※ Ἐν" τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι,
Καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς·
Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
5. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ,
Ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας·
6. Ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει,
Ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
7. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς,
Καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ·
8. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις,
Καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψῃ.
9. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου·
Τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.
10. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ,
Καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.
11. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ,
Τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου·
12. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε,
Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·
13. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ,
÷ Καὶ" καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
14. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν·
Σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου·
15. Κεκράξεται ÷ πρὸς" μὲ, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ·
Μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, (καὶ) ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν·
16. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν,
Καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜ. ϟΑ'. XCI.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.
2. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
Καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε·
3. Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρωῒ τὸ ἔλεός σου,
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα,
4. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.
5. Ὅτι εὔφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου,
÷ Καὶ" ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.
6. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε·
Σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.
7. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται,
Καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.
8. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον,
Καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,

Pſalm. XC. v. 3. ῥύσεταί με) ῥύσεταί σε. v. 8. ὄψῃ) ὄψει. v. 13. Ἐπὶ ἀσπίδα) ἐπ' ἀσπίδα. v. 15. Κεκράξεται) ἐπικαλέσεται. ibid. ἐπακούσομαι) εἰσακούσομαι. v. 16. Μακρότητα) μακρότητι.
Pſalm. XCI. v. 8. ἁμαρτωλοὺς) τοὺς ἁμαρτωλοὺς

Ὅπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος ⁄.

9. Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.

10. ※ Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε ⁄, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται,
Καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

11. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου,
Καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι·

12. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου,
÷ Καὶ ⁄ ἐν τοῖς ἐπανιστανομένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

13. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει·
Ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

14. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου
Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν·

15. Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται· 16. τοῦ ἀναγγεῖλαι,
ἡμῶν Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεός μου,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. ϟΒʹ. XCII.

÷ Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, ὅτε
÷ κατῴκισται ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ
÷ Δαυίδ ⁄.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο·
Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

2. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε·
Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε,
Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν·
※ Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν ⁄,

4. Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.
Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης·
Θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

5. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα·
Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε
Εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ϟΓʹ. XCIII.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ, τετράδι ÷
σαββάτου ⁄. ÷

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος,
Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤῥησιάσατο.

2. Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν,
Ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

3. Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε,
Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;

4. Φθέγξονται ÷ καὶ ⁄ λαλήσουσιν ἀδικίαν,
※ Λαλήσουσι ⁄ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;

5. Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν,
Καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν·

6. Χήραν

v. 10. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε) hæc verba in *Rom.* desiderantur, in Hexaplis sub asterisco posita. v. 11. ἐν ἐλαίῳ) ἐν ἐλέῳ. v. 12. ἐπανιστανομένοις) ἐπανισταμένοις. v. 13. Ὡσεὶ κέδρος) ὡς ἡ κέδρος. v. 15. Ἔτι) τότε. v. 16. εὐθὺς Κ. ὁ Θ. ἡμῶν) εὐθὴς Κύριος ὁ Θεός μου. Psalm. XCII. v. 1. τοῦ σαββάτου) τοῦ προσαββάτου. ibid. κατῴκισται) κατῴκισται. v. 3. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν) hæc verba desunt in *Cod. Rom.* Psalm. XCIII. v. 1. ᾠδῆς) abest. ibid. stich. 3. Θεὸς) ὁ Θεός.

6. Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν,
Καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

7. Καὶ εἶπαν· οὐκ ὄψεται Κύριος·
Οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

8. Σύνετε (δὴ) ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ.
Καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε;

9. Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει;
Ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ;

10. Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει,
Ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

11. Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς Κύριε,
Καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν·

13. Τοῦ πραΰναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν,
Ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

14. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει·

15. Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν,
Καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ÷ Διάψαλμα.

πονηρευομένοις 16. Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους;
÷ Ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;

17. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι,
Παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.

18. Εἰ ἔλεγον, σεσάλευται ὁ ποῦς μου,
τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι·

19. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου,
Αἱ παρακλήσεις σου ηὔφραναν τὴν ψυχήν μου.

20. Μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, συνπροσίτω
Ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα;

21. Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου,
Καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.

22. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν,
Καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου·

23. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς (Κύριος κατὰ) τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,
Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτούς· ※ ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ϟδʹ. XCIV.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ. ÷
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
Ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν·

2. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει,
÷ Καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. πᾶσαν

4. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν γῆν.
Καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν·

5. Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν,

Καὶ

v. 12. ἄνθρωπος ὃν ἂν παιδ.) ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἂν σὺ παιδ. v. 15. ἐπιστρέψει) ἐπιστρέψῃ. v. 16. πονηρευομένοις) πονηρευομένους. v. 19. Κατὰ τὸ πλῆθος) Κύριε κατὰ τὸ πλ. ibid. ηὔφραναν) ἠγάπησαν. v. 20. συνπροσίτω) συμπροσέσται. ibid. πρόσταγμα) προστάγματι. v. 23. (Κύριος κατὰ) desunt. ibid. Καὶ κατὰ τὴν) κατὰ deest. Psalm. XCIV. v. 3. ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν) ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. v. 4. εἰσιν.) ἐστιν.

Καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

6. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν (αὐτῷ),
÷ Καὶ˙ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς·

7. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ
Καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

8. Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ,
Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·

9. Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν,
Ἐδοκίμασάν ※ με˙, καὶ ἴδον τὰ ἔργα μου.

10. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ,
Καὶ εἶπον· ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ,
Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου·

11. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου,
* ἢ * Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛΜ. ϞΕʹ. XCV.

÷ ÷ Ὠδὴ τῷ Δαυίδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν˙.
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν,
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·

2. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ,
Ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4. Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
Φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς.

5. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια·
Ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

6. Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ·
Ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν·

8. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
Ἄρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

9. Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ·
Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ·

10. Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ÷ ὅτι˙ Κύριος ἐβασίλευσε·
Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται·
Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

11. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ·
Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

12. Χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Τότε

v. 7. τῆς χειρὸς) χειρός. v. 8. τοῦ πειρασμοῦ) τοῦ πικρασμοῦ. v. 9. ἐπείρασαν) addit με. ibid. Ἐδοκίμασάν με, καὶ ἴδον) ἐδοκίμασαν καὶ εἶδον. v. 10. Καὶ εἶπον) καὶ εἶπα. ibid. Αὐτοὶ δὲ οὐκ) καὶ αὐτοὶ οὐκ. v. 11. ἢ) εἰ. Psalm. XCV. v. 1. *Rom.* Psalmi Inscript. ita refert: Ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμηται μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν, ᾠδὴ τῷ Δαυίδ. v. 10. ὅτι Κύριος) ὁ κύριος.

Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύ-
λα τȣ̃ δρυμȣ̃.

13. Ἀπὸ προσώπȣ Κυρίȣ, ὅτι ἔρχεται,
Ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν·
Κρινεῖ τὴν οἰκȣμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
Καὶ λαȣ̀ς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτȣ̃.

ΨΑΛΜ. ϟϛ΄. XCVI.

÷ ÷ Τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτȣ̃ καθί-
σαται".
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλ-
λιάσθω ἡ γῆ·
Εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

2. Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτȣ̃·
Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα κατόρθωσις τȣ̃
θρόνȣ αὐτȣ̃.

3. Πῦρ ἐναντίον αὐτȣ̃ προπορεύσεται,
Καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὐτȣ̃·

4. Ἔφαναν αἱ ἀςραπαὶ αὐτȣ̃ τῇ οἰκȣ-
μένῃ,
Εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

5. Τὰ ὄρη ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς ※ ἀπὸ
※ προσώπȣ Κυρίȣ".
Ἀπὸ προσώπȣ Κυρίȣ πάσης τῆς γῆς.

6. Ἀνήγγειλαν οἱ ȣ̓ρανοὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτȣ̃·
Καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δό-
ξαν αὐτȣ̃.

7. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνȣ̃ν-
τες τοῖς γλυπτοῖς,
Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις
÷ αὐτῶν"·
Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγ-
γελοι ÷ αὐτȣ̃".

8. Ἤκȣσε καὶ εὐφράνθη Σιὼν,
Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς
Ἰȣδαίας,
Ἕνεκεν τῶν κριμάτων σȣ Κύριε·

9. Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιςος ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν,
Σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας
τȣ̀ς Θεȣ́ς·

10. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε
πονηρόν· πονηρά
Φυλάσσει ÷ Κύριος" τὰς ψυχὰς τῶν
ὁσίων αὐτȣ̃,
Ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλȣ̃ ῥύσεται αὐτȣ́ς.

11. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ,
Καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. εὐφροσύ-
νην

12. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ,
Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁ-
γιωσύνης αὐτȣ̃.

ΨΑΛΜ. ϟζ΄. XCVII.

Ψαλμὸς ÷ τῷ Δαυὶδ".
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν,
Ὅτι θαυμαςὰ ἐποίησεν (ὁ Κύ-
ριος).
Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτȣ̃,
Καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτȣ̃.

2. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτȣ̃·
Ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν
δικαιοσύνην αὐτȣ̃.

3. Ἐμνήσθη τȣ̃ ἐλέȣς αὐτȣ̃ (τῷ Ἰακὼβ)
Καὶ τῆς ἀληθείας αὐτȣ̃ τῷ οἴκῳ
Ἰσραήλ·
Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς
τὸ σωτήριον τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν.

v. 13. Ἀπὸ προσώπȣ Κυρίȣ) πρὸ προσώπου τȣ̃ Κυρίου. Psalm. XCVI. v. 5. ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς) transposita. v. 7. οἱ ἄγγελοι) ἄγγελοι. v. 9. Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιςος) ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ ὕψιςος. v. 10. πονηρά) πονηρόν. ibid. ἁμαρτωλȣ̃) ἁμαρτωλῶν. v. 11. εὐφροσύνην) εὐφροσύνη.

4. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
Ἄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.

5. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ※ ἐν κιθάρᾳ",
Ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ,

Φωνῆς 6. Ἐν σάλπιγξιν ÷ ἐλαταῖς" καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης·
Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.

7. Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,
Ἡ οἰκουμένη καὶ (πάντες) οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

8. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαυτό·
Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται 9. ἀπὸ προσώπου Κυρίου, (ὅτι ἔρχεται,)
Ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν·
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
Καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜ. ϟΗ'. XCVIII.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ".
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί·
Χερουβεὶν Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

2. Κύριος ἐν Σιὼν μέγας,
Καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

3. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ·
÷ Ὅτι" φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.

4. Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ·
Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας,
Κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.

5. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ÷ Ὅτι" ἅγιόν ἐστι.

6. Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ,
Καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν.

7. Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς·
(Ὅτι) ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ
Καὶ τὸ πρόσταγμα (αὐτοῦ), * ὃ ἔδωκεν αὐτοῖς. τὰ προστάγματα * ἃ

8. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν·
Ὁ Θεὸς ÷ σὺ" εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς,
Καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ ÷ πάντα" τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

9. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ·
Ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ϟΘ'. XCIX.

Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν.
Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·

2. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ,
Εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

3. Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς (ἡμῶν)·
Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς·

Ἡμεῖς

Pſalm. XCVII. v. 4. τῷ Κυρίῳ) τῷ Θεῷ. v. 6. Φωνῆς) Φωνῇ. ibid. Κυρίου) Κυρίῳ. v. 7. (πάντες) deeſt. ibid. ἐν αὐτῇ) αὐτήν. v. 9. ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται) hæc verba non habet Edit. Rom. Pſalm. XCVIII. v. 1. Χερουβεὶν) Χερουβείμ. v. 5. Ὅτι ἅγιόν ἐστι.) ὅτι ἅγιός ἐστι. v. 6. εἰσήκουσεν αὐτῶν) εἰσήκουεν. v. 7. (ὅτι) deeſt. ibid. (αὐτοῦ) non habet. v. 8. Ὁ Θεὸς σὺ) σὺ deficit. Pſalm. XCIX. v. 3. (ἡμῶν) abeſt.

Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

4. Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει,

Εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ,

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5. Ὅτι χρηστὸς Κύριος, (ὅτι) εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

Καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. Ρ'. C.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε·

2. Ψαλῶ ÷ καὶ˙ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πότε ἥξεις πρὸς μέ;

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

3. Οὐ ÷ προ˙εθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον·

Ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα·

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή·

4. Ἐκκλίνοντος ἀπ᾽ ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.

5. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον·

Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ

Τούτῳ οὐ συνήσθιον.

6. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς,

Τοῦ συγκαθῆσθαι (αὐτοὺς) μετ᾽ ἐμοῦ·

Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

7. Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν·

Λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

8. Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς,

Τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

ΨΑΛΜ. ΡΑ'. CI.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἔναντι Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

2. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,

Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθάτω.

3. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ·

Ἐν ÷ ᾗ ἂν˙ ἡμέρᾳ θλίβομαι, κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου·

Ἐν ÷ ᾗ ἂν˙ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί ÷ σε˙, ταχὺ εἰσάκουσόν μου.

4. Ὅτι ἐξέλειπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου,

Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

5. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου,

Ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

6. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

 7. Ὡμοιώ-

v. 3. Ἡμεῖς δὲ λαὸς) λαός. ibid. νομῆς) τῆς νομῆς. v. 4. Εἰς τὰς αὐλὰς) εἰς deest. v. 5. (ὅτι) non habet. Psalm. C. v. 1. τῷ Δαυίδ.) Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ibid. Ἔλεον) ἔλεος. v. 7. ἐνώπιον) ἐναντίον. v. 8. την ἀνομίαν) τὴν ἀδικίαν. Psalm. CI. v. 1. ἔναντι) ἐναντίον. v. 2. ἐλθάτω) ἐλθέτω. v. 3. ἐπικαλέσομαι) ἐπικαλέσωμαι.

7. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ,
Ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ·

8. Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς σρȣθίον μονάζον ἐπὶ δώματι.

9. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μȣ,
÷ Καὶ˙ οἱ ἐπαινȣ̃ντές με κατ᾽ ἐμȣ̃ ὤμνυον.

10. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον,
Καὶ τὸ πόμα μȣ μετὰ κλαυθμȣ̃ ἐκίρνων,

11. Ἀπὸ προσώπȣ τῆς ὀργῆς σȣ καὶ τȣ̃ θυμȣ̃ σȣ·
Ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με.

12. Αἱ ἡμέραι μȣ ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν,
Καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

13. Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖς,
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σȣ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14. Σὺ ἀνασὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών·
Ὅτι καιρὸς τȣ̃ οἰκτειρῆσαι αὐτήν,
※ ὅτι ἥκει καιρός˙.

15. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δȣ̃λοί σȣ τȣ̀ς λίθȣς αὐτῆς·
Καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσȣσι.

16. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρίȣ,
σȣ Κύριε
Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σȣ·

17. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών,
Καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτȣ̃.

18. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν,
Καὶ ȣ̓κ ἐξȣδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

19. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν,
Καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον·

20. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψȣς ἁγίȣ αὐτȣ̃,
Κύριος ἐξ ȣ̓ρανȣ̃ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,

21. Τȣ̃ ἀκȣ̃σαι τὸν σεναγμὸν τῶν πεπεδημένων,
Τȣ̃ λῦσαι τȣ̀ς υἱȣ̀ς τῶν τεθανατωμένων·

22. Τȣ̃ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίȣ,
Καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτȣ̃ ἐν Ἱερȣσαλήμ,

23. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαȣ̀ς ἐπιτοαυτὸ,
Καὶ βασιλείας τȣ̃ δȣλεύειν τῷ Κυρίῳ. βασιλεῖς

24. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτȣ̃·
Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μȣ ἀνάγγειλόν μοι·

25. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μȣ·
Ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σȣ.

26. Κατ᾽ ἀρχὰς ÷ σὺ Κύριε˙ τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
Καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σȣ ÷ εἰσὶν˙ οἱ ȣ̓ρανοί.

27. Αὐτοὶ ἀπολȣ̃νται, σὺ δὲ διαμενεῖς·
Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,
Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτȣ̀ς, ἑλίξεις
καὶ ἀλλαγήσονται.

28. Σὺ δὲ ÷ ὁ˙ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σȣ ȣ̓κ ἐκλείψȣσιν.

29. Υἱοὶ τῶν δȣ́λων σȣ κατασκηνώσȣσι,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜ.

v. 8. ἐγενόμην ὡς) ἐγενήθην ὡσεί. v. 12. Καὶ ἐγὼ) κἀγώ. v. 16. βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν) βασιλεῖς τήν. v. 21. τὸν σεναγμόν) τοῦ σεναγμοῦ. v. 23. ἐπισυναχθῆναι) συναχθῆναι. v. 26. σὺ Κύριε τὴν γῆν) transposita. v. 29. Υἱοὶ) οἱ υἱοί.

ΨΑΛΜ. ΡΒ'. CII.

Τῷ Δαυίδ.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
Καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
2. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
Καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
3. Τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου,
Τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
4. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου.
Τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
5. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου·
Ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
6. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος.
Καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
7. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ,
Τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ·
8. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος (καὶ ἀληθινός).
9. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
Οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
10. Οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,
Οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
11. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς,
Ἐκραταίωσε (Κύριος) τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
12. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,
Ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
13. Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς,
Ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
14. Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
Ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
15. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ,
Ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει·
16. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει,
Καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
17. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
Καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν,
18. Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
Καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
19. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ,
Καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
20. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,
Δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ,
Τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
21. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ,

Psalm. CII. v. 2. τὰς ἀνταποδόσεις) τὰς αἰνέσεις. v. 8. (καὶ ἀληθινός.) desunt. v. 14. Ἐμνήσθη) μνήσθητι. v. 20. οἱ ἄγγελοι) ἄγγελοι.

Λειτουργοὶ αὐτοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

22. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτίας αὐτοῦ·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΡΓ΄. CIII.

Τοῦ Δαυίδ˝.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον·
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα·
μεγαλοπρέπειαν Ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω,
2. Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν.
3. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ,
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ,
Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
4. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
÷ Καὶ˝ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλέγα . φλόγα.
5. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς·
κινηθήσεται Οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
6. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
Ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
7. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται,
Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν·
8. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, ÷ καὶ˝ καταβαίνουσι πεδία,
Εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς·
9. Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται,
Οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

10. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
Ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ÷ ὕδατα˝.
11. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
Προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
12. Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει·
Ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
13. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ·
Ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
14. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι,
Καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
15. Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου,
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ·
Καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
16. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου,
Αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσε· ἐφύτευσας
17. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι,
Τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν. ἀρωδιοῦ
18. Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,
Πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
19. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς·
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
20. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ·
Ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ·
21. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι,
Καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.
22. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν,
Καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται·

23. Ἐξε-

v. 21. τὸ θέλημα) τὰ θελήματα. v. 22. τῆς δεσποτίας) τῆς δυναστείας. Psalm. CIII. v. 1. Τοῦ Δαυίδ.) Τῷ Δαυίδ. ibid. μεγαλοπρέπειαν) εὐπρέπειαν. v. 4. πυρὸς φλέγα) πῦρ φλέγον. v. 5. κινηθήσεται) κλιθήσεται. v. 16. Χορτασθήσονται) χορτασθήσεται. ibid. ἐφύτευσας) ἐφύτευσεν. v. 17. ἐρωδιοῦ) ἐρωδιῶν. v. 18. τοῖς λαγωοῖς) τοῖς χοιρογρυλλίοις. v. 21. τοῦ ἁρπάσαι) ἁρπάσαι. v. 22. συνήχθησαν, Καὶ εἰς τὰς μάνδρας) συναχθήσονται, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις.

23. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτȣ̃
Καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτȣ̃ ἕως ἑσπέρας.
24. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σȣ Κύριε·
Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·
κ]ίσεώς Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτήσεώς σȣ.
25. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ※ χερσίν·
Ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν ȣ̓κ ἔστιν ἀριθμὸς,
Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
διαπορεύονται 26. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύσονται,
Δράκων ȣ̃τος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.
27. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι,
Δȣ̃ναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς καιρόν·
28. Δόντος σȣ αὐτοῖς, συλλέξȣσιν·
Ἀνοίξαντος (δὲ) σȣ τὴν χεῖρα,
÷ τὰ σύμπαντα˙ πλησθήσονται
πιότηlος χρηστότητος.
29. Ἀποστρέψαντος δέ σȣ τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται·
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψȣσι,
Καὶ εἰς τὸν χȣ̃ν αὐτῶν ἐπιστρέψȣσιν·
30. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σȣ, καὶ κτισθήσονται,
Καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
τȣ̀ς αἰῶνας 31. Ἤτω ἡ δόξα Κυρίȣ εἰς τὸν αἰῶνα·
Εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτȣ̃.
32. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ÷ ποιῶν αὐτὴν˙ τρέμειν·
Ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
33. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μȣ,
Ψαλῶ τῷ Θεῷ μȣ ἕως ὑπάρχω·
34. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μȣ,
Ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
35. Ἐκλείποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς
Καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτȣ́ς·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μȣ τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΡΔ΄. CIV.

Ἀλληλȣΐα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ÷ καὶ˙ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτȣ̃·
Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτȣ̃.
2. Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ·
Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτȣ̃.
3. Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτȣ̃·
Εὐφρανθήτω καρδία ζητȣ́ντων τὸν Κύριον.
4. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ κραταιώθητε·
Ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃ διαπαντός.
5. Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτȣ̃ ὧν ἐποίησε,
Τὰ τέρατα αὐτȣ̃, καὶ τὰ κρίματα τȣ̃ στόματος αὐτȣ̃·
6. Σπέρμα Ἀβραὰμ δȣ̃λοι αὐτȣ̃,
Υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτȣ̃.
7. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτȣ̃.
8. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτȣ̃,
Λόγȣ ȣ̃ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς·
9. Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ,
Καὶ τȣ̃ ὅρκȣ αὐτȣ̃ τῷ Ἰσαάκ· τῷ ὅρκῳ

10. Καὶ

V. 27. αὐτῶν εἰς καιρόν.) αὐτοῖς εὔκαιρον. V. 28. πιότητος) χρηστότητος. V. 31. εἰς τȣ̀ς αἰῶνας) εἰς τὸν αἰῶνα. Psalm. CIV. v. 9. τῷ ὅρκῳ) τȣ̃ ὅρκȣ.

αὐτὴν 10. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα,
Καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον,
11. Λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν,
Σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν·
12. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς,
Ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ.
13. Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος,
÷ Καὶ" ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον·
14. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς,
Καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·
15. Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου,
Καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.
16. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν·
Πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.
17. Ἐξαπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον,
Εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.
18. Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ,
Σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
19. Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ,
Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
20. Ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν·
Ἄρχων λαῶν, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.
21. Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
Καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ·
22. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν,
Καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.
23. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ ÷ εἰς" Αἴγυπτον,
Καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ·
24. Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα,
Καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
25. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, αὐτοῦ
Τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
26. Ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ,
Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν. ἑαυτῷ
27. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ
Καὶ τῶν τεράτων (αὐτοῦ) ἐν γῇ Χάμ·
28. Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασε,
Καὶ οὐ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. ὅτι
29. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα,
Καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
30. Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους
Ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν·
31. Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια,
÷ Καὶ" σκνίφες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.
32. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν,
Πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
33. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν
Καὶ τὰς συκὰς αὐτῶν,
Καὶ συνέτριψε (πᾶν) ξύλον ὁρίου αὐτῶν.
34. Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός·
35. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,
※ Καὶ κατέφαγε" ÷ πάντα" τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

36. Καὶ

v. 15. ἅπτεσθε) ἅψησθε. v. 17. Ἐξαπέστειλεν) ἀπέστειλεν. v. 19. Κυρίου) τοῦ Κυρίου. v. 25. Μετέστρεψε) καὶ μετέστρεψε. ibid. καρδίαν αὐτοῦ) καρδίαν αὐτῶν. v. 26. ἑαυτῷ) αὐτόν. v. 27. (αὐτοῦ) abest. v. 28. ὅτι παρεπ.) καὶ παρεπίκραναν. v. 31. σκνίφες) σκνίπες. v. 35. χόρτον) τὸν χόρτον. ibid. πάντα τὸν καρπὸν) πάντα deest.

36. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,
Ἀπαρχὴν παντὸς πόνȣ αὐτῶν·
37. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτȣ̀ς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ,
Καὶ ȣ̓κ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν.
38. Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν·
Ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτȣ́ς.
39. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην ÷ αὐτοῖς ˙,
Καὶ πῦρ τȣ̃ φωτίσαι ÷ αὐτοῖς ˙ τὴν νύκτα.
40. Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα,
Καὶ ἄρτον ȣ̓ρανȣ̃ ἐνέπλησεν αὐτȣ́ς·
41. Διέῤῥηξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα,
Ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.
42. Ὅτι ἐμνήσθη τȣ̃ λόγȣ τȣ̃ ἁγίȣ αὐτȣ̃,
÷ Τȣ̃ ˙ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δȣ̃λον αὐτȣ̃·
43. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτȣ̃ ἐν ἀγαλλιάσει,
÷ Καὶ ˙ τȣ̀ς ἐκλεκτȣ̀ς αὐτȣ̃ ἐν εὐφροσύνῃ.
44. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν,
Καὶ πόνȣς λαῶν κατεκληρονόμησαν·
45. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτȣ̃,
ἐκζητήσȣσιν Καὶ τὸν νόμον αὐτȣ̃ ἐκζητήσωσιν. Ἀλληλȣΐα.

ΨΑΛΜ. ΡΕ΄. CV.

Ἀλληλȣΐα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
2. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τȣ̃ Κυρίȣ;
Ἀκȣστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτȣ̃;
3. Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν,
Καὶ ποιȣ̃ντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
4. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τȣ̃ λαȣ̃ σȣ,
Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σȣ·
5. Τȣ̃ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σȣ,
Τȣ̃ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τȣ̃ ἔθνȣς σȣ,
Τȣ̃ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σȣ.
6. Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,
Ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν·
7. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ȣ̓ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σȣ,
Οὐκ ἐμνήσθησαν τȣ̃ πλήθȣς τȣ̃ ἐλέȣς σȣ·
Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ※ ἐν θαλάσσῃ, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
8. Καὶ ἔσωσεν αὐτȣ̀ς ἕνεκεν τȣ̃ ὀνόματος αὐτȣ̃,
Τȣ̃ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτȣ̃·
9. Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη,
Καὶ ὡδήγησεν αὐτȣ̀ς ἐν ἀβύσσοις ὡς ἐν ἐρήμῳ. ἀβύσσῳ
10. Καὶ ἔσωσεν αὐτȣ̀ς ἐκ χειρὸς μισȣ̃ντος,
Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρȣ̃.

V. 36. ἐν τῇ γῇ) ἐκ τῆς γῆς. V. 37. ἀσθενῶν) ὁ ἀσθενῶν. V. 43. ἐκλεκτȣ̀ς) addit αὐτȣ̃. V. 44. κατεκληρονόμησαν) ἐκληρονόμησαν. V. 45. ἐκζητήσωσιν.) ἐκζητήσωσιν. Psalm. CV. v. 7. Οὐκ ἐμνήσθησαν) καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν. V. 10. μισȣ̃ντος) μισέντων.

11. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς·
Εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.
12. Καὶ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ,
ᾔνεσαν Καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.
13. Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ·
Οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ·
14. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.
15. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν,
ἐξαπόστειλεν Καὶ ἐξαπέστειλεν πλησμονὴν εἰς * τὴν ψυχὴν αὐτῶν.
* τὰς ψυχὰς 16. Καὶ παρώργισαν τὸν Μωσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ,
Τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου·
17. Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν,
Καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών·
18. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν,
Φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.
19. ÷ Καὶ˙ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρὴβ,
Καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ·
αὐτοῦ 20. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν
Ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἔσθοντος χόρτον.
21. Ἐπελάθοντο Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτοὺς,
Τοῦ ποιήσαντος μεγαλεῖα ἐν Αἰγύπτῳ,
22. Θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ,
Φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.
23. Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτοὺς,
Εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ
Ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ,
Τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ,
Τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι ÷ αὐτούς˙.
24. Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν,
Οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ·
25. Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν,
Οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.
26. Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς,
Τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
27. Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
Καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.
28. Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ,
Καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν·
29. Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν,
Καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.
30. Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο,
Καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις·
31. Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην,
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.
32. Καὶ παρώργισαν ÷ αὐτὸν˙ ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας,
Καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς·
33. Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ,
Καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.
34. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς,
35. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
Καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν·
36. Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν,
Καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

37. Καὶ

v. 11. οὐχ) οὐκ, ita & 13. versu. v. 12. ἐν τοῖς) τοῖς. v. 15. ἐξαπόστειλεν πλ. εἰς τὰς ψυχὰς) καὶ ἐξαπέστειλε πλ. εἰς τὴν ψυχήν. v. 16. τὸν Μωσῆν) μωυσῆν. ibid. Τὸν Ἀαρὼν) καὶ ἀαρών. v. 18. Φλὸξ) καὶ φλόξ. v. 20. δόξαν αὐτοῦ) δόξαν αὐτῶν. v. 21. Θεοῦ τοῦ) τοῦ Θεοῦ τοῦ. ibid. μεγαλεῖα) μεγάλα. v. 22. Θαυμάσια) θαυμαστά. ibid. Φοβερὰ) καὶ φοβερά. v. 23. τὸν θυμὸν αὐτοῦ) ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ. ibid. à fine αὐτοὺς) deest. v. 24. Οὐκ) καὶ οὐκ.

37. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
Καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις·
38. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον,
Αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων ※ αὐτῶν,
ʺὩν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν.
Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν,
39. Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
Καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
40. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
41. Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐθνῶν, ἐχθρῶν
Καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.
42. Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν,
Καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.
43. Πλεονάκις ἐῤῥύσατο αὐτούς·
Αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν ÷ αὐτὸν ʺ ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν,
Καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.
44. Καὶ ἴδε (Κύριος) ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
Ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν·
45. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ,
Καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ·
46. Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς
Ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς.
47. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν,
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ,
Τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.
48. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
Καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· γένοιτο, ÷ γένοιτο ʺ.

ΨΑΛΜ. Ρς'. CVI.

Ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς,
ʺΟτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
Οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ·
3. Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτοὺς,
Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βοῤῥᾶ, καὶ θαλάσσης.
4. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν ἀνύδρῳ,
Ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον·
5. Πεινῶντες καὶ διψῶντες,
Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλειπεν.
6. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
÷ Καὶ ʺ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς·
7. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν,
Τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.
8. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

38. αἵμασιν αὐτῶν) αἵμασι. [v. 39. Cod. Rom. integrum hoc ſupplementum habet. v. 46. αἰχμαλωτισάντων) αἰχμαλωτευσάντων. Pſalm. CVI. v. 3. ἐκ τῶν χωρῶν) καὶ ἐκ τῶν χωρῶν.

9. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν,
Καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.
10. Καθημένους ÷ ἐν˚ σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου,
Πεπεδημένους ÷ ἐν˚ πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ·
11. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ,
Καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν.
12. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν,
(Καὶ) ἠσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.
13. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·
14. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου,
Καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν.
15. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
16. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς,
Καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.
17. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν·
Διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.
18. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν,
Καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.
19. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
÷ Καὶ˚ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·
20. Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτοὺς,
Καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.
21. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
22. Καὶ θυσάτωσαν (αὐτῷ) θυσίαν αἰνέσεως,
Καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
23. Οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις,
Οἱ ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς·
24. Αὐτοὶ ἴδον τὰ ἔργα Κυρίου,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.
25. Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος,
Καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς·
26. Ἀναβαίνουσιν ÷ ἕως˚ τῶν οὐρανῶν,
Καὶ καταβαίνουσιν ÷ ἕως˚ τῶν ἀβύσσων·
Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο·
27. Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων,
Καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.
28. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς·
29. ÷ Καὶ˚ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν,
Καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.
30. Καὶ ηὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν,
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν, αὐτοῦ

31. Ἐξο-

v. 9. Καὶ ψυχὴν πεινῶσαν) καὶ πεινῶσαν. v. 12. (Καὶ) deest. v. 23. εἰς τὴν θάλ.) εἰς θάλασσαν. ibid. Οἱ ποιοῦντες) ποιοῦντες. v. 30. θελήματος αὐτοῦ) θελ. αὐτῶν.

31. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
32. Καὶ ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ,
καθέδραις Καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.
33. Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον,
Καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν,
34. Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην,
Ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
35. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων,
Καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων·
36. Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας,
πόλεις Καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικεσίας·
37. Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας,
Καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος.
38. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα,
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.
39. Καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν
Ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης·
40. Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ᾽ ἄρχοντας (αὐτῶν),
Καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.
41. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας,
Καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.
42. Ὄψονται εὐθεῖς, καὶ εὐφρανθήσονται·
Καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει στόμα αὐτῆς.
43. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα;
Καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου.

ΨΑΛΜ. ΡΖ´. CVII.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ. ψαλμὸς
2. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς, ÷ ἑτοίμη ἡ καρδία μου"·
Ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
3. Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα·
Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.
4. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε,
Καὶ ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν·
5. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,
Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
6. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς,
Καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
7. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου,
Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.
8. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Ὑψωθήσομαι ÷ καὶ" διαμεριῶ Σίκιμα,
Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
9. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς,
Καὶ Ἐφραΐμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου·
Ἰούδας βασιλεύς μου.
10. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου·
Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου·
Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
11. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς;
(Ἢ) τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
12. Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς;
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

v. 32. καθέδραις) καθέδρᾳ. v. 42. στόμα) τὸ στόμα. v. 43. συνήσουσι) συνήσει. Psalm. CVII. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.) Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.

13. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·
Καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπȣ.
14. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
Καὶ αὐτὸς ἐξȣδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ΡΗ΄. CVIII.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μȣ μὴ παρασιωπήσῃς·
2. Ὅτι στόμα ἁμαρτωλȣ̃ καὶ στόμα δολίȣ ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη,
Ἐλάλησαν κατ' ἐμȣ̃ γλώσσῃ δολίᾳ·
3. Καὶ λόγοις μίσȣς ἐκύκλωσάν με,
Καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.
4. Ἀντὶ τȣ̃ ἀγαπᾷν ⋇ με" ἐνδιέβαλλόν με,
Ἐγὼ δὲ προσηυχόμην·
5. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμȣ̃ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,
Καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μȣ.
6. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν,
Καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτȣ̃·
7. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος,
Καὶ ἡ προσευχὴ αὐτȣ̃ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.
8. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτȣ̃ ὀλίγαι,
÷ Καὶ" τὴν ἐπισκοπὴν αὐτȣ̃ λάβοι ἕτερος·
9. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτȣ̃ ὀρφανοὶ,
Καὶ ἡ γυνὴ αὐτȣ̃ χήρα·
10. Σαλευόμενοι μετανα στήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτȣ̃ καὶ ἐπαιτησάτωσαν,
Ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.
11. (Καὶ) ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ·
⋇ Καὶ" διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνȣς αὐτȣ̃.
12. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ,
Μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτȣ̃·
13. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτȣ̃ εἰς ἐξολέθρευσιν,
Ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα αὐτȣ̃.
14. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτȣ̃ ἐναντίον Κυρίȣ,
Καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτȣ̃ μὴ ἐξαλειφθείη·
15. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίȣ διαπαντὸς
Καὶ ἐξολεθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. αὐτȣ̃.
16. Ἀνθ' ὧν ȣ̓κ ἐμνήσθη τȣ̃ ποιῆσαι ἔλεος,
Καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν
Καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τȣ̃ θανατῶσαι.
17. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ·
Καὶ ȣ̓κ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτȣ̃.
18. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον,
Καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτȣ̃,
Καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτȣ̃·
19. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται,
Καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.
20. Τȣ̃το τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίȣ, Κυρίῳ

Καὶ

v. 14. τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.) τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. Psalm. CVIII. v. 11. (Καὶ) deest. v. 13. ἐξαλειφθήτω) ἐξαλειφθείη. v. 15. αὐτȣ̃.) αὐτῶν. v. 16. τȣ̃ ποιῆσαι) ποιῆσαι. v. 20. παρὰ Κυρίῳ) παρὰ Κυρίȣ.

Καὶ τῶν λαλέντων πονηρὰ κατὰ τῆς
ψυχῆς μȣ.
21. Καὶ σὺ Κύριε κύριε ποίησον μετ᾽ ἐμȣ͂
(ἔλεος) ἕνεκεν τȣ͂ ὀνόματός σȣ,
Ὅτι χρηϛὸν τὸ ἔλεός σȣ·
Ῥῦσαί με, 22. ὅτι πτωχὸς καὶ πένης
εἰμὶ ἐγὼ,
Καὶ ἡ καρδία μȣ τετάρακται ἐντός μȣ.
23. Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν, ἀνταναιρέθην·
ἀντανηρέθην
Ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.
24. Τὰ γόνατά μȣ ἠσθένησαν ἀπὸ νηϛείας,
Καὶ ἡ σάρξ μȣ ἠλλοιώθη δι᾽ ἔλαιον.
25. ※ Καὶ″ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς·
Ἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.
26. Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μȣ,
(Καὶ) σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σȣ·
27. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σȣ αὕτη,
÷ Καὶ″ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.
28. Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις·
Οἱ ἐπανιϛανόμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν,
Ὁ δὲ δȣ͂λός σȣ εὐφρανθήσεται.
29. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές μȣ
ἐντροπὴν,
Καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν.
30. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα
ἐν τῷ ϛόματί μȣ,
Καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν·
31. Ὅτι παρέϛη ἐκ δεξιῶν πένητος,
Τȣ͂ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν
ψυχήν μȣ.

ΨΑΛΜ. ΡΘ′. CIX.

Τῷ Δαυὶδ ψαλμός.
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μȣ·
κάθȣ ἐκ δεξιῶν μȣ,
Ἕως ἂν θῶ τȣ̀ς ἐχθρȣ́ς σȣ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σȣ.
2. Ῥάβδον δυνάμεώς σȣ ἐξαποϛελεῖ Κύριος ἐκ Σιών·
(Καὶ) κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σȣ.
3. Μετὰ σȣ͂ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σȣ,
Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων (σȣ)·
Ἐκ γαϛρὸς πρὸ ἑωσφόρȣ ἐγέννησά σε.
4. Ὤμοσε Κύριος, καὶ ȣ̓ μεταμεληθήσεται·
Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,
Κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
5. Κύριος ἐκ δεξιῶν σȣ συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτȣ͂ βασιλεῖς·
6. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα,
Συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.
7. Ἐκ χειμάῤῥȣ ἐν ὁδῷ πίεται (ὕδωρ)·
Διὰ τȣ͂το ὑψώσει κεφαλήν.

ΨΑΛΜ. ΡΙ′. CX.

Ἀλληλȣΐα.
Ἐξομολογήσομαί ÷ σοι″ Κύριε
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μȣ″,
Ἐν βȣλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. 2.
Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίȣ,
Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτȣ͂·

3. Ἐξο-

v. 21. (ἔλεος) abest. v. 23. ἀνταναιρέθην) ἀντανηρέθην. v. 25. Καὶ ἐγὼ) κἀγὼ. v. 28. ἐπανιϛανόμενοι) ἐπανιϛάμενοι. Psalm. CIX. v. 1. Τῷ Δαυὶδ ψαλμός.) transposita. v. 2. ἐξαποϛελεῖ) add t σοι. ibid. (Καὶ) abest. v. 3. (σȣ) deest. v. 7. (ὕδωρ) non habet.

3. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˙.
4. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ·
Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.
5. Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·
Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.
6. Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ,
Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.
7. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις.
Πισαὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
8. Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
Πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
9. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ·
Ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ·
Ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
10. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου,
Σύνεσις (δὲ) ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτόν˙ αὐτήν
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˙.

ΨΑΛΜ. ΡΙΑ'. CXI.

Ἀλληλούϊα.
Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·
2. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
Γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται·
3. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˙.
4. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν·
Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος (Κύριος ὁ Θεός).
5. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν·
Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.
6. Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται·
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.
7. Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·
Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον·
8. Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ,
Ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
9. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν·
Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˙·
Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.
10. Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται,
Τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται·
Ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. ΡΙΒ'. CXII.

Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε παῖδες τὸν Κύριον,
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.
2. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
3. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου (καὶ) μέχρι δυσμῶν
Αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

4. Ὑψη-

Psalm. CXI. v. 4. (Κύριος ὁ Θεός.) non habet. v. 8. οὐ μὴ) οὐ. v. 10. ἁμαρτωλῶν) ἁμαρτωλοῦ.
Psalm. CXII. v. 1. τὸν Κύριον) κύριον. v. 3. (καὶ) abest.

4. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος·
Ἐπὶ τοὺς ȣ̓ρανȣ̀ς ἡ δόξα αὐτȣ̃.
5. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;
Ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, 6. ÷ καὶ"
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν
Ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.
7. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν,
Καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα·
8. Τȣ̃ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων,
Μετὰ ἀρχόντων λαȣ̃ αὐτȣ̃.
9. Ὁ κατοικίζων ςεῖραν ἐν οἴκῳ,
Μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ΨΑΛΜ. ΡΙΓ΄. CXIII.

Ἀλληλȣΐα.
Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτȣ,
Οἴκȣ Ἰακὼβ ἐκ λαȣ̃ βαρβάρȣ,
2. Ἐγενήθη Ἰȣδαία ἁγίασμα αὐτȣ̃,
Ἰσραὴλ ἐξȣσία αὐτȣ̃.
3. Ἡ θάλασσα ἴδε καὶ ἔφυγεν,
Ὁ Ἰορδάνης ἐςράφη εἰς τὰ ὀπίσω·
4. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ,
÷ Καὶ" οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.
5. Τί ※ σοι" ἐςὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες,
÷ Καὶ σοὶ" Ἰορδάνη ὅτι ἐςράφης εἰς
τὰ ὀπίσω;
6. Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ,
÷ Καὶ" οἱ βȣνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;
7. Ἀπὸ προσώπȣ Κυρίȣ ἐσαλεύθη ἡ γῆ,
Ἀπὸ προσώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃ Ἰακώβ·
8. Τȣ̃ ςρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὑδάτων,
÷ Καὶ" τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς
ὑδάτων.
9. Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν,
Ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σȣ δὸς δόξαν

Ἐπὶ τῷ ἐλέει σȣ καὶ τῇ ἀληθείᾳ σȣ·
10. Μή ÷ ποτε" εἴπωσι τὰ ἔθνη· πȣ̃
ἐςιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
11. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ (καὶ
ἐν τῇ γῇ)·
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.
12. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ
χρυσίον,
Ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
13. Στόμα ἔχȣσι, καὶ ȣ̓ λαλήσȣσιν·
Ὀφθαλμȣ̀ς ἔχȣσι, καὶ ȣ̓κ ὄψονται·
14. Ὦτα ἔχȣσι, καὶ ȣ̓κ ἀκȣ́σονται,
Ῥῖνας ἔχȣσι, καὶ ȣ̓κ ὀσφρανθήσονται·
15. Χεῖρας ἔχȣσι, καὶ ȣ̓ ψηλαφήσȣσι·
Πόδας ἔχȣσι, καὶ ȣ̓ περιπατήσȣσιν·
Οὐ φωνήσȣσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
16. Ὅμοιοι αὐτῶν γένοιντο οἱ ποιȣ̃ντες
αὐτὰ,
÷ Καὶ" πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ'
αὐτοῖς.
17. ÷ Οἶκος" Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον·
Βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιςὴς αὐ-
τῶν ἐςιν.
18. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον·
Βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιςὴς αὐ-
τῶν ἐςιν.
19. Οἱ φοβȣ́μενοι Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ
Κύριον·
Βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιςὴς αὐ-
τῶν ἐςι.
20. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν
÷ ἡμᾶς"·
Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ,
Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών·
21. Εὐλόγησε τȣ̀ς φοβȣμένȣς τὸν Κύριον,
Τȣ̀ς μικρȣ̀ς μετὰ τῶν μεγάλων.

Pſalm. CXIII. v. 5, Καὶ σοί) καὶ σύ. v. 16. ὅμοιοι αὐτῶν) ὅμοιοι αὐτοῖς. v. 19. Φοβȣ́μενοι Κύριον) Φοβȣ́μενοι τὸν Κύριον.

22. Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς,
※ Ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰς υἱὰς ὑμῶν·

23. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ,
Τῷ ποιήσαντι τὸν ἐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

τῷ ἐρανῷ 24. Ὁ ἐρανὸς τῷ ἐρανῷ τῷ Κυρίῳ·
Τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

25. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσεσί ÷ σε Κύριε,
Οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδε·

26. Ἀλλ' ἡμεῖς ÷ οἱ ζῶντες εὐλογήσωμεν τὸν Κύριον,
Ἀπὸ τῦ νῦν καὶ ἕως τῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΙΔʹ. CXIV.

Ἀλληλέια.
Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακέσεἶαι Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου,

2. Ὅτι ἔκλινε τὸ ὖς αὐτῦ ἐμοί·
Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3. Περιέχον με ὠδῖνες θανάτε,
Καὶ κίνδυνοι ᾅδε εὕροσάν με,
Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον·

4. Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίε ἐπεκαλεσάμην·
Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

5. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος,
Καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος·
Ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

ψυχήν 7. Ἐπίσρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
Ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ με·

8. Ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτε,
Τὰς ὀφθαλμάς μου ἀπὸ δακρύων,
Καὶ τὰς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9. Εὐαρεσήσω ἐνώπιον Κυρίε ἐν χώρᾳ ζώντων.

ΨΑΛΜ. ΡΙΕʹ. CXV.

Ἀλληλέια. ÷
Ἐπίσευσα, διὸ ἐλάλησα·
Ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

2. Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκσάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύσης.

3. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

4. Ποτήριον σωτηρίε λήψομαι,
Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίε ἐπικαλέσομαι·

5. ※ Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τῦ λαῦ αὐτῦ. ※

6. Τίμιος ἐναντίον Κυρίε
Ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτῦ. αὐτῶν

7. Ὦ Κύριε ※ ὅτι ἐγὼ δῦλος σός, ἐγὼ δῦλος σός, ÷ καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου·
Διέῤῥηξας τὰς δεσμάς μου.

8. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως,
※ Καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίε ἐπικαλέσομαι·

9. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω
Ἐναντίον παντὸς τῦ λαῦ αὐτῦ,

10. Ἐν αὐλαῖς οἴκε Κυρίε,
Ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. ※ Ἀλληλέια.

ΨΑΛΜ.

v. 24. τῷ οὐρανῷ) τοῦ ἐρανῦ. v. 26. εὐλογήσωμεν) εὐλογήσομεν. Pſalm. CXIV. v. 7. ψυχήν μου, ψυχή μου. ibid. εὐηργετησέ με) εὐηργέτησέ σε. v. 8. ἐξείλατο) ἐξείλετο. Pſalm. CXV. v. 2. Ἐγὼ εἶπα) ἐγὼ δὲ εἶπα. v. 5. Integrum ſupplementum exhibet *Editio Rom.* v. 6. ὁσίων αὐτων) ὁσίων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΙϚ΄. CXVI.

÷ Αλληλέϊα˙.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
(Καὶ) ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί·
2. Ὅτι ἐκραταιώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔλεος αὐτȣ͂,
Καὶ ἡ ἀλήθεια τȣ͂ Κυρίȣ ÷ μένει˙ εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ΡΙΖ΄. CXVII.

Αλληλέϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς,
˙Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ͂.
2. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ· ÷ ὅτι ἀγαθὸς˙,
˙Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ͂.
3. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών· (ὅτι ἀγαθὸς),
˙Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ͂.
4. Εἰπάτωσαν δὴ (πάντες) οἱ φοβȣ́μενοι τὸν Κύριον·
˙Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ͂.
5. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον,
Καὶ ἐπήκȣσέ μȣ εἰς πλατυσμὸν ※ Κύριος.
6. Κύριος ἐμοὶ ÷ βοηθὸς˙, (καὶ) ȣ̓ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος·
7. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ ἐγὼ ἐπόψομαι τȣ̀ς ἐχθρȣ́ς μȣ.
8. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον,
Ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον·
9. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον,
Ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντας.
10. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίȣ ※ ὅτι ἠμυνάμην αὐτȣ́ς·
11. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με,
÷ Καὶ˙ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίȣ ※ ὅτι ἠμυνάμην αὐτȣ́ς·
12. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι (κηρίον),
÷ Καὶ˙ ἐξεκαύθησαν ὡσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις·
÷ Καὶ˙ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίȣ ※ ὅτι ἠμυνάμην αὐτȣ́ς.
13. Ὠσθεὶς ἀνετράπην τȣ͂ πεσεῖν,
Καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μȣ·
14. Ἰσχύς μȣ καὶ ὕμνησίς μȣ ὁ Κύριος,
Καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
15. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας Ἐν σκηναῖς δικαίων·
※ Δεξιὰ Κυρίȣ ἐποίησε δύναμιν˙,
16. Δεξιὰ Κυρίȣ ὕψωσέ ÷ με˙,
Δεξιὰ Κυρίȣ ἐποίησε δύναμιν.
17. Οὐκ ἀποθανȣ͂μαι, ἀλλὰ ζήσομαι,
Καὶ ἐκδιηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίȣ·
18. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος,
Καὶ τῷ θανάτῳ ȣ̓ παρέδωκέ με.
19. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης·
Εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.
20. Αὕτη ἡ πύλη τȣ͂ Κυρίȣ· δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
21. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκȣσάς μȣ, καὶ ἐγένȣ μοι εἰς σωτηρίαν.

Psalm. CXVI. v. 1. Καὶ ἐπαινεσάτωσαν) ἐπαινέσατε. v. 2. ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔλεος αὐτȣ͂) transposita.
Psalm. CXVII. v. 4. Κύριον· Ὅτι εἰς τὸν) κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τόν. v. 7. καὶ ἐγὼ) κἀγώ. v. 9. ἐπ' ἄρχοντας) ἐπ' ἄρχουσι. v. 12. ὡσεὶ) ὡς. v. 17. ἐκδιηγήσομαι) διηγήσομαι.

22. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
÷ Οὗτος" ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
23. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο ※ αὕτη",
Καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
24. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος·
Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
25. Ὦ Κύριε σῶσον δή·
Ὦ Κύριε εὐόδωσον δή.
26. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.
27. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν
Ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
28. Θεός μου ÷ εἶ" σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι·
Θεός μου ÷ εἶ σὺ", καὶ ὑψώσω σε·
÷ Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου,
Καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν".
29. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΙΗ'. CXVIII.

÷ Ἀλληλούϊα".
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ,
Οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου·
2. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ,
Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν·
3. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
4. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάσσεσθαι σφόδρα.
5. Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου,
Τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου·
6. Τότε οὐ μὴ ἐπαισχυνθῶ,
Ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
7. Ἐξομολογήσομαί σοι (Κύριε) ἐν εὐθύτητι καρδίας,
Ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
8. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω·
Μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
9. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ;
Ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου.
10. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε·
Μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
11. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.
12. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
13. Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου·
14. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην,
Ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
15. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω,
Καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου·
16. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω·
Οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
17. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου·
Ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
18. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω
Τὰ θαυμάσιά (σου) ἐκ τοῦ νόμου σου.
19. Πά-

v. 24. Αὕτη ἡμέρα) αὕτη ἡ ἡμέρα. Psalm. CXVIII. v. 1. οἱ ἄμωμοι) ἄμωμοι. v. 4. φυλάσσεσθαι) τοῦ φυλάξασθαι. v. 6. ἐπαισχυνθῶ) αἰσχυνθῶ. v. 7. (Κύριε) abest. v. 9. φυλάσσεσθαι) φυλάξασθαι. v. 18. (σου) deest.

19. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ·
Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
20. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι
Τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
21. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις·
Ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
22. Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν,
Ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.
23. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, ÷ καὶ˘ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν,
Ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου·
24. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ,
÷ Καὶ˘ ἡ συμβουλία μου τὰ δικαιώματά σου.
25. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου·
Ζῆσόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
σου 26. Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου·
Δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου·
27. Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με,
Καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
Ἐνύσταξεν 28. Ἔσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας·
Βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.
29. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ,
Καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
30. Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην·
Τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
31. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε,
μή με καταισχύνῃς.
32. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.
33. Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου,
Καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός·
34. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου,
Καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μου˘.
35. Ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου,
Ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
36. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου,
Καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
37. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα·
Ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.
38. Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.
39. Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα·
Ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
40. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.
41. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κύριε,
Τὸ σωτήριόν σου κατὰ λόγιόν σου·
42. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί με λόγον,
Ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου.
43. Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα,

 Ὅτι

v. 24. ἡ συμβουλία) αἱ συμβουλίαι. v. 25. τὸ λόγιόν σου) τὸν λόγον σου. v. 26. ὁδούς σου) ὁδούς μου. v. 30. Τὰ κρίματα) καὶ τὰ κρίματα. v. 35. ἐν τρίβῳ) ἐν τῇ τρίβῳ. v. 41. κατὰ λόγιόν σου) κατὰ τὸν λόγον σου. v. 42. ὀνειδίζουσί με) ὀνειδίζουσί μοι. ibid. ἐπὶ τοὺς λόγους σου) ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σȣ ἐφήλπισα·
44. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σȣ διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τȣ͂ αἰῶνος.
45. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ,
Ὅτι τὰς ἐντολάς σȣ ἐξεζήτησα·
46. Καὶ ἐλάλȣν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σȣ ἐναντίον βασιλέων, καὶ ȣ̓κ ᾐχυνόμην·
47. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σȣ, αἷς ἠγάπησα (σφόδρα)·
48. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μȣ πρὸς τὰς ἐντολάς σȣ, ἃς ἠγάπησα σφόδρα,
Καὶ ἠδολέσχȣν ἐν τοῖς δικαιώμασί σȣ.
49. Μνήσθητι τὸν λόγον ÷ σȣ" τῷ δȣ́λῳ σȣ, ᾧ ἐφήλπισάς με.
50. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μȣ,
Ὅτι τὸ λόγιόν σȣ ἔζησέ με.
51. Ὑπερήφανοι παρηνόμȣν ἕως σφόδρα·
Ἀπὸ ÷ δὲ" τȣ͂ νόμȣ σȣ ȣ̓κ ἐξέκλινα.
52. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σȣ ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
53. Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σȣ.
54. Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σȣ, ἐν τόπῳ παροικίας μȣ.
55. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τȣ͂ ὀνόματός σȣ Κύριε,
Καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σȣ.
56. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σȣ ἐξεζήτησα.
57. Μερίς μȣ εἶ Κύριε· εἶπα τȣ͂ φυλάξασθαι τὸν νόμον σȣ.
58. Ἐδεήθην τȣ͂ προσώπȣ σȣ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μȣ"·
Ἐλέησόν με κατὰ λόγιόν σȣ.
59. Διελογισάμην (κατὰ) τὰς ὁδȣ́ς μȣ, σȣ
Καὶ ἐπέστρεψα τȣ̀ς πόδας μȣ εἰς τὰ μαρτύριά σȣ.
60. Ἡτοιμάσθην καὶ ȣ̓κ ἐταράχθην,
Τȣ͂ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σȣ.
61. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι·
÷ Καὶ" τȣ͂ νόμȣ σȣ ȣ̓κ ἐπελαθόμην.
62. Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τȣ͂ ἐξομολογήσασθαί σοι
Ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σȣ.
63. Μέτοχος ἐγώ ÷ εἰμι" πάντων τῶν φοβȣμένων σε,
Καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σȣ.
64. Τȣ͂ ἐλέȣς σȣ Κύριε πλήρης ἡ γῆ· Κυρίȣ
Τὰ δικαιώματά σȣ δίδαξόν με.
65. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τȣ͂ δȣ́λȣ σȣ
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σȣ·
66. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με,
Ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σȣ ἐπίστευσα.
67. Πρὸ τȣ͂ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα·
Διὰ τȣ͂το τὸ λόγιόν σȣ (ἐγὼ) ἐφύλαξα.
68. Χρηστὸς εἶ σὺ (Κύριε)· καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σȣ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σȣ.
69. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων·

Ἐγὼ

v. 48. σφόδρα) abest. v. 49. τὸν λόγον) τῶν λόγων. ibid. ᾧ) ὧν. v. 57. φυλάξασθαι) τοῦ φυλάξασθαι. v. 58. λόγιον) το λόγιον. v. 59. (κατὰ) deest. v. 62. ἐξομολογήσασθαι) ἐξομολογεῖσθαι. v. 64. ἐλέȣς Κυρίου) ἐλέȣς σȣ Κύριε. v. 65. τὸ λόγιόν σȣ) τὸν λόγον σȣ. v. 67. (ἐγὼ) abest.

Ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ (με) ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σε.

70. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν·
Ἐγὼ ÷ δὲ˙ τὸν νόμον σε ἐμελέτησα.

71. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με,
Ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σε.

72. Ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τε̃ σόματός σε,
Ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίε καὶ ἀργυρίε.

73. Αἱ χεῖρές σε ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με·
Συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σε.

74. Οἱ φοβέμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται,
Ὅτι εἰς τὲς λόγες σε ἐφήλπισα.

75. Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σε,
Καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

76. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σε τε̃ παρακαλέσαι με,
Κατὰ τὸ λόγιόν σε τῷ δέλῳ σε·

77. Ἐλθάτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σε, καὶ
ζῆτον με ζήσομαι,
Ὅτι ὁ νόμος σε μελέτη με ÷ ἐστίν˙.

78. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι,
Ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ·
Ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε.

79. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβέμενοί σε
Καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σε.

80. Γενηθήτω ἡ καρδία με ἄμωμος
Ἐν τοῖς δικαιώμασί σε, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

81. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σε ἡ ψυχή με,
Εἰς τὸν λόγον σε ἐφήλπισα·

82. Ἐξέλειπον οἱ ὀφθαλμοί με εἰς τὸ λόγιόν σε,
Λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με;

83. Ὅτι ἐγενήθην ὡσεὶ ἀσκὸς ἐν πάχνῃ·
Τὰ δικαιώματά σε ἐκ ἐπελαθόμην.

84. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τε̃ δέλε σε;
Πότε ποιήσεις (μοι) ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

85. Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
Ἀλλ' ἐχ ὡς ὁ νόμος σε (Κύριε).

86. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σε ἀλήθεια·
Ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

87. Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ·
Ἐγὼ δὲ ἐκ ἐγκατέλειπον τὰς ἐντολάς σε.

88. Κατὰ τὸ ἔλεός σε ζῆσόν με,
Καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τε̃ στόματός σε.

89. Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σε διαμένει ἐν τῷ ἐρανῷ.

90. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σε·
Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμενεῖ.

91. Τῇ διατάξει σε διαμένει ἡ ἡμέρα·
Ὅτι τὰ σύμπαντα δέλα σά.

92. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σε μελέτη με ÷ ἐστί˙,
Τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει με·

93. Εἰς τὸν αἰῶνα ἐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σε,
Ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με·
Ὅτι τὰ δικαιώματά σε ἐξεζήτησα.

95. Ἐμὲ

v. 72. Ἀγαθόν) ἀγαθὸς. v. 77. Ἐλθάτωσαν) ἐλθέτωσαν. ibid. ζῆσόν με) ζήσομαι. v. 81. Εἰς τὸν λόγον) εἰς τὲς λόγες. v. 82. Supplem. minori charact. expressa habet *Edit. Rom.* v. 83. ὡσεὶ) ὡς. v. 91. ἡ ἡμέρα) ἡμέρα.

95. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με·
Τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.
96. Πάσης συντελείας ἴδον πέρας·
Πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.
97. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου ÷ Κύριε÷·
Ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.
98. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα μοί ἐστιν.
99. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα,
Ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ÷ ἐστίν÷.
100. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα.
Ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
101. Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου,
Ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου·
102. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα,
Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
γλυκῖα 103. Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου,
Ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.
104. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα·
Διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
(Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με)
105. Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου,
Καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
106. Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
107. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·
Κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
108. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε,
Καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.
109. Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί μου διαπαντός·
Καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
110. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι·
Καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
111. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
Ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν·
112. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου
Εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.
113. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
114. Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ·
Εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.
115. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι,
Καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου.
116. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζήσομαι· ζῆσόν με
Καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου·
117. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι,
Καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.
118. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου,
Ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.
119. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς·
Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.
120. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου·
Ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.
121. Ἐποίη-

v. 98. μοί ἐστι.) ἐμοί ἐστιν. v. 103. γλυκῖα) γλυκέα. v. 104. (Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με) hæc verba desunt. v. 109. χερσί μου) χερσί σου.

121. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην·
Μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
122. Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν·
Μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
123. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλειπον εἰς τὸ σωτήριόν σου,
Καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.
124. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου (Κύριε)
λόγιον κατὰ τὸ ἔλεός σου,
Καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
125. Δοῦλός σου ÷ εἰμὶ˙ ἐγώ· συνέτισόν με,
Καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.
126. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ·
Διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
127. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου
Ὑπὲρ τὸ χρυσίον καὶ τοπάζιον·
128. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην,
Πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.
129. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου·
Διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.
130. Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ
καὶ συνετιεῖ νηπίους.
131. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα,
Ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν·
132. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με,
Κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
133. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου,
Καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία·

134. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων,
Καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
135. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου,
Καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου·
136. Διεξόδους ὑδάτων κατεβίβασαν οἱ ὀ- διέβησαν
φθαλμοί μου,
Ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου. ἐφύλαξα
137. Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου·
138. Ἐνετείλω δικαιοσύνην, τὰ μαρτύριά σου,
Καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
139. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός μου· τοῦ οἴκου σου
Ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχ- ἐντολῶν
θροί μου.
140. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα·
Καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.
141. Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος·
Τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
142. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
143. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με·
Αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.
144. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. ζῆσόν με
145. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μου˙, ἐπάκουσόν μου Κύριε·
Τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
146. Ἐκέκραξά σε, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

147. Προ-

v. 122. Ἔκδεξαι) ἔνδεξαι. v. 124. (Κύριε) abest. ibid. κατὰ τὸ λόγιόν σου) κατὰ τὸ ἔλεός σου. v. 127. Ὑπὲρ τὸ χρυσίον) ὑπὲρ χρυσίον. v. 136. διέβησαν) κατέβησαν. v. 139. ζῆλος τοῦ οἴκου σου) ζῆλός σου. ibid. τῶν ἐντολῶν) τῶν λόγων. v. 143. Αἱ ἐντολαί) ἐντολαί. v. 144. ζῆσόν με) ζήσομαι. v. 146. Ἐκέκραξά σε) ἐκέκραξά σοι.

147. Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα·
Εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.
148. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου ÷ πρὸς˚ ὄρθρον,
Τοῦ μελετᾷν τὰ λόγιά σου.
149. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου·
Κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
150. Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ·
Ἀπὸ ÷ δὲ˚ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.
151. Ἐγγὺς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια.
152. Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.
153. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με·
Ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
154. Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με·
Διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
155. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία,
Ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
156. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε·
Κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
157. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με·
Ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
ἀσυνετοῦντας 158. Ἴδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην·
Ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

159. Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα·
Κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
160. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
161. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν·
Καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.
162. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου,
Ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.
163. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην·
Τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
164. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σοι
Ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου:
165. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, τὸ ὄνομα
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
166. Προσεδόκουν τὸ σωτήριόν σου Κύριε,
Καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
167. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου,
Καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
168. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου,
Ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐνώπιόν σου (Κύριε).
169. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐναντίον σου·
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
170. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου·
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου * ῥῦσαί με. κρίμα
171. Ἐξερεύξονται τὰ χείλη μου ὕμνον, * ζῆσον
Ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

172. Φθέγ-

v. 151. εἶ σὺ Κύριε) εἶ κύριε. ibid. αἱ ἐντολαὶ) αἱ ὁδοί. v. 157. ἐκθλίβοντες) θλίβοντες. v. 164. ᾔνεσά σοι) ᾔνεσά σε. v. 165. τὸ ὄνομά σου) τὸν νόμον σου. v. 166. Προσεδόκουν) προσεδέκων. v. 168. ἐνώπιον) ἐναντίον. 169. Ἐγγισάτω) ἐγγισάτω. ibid. ἐναντίον) ἐνώπιον. v. 170. κατὰ τὸ κρίμα) κατὰ τὸ λόγιον. ibid. ζῆσόν με) ῥῦσαί με. v. 171. Ἐξερεύξονται) ἐξερεύξαντο.

172. Φθέγξεται ἡ γλῶσσά μου τὸ λόγιόν σου,
Ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
173. Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με,
Ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.
174. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε,
Καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ÷ ἐστί˙.
175. Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε·
Καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
176. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός·
Ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΨΑΛΜ. ΡΙΘ΄. CXIX.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.
2. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων,
÷ Καὶ˙ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
3. Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;
4. Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα,
Σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
5. Οἴμμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,
Κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ·
6. Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου.
Μετὰ τῶν μισούντων εἰρήνην 7. ἤμην εἰρηνικός·
Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με ÷ δωρεάν˙.

ΨΑΛΜ. ΡΚ΄. CXX.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, πόθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.
2. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου,
Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
3. Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου, δώῃς
Μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε·
4. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.
5. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· δεξιᾶς
6. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε,
Οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
7. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
Φυλάξει τὴν ψυχήν σου ÷ ὁ Κύριος˙.
8. Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΚΑ΄. CXXI.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι
Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα·
2. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν
Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ※ Ἱερουσαλήμ˙.
3. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις,
Ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό. οἱ μέτοχοι
4. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί,
Αἱ φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ,
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου·
5. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,

v. 172. Φθέγξεται) Φθέγξαιτο. ibid. τὸ λόγιόν σου) τὰ λόγιά σου. Psalm. CXIX. v. 6. εἰρήνην) τὴν εἰρήνην. Psalm. CXX. v. 1. πόθεν) ὅθεν. v. 3. νυστάξει) νυστάξῃ. v. 5. δεξιᾶς) δεξιάν. v. 7. Φυλάξει σε) Φυλάξαι σε. Psalm. CXXI. v. 3. οἱ μετοχοί) ἡ μετοχή. v. 4. Αἱ φυλαὶ Κυρίου) Φυλαὶ κυρίου.

Θρόνοι ÷ ἐπ'" οἶκον Δαυίδ.

6. Ἐρωτήσατε (δὴ) ÷ τὰ εἰς" εἰρήνην
τὴν Ἱερυσαλήμ·
Καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε·

7. Γενέσθω (δὲ) εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου,
÷ Καὶ" εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

8. Ἕνεκεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου
δὲ Ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ·

9. Ἕνεκεν τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜ. ΡΚΒ'. CXXII.

ΩΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου,
Τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,
Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς.
Οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

3. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς,
Ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως·

4. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι,
Καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜ. ΡΚΓ'. CXXIII.

ΩΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Εἰ μὴ ÷ ὅτι" Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν,
Εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2. εἰ μὴ
÷ ὅτι" Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν,
Ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,

3. Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς,
Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς·

4. Ἄρα τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν ἡμᾶς,
Χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·

5. Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

6. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς
Εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

7. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤῥύσθη
Ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων·
Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν.

8. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου,
Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ΡΚΔ'. CXXIV.

ΩΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών·
Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
Ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

2. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς·
Καὶ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3. Ὅτι οὐκ ἀφήσει τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν
Ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων,
Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίᾳ χεῖρας αὐτῶν.

4. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς,
Καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

5. Τοὺς

v. 5. ἐπ' οἶκον) ἐπὶ οἶκον. v. 7. Γενέσθω δὲ) γενέσθω δή. v. 8. Ἕνεκεν) ἕνεκα. ibid. ἐλάλουν δὲ) ἐλάλουν δή. v. 9. Ἕνεκεν) ἕνεκα. ibid. ἀγαθὰ) addit σοι. Pſalm. CXXIII. v. 4. ὕδωρ) addit ἄν. Pſalm. CXXIV. v. 2. Καὶ Κύριος) καὶ ὁ κύριος. v. 3. ἀφήσει) adjicit Κύριος. ibid. ἐν ἀνομίᾳ) ἐν ἀνομίαις.

5. Τὰς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς ϛραγγαλιὰς
'Απάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν·
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΕ΄. CXXV.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἐν τῷ ἐπιϛρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών,
Ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι.
2. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ ϛόμα ἡμῶν,
Καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως·
Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.
3. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν·
Ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.
4. Ἐπίϛρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν·
Ὡς (ὁ) χειμάῤῥους ἐν τῷ Νότῳ.
5. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι·
6. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον,
Αἴροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν·
Ἐρχόμενοι ÷ δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει,
Αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. ΡΚϚ΄. CXXVI.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ Σαλωμῶντος.
Ἐὰν μὴ ὁ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον,
Εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν·
Ἐὰν μὴ ὁ Κύριος φυλάξῃ πόλιν,
Εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.
2. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐϛι τοῦ ὀρθρίζειν
Ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι,
Οἱ ἔσθοντες ἄρτον ὀδύνης·
Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.
3. Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί,
Ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαϛρός.
4. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ,
Οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.
5. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν·
Οὐ καταισχυνθῶσιν, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς ÷ αὐτῶν ἐν πύλῃ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΖ΄. CXXVII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ·
2. Τοὺς πόνους τῶν * καρπῶν σου ※ ὅτι φάγεσαι, καρποὺς * πόνων
Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔϛαι.
3. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα
Ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου·
Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν
Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.
4. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
5. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, εὐλογήσει
Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ
Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου,

Psalm. CXXV. v. 1. ὡς) ὡσεί. v. 4. (ὁ) deest. v. 6. Αἴροντες) βάλλοντες. Psalm. CXXVI. v. 1. Ἐὰν μὴ ὁ Κύριος) ἐὰν μὴ κύριος. ibid. οἰκοδομοῦντες αὐτόν) αὐτὸν deest. ib. ὁ Κύριος) κύριος. v. 2. τοῦ ὀρθρίζειν) τὸ ὀρθρίζειν. ibid. Ἐγείρεσθαι) ἐγείρεσθε. ib. ἔσθοντες) ἐσθίοντες. v. 5. ἄνθρωπος) deest. ibid. καταισχυνθῶσιν) καταισχυνθήσονται. ib. ἐν πύλῃ) ἐν πύλαις. Psalm. CXXVII. v. 2. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν) τοὺς πόνους τῶν καρπῶν. v. 3. Ἐν τοῖς κλ.) ἐν ταῖς κλίτεσι. V. 5. εὐλογήσει) εὐλογήσαι.

6. Καὶ ἴδοις υἱὲς τῶν υἱῶν σε·
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΗ'. CXXVIII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
Εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2. πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός με,
Καὶ γὰρ ἐκ ἐδυνήθησάν μοι.
3. Ἐπὶ τῶ νώτῳ με ἐτέκ]αινον οἱ ἁμαρτωλοί·
Ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
4. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.
5. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποςραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών·
6. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων,
Ὃς πρὸ τῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·
7. Οὗ ἐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτῦ ὁ θερίζων,
Καὶ τὸν κόλπον αὐτῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων·
8. Καὶ ἐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίε ἐφ' ὑμᾶς,
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίε.

ΨΑΛΜ. ΡΚΘ'. CXXIX.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σε Κύριε.
2. Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, προσευ-χῆς
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
Εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
3. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, παρατη-ρήσῃ
Κύριε τίς ὑποςήσεται;
4. Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐςιν,
Ἕνεκεν τῦ νόμε σου 5. ὑπέμεινά σε Κύριε, ὀνόματος
Ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου·
6. Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον,
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας καὶ μέχρι νυκτός.
(Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας) ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον·
7. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος (ἐςιν),
Καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·
8. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
Ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΛ'. CXXX.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ※ τῷ Δαυίδ.
Κύριε ἐκ ὑψώθη με ἡ καρδία,
Οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί με·
Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις,
Οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.
2. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνεν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν καρδίαν με, ἐταπει-νοφόρουν
Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῦ,
Ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν με. ἀνταπο-δόσεις
3. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον,
Ἀπὸ τῦ νῦν καὶ ἕως τῦ αἰῶνος·

Pſalm. CXXVIII. v. 3. Ἐπὶ τῷ νώτῳ) ἐπὶ τὸν νῶτον με. Pſalm. CXXIX. v. 1. ἐκέκραξά σε) ἐκέκραξά σοι. v. 2. τῆς προσευχῆς) τῆς φωνῆς. v. 3. παρατηρήσῃ) παρατηρήσῃς. v. 6. καὶ μέχρι) καὶ deeſt. ibid. (Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας) hæc verba deſunt. v. 7. (ἐςιν) deeſt. Pſal. CXXX. v. 1. τῷ Δαυίδ.) non habet. ibid. με ἡ καρδία) transpoſita. v. 2. ἐταπεινοφόρεν) ἐταπεινοφρόνεν. ibid. τὴν καρδίαν μου) τὴν ψυχήν μου. ib. ἀνταποδόσεις) ἀνταποδώσεις.

ΨΑΛΜ. ΡΛΑ΄. CXXXI.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ,
Καὶ πάσης τῆς πραΰτητος αὐτοῦ·
2. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
3. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου,
Εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου,
4. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου,
Καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν,
÷ Καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου˙,
5. Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ,
Σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
6. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ,
Εὕραμεν αὐτὴν ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ·
τὰ σκηνώματα 7. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ,
Προσκυνήσωμεν εἰς τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ·
8. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
Σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.
9. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
Καὶ οἱ ὅσιοί σου (ἀγαλλιάσει) ἀγαλλιάσονται.
10. Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου,
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
11. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν,
αὐτὸν ÷ Καὶ˙ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν·
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου.
12. Ἐὰν φυλάξωνται υἱοί σου τὴν διαθήκην μου,
Καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτοὺς,
Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καθιοῦνται ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
13. Ὅτι (ἐκεῖ) ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν,
Ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ·
14. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος˙,
Ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν.
15. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, χήραν
Τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.
16. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν,
Καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.
17. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ,
Ἡτοίμασα τῷ χριστῷ μου λύχνον· ἡτοίμασας
18. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην,
Ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜ. ΡΛΒ΄. CXXXII.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν, ※ τῷ Δαυίδ.
Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν,
Ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπιτοαυτό;
2. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλὴν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα,
Τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν,

Τὸ

Psalm. CXXXI. v. 1. πραΰτητος) πραότητος. v. 6. Εὐφραθᾷ) Ἐφραθᾷ. ibid. Εὕραμεν) εὕρομεν. ib. τοῖς δάσεσι) τοῖς πεδίοις. v. 7. εἰς τόπον) εἰς τὸν τόπον. v. 9. (ἀγαλλιάσει) deest. v. 11. ἀθετήσει αὐτὸν) ἀθετήσει αὐτήν. ibid. ἐπὶ τὸν θρόνον) ἐπὶ τοῦ θρόνου. v. 12. υἱοί σου) οἱ υἱοί σου. ibid. καθιοῦνται ἕως τοῦ αἰῶνος) transposita. v. 13. (ἐκεῖ) abest. v. 15. τὴν χήραν) τὴν θήραν. v. 17. ἡτοίμασας τῷ χριστῷ μου λύχνον.) ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Psalm. CXXXII. v. 1. τῷ Δαυίδ) abest. v. 2. ἐπὶ κεφαλὴν) ἐπὶ κεφαλῆς.

Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ᾤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ·

3. Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.

Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ

÷ Καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΛΓʹ. CXXXIII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ ÷ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον

Πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου,

Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,

÷ Ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν·

2. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια,

Καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

3. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν,

Ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ΡΛΔʹ. CXXXIV.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου,

Αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον,

2. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,

Ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

3. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος·

Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι ἡδύ·

4. Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος,

Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν αὐτοῦ.

5. Ὅτι ἐγὼ ἔγνων, ὅτι μέγας Κύριος,

Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς·

6. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν

Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,

Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς,

Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν·

÷ Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

8. Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,

Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·

9. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,

Ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

10. Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ,

Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·

11. Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων,

Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν,

Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν·

12. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,

Κληρονομίαν τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. δούλῳ

13. Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,

Κύριε τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·

14. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,

Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

15. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·

16. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν·

Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται·

17. Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· ἀκούσονται

(Ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται·)

(Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι·)

(Πόδας

v. 3. εὐλογίαν αὐτοῦ Καὶ ζωὴν) εὐλογίαν ζωήν. Pſalm. CXXXIV. v. 3. ὅτι ἡδύ.) ὅτι καλόν. v. 4. αὐτοῦ) ἑαυτῷ. v. 5. ἔγνων) ἔγνωκα. ibid. Κύριος) ὁ κύριος. v. 6. καὶ ἐν ταῖς) καὶ ἐν πάσαις ταῖς. v. 12. δούλῳ αὐτοῦ.) λαῷ αὐτοῦ. v. 13. Κύριε τὸ μνημ.) καὶ τὸ μνημόσυνον. v. 17. ἀκούσονται) ἐνωτισθήσονται. ibid. Quatuor ſtichi uncis incluſi non habentur in *Edit. Rom.*

(Πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν)
(Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν·)
Οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
18. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο (πάντες) οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
19. Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
20. Οἶκος Λευεὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
21. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν,
Ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜ. ΡΛΕ΄. CXXXV.

Ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
3. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
4. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
5. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
6. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
7. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα (μόνῳ)·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
8. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
9. Τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
10. Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
11. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
12. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
13. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
14. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
15. Καὶ τῷ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
16. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
17. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
18. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
19. Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
20. Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
21. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

v. 18. (πάντες) abest. v. 21. ἐκ Σιὼν) ἐν Σιών. Psalm. CXXXV. v. 1. ὅτι χρηστὸς) ὅτι ἀγαθός. v. 9. τὰ ἄστρα) τοὺς ἀστέρας. v. 15. τῷ ἐκτιν.) καὶ ἐκτινάξαντι.

22. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ·
"Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
23. "Οτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν (ὁ Κύριος)·
"Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
24. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν·
"Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
25. Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί·
"Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
κυρίῳ 26. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ·
"Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΛϚ'. CXXXVI.

Τῷ Δαυίδ".
Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος,
Ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν,
Ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών·
2. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς (ἐκεῖ) ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
3. "Οτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν,
Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον·
Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.
4. Πῶς ᾄσομεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;
5. Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἰερουσαλὴμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου·
6. Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ,
Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἰερουσαλὴμ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
7. Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἰερουσαλὴμ,
Τῶν λεγόντων· ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως οὗ ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ.
8. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος,
Μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν·
9. Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

ΨΑΛΜ. ΡΛΖ'. CXXXVII.

Τῷ Δαυίδ, (Ζαχαρίου).
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
÷ Καὶ" ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι·
2. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου,
Καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου
Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου·
"Οτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ ※ πᾶν τὸ ὄνομά πάντας
σου τὸ λόγιόν σου. ἅγιον
3. Ἐν ÷ ᾗ ἂν" ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί ÷ σε" (ταχὺ) ἐπάκουσόν μου·
Πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου (ἐν) δυνάμει.
4. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
"Οτι ἤκουσαν ÷ πάντα" τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου·
5. Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου,
"Οτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου·
6. "Οτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ,

Καὶ

v. 26. τῷ Κυρίῳ) τῷ Θεῷ. Psalm. CXXXVI. v. 1. τῷ Δαυίδ) τῷ Δαυίδ ἱερεμίου. v. 2. ἐκεῖ) abest. v. 3. αἰχμαλωτεύοντες) αἰχμαλωτεύσαντες. v. 6. ἐν ἀρχῇ) ὡς ἐν ἀρχῇ. v. 7. ἕως οὗ ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ) ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. Psalm. CXXXVII. v. 1. Psalmi Inscriptionem ita refert Edit. Rom. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ibid. à fine adjicit Rom. ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. v. 2. ἐπὶ πάντας τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.) ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. v. 3. ἐπικαλέσομαι) ἐπικαλέσωμαι. ibid. ἐν δυνάμει) δυνάμει σου.

Καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.

7. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζωώσεις με·
ζώσεις

Ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μȣ ἐξέτεινας χεῖράς σȣ,

Καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σȣ.

8. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμȣ̃·

Κύριε τὸ ἔλεός σȣ εἰς τὸν αἰῶνα·

Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σȣ μὴ παρίδῃς.

ΨΑΛΜ. ΡΛΗ΄. CXXXVIII.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ, ψαλμὸς (Ζαχαρίȣ ἐν τῇ διασπορᾷ).

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως ÷ με".

2. Σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου,

(Σὺ) συνῆκας τȣ̀ς διαλογισμȣ́ς μȣ ἀπομακρόθεν·

3. Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου (σὺ) ἐξιχνίασας,

Καὶ πάσας τὰς ὁδȣ́ς μου προεῖδες.

4. Ὅτι ȣ̓κ ἔςι λόγος (ἄδικος) ἐν γλώσσῃ μȣ,

Ἰδȣ̀ Κύριε ÷ σὺ" ἔγνως πάντα, 5. τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα·

÷ Σὺ" ἔπλασάς με, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σȣ.

6. Ἐθαυμαςώθη ἡ γνῶσίς ÷ σȣ" ἐξ ἐμȣ̃·

Ἐκραταιώθη, ȣ̓ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

7. Πȣ̃ πορευθῶ ἀπὸ τȣ̃ πνεύματός σȣ;

Καὶ ἀπὸ τȣ̃ προσώπȣ σȣ πȣ̃ φύγω;

8. Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν, ÷ σὺ" εἶ ἐκεῖ·

Ἐὰν καταβῶ εἰς τὴν ᾅδην, πάρει·

9. Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς ÷ μȣ" κατ' ὄρθρον,

÷ Καὶ" κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,

10. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σȣ ὁδηγήσει με,

Καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σȣ.

11. Καὶ εἶπα· ἄρα σκότος καταπατήσει με·

Καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μȣ.

12. Ὅτι τὸ σκότος ȣ̓ σκοτισθήσεται ἀπὸ σȣ̃,

Καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται·

Ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, ȣ̆τως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

13. Ὅτι σὺ ἐκτήσω τȣ̀ς νεφρȣ́ς μȣ (Κύριε)·

Ἀντελάβȣ μȣ ἐκ γαςρὸς μητρός μȣ·

14. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαςώθης·

Θαυμάσια τὰ ἔργα σȣ, καὶ ἡ ψυχή μȣ γινώσκει σφόδρα.

15. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀςοῦν μȣ ἀπὸ σȣ̃ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ,

Καὶ ἡ ὑπόςασίς μȣ ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·

16. Τὸ ἀκατέργαςόν μȣ εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σȣ, σȣ

Καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σȣ πάντες γραφήσονται· μȣ

v. 7. ζώσεις με) ζήσεις με. v. 8. Κύριος ἀνταποδώσει) Κύριε ἀνταποδώσεις. Psalm. CXXXVIII. v. 1. τῷ Δαυὶδ, ψαλμὸς) transposita. ibid. (Ζαχαρίȣ ἐν τῇ διασπορᾷ) desunt. v. 3. (σὺ) deest. v. 8. σὺ εἶ ἐκεῖ) σὺ ἐκεῖ εἶ. v. 9. κατ' ὄρθρον) κατ' ὀρθὸν. v. 12. Ὅτι τὸ σκότος) ὅτι σκότος. ibid. stichum 2. habet *Edit. Rom.* uti hic suppletur. v. 15. ἐν τοῖς κατωτάτοις) ἐν τοῖς κατωτάτῳ. v. 16. stichus 1. in *Edit. Rom.* ita habet; ἀκατέργαςόν μου ἴδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Ἡμέρας πλαθήσονται, καὶ οὐθεὶς
ἐν αὐτοῖς.
17. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι
σου ὁ Θεός,
Λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν·
18. Ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ
ἄμμον πληθυνθήσονται·
Ἐξεγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.
19. Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεός·
Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ.
ἐρεῖς 20. Ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμόν,
Λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πό-
λεις σου.
21. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα;
Καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην;
22. Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς·
Κύριε Εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.
23. Δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν
καρδίαν μου·
Ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου·
ἢ εἶδες ὁ-δὸν 24. Καὶ ἴδε, εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί,
Καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΡΛΘʹ. CXXXIX.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου
πονηροῦ,
Ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με·
ἀδικίαν 3. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ,
Ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πο-
λέμους·
4. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως·
Ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.
Διάψαλμα.
5. Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρ-
τωλοῦ,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου ῥῦσαί με·
Οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι
τὰ διαβήματά μου.
6. Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι,
Καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας (τοῖς
ποσί μου)·
Ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι.
Διάψαλμα.
7. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ·
Ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεή-
σεώς μου.
8. Κύριε Κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου,
Ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν
ἡμέρᾳ πολέμου·
9. Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπι-
θυμίας ÷ μου ˙ ἁμαρτωλῷ·
Διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκατα-
λείπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.
Διάψαλμα.
10. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν·
Κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει
αὐτούς.
11. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες·
Ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς·
Ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.
12. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται
ἐπὶ τῆς γῆς·
Ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς δια-
φθοράν.
13. Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν
τοῦ πτωχοῦ, ÷ καὶ ˙ τὴν δίκην τῶν
πενήτων.

14. Πλὴν

V. 21. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς) ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς. V. 23. Κύριε) ὁ Θεός. V. 23. ἢ εἶδες ὁδὸν) εἰ ὁδός. Psalm. CXXXIX. v. 1. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ) transposita. v. 3. ἀδικίαν) ἀδικίας. v. 5. stich. 2. ita Rom. Edit. ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με. ibid. ὑποσκελίσαι) præfigit τοῦ. v. 6. à fine adjicit Rom. Διάψαλμα. ita & v. 9. quoque. v. 11. ἄνθρακες· Ἐν πυρὶ καταβαλεῖς) ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς. v. 12. διαφθοράν.) καταφθοράν.

14. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου,
÷ Καὶ* κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ΨΑΛΜ. ΡΜ΄. CXL.

Ψ Αλμὸς τῷ Δαυίδ.
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν μου·
Πρόσχες τῇ φωνῇ (τῆς δεήσεώς) μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

2. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,
Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

3. Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ ςόματί μου,
÷ Καὶ* θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

4. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας,
Τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν·
Καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με,
Ἔλαιον ÷ δὲ* ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου·
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

6. Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν· κραταιοὶ
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν.

7. Ὡσεὶ πάχος γῆς διεῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς,
Διεσκορπίσθη τὰ ὀςᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ᾅδην. αὐτῶν

8. Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου·
Ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου·

9. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεςήσαντό μοι,
Καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. σκανδάλου

10. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήςρῳ αὐτοῦ οἱ ἁμαρτωλοί·
Καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ, ἕως οὗ παρέλθω.

ΨΑΛΜ. ΡΜΑ΄. CXLI.

Σ Υνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, προσευχή.
2. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
(Καὶ) φωνῇ μου πρὸς * Κύριον ἐδεήθην, ἡ φωνὴ καὶ προσέχεν μοι. *Τὸν Θεὸν

3. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου·
Τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ,

4. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου.
Καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου·
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

5. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον,
Καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· Ὅτι

v. 14. Καὶ κατοικ.) καὶ deest. Pſalm. CXL. v. 4. συνδυάσω) συνδοιάσω. v. 7. ὀςᾶ αὐτῶν) ὀςᾶ ἡμῶν. v. 9. σκανδάλου) σκανδάλων. v. 10. οἱ ἁμαρτωλοί.) οἱ abeſt. ibid. οὗ παρέλθω) ἕως ἂν παρέλθω. Pſalm. CXLI. v. 2. ſtich. 2. ita refertur in Edit. Rom. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην. v. 3. ἐνώπιον) ἐναντίον.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου·
6. Ἐνέκραξα πρὸς σὲ Κύριε,
Εἶπα· σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου,
Μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.
7. Πρόσχες εἰς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα·
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με,
Ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
8. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου,
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου (Κύριε)·
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

ΨΑΛΜ. ΡΜΒ΄. CXLII.

÷ Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ÷ ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωξε˝.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
Ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
2. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,
Ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
3. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου·
Ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου·
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος.
4. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου,
Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου·
5. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
(Καὶ) ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
Ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
6. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·
Ἡ ψυχή μου ※ ὡς˝ γῆ ἄνυδρός σοι.
Διάψαλμα.
7. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
8. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
Ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Γνώρισόν μοι (Κύριε) ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι,
Ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
9. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, (ὅτι) πρὸς σὲ κατέφυγον.
10. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι Θεός μου ÷ εἶ˝ σύ.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. ἅγιον
11. Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
Ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
12. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου,
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου·
Ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

v. 6. Ἐνέκραξα πρὸς σὲ Κύριε) transposita. ibid. Εἶπα) καὶ εἶπα. v. 7. εἰς τὴν δέησιν) πρὸς τὴν δέησιν. Psalm. CXLII. v. 1. κατεδίωξε.) καταδιώκει. ibid. Εἰσάκουσον) ἐπάκουσον. v. 3. εἰς γῆν τὴν) εἰς τὴν γῆν τὴν. v. 6. à fine Rom. addit Διάψαλμα. v. 10. θέλημά σου) addit Rom. ὅτι θεός μου εἶ σύ. ibid. τὸ ἅγιον) τὸ ἀγαθόν. ib. ἐν γῇ εὐθείᾳ) ἐν τῇ εὐθείᾳ. v. 12. Ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί) ὅτι δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ.

ΨΑΛΜ. ΡΜΓ΄. CXLIII.

Γολιάδ

Τῷ Δαυὶδ, ÷ πρὸς τὸν Γολιάθ˙.
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου,
Ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς
παράταξιν,
Τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον·
2. Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου,
Ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου,
Ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ
ἤλπισα·
αὐτοῦ Ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.
3. Κύριε τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης
αὐτῷ;
÷ Ἢ˙ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ
αὐτόν;
4. Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη·
Αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.
5. Κύριε κλῖνον οὐρανούς σου, καὶ κατάβηθι·
Ἅψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνισθήσονται·
6. Ἄστραψον ἀστραπήν (σου), καὶ σκορπιεῖς
αὐτούς·
Ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις
αὐτούς.
7. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους·
Ἔξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων
πολλῶν,
Ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·
8. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.
9. Ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι,
Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι·
10. Τῷ διδόντι σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι,
Τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ
ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.
11. Ῥῦσαί με καὶ ἔξελοῦ με ἐκ χειρὸς
υἱῶν ἀλλοτρίων,
Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·
12. Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἱδρυμμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἡδρυμμένα
Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι,
περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα
ναοῦ·
13. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα
ἐκ τούτου εἰς τοῦτο·
Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα
ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν,
14. Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς·
Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ
διέξοδος,
Οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. ἐπαύλεσιν
15. Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι·
Μακάριος ὁ λαὸς, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς
αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΜΔ΄. CXLIV.

Αἴνεσις τῷ Δαυίδ. Αἰνέσεως
Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς (μου),
Καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˙.
2. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˙.
3. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα,
Καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι
πέρας.

4. Γενεὰ

Psalm. CXLIII. v. 2. λαὸν αὐτοῦ) λαόν μου. v. 3. τίς ἐστιν) τί ἐστιν. v. 6. (σου) deest. v. 10. σωτηρίαν) τὴν σωτηρίαν. v. 12. οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς ν. ἡδρυμμένα) οἱ υἱοὶ ὡς νεόφ. ἱδρυμένα. Psalm. CXLIV. v. 1. Αἰνέσεως τῷ Δ.) Αἴνεσις τοῦ Δαυίδ. v. 3. Κύριος) ὁ κύριος.

4. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,
Καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι·
5. (Καὶ) τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης (σου) τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι,
Καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται·
6. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι,
Καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται·
(Καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι).
7. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐρεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ
ὑψωθήσονται — σου ἀγαλλιάσονται.
8. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
ὑπομένουσι αὐτὸν — 9. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι,
Καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
10. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σου,
Καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε·
11. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι,
Καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι·
12. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δύναμίν σου,
Καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.
13. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,
Καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
14. ÷ Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις
÷ αὐτοῦ,
÷ Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ"·
Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας,
Καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατεῤῥαγμένους.
15. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι,
Καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ·
16. Ἀνοίγεις ÷ σὺ" * τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. — Ἀνοίξεις * τὰς χεῖρας
17. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,
Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
18. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν,
※ Πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν" ἐν ἀληθείᾳ·
19. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.
20. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν·
Καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.
21. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου·
Καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ
Εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος".

ΨΑΛΜ. ΡΜΕ΄. CXLV.

Ἀλληλούϊα ÷ Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου".
Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον·
2. Αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μου,
Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
3. Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, (καὶ) ἐπ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία·

4. Ἐξε-

v. 5. (σου) deest. v. 6. (Καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι) desunt. v. 7. ἐρεύξονται) ἐξερεύξονται. ibid. ὑψωθήσονται) ἀγαλλιάσονται. v. 9. ὑπομένουσι αὐτὸν) αὐτὸν deest. v. 12. τὴν δύναμίν σου) τὴν δυναστείαν σου. v. 16. Ἀνοίξεις) ἀνοίγεις.

4. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτȣ̃, καὶ ἐπιςρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτȣ̃·
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται
αὐτῶν ÷ πάντες " οἱ διαλογισμοὶ αὐτȣ̃.
5. Μακάριος ȣ̃ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτȣ̃,
Ἡ ἐλπὶς αὐτȣ̃ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτȣ̃·
6. Τὸν ποιήσαντα τὸν ȣ̓ρανὸν καὶ τὴν γῆν,
Τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα·
7. Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικȣμένοις·
Διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.
Κύριος λύει πεπεδημένȣς·
8. Κύριος ἀνορθοῖ κατεῤῥαγμένȣς·
Κύριος σοφοῖ τυφλȣ́ς·
Κύριος ἀγαπᾷ δικαίȣς·
9. Κύριος φυλάσσει τȣ̀ς προσηλύτȣς,
Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται·
Καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανίσει.
10. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
Ὁ Θεός σȣ Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜ. ΡΜϛ'. CXLVI.

Ἀλληλȣΐα ÷ Ἀγγαίȣ καὶ Ζαχαρίȣ ".
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός·
Τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.
2. Οἰκοδομῶν Ἰερȣσαλὴμ ὁ Κύριος·
(Καὶ) τὰς διασπορὰς τȣ̃ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.
3. Ὁ ἰώμενος τȣ̀ς συντετριμμένȣς τὴν καρδίαν,
Καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.
4. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄςρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.
5. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτȣ̃·
Καὶ τῆς συνέσεως αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἔςιν ἀριθμός.
6. Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος·
Ταπεινῶν ÷ δὲ " ἁμαρτωλȣ̀ς ἕως τῆς γῆς.
7. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει,
Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·
8. Τῷ περιβάλλοντι τὸν ȣ̓ρανὸν ἐν νεφέλαις,
Τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν·
Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον,
9. (Καὶ) διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν,
÷ Καὶ " τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλȣμένοις αὐτόν.
10. Οὐκ ἐν τῇ δυναςείᾳ τȣ̃ ἵππȣ θελήσει,
Οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τȣ̃ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ·
11. Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβȣμένοις αὐτὸν,
÷ Καὶ " ἐν (πᾶσι) τοῖς ἐλπίζȣσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.

ΨΑΛΜ. ΡΜΖ'. CXLVII.

Ἀλληλȣΐα Ἀγγαίȣ καὶ Ζαχαρίȣ ".
Ἐπαίνει Ἰερȣσαλὴμ τὸν Κύριον,
Αἴνει τὸν Θεόν σȣ Σιών·

Psalm. CXLV. v. 5. βοηθός) addit αὐτȣ̃. v. 8. *Edit. Rom.* stichum 1. & 2. transponit. v. 9. ἀφανίσει) ἀφανιεῖ. Psalm. CXLVI. v. 8. à fine *Edit. Rom.* adjicit καὶ χλόην τῇ δȣλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

2. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυ-
λῶν σου,
Εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.
3. Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην,
÷ Καὶ" στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·
4. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ,
Ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ·
5. Τοῦ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον,
Ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος·
6. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψω-
μούς·
Κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς
ὑποστήσεται;
7. Ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει
αὐτά·
Πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσε-
ται ὕδατα.
8. Ἀπαγγελῶν τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰα-
κώβ,
Δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ
Ἰσραήλ·
9. Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει,
Καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν
αὐτοῖς. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΜΗ΄. CXLVIII.

Ἀλληλούϊα, (Ἀγγαίου καὶ Ζαχα-
ρίου).
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
2, Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ.
3. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη·
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα ÷ καὶ
τὸ" φῶς.
4. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν·
Καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
5. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου·
Ὅτι ÷ αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν"·
Αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
6. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος"·
Πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
7. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς·
Δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·
8. Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος,
Τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ·
9. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί,
Ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·
10. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη,
Ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·
11. Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
Ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς·
12. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι,
Πρεσβύται μετὰ νεωτέρων.
13. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου·
Ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου,
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ.
14. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ·
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ,
Τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι
αὐτῷ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΜΘ΄. CXLIX.

Ἀλληλούϊα.
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν·
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁ-
σίων.
2. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιή-
σαντι αὐτόν,

÷ Καὶ"

Psalm. CXLVII. v. 8. Ἀπαγγελῶν) ἀπαγγέλλων. Psalm. CXLVIII. v. 9. οἱ βουνοί) βουνοί.

÷ Καὶ" υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν·

3. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ,
Ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

4. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ·
÷ Καὶ" ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

5. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ,
(Καὶ) ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

6. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
Καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

7. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
Ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς·

8. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,
Καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·

9. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·
Δόξα ÷ αὕτη" ἐστὶν πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΝ΄. CL.

Ἀλληλούϊα*.
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ·

2. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·

4. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· ὀργάνοις

5. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

6. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Ἀλληλούϊα.

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, Ψαλμ.
Καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου· ρνα΄.
Ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου·
Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον,
Οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον. 5.
Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου;
Αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούσεταί μου·
Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ,
Καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου,
Καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως ἐλέει αὐτοῦ.
Οἱ δὲ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι· 11.
Καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος.
Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ,
Καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ·
Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' ἐκείνου μάχαιραν, 15.
Ἀπεκεφάλισα αὐτὸν,
Καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ.

Ψαλμοὶ ρν΄.
καὶ ἰδιόγραφος.

Pſalm. CXLIX. v. 6. ἐν τῷ λάρυγγι) ἐν λάρυγγι. Pſalm. CL. v. 4. ὀργάνοις) ὀργάνῳ. Pſalm. Idiographus. Inſcript. τοῦ Δαυίδ.) εἰς Δαυίδ. ibid. τὸν Γολιάθ.) τῷ Γολιάθ. ſtich. 5. Οἱ δάκτ.) καὶ οἱ δάκτυλοι. ſtich. 7. εἰσακούσεταί μου) εἰσακούει. ſtich. 10. ἐλέει) ἐλαίῳ. ſtich. 11. Οἱ δὲ) οἱ. ſtich. 12. ὁ Κύριος) κύριος. ſtich. 15. παρ' ἐκείνου) παρ' αὐτοῦ.

῞ΥΜΝ. Α΄.

* Exod. Cap. XV. v. 1. seqq.

ΩΔὴ Μωυσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ.
῎Ασω μὲν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι·
῞Ιππον καὶ ἀναβάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν.
2. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν·
Οὗτος Θεός μου, καὶ δοξάσω αὐτόν·
Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.
3. Κύριος συντρίβων πολέμους·
Κύριος ὄνομα αὐτῷ.
4. ῞Αρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν·
Ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας
Κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ,
5. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς·
Κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.
6. Ἡ δεξιά σου Κύριε δεδόξασαι ἐν ἰσχύϊ·
Ἡ δεξιά σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς.
7. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους·
Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην.
8. Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ·
Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα,
Ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
9. Εἶπεν ὁ ἐχθρός· διώξας καταλήψομαι,
Μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν μου,
Ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου.
10. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, (καὶ) ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα·
῎Εδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῷ.
11. Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε;
Τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις,
Θαυμαστὸς ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.
12. Ἐξέτεινες τὴν δεξιάν σου, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς ἡ γῆ.
13. Ὡδήγησας ⨯ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω·
Παρεκάλεσας ⨯ ἐν τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου.
14. ῎Ηκουσαν ἔθνη, καὶ ἐφοβήθησαν·
Ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιείμ.
15. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ,
Καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος·
Ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χανaάν.
16. Ἐπιπέσοι ἐπ᾽ αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος·
Μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν,
῞Εως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε,
῞Εως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.
17. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου,
Εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω Κύριε,
Ἁγίασμα Κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.
18. Κύριος βασιλεύων * τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ᾽ αἰῶνα, καὶ ἔτι.
Κύριε * τὸν αἰῶνα
19. ῞Οτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις αὐτοῦ εἰς θάλασσαν,
Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης·

Οἱ

* Hymni isti non habentur in Edit. Rom.

Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

ὙΜΝ. Β'. II.

Deuteronom. Cap. XXXII. v. 1. seqq.

Ὠδὴ Μωϋσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ.
Πρόσεχε οὐρανὲ, καὶ λαλήσω.
Καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.
2. Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου,
Καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου,
Ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.
3. Ὅτι ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα·
Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.
4. Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ,
Καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις·
Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία·
Δίκαιος καὶ ὅσιος Κύριος.
5. Ἡμάρτοσαν, οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά·
Γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη.
6. Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε,
Οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός;
Οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτήσατό σε,
Καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔκτισέ σε;
7. Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος,
Σύνετε ἔτη γενεᾶς γενεῶν·
Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι,
Τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.
8. Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη,
οὓς Ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδὰμ,
Ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ·
9. Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακὼβ,
Σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.
10. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν γῇ ἐρήμῳ, τῇ
Ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ·
Ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν,
Καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.
11. Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησεν ἐπεπόθησεν
Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτοὺς,
Καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.
12. Κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς,
Καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ Θεὸς ἀλλότριος. αὐτῶν
13. Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς,
Ἐψώμισεν αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν·
Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας,
Καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας,
14. Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων,
Μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν,
Υἱῶν ταύρων καὶ τράγων,
Μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ,
Καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.
15. ~ Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ" καὶ ἐνεπλήσθη,
Καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος·
Ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη·
Καὶ ἐγκατέλειπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν,
Καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.
16. Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις,
Ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με·
17. Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ,
Θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν·

Καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν,
Οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.
ποιήσαντα 18. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες,
Καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.
19. Καὶ εἶδε Κύριος, ~ καὶ ἐζήλωσε,
Καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων·
20. Καὶ εἶπεν· ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,
Καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων·
Ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν,
Υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.
21. Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ,
Παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν·
Κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει,
Ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς.
22. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου,
Καυθήσεται ἕως ᾅδου κάτω·
Καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς,
Φλέξει θεμέλια ὀρέων.
23. Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά,
Καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.
24. Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων,
Καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος·
Ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς,
Μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆς.
25. Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα,
Καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος·
Νεανίσκος σὺν παρθένῳ,
Θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβυτέρου·
26. Εἶπα· διασπερῶ αὐτούς,
Καταπαύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·
27. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι,
Καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι,
Μὴ εἴπωσιν· ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλή,
Καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.
28. Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη,
29. Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα·
Καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.
30. Πῶς διώξεται εἷς χιλίους,
Καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας;
Εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς,
Καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς.
31. Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.
32. Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν,
Καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόῤῥας·
Ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς,
Βότρυς πικρίας αὐτοῖς·
33. Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν,
Καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.
34. Οὐχὶ ταῦτα (πάντα) συνῆκται παρ' ἐμοί,
Καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;
35. Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω,
Ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν·
Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν,
Καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν.
36. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται·
Ἴδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότας

Ἐν

Ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.
37. Καὶ εἶπε ⁓ Κύριος˝· πȣ̃ εἰσὶν οἱ
θεοὶ αὐτῶν,
Ἐφ᾽ οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ᾽ αὐτοῖς;
38. Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν
ἐσθίετε,
Καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν
αὐτῶν·
Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν,
Καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί.
39. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι,
Καὶ ȣ̓κ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμȣ̃·
Ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω·
Πατάξω, κᾀγὼ ἰάσομαι·
Καὶ ȣ̓κ ἔστιν ὃς ἐκ τῶν χειρῶν μȣ ἐξ-
αιρȣ́μενος.
40. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν τὴν χεῖ-
ρά μȣ,
⁓ Καὶ ὀμȣ̃μαι τῇ δεξιᾷ μȣ˝·
Καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα·
41. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μά-
χαιράν μȣ,
Καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μȣ,
ἀνταποδώσει (Καὶ ἐκδικήσει), καὶ ἀνταποδώσω δίκην
τοῖς ἐχθροῖς ✕ μȣ,
ἀνταποδώσει Καὶ τοῖς μισȣ̃σί μȣ ἀνταποδώσω.
42. Μεθύσω τὰ βέλη μȣ ἀφ᾽ αἵματος,
Καὶ ἡ μάχαιρά μȣ καταφάγεται
κρέα,
Ἀφ᾽ αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχ-
μαλωσίας,
ἐθνῶν, Ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.
43. Εὐφράνθητε ȣ̓ρανοὶ ἅμα αὐτῷ,
Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες
οἱ ἄγγελοι Θεȣ̃·
Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τȣ̃ λαȣ̃ αὐτȣ̃,
÷ Καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες
υἱοὶ Θεȣ̃·
Ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτȣ̃ ἐκδι-
κεῖται,
Καὶ ἐκδικήσει, καὶ ἀνταποδώσει
÷ δίκην˝ τοῖς ἐχθροῖς αὐτȣ̃,
÷ Καὶ τοῖς μισȣ̃σιν ἀνταποδώσει δίκην˝·
Καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τȣ̃
λαȣ̃ αὐτȣ̃.

ὙΜΝ. Γ΄. III.

Προσευχὴ Ἄννας μητρὸς Σαμȣὴλ. 1. Reg. Cap. II. v. 1. seqq.
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μȣ ἐν Κυρίῳ,
Ὑψώθη κέρας μȣ ἐν Θεῷ μȣ·
Ἐπλατύνθη ἐπ᾽ ἐχθροὺς μȣ τὸ στό-
μα μȣ,
Ὅτι ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σȣ.
2. (Ὅτι) ȣ̓κ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος,
Καὶ ȣ̓κ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Καὶ ȣ̓κ ἔστιν (ἅγιος) πλήν σȣ.
3. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψη-
λὰ εἰς ὑπεροχὴν,
Μηδὲ ἐξελθάτω μεγαλορημοσύνη ἐκ
τȣ̃ στόματος ὑμῶν·
Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος,
Καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα
αὐτȣ̃.
4. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε,
Καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.
5. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν,
Καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν.
Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ,
Καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.
6. Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ·
Κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει.
7. Κύριος πτωχίζει καὶ πλȣτίζει·
Ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.
8. Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα,
Καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν,

Τȣ̃ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναςῶν λαȣ̃,
Καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν
αὐτοῖς.

9. Διδȣ̀ς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ,
Καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίων· δικαίȣ
Ὅτι ȣ̓κ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ.

10. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον
αὐτȣ̃·
Κύριος ἅγιος.
Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ
αὐτȣ̃,
Καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυ-
νάμει αὐτȣ̃,
Καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλȣ́σιος ἐν τῷ
πλȣ́τῳ αὐτȣ̃·
Ἀλλ' ἢ ἐν τȣ́τῳ καυχάσθω ὁ καυ-
χώμενος,
Συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον,
Καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν
μέσῳ τῆς γῆς.
Κύριος ἀνέβη εἰς ȣ̓ρανȣ̀ς, καὶ ἐβρόν-
τησεν·
Αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὤν·
Καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν,
Καὶ ὑψώσει κέρας χριςȣ̃ αὐτȣ̃.

ΥΜΝ. Δ'. IV.

Ἐζεκίȣ Esaiæ Cap. XXVI. v. 9. seqq.

ΠΡοσευχὴ Ἡσαΐȣ.
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά
μου πρὸς σὲ ὁ Θεός·
Διότι φῶς τὰ προςάγματά σȣ ἐπὶ
τῆς γῆς.
Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικȣ̃ντες ἐπὶ
τῆς γῆς·

10. Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς, ȣ̓ μὴ μά-
θη δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς,
Ἀλήθειαν ȣ̓ μὴ ποιήσει·
Ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν
δόξαν Κυρίȣ·

11. Κύριε ὑψηλός σȣ ὁ βραχίων, καὶ
ȣ̓κ ᾔδεισαν·
Γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται. αἰσχυνθή-τωσαν
Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον·
Καὶ νῦν πῦρ τȣ̀ς ὑπεναντίȣς ἔδεται.

12. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν·
Πάντα γὰρ ※ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀπέδω-
κας ἡμῖν.

13. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς·
Κύριε ἐκτός σȣ ἄλλον ȣ̓κ οἴδαμεν,
Τὸ ὄνομά σȣ ὀνομάζομεν.

14. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν ȣ̓ μὴ ἴδωσιν,
Οὐδὲ ἰατροὶ ȣ̓ μὴ ἀναςήσȣσι·
Διὰ τȣ̃το ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας
✕ αὐτȣ̀ς, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν
αὐτῶν.

15. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε,
Πρόσθες κακὰ (ἐπὶ) τοῖς ἐνδόξοις·
※ ἐμάκρυνας πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

16. Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σȣ· ἐμνήσθην
Ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σȣ ἡμῖν.

17. Καὶ ὡς ✕ ἡ ἔγκυος ἡ ὠδίνȣσα ἐγγί-
ζει τȣ̃ τεκεῖν,
Καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν·
Οὕτως ἐγενήθημεν ÷ τῷ ἀγαπη-
τῷ σȣ".
Διὰ τὸν φόβον σȣ Κύριε 18. ἐν γαςρὶ
ἐλάβομεν,
Καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν·
Πνεῦμα σωτηρίας ȣ̓κ ἐποιήσαμεν ἐπὶ ȣ̓.
τῆς γῆς.
Οὐ πεσȣ́μεθα·
Ἀλλὰ πεσȣ̃νται οἱ ἐνοικȣ̃ντες ἐπὶ
τῆς γῆς.

19. Ἀνα-

19. Ἀναςήσονται οἱ νεκροὶ ※ σȣ, καὶ ἐ-
γερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνήμασιν,
× Ἐξυπνισθήσονται καὶ εὐφρανθήσονται
οἱ × ἡσυχάζοντες ἐν τῇ γῇ·
Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σȣ̃ ἴαμα αὐ-
τοῖς ἐςιν.
Ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεϐῶν πεσεῖται.
20. Βάδιζε λαός μȣ, εἴσελθε εἰς τὰ
ταμεῖά σȣ·
Ἀπόκλεισον τὴν θύραν σȣ × κατὰ σȣ̃,
ἀποκρύϐηθι μικρὸν ὅσον ὅσον,
Ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίȣ.

ΥΜΝ. Ε΄. V.

Jonæ Cap. II. v. 3. seqq.

ΠΡοσευχὴ Ἰωνᾶ.
3. Ἐϐόησα ἐν θλίψει μȣ πρὸς
Κύριον (τὸν Θεόν μȣ),
Καὶ εἰσήκȣσέ μȣ ἐκ κοιλίας ᾅδȣ
κραυγῆς μȣ·
Ἤκȣσας φωνῆς μȣ.
βάθη 4. Ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθος καρδίας θα-
λάσσης,
Καὶ ποταμοί με ἐκύκλωσαν·
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σȣ καὶ τὰ κύ-
ματά σȣ ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.
5. Κᾀγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλ-
μῶν σȣ·
Ἆρα προσθήσω τȣ̃ ἐπιϐλέψαι πρὸς
ναὸν τὸν ἅγιόν σȣ.
6. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μȣ,
Ἄϐυσσος ἐκύκλωσέ με ἐχάτη,
Ἔδυ ἡ κεφαλή μȣ εἰς χισμὰς ὀρέων·
7. Κατέϐην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
κάτοχοι αἰώνιοι·
Καὶ ἀναϐήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μȣ,
Κύριε ὁ Θεός μȣ.
8. Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ψυχήν μȣ ἀπ'
ἐμȣ̃, τȣ̃ Κυρίȣ ἐμνήσθην·
Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μȣ
εἰς ναὸν ἅγιόν σȣ.
9. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος
αὐτῶν ἐγκατέλιπον·
10. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ
ἐξομολογήσεως θύσω σοι,
Ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι·
(Εἰς) σωτήριόν (μȣ) τῷ Κυρίῳ. σωτηρίαν

ΥΜΝ. ϛ΄. VI.

ΠΡοσευχὴ Ἀμϐακὲμ. Habac. Cap. III. v. 2. seqq.
2. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν
σȣ, καὶ ἐφοϐήθην·
Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σȣ, καὶ ἐξέςην.
Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ,
Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ,
Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχ-
θήσῃ·
Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μȣ,
ἐν ὀργῇ ἐλέȣς μνησθήσῃ.
3. Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἥξει,
Καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρȣς (Φαρὰν) κα-
τασκίȣ δασέος. Διάψαλμα.
Ἐκάλυψεν ȣ̓ρανȣ̀ς ἡ ἀρετὴ αὐτȣ̃,
Καὶ αἰνέσεως αὐτȣ̃ πλήρης ἡ γῆ.
4. Καὶ φέγγος αὐτȣ̃ ὡς φῶς ἔςαι·
Κέρατα ἐν χερσὶν αὐτȣ̃ ὑπάρχει αὐτῷ· τέρατα
Καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰχύος
αὐτȣ̃.
5. Πρὸ προσώπȣ αὐτȣ̃ πορεύσεται λόγος,
Καὶ ἐξελεύσεται ἐν πεδίλοις κατὰ πόδας οἱ πόδες
αὐτȣ̃.
6. Ἔςη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ·
Ἐπέϐλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη·
Καὶ διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ,
Ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι
Πορείας αἰωνίας αὐτȣ̃· 7. Ἀντὶ κόπων Πορείας αἰωνίȣς
εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιόπων, πτοηθήσονται
Μαδιάμ Καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάν. Διάψαλμα.
8. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης Κύριε;
Μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου;
Ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου;
Ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου,
Καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία.
9. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα, λέγει Κύριος. Διάψαλμα.
ποταμῶν 10 Ποταμοῖς ῥαγήσεται γῆ·
Ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί,
Σκορπίζων ὕδατα πορείας (αὐτοῦ).
Ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς·
Ὕψος φαντασίας αὐτῆς
Ἐπήρθη. 11. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς·
Εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται,
Εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου.
12. Ἐν ἀπειλῇ (σου) ὀλιγώσεις γῆν,
Καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.
13. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου.
Ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον·
Ἐξήγειρας δεσμοὺς (σου) ἕως τραχήλου εἰς τὸ τέλος.
14. Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν,
Σεισθήσονται ἐν αὐτῇ·
Διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν, ὡς ἔσθων πτωχὸς λάθρα.
15. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά.
16. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου
Ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου,
Καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου,
Καὶ ὑποκάτωθέν μου ἐταράχθη ἡ ἕξις μου·
Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου,
Τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.
17. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει,
Καὶ οὐκ ἔσται γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις·
Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας,
Καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν·
Ἐξέλειπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα,
Καὶ οὐχ ὑπάρχουσι βόες ἐπὶ φάτναις (ἐξιλάσεως αὐτῶν)·
18. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι,
Χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.
19. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, Κύριε
Καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν·
Ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με,
Τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

ὙΜΝ. Ζʹ. VII.

Προσευχὴ Ἐζεκίου. Esaiæ Cap. XXXVIII. v.10.seqq.
10. Ἐγὼ εἶπα· ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου
Πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδου·
Καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα.
11. Εἶπα· οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ⁜ ζώντων·
Οὐ μὴ ἴδω ἄνθρωπον ⁜ ἔτι μετὰ κατοικούντων.
12. Ἐξέλειπον ἐκ τῆς συγγενείας μου,
Κατέλειπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου·
Ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ
Ὥσπερ ὁ καταλύων σκηνὴν πήξας·
Τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο

Ὡς

Ὡς ἱςὸς, ἐρίθυ ἐγγιζέσης ἐκτεμεῖν.

13. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην ἕως πρωῒ ὡς λέοντι,

Οὕτως συνέτριψε πάντα τὰ ὀςᾶ μυ·

Ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς νυκτὸς παρεδόθην.

14. Ὡς χελιδὼν, ὕτω φωνήσω·

Καὶ ὡς περιςερὰ, ὕτω μελετήσω.

Ἐξέλειπον γάρ οἱ ὀφθαλμοί μυ, τῦ βλέπειν

Εἰς τὸ ὕψος τῦ ὐρανῦ πρὸς τὸν Κύριον,

Ὃς ἐξείλατό με, 15. καὶ ἀφείλατό μυ τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς.

16. Κύριε (καὶ) περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι·

Καὶ ἐξήγειράς μυ τὴν πνοήν, καὶ παρακληθεὶς ἔζησα.

17. ※ Ἰδὸ εἰς εἰρήνην πικρία μοι·

Εἵλυ γάρ μυ τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀπόληται·

Καὶ ἀπέῤῥιψας ὀπίσω μυ πάσας τὰς ἁμαρτίας μυ.

18. Οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾅδυ αἰνέσυσί σε,

Οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσυσί σε,

Οὐδὲ ἐλπιῦσιν οἱ ἐν ᾅδυ τὴν ἐλεημοσύνην συ.

19. Οἱ ζῶντες εὐλογήσυσί σε, ὃν τρόπον κἀγώ·

Ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω,

Ἃ ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην συ Κύριε τῆς σωτηρίας μυ·

20. Καὶ ὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίυ

Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μυ,

Κατέναντι τῦ οἴκυ τῦ Θεῦ.

ΥΜΝ. Η'. VIII.

Προσευχὴ Μανασσῆ. 2. Paral. C. XXIII. juxta quædam exemplaria.

Κύριε παντοκράτωρ ἐπυράνιε,

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,

Τῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ,

Καὶ τῦ σπέρματος αὐτῶν τῦ δικαίυ·

Ὁ ποιήσας τὸν ὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν,

Ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τῦ προςάγματός συ,

Ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί συ·

Ὃν πάντα φρίττει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπυ δυνάμεώς συ,

Ὅτι ἄςεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης συ,

Καὶ ἀνυπόςατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλὺς ἀπειλῆς συ·

Ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαςον τὸ ἔλεος ἔλαιον τῆς ἐπαγγελίας συ·

Ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὕψιςος,

Εὔσπλαγχνος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,

Καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων.

Σὺ Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηςότητός συ ἐπηγγείλω μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι,

Καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν συ ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν.

Σὺ ὖν Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δικαίων

Οὐκ ἔθυ μετάνοιαν δικαίοις,

Τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, τοῖς ὐχ ἡμαρτηκόσι σοι,

Ἀλλ' ἔθυ μετάνοιαν ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ.

Διότι ἥμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμυ θαλάσσης·

῞Οτι ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μȣ,
Κύριε ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μȣ,
Καὶ ὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τȣ̃ ὐρανȣ̃ ἀπὸ πλήθȣς τῶν ἀδικιῶν μȣ·
Κατακαμπlόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδήρȣ,
Εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαί με ὑπὲρ ἁμαρτιῶν μȣ τὴν κεφαλήν μȣ, καὶ ὐκ ἔςι μοι ἄνεσις·
Διότι παρώργισα τὸν θυμόν σȣ,
Καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σȣ ἐποίησα,
Μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σȣ, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προςάγματά σȣ,
Στήσας βδελύγματα, καὶ πληθύνας προσοχθίσματα.
Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας μȣ, δεόμενος τῆς παρὰ σȣ̃ χρηςότητος·
῾Ημάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα,
Καὶ τὰς ἀνομίας μȣ ἐγὼ γινώσκω·
Ἀλλ' αἰτȣ̃μαι δεόμενός σȣ·
῎Ανες μοι Κύριε, ἄνες μοι,
Καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μȣ,
Μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας, τηρήσῃς τὰ κακά μοι,
Μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·
Κύριε ῞Οτι σὺ εἶ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῶν μετανοέντων,
Καὶ ἐν ἐμοὶ δείξῃς πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σȣ,
῞Οτι ἀνάξιον ὄντα σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σȣ.
Καὶ αἰνέσω σε διαπαντὸς ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μȣ·
῞Οτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν ὐρανῶν,
Καὶ σȣ̃ ἐςιν ἡ δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας· Ἀμήν.

῾ΥΜΝ. Θʹ. IX.

Προσευχὴ Ἀζαρίȣ. — Danielis Cap. III. v.26.seqq.
† 26. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
Καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σȣ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.
27. ῞Οτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν,
Καὶ πάντα τὰ ἔργα σȣ ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σȣ,
Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σȣ ἀληθεῖς·
28. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας,
Κατὰ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν — ἐποίησας
Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερȣσαλήμ· — τῶν
῞Οτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·
29. ῞Οτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποςάντες ἀπὸ σȣ̃,
Καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, 30. καὶ τῶν ἐντολῶν σȣ ὐκ ἠκȣ́σαμεν,
Οὐδὲ συνετηρήσαμεν, ὐδὲ ἐποιήσαμεν
Καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.
31. Καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας·
32. Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων καὶ ἐχθίςων ἀποςατῶν,
Καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.
33. Καὶ νῦν ὐκ ἔςιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ ςόμα·
Αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθη τοῖς δȣ́λοις σȣ καὶ τοῖς σεβομένοις σε.
34. Μὴ δὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σȣ,

Καὶ

† Iſte hymnus, cum ſequente, totus lemniſcis ÷ à margine notandus.

Καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σȣ,
35. Καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σȣ ἀφ' ἡμῶν,
Δι' Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σȣ̃,
Καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δȣ̃λόν σȣ,
Καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σȣ,
36. Οἷς ἐλάλησας πρὸς αὐτȣ̀ς λέγων,
Πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃,
Καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
37. Ὅτι δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη,
Καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·
38. Καὶ ȣ̓κ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τȣ́τῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγέμενος,
Οὐδὲ ὁλοκαύτωσις, ȣ̓δὲ θυσία,
Οὐδὲ προσφορὰ, ȣ̓δὲ θυμίαμα,
Οὐ Οὐδὲ τόπος τȣ̃ καρπῶσαι ἐνώπιόν σȣ, καὶ εὑρεῖν ἔλεος·
39. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν.
40. Ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων,
Καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων,
Οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σȣ σήμερον,
Καὶ ἐκτελέσαι ὄπισθέν σȣ·
Ὅτι ȣ̓κ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί.
41. Καὶ νῦν ἐξακολȣθȣ̃μεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβέμεθά σε,
Καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σȣ·
42. Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς,
Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σȣ,
Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τȣ̃ ἐλέȣς σȣ·
43. Καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σȣ,
Καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σȣ, Κύριε.
44. Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δȣ́λοις σȣ κακὰ,
Καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυνάμεως καὶ δυναστείας,
Καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη·
45. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος,
Καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκȣμένην.

ΥΜΝ. Ι΄. X.

Ὕμνος τῶν πατέρων ἡμῶν. Danielis Cap. III. v. 52. seqq.
52. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
Καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψȣ́μενος εἰς τȣ̀ς αἰῶνας·
Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης σȣ τὸ ἅγιόν (σȣ), καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψȣ́μενον εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.
53. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σȣ,
Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.
*55. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσȣς, καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερȣβὶμ, Χερȣβεὶν
Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψȣ́μενος εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.
*54. Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνȣ τῆς βασιλείας σȣ,
Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψȣ́μενος εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.
56. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃,

Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.

57. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

*59. Εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

*58. Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

60. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ἐπάνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

61. Εὐλογεῖτε πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

62. Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

63. Εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

64. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

65. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

66. Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

67. Εὐλογεῖτε ψῦχος καὶ καύσων τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

68. Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

*71. Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

72. Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

*69. Εὐλογεῖτε πάγος καὶ ψῦχος τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

*70. Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

73. Εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

74. Εὐλογείτω ἡ γῆ τὸν Κύριον,
Ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

75. Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

76. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

77. Εὐλο-

77. Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

78. Εὐλογεῖτε θάλασσαι καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

79. Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινέμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

80. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τȣ̃ ἐρανȣ̃ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

81. Εὐλογεῖτε τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

82. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

83. Εὐλογείτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον,
Ὑμνείτω καὶ ὑπερυψέτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

84. Εὐλογεῖτε ἱερεῖς Κυρίȣ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

85. Εὐλογεῖτε δοῦλοι Κυρίȣ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

86. Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

87. Εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ καρδίᾳ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

88. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΥΜΝ. ΙΑʹ XI.

Προσευχὴ Μαρίας τῆς θεοτόκȣ. Luc. C. 1. v. 46. seqq.
46. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μȣ τὸν Κύριον,
47. Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μȣ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μȣ.
48. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δȣ́λης αὐτȣ̃·
Ἰδȣ̀ γὰρ ἀπὸ τȣ̃ νῦν μακαριȣ̃σί με πᾶσαι αἱ γενεαί.
49. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός·
Καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτȣ̃.
50. Καὶ τὸ ἔλεος αὐτȣ̃ εἰς γενεὰς γενεῶν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν
τοῖς φοβȣμένοις αὐτόν.
51. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτȣ̃·
Διεσκόρπισεν ὑπερηφάνȣς διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.
52. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινȣ́ς.
53. Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν,
Καὶ πλȣτȣ̃ντας ἐξαπέστειλε κενȣ́ς.
54. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτȣ̃,
Μνησθῆναι ἐλέȣς 55. (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τȣ̀ς πατέρας ἡμῶν,
Τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτȣ̃) ἕως αἰῶνος.

ΥΜΝ.

ὙΜΝ. ΙΒ'. XII.

Luc. Cap. II. v.29.seqq.

Προσευχὴ Συμεών.

29. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·

30. Ὅτι ἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

31. Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,

32. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν,
Καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ὙΜΝ. ΙΓ'. XIII.

Luc. Cap. I. v.68.seqq.

Προσευχὴ Ζαχαρίου.

68. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ·
Ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,

69. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν
Ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·

70. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ·

71. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν,
Καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς·

72. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,
Καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ,

73. Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν,
Τοῦ δοῦναι ἡμῖν, 74. ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
Ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ 75. ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ
Ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν.

76. Καὶ σὺ δὲ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ·
Προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ·

77. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ,
Ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν ἡμῶν

78. Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν,
Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,

79. Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις,
Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

ὙΜΝ. ΙΔ'. XIV.

Ὕμνος ἑωθινός.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Αἰνοῦμέν σε,
Εὐλογοῦμέν σε,
Προσκυνοῦμέν σε,
Δοξολογοῦμέν σε,
Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν,
Κύριε βασιλεῦ
Ἐπουράνιε,
Θεὲ πατὴρ παντοκράτωρ,
Κύριε υἱὲ μονογενὴ μονογενὴ
Ἰησοῦ Χριστὲ,
Καὶ ἅγιον πνεῦμα.
Κύριε ὁ Θεὸς,
Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
Ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς,
Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Ἐλέησον ἡμᾶς·

Ὁ αἴ-

Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τȣ̃ κόσμȣ,
(ἐλέησον ἡμᾶς)
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν·
Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τȣ̃ πατρὸς,
Ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος,
Σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριςὸς,
Εἰς δόξαν Θεȣ̃ πατρός. Ἀμήν.
Καθ' ἑκάςην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σȣ εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τȣ̃ αἰῶνος.
Καταξίωσον Κύριε καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην
Ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν,
Καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά
σȣ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας. Ἀμήν.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σȣ·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σȣ.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σȣ.
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ.
Ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με,
Ἴασαι τὴν ψυχήν μȣ, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγα·
Δίδαξόν με τȣ̃ ποιεῖν τὸ θέλημά σȣ, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μȣ.
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς·
Ἐν τῷ φωτί σȣ ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σȣ τοῖς γινώσκȣ-
σί σε.

Ὠδαὶ
ιδʹ.

Ι Ω Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΑΝθρωπος ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰώϐ·
Καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄμεμπτος, δίκαιος, καὶ ἀληθινὸς, καὶ θεοσεϐὴς,
Ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.
2. Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς·
3. Καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόϐατα ἑπτακισχίλια,
Κάμηλοι τρισχίλιοι,
Ζεύγη βοῶν πεντακόσια,
Καὶ ὄνοι θήλειαι νομάδες πεντακόσιοι,
÷ Καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα˙,
Καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς·
Καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν.
4. Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους,
Ἐποίουν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
Συμπαραλαμϐάνοντες (ἅμα) καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν,
Ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν.
5. Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου,
Ἀπέστειλεν Ἰώϐ, καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς, ἀνιστάμενος τοπρωΐ·
Προσέφερέ τε θυσίας περὶ αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν,
÷ Καὶ μόσχον ἕνα περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν˙. ÷
Ἔλεγε γὰρ Ἰώϐ· μήποτε οἱ υἱοί μου ※ ἥμαρτον, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς τὸν Θεόν.
Οὕτως ἐποίει Ἰώϐ πάσας τὰς ἡμέρας (αὐτῶν).
6. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
Καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
Καὶ ὁ διάϐολος ἦλθε μετ' αὐτῶν,
÷ περιελθὼν τὴν γῆν,
Καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανόν˙. ÷
7. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάϐολον· πόθεν παραγέγονας;
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάϐολος τῷ Κυρίῳ, εἶπε·
Περιελθὼν τὴν γῆν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν, πάρειμι.
8. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· Θεός

Προσέ-

ΙΩΒ. Cap. I. v. 1. Ἄνθρωπος ἦν) Ἄνθρωπός τις ἦν. ibid. ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινὸς, θεοσεϐὴς) ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεϐής. v. 3. Καμ. τρισχίλιοι) κάμηλοι τρισχίλιαι. ibid. πεντακόσια ὄνοι θήλειαι v. πεντακόσιοι) πεντακόσιαι, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι. v. 4. Ἐποίουν) ἐποιοῦσαν. v. 5. Ἀπέστειλεν) Ἀπέστελλεν. ibid. Προσέφερέ τε θυσίας περὶ αὐτῶν) καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας. ib. ὑπὲρ τῶν ψυχ.) περὶ τῶν ψυχῶν. ib. ἐν τῇ καρδίᾳ) ἐν τῇ διανοίᾳ ib. πρὸς τὸν Θεὸν) πρὸς Θεόν. ib. Οὕτως ἐποίει) οὕτως οὖν ἐποίει Ἰώϐ. ib. (αὐτῶν) abest. v. 6. stich. 2. Καὶ ἦλθον) καὶ ἰδοὺ ἦλθον. ibid. stich. 3. & 4. περιελθὼν τὴν γῆν - - οὐρανόν.) desunt omnia in Edit. Rom. v. 7. πρὸς τὸν διάϐολον) τῷ διαϐόλῳ. v. 8. stich. 1. ὁ Θεὸς) ὁ Κύριος.

Προσέχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰώβ; θεράποντος
Ὅτι οὐκ ἔστιν (ἄνθρωπος) ὅμοιος αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς,
Ἄνθρωπος ἄμεμπτος, (δίκαιος), ἀληθινὸς, θεοσεβὴς,
Ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.
9. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος ἐναντίον Κυρίου, καὶ εἶπε·
Μὴ δωρεὰν Ἰὼβ σέβεται τὸν Θεόν;
10. Οὐ σὺ περιέφραξας αὐτοῦ τὰ ἔξω, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
Καὶ τὰ ἔξωθεν πάντων τῶν ὄντων αὐτῷ κυκλόθεν;
Τὰ (δὲ) ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας,
Καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς.
11. Ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἅψαι πάντων ὧν ἔχει·
Εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν ⨯ σου σὲ εὐλογήσει.
12. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ·
Ἰδοὺ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, ἐν τῇ χειρί σου δίδωμι, δέδωκα
Ἀλλὰ αὐτοῦ μὴ ἅψῃ.
Καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου.
13. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰὼβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ※ ἤσθιον καὶ ˮ ἔπινον οἶνον
Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου.
14. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία,
Καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν·
15. Καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ᾐχμαλώτευσαν αὐτοὺς,
Καὶ τοὺς παῖδας ἐπάταξαν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.
16. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Πῦρ ※ Θεοῦ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ (ἐπὶ τὴν γῆν),
Καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας * κατέφαγεν ὁμοίως· κατέφαγεν * κατέκαυσεν
Καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.
17. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἕτερος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰὼβ,
Καὶ λέγει αὐτῷ· οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἀρχὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν

v. 8. stich. 2. θεράποντος) παιδός. ibid. st. 3. ἔστιν ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ τῶν ἐπὶ) ἔστι κατ' αὐτὸν ἐπί. ib. st. 4. (δίκαιος) abest. v. 9. ἐναντίον Κυρίου) καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ κυρίου. ibid. τὸν Θεὸν) τὸν κύριον. v. 10. stich. 1. αὐτοῦ τὰ ἔξω) τὰ ἔξω αὐτοῦ. ib. st. 2. ἔξωθεν) ἔξω. ib. αὐτῷ κυκλόθεν) αὐτοῦ κύκλῳ. v. 11. Εἰ μὴν) ἦ μήν. v. 12. stich. 1. Καὶ εἶπεν) τότε εἶπεν. ib. st. 2. ἐν τῇ χ. σου δέδωκα) δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου. ib. st. 3. Ἀλλὰ) ἀλλ'. ib. st. 4. ἀπὸ προσώπου Κυρίου) παρὰ τοῦ κυρίου. v. 13. stich. 1. Καὶ ἐγένετο ὡς) καὶ ἦν ὡς. ibid. st. 2. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰὼβ) οἱ υἱοὶ Ἰώβ. ib. ἤσθιον καὶ) deest. v. 15. stich. 1. αὐτοὺς) αὐτάς. ibid. st. 2. ἐπάταξαν ἐν - - τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.) ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις. σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. v. 16. stich. 1. πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ) καὶ εἶπεν πρὸς Ἰώβ. ibid. st. 2. (ἐπὶ τὴν γῆν) non habet. ib. st. 3. κατέφαγε τὰ πρόβ.) κατέκαυσε τὰ πρόβατα. ib. κατέκαυσεν ὁμοίως) κατέφαγεν ὁμοίως. ib. st. 4. Καὶ ἐσώθην) σωθεὶς δέ. ib. καὶ ἦλθον) ἦλθον. v. 17. stich. 1. ἕτερος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰὼβ, καὶ λέγει αὐτῷ·) ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς Ἰώβ. ibid. st. 2. ἀρχὰς) κεφαλάς.

τὰς καμήλους, καὶ ᾐχμαλώτευσαν αὐτάς,
Καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις·
Καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, ÷ καὶ ἦλθον˙ τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.
18. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται ÷ πρὸς Ἰώβ, λέγων·
Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου
Ἐσθιόντων καὶ πινόντων ※ οἶνον παρὰ (τῷ υἱῷ σου)
Τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ,
19. Ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἐρήμου,
Καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας,
Καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου, καὶ ἐτελεύτησαν· καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.
20. Οὕτως (ἀκούσας) Ἰὼβ ἀναστὰς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
Καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, (καὶ κατεπάσατο γῆν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ,)
Καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε (τῷ Κυρίῳ), 21. καὶ εἶπεν·
Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ·
Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο·
÷ Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω (καὶ) ἐγένετο˙·
Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον (εἰς τοὺς αἰῶνας).
22. Ἐν τούτοις πᾶσι ÷ τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ˙ οὐχ ἥμαρτεν Ἰὼβ οὐδὲν ÷ ἔναντι Κυρίου˙, (οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ)·
Καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

ΚΕΦ. Β'. II.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
Καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον Κυρίου·
Καὶ ὁ διάβολος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἦλθε ※ παραστῆναι ἔναντι Κυρίου˙.
2. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· πόθεν σὺ ἔρχῃ;
Τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἔναντι Κυρίου·
Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. γῆν
3. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον· Σατανᾶν
Προσέσχες οὖν τῷ θεράποντί μου Ἰώβ;
Ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος (ὅμοιος αὐτῷ),
Ἄμεμπτος, (δίκαιος) ἀληθινὸς, θεοσεβὴς,

Ἀπε-

v. 17. stich. 4. Καὶ ἐσώθην) ἐσώθην δέ. v. 18. stich. 1. πρὸς Ἰὼβ λέγων) λέγων τῷ Ἰώβ. ibid. st. 3. (τῷ υἱῷ σου) deest. v. 19. stich. 1. ἦλθεν ἀπὸ τῆς) ἐπῆλθεν ἐκ τῆς. ibid. st. 3. καὶ ἐσώθην) ἐσώθην δέ. v. 20. (ἀκούσας) abest. ibid. Ἰὼβ ἀναστὰς διέῤῥηξε) ἀναστὰς Ἰὼβ ἔῤῥηξε. ib. αὐτοῦ) ἑαυτοῦ. ib. stich. 2. κεφαλῆς αὐτοῦ) κεφαλῆς. ib. (καὶ κατεπάσατο γῆν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ) hæc omnia desunt. ib. st. 3. (τῷ Κυρίῳ) deest. v. 21. stich. 3. οὕτω καὶ) οὕτως. ibid. st. 4. (εἰς τοὺς αἰῶνας) non habet. v. 22. οὐχ ἥμαρτεν -- Κυρίου,) οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ κυρίου. ibid. (οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ) desunt. CAP. II. v. 1. stich. 2. ἐνώπιον) ἔναντι. ib. st. 3. ἐν μέσῳ αὐτῶν ἦλθεν) transposita. ib. ἔναντι Κυρίου·) ἐναντίον τοῦ Κυρίου. v. 2. stich. 2. ἔναντι Κυρίου) ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. ibid. st. 3. τὴν γῆν) τὴν σύμπασαν. v. 3. stich. 1. τὸν Σαταναν) τὸν διάβολον. ibid. st. 3. (ὅμοιος αὐτῷ) desunt. ib. st. 4. ita legitur in Rom. ἄκακος, ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, θεοσεβής.

Ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακȣ̃, ἔτι
δὲ ἔχεται ἀκακίας·
Σὺ δὲ εἶπας τὰ ὑπάρχοντα αὐτȣ̃
ἀπολέσαι διακενῆς.
4. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος, εἶπε τῷ
Κυρίῳ· δέρμα ὑπὲρ δέρματος,
Καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ ἀνθρώ-
πῳ, δώσει ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτȣ̃·
5. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖ-
ρά σȣ, ἅψαι τῶν ὀστῶν αὐτȣ̃ καὶ
τῶν σαρκῶν αὐτȣ̃,
Εἰ μὴ εἰς πρόσωπόν σε σὲ εὐλογήσει.
6. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· ἰδὲ πα-
ραδίδωμί σοι αὐτόν·
διατήρη-σον Μόνον τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ διαφύλαξον.
7. Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος * ἀπὸ ※ προσώπου
* παρὰ τȣ̃ Κυρίȣ,
Καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἕλκει πονηρῷ
ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς.
8. Καὶ ἔλαβεν (Ἰὼβ) ※ ἑαυτῷ ὄστρακον,
ἵνα ἀποξέῃ τὸν ἰχῶρα αὐτȣ̃·
Καὶ ※ αὐτὸς" ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κο-
πρίας ἔξω τῆς πόλεως.
9. Χρόνȣ δὲ πολλȣ̃ προβεβηκότος, ※ καὶ
τῷ Ἰὼβ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτȣ̃·
Μέχρις τίνος καρτερήσεις ÷ λέγων·
÷ ἰδὲ, ἀναμενῶ χρόνον ἔτι μικρὸν,
÷ προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς
÷ :σωτηρίας μȣ.

Ἰδὲ γὰρ ἠφάνισαι τὸ μνημόσυνόν σȣ ÷
ἀπὸ τῆς γῆς, ÷
Υἱοί σȣ καὶ θυγατέρες, τῆς ἐμῆς κοι- ÷
λίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, ÷
Οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ ÷
μόχθων· ÷
Σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κά- ÷
θησαι διανυκτερεύων αἴθριος· ÷
Κἀγὼ πλανῆτις καὶ λάτρις, ÷
Τόπον ἐκ τόπȣ περιερχομένη, καὶ οἰ- ÷
κίαν ἐξ οἰκίας, ÷
Προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσῃ, ÷
Ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων, ÷
Καὶ τῶν περιεχȣσῶν με ὀδυνῶν, αἵ ÷
με νῦν συνέχουσιν". ÷
Ἀλλ' εἰπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον, καὶ τε- πρὸς
λεύτα.
10. Ὁ δὲ ÷ ἐμβλέψας" αὐτῇ εἶπεν·
(Ἱνατί) ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυ-
ναικῶν (ȣ̔́τως) ἐλάλησας.
Εἰ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ
χειρὸς Κυρίȣ, τὰ δὲ κακὰ ȣ̓χ ὑ-
ποίσομεν;
Ἐν τȣ́τοις πᾶσι ÷ τοῖς συμβεβηκό-
σιν αὐτῷ" ȣ̓χ ἥμαρτεν Ἰὼβ ȣ̓δὲ
ἐν τοῖς χείλεσιν ※ αὐτȣ̃" ÷ ἐναν-
τίον τȣ̃ Θεȣ̃".
11. Ἀκȣ́σαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτȣ̃
τὰ κακὰ πάντα ※ ταῦτα τὰ ἐ-
πελθόντα αὐτῷ,

v. 3. stich. 6, τὰ ὑπάρχοντα) ὑπάρχοντα. ib. ἀπολέσαι διακενῆς) transposita. v. 4. stich. 2. Καὶ πάντα) deest. ibid. τῷ ἀνθρ.) τῷ deest. ib. δώσει ὑπὲρ τ. ψ. αὐτοῦ) ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει. v. 5. stich. 2. Εἰ μὴ) ἢ μήν. v. 6. stich. 2. διατήρησον) διαφύλαξον. v. 7. stich. 1. παρὰ) ἀπό. v. 8. (Ἰὼβ) deest. ibid. ἵνα ἀποξέῃ τὸν ἰχῶρα αὐτοῦ·) ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύῃ. ib. st. 2. αὐτὸς) deest. v. 9. stich. 1. τῷ Ἰὼβ) αὐτῷ. ibid. st. 2. Μέχρις) μέχρι. ib. st. 3. τὸ μνημόσυνον) σου τὸ μνημόσυνον. ib. st. 4. Υἱοί σȣ) υἱοί. ib. τῆς ἐμῆς) ἐμῆς. ib. st. 6. Σὺ δὲ) σύ τε. ib. st. 7. Καὶ ἐγὼ πλανῆτις) κἀγὼ πλανωμένη. ib. st. 8. περιερχομένη) non habet. ib. st. 9. δύσῃ) δύσεται. ib. st. 10. μόχθων) addit μου. ib. st 11. περιεχȣσῶν με) deficit. ib. st. 12. Ἀλλ') Ἀλλά. ib. πρὸς Κύριον) εἰς Κύριον. v. 10. stich. 1. αὐτῇ εἶπεν) transposita. ibid. st. 2. (Ἱνατί) deest. ib. (ȣ̔́τως) abest. ib. st. 3. Εἰ τὰ μὲν) εἰ τά. ib. τὰ δὲ κ.) τὰ κακά. ib. st. 4. Ἐν τȣ́τοις πᾶσι) ἐν πᾶσι τȣ́τοις. ib. ȣ̓χ) οὐδέν. ib. ȣ̓δὲ ἐν τοῖς χ. αὐτοῦ) τοῖς χείλεσιν.

Παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας
πόλεως χώρας πρὸς αὐτὸν (τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν)·
Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανῶν βασιλεύς.
Βαλδὰς ※ Καὶ" Βαλδὰδ ὁ Σαυχαίων τύραννος,
Καὶ Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεύς·
Καὶ παρεγένοντο ὁμοθυμαδὸν πρὸς αὐτὸν, τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν
12. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόῤῥωθεν, οὐκ ἐπέγνωσαν,
Καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν·
Ῥήξαντες δὲ ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν, καὶ καταπασάμενοι γῆν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ※ εἰς τὸν οὐρανόν,
13. Παρεκάθηντο αὐτῷ ※ ἐπὶ τῆς γῆς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας,
Καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησε ※ πρὸς
※ αὐτὸν λόγον"·
Ἑώρων γὰρ τὴν πληγὴν ÷ δεινὴν οὖσαν καὶ" μεγάλην σφόδρα.

ΚΕΦ. Γ'. III.

ΚΑΙ) μετὰ ταῦτα ἤνοιξεν Ἰὼβ τὸ στόμα αὐτοῦ,
Καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ·
2. ※ Καὶ ἀπεκρίθη Ἰὼβ", λέγων·
3. Ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγεννήθην ※ ἐν αὐτῇ"
Καὶ ἡ νὺξ ἐν ᾗ εἶπον· ἰδοὺ ἄρσεν.
4. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἴη σκότος, καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ Κύριος ἄνωθεν,
Μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος·
5. Ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιὰ θανάτου,
(Καὶ) ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος.
※ Καὶ ταραχθείη ἡ ἡμέρα (ἐκείνη), καταραθείη
6. καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη·
※ Ἀπενέγκοιτο αὐτὴν σκότος"·
Μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ, ἐνιαυτῶν
Μηδὲ ἀριθμηθείη εἰς ἡμέρας μηνῶν". ※
7. Ἀλλὰ ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη ὀδύνη, ὀδυνηρὰ
Καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη, ÷ μηδὲ χαρμονή"·
8. Ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
Ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι.
9. Σκοτωθείη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης· ὑπομείναι, καὶ μὴ ἔλθοι εἰς καὶ μὴ φωτισμὸν, φωτίσαι
Μηδὲ ἴδοι ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα·
10. Ὅτι οὐ συνέκλεισε πύλας γαστρὸς μητρός μου·
Ἀπήλλαξε γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου. κόπον
11. Διατί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα;
Ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον, καὶ οὐκ ÷ εὐθὺς" ἀπωλόμην;

12. (Καὶ)

v. 11. stich. 2. πόλεως) χώρας. ibid. (τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκ. αὐτὸν) deficiunt. ib. st. 4. Βαλδὰς ὁ Σαυχαίων) βαλδὰδ ὁ σαυχαίων. ib. st. 5. Καὶ Σωφὰρ ὁ) σωφάρ. ib. st. 6. ὁμοθυμαδὸν πρὸς αὐτὸν) transposita. v. 12. stich. 3. Ῥήξαντες δὲ) δὲ abest. ibid. ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν) non habet. v. 13. stich. 1. Παρεκάθηντο) παρεκάθισαν. ibid. st. 2. πρὸς αὐτὸν λόγον) desunt. CAP. III. v. 1. stich. 1. Καὶ μετὰ ταῦτα) Μετὰ τοῦτο. v. 2. Καὶ ἀπεκρίθη Ἰὼβ) desunt. v. 3. stich. 1. ἐν αὐτῇ) deest. ibid. st. 2. νὺξ ἐν ᾗ εἶπον) νὺξ ἐκείνη ᾗ εἶπαν. v. 4. Ἡ ἡμέρα) ἡ νύξ. v. 5. stich. 2. (Καὶ) abest. ibid. st. 3. (ἐκείνη) non habet. v. 6. stich. 2. ἐνιαυτῶν) ἐνιαυτοῦ. v. 7. stich. 1. ὀδυνηρὰ) ὀδύνη. v. 9. stich. 1. καὶ μὴ ἔλθοι καὶ μὴ φωτίσαι) καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι. ibid. st. 2. Μηδὲ ἴδοι) καὶ μὴ ἴδοι. v. 10. stich. 2. κόπον) πόνον.

12. (Καὶ) ἱνατί συνήντησέ μοι γόνατα;
Ἱνατί δὲ μαςοὺς ἐθήλασα (μητρός μȣ);
13. (Νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἡσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην,
14. Μετὰ βασιλέων καὶ βȣλευτῶν γῆς,
Οἳ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν,
15. Καὶ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πολὺς ὁ χρυσὸς, οἳ ἔπλησαν τȣ̀ς οἴκȣς αὐτῶν ἀργυρίȣ.)
16. Ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ⁓ ἐκ μήτρας μητρὸς,
Ἢ ὥσπερ νήπιοι οἳ ȣ̓κ εἶδον φῶς.
ἔπαυσαν 17. Ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς·
Ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι σώματι·
18. Ὁμοθυμαδὸν δὲ δι᾽ αἰῶνος ※ εὐθήνησαν, ȣ̓κ (ἔτι) ἤκȣσαν φωνὴν φορολόγȣ·
19. Μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐςι, καὶ θεράπων ȣ̓ δεδοικὼς τὸν Κύριον αὐτȣ̃.
20. Ἱνατί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ (ψυχῆς) φῶς,
Ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς;
21. Οἳ ἱμείρονται θανάτȣ, καὶ ȣ̓ τυγχάνȣσιν,
Ἀνορύσσοντες αὐτὸν ὥσπερ θησαυρόν·
22. Περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο, ἐὰν κατατύχωσι (θανάτȣ).
23. Θάνατος γὰρ ἀνδρὶ ἀνάπαυσις, ȣ̓ ἡ ὁδὸς ἀπεκρύβη·
Κύριος Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς κατ᾽ αὐτȣ̃.
24. Πρὸ γὰρ τῶν σίτων μȣ ςεναγμός μȣ ἥκει, δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ· μοι
25. Φόβος γὰρ ὃν εὐλαβȣ́μην, ἦλθέ μοι,
Καὶ ὃν ἐδεδοίκειν, συνήντησέ μοι.
26. Οὔτε εἰρήνευσα, ȣ̓́τε ἡσύχασα, ȣ̓́τε ἀνεπαυσάμην· ἦλθε δὲ μοι ὀργή.

ΚΕΦ. Δʹ. IV.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει·
2. Μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ;
Ἰσχὺν δὲ ῥημάτων σȣ τίς ὑποίσει;
3. Εἰ γὰρ σὺ ἐνȣθέτησας πολλοὺς,
Καὶ χεῖρας ἀσθενȣ̃ς παρεκάλεσας,
4. Ἀσθενοῦντας δὲ ἐξανέςησας ῥήμασι,
Γόνασι δὲ ἀδυνατοῦσι περιέθηκας θάρσος·
5. Νυνὶ δὲ ἥκει ἐπὶ σὲ πόνος, καὶ ἥψατό σȣ, σὺ δὲ ἐσπȣ́δακας.
6. Πότερον ȣ̓χὶ ὁ φόβος σȣ ἐςὶν ἐν ἀφροσύνῃ,
Καὶ ἡ ἐλπίς σȣ, καὶ ἡ ἀκακία τῆς ὁδȣ̃ σȣ; κακία
7. Μνήσθητι οὖν, τίς καθαρὸς ὢν ἀπώλετο; ὅτι ȣ̓δεὶς
Ἢ πότε ἀληθινοὶ ὁλόῤῥιζοι ἀπώλοντο;
8. Καθ᾽ ὃν τρόπον ἴδον τȣ̀ς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα·
Οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ, ὀδύνας θεριȣ̃σιν ἑαυτοῖς· ἐν αὐτοῖς

9. Ἀπὸ

v. 12. ſtich. 1. ita exhibet *Edit. Rom.* ἱνατί δὲ συνήντησάν μοι τὰ γόνατα. ibid. ſt. 2. (μητρός μȣ) deſunt. v. 14. ſtich. 1. καὶ) abeſt. v. 15. Καὶ μετὰ) ἢ μετὰ. v. 17. ſtich. 1. ἔπαυσαν) ἐξέκαυσαν. ibid. ſt. 2. σώματι) τῷ σώματι. v. 18. δι᾽ αἰῶνος) οἱ αἰώνιοι. ib. (ἔτι) deeſt. v. 19. ȣ̓) deeſt. v. 20. (ψυχῆς) deeſt. v. 21. ſtich. 1. θανάτȣ) τοῦ θανάτου. ibid. ſt. 2. αὐτὸν ὥσπερ θησαυρόν·) ὥσπερ θησαυρȣ̀ς. v. 22. (θανάτου) deeſt. v. 23. ſtich. 1. ita legit *Rom.* θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα. ibid. ſt. 2. ὁ Κύριος) ὁ Θεός. v. 24. μοι) deeſt. v. 25. ſtich. 1. εὐλαβȣ́μην) ἐφρόντισα. CAP. IV. v. 3. ſtich. 2. ἀσθενούντων) ἀσθενȣ̃ς. v. 4. δὲ) τε. bis. ibid. περιέθηκας θάρσος) transpoſita. v. 5. Νυνὶ) νῦν. ibid. δὲ ἐσπȣ́δακας) ἐσπούδασας. v. 6. ȣ̓χὶ) ȣ̓χ. v. 7. ſtich. 1. ὅτι ȣ̓δεὶς) τίς. v. 8. ſtich. 2. ἐν αὐτοῖς) ἑαυτοῖς.

9. Ἀπὸ προστάγματος Κυρίου ἀπολοῦνται,
Ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται.

Σθένος 10. Σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λεαίνης,
Γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη·

11. Μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βοράν·
Σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους.

12. Εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου,
÷ Οὐδὲν ἄν τούτων κακῶν συνήντησέ σοι.

μοι Πότερον οὖν οὐ δέξεταί (σου) τὸ οὖς μου ἐξαίσια
(Ἐξαίσιοι γὰρ) παρ' αὐτοῦ; 13. Φόβοι καὶ ἠχὼ νυκτερινή,
Ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους,

14. Φρίκη (δέ) μοι συνήντησε καὶ τρόμος,
Καὶ μεγάλως μου τὰ ὀστᾶ συνέσεισε·

15. Καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν,
Ἔφριξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες.

16. Καὶ ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων.
Ἴδον καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου·
Ἀλλ' ἢ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουον·

17. Τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἔναντι Κυρίου;
Ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνήρ;

18. Εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει,
Κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιόν τι ἐπενόησε·

19. Ἔα δὲ τοὺς κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοί ἐσμεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ. οὗ
Ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον,

20. Ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας (καὶ) οὐκέτι εἰσί·
(Καὶ) παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι, ἀπώλοντο.

21. Ἐνεφύσησε γὰρ αὐτοῖς, καὶ ἐτελεύτησαν,
Καὶ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν, ἀπώλοντο.

ΚΕΦ. Ε'. V.

Ἐπικάλεσαι δὲ εἴτις σου εἰσακούσεται, δὲ
Ἢ εἴτινα ἁγίων ἀγγέλων ὄψῃ·

2. Καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή,
Πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος.

3. Ἐγὼ δὲ ἑώρακα ἄφρονας ῥίζαν βάλλοντας·
Ἀλλ' εὐθὺς ἡ δίαιτα αὐτῶν ἐβρώθη·

4. Πόῤῥω γένοιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας,
Κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων,
Καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος.

5. Ἃ γὰρ

v. 12. stich. 2. ita habet Rom. οὐθὲν ἄν σοι τούτων κακὸν ἀπήντησε. ibid. st. 5. οὖν) deest. ib. σου τὸ οὖς μου) μου τὸ οὖς. ib. st. 4. (Ἐξαίσιοι γάρ) desunt. v. 13. Φόβοι καὶ ἠχὼ νυκτερινή) φόβῳ δὲ καὶ ἤχῳ νυκτερινῇ. v. 14. (δὲ) abest. ibid. συνέσεισε) διέσεισε. v. 16. Καὶ ἀνέστην) καὶ deest. v. 17. ἔναντι Κυρίου) ἐναντίον τοῦ Κυρίου. v. 19. stich. 1. Ἔα δὲ τοὺς) τοὺς δέ. ibid. ἐξ ὧν καὶ αὐτοί ἐσμεν ἐκ τοῦ α. π.) ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἐσμεν. v. 20. stich. 1. Ἀπὸ) καὶ ἀπό. ibid. ἕως ἑσπ. καὶ) μέχρι ἑσπέρας. ib. st. 2. (Καὶ) deest. v. 21. ἐτελεύτησαν καὶ παρὰ) ἐξηράνθησαν, ἀπώλοντο παρά. ibid. ἀπώλοντο) deest. CAP. V. v. 1. stich. 1. σου εἰσακούσεται) σου ὑπακούσεται. ibid. st. 2. ἁγίων ἀγγέλων) transposita. v. 3. stich. 2. ita habetur in Rom. ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαιτα. v. 4. stich. 1. γένοιντο) γένοιντο.

ἐθέρισαν 5. Ἃ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται· αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν ἐκ ἐξαιρεθήσονται,
Καὶ ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἰχύς.
6. Οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ γῆς κόπος,
Οὐδὲ ἐξ ὀρέων ἀναβλαςήσει πόνος·
7. Ἀλλὰ ἄνθρωπος ἐν κόπῳ γεννᾶται,
Νεοσσοὶ δὲ γυπῶν τὰ ὑψηλὰ πέτονται.
8. Οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ δεηθήσομαι Κυρίȣ,
παντοκράτορα Κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι,
9. Τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαςα,
Ἔνδοξά ÷ τε καὶ ἐξαίσια˅, ὧν ἐκ ἔςιν ἀριθμός·
10. Τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ ※ πρόσωπον τῆς γῆς,
Τὸν ἀποςέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' ȣρανόν·
11. Τὸν ποιοῦντα ταπεινὲς εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα ※ εἰς σωτηρίαν·
12. ※ Τὸν διαλλάσσοντα βȣλὰς πανȣργων,
※ Καὶ ȣ̓ μὴ ποιήσȣσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές˅·
13. Ὁ καταλαμβάνων σοφὲς ἐν τῇ φρονήσει αὐτῶν,
Βȣλὴν δὲ πολυπλόκων ἐξέςησεν. Βȣλὰς
14. Ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῖς συναντήσεται σκότος,
Τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσειαν ἴσα νυκτί· 15. ἀπόλοιντο δὲ ἐν πολέμῳ.
Ἀδύνατος δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάςȣ, 16. καὶ εἴη ἀδυνάτῳ ἐλπίς·
Καὶ ἀδίκȣ ςόμα ἐμφραχθείη.
17. Μακάριος ἰδὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ Κύριος (ἐπὶ τῆς γῆς)·
Νȣθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνȣ.
18. Αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀποκαθίςησιν·
Ἔπαισε, καὶ αἱ χεῖρες αὐτȣ̃ ἰάσονται· παταίξει
19. Ἑξάκις ἐξ ἀναγκῶν ἐξελεῖταί σε,
Ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ ȣ̓χ ἅψεταί σȣ κακόν,
20. Ἐν λιμῷ ῥύσεταί σε ἐκ θανάτȣ·
Καὶ ἐν πολέμῳ ἐκ χειρὸς σιδήρȣ λύσει σε. ῥύσεται
21. Ἀπὸ μάςιγος γλώσσης κρύψει σε,
Καὶ ȣ̓ φοβηθήσῃ ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων·
(Καὶ ȣ̓ φοβηθήσῃ ἀπὸ ταλαιπωρίας,
Ὅτι ἐλεύσεται ταλαιπωρία·)
22. Ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ,
Ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων τῆς γῆς ȣ̓ φοβηθήσῃ·
23. Θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσȣσί σοι,

v. 5. stich. 1. ἐθέρισαν) συνήγαγον. ibid. ἐξαιρεθήσονται, Καὶ) ἐξαίρετοι ἔσονται. v. 6. stich. 1. ἐκ γῆς) ἐκ τῆς γῆς. v. 7. stich. 1. ἐν κόπῳ γεννᾶται) γεννᾶται κόπῳ. ibid. st. 2. γυπῶν) γυπός. v. 8. stich. 1. ἀλλ' ἐγὼ) ἀλλὰ ἐγώ. ibid. stich. 2. παντοκράτορα) πάντων δεσπότην. v. 10. st. 1. ἐπὶ τῆς γῆς) ἐπὶ τὴν γῆν. ibid. st. 2. Τὸν) deest. v. 12. stich. 1. Τὸν) deest. v. 13. stich. 1. αὐτῶν) deest. ibid. st. 2. βȣλὰς) βȣλήν. v. 14. stich. 1. ita Rom. ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος. ibid. st. 2. ψηλαφήσειαν) ψηλαφήσαισαν. v. 15. ἀπόλοιντο) ἀπώλοιντο. v. 16. καὶ εἴη) εἴη δέ. ibid. Καὶ ἀδίκȣ) ἀδίκȣ δέ. v. 17. (ἐπὶ τῆς γῆς) desunt. v. 18. stich. 2. παταίξει) ἔπαισε. ibid. ἰάσονται) ἰάσαντο. v. 19. stich. 1. ἐξελεῖταί σε) transposita. ibid. stich. 2. ȣ̓χ ἅψεται) οὐ μὴ ἅψηται. v. 20. stich. 2. Καὶ ἐν πολ.) ἐν πολέμῳ δέ. ibid. ῥύσεται) λύσει. v. 21. stich. 1. κρύψει σε) transposita. ibid. stich. 2. οὐ φοβηθήσῃ) οὐ μὴ φοβηθῇς. ib. st. 3. 4. non habentur in *Edit. Rom.* uncis inclus. v. 22. stich. 2. τῆς γῆς ȣ̓ φοβηθήσῃ) οὐ μὴ φοβηθῇς.

※ ῞Οτι μετὰ τῶν λίθων τοῦ ἀγροῦ ἡ
※ διαθήκη σου,
※ Καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ εἰρηνεύσει σοι.
※ 24. Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐν εἰρήνῃ τὸ σπέρ-
※ μα σου
※ Καὶ ἐπισκοπὴ τῆς εὐπρεπείας σου,
※ καὶ οὐ μὴ ἁμάρτῃς.
Εἶτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος,
Ἡ δὲ δίαιτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἁ-
μάρτῃ.
25. Καὶ γνώσῃ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου,
Τὰ δὲ τέκνα σου ἔσαι ὥσπερ τὸ παμ-
βότανον τοῦ ἀγροῦ·
ἀπελεύ- 26. Ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥρι-
σῃ μος κατὰ καιρὸν αὐτοῦ θεριζό-
μενος,
Ἢ ὥσπερ θημωνία ἅλωνος καθ᾽ ὥραν
συγκομιθεῖσα.
27. Ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχνιάσαμεν,
ταῦτά ἐσιν ἃ ἀκηκόαμεν·
ἐποίησας Σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ τί ἔπραξας.

ΚΕΦ. ϛʹ VI.

Υ Πολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
τι 2. Εἰ γάρ τις ἱσῶν σήσαι μου τὴν
ὀργὴν,
Τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμο-
θυμαδὸν,
3. Καὶ δὴ ἄμμου παραλίας βαρύτεραί
εἰσιν·
Ἀλλ᾽, ὡς ἔοικε, τὰ ῥήματά μου ἐσὶ
φαῦλα.
4. Βέλη γὰρ Κυρίου ἐν τῷ σώματί μου
ἐσὶν,
Ὧν ὁ θυμὸς ἐκπίνει μου τὸ αἷμα·
Ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν, κεντοῦσί με.
5. Τί γάρ; μὴ διακενῆς κεκράξεται ὄνος
ἄγριος, ἀλλ᾽ ἢ τὰ σῖτα ζητῶν;
Εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς, ἐπὶ φά-
τνης ἔχων τὰ βρώματα;
6. Εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἁλός;
Εἰ δὲ καὶ ἔσι γεῦμα ἐν ῥήμασι κενοῖς;
7. Οὐ δύναται δὲ μου παύσασθαι ἡ ψυχή·
Βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου, ὥσπερ
ὀσμὴν λέοντος.
8. Εἰ γὰρ δῴη, καὶ ἔλθῃ μου ἡ αἴτησις,
Καὶ τὴν ἐλπίδα μου δῴη ὁ Θεὸς,
9. Ἀρξάμενος ὁ Κύριος τρωσάτω με, εἰς
τέλος δὲ μή με ἀνελέτω·
10. Εἴη δὲ (μοι) ἡ πόλις μου τάφος,
ἐφ᾽ ἧς ἐπὶ τειχέων ἡλλόμην (ἐπ᾽
αὐτῆς).
Οὐ μὴ φείσομαι· οὐ γὰρ ἐψευσάμην
ἐν ῥήματι ἁγίου Θεοῦ μου.
11. Τίς γάρ μου ἡ ἰσχὺς ὅτι ὑπομενῶ;
Ἢ τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεταί μου
ἡ ψυχή;
12. Μὴ ἰσχὺς λίθων ἡ ἰσχύς μου;
Ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶ χαλκαῖ;
13. Ἢ οὐκ ἐπ᾽ αὐτῷ ἐπεποίθειν;
Βοήθεια δὲ ἀπ᾽ ἐμοῦ ἄπεσιν·
14. Ἀπείπατο δέ με ἔλεος, καὶ ἐπισκο-
πὴ Κυρίου ὑπερεῖδέ με.

15. Οὐ

v. 23. stich. 2. 3. & v. 24. st. 1. 2. ῞Οτι μετὰ - - Εἶτα exclusive omnia desunt in Edit. Rom. v. 25. stich. 1. Καὶ γνώσῃ) γνώσῃ δέ. v. 26. stich. 1. ἀπελεύσῃ) ἐλεύσῃ. ibid. καιρὸν αὐτοῦ) αὐτοῦ deest. ib. st. 2. θημωνία) θιμωνία. v. 27. stich. 2. τί ἐποίησας.) εἴ τι ἔπραξας. CAP. VI. v. 2. stich. 1. τι γάρ τις) εἰ γάρ τις. v. 3. stich. 1. βαρύτεραί εἰσιν) βαρυτέρα ἐσαι. v. 4. st. 2. ὁ θυμὸς) addit αὐτῶν. v. 7. stich. 1. δέ μου παύσασθαι ἡ ψυχὴ) γάρ παύσασθαί μου ἡ ὀργή. v. 8. stich. 1. ἔλθῃ) ἔλθοι. ibid. st. 2. ὁ Θεὸς) ὁ κύριος. v. 9. stich. 1. τρωσάτω) addit με. v. 10. stich. 1. μοι ἡ πόλις μου τ.) μου πόλις τάφος. ibid. st. 2. Οὐ μὴ φείσομαι) μὴ deest. ib. ἐν ῥήματι ἁγίου) ῥήματα ἅγια. v. 12. stich. 2. χαλκαῖ) χάλκεαι. v. 14. stich. 1. Ἀπείπατο δὲ) δὲ abest. ibid. καὶ ἐπισκοπὴ) ἐπισκοπὴ δέ.

15. Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου·
*Ὥσπερ χειμάῤῥους ἐκλείπων,
*Ἢ ὥσπερ κύματα, παρῆλθόν με·
16. Οἵτινές με εὐλαβοῦντο, νῦν ἐπιπεπλώκασί μοι.
*Ὥσπερ χιὼν, ἢ κρύσταλλος πεπηγὼς,
17. Καθὼς τακεὶς θέρμης γινομένης,
ὅπερ · οὐκέτι ἐγνώσθη ὅπερ ἦν·
18. Οὕτως καὶ ἐγὼ κατελείφθην ὑπὸ πάντων,
Ἀπωλόμην τε, καὶ ἔξοικος ἐγενόμην.
19. Ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, καὶ ἀτραπὸς Σαβῶν
διορῶντες Οἱ διορίζοντες αἰσχύνθητε·
20. Αἰσχύνην (οἱ ὁρῶντες) ὀφειλήσουσιν,
Οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιθότες.
δὴ 21. Ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως·
*Ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε.
22. Τί γάρ; μή τι ὑμᾶς ᾔτησα; ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι;
κακῶν 23. *Ὥστε σῶσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν, ἢ ῥύσασθαί με ἐκ χειρὸς δυνάστου;
24. Διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω·
Εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.
25. Ἀλλ', ὡς ἔοικε, φαῦλα ἀνδρὸς ἀληθινοῦ ῥήματα.
Οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν (ῥῆμα, οὐδὲ) ἰσχὺν αἰτοῦμαι, 26. οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν τὰ ῥήματά μου παύσει,
Οὐδὲ φθέγματος ῥήματος ὑμῶν ἀνέξομαι.
27. Πλὴν ὅτι ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε,
Ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν.
28. Νυνὶ δὲ ἐμβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν, οὐ ψεύσομαι.
29. Καθίσατε δὴ, καὶ μὴ εἴη ἄδικον (ἐν κρίσει)·
Καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε.
30. Οὐ γάρ ἐστιν ἄδικον ἐν γλώσσῃ μου·
Οὐχὶ δὲ (καὶ) ὁ λάρυγξ μου σύνεσιν μελετᾷ;

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

Πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς;
Καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ;
2. *Ἢ ὥσπερ θεράπων δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ τετυχηκὼς σκιᾶς;
*Ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ;
3. Οὕτως καὶ ἐγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενοὺς,
Νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναι μοί εἰσιν.
4. Ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω· πότε ἡμέρα;
Ὡς δ' ἂν ἀναστῶ πάλιν πότε ἑσπέρα,

V. 15. stich. 3. κύματα) κῦμα. V. 16. stich. 1. εὐλαβοῦντο) διευλαβεῦντο. V. 17. ita Edit. Rom. καθὼς ταχεῖσα θέρμης γενομένης, οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν. V. 18. stich. 1. Οὕτως καὶ ἐγὼ) οὕτω κἀγώ. ibid. st. 2. τε) δέ. V. 19. stich. 1. καὶ) deest. ibid. stich. 2. αἰσχύνθητε) abest. V. 20. Αἰσχύνην οἱ ὁρῶντες) καὶ αἰσχύνην. V. 21. stich. 1. δὴ) δέ. V. 23. ἐκ χειρὸς κακῶν - - fin.) ἐξ ἐχθρῶν, ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαί με. V. 25. stich. 1. ἀνδρὸς) deest. ibid. st. 2. (ῥῆμα, οὐδὲ) desunt. V. 26. ὁ ἔλεγχος ὑ. τὰ ῥήματά μου) ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασί μου. ib. st. 2. Rom. ita habet: οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι. V. 27. stich. 1. ὀρφανῷ) ἐπ' ὀρφανῷ. V. 28. ἐμβλέψας) εἰσβλέψας. V. 29. (ἐν κρίσει) deest. V. 30. stich. 1. ἄδικον ἐν γλώσσῃ μου) transposita. ibid. st. 2. Οὐχὶ δὲ καὶ ὁ λάρυγξ μου) ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχί. CAP. VII. V. 2. stich. 1. τετυχηκὼς.) τετευχώς. V. 3. stich. 1. καὶ ἐγὼ) κἀγώ.

Πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωΐ.

5. Φύρεται δέ μυ τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων·
Τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος ξέων.

6. Ὁ δὲ βίος μυ ἐςὶν ἐλαφρότερος λαλιᾶς· — δρομέως
Ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.

7. Μνήσθητι δὲ, ὅτι πνεῦμά μυ ἡ ζωὴ,
Καὶ ὐκέτι ἐπανελεύσεται ὁ ὀφθαλμός μυ ἰδεῖν ἀγαθόν·

ἀτενοὶ 8. ※ Οὐκ ἀτενοί μοι ὁ ὀφθαλμὸς ὁρῶντός με·
※ ※ Οἱ ὀφθαλμοί συ ἐν ἐμοὶ, καὶ ὐκ εἰμί.

9. Ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' ὐρανῦ.
Ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ᾅδην, ὐ μὴ ἂν ἀναβῇ ἔτι,

10. Οὐδὲ μὴ ἐπιςραφῇ ἔτι εἰς τὸν ἴδιον οἶκον,
Οὐδὲ μὴ ἐπιγνῷ αὐτὸν ὁ τόπος αὐτῦ ἔτι.

11. Τοιγαροῦν ὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ ςόματί μυ,
Λαλήσω δὲ ἐν ἀνάγκῃ ὢν τῦ πνεύματός μυ,
Ἀνοίξω τὸ ςόμα μου ἐν πικρίᾳ ψυχῆς ÷ συνεχόμενος.

12. Πότερον θάλασσά εἰμι, ἢ δράκων, ἐπεὶ κατέταξας κατ' ἐμῦ φυλακήν;

13. ※ Ὅτι εἶπον· παρακαλέσει με ἡ κλίνη μυ,
Ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν διάλογον ἰδίᾳ τῇ κοίτῃ μυ·

14. (Διατί) ἐκφοβεῖς με ἐν ἐνυπνίοις, καὶ ἐν ὁράμασί με καταπλήσσεις·

15. Ἀπαλλάξεις δὲ ἀπὸ πνεύματος τὴν ψυχήν μυ, — ζωήν
Ἀπὸ δὲ θανάτυ τὰ ὀςᾶ μυ. — Τὴν δὲ

16. Οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ÷ ἵνα μακροθυμήσω. — ψυχήν μυ ἀπὸ
Ἀπόςα ἀπ' ἐμῦ κενὸς γάρ μυ ὁ βίος. — τῦ σώματός.

17. Τί γάρ ἐςιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν;
Ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν;

18. Ἢ ἐπισκοπὴν αὐτῦ ποιῇ τοπρωΐ;
Καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρίνεις;

19. Ἕως τίνος ὐκ ἐᾷς με, ὐδὲ προΐῃ με,
Ἕως ἂν καταπίω τὸν πτυελόν μυ ἐν ὀδύνῃ;

20. Εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δύναμαί σοι πρᾶξαι,
Ὁ ἐπιςάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων;
Διατί ἔθυ με κατεντευκτήν συ,
Εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον;

21. Καὶ διατί ὐ λήθην ἐποιήσω τῆς ἁμαρτίας μυ,

Καὶ

v. 4. stich. 3. ἀφ') ἀπό. v. 5. stich. 2. ξέων) ξύων. v. 6. stich. 1. δρομέως) λαλιᾶς. v. 7. stich. 1. δὲ) οὖν. ibid. st. 2. ὁ ὀφθαλμός) ὁ deest. v. 8. stich. 1. Οὐκ ἀτενοί μοι ὁ ὀφθ.) οὐ περιβλέψεταί με ὀφθαλμός. ib. st. 2. ὐκ εἰμί) ὐκ ἔτι εἰμί. v. 9. stich. 2. ὐ μὴ ἂν ἀναβῇ ἔτι) οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῇ. v. 10. stich. 1. Οὐδὲ μὴ ἐπιςραφῇ ἔτι εἰς) οὐδ' οὐ μὴ ἐπιςρέψῃ εἰς. ibid. st. 2. Οὐδὲ μὴ) οὐδ' ὐ μή. ib. ὁ τόπος α. ἔτι) ἔτι ὁ τόπος αὐτῦ. v. 11. stich. 1. Τοιγαροῦν) ἀτὰρ οὖν. ibid. st. 2. δὲ ἐν ἀν. ὢν τῦ πν. μυ) ἐν ἀνάγκῃ ὤν. ib. st. 3. τὸ ςόμα μου ἐν πικρίᾳ ψυχῆς) πικρίαν ψυχῆς μυ. v. 12. ἐπεὶ) ὅτι. ibid. κατ' ἐμοῦ) ἐπ' ἐμέ. v. 13. stich. 1. εἶπον) εἶπα ὅτι. ibid. st. 2. διάλογον ἰδίᾳ τῇ) ἰδίᾳ λόγον τῇ. v. 14. (Διατί) deest. v. 15. ita Rom. ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μυ τὴν ψυχήν μυ· ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀςᾶ μου. v. 18. stich. 1. ποιῇ τοπρωΐ;) ποιήσῃ ἕως τὸ πρωΐ. v. 19. stich. 2. ἐν ὀδύνῃ) deest. v. 20. stich. 1. δύναμαί σοι πρ.) δυνήσομαι πρᾶξαι. v. 21. st. 1. in Rom. διατί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μυ λήθην.

Καὶ καθαρισμὸν τῆς ἀνομίας μυ;
Νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ ὐκέτι εἰμί.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

Υπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει·

2. Μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα; πνεῦμα πολυῤῥῆμον τῦ σόματός σε.

3. Μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσει κρίνων;
Ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον;

4. Εἰ υἱοί σε ἥμαρτον ἐναντίον αὐτῦ,
τὴν ἀνομίαν Ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν.

5. Σὺ δὲ ὄρθριζε, πρὸς * Θεὸν παντοκράτορα δεόμενος· * Κύριον

6. Εἰ καθαρὸς εἶ, καὶ ἀληθινὸς ※ εἶ", δεήσεώς σε ἐπακέσεται,
Ἀποκαταςήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης·

7. Ἔςαι οὖν τὰ μὲν πρῶτά σε ὀλίγα,
τὰ δὲ ἔχατά σε ἀμύθητα,

8. Ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην,
Ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων·

9. (Χθιζοὶ γάρ ἐσμεν, καὶ ὐκ οἴδαμεν,
Σκιὰ δέ ἐςιν ἡμῶν ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς)

10. Ἢ ὐχ ὗτοί σε διδάξυσι (ῥήματα),
Καὶ ἀναγγελοῦσί σοι (σύνεσιν σοφίας),
σὲ διδάξυσιν Καὶ ἐκ καρδίας ※ αὐτῶν" ἐξάξυσι ῥήματα;

11. Μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος;
Ἢ ὑψωθήσεται βέτομον ἄνευ ποτῦ,

12. ἔτι ὂν ἐπὶ ῥίζης,
Καὶ ὐ μὴ θερισθῇ; πρὸ τῦ πιεῖν πᾶσαν βοτάνην,
(Ἐὰν δὲ μὴ πίῃ) ξηραίνεται.

13. Οὕτως τοίνυν ἔςαι τὰ ἔχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τῦ Θεῦ·
ἐλπὶς γὰρ ἀσεβῦς ὀλεῖται·

14. Ἀοίκητος δὲ ἔςαι αὐτῦ ὁ οἶκος, (καὶ ἡ ὁδὸς αὐτῦ,)
Ἡ δὲ σκηνὴ αὐτῦ ἀράχνη ἀποβήσεται.

15. Ἐὰν ὑπερείσει τὴν οἰκίαν αὐτῦ, ὐ μὴ ςῆ·
Ἐπιλαβομένυ δὲ αὐτῆς, ὐ μὴ ὑπομείνῃ.

16. Ὑγρὸς γάρ ἐςιν ὑπὸ ἡλίυ·
Καὶ ἐκ σαπρίας αὐτῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτῦ ἐξελεύσεται.

17. Ἐπὶ συναγωγῇ λίθων κοιμᾶται,
Ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται·

18. Ἐὰν καταπίῃ αὐτὸν ὁ τόπος, ψεύσεται αὐτῷ.
Οὐχ ἑώρακας τοιαῦτα, 19. ὅτι καταςροφὴ ἀσεβῦς τοιαύτη;
Ἐν δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαςήσει. ἄλλο

20. Ὁ γὰρ Κύριος ὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον,
Πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβῦς ὐ δέξεται·

21. Ἀλη-

v. 21. stich. 2. τῆς ἀνομίας) τῆς ἁμαρτίας. CAP. VIII. v. 4. stich. 1. υἱοὶ) οἱ υἱοί. ib. st. 2. τὴν ἀνομίαν) ἀνομίας. v. 6. stich. 1. εἶ, δεήσεώς σε ἐπακ.) δεήσεως ἐπακούσεταί σου. v. 8. Ἐπερώτησον) addit γάρ. v. 9. stich. 2. Σκιὰ δὲ) σκιὰ γάρ. ibid. ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς) transposita. v. 10. stich. 1. (ῥήματα) deest. ibid. stich. 2. σοι σύνεσιν σοφίας) desunt. ib. st. 3. σὲ διδάξουσιν) ἐξάξουσι. v. 12. stich. 1. πᾶσαν βοτάνην, Ἐὰν δὲ μὴ πίῃ ξηραίνεται) πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται. v. 13. τοῦ Θεοῦ) τῦ Κυρίου. ibid. ὀλεῖται) ἀπολεῖται. v. 14. ita habetur in Rom. ἀοίκητος γὰρ αὐτῦ ἔςαι ὁ οἶκος. ἀράχνη δὲ αὐτῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή. v. 15. stich. 1. ὑπερείσει) ὑπερείσῃ. ibid. stich. 2. αὐτῆς) αὐτοῦ. v. 17. stich. 1. Ἐπὶ συναγωγῇ) ἐπὶ συναγωγήν. v. 18. αὐτὸν ὁ τόπος ψεύσεται) ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν. v. 19. ἄλλο) ἄλλον. v. 20. stich. 1. ἀποποιήσεται) ἀποποιήσηται.

21. Ἀληθινῶν δὲ σόμα ἐμπλήσει γέλωτος,
Καὶ τὰ χείλη αὐτῶν ἀγαλλιάσεως.
22. Οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνην·
Καὶ δίαιτα ἀσεβῶς ὐκ ἔςαι.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

Υπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι ὕτως ἐςί·
Πῶς γὰρ ἔςαι δίκαιος βροτὸς παρὰ Κυρίῳ;
3. Ἐὰν γὰρ βύληται κριθῆναι μετ' αὐτῦ, ὐ μὴ ὑπακύσῃ αὐτῷ
(Ἵνα μὴ ἀντείπῃ) πρὸς ἕνα λόγον αὐτῦ ἐκ χιλίων·
4. Σοφὸς γάρ ἐςι διανοίᾳ, κραταιός τε καὶ μέγας.
Τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτῦ, ὑπέμεινεν;
5. Ὁ παλαιῶν ὄρη, καὶ ὐκ οἴδασιν,
Ὁ καταςρέφων αὐτὰ ἐν ὀργῇ·
6. Ὁ σείων τὴν ὑπ' ὐρανὸν ἐκ θεμελίων,
Οἱ δὲ σύλοι αὐτῆς σαλεύονται·
7. Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ (μὴ ἀνατέλλειν), καὶ ὐκ ἀνατέλλει,
Κατὰ δὲ ἄςρων κατασφραγίζει·
8. Ὁ τανύσας τὸν ὐρανὸν μόνος,
Καὶ περιπατῶν ἐπὶ θαλάσσης, ὡς ἐπ' ἐδάφυς·
9. Ὁ ποιῶν Πλειάδα, καὶ Ἕσπερον, καὶ Ἀρκῦρον, καὶ ταμεῖα νότυ·
10. Ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαςα,
Ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν ὐκ ἔςιν ἀριθμός.
11. Ἐὰν ὑπερβῇ με, ὐ μὴ ἴδω·
Καὶ ἐὰν παρέλθῃ με, ὐδ' ὡς ἔγνων.
12. Ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποςρέψει;
Ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ· τί ἐποίησας;
13. Αὐτὸς γὰρ ἐκ ἀπέςραπλαι ὀργήν· ὀργῇ
Ὑπ' αὐτῦ ἐκάμφθη κήτη τὰ ὑπ' ὐρανόν.
14. Ἐὰν δὲ μυ εἰσακύσῃ, ἢ διακρίνῃ τὰ ῥήματά μυ ※ μετ' αὐτῦ,
15. Ἐάντε γὰρ ὦ δίκαιος, ὐκ εἰσακύσεταί μυ,
※ Τῦ κρίματος αὐτῦ δεηθήσομαι·
16. Ἐάν τε καλέσω, καὶ εἰσακύσῃ,
Οὐ πιςεύω ὅτι εἰσακήκοέ μυ τῆς φωνῆς.
17. Μὴ ἐν γνόφῳ με ἐκτρίψῃ;
Πολλὰ δέ μυ τὰ συντρίμματά (μυ) πεποίηκε διακενῆς.
18. Οὐκ ἐᾷ γάρ με ἀναπνεῦσαι·
Ἐνέπλησε δέ με πικρίας.
19. Ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύϊ κρατεῖ·
Τίς ὖν κρίματι αὐτῦ ἀντιςήσεται;
20. Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, τὸ σόμα μυ ἀσεβήσει·
Ἐάν τε ὦ ἄμεμπλος, σκολιὸς ἀποβήσομαι.

Εἴτε

v. 21. stich. 2. *Rom.* ita: *τὰ δὲ χείλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως.* v. 22. stich. 2. *Καὶ δίαιτα*) *δίαιτα δὲ.* CAP. IX. v. 3. stich. 1. *μετ' αὐτῦ*) *αὐτῷ.* v. 5. stich. 2. *ἐν ὀργῇ*) *ὀργῇ.* v. 7. stich. 1. (*μὴ ἀνατέλλειν*) desunt. v. 8. stich. 2. *ἐπὶ θαλ. ὡς ἐπ' ἐδάφυς*) transposita. v. 11. stich. 2. *Καὶ ἐὰν παρέλθῃ*) *καὶ* deest. v. 13. stich. 1. *ὀργῇ*) *ὀργήν.* ibid. stich. 2. *ἐκάμφθη*) *ἐκάμφθησαν.* v. 14. *εἰσακύσῃ ἢ διακρίνῃ*) *ὑπακύσεται ἢ διακρινεῖ.* v. 15. stich. 1. *Ἐάντε γὰρ*) *ἐὰν γὰρ.* v. 16. stich. 1. *καὶ εἰσακύσῃ*) *καὶ μὴ ὑπακύσῃ.* ibid. st. 2. *εἰσακήκοέ μυ*) addit *τῆς φωνῆς.* v. 17. stich. 1. *ἐν γνόφῳ*) *γνόφῳ.* ibid. st. 2. (*μυ*) voculam *μυ* abbreviatam pro Genitivo *μυ* accipit *Wanlejus*, non *μοι*, ut *Huissius* legendum ideo existimavit, quia *μυ* proxime praecessit. *Junius* neutrum posuit. v. 19. stich. 1. *ἰσχύϊ κρατεῖ*) *ἰσχύει κράτει.*

ἠσέβησα 21. Εἴτε γὰρ ἠσέβησα, οὐκ οἶδα τῇ ψυ-
χῇ ※ μου·
ἀφήρη- Πλὴν (ὅτι) ἀφαιρεῖταί μου ἡ ζωή.
ται 22. ※ Ἓν ἐστιν, διὸ εἶπον, μέγαν καὶ δυ-
νάστην ἀπολλύει ὀργή·
23. Ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίῳ ἀ-
πολοῦνται,
Ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται.
παραδέ- 24. ※ Παραδέδονται γῆ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς·
δονται ※ Πρόσωπα κριτῶν ⁎ αὐτῆς συγκαλύπτει·
γὰρ ※ Εἰ δὲ μὴ αὐτός ἐστι τίς ἐστιν;
⁎αὐτοῦ ※ 25. Ὁ δὲ βίος μου ἐλαφρότερός ἐστι δρο-
※ μέως·
ἀπέ- ※ Ἀπέδρασαν, καὶ οὐκ ἴδον ἀγαθωσύνην.
δρα 26. Ἢ καί ἐστι ναυσὶν ἴχνος ὁδοῦ,
Ἢ ἀετοῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν;
27. Ἐάν τε γὰρ εἴπω, ἐπιλήσομαι λα-
λῶν,
Συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω.
28. Σείομαι (γὰρ) πᾶσι τοῖς μέλεσί
μου·
Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἀθῶόν με ἐάσεις.
29. Ἐπειδή εἰμι ἀσεβής, διατί οὐκ ἀπέ-
θανον;
30. Ἐὰν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνι, καὶ
ἀποκαθάρωμαι χερσὶ καθαραῖς,
31. Ἱκανῶς με ἐν ῥύπῳ ἔβαψας,
Ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή μου.
ῳ 32. Οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος κατ᾽ ἐμέ, ᾧ
ἀντικρινοῦμαι,
Ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν.
33. Εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, καὶ ὁ διε- Εἰ γάρ.
λέγχων, καὶ διακούων ἀναμέσον ἀμ- διακρίνων
φοτέρων.
(Δυεῖν δέ μοι χρεία.)
34. Ἀπαλλαξάτω ἀπ᾽ ἐμοῦ τὴν ῥάβδον
※ αὐτοῦ,
Καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ μή με στροβείτω·
35. Καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω·
Οὐ γὰρ συνεπίσταμαι ἐμαυτῷ ἄδικον.

ΚΕΦ. Ιʹ. X.

Κάμνω (δὲ) τῇ ψυχῇ μου·
Στένων ἐπ᾽ ἐμαυτὸν ἐπαφήσω
(τὸν θυμόν μου)
Τὰ (δὲ) ῥήματά μου, λαλήσω ἐν πι-
κρίᾳ ψυχῆς μου ÷ συνεχόμενος·
2. Καὶ ἐρῶ πρὸς Κύριον· μή με ἀσεβεῖν
δίδασκε·
Καὶ διατί με οὕτως ἔκρινας;
3. Ἢ καλόν σοι (ἐστὶν) ἐὰν ἀσεβήσω;
Ὅτι ἀπεῖπω (με) ἔργα χειρῶν σου,
Βουλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέσχες;
4. Ἢ ὥσπερ βροτὸς ὁρᾷ, καθορᾷς;
※ Ἢ καθὼς ὁρᾷ ἄνθρωπος, βλέ-
ψεις;
5. Ἢ ὁ βίος σου ἀνθρώπινος; ἢ τὰ ἔτη
σου ※ ὡς ἡμέραι ἀνδρός;
6. Ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου, καὶ
τὰς ἁμαρτίας μου ἐξιχνίασας.

7. Οἶδας

v. 21. stich. 2. ὅτι ἀφήρηται) ἀφαιρεῖται. v. 23. stich. 1. ἀπολοῦνται) deest. v. 24. stich. 2. κριτῶν αὐτοῦ) κριτῶν αὐτῆς. ibid. st. 3. Rom. addit à fine τίς ἐστιν. v. 25. stich. 1. ἐλαφρ. ἐστιν) transposita. ibid. st. 2. Rom. ἀπέδρασαν, καὶ οὐκ εἴδοσαν. v. 28. stich. 1. (γὰρ) deest. v. 29. Ἐπειδή) ἐπειδὴ δέ. v. 31. με ἐν ῥύπῳ) ἐν ῥύπῳ με. ibid. st. 2. ἡ στολή μου) ἡ στολή. v. 32. stich. 1. ὃ) ᾧ. v. 33. stich. 1. Εἰ γὰρ ἦν) εἴθε ἦν. ibid. ὁ διελέγχων καὶ διακρίνων) ἐλέγχων καὶ διακούων. ibid. st. 2. (Δυεῖν δέ μοι χρεία) desunt. v. 34. αὐτοῦ, Καὶ ὁ φόβος) ὁ δὲ φόβος. v. 35. stich. 2. in Rom. οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι. CAP. X. v. 1. stich. 1. Κάμνω δὲ) Κάμνων. ibid. st. 2. ἐπ᾽ ἐμαυτὸν ἐπαφήσω) ἐπαφήσω ἐπ᾽ αὐτόν. ib. (τὸν θυμόν μου) desunt. ib. st. 3. (δὲ) abest. ib. ἐν πικρίᾳ ψυχῆς) πικρίᾳ ψυχῆς μου. v. 2. stich. 2. ἔκρινας) ἔκρινας. v. 3. stich. 1. (ἐστὶν) deest. ibid. ἀσεβήσω) ἀδικήσω. ib. st. 2. (με) abest. v. 4. stich. 2. βλέψεις) βλέψῃ. v. 5. ἀνθρώπινος) addit ἐστιν.

οἶδα 7. Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος;

8. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με·
Μετὰ δὲ ταῦτα μεταβαλὼν, με ἔπαισας.

9. Μνήσθητι ὅτι πηλόν με ἔπλασας,
ἀποστρέφεις Εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέψεις.

10. Ἢ οὐχ ὥσπερ γάλα με ἤμελξας;
Ἔπηξας δέ με ἴσα τυρῷ;

11. Δέρμα καὶ κρέας με ἐνέδυσας,
Ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις ἐνειράς με·

12. Ζωὴν δὲ καὶ ἔλεον ἔθου παρ' ἐμοί·
Ἡ δὲ ἐπισκοπή σου ἐφύλαξέ μου τὸ πνεῦμα.

13. Ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ, οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν.

14. Ἐάν τε γὰρ ἁμάρτω, φυλάξεις με,
Ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῷόν με ἐάσεις·

15. Ἐάν τε γὰρ ἀσεβὴς ὦ, οἴμοι·
Ἐάν τε ὦ δίκαιος, οὐ δυνήσομαι ἀνακύψαι.

ἀνομίας Πλήρης γάρ εἰμι ἀτιμίας,

16. Ἀγρεύομαι δὲ ὥσπερ λέων εἰς σφαγήν.
Καὶ πάλιν μεταβαλών (με), δεινῶς με ὀλέκεις, 17. ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν ἔτασίν σου·
Ὀργῇ δὲ μεγάλῃ μοι ἐχρήσω, καὶ ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ πειρατήρια. ἐπήγειρας

18. Ἱνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, καὶ οὐκ ἀπέθανον:
Ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδε, 19. καὶ ὥσπερ οὐκ ὢν ἐγεγόνειν.
Διατί δὲ ἐκ γαστρὸς εἰς μνῆμα οὐκ ἀπηλλάγην; ἀπῆλθον

20. Ἢ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ χρόνος τοῦ βίου μου;
Ἐάσόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν,

21. Πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, ἀναστρέφω
Εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφερὰν,
Εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, οὗ οὐκ ἔστι φέγγος, οὐδὲ ὁρᾷν ζωὴν βροτῶν.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

Ὑπολαβὼν δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, λέγει·

2. Ὁ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντακούσεται·
Ἦ καὶ ὁ εὔλαλος οἴεται δίκαιος εἶναι;

3. Εὐλογημένος γυναικὸς γεννητὸς ὀλιγόβιος.
Μὴ πολὺς ἐν ῥήμασι γίνου·
Οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἀντικρινόμενός σοι.

4. Μὴ γὰρ λέγε, ὅτι καθαρός εἰμι τοῖς ἔργοις,
Καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ.

5. Ἀλλὰ

v. 7. οἶδα) οἶδας. v. 8. ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με) transposita. ibid. stich. 2. Μετὰ δὲ) δὲ abest. v. 10. stich. 2. Ἔπηξας) ἐτύρωσας. v. 11. Δέρμα καὶ) δέρμα δὲ καί. ibid. stich. 2. ἐνειράς με) transposita. v. 12. stich. 1. ἔλεον) ἔλεος. v. 13. οὐδέν) οὐθέν. v. 14. stich. 1. φυλάξεις) φυλάσσεις. ibid. stich. 2. ἐάσεις) πεποίηκας. v. 15. stich. 1. ἀσεβὴς ὦ) ἀσεβήσω. ibid. st. 2. Ἐάν τε) ἐὰν δέ. ib. δυνήσομαι) δύναμαι. ib. st 3. εἰμι ἀνομίας) ἀτιμίας εἰμί. v. 16. stich. 1. δὲ ὥσπερ) γὰρ ὥσπερ. ibid. st. 2. Καὶ πάλιν) πάλιν γάρ. ib. (με) abest. v. 17. ἔτασίν σου) ἔτασίν μου. ibid. καὶ ἐπήγειρας ἐπ') ἐπήγαγες δὲ ἐπ'. v. 18. stich. 2. ἐγεγόνειν) ἐγενόμην. ibid. st. 3. Διατί δὲ) διατί γάρ. ib. ἀπῆλθον) ἀπηλλάγην. v. 20. stich. 1. ὁ χρόνος τοῦ βίου μου) ὁ βίος τοῦ χρόνου μου. v. 21. ἀναστρέφω) ἀναστρέψω. CAP. XI. v. 2. stich. 2. δίκαιος εἶναι) transposita. v. 3. γυναικὸς γεννητὸς) transposita.

5. Ἀλλὰ πῶς ἂν λαλήσαι ὁ Κύριος πρὸς σέ,
※ Καὶ ἀνοίξῃ χείλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ˙;
6. Εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας,
Ὅτι διπλοῦς ἔσι τῶν κατὰ σέ·
παρέβη Καὶ τότε γνώσῃ, ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ Κυρίου ὧν ἡμάρτηκας.
7. Μὴ ἴχνος Κυρίου εὑρήσεις;
Ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ὧν ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ;
8. Ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, (γῆ δὲ βαθεῖα,) καὶ τί ποιήσεις;
Ἢ βαθύτερα τῶν ἐν ᾅδου, τί οἶδας;
9. Ἢ μακρότερα μέτρων γῆς (ἐπίσασαι)
εὖρος ἢ εὖρος θαλάσσης;
10. Ἐὰν δὲ καταςρέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ· τί ἐποίησας;
11. Αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων·
Ἰδὼν δὲ ἄτοπον, οὐ παρόψεται.
12. Ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις·
Βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνῳ ἐρημίτῃ.
13. Εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου,
ὑπτίασας Ὑπτιάζεις δὲ τὰς χεῖράς σου πρὸς αὐτόν.
14. Εἰ ἄνομόν τι ἐστὶν ἐν χερσί σου, πόῤῥω ποίησον αὐτὸ ÷ ἀπὸ σοῦ˙,
Ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σου μὴ αὐλισθήτω·
15. Οὕτως γὰρ ἀναλάμψει τὸ πρόσωπόν σου ὥσπερ ὕδωρ καθαρόν·
Ἐκδύσῃ δὲ ῥύπον, καὶ οὐ μὴ φοβηθῇς·
16. Καὶ τὸν κόπον (σου) ἐπιλήσῃ, ὥσπερ κῦμα παρελθὸν, καὶ οὐ μὴ πτοηθήσῃ. τῶν κόπων
17. Ἡ δὲ εὐχή σου ὥσπερ ἑωσφόρος·
Ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή.
18. Πεποιθώς τε ἔσῃ, ὅτι ἐςί σοι ἐλπίς·
Ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη·
19. Ἡσυχάσεις γὰρ, καὶ οὐκ ἔςαι ὁ πολεμῶν σε·
Μεταβαλόμενοι δὲ πολλοί σου δεηθήσονται. μεταβαλομένου
20. ※ Ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται,
Καὶ σωτηρία αὐτοὺς ἀπολείψει·
Ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἀπώλεια ✕ ψυχῆς. ἀπολεῖται
(Ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται·
Παρ' αὐτῷ γὰρ σοφία καὶ δύναμις.)

ΚΕΦ. ΙΒ΄. XII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Εἶτα ὑμεῖς ἐςὲ ἄνθρωποι μόνοι; Μὴ
Ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία;
3. Καὶ ἐμοὶ μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐςι.
4. Δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλευασμόν· ἐγενόμην
5. Εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμαςο πεσεῖν (με) ὑπ' ἄλλοις,

v. 5. stich. 1. λαλήσαι ὁ Κύριος) transposita. ibid. st. 2. ἀνοίξῃ) ἀνοίξει. v. 6. stich. 2. ἐςι τῶν) ἔςαι τῶν. ibid. st. 3. παρέβη) ἀπέβη. v. 7. stich. 1. Μὴ ἴχνος) ἢ ἴχνος. ibid. st. 2. ἀφίκου ὧν) ἀφίκου ἃ. v. 8. stich. 1. (γῆ δὲ βαθεῖα) desunt. ibid. st. 2. Ἢ βαθύτερα) βαθύτερα δὲ. v. 9. μέτρων) μέτρου. ibid. (ἐπίσασαι) deest. ib. εὖρος) εὔρους. v. 11. stich. 2. ἄτοπον) ἄτοπα. v. 12. stich. 2. γυναικὸς, ὄνῳ) γυναικὸς, ἴσα ὄνῳ. v. 13. stich. 2. in Rom. ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν. v. 15. stich. 1. τὸ πρόσωπόν σου) transposita. ibid. st. 2. φοβηθῇς) φοβηθήσῃ. v. 16. τῶν κόπων σου) τὸν κόπον. ibid. καὶ οὐ μὴ) καὶ οὐ. v. 19. stich. 2. μεταβαλομένου) μεταβαλόμενοι. v. 20. stich. 2. Καὶ σωτηρία) σωτηρία δὲ. ibid. st. 3. ἀπολεῖται) ἀπώλεια. ib. stich. ult. abest ab Edit. Rom. CAP. XII. v. 2. stich. 1. Μὴ ὑμεῖς) εἶτα ὑμεῖς. ibid. μόνοι) deest. v. 3. Καὶ ἐμοὶ) κἀμοί. v. 4. ἐγενόμην εἰς χλευασμόν) ἐγενήθη εἰς χλευασμόν. v. 5. με ὑπ' ἄλλοις) ὑπὸ ἄλλων

μου 6. Οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων.
Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω, πονηρὸς ὤν, ἀθῶος ἔσεσθαι,
γὰρ ὀργίζουσιν ὍὉσοι παροργίζουσι τὸν Κύριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται.
7. Ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον τετράποδα, ἐάν σοι εἴπῃ,
Πετεινά τε οὐρανοῦ, ἐάν σοι ἀναγγείλῃ·
8. Ἐκδιήγησαι δὲ γῇ, ἐάν σοι φράσῃ,
※ Καὶ (εἰ) ἐξηγήσονταί σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης.
※ 9. (Ὅτι) τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις,
※ ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα;
10. Ὅτι ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων
παντὸς τῶν ζώντων, καὶ πνεῦμα πάσης ※ σαρκὸς ἀνθρώπου.
Νοῦς 11. Οὖς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει,
Λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται ※ ἑαυτῷ.
12. Ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία εὑρίσκεται·
Ἐν δὲ μακρῷ βίῳ ἐπιστήμη.
13. Παρ᾽ αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις,
(Παρ᾽) αὐτῷ βουλὴ καὶ σύνεσις.
καταστρέψῃ 14. Ἐὰν καταβάλῃ, τίς οἰκοδομήσει;
Ἐὰν δὲ καὶ ἀποκλείσῃ ※ κατὰ ἀνθρώπου, τίς ἀνοίξει;
15. Ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν·
Ἐὰν δὲ (καὶ) ἐπαφῇ, ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας.
16. Παρ᾽ αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς·
(Παρ᾽) αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις.
17. Διάγων βουλευτὰς (γῆς) αἰχμαλώτους,
Κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησε·
18. Καθίζων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους
※ Καὶ περιζωννύων (αὐτοὺς) ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν.
19. Ὁ ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους,
Δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε.
20. Διαλλάσσων χείλη πιστῶν·
Σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω.
21. Ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ᾽ ἄρχοντας·
Ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο.
22. Ὁ ἀποκαλύπτων βαθεῖα ἐκ σκότους,
Ἐξήγαγε δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου.
23. ※ Πλανῶν ἔθνη, καὶ ἀπολλύων αὐτά·
Καταστρωννύων ἔθνη, καὶ καθοδηγῶν αὐτά.
24. Διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων ※ λαοῦ τῆς γῆς,
Ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς ὁδῷ ᾗ οὐκ ᾔδεισαν·
25. Ψηλαφήσειαν σκότος, καὶ οὐ φῶς,
Πλανηθείησαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων.

ΚΕΦ.

v. 6. stich. 1. Οἴκους τε μου) οἴκους τε αὐτοῦ. ibid. st. 3. γὰρ ὀργίζουσιν) παροργίζουσι. v. 7. stich. 1. ἐπερώτησον) ἐρώτησον. ibid. εἴπῃ) εἴπωσι. ib. st. 2. τε) δέ. ib. ἀναγγείλῃ) ἀπαγγείλωσιν. v. 8. stich. 1. δὲ γῇ) δὲ abest. ibid. st. 2. (εἰ) deest. v. 9. Ὅτι τίς οὐκ) τίς οὖν οὐκ. v. 10. Ὅτι ἐν) εἰ μὴ ἐν. ibid. τῶν ζώντων) τῶν deest. v. 11. Νοῦς) οὖς. v. 12. σοφία εὑρίσκεται· Ἐν δὲ μακρῷ βίῳ) σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ. v. 13. st. 2. (παρ᾽) deest. v. 14. stich. 1. Ἐὰν καταστρέψῃ) ἐὰν καταβάλῃ. ibid. st. 2. in Rom. ita habetur: ἐὰν κλείσῃ κατ᾽ ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει. v. 15. stich. 2. (καὶ) abest. v. 16. stich. 2. (Παρ᾽) deest. v. 17. stich. 1. (γῆς) deest. v. 18. stich. 1. Καθίζων) καθιζάνων. ibid. st. 2. Καὶ περιζωννύων αὐτοὺς ζώνῃ) καὶ περιέδησε ζώνῃ. v. 19. stich. 1. Ὁ) abest. v. 22. stich. 1. Ὁ ἀποκαλύπτων βαθεῖα) ἀνακαλύπτων βαθέα. v. 24. st. 1. ἀρχόντων) addit γῆς. ibid. stich. 2. ὁδῷ) ἐν ὁδῷ. v. 25. stich. 1. Ψηλαφήσειαν) ψηλαφήσαισαν. ibid. καὶ οὐ) καὶ μή.

ΚΕΦ. ΙΓʹ. XIII.

Ἰδοὺ, ταῦτα ※ πάντα ἑώρακέ μου ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ τὸ οὖς μου ἀκήκοε,
2. Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε·
Καὶ ※ γε (νεώτερος ὑμῶν), οὐκ εἰμι ἀσυνετώτερος ὑμῶν.
3. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πρὸς Κύριον λαλήσω ἐγώ·
Ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ἐὰν βούληται.
4. Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἰατροὶ ἄδικοι, καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες,
5. Εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς σοφίαν.
6. Ἀκούσατε δὲ ἔλεγχον στόματός μου,
Κρίσει δὲ χειλέων μου προσέχετε.
7. Πότερον οὐκ ἔναντι Κυρίου λαλεῖτε;
Ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον;
8. Ἢ ὑποστελεῖσθε αὐτοὶ ὑμεῖς κριταὶ γενέσθαι (καλῶς γε λαλοῦντες);
Ἐὰν γὰρ 9. Καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς· εἰ καὶ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε
ὁδῷ αὐτῷ αὐτῷ, 10. οὐθὲν ἧττον ἐλέγξει ὑμᾶς.
Εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπον θαυμάσετε,
δειλίᾳ 11. πότερον οὐχὶ δινὰ αὐτοῦ στροβήσει ὑμᾶς;
Φόβος δὲ Κυρίου ἐπιπεσεῖται ὑμῖν;
12. Καὶ ἀποβήσεται ὑμῶν τὸ γαυρίαμα ἴσα σποδῷ·
Τὸ δὲ σῶμα πήλινον.
13. Κωφεύσατε ἵνα λαλήσω ※ ἐγὼ, καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ· θυμῷ μου
14. Ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῦσί μου,
Ψυχὴν δὲ μου θήσω ἐν χερσί μου.
15. Ἐὰν (μή) με χειρώσηται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ καὶ ἦρκται,
Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ λαλήσω, καὶ ἐλέγξω (ὑμᾶς) ἐναντίον αὐτοῦ·
16. Καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν·
Οὐ γὰρ εἰσελεύσεται ἐναντίον αὐτοῦ δόλιος. δόλος
17. Ἀκούσατε (μου) ἀκούσατέ μου τὰ ῥήματα·
Ἀναγγελῶ γὰρ, ὑμῶν ἀκουόντων.
18. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου·
Οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι.
19. Τίς γάρ ἐστιν ὁ κριθησόμενός μοι, ἵνα νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω;
20. Δυεῖν δὲ μή μοι χρήσῃ, ※ τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι· χρεία ※
21. Τὴν χεῖρά σου ἀπόσχου ἀπ' ἐμοῦ,
Καὶ ὁ φόβος σου μή με καταπλησσέτω·
22. Εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δὲ σοι ὑπακούσω·

 *Ἢ λα-

CAP. XIII. v. 1. τὸ οὖς μου ἀκήκοε) ἀκήκοέ μου τὸ οὖς. v. 2. ftich. 2. in *Rom.* ita habetur: καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν. v. 3. ἀλλὰ πρὸς) ἀλλ' ἐγὼ πρὸς. ibid. ἐγὼ) deeft. v. 4. γὰρ) δὲ. v. 5. εἰς σοφίαν) σοφία. v. 6. ἔλεγχον στομ. μου, Κρίσει δὲ) δὲ ἔλεγχον τοῦ στόματός μου, κρίσιν δὲ. v. 8. αὐτοὶ ὑμεῖς κρ. γενέσθαι) ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε. ibid. (καλῶς γε λαλοῦντες) non habet. v. 9. in *Rom.* ita habetur: καλὸν γὰρ (à margine ἐὰν) ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς. εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ. v. 10. πρόσωπον θαυμάσετε) πρόσωπα θαυμάσεσθε. v. 11. οὐχὶ δειλία) οὐχ ἡ δίνα. ibid. ftich. 2. Φόβος δὲ Κυρίου) ὁ φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ. v. 12. Καὶ ἀποβήσεται) ἀποβήσεται δὲ. v. 13. θυμῷ μου) θυμοῦ. v. 14. ὀδοῦσί μου) ὀδοῦσι. ibid. ftich. 2. ἐν χερσί μου) ἐν χειρί. v. 15. (μὴ) abeft. ibid. ftich. 2. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ λαλήσω) ἦ μὴν λαλήσω. ib. (ὑμᾶς) deeft. v. 16. ftich. 2. εἰσελεύσεται ἐναντίον αὐτοῦ δόλος) ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται. v. 17. ftich. 1. in *Rom.* ita habetur: ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου. v. 19. ἵνα νῦν) ὅτι νῦν. v. 20. χρεία) χρήσῃ. v. 21. ftich. 1. ita in *Rom.* τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχε. v. 22. ὑπακούσω) ὑπακούσομαι.

Ἢ λαλήσεις, ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀπόκρισιν.

23. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ ἀνομίαι μου; τίνες εἰσί, δίδαξόν με.

με ἀποκρύπτῃ 24. Διατί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ;

*σε Ἥγησαι δέ με ὥσπερ ὑπεναντίον *σοι.

25. Ἢ ὥσπερ φύλλον κινέμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ;

χόρτον φερόμενον *Ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαι (δέ) μοι;

26. Ὅτι κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακά, καὶ περιέθηκάς μοι νεότητος ἁμαρτίας·

27. Ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι, καὶ ἐφύλαξάς μου πάντα τὰ ἔργα·

οἱ παλαιοῦνται Εἰς δὲ ῥίζας ποδῶν μου ἀφίκου· 28. ὃ παλαιοῦται ἶσα ἀσκῷ, ἢ ὥσπερ ἱμάτιον σητόβρωτον.

ΚΕΦ. ΙΔ'. XIV.

Βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς·

2. Ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν·

Ἀπέδρα δὲ ὥσπερ σκιά, καὶ οὐ μὴ στῇ.

3. Οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω;

Καὶ τοῦτον ἐποίησας ἐν κρίματι εἰσελθεῖν ἐπὶ σοῦ;

4. Τίς γὰρ ἔσται καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου; οὐδὲ εἷς,

5. Ἐὰν καὶ μιᾶς ἡμέρας γένηται ὁ βίος αὐτοῦ ÷ ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρὰ σοί· παρ' αὐτῷ

(Εἰς) χρόνον (γὰρ) ἔθου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ.

6. Ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ, καὶ ἐμοῦ. ἡσυχάσω

* εὐδοκήσῃ αὐτοῦ τὸν βίον ὥσπερ μισθωτός. * εὐδοκήσω μου

7. Ἔστι γὰρ δένδρῳ ἐλπίς·

Ἐὰν δὲ (καὶ) ἐκκοπῇ, πάλιν ἀνθήσει,

Καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλείπῃ·

8. Ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἡ ῥίζα αὐτοῦ,

Ἐν δὲ πέτρᾳ τελευτήσῃ τὸ στέλεχος αὐτοῦ, ἐάν. πέτραις

9. Ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσει,

Καὶ ποιήσει θερισμὸν ὥσπερ νεόφυτον·

10. Ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ᾤχετο,

Καὶ πεσὼν βροτὸς οὐκέτι ἐστί.

11. Χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα,

Ποταμὸς δὲ * ἐρημωθεὶς ξηρανθήσεται. ποταμοὶ

12. Ἄνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴ ἀναστῇ, * ἐρημωθέντες

Καὶ οὐ μὴ † συῤῥαφῇ, ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς παλαιωθῇ, ξηρανθήσονται

※ Καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν. † ἐξεγερθῇ

13. Εἰ

v. 22. stich. 2. λαλήσεις) ἢ λαλήσεις. ib. ἀπόκρισιν) ἀνταπόκρισιν. v. 23. τίνες εἰσί, δίδαξόν με) transposita. v. 24. stich. 1. in Rom. ita: διατί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ. ibid. stich. 2. ὥσπερ ὑπεν. σοι) ὑπεναντίον σοι. v. 25. Ἢ ὥσπερ) ἢ ὡς. ibid. stich. 2. χόρτον φερόμενον) χόρτῳ φερομένῳ. ib. (δὲ) abest. v. 26. καὶ περιέθηκάς μοι) περιέθηκας δέ μοι. v. 27. ἐν κωλύματι καὶ ἐφύλαξάς μου) ἐν κωλύματι, ἐφύλαξας δέ μου. ibid. stich. 2. ποδῶν) τῶν ποδῶν. v. 28. οἱ παλαιοῦνται) ὁ παλαιοῦται. CAP XIV. v. 3. stich. 2. ἐν κρίματι εἰσελθεῖν ἐπὶ σοῦ;) εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου. v. 4. ἔσται καθαρὸς, transposita. ibid. οὐδὲ εἷς) ἀλλ' οὐθείς. v. 5. μιᾶς ἡμέρας γένηται ὁ βίος) μία ἡμέρα ὁ βίος. ibid. stich. 2. παρ' αὐτῷ) παρ' αὐτοῦ. ib. st. 3. (γὰρ) deest. v. 6. ita habetur in Rom. ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ. καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον, ὥσπερ ὁ μισθωτός. v. 7. stich. 2. Ἐὰν δὲ καὶ) ἐὰν γάρ. ibid. πάλιν ἀνθήσει) ἔτι ἐπανθήσει. v. 8. stich. 2. ἐὰν δὲ πέτραις) ἐν δὲ πέτρᾳ. v. 9. stich. 2. Καὶ ποιήσει) ποιήσει δέ. v. 10. stich. 2. Καὶ πεσὼν) πεσὼν δέ. v. 11. stich. 2. in Rom. ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἐξηράνθη. v. 12. stich. 1. οὐ μὴ ἀναστῇ - - παλαιωθῇ) οὐ μὴν ἀναστῇ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συῤῥαφῇ.

13. Εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με ἐφύλαξεις,
Κρύψεις δέ με ἕως ἂν παύσηται σου ἡ ὀργή, καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ.
14. Ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, μήτι ζήσεται;
Συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ;
Ὑπομενῶ (σε) ἕως ἂν πάλιν γένωμαι·
15. Εἶτα καλέσεις (με), ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι·
Τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιοῦ. 16. Ἠρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου·
17. Ἐσφράγισας δέ μου τὰ ἁμαρτήματα ἐν βαλαντίῳ, καὶ ἐπεσημήνω εἴ τι ἄκων παρέβην.
18. ※ Καὶ πλὴν ὄρος πίπτον πεσεῖται,
※ Καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς·
※ 19. Λίθους ἐλέανεν ὕδατα,
※ Καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια τοῦ χώματος τῆς γῆς·
Καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας,
20. Ὤσας αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ᾤχετο·
(Καὶ) ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπόν (σου), καὶ * ἐξαπέστειλας ✕ αὐτόν. — ἐπέστησας αὐτῷ * ἐξαπεστάλη
21. Πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, οὐκ οἶδεν·
Ἐάν τε ὀλίγοι γένωνται, οὐκ ἐπίσταται.

22. Ἀλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ※ ἐπ' αὐτῷ ἤλγησαν·
Ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ※ ἐπ' αὐτῷ" ἐπένθησεν.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει·
2. Πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεύματος; — τίνα ἄρα
Ἐμπλήσει δὲ πόνον γαστρὸς,
3. Ἐλέγχων (με) ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, — κενοῖς
Καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος;
4. Ὅτι καί συ ἀπεποιήσω φόβον, — σοὶ
Συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι Κυρίου·
5. Ἔνοχος εἶ ῥήμασι στόματός σου,
Καὶ οὐ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν.
6. Ἐλέγξει σε τὸ σὸν στόμα, καὶ μὴ ἐγὼ,
Τὰ δὲ χείλη σου καταμαρτυρήσει σου.
7. Τί γάρ; μὴ πρῶτος ἄνθρωπος ἐγεννήθης;
Ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης;
8. Ἢ σύνταγμα Κυρίου ἀκήκοας;
Ἢ εἰς σὲ ἀφίκετο σοφία;
9. Τί γὰρ οἶδας ὃ οὐκ οἴδαμεν;
Ἢ τί σὺ νοήσεις ὃ οὐχὶ καὶ ἡμεῖς;
10. ※ Καίγε πρεσβύτης, καίγε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, ※
Βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις. ※

 11. Ὀλί-

V. 13. Φυλάξεις, Κρύψεις) ἐφύλαξας, ἔκρυψας. V. 14. stich. 3. σε ἕως ἂν πάλιν) ἕως πάλιν. V. 15. (με) abest. V. 17. τὰ ἁμαρτήματα) τὰς ἀνομίας. ibid. καὶ ἐπεσημ.) ἐπισημήνω δέ. V. 18. πεσεῖται) διαπεσεῖται. V. 19. ἐλέανεν) ἐλέαναν. V. 20. stich. 2. (Καὶ) abest. ibid. (σου) abest. ib. ἐξαπεστάλη) ἐξαπέστειλας. V. 21. stich. 2. Ἐάν τε) ἐὰν δέ. V. 22. stich. 2. ἐπ' αὐτῷ) deest. CAP. XV. V. 2. τίνα ἄρα) πότερον. ibid. πνεύματος; Ἐμπλήσει δὲ) πνεῦμα καὶ ἐνέπλησε. V. 3. (με) deest. ibid. κενοῖς ἐν λόγοις) οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις. V. 4. Ὅτι καί σοι) εἰ καὶ σύ. ibid. stich. 2. Κυρίου) τοῦ κυρίου. V. 5. stich. 2. Καὶ σὺ) οὐδέ. V. 6. Ἐλέγξει) ἐλέγξαι. ibid. stich. 2. καταμαρτυρήσει σου) καταμαρτυρήσουσιν σου. V. 7. ἄνθρωπος) ἀνθρώπων. V. 8. ἀκήκοας; Ἢ εἰς σὲ ἀφίκετο) ἀκήκοας; ἢ συμβούλῳ σοι ἐχρήσατο ὁ Θεός; εἰς δὲ σὲ ἀφίκετο. V. 9. stich. 2. σὺ νοήσεις, ὃ οὐχὶ) συνίεις σύ, ὃ οὐ.

※ 11. Ὀλίγα ὧν ἡμάρτηκας μεμαστίγωσαι·
Μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας.
12. Τί (ὅτι) ἐτόλμησεν ἡ καρδία σου;
ἐπήνεγ- Ἢ τί (σοι) ὑπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου;
καν 13. Ὅτι θυμὸν ἔρρηξας ἔναντι Κυρίου,
Ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα.
14. Τίς γὰρ ὢν βροτὸς, ὅτι ἔσται ἄμεμπτος,
Ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός;
15. Εἰ κατὰ ἁγίων ※ αὐτοῦ οὐ πιστεύει, (μέμψις)
Ὁ οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ,
(Ἄστρα δὲ οὐκ ἄμεμπτα)·
16. Ἔα δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ, πίνων ἀδικίαν ἴσα ποτῷ.
ἀναγ- 17. Ἀναγγελῶ (οὖν) σοι, σὺ δέ μου ἄκουε·
γέλλω. δὴ Ἃ δὲ ἑώρακα, * ἀναγγελῶ σοι,
* ἀναγ- 18. Ἃ σοφοὶ ἀνήγγειλαν, καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρες αὐτῶν.
γέλλω
19. Αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ,
Καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ᾽ αὐτούς.
ἀσεβῶν 20. Πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι·
Ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστῃ,
21. Ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὠσὶν αὐτοῦ·
Ὅταν δοκῇ ἤδη εἰρηνεύεσθαι, τότε ἥξει ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ.
22. Μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκότους· ἐντέταλται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας σιδήρου, ἐντέταλται
23. (Καταπίπτει δὲ εἰς ἐξάλειψιν,)
Καὶ κατατέτακται εἰς σῖτα γυψίν·
Οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτῶμα.
24. Ἡμέρα σκοτεινὴ στροβήσει αὐτὸν,
Ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει
Ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πεπτωκώς.
25. Ὅτι ἦρκε χεῖρας ἔναντι Κυρίου,
Ἔναντι δὲ Κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν·
26. Ἔδραμεν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει,
※ Ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ· παχεῖ
27. Ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ, νω τῆς ※
Καὶ ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρῶν (αὐτοῦ· ※ ※
Αἶνος δὲ αὐτοῦ ὕβρις.)
28. Αὐλισθείη δὲ πόλεις ἐρήμους, καὶ εἰσέλθοι εἰς οἴκους ἀοικήτους·
Ἃ δὴ ἐκεῖνος ἡτοίμασεν, ἄλλοι ἀποίσονται·
29. Οὔτε μὴ πλουτισθῇ, οὔτε μὴ μείνῃ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
Οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιὰν,
30. Οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ σκότος·
Τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος, μαραίνει
Καὶ ἐκπέσοι αὐτοῦ τὸ ἄνθος.

31. Μὴ

v. 12. (ὅτι) deest. ibid. (σοι) abest. v. 14. βροτὸς, ἔσται) βροτὸς, ὅτι ἔσται. v. 15. (μέμψις) abest. ibid. stich. 2. Ὁ οὐρανὸς) οὐρανὸς. ib. st. 3. abest à *Cod. Rom.* v. 16. ἀδικίαν ἴσα) ἀδικίας ἴσα. v. 17. in *Rom.* ἀναγγελῶ δέ σοι, ἄκουέ μου, ἃ δὴ ἑώρακα ἀναγγελῶ σοι. v. 18. ἀνήγγειλαν) ἐροῦσιν. v. 20. ἀσεβῶν) ἀσεβοῦς. v. 21. stich. 2. εἰρηνεύεσθαι, τότε ἥξει ἡ καταστρ. αὐτοῦ) εἰρηνεύειν, ἥξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή. v. 22. ἐντέτακται) ἐντέταλται. v. 23. stich. 1. uncis incl. abest à *Rom.* ibid. stich. 2. Καὶ κατατέτακται) κατατέτακται δέ. v. 24. Ἡμέρα) addit δέ. ibid. στροβήσει αὐτὸν) transposita. ib. stich. 3. πεπτωκώς.) πίπτων. v. 25. ἔναντι Κυρίου) ἐναντίον τοῦ Κυρίου. v. 26. stich. 2. Ἐν παχεχίνῳ τῆς ἀσπίδος) ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος. v. 27. stich. 2. μηρῶν αὐτοῦ·) μηρίων. ibid. st. 3. non habetur in *Rom.* v. 28. καὶ εἰσέλθοι) εἰσέλθοι δέ. ibid. stich. 2. Ἃ δὴ ἐκεῖνος ἡτοίμασεν) ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἡτοίμασαν. v. 29. τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ) transposita. ibid stich. 2. Οὐδὲ μὴ) οὐ μή. v. 30. σκότος) τὸ σκότος. ibid. stich. 2. μαραίνει) μαράναι. ib. st. 3. Καὶ ἐκπέσοι) ἐκπέσοι δέ.

31. Μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ·
Κενὰ γὰρ αὐτῷ ἀποβήσεται.
32. Ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται,
Καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ·
33. Τρυγηθείη δὲ ὥσπερ ὄμφαξ πρὸ ὥρας, καὶ ἐκπέσοι ὥσπερ ἄνθος ἐλαίας.
34. Μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος,
Πῦρ δὲ κατακαύσει οἴκους δωροδεκτῶν·
λήψονται 35. Καὶ ἐν γαστρὶ λήψεται ὀδύνας,
Ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενά,
πόνον Ἡ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

ΚΕΦ. Ιϛ΄. XVI.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰώβ, λέγει·
2. Ἀκήκοα τοιαῦτα πολλά·
Παρακλήτορες κακῶν πάντες ⨯ ὑμεῖς.
3. ÷ Τί γάρ˝; μὴ τάξις ἐστὶ ῥήμασι πνεύματος;
※ Ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνῃ˝;
4. Καὶ ἐγὼ δὲ καθ' ὑμᾶς λαλήσω·
Εἴγε ὑπέκειτο ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς,
Εἶτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν λόγοις,
Κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλήν·
5. Εἴη δὲ ἰσχὺς ἐν τῷ στόματί μου, καὶ κίνησιν χειλέων μου οὐ φείσομαι.
6. Ἐὰν γὰρ λαλήσω, οὐκ ἀλγήσω τὸ τραῦμά μου;
Ἐὰν δὲ καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τρωθήσομαι;
7. Νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκε, μωρόν, σεσηπότα,
8. ※ Καὶ ἐπελάβου μου· εἰς μαρτύριον ἐγενήθη, ἐγενήθην
Καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδός μου, κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη˝. ※ ※
9. 10. Ὀργῇ χρησάμενος κατέβαλλέ με,
Ἔβρυξε (δὲ) ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ· βέλη πειρατηρίων αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσεν.
Ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατό μοι,
Ὀξεῖ ἔπαισέ με εἰς σιαγόνα· ἐπὶ τὰ γόνατα
Ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμέ.
11. Παρέδωκε γάρ με ὁ Κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκου,
Ἐπὶ δὲ ἀσεβεῖς ἔῤῥιψέ με·
12. Εἰρηνεύοντα διεσκέδασέ με,
Λαβών με τῆς κόμης διέτιλε.
Κατέστησέ με ὥσπερ σκοπόν·
13. Ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφρούς μου, οὐ φειδόμενοι·
Ἐξέχεαν εἰς γῆν τὴν χολήν μου. ζωήν
14. Κατέβαλόν με πτῶμα ἐπὶ πτώματι·
Ἔδραμον ἐπ' ἐμὲ δυνατοί.
15. Σάκκον ἔῤῥαψα ἐπὶ βύρσῃ μου· ἔῤῥαψαν
Τὸ δὲ σθένος μου εἰς γῆν ἐσβέσθη· ἔσβεσαν
16. Ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δὲ βλεφάρων μου σκιὰ ※ θανάτου˝,

17. Ἄδικον

v. 31. stich. 2. αὐτῷ ἀποβήσεται) transposita. v. 33. ὥσπερ) ὡς, bis hoc versu. ibid. καὶ ἐκπέσοι) ἐκπέσοι δέ. v. 34. stich. 2. κατακαύσει) καύσει. v. 35. Καὶ ἐν γ. λήψονται) ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται. ibid. stich. 3. πόνον) δόλον. CAP. XVI. v. 4. Καὶ ἐγὼ δὲ) κἀγώ. ibid. stich. 2. Εἴγε ὑπέκειτο) εἰ ὑπέκειτό γε. ib. ἐμῆς ψυχῆς) ψυχῆς abest. stich. 3. λόγοις) ῥήμασι. v. 5. καὶ κίνησιν) κίνησιν δέ. v. 6. μου) abest. v. 8. ἐγενήθην) ἐγενήθη. v. 9. 10. κατέβαλλε) κατέβαλε. ibid. stich. 2. (δὲ) abest. ib. ὀδόντας αὐτοῦ· βέλη πειρατηρίων) ὀδόντας, βέλη πειράτων. ib. ἔπεσεν) ἔπεσαν. ib. st. 4. ἐπὶ τὰ γ.) εἰς τὰ γόνατα. ib. st. 5. ἐπ' ἐμέ.) ἐπ' ἐμοί. v. 11. ἀδίκου) ἀδίκων. stich. 2. ἀσεβεῖς) ἀσεβέσιν. v. 13. stich. 2. εἰς γῆν τὴν ζωήν μου) εἰς τὴν γῆν τὴν χολήν μου. v. 14. stich. 2. ἐπ' ἐμὲ δυνατοί.) πρός με δυνάμενοι. v. 15. βύρσῃ) βύρσης. ibid. stich. 2. εἰς γῆν ἔσβεσαν) ἐν γῇ ἐσβέσθη. v. 16. βλεφάρων) βλεφάροις. ibid. θανάτου) deest.

17. Ἄδικον γὰρ οὐδὲν ἦν ἐν χερσί μου·
Εὐχὴ δὲ μου καθαρά.

18. Γῆ μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ᾽ αἵματι σαρ-
ῒῆς κραυ- κός μου, μηδὲ εἴη τόπος τῇ κραυγῇ
γῆς μου,

19. Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου,
Ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις·

20. Ἀφίκοιτο ἡ δέησίς μου πρὸς Κύριον,
Ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάξαι ὁ ὀφθαλμός
μου·

μου 21. Εἴη δὲ ὁ ἔλεγχός ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίου,
υἱὸς ※ Καὶ υἱῷ ἀνθρώπου τῷ πλησίον
αὐτοῦ˙.

22. Ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἥκουσί μοι·
Ὁδῷ δὲ ᾗ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι, πο-
ρεύσομαι.

ΚΕΦ. ΙΖ΄. XVII.

Ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος·
Δέομαι δὲ ταφῆς, καὶ οὐ τυγ-
χάνω.

2. Λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιήσω;

3. Ἔκλεψαν δὲ (μου) ἀλλότριοι τὰ ὑ-
πάρχοντά μου. ※ Τίς ἐστιν οὗτος;
※ τῇ χειρί μου συνδεθήτω.

ἔκρυψαν 4. Ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρο-
※ νήσεως,
ἂν ※ Διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς.

5. Τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας· ※
Ὀφθαλμοὶ δὲ (μου) ἐφ᾽ υἱοῖς αὐτῶν ※
ἐτάκησαν˙. ※

6. Ἔθου δέ με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, καὶ
ἀπέβην αὐτοῖς γέλως.

7. Πεπήρωνται δὲ ἀπὸ ὀργῆς (σου) οἱ
ὀφθαλμοί μου,
Καὶ πεπολιόρκημαι ὑπὸ πάντων με-
γάλως·

8. Θαῦμα ἔσχεν ἀληθινοὺς ἐπὶ τούτοις.
Δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη· Δικαίῳ

9. Σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν, γὰρ πα-
Καὶ ὁ καθαρὸς χερσὶν ἀναλάβοι ράνομος
θάρσος. ἐπανέστη.

10. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε,
καὶ δεῦτε δή· οὐ γὰρ εὑρίσκω ἐν ὑ-
μῖν ἀληθές.

11. Αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ, Καὶ. δρό-
Ἐῤῥάγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μῳ
μου.

12. Νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκαν·
Φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους.

13. Ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ᾅδης μου ὁ οἶκος,
Ἐν δὲ γνόφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνή·

14. Θάνατον προσεκαλεσάμην πατέρα
μου εἶναι,
Μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν, σαπρίαν.

15. Ποῦ οὖν μου ἔτι ἡ ἐλπίς;
Ἢ τὰ ἀγαθά μου ὄψομαι (ἔτι);

16. Ἢ μετ᾽

v. 17. Ἄδικον γὰρ) ἄδικον δέ. v. 18. σαρκὸς) τῆς σαρκός. ibid. τῇς κραυγῆς) τῇ κραυγῇ. v. 19. μάρτυς) addit μου. v. 20. ἡ δέησίς μου) transposita. ib. stich. 2. στάξαι ὁ ὀφθ. μου) στάζοι μου ὁ ὀφθ. v. 21. ὁ ἔλεγχός μου ἔναντι) ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι. ibid. stich. 2. υἱὸς) υἱῷ. v. 22. ἥκουσί μοι) ἥκασιν. CAP. XVII. v. 2. ποιήσω) ποιήσας. v. 3. ἀλλότριοι τὰ ὑπάρχοντα) transposita. v. 4. ἔκρυψαν) ἔκρυψας. ibid. stich. 2. ἂν μὴ) οὐ μή. v. 5. stich. 2. (μου) deest. v. 6. ἔθου) adjicit δέ. ibid. καὶ ἀπέβην αὐτοῖς γέλως) γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην. v. 7. Πεπήρωνται δὲ) πεπώρωνται γάρ. ib. (σου) abest. ib. stich. 2. Καὶ) deest. ib. ὑπὸ πάντων μεγάλως) transposita. v. 8. ἐπὶ τούτοις) ἐπὶ τούτῳ. ibid. stich. 2. in Rom. δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη. v. 9. stich. 2. Καὶ ὁ καθαρὸς χερσὶν) καθαρὸς δὲ χεῖρας. v. 10. δεῦτε) addit δή. v. 11. Καὶ ἡμέραι) αἱ ἡμέραι. ibid. δρόμῳ) βρόμῳ. v. 12. ἔθηκαν) ἔθηκα. v. 14. προσεκαλεσάμην) ἐπεκαλεσάμην. v. 15. ἔτι ἡ) ἔτι ἐστὶν ἡ. ibid. stich. 2. (ἔτι) abest.

16. Ἡ μετ᾽ ἐμοῦ εἰς τὸν ᾅδην καταβήσεται;
※ Ἡ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα; ※

ΚΕΦ. ΙΗ΄. XVIII.

Βαλδὰς Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει·
2. Μέχρι τίνος οὐ παύσῃ;
Ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν.
3. Ἱνατί δὲ ὥσπερ τετράποδα σεσιωπήκαμεν ἐναντίον σου;
4. Κέχρησαι δὲ ὀργῇ.
Τί γάρ; ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, ἀοίκητος ἔσται ἡ ὑπ᾽ οὐρανόν;
ἡ γῆ Ἡ καταστραφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων;
5. Καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται,
Καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτοῦ ἡ φλόξ·
6. Τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ αὐτοῦ,
Ὁ δὲ λύχνος αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ σβεσθήσεται.
7. Θηρεύσειαν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἐλάχιστοι, καὶ σφαλείη αὐτοῦ ἡ βουλή.
8. Ἐμβληθείη δὲ ὁ ποῦς αὐτοῦ ἐν παγίδι,
Καὶ ἐν δικτύῳ εἱλιχθείη·
ἔλθοιεν κατισχύσουσι * διψῶντες 9. Ἔλθοισαν δὲ ἐπ᾽ αὐτὸν παγίδες (κύκλοθεν, καὶ) ※ κατισχύσει ἐπ᾽ αὐτὸν * διψῶντας· 10. κέκρυπται δὲ ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ,
※ Καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβον τρίβων κύκλοθεν. ※
11. (Καὶ) ὀλέσειαν αὐτὸν ὀδύναι· πολλοὶ πολλῶν δὲ περὶ πόδας αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ ἔλθοι στενῷ,
12. Καὶ πτῶμα αὐτῷ ἡτοίμαστο ἐξαίσιον.
13. Βρωθείησαν αὐτοῦ κλῶνες ποδῶν,
Κατέδεται δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα θάνατος. ὤμια
14. Ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις·
Σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη (καὶ) αἰτίᾳ βασιλικῇ,
15. ※ Κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ (καὶ) ἐν παιδὶ αὐτοῦ. σώματι
Κατασπαρήσεται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ ※
θείῳ· 16. ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι ※
αὐτοῦ ξηρανθήσονται, καὶ ἐπάνω- ※
θεν ἐπιπεσεῖται θερισμὸς αὐτοῦ. ※
17. Τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, καὶ ※ οὐχ ὑπάρχοι ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω·
18. (Καὶ) ἀπώσειαν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος.
19. Οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ,
Οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ᾽ οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ·
Ἀλλ᾽ ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἕτεροι. ἐντὸς
20. Ἐπ᾽ αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι·
Πρώτους δὲ ἔσχε θαῦμα.

v. 16. εἰς τὸν ᾅδην καταβήσεται) εἰς ᾅδην καταβήσονται. CAP. XVIII. v. 1. Βαλδὰς) Βαλδάδ. v. 3. Ἱνατί) διατί. v. 4. stich. 1. in Rom. κέχρηται σοι ὀργῇ. ibid. st. 2. ἔσται) deest. ibid. st. 3. ἡ γῆ) ὄρη. v. 5. stich. 2. ἀναβήσεται αὐτοῦ) ἀποβήσεται αὐτῶν. v. 6. διαίτῃ αὐτοῦ) αὐτοῦ abest. ibid. stich. 2. αὐτοῦ) deest. v. 7. in Rom. θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή. v. 8. Ἐμβληθείη) ἐμβέβληται. ibid. stich. 2. Καὶ) deest. ib. εἱλιχθείη, ἑλιχθείη. v. 9. in Rom. ἔλθοισαν δὲ ἐπ᾽ αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ᾽ αὐτὸν διψῶντας. v. 10. κέκρυπται δὲ) δὲ abest. ibid. & v. 11. in Rom. ἐπὶ τρίβον. κύκλῳ ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι. πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ. v. 12. Καὶ πτῶμα) πτῶμα δὲ. ibid. ἡτοίμαστο) ἡτοίμασται. v. 13. stich. 2. τὰ ὤμια) τὰ ὡραῖα. v. 14. stich. 2. (καὶ) deest. v. 15. καὶ ἐν σώματι αὐτοῦ) ἐν παιδὶ αὐτοῦ. ibid. stich. 2. Κατασπαρήσεται) κατασπαρήσονται. v. 17. ὑπάρχοι) ὑπάρξει. v. 18. Καὶ ἀπώσειαν) ἀπώσειεν. v. 19. ἐν τῷ λαῷ) ἐν λαῷ. ibid. stich. 3. ἐντὸς) ἐν τοῖς.

21. Οὗτοί εἰσιν οἶκοι ἀδίκων, οὗτος δὲ τόπος τῶν μὴ εἰδότων τὸν Κύριον.

ΚΕΦ. ΙΘʹ. XIX.

Υπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Ἕως πότε ἔγκοπον ποιήσετε τὴν ψυχήν μου, καὶ καθελεῖτέ με λόγοις;
3. Γνῶτε μόνον, ὅτι ὁ Κύριος ἐποίησέ μοι οὕτως· (καὶ) καταλαλεῖτέ με, οὐκ αἰσχυνόμενοί (με καὶ) ἐπίκεισθέ μοι.
4. Ναὶ δὴ ἐγὼ ἐπ' ἀληθείας ἐπλανήθην,
ἐν Καὶ παρ' ἐμοὶ αὐλίζεται πλάνος,
÷ λαλῆσαι ῥῆμα ὃ οὐκ ἔδει, τὰ δὲ
÷ ῥήματά μου πλανᾶται, καὶ οὐκ
÷ ἐπὶ καιροῦ.
5. Ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε,
Ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνείδει·
6. Γνῶτε οὖν ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν ὁ ταράξας με,
Ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὕψωσεν.
λαλῶ 7. Ἰδοὺ γελῶ ὀνείδη, καὶ οὐ λαλήσω·
Κεκράξομαι, καὶ οὐδαμοῦ κρίμα.
8. Κύκλῳ περιῳκοδόμημαι, καὶ οὐ μὴ διαβῶ·
Ἐπὶ δὲ ἀτραπούς μου σκότος ἔθετο.
9. Τὴν δόξαν μου ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσε, καὶ ἀφεῖλε στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου·
10. διέσπασέ δέ με κύκλῳ, καὶ ᾠχόμην·
Ἐξέκοψε δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου.
11. Δεινῶς δέ μοι ὀργῇ ἐχρήσατο,
Ἡγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν·
12. Ὁμοθυμαδὸν αὐτοῦ ἦλθεν τὰ πειρατήρια ἐπ' ἐμὲ, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν (με) ἐγκάθετοι.
13. Ἀπ' ἐμοῦ (δὲ) ἀπέστησαν ἀδελφοί μου,
Ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ·
Οἱ φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν, 14. (καὶ) οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου,
Καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου· ἰδόντες
15. γείτονες οἰκίας, (θεράποντες) θεράπαιναί τε μου, οἰκεῖοι
Ἀλλογενὴς ἐγενόμην ἐναντίον αὐτῶν·
16. θεράποντα (δέ) μου ἐκάλεσα, θεράποντας
καὶ οὐχ * ὑπήκουσέ (μου), * ὑπήκουσαν
Στόμα δέ μου ἐδέετο † αὐτοῦ. † αὐτῶν
17. Καὶ ἱκέτευον τὴν γυναῖκά μου,
Καὶ προσεκαλούμην ÷ κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου·
18. Οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο, ἀπείπαντο
Ὅταν ἀναστῶ, κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν.
19. Ἐβδελύξαντο (δέ) με οἱ εἰδότες με·
Καὶ οὓς ἠγάπων, ἐπανέστησάν μοι.

20. Ἐν

v. 21. οἶκοι) οἱ οἶκοι. ibid. τόπος) ὁ τόπος. CAP. XIX. v. 2. in Rom. ἕως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχήν μου, καὶ καθαιρεῖτέ με λόγοις; v. 3. μοι οὕτως· καὶ καταλ. με) με οὕτως. καταλαλεῖτέ μου. ibid. καὶ ἐπίκεισθε) καὶ deest. v. 4. ἐγὼ ἐπ' ἀληθείας) transposita. ibid. stich. 2. Καὶ ἐν ἐμοὶ) παρ' ἐμοὶ δέ. ib. ῥῆμα ὃ ουκ ἔδει) ῥήματα ἃ οὐκ ἔδει. v. 6. ὅτι ὁ Κύριος) οὖν ὅτι κύριος. ib. με) abest. v. 7. λαλῶ ὀνείδη, καὶ οὐ) γελῶ ὀνείδει, οὐ. v. 8. stich. 2. δὲ ἀτραπούς μου σκ.) πρόσωπόν μου σκότος. v. 9. Τὴν δόξαν μου ἀπ') τὴν δὲ δόξαν. ibid. καὶ ἀφεῖλε) ἀφεῖλε δέ. v. 10. δέ με) δὲ abest. v. 11. Δεινῶς) addit δέ. v. 12. αὐτοῦ ἦλθεν) δὲ ἦλθον. ibid. ἐπ' ἐμὲ) αὐτοῦ ἐπ' ἐμοί. ib. (με) abest. v. 13. δὲ ἀπέσ. ἀδελφοί) ἀδελφοί μου ἀπέστησ. ibid. stich. 3. Οἱ φίλοι) φίλοι. v. 14. (καὶ) deest. ibid. stich. 2. οἱ ἰδόντες μου) καὶ οἱ εἰδότες μου. v. 15. οἰκεῖοι) οἰκίας. ibid. (θεράποντες) abest. ib. θεράπαιναί τε) addit μου. ib. ἐγενόμην) ἤμην. v. 16. in Rom. θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ ὑπήκουσε. στόμα δὲ μου ἐδέετο. v. 17. stich. 2. Καὶ προσεκ.) προσεκαλούμην δέ. v. 18. ἀπείπαντο) ἀπεποιήσαντο. v. 19. δέ με οἱ εἰδότες με· Καὶ οὓς ἠγάπων) με οἱ ἰδόντες με. οὓς δὴ ἠγαπήκειν.

20. Ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν σάρκες μου,
ὀδύναις Τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται.
21. (Ἐγγίσατέ μοι), ἐλεήσατέ με, ὦ φίλοι, ἐλεήσατέ με·
Χεὶρ γὰρ Κυρίου ἐστὶν ἡ ἁψαμένη μου.
22. Διατί δέ με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ Κύριος;
Ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε.
23. Τίς γὰρ ἂν δώη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα,
24. ※ Ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ,
Ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι ※ εἰς μαρτύριον;
25. Οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς·
σῶμα 26. Ἀναστήσει δέ μου τὸ δέρμα τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα.
Παρὰ γὰρ Κυρίου μοι ταῦτα συνετελέσθη,
27 Ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι,
Ἃ οἱ ὀφθαλμοί μου ἑωράκασι, καὶ οὐκ ἄλλος· πάντα δέ μοι συντετέλεσται ἐν κόλπῳ.
ἐροῦμεν 28. Εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε· τί ἐροῦμεν ἐναντίον αὐτοῦ;
εὕρητον Καὶ ῥίζαν λόγου εὑρήσομεν ἐν αὐτῷ·
κρίματος 29. Εὐλαβήθητε δὲ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος.

Θυμὸς γὰρ ἐπ᾽ ἀνόμοις ἐπελεύσεται,
Καὶ τότε γνώσονται, ποῦ αὐτῶν ἡ * ὕλη ἐστίν. ὅτι οὐδαμοῦ * ἰσχύς

ΚΕΦ. Κ΄ XX.

Ὑπολαβὼν δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, λέγει·
2. Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανόν (σε εἶναι, καὶ) ἀντερεῖν σε ταῦτα·
Καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ ἐγώ. συνιέναι
3. ※ Παιδείαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, σου
Καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεώς μου ἀποκρίνεταί μοι. ※ σου ※
4. Μὴ ταῦτα ἔγνως ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀφ᾽ οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς; ※ ※
5. Εὐφροσύνη γὰρ ἀσεβῶν πτῶμα ἐξαίσιον,
Χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια. ἀσεβῶν
6. Ἐὰν ἀναβῇ εἰς οὐρανὸν τὰ δῶρα αὐτοῦ,
Ἡ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ἅψηται·
7. Ὅταν δοκῇ ἤδη ἐστηρίχθαι, τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται·
Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν, ἐροῦσι· ποῦ ἐστιν; εἰδότες
8. Ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ μὴ εὑρεθῇ,
Ἔπτη δὲ ὥσπερ φάντασμα νυκτερινόν.
9. ※ Ὀφθαλμὸς παρέβλεψε, καὶ οὐ προσθήσει, ※
Καὶ οὐ προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ οὐκέτι. ※ ※

 10. Τοὺς

v. 20. σάρκες) αἱ σάρκες. ibid. stich. 2. ὀδύναις) ὀδοῦσιν. v. 21. stich. 1. in Rom. ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με ὦ φίλοι. ibid. stich. 2. ἐστὶν ἡ ἁψ. μου) ἡ ἁψαμένη μου ἐστίν. v. 22. δέ) abest. v. 23. δώη) δοίη. v. 24. ἢ) καί. v. 26. Ἀναστήσει δέ μου τὸ σῶμα τὸ) ἀναστῆσαι τὸ δέρμα μου τό. ibid. stich. 2. μοι ταῦτα transposita. v. 27. stich. 2. οἱ ὀφθαλμοί μου ἑωράκασι) ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε. v. 28. ἐναντίον αὐτοῦ) ἔναντι αὐτοῦ. ibid. stich. 2. εὕρητον) εὑρήσομεν. v. 29. δὲ καὶ) δὴ καί. ibid. κρίματος) ἐπικαλύμματος. ib. stich. 2. ἐπ᾽ ἀνόμοις) ἐπ᾽ ἀνόμους. ib. st. 3. ὅτι οὐδαμοῦ αὐτῶν ἡ ἰσχύς ἐστιν.) ποῦ ἐστι αὐτῶν ἡ ὕλη. CAP. XX. v. 2. (σε εἶναι, καὶ) non habet. ibid. stich. 2. συνιέναι) συνίετε. ib. ἢ ἐγώ) ἢ καὶ ἐγώ. v. 3. σου) μου. ibid. stich. 2. συνέσεώς σου) σου deest. v. 5. γάρ) δέ. ibid. stich. 2. ἀσεβῶν) παρανόμων. v. 6. τὰ δῶρα αὐτοῦ) transposita. v. 7. Ὅταν δοκῇ ἤδη ἐστηρίχθαι) ὅταν γὰρ δοκῇ ἤδη κατεστηρίχθαι. v. 8. stich. 2. φάντασμα) φάσμα. v. 9. stich. 2. Καὶ οὐ) καὶ οὐκ ἔτι. ibid. οὐκέτι) deest.

※ 10. Τὲς υἱὲς αὐτε̃ θλάσειαν ἥτῖονες·
ψηλα- Αἱ δὲ χεῖρες αὐτε̃ πυρσεύσαισαν ὀδύνας.
φήσεσιν 11. Ὀσᾶ αὐτε̃ ἐνεπλήσθη νεότητος αὐτε̃,
※ Καὶ μετ' αὐτε̃ ἐπὶ χώματος κοιμη-
※ θήσεται".
ἐγλυκάν- 12. Ἐὰν γλυκανθῇ ἐν σόματι αὐτε̃ κακία,
θη Κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν
αὐτε̃·
13. (Οὐ) φείσεται αὐτῆς, καὶ ἐκ ἐγ-
καταλείψει αὐτὴν,
συνάξει Καὶ συνέξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τε̃ λάρυγ-
γος αὐτε̃, 14. καὶ ἐ μὴ δυνηθῇ
βοηθῆσαι ἑαυτῷ.
Χολὴ ἀσπίδος ἐν γασρὶ αὐτε̃ (καὶ
πόνος)·
15. Πλε̃τος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμε-
θήσεται, ἐκ κοιλίας αὐτε̃,
(Ἐξ οἰκίας δὲ αὐτε̃) ἐξελκύσει αὐ-
τὸν ἄγγελος (θανάτε).
θυμὸς 16. Θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσει,
Καὶ ἀνέλοι αὐτὸν γλῶσσα ὄφεως.
17. Μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων, μηδὲ νο-
μὰς μέλιτος καὶ βετύρε.
18. Εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασε
(Σχοίη δὲ) πλε̃τον ἐξ ἐ ἐ γεύσεται,
ἀκατα- ὥσπερ σρύχνον ἀμάσητον, ἀκα-
πάτητον τάποτον.
ἔθρασεν 19. Πολλῶν γὰρ ἀδυνάτων οἴκες ἔθλασε,
Δίαιταν δὲ (αὐτῶν) ἥρπασε, καὶ ἐκ
ἔσησε.
20. ※ Διὰ τε̃το ἐκ ἔσαι αὐτῷ σωτηρία ἔσῃ
ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτε̃, ※
(Οὐδὲ ἀνθήσει αὐτε̃ τὰ ἀγαθά·) ※
Ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτε̃ ἐ σωθήσεται. ※
21. Οὐκ ἔσιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν ※
αὐτε̃· ※
Διὰ τε̃το ἐκ ἀνθήσει αὐτε̃ τὰ ἀγαθά". ※
22. Ὅταν δοκῇ ἤδη πεπληρῶσθαι, θλι-
βήσεται·
Πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύ-
σεται, 23. εἴ πως ἂν πληρῶσαι γασέ- καὶ πλη-
ρα αὐτε̃. ρώσει
Ἐπαποσεῖλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς,
ῥίψαι δὲ ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας·
24. Καὶ ἐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς σιδήρε,
Τρώσαι (δὲ) αὐτὸν τόξον χάλκεον,
25. Καὶ διεξέλθοι διὰ σώματος αὐτε̃
βέλος.
Ἄστρα δὲ ἐν διαίταις αὐτε̃ (μὴ) πε- Ἄνδρα
ριπατήσαι·
Ἐπ' αὐτῷ φόβοι, 26. καὶ πᾶν σκό-
τος αὐτὸν ὑπομείναι·
Κατέδεται (δὲ) αὐτὸν πῦρ ἄσβεσον,
Καὶ κακώσαι αὐτε̃ ἐπήλυτος τὸν οἶκον.
27. Ἀνακαλύψαι αὐτε̃ ὁ ἐρανὸς τὰς
ἀνομίας·
Γῆ δὲ ἐπαναςαίη αὐτῷ.

28. Ἐλ-

v. 10. θλάσειαν) ὀλέσαισαν. ibid. ſtich. 2. ψηλαφήσεσιν) πυρσεύσαισαν. v. 11. ἐνεπλήσθη) ἐνεπλήσθησαν. v. 12. ἐγλυκάνθη) ἐὰν γλυκανθῇ. v. 14. (καὶ πόνος) deeſt. v. 15. ἐκ κοιλίας) ἐξ οἰκίας. ibid. ſtich. 2. (Ἐξ οἰκίας δὲ αὐτε̃) deſunt. ib. (θανάτου) deeſt. v. 16. θυμὸς) θυμὸν. ibid. θηλάσει) θηλάσειεν. ibid. ſtich. 2. Καὶ ἀνέλοι) ἀνέλοι δέ. v. 18. ſtich. 2. (Σχοίη δὲ) non habet. ibid. σρύχνον ἀμάσητον ἀκαταπάτητον) σρίφνος ἀμάσητος ἀκατάποτος. v. 19. ἀδυνάτων οἴκες ἔθρασεν) δυνατῶν οἴκους ἔθλασεν. ibid. ſtich. 2. (αὐτῶν) deeſt. v. 20. ſtich 1. in Rom. οὐκ ἔσιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν. ibid. ſtich. 2. uncis inclus. deeſt in Rom. Edit. v. 21. ſtich. 2. habet hoc ſupplementum Edit. Rom. v. 22. Ὅταν) addit δέ. v. 23. καὶ πληρώσει) εἴ πως ἂν πληρῶσαι. ibid. ῥίψαι δὲ ἐπ') νίψαι ἐπ'. v. 24. ſtich. 2. (δὲ) abeſt. v. 25. Καὶ διεξέλθοι) διεξέλθοι δέ. ibid. ſtich. 2. Ἄνδρα) ἄστρα. ib. μὴ περιπατήσαι) περιπατήσαισαν. v. 26. καὶ πᾶν σκ. αὐτὸν) πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ. ibid. ſtich. 2. (δὲ) abeſt. ib. ἄσβεστον) ἄκαυστον. ib. ſtich. 3. Καὶ κακώσαι) κακώσαι δέ. v. 27. Ἀνακαλύψαι) addit δέ.

28. Ἑλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος·
(Καὶ) ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ.
29. Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου,
Καὶ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

ΚΕΦ. ΚΑ΄. XXI.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Ἀκούσατέ (μου) ἀκούσατέ μου τῶν λόγων,
Ἵνα μὴ εἴη μοι αὕτη παρ᾽ ὑμῶν παράκλησις.
3. Βαστάσατέ με, ἐγὼ δὲ λαλήσω·
Εἶτα μή μου καταγελᾶτε.
4. Τί γάρ; μὴ (ἐξ) ἀνθρώπου ἡ ἔλεγξίς μου;
Καὶ διατί οὐ θυμωθήσομαι;
5. Ἐμβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε,
σόμα χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι.
6. Ἐάν τε γὰρ μνησθῶ, ἐσπούδακα·
Ἔχουσι δέ με τὰς σάρκας ὀδύναι.
7. Διατί (δὲ) ἀσεβεῖς ζῶσι,
Πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ;
8. Ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν,
Τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.
9. Οἱ οἶκοι αὐτῶν εὐθηνοῦσι, φόβος δὲ οὐδαμοῦ·
Μάστιξ δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ᾽ αὐτοῖς.
10. Ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησε,
Διεσώθη δὲ αὐτῶν ἡ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ οὐκ ἔσφαλε.
11. Μένουσι δὲ ὥσπερ πρόβατα αἰώνια·
Τὰ δὲ παιδία αὐτῶν προσπαίζει αὐτοῖς,
12. Ἀναλαμβάνοντα ψαλτήριον καὶ κιθάραν,
Καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ.
13. Συνετέλεσαν ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν,
Ἐν δὲ ἀναπαύσει ᾅδου ἐκοιμήθησαν.
14. Λέγει δὲ (ὁ ἀσεβὴς) τῷ Κυρίῳ· ἀπόστα ἀπ᾽ ἐμοῦ·
Τὰς ὁδούς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι.
15. ※ Τί ἱκανὸς ὅτι δουλεύσωμεν αὐτῷ;
Καὶ τίς ὠφέλεια ὅτι ἀπαντήσωμεν αὐτῷ; ※ ※
16. Ἐν χερσὶ γὰρ αὐτῶν ἦν τὰ ἀγαθὰ,
ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐ καθορᾷ. καθαρά
17. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται,
Ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφὴ,
Καὶ ὠδῖνες αὐτοὺς ἕξουσιν ἀπὸ ὀργῆς· αὐτοῖς
18. Ἔσονται δὲ ὥσπερ ἄχυρα πρὸ ἀνέμου,
Ἢ ὥσπερ κονιορτὸς ὃν ὑφείλατο λαῖλαψ.

v. 28. stich. 2. (Καὶ) deest. v. 29. stich. 2. αὐτοῦ) αὐτῷ. CAP. XXI. v. 2. (μου) abest. ibid. stich 2. εἴη μοι αὕτη παρ᾽ ὑμῶν παρ.) ἦ μοι παρ᾽ ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις. v. 3. Βαστάσατέ) ἄρατέ. ibid. stich. 2. in Rom. εἶτ᾽ οὐ καταγελάσετέ μου. v. 4. (ἐξ) deest. ibid. ἡ ἔλεγξίς μου) transposita. ib. st. 2. Καὶ διατί) ἢ διὰ τί. v. 5. in Rom. εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε, χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι. v. 7. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. πλούτῳ) ἐν πλούτῳ. v. 8. stich. 2. ὀφθαλμοῖς αὐτῶν) αὐτῶν deest. v. 10. stich. 2. ἡ ἐν) ἐν. v. 11. ὥσπερ) ὡς. ibid. stich. 2. προσπαίζει αὐτοῖς) προσπαίζουσιν. v. 12. Ἀναλαμβάνοντα) ἀναλαβόντες. v. 13. Συνετέλεσαν) addit δὲ. v. 14. (ὁ ἀσεβὴς) deest. ibid. τῷ Κυρίῳ) κυρίῳ. ib. stich. 2. Τὰς ὁδοὺς) ὁδὸν. v. 15. δουλεύσωμεν) δουλεύσομεν. ibid stich. 2. ἀπαντήσωμεν) ἀπαντήσομεν. v. 16. αὐτῶν ἦν) transposita. ibid. οὐ καθορᾷ) οὐκ ἐφορᾷ. v. 17. stich. 3. Καὶ ὠδῖνες αὐτοὺς) ὠδῖνες δὲ αὐτάς. v. 18. πρὸ ἀν.) ὑπ᾽ ἀνέμου. ibid. stich. 2. ὑφείλατο) ὑφείλετο.

19. Ἐκλείποι υἱοῖς ※ αὐτῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῦ·
※ Ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται.
20. Ἴδοιεν δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ τὴν ἑαυτῦ σφαγήν,
Καὶ ὑπὸ Κυρίϋ μὴ διασωθείη.
τὸ 21. ※ Ὅτι τί θέλημα αὐτῦ ἐν οἴκῳ αὐτῦ μετ' αὐτόν;
※ ※ Καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτῦ διηρέθησαν.
22. Πότερον ἐχὶ ὁ Κύριός ἐςιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιςήμην;
σοφὸς Αὐτὸς δὲ φόνυς διακρινεῖ.
ἀφροσύνης 23. ※ Οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτῦ,
Ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν·
24. Τὰ δὲ ἔγκατα αὐτῦ πλήρη ςέατος,
Ὁ δὲ μυελὸς αὐτῦ διαχεῖται·
25. Ὁ δέ γε τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, ἐ φαγὼν ἀγαθὸν ἐδέν·
26. Ὁμοθυμαδὸν δὲ (οἱ υἱοὶ αὐτῦ) ἐπὶ γῆς κοιμηθήσονται,
Σαπρία δὲ αὐτὸς ἐκάλυψεν (ἐπὶ γῆς).
27. Ὥστε οἶδα ὑμᾶς, ὅτι τόλμῃ ἐπίκεισθέ μοι,
Ὥστε 28. ※ Ὅτι ἐρεῖτε· πῦ ἐςιν οἶκος * ἄρχοντος,
* ἀρχαῖος ※ Καὶ πῦ ἐςιν σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν;
※ ※ 29. Ἐρωτήσατε παραπορευομένυς ὁδὸν,
ἀπαλλοτριωθήσεται Καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν ἐκ ἀπαλλοτριώσετε.

30. Ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κυφίζεται ὁ πονηρὸς, ※ ※
(Καὶ) εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτῦ ἀπαχθήσονται. ἀπαχθήσεται
31. Τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῦ τὴν ὁδὸν αὐτῦ; ※ ※
Καὶ ἃ αὐτὸς ἐποίησε, τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ; ※ ※
32. Καὶ αὐτὸς εἰς τάφυς ἀπηνέχθη, ※
Καὶ ἐπὶ σωρῷ ἠγρύπνησεν. ※
33. Ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάῤῥυ· ※ ※
Καὶ ὀπίσω αὐτῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, ※ ※
Καὶ ἔμπροσθεν αὐτῦ ἀναρίθμητοι. ἀριθμητοί
34. Πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά;
Τὸ δὲ ἀφ' ὑμῶν καταπαῦσαί με ἐδὲν ἐςιν.

ΚΕΦ. ΚΒʹ. XXII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει·
2. Πότερον ἐχὶ ὁ Κύριός ἐςιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιςήμην;
3. Τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦς ἄμεμπτος τοῖς ἔργοις;
Ἢ ὠφέλεια (αὐτῷ), ὅτι ἁπλώσῃς τὴν ὁδόν σε;
4. Ἢ λόγον σε ποιέμενος ἐλέγξει σε, καὶ συνεισελεύσεταί σοι εἰς κρίσιν;
5. Πότε-

v. 19. υἱοῖς) υἱούς. v. 20. Ἴδοιεν δὲ οἱ) ἴδοισαν οἱ. ibid. ſtich. 2. Καὶ ὑπὸ Κυρίϋ) ἀπὸ δὲ κυρίϋ. v. 21. μετ' αὐτόν;) μετ' αὐτοῦ. v. 22. ſtich. 2. σοφὸς διακρινεῖ) φόνυς διακρίνει. v. 23. ἀφροσύνης) ἀπλοσύνης. v. 24. ſtich. 2. Ὁ δὲ μυελὸς) μυελὸς δὲ. v. 25. γὲ) abeſt. ibid. ἀγαθὸν οὐδὲν) transpoſita. v. 26. (οἱ υἱοὶ αὐτοῦ) non habet. ibid. κοιμηθήσονται) κοιμῶνται. ib. ſtich. 2. (ἐπὶ γῆς) deeſt. v. 28. ἀρχαῖος) ἄρχοντος. ibid. ſtich. 2. σκέπη) ἡ σκέπη. v. 29. ſtich. 2. ἀπαλλοτριωθήσεται) ἀπαλλοτριώσετε. v. 30. ſtich. 2. (Καὶ) abeſt. ibid. ἀπαχθήσεται) ἀπαχθήσονται. v. 31. πρόσωπον) προσώπου. ibid. ſtich. 2. ἃ) non habet. v. 32. ſtich. 2. Καὶ ἐπὶ σωρῷ) καὶ αὐτὸς ἐπὶ σωρῶν. v. 33. ſtich. 3. ἀριθμητοί) ἀναρίθμητοι. v. 34. ſtich. 2. in Rom. τὸ δὲ ὑμᾶς καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν. CAP. XXII. v. 3. ἦς ἄμ. τοῖς ἔργοις) ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος. ibid. ſtich. 2. (αὐτῷ) deeſt. v. 4. ἐλέγξει σε) ἐλέγξεις.

5. Πότερον ὐχὶ ἡ κακία συ ÷ ἐςὶ" πολλὴ,
Ἀναρίθμητοι δὲ συ αἱ ἁμαρτίαι;
6. Ἠνεχύραζες ※ γὰρ" τὺς ἀδελφύς συ διακενῆς,
Ἀμφίασιν δὲ γυμνῶν ἀφεῖλυ·
7. Οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας,
Ἀλλὰ πεινώντων ἐςέρησας ψωμόν.
8. Ἐθαύμασας δὲ τινων πρόσωπα,
ἐκόμισας — Ἐκοίμισας δὲ πτωχὺς ἐπὶ γῆς·
9. Χήρας δὲ ἐξαπέςειλας κενὰς,
Καὶ ὀρφανὺς ἐκάκωσας.
10. Τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες,
Καὶ ἐσπύδασέ σε πόλεμος ἐξαίσιος·
11. Τὸ φῶς σοι εἰς σκότος ἀπέβη,
Κοιμηθέντα δέ σε ὕδωρ ἐκάλυψε.
12. Μὴ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ὐκ ἐφορᾷ;
Τὺς δὲ ὕβρει φερομένυς ἐταπείνωσε.
13. ※ Καὶ εἶπας· τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός; ἢ
※ κατὰ τῦ γνόφυ κρινεῖ;
※ 14. Νεφέλη ἀποκρυφὴ αὐτῦ, καὶ ὐχ
※ ὁραθήσεται.
※ Καὶ γῦρον ὐρανῦ διαπορεύσεται.
※ 15. Μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις, ἣν
ἐπανέστη- — ἐπάτησαν ἄνδρες * ἄδικοι,
σαν — 16. Οἳ συνελήφθησαν ἄωροι,
* δίκαιοι — Ποταμὸς ἐπιῤῥέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν"·
17. Οἱ λέγοντες· τί ποιήσει ἡμῖν ὁ Κύριος;
Ἢ τί ἐπάξει ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;
Ὅτε γε — 18. Ὃς δὲ ἐνέπλησε τὺς οἴκυς αὐτῶν ἀγαθῶν·
Βυλὴ δὲ ἀσεβῶν πόῤῥω ἀπ' αὐτῦ.
19. Ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν,
Ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν αὐτύς.
20. ※ Εἰ μὴ ἠφανίσθη ὑπόςασις αὐτῶν,
Καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ"; — ※ ※
21. Γενῦ δὴ σκληρὸς, ἐὰν ὑπομείνῃς, — δὲ
Εἶτα ὁ καρπός συ ἔςαι ἐν ἀγαθοῖς. — ἢ
22. Ἔκλαβε δὴ ἐκ ςόματος αὐτῦ σὺν ἐξηγορίαν, — δὲ
Καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτῦ ἐν καρδίᾳ συ.
23. Ἐὰν δὲ ἐπιςραφῇς, καὶ ταπεινώσῃς σεαυτὸν ἔναντι Κυρίυ,
(Καὶ) πόῤῥω ποιήσεις ἀπὸ διαίτης συ τὸ ἄδικον, — ποίησον
24. Καὶ θήσεις ἐπὶ χώματος ἐν πέτρᾳ,
καὶ ὡς πέτρᾳ χειμάῤῥυς Ὠφείρ· — ὥσπερ
25. Ἔςαι δέ σοι ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν,
Καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον.
26. Εἶτα ἐνπαῤῥησιάσῃ ἔναντι Κυρίυ, ἀναβλέψας εἰς τὸν ὐρανὸν ἱλαρῶς·
27. Εὐξαμένυ δὲ συ πρὸς αὐτὸν, εἰσακύσεταί συ,
Δώσει δὲ τὰς εὐχάς συ ἀποδοῦναι·
28. Ἀποκαταςήσει δὲ σοι δίαιταν δικαιοσύνης,
※ Ἐπὶ δὲ ὁδοῖς συ ἔςαι φέγγος". — σοι

29. Ὅτι

v. 5. ὐχὶ) οὐχ. ibid. stich. 2. δέ συ αἱ) δέ σε εἰσὶν αἱ. v. 6. γὰρ) δέ. v. 8. πρόσωπα - - fin. vers.) πρόσωπον, ᾤκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς. v. 9. stich. 2. Καὶ ὀρφανοὺς) ὀρφανὰς δέ. v. 11. εἰς σκότος) σκότος. ibid. stich. 2. σε ὕδωρ) transposita. v. 12. Μὴ ὁ) μὴ οὐχί. ibid. οὐκ) deest. v. 14. stich. 2. διαπορεύσεται) διαπορεύεται. v. 15. ἐπανέστησαν) ἐπάτησαν. v. 17. τί ποι. ἡμῖν ὁ Κύριος;) κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ibid. stich. 2. ἐπάξει) ἐπάξεται. v. 18. ὅτε γε) ὃς δέ. v. 19. stich. 2. αὐτούς.) deest. v. 20. ὑπόστασις) ἡ ὑπόστασις. v. 21. δὲ) δή. ibid. stich. 2. ἢ ὁ) εἶτα ὁ. v. 22. σὺν ἐξηγορίαν) σὺν abest. v. 23. stich. 2. in Rom. πόῤῥω ποιήσεις ἀπὸ διαίτης σου ἄδικον. v. 24. in Rom. θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ, καὶ ὡς πέτρᾳ χειμάῤῥῳ σωφίρ. v. 25. Ἔσται δέ σοι ὁ) ἔσται ἄν σου ὁ. v. 26. ἐνπαῤῥησιάσῃ ἔναντι) παῤῥησιασθήσῃ ἐναντίον. v. 27. stich. 2. τὰς εὐχάς σου ἀποδ.) σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς. v. 28. stich. 2. ὁδοῖς σου) ὁδοῖς σου.

ἐταπείνωσας σεαυτὸν * ἐρεῖς † ὑπερηφανευσάμην

29. Ὅτι ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, καὶ * ἐρεῖ· (εἰ)
† ὑπερηφανεύσατο,
※ Καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει",
30. ῥύσεται (δὲ) ἀθῶον·
Καὶ διασωθήσῃ ἐν καθαραῖς χερσί σου.

ΚΕΦ. ΚΓ'. XXIII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρῶν μου
ἡ ἔλεγξίς ἐστιν·
Ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν (ἐπ' ἐμοὶ)
Ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ.

Στενάζω δὲ ἐπ' ἐμαυτόν.

3. Τίς γὰρ ἂν γνώη ὅτι εὕροιμι αὐτὸν,
καὶ (ὅτι) ἔλθοιμι εἰς τέλος;
4. Εἴποιμι δὲ ἐπ' αὐτοῦ κρίμα,
Τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσαιμι ἐλέγχων.

ἐμπλήσει με ἐλέγχου

5. Γνώην δὲ ῥήματα ἅ μοι ἐρεῖ,
Αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι * ἀπαγγελεῖ.

* ἀπαγγέλλει

6. Καὶ εἰ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεταί μοι;
Καὶ εἰ ἐν ἀπειλῇ οὐ χρήσεταί μοι;
7. Ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτῷ·
Ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου.
8. Ἐὰν γὰρ πορευθῶ εἰς τὰ πρῶτα, οὐκέτι εἰμί·
Τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις, τί οἶδα ※ αὐτόν;

9. ※ Ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ, καὶ οὐ ※
κατέσχον· ※
Περιβαλεῖ δεξιὰ, καὶ οὐκ ὄψομαι". ※
10. Οἶδε γὰρ ἤδη ὁδόν μου (αὐτὸς),
Καὶ διέκρινέ με ὥσπερ χρυσίον.
11. Ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ,
※ ἐκράτησεν ὁ πούς μου.
Ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, καὶ οὐ
μὴ ἐκκλίνω
12. Ἀπὸ ἐντολῶν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παρέλθω, (ἵνα μὴ ἀποθάνω)·
Ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα αὐτοῦ.
13. Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως,
Τίς ἐστιν ὁ ἀντερῶν αὐτῷ;
Ὁ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησε. Versus 14. deest.
15. Διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ ἐσπουδάκειν, ἐπ' αὐτῷ
Νουθετούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ·
※ Ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ· Alia interpretatio
Κατανοήσω, καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐ- ※
τοῦ". 16. Κύριος δὲ (μου) ἐμαλά- ※
κυνε τὴν καρδίαν μου,
Ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδακεν (ἐπ') ἐμέ·
17. Οὐ γὰρ ᾔδειν ὅτι ἐπελεύσεταί μοι
γνόφος,
Πρὸ προσώπου δὲ μου καλύψει σκότος. πρόσωπον

ΚΕΦ.

v. 29. εἰ ὑπερηφανευσάμην) ὑπερηφανεύσατο. v. 30. (δὲ) abest. ibid. διασωθήσῃ) διασώθητι. CAP. XXIII. v. 2. ἐκ χειρῶν) ἐκ χειρός. ibid. stich. 2. Ἡ χεὶρ) καὶ ἡ χείρ. ibid. (ἐπ' ἐμοὶ) non habet. ib. st. 3. in Rom. ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ. v. 3. Τίς γὰρ ἂν γνώη) τίς δ' ἄρα γνοίη. ibid. (ὅτι) abest. v. 4. ἐπ' αὐτοῦ) ἐμαυτοῦ. ibid. stich. 2. ἐμπλήσει με ἐλέγχου) ἐμπλήσαι ἐλέγχων. v. 5. stich. 1. in Rom. γνοίην δὲ ῥήματα ἅ μοι ἐρεῖ. ibid. st. 2. ἀπαγγέλλει) ἀπαγγελεῖ. v. 6. Καὶ εἰ) καὶ ἐν. ibid. stich. 2. Καὶ εἰ ἐν) εἶτα ἐν. ib. οὐ χρήσεταί μοι) μοι οὐ χρήσεται. v. 7. παρ' αὐτῷ) παρ' αὐτοῦ. v. 8. stich. 1. in Rom. εἰ γὰρ πρῶτος πορεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί. v. 10. (αὐτὸς) deest. ibid. stich. 2. καὶ διέκρ.) διέκρινε δέ. ib. χρυσίον) τὸ χρυσίον. v. 12. ἐντολῶν) ἐνταλμάτων. ibid. οὐ μὴ) καὶ οὐ μή. ib. (ἵνα μὴ ἀποθάνω) desunt. v. 13. stich. 2. ἀντερῶν) ἀντειπών. v. 15. ἐσπουδάκειν) ἐσπούδακα. v. 16. Κύριος μου) Κύριος δέ. ibid. stich. 2. ἐσπούδακεν ἐπ' ἐμέ·) ἐσπούδασέν με. v. 17. γνόφος) σκότος. ibid. stich. 2. in Rom. πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψε γνόφος.

ΚΕΦ. ΚΔ'. XXIV.

κύριε ιατὶ δὲ Κύριον ἐκ ἔλαθον * ὧραι,
* ὥρας ἀσεβεῖς δὲ (ἄνδρες) ※ ἐκ οἶδον
ἡμέρας αὐτῦ;
2. Ὅριον (δὲ) ὑπερέβησαν, καὶ ποίμνιον
σὺν ποιμένι ἥρπασαν.
3. Ὑποζύγιον (δὲ) ὀρφανῶν ἀπήγαγον,
Καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν, 4. ἐξέκλινον δὲ ἀδυνάτυς ἐξ ὁδῦ ÷ δικαίας".
Ὁμοθυμαδὸν (δὲ) ἐκρύβησαν πραεῖς
γῆς, 5. 6. καὶ ἀπέβησαν ὥσπερ
ὄνοι ἐν ἀγρῷ.
ὑπὲρ ἐμῦ Ἐπ' ἐμῦ ἐξελθόντες τῇ ἑαυτῶν πράξει, ἀγρὸν πρὸ ὥρας ἐκ αὐτῶν
ὄντα ἐθέρισαν.
ἡδυνήθη ※ Ἠδύνηθη δὲ αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους"· ἀδύνατοι δὲ ἀσεβῶν ἀμπελῶνας ἀσιτὶ καὶ ἀμισθὶ εἰργάσαντο.
7. Γυμνὺς (δὲ) πολλὺς ἐκοίμισαν ἄνευ
ἱματίων,
ἑαυτῶν Ἀμφίασιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο.
8. ※ Ἀπὸ ψεκάδων ὀρέων ὑγραίνονται",
Καὶ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἑαυτὺς σκέπην, πέτραν περιεβάλοντο.
ὀρφανὸς 9. Ἥρπασαν (δὲ) ὀρφανὸν ἀπὸ μαςῦ,
Καὶ ἐκπεπτωκότα ἐταπείνωσαν·

10. Γυμνὺς ἐκοίμισαν ἀδίκως,
Πεινώντων δὲ ψωμὸν ἀφείλαντο.
11. Ἐν στενοῖς ἐνήδρευσαν ἀδίκως, σκολιοῖς
Ὁδὸν δὲ δικαίων ἐκ ἤδεισαν. δικαίων
12. Ἐκ πόλεως καὶ ἐξ οἰκιῶν ἰδίων ἐξέβαλον αὐτύς·
Ψυχὴ δὲ νηπίων ἐςέναξε μεγάλως.
Αὐτὸς δὲ διατί τύτων ἐπισκοπὴν ὐ
πεποίηται;
13. (Ἔτι) ὄντων αὐτῶν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐκ
ἐπέγνωσαν,
Ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης ἐκ ᾔδεισαν,
Οὐδὲ ἐπορεύθησαν ἀτραπὺς αὐτῆς·
14. Γνὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα, παρέδωκεν αὐτὺς εἰς σκότος,
※ Καὶ νυκτὸς ἔςαι ὡς κλέπτης.
15. Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχῦ ἐφύλαξε σκότος, ※ ※
Λέγων· ὐ προσνοήσει με ὀφθαλμός· ※
Καὶ ἀποκρυβὴν προσώπυ ἔθετο· ※
16. Διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας, ※
Ἡμέρας (δὲ) ἐσφράγισαν ἑαυτὺς, ※
Οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς· ※
17. Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρωῒ ※
σκιὰ θανάτυ, διεσκέδασεν
Ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς * σκιᾶς
θανάτυ· * σκιὰ

CAP. XXIV. v. 1. & 2. in *Rom.* Διατί δὲ κύριον ἔλαθον ὧραι, ἀσεβεῖς δὲ ὅριον ὑπερέβησαν, ποίμνιον σὺν ποιμένι ἁρπάσαντες. v. 3. (δὲ) abest. v. 4. ἐξέκλινον δὲ) ἐξέκλιναν. v. 5. & 6. καὶ ἀπέβησαν) ἀπέβησαν δὲ. ibid. stich. 2. τῇ ἑαυτῶν πράξει) τὴν ἑαυτῶν τάξιν. ib. ἀγρὸν πρὸ - - - usque ad fin. vers.) in *Rom.* hoc ordine leguntur: ἠδύνηθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους. ἀγρὸν πρὸ ὥρας, οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν. ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ εἰργάσαντο. v. 7. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. ἑαυτῶν) αὐτῶν. v. 8. stich. 2. Καὶ παρὰ) καὶ deest. v. 9. δὲ ὀρφανὸς) ὀρφανόν. ibid. stich. 2. Καὶ ἐκπεπτωκότα) ἐκπεπτωκότα δὲ. v. 10. Γυμνὺς) addit δὲ. ibid. st. 2. ψωμὸν) τὸν ψωμόν. v. 11. stich. 1. in *Rom.* ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν. ibid. stich. 2. δικαίων) δικαίαν. v. 12. stich. 1. in *Rom.* οἳ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων ἐξεβάλλοντο. ibid. stich. 2. μεγάλως) μέγα. v. 13. Ἔτι ὄντων αὐτῶν ἐπὶ γῆς) ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν. ibid. stich. 3 ἐπορεύθησαν ἀτραπὺς αὐτῆς) ἀτραπὺς αὐτῶν ἐπορεύθησαν. v. 15. stich. 2. ὁ ὀφθαλμὸς) articul. deest. v. 16. stich. 2. (δὲ) abest. v. 17. διεσκέδασεν) σκιὰ θανάτου. ibid. stich. 2. ταραχὰς σκιᾶς) τάραχος σκιᾶς.

※ 18. Ἐλαφρός ἐστιν ἐπὶ προσώπȣ ὕδατος".
※ Καταραθείη ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς,
'Αναφανείη δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρά·

ὀρφανȣ̃ 19. 20. 'Αγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν ἥρπασαν.
αὐτῶν Εἶτα ἐμνήσθη αὐτȣ̃ ἡ ἁμαρτία,
Καὶ ὥσπερ ὁμίχλη δρόσȣ, ἀφανὴς ἐγένετο·
'Αποδοθείη αὐτῷ καθὰ ἔπραξε,
Συντριβείη δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ.

ἐποίκ[l]ειραν 21. Στεῖραν γὰρ ȣ̓κ εὖ ἐποίησεν, ȣ̓δὲ * γύναιον ἠλέησε.
* ἀγύναιον ἠλέησαν 22. Θυμῷ δὲ † κατέστρεψε δυνατές.
'Αναστὰς τοιγαροῦν ȣ̓ μὴ πιστεύσῃ ὑπὲρ τῆς ἑαυτȣ̃ ζωῆς,
† κατέστρεψαν ἐδυνάστας 23. Μαλακισθεὶς δὲ μὴ ἐλπιζέτω ὑγιάναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσῳ·

24. Πολλὲς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὕψωμα αὐτȣ̃.
χλόη 'Εμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη ἐν καύματι,
Ἢ ὥσπερ στάχυς ⸆ αὐτόματος" ἀποπεσὼν ἀπὸ καλάμης.

25. ※ Εἰ δὲ μὴ, τίς ἐστιν ὁ φάμενός με
※ ψευδῆ λέγειν,
※ Καὶ θήσει εἰς ȣ̓θὲν τὰ ῥήματά μȣ";

ΚΕΦ. ΚΕ'. XXV.

Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει·
2. Τί γάρ; ἐστι προοίμιον ȣ̓ ὁ φόβος παρ' αὐτῷ,
Ὁ ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ; (ἐστίν)
3. Μὴ γάρ τις ὑπολάβοι, ὅτι ἐστὶ παρέλκυσις πειραταῖς;
'Επὶ τίνας δὲ (αὐτῶν) ȣ̓κ ἐπελεύσεται ἐνέδρα παρ' αὐτȣ̃;
4. Πῶς γὰρ ἔσαι βροτὸς δίκαιος ἔναντι Κυρίȣ;
Ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι ἑαυτὸν γεννητὸς γυναικός;
(Οὐδ' ἄνθρωπος ȣ̓ καθαρός.
5. Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ μὴ ἀνατέλλειν, καὶ ȣ̓κ ἀνατέλλει·)
Εἰ σελήνην (δὲ) συντάσσει, καὶ ȣ̓κ ἐπιφαύσει,
Ἄστρα δὲ ȣ̓ καθαρὰ ἐναντίον αὐτȣ̃· ȣ̓κ ἄμεμπτα
6. Ἔα δὲ (πᾶς) ἄνθρωπος σαπρία, καὶ υἱὸς ἀνθρώπȣ σκώληξ.

ΚΕΦ. Κϛ'. XXVI.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Τίνι πρόσκεισαι; ἢ τίνι μέλλεις βοηθεῖν;
Πότερον ȣ̓χ ᾧ πολλὴ ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ βραχίων κραταιός ἐστι;

3. Τίνι

v. 18. προσώπȣ) πρόσωπον. v. 19. & 20. ὀρφανȣ̃) ὀρφανῶν. ibid. stich. 2. Εἶτα ἐμνήσθη αὐτῶν) ἀπ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ. ibid. stich. 3. Καὶ ὥσπερ) ὥσπερ δὲ. ib. st. 4. αὐτῷ καθὰ) δὲ αὐτῷ ἃ. v. 21. in *Rom.* στεῖραν δὲ ȣ̓κ εὖ ἐποίησε, καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησε. v. 22. κατέστρεψαν) κατέστρεψεν. ibid. stich. 2. ὑπὲρ) κατὰ. v. 23. δὲ) abest. ibid. ὑγιάναι) ὑγιασθῆναι. v. 24. stich. 2. χλοὴ) μολόχη. ib. st. 3. αὐτόμ. ἀποπεσὼν ἀπὸ καλάμης) ἀπὸ καλάμης αὐτόματος ἀποπεσών. v. 25. με ψευδῆ) transposita. ibid. stich. 2. ȣ̓θὲν) οὐδέν. CAP. XXV. v. 2. ἐστιν) deest. ibid. ὁ φόβος παρ' αὐτῷ) ἢ φόβος παρ' αὐτȣ̃. ibid. stich. 2. (ἐστίν) abest. v. 3. stich. 2. (αὐτῶν) deest. v. 4. βροτὸς δίκαιος) transposita. ibid. stich. 2. ἑαυτὸν) αὐτόν. ib. stich. 3. & v. 5. stich. 1. uncis inclusi à *Rom.* absunt. ibid. stich. 2. σελήνην δὲ) εἰ σελήνη. ib. st. 3. ȣ̓κ ἄμεμπτα) οὐ καθαρά. v. 6. (πᾶς) deest. CAP. XXVI. v. 2. stich. 2. ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ) ἰσχὺς καὶ ȣ̓.

3. Τίνι συμβεβούλευσαι;
Οὐχ ᾧ ἡ πᾶσα σοφία;
Ἢ τίνι ἐπακολουθεῖς; οὐχ ᾧ ἡ μεγί-
στη δύναμις;
4. Τίνι ἀνήγγειλας ῥήματα;
Πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἡ ἐξελθοῦσα ἐκ σοῦ;
5. ※ Μὴ γίγαντες μαιωθήσονται
※ Ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ γειτόνων αὐτοῦ;
※ 6. Γυμνὸς ὁ ᾅδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ
※ ἔστι περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ.
βορέᾳ 7. Ἐκτείνων βορέαν ἐπ᾽ οὐδέν,
※ Κρεμνῶν γῆν ἐπ᾽ οὐδενός.
※ 8. Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ,
※ Καὶ οὐκ ἐῤῥάγη νέφος ὑποκάτωθεν
※ αὐτοῦ·
※ 9. Ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου,
Σκέπων Ἐκπετάζων ἐπ᾽ αὐτὸν νέφος αὐτοῦ·
※ 10. Πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον
※ ὕδατος,
※ Μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκό-
※ τους.
ἐπετά-θησαν 11. Στύλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν.
Καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως
※ αὐτοῦ.
12. Ἰσχύϊ (μὲν) κατέπαυσε τὴν θά-
λασσαν,
ἔστρωσεν Ἐπιστήμῃ δὲ ἔτρωσε τὸ κῆτος·
13. Κλεῖθρά τε οὐρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν·
Προστάγματι δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα
ἀποστάτην.

14. Ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν
αὐτῷ;
Σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὁ-
πότε ποιήσει;

ΚΕΦ. ΚΖ΄. XXVII.

Ετι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ τῷ προοιμίῳ,
εἶπε·
2. Ζῇ Κύριος ὃς οὕτως με κέκρικε,
Καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικρώσας μου
τὴν ψυχήν·
3. Εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης ἐν
ἐμοί,
Πνεῦμα δὲ θεῖον (ἔτι) περιὸν ἐν ῥινί ῥήμασιν
μου,
4. Οὐ μὴ λαλήσει τὰ χείλη μου ἄδικα, τὸ στόμα
Οὐδὲ ἡ ψυχή μου μελετήσει ἄνομα.
5. Μή μοι εἴη, δικαίους ὑμᾶς ἀποφῆναι,
ἕως ἂν ἀποθάνω·
Οὐ γὰρ ἀπαλλάξω τὴν ἀκακίαν μου,
6. Δικαιοσύνῃ δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι· προέχων
Οὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπον
πράξας.
7. Οὐ μὴν δὲ ἀλλ᾽ εἴησαν οἱ ἐχθροί μου
ὥσπερ ἡ καταστροφὴ τῶν ἀσεβῶν,
Καὶ οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι ὥσπερ ἡ ἀ-
πώλεια τῶν παρανόμων.
8. Ναὶ μὴν τίς γάρ ἐστιν (ἔτι) ἐλπὶς
ἀσεβεῖ ὅτι ἐπέχει;

v. 3. ſtich. 2. ἡ πᾶσα) ἡ abeſt. ibid. ſtich. 3. Ἢ τίνι ἐπακολουθεῖς) τίνι ἐπακολουθήσεις. ib. ᾧ ἡ) ἡ deeſt. v. 5. ſtich. 2. γειτόνων) τῶν γειτόνων. v. 7. βορέᾳ) βορρᾶν. ibid. ſtich. 2. in Rom. κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός. v. 8. ſtich. 2. ὑποκάτωθεν) ὑποκάτω. v. 9. ſtich. 2. Σκέπων) ἐκπετάζων. v. 11. ἐπετάσθησαν) ἐπετάσθησαν. v. 12. (μὲν) abeſt. ibid. ſtich. 2. ἔτρωσεν) ἔστρωται. v. 13. τε) δέ. CAP. XXVII. v. 1. τῷ προοιμίῳ εἶπε) tranſpoſita. v. 2. Κύριος ὃς οὕτως) ὁ Θεός, ὃς οὕτω. ibid. ſtich. 2. πικρώσας) πικράνας. v. 3. ἐν ἐμοί) non habet. ibid. ſtich. 2. ἔτι περιὸν ἐν ῥήμασιν μου) τὸ περιόν μοι ἐν ῥινί. v. 4. ſtich. 1. in Rom. μὴ λαλήσειν τὰ χείλη μου ἄνομα. ibid. ſtich. 2. ἄνομα) ἄδικα. v. 5. ſtich. 2. ἀπαλλάξω) addit μου. v. 6. προσέχων οὐ μὴ) προσέχων οὐ μήν. ibid. ſtich. 2. ἄτοπον) ἄτοπα. v. 7. ἀλλ᾽) ἀλλά. ibid. ſtich. 2. οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι) οἱ ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπανιστάμενοι. v. 8. Ναὶ μὴν τίς γάρ ἐστιν ἔτι) καὶ τίς γάρ ἐστιν.

(Μὴ) πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον εἰ ἄρα σωθήσεται;
9. Ἢ τὴν δέησιν αὐτοῦ ἀκούσῃ ὁ Κύριος;
Ἐπελθούσης δὲ αὐτῷ ἀνάγκης, 10. μὴ ἔχει τινὰ παῤῥησίαν ἐναντίον αὐτοῦ;
πῶς Ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένου * αὐτὸν, εἰσακούσεται αὐτοῦ; * αὐτοῦ
11. Ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ Κυρίου,
Ἅ ἐστι παρὰ τῷ παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι.
12. Ἰδοὺ (δὴ) πάντες ὑμεῖς ἑωράκατε·
Διατί δὲ κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλεσθε;
13. Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου·
Ὀργὴ Κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐξελεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ᾽ αὐτούς.
14. Ἐὰν πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, εἰς σφαγὴν ἔσονται,
Ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι, προσαιτήσωσιν·
αὐτῶν 15. Οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ (κακῷ) θανάτῳ τελευτήσωσι,
Καὶ χήρας αὐτῶν οὐδεὶς ἐλεήσει.
16. Ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον,
Ἴσα δὲ πηλῷ χρυσίον ἑτοιμάσῃ,
17. Ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται,
Τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν·

18. Ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σητὸς,
Καὶ ὥσπερ ἀράχνη ὃ συνετήρησε. ὁ πλοῦτος αὐτοῦ
19. Πλούσιος * κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, * κοιμηθεὶς
※ Ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξε, καὶ οὐκ ἔστι. †Ὀφθαλμὸς
20. (Κοιμηθέντι) συναντήσονται αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ ὀδύναι, ※
Νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν γνόφος· ※
21. Ἀναλήψεται αὐτὸν καύσων, καὶ ἀπελεύσεται, ※ ※
Καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ", 22. καὶ ἀποῤῥίψει ἐπ᾽ αὐτὸν, ※ ※
καὶ οὐ φείσεται·
Ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται·
23. Κροτήσει ἐπ᾽ αὐτὸν χεῖρας αὐτοῦ,
Καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΗ΄. XXVIII.

Ἔστι γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται,
Τόπος δὲ χρυσίῳ ὅθεν διηθεῖται·
2. Σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται,
Χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.
3. Τάξιν ἔθετο σκότει,
※ Καὶ (καιρῶν) πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται. ※
Λίθος σκοτία καὶ σκιὰ θανάτου· ※
4. διακοπὴ χειμάῤῥου ἀπὸ κονίας". ※
Οἱ δὲ

v. 8. ſtich. 2. (Μὴ) deeſt. ib. εἰ ἄρα) ἄρα. v. 9. ἀκούσῃ ὁ Κύριος) εἰσακούσεται ὁ Θεός. ibid. Ἐπελθ. δὲ) ἢ ἐπελθούσης. v. 10. μὴ ἔχει) adjicit τινά. ibid. ἐναντίον) ἔναντι. ib. ſtich. 2. πῶς) ὡς. v. 11. ſtich. 2. παρὰ τῷ π.) τῷ deeſt. v. 12. in *Rom.* ἰδοὺ πάντες οἴδατε, ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε. v. 13. ſtich. 2. Ὀργὴ) κτῆμα. ibid. ἐξελεύσεται) ἐλεύσεται. v. 14. Ἐὰν) addit δέ. ibid. υἱοὶ αὐτοῦ) υἱοὶ αὐτῶν. ibid. ſtich. 2. προσαιτήσωσιν) προσαιτήσουσιν. v. 15. αὐτῶν κακῷ θανάτῳ τελευτήσωσι) αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσι. ibid. ſtich. 2. Καὶ χήρας) χήρας δέ. v. 16. ſtich. 2. χρυσίον ἑτοιμάσῃ) transpoſita. v. 18. σητὸς) σῆτες. ibid. ſtich. 2. ὁ πλοῦτος αὐτοῦ) non habet. v. 19. κοιμηθεὶς οὐ) κοιμηθήσεται καὶ οὐ. ibid. ſtich. 2. Ὀφθαλμὸς) ὀφθαλμούς. v. 20. ſtich. 1. in *Rom.* συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύναι. ibid. ſtich. 2. ὑφείλατο) ὑφείλετο. v. 21. Ἀναλήψεται) addit δέ. v. 22. ἀποῤῥίψει αὐτὸν) ἐπιῤῥίψει ἐπ᾽ αὐτόν. v. 23. ἐπ᾽ αὐτὸν χ. αὐτοῦ) ἐπ᾽ αὐτοὺς χεῖρας αὐτῶν. CAP. XXVIII. v. 1. ſtich. 2. χρυσίῳ) χρυσίου. v. 3. ſtich. 2. Καὶ καιρῶν πέρας) καὶ πᾶν πέρας.

ὁδὸς Οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαιοσύ-
νης ἠσθένησαν· ἐκ βροτῶν ※ ἐσαλεύθησαν.
5. ※ Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος,
※ Ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡς πῦρ.
※ 6. Τόπος σαπφείρου (καὶ) οἱ λίθοι
※ αὐτῆς,
※ Καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ.
※ 7. Τρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινὸν,
※ Καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς
※ γυπός·
※ 8. Οὐκ ἐπάτησαν αὐτὴν υἱοὶ ἀλαζόνων,
γὰρ ἦλθεν Οὐ παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων.
9. Ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινε χεῖρα αὐτοῦ,
※ Κατέστρεψε (δὲ) ἐκ ῥιζῶν ὄρη·
10. Δίνας δὲ ποταμῶν ἔῤῥηξε,
Πᾶν δὲ τίμιον ἴδεν αὐτοῦ ὁ ὀφθαλμός·
11. Καὶ βάθη ποταμῶν ἀνεκάλυψεν,
Ἔδειξε δὲ αὐτοῦ δύναμιν εἰς φῶς.
12. Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη;
Ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν ἐπιστήμης;
13. Οὐκ οἶδε βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς,
Οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐν ἀνθρώποις.
14. ※ Ἄβυσσος εἶπεν, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί·
※ Καὶ θάλασσα εἶπεν, οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ.
※ 15. Οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς,
※ Καὶ οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλ-
※ λαγμα αὐτῆς.
※ 16. Καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ
※ Ὠφείρ,
※ Ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ·

17. (Καὶ) οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον οὐχ
καὶ ὕαλος, ※
Καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ. ※
18. Μετέωρα καὶ Γαβεὶς οὐ μνησθήσεται, ※
Καὶ ἕλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτα- ※
τα· 19. οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ το- ※
πάζιον Αἰθιοπίας, ※
Χρυσίῳ καθαρῷ οὐ συμβασταχθήσεται. ※
20. Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη; ※ δὴ
Ποῖος δὲ ἐστι τόπος συνέσεως; ※
21. Λέληθε πάντα ἄνθρωπον.
※ Καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ (οὐκ)
ἐκρύβη. ※
22. Ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν, εἶπεν
ἀκηκόαμεν αὐτῆς τὸ κλέος. ※
23. Ὁ Θεὸς εὖ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν· κύριος
Αὐτὸς γὰρ οἶδε τὸν τόπον αὐτῆς.
24. Αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν
ἐφορᾷ, εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα
ἃ ἐποίησεν,
25. (Ἐποίησε δὲ) ἀνέμων σταθμὸν, καὶ
ὑδάτων μέτρα.
26. Ὅτε ἐποίησεν ὕτως ὑετὸν, ἠρίθμησε, ὕτως ἰδὼν
※ Καὶ ὁδὸν ἐντινάγματι φωνάς.
27. Τότε ἴδεν αὐτὴν, καὶ ἐξηγήσατο αὐ- ἰδὼν
τὴν, ※
Ἑτοιμάσας ἐξιχνίασεν. ※
28. Εἶπε δὲ ἀνθρώπῳ· ἰδοὺ ἡ θεοσέβειά
ἐστι σοφία,
Τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν, ἐστὶν
ἐπιστήμη.

v. 4. stich. 2. ὁδοὺς δικαιοσύνης) ὁδὸν δικαίαν. ibid. βροτῶν) addit ἐσαλεύθησαν. v. 5. stich. 2. ὡς) ὡσεί. v. 6. (καὶ) abest. v. 8. Οὐκ) καὶ οὐκ. ibid. αὐτὴν) αὐτόν. ib. stich. 2. γὰρ ἦλθεν) παρῆλθεν. v. 10. ἔῤῥηξε) διέῤῥηξε. ibid. stich. 2. τίμιον ἴδεν αὐτοῦ ὁ) ἔντιμον εἶδέ μου ὁ. v. 11. Καὶ βάθη) βάθη δέ. v. 12. stich. 2. ἐπιστήμης) τῆς ἐπιστήμης. v. 13. stich. 2. Οὐδὲ μὴ) οὐδὲ μήν. v. 14. οὐκ ἔστιν) οὐκ ἔνεστιν, bis hoc versu. ibid. stich. 2. Καὶ θαλ.) καὶ ἡ θάλασσα. v. 16. Ὠφείρ) Σωφίρ. v. 17. Καὶ οὐχ) οὐκ. v. 18. Γαβεὶς) γαβίς. v. 20. Ἡ δὴ) ἡ δέ. ibid. stich. 2. ἐστι τόπος συνέσεως) τόπος ἐστὶ τῆς συνέσεως. v. 21. stich. 2. (οὐκ) abest. v. 22. εἶπεν, ἀκηκόαμεν) εἶπαν, ἀκηκόαμεν δέ. v. 23. Ὁ κύριος) ὁ Θεός. ibid. stich. 2. Αὐτὸς γὰρ) αὐτὸς δέ. v. 25. (Ἐποίησε δὲ) non habet. ibid. καὶ ὑδάτων) ὕδατος. v. 27. ἰδὼν) εἶδεν.

ΚΕΦ. ΚΘ' XXIX.

Προσθεὶς δὲ ἔτι τῷ προοιμίῳ Ἰὼβ, λέγει·

2. Τίς ἄν με θείη (μῆνα) κατὰ μῆνα (ἡμερῶν) τῶν ἔμπροσθεν
Ἡμερῶν, ὧν ὁ Θεὸς ἐφύλαττέ με;

3. Ὡς ὅτε ηὔγει λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου,
Ὅτε ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει·

4. Ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς,
Ὅτε ὁ Κύριος ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου·

5. Ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν, κύκλῳ δέ μου οἱ παῖδές μου·

6. Ὅτε ἐχέοντό μου αἱ ὁδοὶ βουτύρῳ, τὰ δὲ ὄρη μου ἐχεῖτο γάλακτι·

7. Ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει,
Ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος.

8. Ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν ἑαυτοῖς,
πάντες Πρεσβῦται δὲ πάντες ἐπανέστησαν·

9. Ἁδροὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ἐπιτιθέντες ἐπὶ στόματι αὐτῶν.

10. Οἱ δὲ ἀκούσαντες (περὶ ἐμοῦ) ἐμακάρισάν με,
Καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη·.

11. Ὅτι οὖς ἤκουσε, καὶ ἐμακάρισέ με,
Ὀφθαλμὸς δέ με ἰδὼν ἐξέκλινε.

12. Διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου,
Καὶ ὀρφανῷ, ᾧ οὐκ ὑπῆρχεν βοηθὸς, ἐβοήθησα·

13. ※ Εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι",
Στόμα δὲ χήρας ηὐλόγησέ με.

14. Δικαιοσύνην δὲ ἐνδεδύκειν, ἐδεδοίκειν
Ἠμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοΐδι.

15. Ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῷ, ποῦς δὲ χωλῷ· τυφλῶν χωλῶν

16. Ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων,
Δίκην δὲ ἣν οὐκ ᾔδειν ἐξιχνίασα·

17. Συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων,
Ἐκ δὲ μέσου ὀδόντων αὐτῶν ἅρπαγμα ἐξέσπασα.

18. Εἶπον δέ· ἡλικία μου γηράσει ὥσπερ στέλεχος φοίνικος,
Πολὺν (δὲ) χρόνον βιώσω·

19. ※ Ἡ ῥίζα μου διήνοικται ἐπὶ ὕδατος,
Καὶ δρόσος αὐλισθήσεται ἐπὶ τῷ θερισμῷ μου· ※ ※

20. Ἡ δόξα μου καινὴ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ * μου πορεύσεται. ※ αὐτοῦ

21. (Πρεσβύτεροι) ἀκούσαντές μου προσέσχον, * αὐτοῦ
Ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ·

22. Ἐπὶ

CAP. XXIX. v. 1. in Rom. Ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ. v. 2. (μῆνα) deest. ibid. (ἡμερῶν) abest. ib. τῶν ἔμπροσθεν) τῶν non habet. ibid. stich. 2. ὧν ὁ Θεὸς ἐφύλαττέ με) ὧν με ὁ Θεὸς ἐφύλαξεν. v. 3. λύχνος) ὁ λύχνος. ibid. stich. 2. Ὅτε ἐν τῷ) ὅτε τῷ. v. 4. ὁδοῖς) ὁδούς. ibid. stich. 2. ὁ Κύριος) ὁ Θεός. v. 6. μου αἱ ὁδοὶ) transposita. ibid. ἐχεῖτο γάλακτι) ἐχέοντο γάλακτι. v. 8. ἑαυτοῖς) desideratur. ibid. stich. 2. ἐπανέστησαν) ἔστησαν. v. 9. ἐπιτιθέντες ἐπὶ σ. αὐτῶν) ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι. v. 10. (περὶ ἐμοῦ) deest. v. 11. stich. 2. με ἰδὼν) transposita. v. 12. stich. 2. ᾧ οὐχ ὑπῆρχεν βοηθὸς) ᾧ οὐκ ἦν βοηθ. v. 13. stich. 2. ηὐλόγησέ με) με εὐλόγησε. v. 14. ἐδεδοίκειν) ἐνδεδύκειν. v. 17. stich. 2. in Rom. ἐκ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν. ἅρπαγμα ἐξήρπασα. v. 18. Εἶπον ἡλικία μου) εἶπα δὲ, ἡ ἡλικία μου. ibid. stich. 2. (δὲ) abest. v. 19. ῥίζα μου) ῥίζα. ibid. stich. 2. ἐπὶ τῷ) ἐν τῷ. v. 20. καινὴ) κενή. ibid. τόξον αὐτοῦ) τόξον μου. ib. πορεύσεται) πορεύεται. v. 21. (Πρεσβύτεροι) deest. ibid. ἀκούσαντές μου) ἐμοῦ ἀκούσαντες.

22. Ἐπὶ (δὲ) τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο,
Καὶ περιχαρεῖς ἐγίνοντο ὁπότε αὐτοῖς ἐλάλουν·
23. Ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη ὑετὸν,
Οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλιὰν (προσεδέχοντο).
24. Εἰ ἐγέλων πρὸς αὐτοὺς, οὐκ ἐπίστευον·
※ Καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀ-
※ πέπιπτεν.
※ 25. Ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκά-
※ θισα ἄρχων,
※ Καὶ κατεσκήνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν
※ μονοζώνοις,
συνπαθεῖς Ὃν τρόπον πενθινοὺς παρακαλῶν.

ΚΕΦ. Λ'. XXX.

Νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι·
Νῦν νουθετοῦσί με ἐν μέρει ἡμερῶν ὧν ἐξουδένουν τοὺς πατέρας αὐτῶν,
Οὓς οὐχ ἡγησάμην ἀξίους εἶναι κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων.

2. Καίγε ἰσχὺς χειρῶν αὐτῶν ἵνατί μοι;
※ Ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια.
3. Ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος·
Οἱ φεύγοντες ἄνυδρον ἐχθὲς συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν·
περικυκλῶντες 4. 5. Οἱ περικλῶντες ἄλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι,
(Ὧν ἄλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα)·
Ἄτιμοί τε καὶ πεφαυλισμένοι, ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ,
Οἳ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου.
Ἐπανέστησάν μοι κλέπται, 6. ὧν οἱ οἶκοι αὐτῶν ἦσαν τρῶγλαι τῶν πετρῶν·
7. ※ Ἀναμέσον εὐήχων βοήσονται, οἳ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διῃτῶντο·
8. Ἀφρόνων υἱοὶ ※ καὶ ἀτίμων, ὄνομα
καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς. ἐπὶ
9. Νυνὶ δὲ κιθάρα αὐτῶν ἐγώ εἰμι,
Καὶ ἐμὲ θρύλλημα ἔχουσιν·
10. Ἐβδελύξαντό με ἀποστάντες μακρὰν,
Ἀπὸ δὲ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελου.
11. Ἀνοίξας γὰρ (ὅδε) φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέ με·
Καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἐξα- ἐξαπέ-
πέστειλαν· στειλεν
12. Ἐπὶ δεξιῶν τοῦ βλαστοῦ ἐπανέστησαν,
Πόδας αὐτῶν ἐξέτειναν, καὶ ὡδοποίη- Πόδα
σαν ἐπ' ἐμὲ τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν.
13. Ἐξετρίβησαν τρίβοι μου·
Ἐξέδυσαν γάρ με τὴν στολήν μου.
14. Βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέ με·
Κέχρηται δέ μοι ὡς ἐβούλετο.
Ἐν ὀδύναις πέφυρμαι,
15. Ἐπιστρέφονται (δέ) μοι αἱ ὀδύναι· μου
Ὤχετό μου ἡ ἐλπὶς ὥσπερ πνεῦμα,

Καὶ

v. 22. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. Καὶ περιχ.) περιχαρεῖς δὲ. ib. ὁπότε) ὁπότιαν. v. 23. ὑετὸν) τὸν ὑετὸν. ibid. stich. 2. (προσεδέχοντο) deest. v. 24. stich. 1. in Rom. ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτοὺς, οὐ μὴ πιστεύσωσι. v. 25. stich. 3. συνπαθεῖς) παθεινὸς. CAP. XXX. v. 1. stich. 3. εἶναι) deest. v. 4. & 5. Ὧν ἄλιμα) οἵτινες ἄλιμα. ibid. stich. 3. Ἄτιμοί τε) ἄτιμοι δὲ. ibid. ἐνδεεῖς) addit παντός. v. 6. τῶν πετρῶν) πετρῶν. v. 8. ἐπὶ γῆς) ἀπὸ γῆς. v. 9. αὐτῶν ἐγώ εἰμι) ἐγώ εἰμι αὐτῶν. v. 10. με) δέ με. ibid. stich. 2. προσώπου) τοῦ προσώπου. ib. πτύελου) πτύελον. v. 11. (ὅδε) abest. ibid. stich. 2. ἐξαπέστειλαν) ἐξαπέστειλεν. v. 12. τοῦ βλαστοῦ) τοῦ deficit. v. 13. stich. 2. με τὴν στολήν μου) με τὴν στολήν. v. 14. stich. 2. ἐβούλετο) βούλεται. v. 15. (δὲ) abest.

Καὶ ὥσπερ νέφος ἡ σωτηρία μου ※ παρ-
※ ῆλθεν.
※ 16. Καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυ-
※ χή μου"·
"Ἔχουσι δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν,
νύκτες 17. Νυκτὸς δέ μου τὰ ὀστᾶ συνέθλασαν,
καὶ τὰ νεῦρά μου διαλέλυται.
18. Ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς
στολῆς·
※ "Ὥσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός
μου περιέσχε με".
19. "Ἥγηται δέ με ἴσα πηλῷ·
Ἐν γῇ καὶ σποδῷ ἡ μερίς μου.
20. Κέκραγα δὲ πρὸς σὲ, καὶ οὐκ εἰσα-
κούεις μου·
Ἔστησαν ※ "Ἔστησα, καὶ [a] κατενόησάς με".
[a] κατε- 21. [b] Ἐπέβησας δέ μοι [c] ἀνελεημόνως,
νόησάν Ὡς χειρὶ κραταιᾷ με ἐμαστίγωσας·
μοι 22. "Ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις, ※ καὶ
[b] Ἀπέ- ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας".
βησαν 23. Οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει·
[c] ἀνελε- Οἰκία γὰρ γῆ παντὶ θνητῷ.
ήμονες 24. Εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν
χειρώσασθαι,
Ἢ δεηθήσομαι ἑτέρου, καὶ ποιήσει μοι
τοῦτο.
25. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα,
Καὶ ἐστέναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκῃ.
26. Καὶ ἐπέχων ἐγὼ (ἐν) ἀγαθοῖς· καὶ
ἰδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι
κακῶν.
27. ※ Ἡ κοιλία μου ἐξέζεσε, καὶ οὐ σιω- ※
πήσεται· ※
Προέφθασάν (δέ) με ἡμέραι πτω- ※
χείας". ※
28. Στένων πεπόρευμαι ἄνευ θυμοῦ· Φιμοῦ
"Ἕστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς.
29. Ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων,
Ἑταῖρος δὲ στρουθῶν.
30. Τὸ (δὲ) δέρμα μου μεμελάνωται
μεγάλως,
Τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἀπὸ καύματος ※ συν-
εφρύγη".
31. Ἀπέβη δὲ εἰς πένθος ἡ κιθάρα μου,
Ὁ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν
(ἐμοί).

ΚΕΦ. ΛΑ΄. XXXI.

Ιαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς ※
μου, ※
Καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον. παρθέ-
2. Καὶ [a] τί ἐμέρισεν ὁ Θεὸς ἄνωθεν, καὶ νων
κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ [b] ὑψίστων; [a] ἐπεμέ-
ρισεν
3. [c] Οὐχὶ (καὶ) ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ, καὶ [b] ὑψίστου
ἀπαλλοτρίωσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνο- [c] Οὐαὶ
μίαν";
4. Οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδόν μου, καὶ
πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθ- ἐξαριθμη
μήσεται; θήσεται
5. Εἴγε ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοια-
στῶν,

Εἰ δὲ

v. 15. stich. 3. παρῆλθεν) abest. v. 17. νύκτες) νυκτί. ibid. συνέθλασαν καὶ τὰ ν.) συγκέχυται, τὰ δὲ νεῦρα. v. 18. πολλῇ) ἐν πολλῇ. v. 19. "Ἥγηται) ἥγησαι. ibid. stich. 2. ἡ μερίς μου) μου ἡ μερίς. v. 20. εἰσακούεις) ἀκούεις. ibid. stich. 2. in Rom. ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησάν με. v. 21. stich. 1. in Rom. ἐπέβησαν δέ μοι ἀνελεημόνως. ib. stich. 2. Ὡς χειρὶ) χειρί. v. 23. stich. 2. γῆ παντὶ θνητῷ) παντὶ θνητῷ γῆ. v. 24. stich. 2. Ἢ δεηθήσομαι) ἢ δεηθεὶς γε. v. 25. st. 2. Καὶ) abest. ibid. ἀνάγκῃ) ἀνάγκαις. v. 26. Καὶ ἐπέχων ἐγὼ ἐν ἀγαθοῖς· καὶ ἰδοὺ) ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς ἰδού. v. 27. stich. 2. (δὲ) abest. v. 30. μεμελάνωται) ἐσκότωται. ibid. stich. 2. συνεφρύγη) deest. v. 31. Ἀπέβη) addit δέ. ibid. ἡ κιθάρα μου) μου ἡ κιθάρα. CAP. XXXI. v. 1. stich. 2. παρθένον) παρθένων. v. 2. ἐπεμέρισεν) τί ἐμέρισεν. ibid. ὑψίστου) ὑψίστων. v. 3. (καὶ) deest. v. 4. ἐξαριθμηθήσεται) ἐξαριθμήσεται. v. 5. Εἴγε) εἰ δέ.

Εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν εἰς δόλον ὁ πούς μου·
6. Ἱσταίη με γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ,
Οἶδε δὲ ὁ Κύριος τὴν ἀκακίαν μου.
7. Εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἀπὸ τῆς ὁδοῦ (αὐτοῦ),
Εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ μου ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου,
Καὶ εἰ ἐν ταῖς χερσί μου ἡψάμην δώρων· 8. σπείροιμι ἄρα, καὶ ἄλλοι
Φάγοιντο φάγοισαν,
Ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς.
9. Εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναι-
ἑτέρου κὶ (ἀνδρὸς) ἑταίρου·
Εἰ (δὲ) καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς·
Ἀρέσαι 10. Ἀλέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἄλλῳ, τὰ δὲ νήπιά μου ταπεινωθείη.
11. Θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκάθεκτος, τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναῖκα·
ἐκ. 12. Πῦρ γάρ ἐστι καιόμενον ἐπὶ πάντων
μερῶν τῶν ἡμερῶν·
Οὗ δ' ἂν ἐπέλθῃ, ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν.
13. Εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης, κρινομένων αὐτῶν πρὸς ἐμέ·
14. Τί γὰρ ποιήσω, ἐὰν ἔτασίν μου ποιήσῃ ὁ Κύριος;
Ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπὴν, τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι;

15. Πότερον οὐχ ὡς ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ, καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασι;
Γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ.
16. Ἀδύνατοι δὲ ἣν ποτε εἶχον χρείαν, οὐκ ἀπέτυχον,
Καὶ χήρας τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἔτηξα.
17. Εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμόν μου ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχὶ μετέδωκα ὀρφανῷ ※ ἐξ αὐτοῦ·
18. Ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς Καὶ
πατὴρ,
※ Καὶ ἐκ γαστρὸς μητρός μου ὡδήγησα ˙·
19. Εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον, καὶ οὐκ ἠμφίασα·
20. Ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγουν με,
Ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀρνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν·
21. Εἰ (δὲ καὶ) ἐπῆρα ὀρφανῷ χεῖρά ※ μου, πεποιθὼς ὅτι πολλή μοι βοήθεια πάρεστιν·
22. Ἀποσταίη ἄρα ἀπὸ τῆς κλειδὸς ὁ ὦμός μου,
Ὁ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνός μου συντριβείη.
23. Φόβος γὰρ Κυρίου συνεῖχέ με·
※ Καὶ ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω.
24. Εἰ ἔταξα χρυσίον ἰσχύν μου˙; εἰς χοῦν

v. 5. stich. 2. εἰς δόλον ὁ πούς μου) transposita. v. 6. Ἱσταίη με) ἵσταμαι. ibid. stich. 2. Οἶδε) addit δέ. v. 7. ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ) ἐκ τῆς ὁδοῦ. ibid. stich. 2. ὀφθαλμῷ μου) μου deest. ibid. st. 3. Καὶ εἰ ἐν ταῖς) εἰ δὲ καὶ ταῖς. v. 8. σπείροιμι) σπείραιμι. ibid. Φάγοιντο) φάγοισαν. v. 9. stich. 2. (δὲ) abest. v. 10. ἄλλῳ) ἑτέρῳ. v. 11. ἀκάθεκτος) ἀκατάσχετος. v. 12. ἐκ πάντων) ἐπὶ πάντων. v. 13. πρὸς ἐμέ) πρός με. v. 14. ποιήσῃ) ποιῆται. v. 15. ὡς ἐγὼ) ὡς καὶ ἐγώ. v. 16. ἣν ποτε εἶχον χρείαν) χρείαν ἣν ποτε εἶχον. ibid. stich. 2. Καὶ χήρας) χήρας δέ. ib. ἔτηξα) ἐξέτηξα. v. 17. μετέδωκα ὀρφανῷ) transposita. v. 18. Καὶ ἐκ) ὅτι ἐκ. v. 19. ἠμφίασα) adjicit αὐτόν. v. 20. εὐλόγουν) εὐλόγησαν. ibid. stich. 2. ἀρνῶν) ἀμνῶν. v. 21. (δὲ καὶ) non habet. ibid. πάρεστιν) περίεστιν. v. 22. ἀπὸ τῆς κλειδὸς ὁ ὦμός μου) transposita. ibid. stich. 2. ἀγκῶνός μου) μου deficit. v. 23. συνεῖχε) συνέχει. ibid. stich. 2. Καὶ ἀπὸ) ἀπό.

Εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποίθησα,

25. Εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλούτου γενομένου μοι,
Καὶ εἰ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου·

26. (Ἦ οὐχ ὁρῶ μὲν ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα (καὶ) ἐκλείποντα,
Σελήνην δὲ φθίνουσαν, οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστι·)

27. ※ Καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου",
Εἰ δὲ (καὶ) χεῖρά μου ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα·

28. Καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία λογισθείη μεγάλη,
Ὅτι ἐψευσάμην ἔναντι Κυρίου τοῦ ὑψίστου. 29. Εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς ἐγενόμην ἐπὶ πτώματι ἐχθροῦ μου,
εἶπον τῇ — Καὶ εἰ εἶπεν ἡ καρδία μου, εὖγε, εὖγε·

30. Ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου,
Θρυλληθείην δὲ ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος. 31. Εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναί μου,
Τίς ἂν δῴη ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ οὐ πλησθῆναι;
ἐμπλησθῆναι — Λίαν μου χρηστοῦ ὄντος.

32. Ἔξω δὲ οὐκ ηὐλίζετο ξένος, καὶ ἡ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἠνέῳκτο.

33. 34. Εἰ δὲ καὶ ἁμαρτὼν ἀκουσίως, ἔκρυψα τὴν ἁμαρτίαν μου
(Οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν λαοῦ,
Τοῦ μὴ ἐξαγορεῦσαι ἐναντίον αὐτῶν·)
Εἰ δὲ καὶ εἴασα ἀδύνατον ἐξελθεῖν τὴν θύραν μου κόλπῳ κενῷ·

35. ※ Τίς δῴη ἀκούοντά μου;
Χεῖρα δὲ Κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοίκειν",
Συγγραφὴν δὲ ἣν εἶχον κατά τινος,

36. Εἰ ἐπ' ὤμοις περιθέμενος ὡς στέφανον, ἀνεγίνωσκον,

37. Καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν ἀπέδωκα,
Οὐδὲν λαβὼν παρὰ χρεωφειλέτου (μου)·

38. Εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν,
Εἰ δὲ καὶ οἱ αὔλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν·

39. Εἰ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς ἔφαγον ἄνευ τιμῆς μόνος,
Εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλύπησα·

40. Ἀντὶ πυροῦ ἐξέλθοι μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος.

ΚΕΦ. ΛΒʹ. XXXII.

ΚΑΙ ἐπαύσατο Ἰὼβ ῥήμασιν· ἡσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι (δὲ) ἀντειπεῖν Ἰώβ· ἦν γὰρ δίκαιος ἐναντίον αὐτοῦ Ἰώβ. — ἀντεῖπεν αὐτῶν

2. Ὠργίσθη δὲ Ἐλιοὺς, ὁ τοῦ Βαραχιὴλ, ὁ τοῦ Βουζί,

Ἐκ

v. 25. γενομένου μοι) transposita. ibid. stich. 2. Καὶ εἰ ἐπ') εἰ δὲ καὶ ἐπ'. v. 26. (καὶ) abest. v. 27. stich. 2. (καὶ) deest. v. 28. λογισθείη μεγάλη) ἡ μεγίστη λογισθείη. ibid. stich. 2. ἔναντι) ἐναντίον. v. 29. ἐπὶ πτώματι ἐχθροῦ) πτώματι ἐχθρῶν. ibid. stich. 2. in Rom. καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου εὖγε. v. 30. stich. 2. δὲ ὑπὸ λαοῦ) δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου. v. 31. stich. 2. ἐμπλησθῆναι) πλησθῆναι. v. 32. καὶ ἡ θύρα) ἡ δὲ θύρα. v. 33. & 34. stich. 2. λαοῦ) πλήθους. ibid. stich. 3. ἐναντίον) ἐνώπιον. ibid. stich. 4 τὴν θύραν) θύραν. v. 36. Εἰ ἐπ' ὤμοις) ἐπ' ὤμοις ἄν. ibid. ὡς) deest. v. 37. stich. 2. Οὐδὲν) οὐθέν. ibid. (μου) abest. v. 39. Εἰ τὴν) εἰ δὲ καὶ τήν. ibid. ἄνευ τιμῆς μόνος) transposita. ibid. stich. 2. ἐκβαλὼν) ἐκλαβών. v. 40. πυροῦ ἐξέλθοι) πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι. CAP. XXXII. v. 1. δὲ ἀντειπεῖν) ἀντειπεῖν. ibid. ἦν γὰρ δ. ἐν α. Ἰὼβ) ἦν γὰρ Ἰὼβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν. v. 2. ὁ τοῦ Βουζί) ὁ Βουζίτης.

Ῥαμὰ ÷ Ἐκ τῆς συγγενείας Ῥάμ, ÷ τῆς Αὐσίτιδος χώρας",
Καὶ ὠργίσθη τῷ Ἰὼβ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἔναντι Κυρίου.
3. Καὶ κατὰ τῶν δὲ τριῶν φίλων αὐτοῦ ὠργίσθη σφόδρα,
Διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα τῷ Ἰὼβ,
Καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ.
4. Ἐλιοὺς δὲ ὑπέμεινε δοῦναι ἀπόκρισιν τῷ Ἰώβ.
ἡμερῶν "Ὅτι πρεσβύτεροί εἰσιν αὐτοῦ ἡμέραις.
5. Καὶ ἴδεν Ἐλιοὺς ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν,
※ καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ".
6. Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς, ὁ τοῦ Βαραχιὴλ, ὁ τοῦ Βουζὶ, λέγει·
7. Νεώτερος μέν εἰμι τῷ χρόνῳ,
Ὑμεῖς δέ ἐστε πρεσβύτεροι·
Διότι ἡσύχασα, φοβηθεὶς τοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὴν ἐμὴν ἐπιστήμην.
8. Εἶπον δὲ, ὅτι χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν,
Ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἴδασι σοφίαν.
9. (Καὶ οὐχ οὕτως,) ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς,
Πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἔσται ἡ διδάσκουσα αὐτούς·
με
10. Οὐ γάρ οἱ πολυχρόνιοί εἰσι σοφοὶ,
Οὐδὲ οἱ γέροντες οἴδασι κρίμα.

11. Διὸ εἶπον· ἀκούσατέ μου, καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα·
(Ἐνωτίζεσθε τὰ ῥήματά μου, ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων).
※ Ἰδοὺ, ἤκουσα τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐνωτισάμην μέχρι συνέσεως ὑμῶν· ※
"Ἄχρις οὗ ἐτάσητε τοὺς λόγους (ὑμῶν), ※
12. καὶ ἕως ὑμῶν συνήσω· ※
Καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰὼβ ὁ ἐλέγχων, ※
Ἀνταποκρινόμενος ῥήμασιν αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν. ※
13. "Ἵνα (δὲ) μὴ εἴπητε· εὕρομεν σοφίαν", ※
προσθέμενοι Κυρίῳ·
14. Ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα.
15. Ἐπτοήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι·
Ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους.
16. Ὑπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησαν, ὅτι ἔστησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν· ἐλάλησα
17. ※ ὅτι ἀποκριθῶ κἀγὼ μέρος.
Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς, λέγει·
18. Πάλιν λαλήσω, πλήρης γάρ εἰμι ῥημάτων·
Ὀλέκει δέ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός μου·
19. Καὶ ἡ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκους γέμων δεδεμένος,
"Η ὥσπερ φυσητὴρ χαλκέως (δεδεμένος καὶ) κατερρηγώς.

v. 2. stich. 2. Ῥαμὰ) ῥάμ. ib. st. 3. Καὶ ὠργίσθη) ὠργίσθη δέ. ibid. ἔναντι) ἐναντίον. v. 3. δὲ τριῶν φ. αὐτοῦ) τριῶν δὲ φίλων. ibid. stich. 2. τῷ Ἰώβ) Ἰώβ. v. 4. τῷ Ἰώβ) τῷ deest. ib. st. 2. εἰσιν αὐτοῦ ἡμερῶν) αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις. v. 6. ὁ τοῦ Βουζὶ, λέγει) ὁ βουζίτης, εἶπεν. v. 7. stich. 3. Διότι) διό. ibid. ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὴν ἐμὴν) ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἐμαυτοῦ. v. 8. Εἶπον δὲ, ὅτι χρ.) εἶπα δὲ, ὅτι οὐχ ὁ χρόνος. v. 9. (Καὶ οὐχ οὕτως) desunt. ibid. stich. 2. ἔσται) ἐστίν. ib. διδάσκουσά με) με abest. v. 10. Οὐ γὰρ οἱ) οὐχ οἱ. ibid. stich. 2. Οὐδὲ οἱ) οὐδ' οἱ. v. 11. εἶπον) εἶπα. ibid. stich. 2. τὰ ῥήματά μου) μου τὰ ῥήματα. ibid. stich. 3. Ἰδοὺ, ἤκουσα - - συνέσεως ὑμῶν) omnia desiderantur in *Rom*. ib. st. 4. τοὺς λόγους ὑμῶν) λόγους. v. 12. ἕως) μέχρι. ibid. stich. 2. ὁ ἐλέγχων) ὁ deest. ibid stich. 3. ῥήμασιν) ῥήματα. v. 13. (δὲ) abest. ibid. προσθέμενοι Κυρίῳ) transposita. v. 18. stich 2. Ὀλέκει δέ με) ὠλέκει γάρ με. v. 19. Καὶ ἡ γαστὴρ) ἡ δὲ γαστήρ. ibid. γέμων) ζέων. ibid. stich. 2. δεδεμένος καὶ κατερρηγὼς) ἐρρηγώς.

20. Λαλήσω ἵνα ἀναπαύσωμαι, ἀνοίξας τὰ χείλη μου·

21. Ἄνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ,
Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ· 22. οὐ γὰρ ἐπίσαμαι θαυμάσαι πρόσωπον·
Εἰ δὲ μή, καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

ΚΕΦ. ΛΓ'. XXXIII.

ΟΥ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον Ἰὼβ τὰ ῥήματά μου,
Καὶ τὴν λαλιάν μου ἐνωτίζου·

2. Ἰδοὺ γὰρ ἤνοιξα τὸ σόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου.

3. Καθαρά μου ἡ καρδία ἐν ῥήμασι,
Σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει.

4. Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με,
Πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με.

5. Ἐὰν δυνηθῇς, δός μοι ἀπόκρισιν πρὸς ταῦτα·
Ὑπόμεινον, (καὶ) σῆθι σὺ κατ' ἐμέ, καὶ ἐγὼ κατὰ σέ.

6. Ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγώ·
Ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα (πηλοῦ).

7. Οὐχὶ ὁ φόβος μου σροβήσει σε,
Οὐδὲ ἡ χείρ μου βαρεῖα ἔσαι ἐπὶ σοί.

8. ※ Πλὴν εἶπας ἐν ὠσί μου, (Φωνὴν δὲ ῥημάτων σου ἀκήκοα.)

9. Διότι λέγεις· καθαρός εἰμι, οὐχ ἡμαρτον (τοῖς ἔργοις),
Ἄμεμπτος (δὲ) εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόμησα·

10. Μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὗρε, καὶ ἥγηταί με ὥσπερ ὑπεναντίον ※ αὐτῷ·

11. Ἔθετο δὲ τὸν πόδα μου ἐν ξύλῳ, κυκλώματι
Καὶ ἐφύλαξέ μου πάσας τὰς ὁδούς.

12. Πῶς γὰρ λέγεις· δίκαιός εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μου;
Αἰώνιος γάρ ἐσιν (ὁ) ἐπάνω βροτῶν.

13. Λέγεις γάρ· διατί τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακήκοεν ἐν παντὶ ῥήματι; δικαιοσύνης

14. Ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ λαλήσει ὁ Κύριος· λαλῆσαι
Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ 15. ἐνύπνιον,
Ἢ (ὡς φάσμα) ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ,
Ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ φόβος δεινὸς ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπὶ νυσαγμάτων ἐπὶ κοίτης·

16. Τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων,
Ἐν εἴδεσι φόβου τοιούτοις ἐξεφόβησεν αὐτούς,

17. Ἀποσρέψαι ἄνθρωπον ἐξ ἀδικίας αὐτοῦ·
Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ (ἀδικίας) πτώματος ἐῤῥύσατο,

18. Καὶ ἐφείσατο τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου,
Τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.

19. Πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐν μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης,

Καὶ

v. 20. τὰ χείλη μου) μου deest. v. 22. πρόσωπον) πρόσωπα. CAP. XXXIII. v. 1. stich. 2. τὴν λαλιάν μου ἐνωτίζου) λαλιάν ἐνωτίζου μου. v. 3. ἐν ῥήμασι) ῥήμασι. v. 5. δυνηθῇς) δύνῃ. ibid. stich. 2. (καὶ) abest. ib. σῆθι σὺ) σὺ deest. v. 6. stich. 2. (πηλοῦ) abest. v. 7. Οὐχὶ) οὐχ. ibid. σροβήσει σε) transposita. v. 8. Φωνὴν δὲ) δὲ non habet. v. 9. οὐχ ἥμαρτον τοῖς ἔργοις) οὐχ ἁμαρτών. ibid. stich. 2. (δὲ) abest. v. 10. καὶ ἥγηταί με) ἥγηται δέ με. v. 11. τὸν π. μου ἐν κυκλώματι) ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου. ibid. stich. 2. Καὶ ἐφύλαξε) ἐφύλαξε δέ. v. 13. γάρ) δέ. ibid. τῆς δικαιοσύνης) τῆς δίκης. ibid. ἐν παντὶ ῥήματι) μου πᾶν ῥῆμα. v. 15. ἐνύπνιον ὡς φάσμα ἐν) ἐνύπνιον ἢ ἐν. ibid. φόβος δεινὸς) transposita. v. 16. stich. 2. ἐξεφόβησεν αὐτοὺς) transposita. v. 17. ἐξ ἀδικίας αὐτοῦ) ἀπὸ ἀδικίας. ibid. stich. 2. (ἀδικίας) abest. v. 18. Καὶ ἐφείσατο) ἐφείσατο δέ. ibid. stich. 2. τοῦ μὴ) καὶ μή. v. 19. μαλακίᾳ) ἐπὶ μαλακίᾳ.

Καὶ πλῆθος ὀστέων αὐτοῦ ἐνάρκησε·
20. Πᾶν δὲ βρωτὸν σῖτου οὐ μὴ δύνηται
προσδέξασθαι,
※ Καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν ἐπιθυμήσει˙·
21. Ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες,
Καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ κενά·
22. Ἠγγίσῃ δὲ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς θάνατον,
Ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν τῷ ᾅδῃ.
23. Ἐὰν ὦσι χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι,
Εἷς ἐξ αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν.
Ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι
ἐπὶ τὸν Κύριον,
Ἀναγγείλῃ δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ
μέμψιν,
÷ Καὶ τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ˙·
24. Ἀνθέξεται αὐτοῦ, τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτὸν εἰς θάνατον,
÷ Ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα, ὥσπερ ἀλοιφὴν ἐπὶ τοίχου˙,
Καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ·
25. Ἁπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίου,
Καὶ ἀποκαταστήσει αὐτὸν ἀνδρωθέντα
ἐν ἀνθρώποις.
26. Εὔξεται πρὸς Κύριον, καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται,
Εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ καθαρῷ
σὺν ἐξηγορίᾳ·
Ἀποδώσει δὲ ἀνθρώπῳ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
27 Εἶτα τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ, λέγων· ἀποπέμψεται
Οἷα συνετελέμην; καὶ οὐκ ἄξια ἤτασέ με ὧν ἥμαρτον.
28. ※ Σῶσον τὴν ψυχήν μου, τοῦ μὴ
ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, ἐξελθεῖν
Καὶ ζωή μου φῶς ὄψεται. ※
29. Ἰδοὺ, ταῦτα πάντα ἐργᾶται ὁ ἰσχυ- ※
ρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός˙· ※
30. Καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου,
Ἵνα ἡ ψυχή μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν.
(Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοῦς, λέγει·
Ἀκούσατέ μου σοφοὶ, ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε τὸ καλόν·
Ὅτι εἴρηκεν Ἰώβ· ἰδοὺ, ταῦτα πάντα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς
Ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρὸς,
Τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ διαφθορᾶς,
Τοῦ φωτίσαι αὐτῷ ἐν φωτὶ ζώντων.)
31. Πρόσεχε Ἰὼβ, καὶ ἄκουσόν μου,
Κώφευσον, καὶ ἐγὼ λαλήσω. ἵνα
32. ※ Εἰ εἰσί σοι λόγοι, ἀποκρίθητί μοι,
Λάλησον, θέλω γάρ σε δικαιωθῆναι· ※

v. 19. stich. 2. ὀστέων) ὀστῶν. v. 22. stich. 1. in Rom. ἤγγισε δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ibid. stich. 2. ἐν τῷ ᾅδῃ. v. 23. stich. 2. εἷς ἐξ αὐτῶν) εἷς αὐτῶν. ibid. stich. 3. ἐπὶ τὸν Κύριον) πρὸς κύριον. ib. st. 5. Καὶ τὴν) τὴν δὲ. v. 24. αὐτοῦ) abest. ibid. αὐτὸν deest. ibid. stich. 3. Καὶ τὰ ὀστᾶ) τὰ δὲ ὀστᾶ. v. 25. stich. 2. Καὶ ἀποκατ.) ἀποκαταστήσει δὲ. v. 26. Εὔξεται πρὸς, εὐξάμενος δὲ πρός. ibid. stich. 2. δὲ) abest. ibid. καθαρῷ) ἱλαρῷ. ibid. stich. 3. ἀνθρώπῳ τὴν δικαιοσ. αὐτοῦ) ἀνθρώποις δικαιοσύνην. v. 27. ἀποπέμψεται) ἀπομέμψεται. ibid. stich. 2. συνετελέμην) συνετέλουν. v. 28. τὴν ψυχήν) ψυχήν. ibid. ἐξελθεῖν) ἐλθεῖν. ibid. stich. 2 ζωή) ἡ ζωή. v. 30. stich. 2. ἡ ψυχή) ἡ ζωή. ibid. stich. 3. 4. 5. 6. 7. 8. quæ uncis incusa sunt non habet *Edit. Rom.* v. 31. stich. 1. in Rom. ἐνωτίζου Ἰώβ, καὶ ἄκουέ μου. ibid. stich. 2. ἵνα λαλήσω) καὶ ἐγώ εἰμι λαλήσω. v. 32. stich. 2. σε δικαιωθῆναι) transposita.

※ 33. Εἰ δὲ μὴ, σὺ ἄκȣσόν μȣ,
※ Κώφευσον, καὶ διδάξω σε σοφίαν˙.

ΚΕΦ. ΛΔʹ. XXXIV.

ΥΠολαβὼν δὲ Ἐλιȣ̃ς, λέγει·
2. Ἀκȣ́σατε ῥήματά μȣ σοφοὶ, ἐπιςάμενοι ἐνωτίζεσθε (τὸ καλόν)·
νȣ̃ς 3. ※ Ὅτι ȣ̃ς δοκιμάζει λόγȣς,
※ Λάρυγξ δὲ γεύεται βρῶσιν.
※ 4. Κρίσιν ἑλώμεθα ἑαυτοῖς·
※ Γνῶμεν ἀναμέσον αὐτῶν, τί καλόν˙.
5. Ὅτι εἴρηκεν Ἰώβ. δίκαιός εἰμι,
Καὶ ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ μȣ τὸ κρίμα,
6. Καὶ ἐψεύσατο τῷ κρίματί μȣ·
※ Βίαιον τὸ βέλος μȣ ἄνευ ἀδικίας.
※ 7. Τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰὼβ, πίνων μυκτηρισ-
※ μὸν ὥσπερ ὕδωρ˙;
8. Οὐχ ἁμαρτὼν, ȣ̓δὲ ἀσεβήσας,
Οὐδὲ κοινωνήσας ὁδȣ̃ μετὰ τῶν ποιȣ́ντων τὰ ἄνομα,
Τȣ̃ πορευθῆναι μετὰ ※ ἀνδρῶν ἀσεβῶν.
9. Μὴ γὰρ εἴπῃς, ὅτι ȣ̓κ ἔςιν ἐπισκοπὴ ἀνδρός·
Κυρίȣ Καὶ ἐπισκοπὴ αὐτȣ̃ παρὰ Κυρίῳ.
10. Διὸ συνετοὶ καρδίᾳ, ἀκȣ́σατέ μȣ·
Μή μοι εἴη ἔναντι Κυρίȣ ἀσεβῆσαι,
Ἔναντι δὲ παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον·
11. Ἀλλὰ γὰρ ἀποδίδωσιν ἀνθρώπῳ ※ καθ᾽ ἃ ποιεῖ ἕκαςος αὐτῶν,
Καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὑρήσει αὐτόν˙.
12. Οἴῃ δὲ τὸν Κύριον τὰ ἄτοπα ποιήσειν;
Ἢ ὁ παντοκράτωρ ταράξει τὸ δίκαιον;
13. Ὃς ἐποίησε τὴν γῆν;
Τίς δέ ἐςιν ὁ ποιήσας τὴν ὑπ᾽ ȣ̓ρανὸν, καὶ τὰ ἐνόντα πάντα;
14. Εἰ γὰρ βȣ́λοιτο συνέχειν, καὶ τὸ πνεῦμα παρ᾽ αὐτῷ κατασχεῖν,
15. Τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδὸν,
Βροτὸς δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσεται ÷ ὅθεν καὶ ἐπλάσθη˙.
16. Εἰ δὲ μὴ νȣθετῇ, ἄκȣε ταῦτα (Ἰὼβ), ἐνωτίζȣ φωνὴν ῥημάτων.
17. Εἰ δὲ σὺ ȣ̓κ οἴει τὸν μισȣ̃ντα τὰ ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα τȣ̀ς πονηρȣ̀ς, σοὶ
Ὄντα αἰώνιον καὶ δίκαιον; εἶναι
18. ※ Ἀσεβὴς ὁ λέγων βασιλεῖ, παρανομεῖς, † ἀσεβέ-
† Ἀσεβέςατε, τοῖς ἄρχȣσιν˙· ςατοι
19. Ὃς ȣ̓κ αἰσχυνθῇ πρόσωπον ἐντίμȣ, ἐντίμȣ
Οὐδὲ οἶδεν (δὲ) τιμὴν θέσθαι ª ἁδροῖς, Οὐκ ἔδωκεν
Τȣ̃ θαυμασθῆναι τὰ πρόσωπα αὐτῶν. ª ἀνδρῶν
Κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται * τῷ κεκραγέναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· * τὸ
20. Ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλειομένων ἀδυνάτων.] ἀνόμοις ἐκκλειομένοις καὶ ἀδυνάτοις

21. Αὐ-

v. 33. Εἰ δὲ μὴ) εἰ μή. ibid. stich. 2. σοφίαν) ˙ deest. CAP. XXXIV. v. 2. (τὸ καλόν.) deest. v. 3. νȣ̃ς δοκ. λόγȣς) ȣ̃ς λόγȣς δοκιμάζει. ibid. stich. 2. Λάρυγξ δὲ) καὶ λάρυγξ. v. 4. stich. 2. αὐτῶν, τί) ἑαυτῶν, ὅτι. v. 6. Καὶ ἐψεύσ.) ἐψεύσατο δέ. v. 8. stich. 2. in Rom. ἢ οὐδ᾽ οὐ κοινωνήσας μεταποιοῦντων τὰ ἄνομα. v. 9. ἔςιν) ἔςαι. ibid. stich. 2. αὐτȣ̃) αὐτῷ. v. 10. καρδίᾳ) καρδίας. ibid. stich. 3. Ἔναντι δὲ) καὶ ἔναντι. v. 11. Ἀλλὰ γὰρ ἀποδίδωσιν ἀνθρ. καθ᾽ ἃ) ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθά. v. 12. Οἴῃ) οἴει. ibid. τὰ ἄτοπα) ἄτοπα. ibid. stich. 2. τὸ δίκαιον) κρίσιν. v. 13. stich. 2. ποιήσας) ποιῶν. v. 15. stich. 2. Βροτὸς δὲ) πᾶς δὲ βροτός. v. 16. Εἰ δὲ μὴ) ἴδε μή. ibid. (Ἰὼβ) deest. v. 17. Εἰ δὲ σοὶ ȣ̓κ οἴει τὸν μ. τὰ ἄνομα) ἴδε σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα. ibid. stich. 2. εἶναι δίκαιον) εἶναι deest. v. 18. stich. 2. ἀσεβέςατοι) ἀσεβέςατε. v. 19. αἰσχυνθῇ) ἐπαισχυνθῇ. ibid. stich. 2. in Rom. οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἁδροῖς. ib. stich. 3. τȣ̃) deest. ib. τὰ πρόσωπα) τὰ deest. v. 20. in Rom. ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλειομένων ἀδυνάτων.

21\. Αὐτὸς γὰρ ὁρατής ἐςιν ἔργων ἀνθρώπων,
Λέληθε δὲ αὐτὸν ἐδὲν ὧν πράσσουσιν·

ἔςαι 22. Οὐδὲ ἐςὶ τόπος ※ ἐδὲ σκιὰ θανάτε, τὲ κρυβῆναι τὲς ποιοῦντας τὰ ἄνομα·

23\. ※ Ὅτι ἐκ ἐπ' ἄνδρα θήσει ἔτι.
Ὁ γὰρ Κύριος τὰ πάντα ἐφορᾷ,

24\. Ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα,
Ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν ἐκ ἔςιν ἀριθμός·

25\. ※ Γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα·
※ Καὶ ςρέψει νύκτα, καὶ ταπεινωθήσονται.

※ 26. Ἔσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, καὶ ὁρατοὶ ἐγένοντο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν·

※ 27. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμε Θεῦ,
※ Δικαιώματα δὲ αὐτῦ ἐκ ἐπέγνωσαν·

※ 28. Τῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πένητος,
※ Καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακέσεται.

※ 29. Καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάσεται;
※ Καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψεται αὐτόν;
※ Καὶ κατὰ ἔθνες, καὶ κατὰ ἀνθρώπε ὁμῦ,

※ 30. Βασιλεύων ἄνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαῦ.

※ 31. Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων· εἴληφα, ἐκ ἐνεχυράσω· 32. ἄνευ ἐμαυτῦ ἐνεχύρασα
Ὄψομαι, σὺ δίδαξόν με·
Εἰ ἀδικίαν ἠργασάμην, ὀ μὴ προσθῶ. ※

33\. Μὴ παρὰ σῦ ἀποτίσει αὐτὴν, ὅτι ἀπώσω; ※
Ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ ἐκ ἐγὼ, καὶ τί ἔγνως, λάλησον. ἐκλέξω ※

34\. Διὸ συνετοὶ καρδίας ἐρῦσι ταῦτα,
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἀκήκοέ με ÷ τὸ ῥῆμα.

35\. Ἰὼβ ἐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν, ἐλάλησας
Τὰ δὲ ῥήματα * αὐτῦ ἐκ ἐν ἐπιςήμῃ. * σε

36\. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰὼβ,
Μὴ δῷς ἔτι ἀπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες·

37\. Ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν·
Ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολλὰ λαλῦσι ῥήματα ἔναντι Κυρίε. ἔςαι

ΚΕΦ. ΛΕʹ. XXXV.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιῦς, λέγει·
2\. Τί τῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει;
※ Σὺ τίς εἶ ὅτι εἶπας· δίκαιός εἰμι ἔναντι Κυρίε; ※

3\. Ἢ ἐρεῖς· τί συμβαλεῖταί σοι; τί ποιήσω ἁμαρτών; ※ ※

4\. Ἐγώ σοι δώσω ἀπόκρισιν, καὶ τοῖς τρισί σε φίλοις.

5\. Ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἐρανὸν, καὶ ἴδε·
Κατάμαθε δὲ τὰ νέφη, (καὶ ἴδε) ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σῦ.

6\. Εἰ ἥμαρτες, τί πράξεις;

Εἰ δὲ

v. 23. stich. 2. τὰ πάντα) πάντας. v. 25. Γνωρίζων) ὁ γνωρίζων. v. 26. καὶ ὁρατοὶ ἐγένοντο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν) ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ. v. 28. πένητος) πενήτων. v. 31. ἐνεχύρασα) ἐνεχυράσω. v. 32. δίδαξόν με) δεῖξόν μοι. ibid. st. ult. ἠργασάμην, ὀ μὴ προσθῶ) εἰργασάμην, οὐ μὴ προσθήσω. v. 33. παρὰ σῦ) ἀπὸ σοῦ. ibid. ὅτι ἀπώσω) ὅτι σὺ ἀπώσῃ. ibid. stich. 2. ἐκλέξω, καὶ ἐγὼ) ἐκλέξῃ, καὶ ἐκ ἐγὼ v. 34. καρδίας) καρδίαι. ibid. stich. 2. Φρόνιμος) σοφὸς. v. 35. Ἰὼβ) addit δὲ. ibid. ἐλάλησας) ἐλάλησεν. ibid. stich. 2. Τὰ δὲ ῥήματά σε) τὰ ῥήματα αὐτοῦ. v. 36. stich. 2. ἀπόκρισιν) ἀνταπόκρισιν. v. 37. stich. 2. ἔςαι) λογισθήσεται. ibid. λαλῆσαι ῥήματα ἔναντι Κυρίου) λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ κυρίου. CAP XXXV. v. 3. non habetur in Edit. Rom. v. 4. σε φίλοις) transposita. v. 5. stich. 2. τὰ νέφη καὶ ἴδε ὡς) δὲ νέφη, ὡς.

Εἰ δὲ καὶ ἠνόμησας πολλὰ, τί δύνασαι ποιῆσαι;

7. Καὶ εἰ δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ;
※ Ἢ τί ἐκ χειρός σου λήψεται;

※ 8. Ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσέβειά σου,
※ Καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου.

※ 9. Ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκρά- ※ ξονται,
※ Βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν˙.

10. Καὶ οὐκ εἶπε· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς, ὁ ποιήσας με; ὁ κατατάσσων φυλακὰς νυκτερινὰς,

11. Ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, καὶ ἀπὸ πετεινῶν οὐρανοῦ ※ σοφίζει με.

κέκραξον 12. Ἐκεῖ κεκράξονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ˙ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.

13. Ἄτοπα γὰρ ἰδεῖν οὐ βούλεται ὁ Κύριος·
Αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ ὁρατής ἐστι 14. τῶν συντελούντων τὰ ἄ-
ὃς νομα, καὶ σώσει με.
Κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν αἰνέσαι ὡς ἔστι.

15. ※ Καὶ νῦν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμε-
※ νος ὀργὴν αὐτοῦ,
※ Καὶ οὐκ ἔγνω παράπτωμά τι σφόδρα.
※ 16. Καὶ Ἰὼβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα
※ αὐτοῦ,
※ Ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει˙.

ΚΕΦ. Λϛʹ. XXXVI.

Προσθεὶς δὲ Ἐλιοὺς ἔτι, λέγει·

2. Μικρόν με μεῖνον ἔτι, ἵνα διδάξω σε· ἔτι γάρ μοι ἔνεστι λέξις.

3. Ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν,
Ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ ἐπ᾽ ἀληθείας·

4. Καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνιεῖς.

5. Γίνωσκε δὲ, ὅτι ὁ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιή- γινώσκω
σηται τὸν ἄκακον· δὲ ἐγώ.
※ Δυνατὸς ἰσχύϊ καρδίας 6. ἀσεβῆ οὐ ἀσεβῶν
μὴ ζωοποιήσει, ※
Καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει. ※

7. Οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμὸν ※
αὐτοῦ, ※
Καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον κα- ※
θιεῖ αὐτοὺς (καὶ) εἰς νῖκος, καὶ ὑψωθή-
ὑψωθήσονται. σεται.

8. Καὶ οἱ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις, οἱ
συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας· ※

9. Καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐ- ※
τῶν, ※
Καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅταν ※
ἰσχύσωσιν. ※

10. Ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται· ※
Καὶ εἶπεν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ※
ἀδικίας. ※

11. Ἐὰν ἀκούσωσι καὶ δουλεύσωσι, ※
Συντελέσουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ※
ἀγαθοῖς, ※

Καὶ

v. 6. stich. 2. ἠνόμησας πολλὰ) transposita. v. 7. Καὶ εἰ δίκαιος) ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος. v. 11. καὶ ἀπὸ πετ.) ἀπὸ δὲ πετεινῶν. v. 12. κέκραξον) κεκράξονται. ibid. ἀπὸ ὕβρεως) καὶ ἀπὸ ὕβρεως. v. 13. ἰδεῖν οὐ βούλεται) transposita. v. 14. ὃς σώσει) καὶ σώσει. CAP. XXXVI. v. 1. Ἐλιοὺς ἔτι) transposita. v. 2. Μικρόν με μεῖνον ἔτι) μεῖνόν με μικρὸν ἔτι. ibid. μοι ἔνεστι) ἐν ἐμοί ἐστι. v. 5. γινώσκω δὲ ἐγὼ) γίνωσκε δέ. v. 6. ἀσεβῶν) ἀσεβῆ. ibid. ζωοποιήσει) ζωοποιήσῃ. v. 7. ὀφθαλμὸν) ὀφθαλμοὺς. ibid. stich. 2. καθιεῖ αὐτοὺς καὶ εἰς νῖκος ὑψωθήσεται) καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νῖκος καὶ ὑψωθήσονται. v. 9. stich. 2. ὅταν ἰσχύσωσιν) ὅτι ἰσχύσουσιν.

※ Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις".
12. Ἀσεβεῖς δὲ ἐ διασώζει, παρὰ τὸ μὴ βέλεσθαι αὐτὲς εἰδέναι τὸν Κύριον,
Καὶ διότι νεθετέμενοι ἀνήκοοι ἦσαν.
13. ※ Καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξεσι
※ θυμόν·
※ Οὐ βοήσονται, ὅτι ἔδησεν αὐτές".
14. Ἀποθάνῃ τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν,
Ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη εἴη ὑπὸ ἀγγέλων·
15. Ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον.
Κρίμα δὲ πραέων ἐκθήσει·
πρὸς ἐπὶ 16. ※ Καὶ προσέτι ἠπάτησέ σε ἐκ στόμα-
※ τος ἐχθρε,
※ (Ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐ-
※ τῆς,)
※ Καὶ κατέβη τράπεζά σε πλήρης πιό-
※ τητος".
17. Καὶ ἐχ ὑςερήσει ἀπὸ δικαίων κρί-
ἥξει μα· 18 Θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔςαι,
Διὰ ἀσέβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ'
ἀδικίας ἀδικίαις.
19. Μή σε ἐκκλίνῃ ὁ νες ἑκὼν
Δεήσεως ἀδυνάτων ἐν ἀνάγκῃ ὄντων·
ἰσχὺν 20. Καὶ πάντας τὲς κραταιεντας ἰσχύϊ
μὴ ἐξελκύσῃς τὴν νύκτα,
※ Τε ἀναβῆναι λαὲς ἀντ' αὐτῶν.
※ 21. Ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξῃς ἄνομα·
τετον Ἐπὶ τετο γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας".
22. Ἰδὲ, ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσει (σε) ἐν ἰσχύϊ αὐτε·
Τίς γάρ ἐςι κατ' αὐτὸν δυνάςης;
23. Τίς δέ ἐςιν ὁ ἐτάζων αὐτε τὰ ἔργα;
Ἢ τίς ὁ εἰπών· ἔπραξεν ἄδικα;
24. Μνήσθητι (οὖν Ἰώβ),
Ὅτι μεγάλα αὐτε ἐςι τὰ ἔργα, ὧν ἦρξαν ἄνδρες.
25. ※ Πᾶς ἄνθρωπος ἴδεν ἐν ἑαυτῷ,
ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσι βροτοί. ※
26. Ἰδὲ, ὁ ἰσχυρὸς πολύς, καὶ ἐ γνω- ※
σόμεθα· ※
Ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτε καὶ ἀπέραντος. ※
27. Ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ ὑετε σαγόνες· ※
Καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην· ※
28. Ῥυήσονται παλαιώματα, ※
Ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτῳ βροτῷ". ἀμυθή-
÷ Ὥραν ἔθετο κτήνεσιν, καὶ οἴδασι των βρο-
κοίτης τάξιν. Ἐπὶ τέτοις πᾶσιν τῶν
ἐκ ἐξίςατό σε ἡ διάνοια; ÷
Οὐδὲ διαλλάσσεταί σε ἡ καρδία ἀπὸ ÷
τε σώματος"; ÷
29. ※ Καὶ ἐὰν συνῇ ἐκτάσεις νεφέλης, ἰσό- συνῆς ἐ-
τητα σκηνῆς αὐτε· πέκτασιν
30. Ἰδὲ ἐκτείνει ἐπ' αὐτὴν * ἠδὼ, ἐκτενεῖ
Καὶ † ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκά- * τὸ τό-
λυψεν. ξον
31. Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαές· † ῥίζωμα
Δώσει τροφὴν τῷ ἰσχύοντι. ※
32. Ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε φῶς, ※
Καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαν- ※
τῶντι· 33 ἀναγγελεῖ περὶ αὐτε ※
φίλῳ αὐτε (Κυρίε) κτήσεις, καὶ φίλον
περὶ ἀδικίας. ※

v. 14. Ἀποθάνῃ) ἀποθάνοι. ibid. stich. 2. εἴη) deest. v. 17. Καὶ ἐχ ὑςερήσει) οὐχ ὑστερήσει δέ. v. 18. ἥξει, Διὰ ἀσέβειαν) ἔςαι δι' ἀσέβειαν. ibid. stich. 2. ἀδικίας) ἀδικίαις. v. 19. in Rom. μή σε ἐκκλινάτω ἑκὼν ὁ νοῦς. δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων. v. 21. ἄνομα) ἄτοπα. ib. stich. 2. τέτου) τέτων. v. 22. (σε) abest. v. 24. (οὖν Ἰώβ) deest. ibid. stich. 2. αὐτε ἐςι) transposita. v. 27. ὑετοῦ σαγόνες) transposita. v. 28. stich. 2. ἀμυθήτων βροτῶν) ἀμυθήτῳ βροτῷ. ibid. stich. 3. καὶ οἴδασι) οἴδασι δέ. ibid. ἐξίςατό σε) ἐξίςαταί σου. ibid. stich. 4. τε σώματος) σώματος. v. 29. συνῆς ἐπέκτασιν) συνῇ ἀπέκτασις. v. 30. ἐπ' αὐτὴν τὸ τόξον) ἐπ' αὐτὸν ἠδὼ. ibid. stich. 2. ῥίζωμα) ῥιζώματα. v. 33. Κυρίε κτήσεις) κύριος, κτῆσις.

※ 34. Καὶ ὑπὲρ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρ-
※ δία μου,
※ Καὶ ἀπεῤῥύη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς.

ΚΕΦ. ΛΖ'. XXXVII.

※ Ἄκουε (Ἰώβ) ἀκοὴν ἐν ὀργῇ θυμοῦ
※ Κυρίου,
※ Καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ
※ ἐξελεύσεται.
※ 2. Ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ,
※ Καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων γῆς.
※ 3. Ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνὴ,
※ Βροντήσει ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ·
※ Καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτοὺς, ὅτι ἀκού-
※ σει φωνὴν αὐτοῦ.
※ 4. Βροντήσει ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυ-
※ μάσια"·
Ἐποίησε γὰρ μεγάλα, ἃ οὐκ ᾔδειμεν.

5. ※ Συντάσσων χιόνι, ἐπὶ γῆς γίνου·
χειμῶνι ἵνα ᾖ ὑετὸς ※ Καὶ χειμὼν ὑετοῦ, καὶ χειμὼν ὑετῶν
* δυναστείαις * δυναστείας αὐτοῦ.
6. ※ Ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατα-
σφραγίζει",
Ἵνα γνῷ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ
ἀσθένειαν.
Εἰσῆλθον 7. Εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ σκέπης, καὶ ἡ-
κοίτης σύχασεν ἐπὶ κοίταις.
ὀδύναι 8. Ἐκ ταμείων ἐξέρχονται αἱ δῖναι·
Ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψύχος.

9. ※ Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος".
Οἰακίζει δὲ ὕδωρ, ὡς ἐὰν βούληται.
10. Καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη· κατα-
Διασκορπίσει νέφος φῶς αὐτοῦ. πλήσσει
11. Καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει.
Ἐν Θεεβουλαθὼθ εἰς ἔργα αὐτῶν τοῖς κα-
Πάντα ὅσα ἂν ἐντείλῃ αὐτοῖς, τωτάτω
Ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ θεὶς
τῆς γῆς·
12. ※ Ἐάν τε εἰς παιδείαν, ἐάν τε εἰς
τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐάν τε εἰς ἔλεος ※
(αὐτοῦ), εὑρήσει αὐτόν". ※
13. Ἐνωτίζου Ἰώβ ταῦτα·
Στῆθι καὶ νουθετοῦ δύναμιν Κυρίου.
14. Οἴδας ὡς ἔθετο ὁ Θεὸς ἔργα αὐτοῦ,
ποιήσας φῶς ἐκ σκότους;
15. Ἐπίστασαι δὲ διάκρισιν νεφῶν,
Ἐξαίσια δὲ πτώματα πονηρῶν;
16. Σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ, ἡσυχάζεται
δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ※ ἀπὸ νότου.
17. Στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, στερεω-
* Ἰσχυρὰ ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως"; θεὶς
18. Διατί δίδαξόν με, τί ἐροῦμεν αὐτῷ· * ἰσχυρὰ
Καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες.
19. Μὴ βίβλος ἢ γραμματεύς μοι πα-
ρέστηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἑστὼς κα-
τασιωπήσω;
20. Πᾶσι γὰρ οὐχ ὁρατὸν φῶς·
Τηλαυγές ἐστιν ἐν τοῖς παλαιώμασιν,
"Ωσπερ

v. 34. ab hoc versu incipit Cap. 37. in *Edit. Rom.* ibid. ὑπὲρ) ἀπό. CAP. XXXVII. v. 1. (Ἰώβ) deest. v. 2. stich. 2. Supplementum minoribus litteris expressum habetur in *Edit. Rom.* ibid. stich. 2. γῆς) τῆς γῆς. v. 5. ἐπὶ γῆς γίνου) transposita. ibid. stich. 2. in *Rom.* καὶ χειμὼν ὑετός, καὶ χειμὼν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ. v. 7. in *Rom.* εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην, ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης. v. 8. ταμείων ἐξέρχονται) ταμιείων ἐπέρχονται. v. 9. stich. 2. ὕδωρ) τὸ ὕδωρ. v. 10. καταπλήσσει) καταπλάσσει. ibid. stich. 2. Διασκορπίσει) διασκορπιεῖ. v. 11. stich. 2. Ἐν τοῖς κατωτάτω θεὶς) ἐνθεεβουλαθὼθ, εἰς. ibid. stich. 3. ἐντείλῃ) ἐντείληται. v. 12. ἐάν τε) altero & tertio loco *Rom.* ἐάν. ibid. ἔλεος αὐτοῦ) ἔλεος εὑρήσει αὐτόν. v. 13. Ἰὼβ ταῦτα) transposita. ibid. stich. 2. νουθετοῦ) νουθετούμενος. v. 14. Οἴδας ὡς ἔθετο ὁ Θεὸς) οἴδαμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔθετο. ibid. ποιήσας φῶς) transposita. v. 15. Ἐπίστασαι) ἐπίσταται. v. 17. στερεωθεὶς) στερεώσεις. v. 19. ἑστὼς) ἑστηκώς. v. 20. Πᾶσι γὰρ) πᾶσι δέ. ibid. φῶς) τὸ φῶς.

῞Ωσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν ἐξῆλθεν.

21. Ἀπὸ βοῤῥᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα·
Ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ τοῦ παντοκράτορος,

22. Καὶ οὐχ εὑρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον (αὐτῷ καὶ) τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.
Ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οἴει ὅτι οὐκ εἰσακούει αὐτός;

23. Διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν ἄνθρωποι·
Φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν καὶ οἱ σοφοὶ τῇ καρδίᾳ.

ΚΕΦ. ΛΗ'. XXXVIII.

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιοὺν τῆς λέξεως, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Ἰὼβ διὰ λαίλαπος καὶ νέφους·

2. τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλὴν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἴεται κρύπτειν;

3. Ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου·
Ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι.

4. Ποῦ ἦσθα ὅτε ἐθεμελίωσα τὴν γῆν;
Ἀνάγγειλόν μοι εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν.

5. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, ※ εἰ οἶδας";
Ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς;

στῦλοι 6. Ἐπὶ τίνος (δὲ) οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι;
Τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον (ἐπ') αὐτῆς;

7. Ὅτε ἐγενήθη ἄστρα, ᾔνεσάν με ἐν φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου (καὶ ὕμνησαν).

8. Ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο,
Καὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐξεπορεύετο·

9. Ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν,
Ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα·

10. Ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια, περιθεὶς κλεῖθρα καὶ πύλας·

11. Εἶπον δὲ αὐτῇ· μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ,
Ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεταί σου τὰ κύματα.

12. Ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν·
Ἑωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπῖδεν

13. ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, καὶ ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς;

14. Ἢ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἔπλασας ζῶον;
Καὶ λαλητὸν αὐτὸ ἔθου ἐπὶ γῆς;

15. Ἀφεῖλω δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς;
Καὶ βραχίονα ὑπερηφάνων συνέτριψας;

16. Ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης; ἐν γῆν
δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας;

17. Ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου;

v. 20. stich. 3. ἐξῆλθεν) deest. v. 21. τοῦ παντοκρ.) τοῦ abest. v. 22. (αὐτῷ καὶ) non habet. ibid. stich. 2. οἴει ὅτι οὐκ εἰσακούει αὐτός;) οὐκ οἴει ἐπακούειν αὐτόν; v. 23. ἄνθρωποι) οἱ ἄνθρωποι. ibid. stich. 2. τῇ καρδίᾳ) καρδίᾳ. CAP. XXXVIII. v. 1. νέφους) νεφῶν. v. 4. in Rom. ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστῃ σύνεσιν. v. 6. (δὲ) abest. ibid. οἱ στῦλοι) οἱ κρίκοι. v. 7. ἐγενήθη) ἐγενήθησαν. ibid. ἐν φωνῇ) φωνῇ. ib. (καὶ ὕμνησαν) deest. v. 8. ἐμαιοῦτο Καὶ ἐκ) ἐμαίμασσε ἐκ. ibid. stich. 2. ἐξεπορεύετο) ἐκπορευομένη. v. 11. Εἶπον) εἶπα. v. 12. stich. 2. ἐπῖδεν) εἶδεν. v. 13. γῆς, καὶ ἐκτιν.) καὶ deest. v. 14. stich. 2. αὐτὸ) αὐτόν. v. 15. Ἀφεῖλω) ἀφεῖλες. ibid. stich. 2. Καὶ βραχίονα) βραχίονα δέ. v. 16. γῆν) πηγήν.

Πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν;
18. Νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν;
Ἀνάγγειλον δέ μοι, πόση ἥτις ἐστίν.
19. Ἐν ποίᾳ δὲ γῇ αὐλίζεται φῶς;
Σκότους δὲ ποῖός ἐστι τόπος;
20. Εἰ ἄρα ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν;
Εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν;
Οἶδα 21. Οἶδας ἄρα, ὅτι * τότε γεγέννησαι,
* εἰς τοῦτο Ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς;
22. Ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος;
Θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἑώρακας;
23. Ἀπόκεινται δὲ (σοι) εἰς ὥραν ἐχθρῶν,
Εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης.
24. Πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη,
Ἢ διασκεδάννυται νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν;
25. Τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῷ λάβρῳ ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμῷ;
κυδοιμῶν
γῆς 26. ※ Τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὗ οὐκ ἀνήρ,
※ Ἔρημον οὗ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν
※ αὐτῇ·
※ 27. Τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον,
※ Καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης".
28. Τίς ἐστιν ὑετοῦ πατήρ; τίς δέ ἐστιν ὁ τετοκὼς (συνοχὰς καὶ) βώλους δρόσου;
29. Ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται κρύσταλλος;
Πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν,
30. Ἣ καταβαίνει ὡς ὕδωρ ῥέον;
Πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς * ἔπηξε, συνήκας; ἀστέβες (?)
* ἔτηξεν
31. Δεσμὸν δὲ πλειάδος ἔγνως;
Ἢ φραγμὸν ὠρίωνος ἤνοιξας;
32. ※ Ἢ διανοίξεις Μαζουρὼθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ;
Καὶ ἕσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ (καὶ) ἄξεις αὐτά"; κόμης
33. Ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ,
Ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;
34. Καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ δρόμῳ ὕδατος λάβρου ὑπακούσεταί σου;
35. Ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς, καὶ πορεύσονται; ἐροῦσι δέ σοι, τί ἐστι;
36. Τίς ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν, γυναικὶ
Καὶ ποικιλτικὴν (σοφίας) ἐπιστήμην;
37. Τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφίᾳ,
Οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινε;
38. Κέχυται γὰρ ὥσπερ γῆ κονία, γῆς κονία
Κεκόλληκε δὲ αὐτὸν ὥσπερ κύβον λίθοις.
39. Θηρεύσεις δὲ λέουσι βοράν,
Ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις;
40. Δεδοίκασι γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν,
Κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες.
41. Τίς δὲ ἡτοίμασε κόρακι βοράν;
Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ πρὸς Κύριον (αὐτοῦ) κεκράγασι, πλανώμενοι τὰ σῖτα ζητοῦντες.

ΚΕΦ.

v. 18. ſtich. 2. δέ μοι π. ἥτις) δή μοι π. τίς. v. 19. Ἐν ποίᾳ) ἐν abeſt. ibid. φῶς) τὸ φῶς. ibid. ſtich. 2. ἐστι τόπος) ὁ τόπος. v. 20. Εἰ ἄρα) ἄρα deeſt. v. 21. εἰς τοῦτο) τότε. v. 23. Ἀπόκεινται) ἀπόκειται. ibid. ſtich. 2. πολέμου) πολέμων. v. 26. γῆς) γῆν. v. 28. (συνοχὰς καὶ) non habet. v. 29. κρύσταλλος) ὁ κρύσταλλος. v. 30. ὡς) ὥσπερ. ibid. ſtich. 2. δὲ) abeſt. ib. ἔτηξεν) ἔπηξεν. v. 31. Δεσμὸν - - φραγμὸν) δὲ δεσμὸν πλειάδος, καὶ φραγμόν. v. 32. ſtich. 2. (καὶ) abeſt. v. 34. δρόμῳ) τρόμῳ. v. 36. Τίς ἔδωκε γυναικὶ) τίς δὲ ἔδωκε γυναιξίν. ib. ſtich. 2. Καὶ) ἢ. ibid. (σοφίας) deeſt. v. 38. γὰρ) δέ. ibid. γῆς κονία) γῆ κονία. ibid. ſtich. 2. Κεκόλληκε) κεκόλληκα. ibid. κύβον λίθοις) λίθῳ κύβον. v. 41. ſtich. 2. δὲ πρὸς) γὰρ αὐτοῦ πρός. ibid. (αὐτοῦ) deeſt.

ΚΕΦ. ΛΘʹ. XXXIX.

※ ※ Ἢ ἔγνως καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας*,
Ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων;
2. Ἠρίθμησας δὲ αὐτῶν μῆνας πλήρεις τοκετοῦ,
Ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας;
3. Ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παιδία ἄνευ φόβου,
※ Ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἐξαποστελεῖς;
※ 4. Ἀποῤῥήξουσι τὰ τέκνα αὐτῶν,
※ Πληθυνθήσονται ἐν γεννήματι·
※ Ἐξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς*. ἑαυτοῖς
5. Τίς δέ ἐστιν ὁ ἀφεὶς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον;
Δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν;
6. Ἐθέμην δὲ αὐτοῦ τὴν δίαιταν ἔρημον,
※ Καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἁλμυρίδα*·
7. Καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως,
Μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων.
8. ※ Κατασκέψεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ,
Καὶ ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζητήσει*.
9. Βουλήσεται δέ σοι (ἀτράπελος) μονόκερως δουλεῦσαι,
*Ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σου;
10. Δήσεις δὲ αὐτοῦ ἐν ἱμᾶσι ζυγόν;
*Ἢ ἑλκύσει σοι αὔλακας ἐν πεδίῳ;
11. Πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ;
Καὶ ἐπαφήσεις αὐτῷ τὰ ἔργα σου;
12. Πιστεύσεις δὲ αὐτῷ, ※ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, ※
Καὶ εἰσοίσει σου τὴν ἅλωνα; ※
13. Πτέρυξ τερπομένων Νεέλασα, ※
Ἐὰν συλλάβῃ Ἀσίδα καὶ Νέεσα· ※
(ἐλάλησαν) ※
14. Ὅτι ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ὠὰ αὐτῆς, ὦτα
Καὶ ἐπὶ χοῦν θάλψει· ※
15. Καὶ ἐπελάθετο ὅτι ποὺς σκορπιεῖ αὐτά, ※ ※
Καὶ θηρία ἀγροῦ καταπατήσει αὐτά. ※
16. Ἀπεσκλήρυνε τὰ τέκνα αὐτῆς ὥστε μὴ ἑαυτῇ, ※ ἑαυτὴν
Εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ φόβου· ※
17. Ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ Θεὸς σοφίαν, ※ ※
Καὶ οὐκ ἐμέρισεν αὐτῇ (ὁ Θεὸς) ἐν τῇ συνέσει. ※ ※
18. Κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει, καίρων
Καταγελάσεται ἵππου καὶ τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ*. ※ ※
19. *Ἢ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν,
Καὶ ἐνέδυσας τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον;
20. Περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν,
Καὶ δόξῃ στηθέων αὐτοῦ τόλμην;
21. Ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ γαυριᾷ,
Ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύϊ·
Συναντῶν βέλει 22. καταγελᾷ,

CAP. XXXIX. v. 1. *Ἢ ἔγνως) Εἰ ἔγνως. v. 2. αὐτῶν μῆνας) transposita. ibid. τοκετοῦ) addit αὐτῶν. v. 3. ἄνευ φόβου) ἔξω φόβου. v. 4. stich. 3. ἑαυτοῖς) αὐτοῖς. v. 6. αὐτοῦ τὴν δίαιταν) transposita. v. 8. stich. 2. ζητήσει) ζητεῖ. v. 9. (ἀτράπελος) deest. v. 10. αὐτοῦ ἐν ἱμ. ζ.) ἐν ἱμᾶσι ζυγὸν αὐτοῦ. ibid. stich. 2. σοι) σου. v. 11. stich. 2. Καὶ ἐπαφήσεις) ἐπαφήσεις δέ. v. 12. αὐτῷ) deest. ibid. stich. 2. Καὶ εἰσοίσει) εἰσοίσει δέ. ibid. τὴν ἅλωνα) τὸν ἅλωνα. v. 13. Νεέλασα) νεέλασσα. ibid. stich. 2. Νέεσα) νέεσσα. ibid. (ἐλάλησαν) deest. v. 14. ὦτα) ὠά. v. 16. αὐτῆς) ἑαυτῆς. v. 17. ἐμέρισεν) ἐπεμέρισεν. ibid. (ὁ Θεὸς) abest. v. 18 καίρων) καιρόν. v. 19. stich. 2. Καὶ ἐνέδυσας) ἐνέδυσας δέ. v. 20. stich. 2. in Rom. δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμῃ. v. 21. stich. 3. βέλει) βασιλεῖ.

σίδηρον Καὶ ὃ μὴ ἀποςραφῇ σιδήρῳ.
23. Ἐπʹ αὐτῷ γαυριᾷ τόξον καὶ ὀξυθε-
νὴς μάχαιρα·
24. Καὶ ὀργῇ ἀφανιεῖ τὴν γῆν.
σημανιεῖ Καὶ ὃ μὴ πιςεύσει ἕως ἂν σημάνῃ σάλ-
πιγξ·
25. Σάλπιγγος δὲ σημαινούσης, ἐρεῖ· εὖγε.
Πόῤῥωθεν δὲ ὀσφραίνεται πολέμου,
ἅλματι (Καὶ) σὺν ἀλαλάγματι καὶ κραυγῇ
(ἐκπορεύεται).
ἔςηκεν 26. Ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιςήμης ἕςηκεν ἱέραξ,
Ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας ἀκίνη-
τος, ※ καθορῶν τὰ πρὸς νότον";
27. Ἢ ἐπὶ τῷ σῷ προςάγματι ὑψοῦται
ἀετός;
Γὺψ δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτοῦ 28. καθε-
σθεὶς αὐλίζεται
※ Ἐπʹ ἐξοχῇ πέτρας καὶ ἀπο-
κρύφῳ";
29. Ἐκεῖσε ἂν ζητεῖ τὰ σῖτα· ※ πόῤ-
ῥωθεν (δὲ) οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκο-
πεύουσι".
30. Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι·
Οὗ δὲ ἐὰν ὦσι τεθνεῶτες, παραχρῆ-
μα εὑρίσκονται.
31. Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰὼβ,
καὶ εἶπε· 32. μὴ κρίσιν μετὰ ἱκα-
νοῦ ἐκκλινεῖ; ※ ἐλέγχων Θεὸν, ἀ-
ποκριθήσεται αὐτήν";
33. Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, εἶπε τῷ Κυρίῳ·
34. ÷ Τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι, νουθετούμε-
νος καὶ ἐλεγχόμενος ὑπὸ Κυρίου, ÷
Ἀκούων τοιαῦτα"; μηδὲν ὢν ἐγὼ, ÷
Ἀπόκρισιν δὲ τίνα δῶ πρὸς ταῦτα;
Χεῖρα θήσω ἐπὶ ςόματί μου·
35. Ἅπαξ ἐλάλησα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ
οὐ προσθήσω.

ΚΕΦ. Μʹ. XL.

Ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος, εἶπε τῷ
Ἰὼβ διὰ τοῦ νέφους·
2. Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ
τὴν ὀσφύν σου·
Ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι.
3. Μὴ ἀποποίῃ μου τὸ κρίμα; ἀποποιοῦ
Οἴει δέ με ἄλλως σοι κεχρηματικέναι, μηδὲ οἴου
ἀλλʹ ἵνα δίκαιος ἀναφανῇς;
4. Εἰ βραχίων σοί ἐςι κατὰ Κύριον,
Ἢ φωνῇ (βροντῆς) κατʹ αὐτὸν
βροντᾷς; βροντᾷ
5. Ἀνάλαβε * δὴ ὕψος καὶ δύναμιν· ἴσα.
Δόξαν καὶ τιμὴν ἀμφίασαι. * δὲ εἰς
6. Ἀπόςειλον δὲ ἀγγέλους ἐν ὀργῇ (σου), ὕψος
Πάντα δὲ ὑβριςὴν ταπείνωσον,
7. Ὑπερήφανον δὲ σβέσον·
Σῆψον δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα,
8 Κρύψον δὲ αὐτοὺς εἰς γῆν (ἔξω) ὁμο-
θυμαδὸν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν
ἀτιμίας ἔμπλησον·

9. Ὁμο-

v. 22. ὃ μὴ) οὐ μὴν. ibid. σίδηρον) ἀπὸ σιδήρου. v. 23. ὀξυθενὴς) deest. v. 24. ftich. 2. σημανιεῖ) σημάνῃ. v. 25. ἐρεῖ) λέγει. ibid. ftich. 3. (Καὶ) abeft. ibid. (ἐκπορεύεται) deeft. v. 27. Ἢ ἐπὶ τῷ σῷ) ἐπὶ δὲ σῷ. v. 29. (δὲ) abeft. v. 30. ftich. 2. οὗ δὲ ἐὰν) οὗ δ' ἄν. v. 32. ἐλέγχων) addit δὲ. v. 33. εἶπε) λέγει. v. 34. ἐλεγχόμενος ὑπὸ Κυρίου) ἐλέγχων κύριον. ibid. ftich. 2. 3. μηδὲν ὢν ἐγὼ, Ἀπόκρισιν δὲ τίνα δῶ) οὐθὲν ὤν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ. v. 35. ἐλάλησα) λελάληκα. CAP. XL. v. 1. διὰ τοῦ) ἐκ τοῦ. v. 2. ftich. 2. ἀποκρίθητι) ἀπόκριναι. v. 3. ftich. 2. μηδὲ οἴου) οἴει δέ. ibid. ἀλλʹ ἵνα δίκαιος ἀναφανῇς) ἢ ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος. v. 4. Εἰ) ἢ. ibid. κατὰ Κύριον) κατὰ τοῦ κυρίου. ibid. ftich. 2. (βροντῆς) deeft. ibid. κατʹ αὐτὸν βροντᾷ ἴσα) κατʹ αὐτοῦ βροντᾷς. v. 5. δὲ εἰς ὕψος) δὴ ὕψος καί. ibid. ftich. 2. Δόξαν καὶ) δόξαν δὲ καί. v. 6. ἐν ὀργῇ σου) ὀργῇ. v. 8. αὐτοὺς) abeft. ibid. (ἔξω) abeft.

9. Ὁμολογήσω ἄρα ὅτι δύναταί σου ἡ δεξιὰ σῶσαί σε.

10. Ἀλλ᾽ ἰδοὺ, παρὰ σοὶ θηρία ἴσα βουσὶν χόρτον ἐσθίει·

11. Ἰδοὺ δὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐπὶ ὀσφύος ※ αὐτοῦ",

Ἡ δὲ δύναμις ※ αὐτοῦ" ἐπ᾽ ὀμφαλοῦ γαστρὸς ※ αὐτοῦ"· 12. ἔστησεν οὐρὰν ※ αὐτοῦ" ὥσπερ κυπάρισσον,

Τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ (ὥσπερ χοινία) συμπέπλεκται.

13. Αἱ πλευραὶ αὐτοῦ ὡς πέτραι χαλκαῖ,

σίδηρος Ἡ δὲ ῥάχις αὐτοῦ ὡς τύχος σιδήρεος.

χυτός 14. 15. Τοῦτό ἐστιν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίου, πεποιημένον

Εἰς τὸ ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

Ἐπελθὼν δὲ ἐπ᾽ ὄρος ἀκρότομον,

Ἐποίησε χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ

ταρτάρῳ ἀγρῷ.

16. Ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται,

Παρὰ κάλαμον καὶ πάπυρον καὶ βούτομον·

17. Σκιάζονται δὲ αὐτῷ δένδρα μεγάλα

Σὺν ῥαδάμνοις, καὶ κλῶνες ἄγνου.

18. ※ Ἐὰν γένηται πλημμύρα, οὐ μὴ

※ αἰσθηται,

ὅτι ※ Πέποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης

※ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ·

19. Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται ※

αὐτὸν, ※

Ἐνσκολιευόμενος τρήσει ῥῖνα (αὐτοῦ)". ἐνσκολιευόμενος

20. 21. Ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ;

Περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ῥῖνα αὐτοῦ; (καὶ) ※ εἰ εἰλήσεις κλοιὸν ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ;

Ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ; Ψελίῳ

22. Λαλήσει δέ σοι δεήσεις καὶ ἱκετηρίας μαλακῶς;

23. Θήσεται δὲ μετὰ σοῦ διαθήκην;

Λήψῃ δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον;

24. Καὶ ἐμπαίξεις αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέῳ;

Δήσεις δὲ αὐτὸν ὥσπερ στρουθίον παιδίῳ;

25. Ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, αὐτὸν

Καὶ μεριτεύονται αὐτὸν Φοινίκων γένη;

26. Πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγκῃ (μίαν) βύρσαν οὐρᾶς αὐτοῦ,

※ Καὶ ἐν πλοίοις ἁλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ"

27. Ἐπιθήσεις δὲ ἐπ᾽ αὐτῷ χεῖρα, μνησθεὶς πολέμου τοῦ γιγνομένου ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ;

Καὶ μηκέτι γινέσθω

28. Οὐχ ἑώρακας αὐτὸν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας;

ΚΕΦ.

v. 9. ἄρα) non habet. ibid. σου ἡ δεξιὰ) transposita. v, 10. in *Rom.* ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοὶ, χόρτον ἴσα βουσὶν ἐσθίουσιν. v. 11. ἐπὶ ὀσφύος αὐτοῦ) ἐπ᾽ ὀσφύϊ. ibid. stich. 2. γαστρὸς αὐτοῦ) αὐτοῦ deest. v. 12. οὐρὰν αὐτοῦ ὥσπερ) οὐρὰν ὡς. ibid. (ὥσπερ χοινία) non habet. v. 13. ὡς πέτραι χαλκαῖ) πλευραὶ χάλκειαι. ibid. stich 2. ὡς σίδηρος) ὡς abest. v. 14. 15. Τοῦτό ἐστιν) τουτέστιν. ibid. stich. 2. Εἰς τὸ) abest. v. 16. stich. 2. κάλαμον καὶ πάπυρον transposita. v. 17. δὲ αὐτῷ) δὲ ἐν αὐτῷ. ibid. stich. 2. ἄγνου) ἀγροῦ. v. 18. αἴσθηται) αἰσθηθῇ. v. 19. st. 2. (αὐτοῦ) deest. v. 20. 21. καὶ εἰλήσεις κλοιὸν) ἢ δήσεις κρίκον. ibid. stich. 3. Ψελίῳ) Ψελλίῳ. v. 22. δεήσεις καὶ ἱκετηρίας) δεήσει ἱκετηρίᾳ. v. 24. Καὶ ἐμπαίξεις αὐτῷ) παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ. ibid. stich. 2. Δήσεις δὲ) ἢ δήσεις. v. 25. αὐτὸν) ἐν αὐτῷ. ibid. stich. 2. Καὶ μερίτ.) μεριτεύονται δέ. ibid. γένη) ἔθνη. v. 26. ἐνέγκῃ μίαν βύρσαν) ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν. v. 27. ἐπ᾽ αὐτῷ) αὐτῷ. ib. πολέμου τοῦ γιγνομένου ἐν τῷ σώματι) πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν σώματι. v. 28. ab hoc versu *Edit. Rom.* incipit Cap. 41.

ΚΕΦ. ΜΑ΄. XLI.

σοι ΟΥ δέδοικας (αὐτὸν), ὅτι ἡτοίμασαί μοι;
Τίς γάρ ἐςιν ὁ ἐμοὶ ἀνθιςάμενος;
2. Ἢ τίς (ἐςιν ὃς) ἀντιςήσεταί μοι, καὶ ὑπομενεῖ;
(Ἢ ἐχὶ) πᾶσα ἡ ὑπ' ἐρανὸν ἐμή ἐςιν.
3. ※ Οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτὸν,
δυνάμεως Καὶ λόγος δυνάμεων ἐλεήσει τὸν ἴσον
※ αὐτȣ̃˚.
4. Τίς (δὲ) ἀνακαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτȣ̃, εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτȣ̃ τίς ἂν εἰσέλθοι;
5. Πύλας (δὲ) προσώπȣ αὐτȣ̃ τίς ἀνοίξει;
Κύκλῳ ὀδόντων αὐτȣ̃ φόβος.
6. Ἔγκατα (δὲ) αὐτȣ̃ ἀσπίδες χαλκαῖ,
σύνδεσμοι Καὶ σύνδεσμοι αὐτȣ̃ ὥσπερ *σμυρίτης
*σμίριλος λίθος, 7. ※ εἷς ἐκ τȣ̃ ἑνὸς κολλῶνται,
※ Πνεῦμα δὲ ȣ̓ μὴ διέλθῃ αὐτόν·
※ 8. Ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτȣ̃ προσκολληθήσεται, συνέχωνται, καὶ ȣ̓ μὴ ἀποσπασθῶσιν˚.
※
※
9. Ἐν πταρμῷ αὐτȣ̃ ἐπιφώσκεται φέγγος·
Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτȣ̃ εἶδος ἑωσφόρȣ.
10. Ἐκ ςόματος αὐτȣ̃ ἐκπορεύονται λαμπάδες καιόμεναι,
Καὶ διαῤῥιπτοῦνται ἐχάραι πυρός·
11. Ἐκ μυκτήρων αὐτȣ̃ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνȣ καιομένης πυρὶ ἀνθράκων· Φλογὶ
12. Ἡ ψυχὴ αὐτȣ̃ ἄνθρακες,
Φλὸξ δὲ ἐκ ςόματος αὐτȣ̃ ἐκπορεύεται. 13. Ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτȣ̃ αὐλίζεται δύναμις·
Ἔμπροσθεν αὐτȣ̃ προτρέχει ἀπώλεια.
14. Σάρκες δὲ σώματος αὐτȣ̃ κεκόλληνται·
※ Καταχέει ἐπ' αὐτὸν, ȣ̓ σαλευθήσεται˚·
15. Ἡ καρδία αὐτȣ̃ πέπηγεν ὥσπερ λίθος, ἕςηκε δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος.
16. Στραφέντος αὐτȣ̃, φόβος θηρίοις τετράποσιν ἀλλομένοις ἐπὶ γῆς.
17. Ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχαι, ȣ̓δὲν ȣ̓ μὴ ποιήσωσιν αὐτῷ ※ δόρυ ἐπηρμένον καὶ θώραξ˚·
18. Ἥγηται μὲν γὰρ σίδηρον ὥσπερ ἄχυρα,
Χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν·
19. Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκεον·
Ἥγηται γὰρ πετροβόλον ὡς χόρτον,
20. Ὡς καλάμη ἐλογίσθη αὐτῷ σφύρα·
Καταγελᾷ δὲ σεισμȣ̃ πυρφόρȣ.
21. Ἡ ςρωμνὴ αὐτȣ̃ ὀβελίσκοι ὀξεῖς,
Πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτὸν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος.

22. Ἀνα-

CAP. XLI. v. 1. (αὐτὸν) deest. ibid. σοι) μοι. ibid. stich. 2. ἀνθιςάμενος) ἀντιςάς. v. 2. (ἐςιν ὃς) abest. ibid. stich. 2. Ἢ ἐχὶ πᾶσα) εἰ πᾶσα. v. 3. stich. 2. λόγος) λόγον. ibid. ἴσον αὐτȣ̃) ἴσον αὐτῷ. v. 4. Τίς δὲ ἀνακαλύψει) τίς ἀποκαλύψει. v. 5. (δὲ) abest. v. 6. Ἔγκατα δὲ) τὰ ἔγκατα. ibid. χαλκαῖ) χάλκειαι. ibid. stich. 2. in Rom. σύνδεσμος δὲ αὐτȣ̃ ὥσπερ σμυρίτης λίθος. v. 7. εἷς ἐκ τȣ̃) εἷς τȣ̃. v. 8. συνέχωνται) συνέχονται. v. 9. ἐπιφώσκεται) ἐπιφαύσκεται. v. 10. λαμπάδες) ὡς λαμπάδες. ibid. stich. 2. ἐχάραι) ὡς ἐχάραι. v. 11. Φλογὶ) πυρί. v. 13. stich. 2. προτρέχει) τρέχει. v. 15. ὥσπερ λίθος) ὡς λίθος. v. 16. αὐτȣ̃) δὲ αὐτȣ̃. ibid. ἀλλομένοις ἐπὶ γῆς) transposita. v. 17. ȣ̓ μὴ) μή. ibid. αὐτῷ δόρυ καὶ θώραξ) δόρυ, καὶ θώρακα. v. 18. ὥσπερ ἄχυρα) ὥσπερ deest. v. 19. αὐτὸν Ἥγηται γὰρ π. ὡς χόρτον.) αὐτὸν τόξον χάλκεον. ἥγηται μὲν πετροβόλον χόρτον. v. 20. ἐλογίσθη αὐτῷ) ἐλογίσθησαν.

22. Ἀναζεῖ τὴν ἄϐυσσον ὥσπερ χαλκεῖον·
Ἥγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον,

23. Τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀϐύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον·
※ Ἐλογίσατο ἄϐυσσον εἰς περίπατον.

24. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ γῆς ὅμοιον αὐτῷ,
Πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου·

25. Πᾶν ὑψηλὸν ὁρᾷ, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν.

ΚΕΦ. ΜΒʹ XLII.

Ὑπολαϐὼν δὲ Ἰὼϐ, λέγει τῷ Κυρίῳ·
2. Οἶδα ὅτι δύνασαι πάντα, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν.

3. Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλὴν, Φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν;
Ἀνηγγέλη δέ μοι ἃ οὐκ ᾔδειν,
÷ Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ, ἃ οὐκ ἠπιστάμην.

4. Ἄκουσον δή μου Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω·
Ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον.

Ἕως 5. Ἀκοῇ μὲν ὠτὸς (ἀκοῆς) ἤκουόν σου τὸ πρότερον,
Νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε·

6. Διὸ ἐφαύλισα ἐμαυτὸν, καὶ ἐτάκην,
Ἥγημαι δὲ ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.

7. Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλῆσαι τὸν Κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰὼϐ,
Εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφὰζ τῷ Θαιμανίτῃ·
Ἥμαρτες σὺ, καὶ οἱ δύο φίλοι σου· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθὲς οὐδὲν, ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰώϐ.

8. Καὶ νῦν λάϐετε ※ ἑαυτοῖς ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς, καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν παῖδά μου Ἰὼϐ,
Καὶ ποιήσεις κάρπωμα περὶ ὑμῶν·
Ἰὼϐ δὲ ὁ θεράπων μου εὔξεται περὶ ὑμῶν·
Ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι,
Καὶ εἰ μὴ δι᾽ αὐτὸν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς·
Οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ※ πρός με κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰὼϐ οὐδὲν ἀγαθόν.

9. Ἐπορεύθησαν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης,
Καὶ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, καὶ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος,
Καὶ ἐποίησαν (ἑαυτοῖς) καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος·
Καὶ ἔλυσε τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν διὰ Ἰώϐ.

10. Ὁ δὲ Κύριος ηὔξησε τὸν Ἰὼϐ· εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ,

v. 24. ἐπὶ γῆς) ἐπὶ τῆς γῆς. CAP. XLII. v. 2. δύνασαι πάντα) transposita. v. 3. stich. 2. Ἀνηγγέλη δέ μοι) τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι. ibid. stich. 3. ἠπιστάμην) ἐπιστάμην. v. 4. δή μου) δέ μου. v. 5. Ἕως μὲν) ἀκοὴν μέν. ibid. (ἀκοῆς) deest. v. 7. ῥήματα) addit ταῦτα. v. 8. Καὶ νῦν) νῦν δέ. ibid. τὸν παῖδα) τὸν θεράποντα. ibid. stich. 2. in Rom. καὶ ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. ibid. stich. 5. Καὶ εἰ μὴ δι᾽) εἰ μὴ γὰρ δι᾽. ibid. ὑμᾶς) ἡμᾶς. ibid. stich. 6. ἐλαλήσατε) addit ἀληθές. ibid. οὐδὲν ἀγαθόν.) abest. v. 9. Ἐπορεύθησαν) ἐπορεύθη. ibid. stich. 3. (ἑαυτοῖς) abest. ibid. stich. 4. αὐτῶν) αὐτοῖς. v. 10. αὐτοῦ περὶ) αὐτοῦ καὶ περί.

Ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν.

προσέθηκεν * τὰ — Ἔδωκε δὲ ὁ Κύριος τῷ Ἰὼβ * πάντα διπλᾶ ὧν εἶχεν ἔμπροσθεν (εἰς διπλασιασμόν).

11. Ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ πάντες (δὲ) ὅσοι

πρὸ τότε — ἤδεισαν αὐτὸν ἐκ πρώτα.

Φαγόντες δὲ καὶ πιόντες παρ' αὐτῷ, παρεκάλεσαν αὐτόν·

Καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν ※ κακοῖς, οἷς ἐπήγαγεν αὐτῷ ὁ Κύριος·

Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν, καὶ τετράδραχμον χρυσοῦν ἄσημον.

τὸν — 12. Ὁ δὲ Κύριος ηὐλόγησε τῦ Ἰὼβ τὰ ἔσχατα μᾶλλον ἢ τὰ ἔμπροσθεν·

Ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια,

Κάμηλοι ἑξακισχίλιαι,

Ζεύγη βοῶν χίλια,

Ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι.

13. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς·

14. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν·

Τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν·

Τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθείας κέρας.

15. Καὶ ὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς Ἰὼβ θυγατέρας (καὶ τὰς υἱὰς αὐτῦ)

Βελτίους αὐτῶν ὑπὸ τὴν ὑπ' ὐρανόν·

Ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς [a] αὐτῶν. — Ἰὼβ ταῖς θυγατράσιν αὐτῦ

16. Ἔζησε δὲ Ἰὼβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν [b] τεσσαράκοντα.

÷ Τὰ δὲ πάντα [c] ἃ ἔζη ἔτη διακόσια τεσσαράκοντα ὀκτώ·. — [a] αὐτῦ [b] ἑβδομήκοντα [c] ζῆ

※ Καὶ ἴδεν Ἰὼβ τὰς υἱὰς αὐτῦ, καὶ τὰς υἱὰς τῶν υἱῶν αὐτῦ, τετάρτην γενεάν·. ※

17. Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν.

÷ Γέγραπται δὲ πάλιν ἀναστήσεσθαι αὐτὸν μεθ' ὧν ἀνίστησιν ὁ Κύριος. ÷

Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλυ, ÷

Ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδυμαίας καὶ Ἀραβίας· ÷

Προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ. ÷

Λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱὸν ᾧ ὄνομα Ἐννών. ÷

Ἦν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρὲθ, τῶν υἱῶν Ἡσαῦ υἱὸς, ÷

Μητρὸς δὲ Βοσσόρας· ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. ÷

Καὶ

V. 10. stich. 3. in Rom. ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλᾶ, ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰὼβ εἰς διπλασιασμόν. V. 11. (δὲ) abest. ibid. πρὸ τότε) ἐκ πρώτα. ibid. stich. 2. πίοντες αὐτῷ) πίοντες παρ' αὐτῷ. ibid. stich. 3. ἐπήγαγεν αὐτῷ) ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ. ibid. stich. 4. Καὶ ἔδωκαν) ἔδωκεν δὲ. ibid. χρυσοῦν ἄσημον) χρυσῦ καὶ ἀσήμου. V. 12. τὸν Ἰὼβ τὰ ἔσχατα μᾶλλον ἢ) τὰ ἔσχατα Ἰὼβ, ἢ. V. 14. stich. 2. Κασσίαν) κασίαν. ibid. stich. 3. Ἀμαλθείας) ἀμαλθαίας. V. 15. Ἰὼβ θυγατέρας) transposita. ibid. (καὶ τὰς υἱοὺς αὐτῦ) desunt. ibid. stich. 2. ὑπὸ τὴν ὐν') ἐν τῇ ὐν'. ibid. stich. 3. Ἰὼβ ταῖς θυγατράσιν αὐτῦ) αὐταῖς ὁ πατήρ. ibid. ἀδελφοῖς αὐτῦ) αὐτῦ deest. V. 16. stich. 2. ζῆ ἔτη) ἔτη ἔζησεν ibid. ὀκτώ) deest. V. 17. stich. 2. Γέγραπται πάλιν ἀναστήσεσθαι αὐτὸν μεθ' ὧν ἀνίστησιν ὁ Κύριος.) γέγραπται δὲ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ κύριος ἀνίστησιν. ibid. stich. 6. Ζαρὲθ, τῶν υἱῶν Ἡσαῦ) Ζαρὲ, ἐκ τῶν ἠσαῦ υἱῶν. ibid. stich. 7. Βοσσόρας) βοσόῤῥας.

÷ Καὶ ὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες
÷ ἐν Ἐδώμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἦρξε χώ-
÷ ρας·
Σεμφὼρ Πρῶτος Βαλὰκ ὁ τῦ Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ
÷ πόλει αὐτῦ Δενναβά·
÷ Μετὰ δὲ Βαλὰκ Ἰωβὰβ, ὁ καλέμενος
÷ Ἰώβ.
÷ Μετὰ δὲ τῦτον Ἀσὼμ, ὁ ὑπάρχων ἡγε-
÷ μὼν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος χώρας·
÷ Μετὰ δὲ τῦτον Ἀδὰδ, υἱὸς Βαρὰδ, ὁ
÷ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ
÷ Μωάβ·
Γεθθαὶμ Καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτῦ Γεθαίμ.
÷ Οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι,

Ἐλιφὰζ (υἱὸς Σωφὰν) τῶν υἱῶν Ἠσαῦ, ÷
Θαιμανῶν βασιλεὺς, ÷
Βαλδὰδ (υἱὸς Ἀμνὼν τῦ Χοβὰρ) ὁ Σαυ- τῦ Αὐ-
χαίων τύραννος, χίτυ τυ-
Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεύς. ράννυ
(Θαιμὰν υἱὸς Ἐλιφὰζ, ἡγεμὼν τῆς ÷
Ἰδυμαίας· Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ ÷
τῆς Συριακῆς βίβλυ, ÷
Ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ ÷
τῶν ὁρίων τῦ Εὐφράτυ· ÷
Προϋπῆρχε δὲ τὸ ὄνομα αὐτῦ Ἰωβάβ· ÷
ἦν δὲ ὁ πατὴρ αὐτῦ Ζαρὲθ, ἐξ ἀ- ÷
νατολῶν ἡλίυ.) ÷

Ι Ω Β.

ibid. ſtich. 9. Σεμφὼρ) *βεώρ*. ibid. ſtich. 11. Ἀσσὼμ) *ἀσώμ*. ibid. ſtich. 13. Γεθθαὶμ) *γεθαίμ*. ibid. ſtich. 15. (*υἱὸς Σωφὰν*) non habet. ibid. *τῶν υἱῶν Ἠσαῦ*) *τῶν ἠσαῦ υἱῶν*. ibid. ſtich. 16. in *Rom*. *βαλδὰδ ὁ σαυχαίων τύραννος*. ibid. ſtich. 18. 19. 20. uncis incluſa non habentur in *Edit. Rom*.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Παροιμίαι Σολομῶντος
υἱῦ Δαυὶδ,
Ὃς ἐβασίλευσεν ἐν
Ἰσραὴλ,
2. Γνῶναι σοφίαν καὶ
παιδείαν,
Νοῆσαί τε λόγυς φρονήσεως,
3. Δέξασθαί τε στροφὰς λόγων,
Νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ,
Καὶ κρῖμα κατευθύνειν·
4. Ἵνα δῷ ἀκάκοις πανυργίαν,
Παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν.
5. Τῶν τε γὰρ ἀκύσας σοφὸς σοφώτερος
ἔσαι,
Ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κλήσεται·
6. Νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν
λόγον,
Ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα.
7. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίυ,
(Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιῦ-
σιν αὐτήν·
ἀρετὴ Εὐσέβεια δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως)·
Σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξυ-
θενήσυσιν.
νόμυς 8. Ἄκυε υἱὲ παιδείαν πατρός συ,
Καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμὺς μητρός συ·
9. Στέφανον γὰρ χαρίτων ἕξῃ σῇ κο-
ρυφῇ,
Καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τρα-
χήλῳ.
10. Υἱὲ μή σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσε-
βεῖς,
Μηδὲ βυληθῇς, 11. ἐὰν παρακαλέ-
σωσί σε, λέγοντες·
Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, κοινώνησον αἵματος·
Κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον
ἀδίκως,
12. Καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ᾅδης
ζῶντα,
Καὶ ἄρωμεν αὐτῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς,
13. Τὴν κλῆσιν αὐτῦ τὴν πολυτελῆ κατα- κλίσιν
λαβώμεθα,
Πλήσωμεν δὲ οἴκυς ἡμετέρυς σκύλων.
14. Τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν·
Κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησώμεθα πάν-
τες,
Καὶ μαρσίππιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν.
15. Μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν· ὁδὸς
Ἔκκλινον δὲ τὸν σὸν πόδα ἐκ τῶν τρί-
βων αὐτῶν.
16. Οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέ-
χυσι,
Καὶ ταχινοὶ εἰσι τῦ ἐκχέαι αἷμα·
17. Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα
πτερωτοῖς.
18. Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνυ μετέχοντες, θη-
σαυρίζυσιν ἑαυτοῖς κακά·

(Ἡ δὲ

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ. Titulus in *Rom.* Παροιμίαι Σαλωμῶντος. CAP. I. v. 1. Σολομῶντος) σαλωμῶντος. v. 5. Τῶν τε) τῶν δὲ. v. 7. ftich. 3. ἀρετὴ) ἀρχὴ. v. 8. νόμυς) παιδείαν. v. 9. ἕξῃ) δέξῃ. v. 13. κλίσιν) κλῆσιν. v. 14. ftich. 2. βαλλάντιον) βαλάντιον. v. 15. ὁδὸς) ἐν ὁδῷ. ibid. ftich. 2. τὸν σὸν πόδα) τὸν πόδα συ. v. 16. integer defideratur in *Edit. Rom.*

(Ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή).

19. Αὗται αἱ ὁδοί εἰσι πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα·
Τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται.

20. Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται,
Ἐν δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἄγει·

21. Ἐπ᾽ ἄκρων (δὲ) τειχέων κηρύσσεται,
(Ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει,)
Ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαῤῥοῦσα λέγει·

22. Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης, οὐκ αἰσχυνθήσονται·
Οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταὶ, ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσθησιν,

23. Καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις.
Ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν·
Διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον.

24. Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὑπηκούετε,
Καὶ ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε,

25. Ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλὰς,
Τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις οὐ προσείχετε·

26. Τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι,
Καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος, [left margin: ὑμῖν]

27. Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος,
Ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ,
Ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία.
(Ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος)

28. Ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με,
ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν·
Ζητήσουσί με κακοὶ, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν.

29. Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ * φόβον παιδείαν Κυρίου οὐ προείλαντο· [right margin: * λόγον]

30. Οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς,
Ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους.

31. Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρποὺς,
Καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται·

32. Ἀνθ᾽ ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους, φονευθήσονται,
Καὶ ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ.

33. Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐν ἐλπίδι,
Καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

ΚΕΦ. Β΄. II.

ΥΙΕ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ,

2. Ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου,
Καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν·
Παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου.

3. Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ,
Καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σου,
÷ Τὴν δὲ αἴσθησιν ζητήσῃς μεγάλῃ τῇ φωνῇ˙·

 4. Καὶ

v. 22. ἔχωνται) ἔχονται. v. 24. ὑπηκούετε) ὑπηκούσατε. v. 25. ftich. 2. οὐ προσείχετε) ἠπειθήσατε. v. 26. ftich. 2. ἡνίκα ἂν ἔρχηται) ἡνίκα ἔρχηται. v. 27. ftich. 3. Ἢ ὅταν) καὶ ὅταν. v. 29. παιδείαν) σοφίαν. ibid. Κυρίου) τοῦ κυρίου. CAP. II. v. 3. ftich. 3. abeft ab *Edit. Rom.*

4. Καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον,
Καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν·
5. Τότε συνήσεις φόβον Κυρίου,
Καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὑρήσεις·
6. (Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν,
Καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις·
7. Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν,
Ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν, 8. τοῦ
ὁδὸν Φυλάξαι ὁδὲς δικαιωμάτων,
Καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει.)
9. Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα,
αὔξονας Καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς.
10. Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν,
Ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ,
11. Βουλὴ καλὴ φυλάξει σε,
Ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε·
12. Ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς,
Καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν.
13. Ὦ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας,
Τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους,
14. Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς,
Καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ,
15. Ὧν αἱ τρίβοι σκολιαὶ,
Καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν,
16. Τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας,
Καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης.
Υἱὲ μή σε καταλάβῃ κακὴ βουλὴ,
17. Ἡ ἀπολιποῦσα διδασκαλίαν νεότητος,
Καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη.
18. Ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς,
Καὶ παρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς· αὔξονας
19. Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ, οὐκ ἀναστρέψουσιν,
Οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας·
Οὐ γὰρ καταλαμβάνωνται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς.
20. Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθὰς,
Εὕροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείας. λείους
21. Χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς,
Ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ·
(Ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν,
Καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ·)
22. Ὁδοὶ δὲ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται,
Οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

ΚΕΦ. Γ'. III.

ΥΙΕ ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου,
Τὰ δὲ ῥήματά μου τηρείτω σὴ καρδία·
2. Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι.
3. Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλειπέτωσάν σε· πίστις
Ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ, καὶ εὑρήσεις χάριν·
Γράψον δὲ αὐτὰς ἐπὶ πλακὸς τῆς καρδίας σου· τὸ πλάτος
4. Καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων.

5. Ἴσθι

v. 8. φυλάξαι ὁδὸν) φυλάξαι ὁδὲς. v. 9. stich. 2. αὔξονας) ἄξονας. v. 12. ῥύσηται) addit σε. v. 18. stich. 2. αὔξονας) ἄξονας. v. 19. stich. 3. καταλαμβάνωνται) καταλαμβάνονται. v. 20. stich. 2. λείους) λείας. v. 21. stich 1. 2. non habet Edit. Rom. v. 22. Ὁδοὶ δὲ) δὲ abest. CAP. III. v. 3. πίστις) πίστεις. ibid. stich. 3. integer desideratur in Edit. Rom.

5. Ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ,
Ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρε·
αὐτὴν 6. Ἐν πάσαις ὁδοῖς σε γνώριζε αὐτὴν,
Ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σε.
7. Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ·
Φοβῦ δὲ τὸν Θεὸν, καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακῦ·
8. Τότε ἴασις ἔσαι τῷ σώματί σε,
Καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀσέοις σε.
9. Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων,
Καὶ ἀπάρχε αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης·
10. Ἵνα πίμπληται τὰ ταμιεῖά σε πλησμονῆς σίτε,
Οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί σε ἐκβλύζωσιν.
11. Υἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίε,
Μηδὲ ἐκλύε ὑπ' αὐτῦ ἐλεγχόμενος·
12. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει,
Μασιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.
13. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν,
Καὶ θνητὸς ὃς ἴδε φρόνησιν.
14. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι
Ἢ χρυσίε καὶ ἀργυρίε θησαυρὸς,
15. Τιμιωτέρα δὲ ἐσὶ λίθων πολυτελῶν·
Οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ ὐδὲν πονηρόν.
Alia interpretatio Εὔγνωσός ἐσι πᾶσι τοῖς ἐγγίζεσιν αὐτῇ,
Πᾶν δὲ τίμιον ὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐσι.
16. Μῆκος γὰρ βίε καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς,
Ἐν δὲ τῇ ἀρισερᾷ αὐτῆς πλῦτος καὶ δόξα·
Ἐκ τῦ σόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη,
Νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.
17. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ,
Καὶ πάντες οἱ τρίβοι αὐτῆς (ἐν) εἰρήνῃ·
18. Ξύλον ζωῆς ἐσι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς,
Καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν, ὡς ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλής.
19. Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν,
Ἡτοίμασε δὲ ὐρανὸς ἐν φρονήσει·
20. Ἐν αἰσθήσει αὐτῦ ἄβυσσοι ἐῤῥάγησαν,
Νέφη δὲ ἐῤῥύησαν δρόσον, δρόσους
21. Υἱὲ μὴ παραρυῆς,
Τήρησον δὲ ἐμὴν βυλὴν καὶ ἔννοιαν·
22. Ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σε, καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ·
(Ἔσαι δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σε,
Καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀσέοις σε·)
23. Ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σε,
Ὁ δὲ πούς σε ὐ μὴ προσκόψῃ.
24. Ἐὰν κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ,
Ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις·
25. Καὶ ὐ μὴ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθῦσαν,
Οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας·
26. Ὁ γὰρ Κύριος ἔσαι ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σε,
Καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ σαλευθῇς.
27. Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ,
Ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σε εὖ ποιεῖν. ποίει

28. Μὴ

v. 5. ὅλῃ καρδίᾳ) ὅλῃ τῇ καρδίᾳ. v. 6. Ἐν πάσαις) ἐν deest. v. 10. σίτε) σίτῳ. v. 12. παιδεύει) ἐλέγχει. v. 15. stich. 2. ἀντιτάσσονται) ἀντιτάξεται. v. 17. stich. 2. Καὶ πάντες οἱ τρίβοι) καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι. v. 19. stich. 2. ἐν φρονήσει) ἐν deest. v. 22. stich. 3. ὀσέοις σε) τοῖς ὀσέοις. v. 24. Ἐὰν κάθῃ) ἐὰν γάρ. v. 25. Καὶ ὐ μὴ) μὴ deest. v. 27. stich. 2. εὖ ποίει) βοηθεῖν.

28. Μὴ εἴπῃς· ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν·
Οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.
29. Μὴ τέκλαινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ,
Παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί·
30. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην,
Μήτι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν.
31. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη,
Μηδὲ ζηλώσῃ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.
32. Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος·
Ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει.
Θεοῦ 33. Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν·
Ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται.
34. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται·
Ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.
35. Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

Ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρὸς,
Καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν.
2. Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν·
Τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε.
3. Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος,
Καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός·
ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με 4. Οἳ ἐδίδασκόν με, καὶ ἔλεγον·
Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν·
Φύλασσε ἐντολάς μου, (μὴ ἐπιλάθῃ,
Μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος).
5. × Κτῆσαι σοφίαν, κτῆσαι σύνεσιν· μὴ ἐπιλάθῃ, ×
Μηδὲ ἐκκλίνῃς ἀπὸ ῥημάτων στόματός μου. × ×
6. Μὴ ἐγκαταλείπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεταί σου·
Ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε.
7. ※ Ἀρχὴ σοφίας· κτῆσαι σοφίαν, καὶ ἐν πάσῃ κτήσει σου κτῆσαι σύνεσιν. ※
8. Περιχαράκωσον αὐτὴν, καὶ ὑψώσει σε·
Τίμησον αὐτὴν, ἵνα σε περιλάβῃ·
9. Ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων,
Στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου.
10. Ἄκουε υἱὲ καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους,
Καὶ πληθυνθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου,
Ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου.
11. Ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε,
Ἐμβιβάζω δὲ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς·
12. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταί σου τὰ διαβήματα·
Ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις.
13. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῇς·
Φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου.
14. Ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς,
Μηδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων·
15. Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ·
Ἔκκλινον (δὲ) ἀπ' αὐτῶν, καὶ παράλλαξον.
16. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν·

Ἀφή-

v. 28. καὶ αὔριον) αὔριον. v. 29. τέκλαινε) τεκτήνῃ. v. 30. stich. 2. εἰς σὲ) σοί. v. 31. stich. 2. ζηλώσῃ) ζηλώσῃς. CAP. IV. v. 5. integer desideratur in Edit. Rom. v. 6. Μὴ) μηδὲ. v. 10. stich. 2. σοι) deest. v. 13. stich. 2. Φύλαξον) ἀλλὰ φύλαξον.

Ἀφῄρηται ὁ ὕπνος (ἀπ') αὐτῶν, καὶ ἐ κοιμῶνται.

17. Οἵ δε γὰρ σιτῦνται σῖτα ἀσεβείας· Οἴνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται.

18. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπυσι·
Προπορεύονται καὶ φωτίζυσιν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα.

19. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί· Οὐκ οἴδασι πῶς προσκόπῖυσιν.

20. Υἱὲ ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε,
Τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν ὖς·

21. Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαί σε, Φύλασσε αὐτὰς ἐν σῇ καρδίᾳ·

22. Ζωὴ γάρ ἐςι τοῖς εὑρίσκυσιν αὐτὰς, Καὶ πάσῃ σαρκὶ αὐτῦ ἴασις.

23. Πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν· Ἐκ γὰρ τύτων ἔξοδοι ζωῆς.

24. Περίελε σεαυτῦ σκολιὸν ςόμα,
Καὶ ἄδικα χείλη ἀπὸ σῦ μακρὰν ποίησον. ἄπωσον

25. Οἱ ὀφθαλμοί σε ὀρθὰ βλεπέτωσαν,
Τὰ δὲ βλέφαρά σε νευέτω δίκαια.

26. Ὀρθὰς τροχιὰς ποίει σοῖς ποσὶ,
Καὶ τὰς ὁδύς σε κατεύθυνε·

27. Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ, μηδὲ εἰς τὰ ἀριςερά·.
Ἀπόςρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδῦ κακῆς.
Ὁδὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ Θεὸς, Διεςραμμέναι δέ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριςερῶν·

Αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σε,
Τὰς δὲ πορείας σε ἐν εἰρήνῃ προάξει. προάξαι

ΚΕΦ. Ε'. V.

Υἱὲ ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε,
Ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν ὖς,

2. Ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν·
Αἴσθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί σοι.

3. Μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί·
Μέλι γὰρ ἀποςάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης,
Ἡ πρὸς χάριν λιπαίνει σὸν φάρυγγα· καιρὸν

4. Ὕςερον δὲ πικρότερον χολῆς εὑρήσεις,
Καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διςόμυ.

5. Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγυσι τὺς χρωμένυς αὐτῇ μετὰ θανάτυ εἰς τὸν ᾅδην,
Τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς ἐκ ἐρείδεται·

6. Ὁδὺς γὰρ ζωῆς ἐκ ἐπέρχεται,
Σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καὶ ἐκ εὔγνωςοι.

7. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκυέ μυ,
Καὶ μὴ ἀκύρυς ποιήσῃς ἐμὺς λόγυς·

8. Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδὸν,
Καὶ μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς· προθύραις

9. Ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σε,
Καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν·

10. Ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος,

Οἱ δὲ

v. 16. stich. 2. ἀπ' αὐτῶν, ἐ) αὐτῶν καὶ οὐ. v. 21. stich. 2. ἐν σῇ καρδίᾳ) ἐν καρδίᾳ. v. 22. stich. 2. αὐτοῦ) deest. v. 24. stich. 2. ἀπὸ σῦ μακρὰν ἄπωσον) μακρὰν ἀπὸ σῦ ἄπωσαι. v. 27. stich. 6. προάξαι) προάξει. CAP. V. v. 2. stich. 2. Αἴσθησιν) αἴσθησις. ibid. ἐντέλλομαί σοι) ἐντέλλεταί σοι. v. 4. Ὕςερον δὲ) ὕστερον μέντοι. v. 7. stich. 2. ποιήσῃς) ποιήσεις. v. 8. stich. 2. προθύραις) πρὸς θύραις. v. 10. Ἵνα) addit μή.

Οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων εἰσέλθωσι,
11. Καὶ (μὴ) μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων σου,
Ἡνίκα ἂν κατατριϐῶσι σάρκες σώματός σου,
12. Καὶ ἐρεῖς· πῶς ἐμίσησα παιδείαν,
Καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου;
13. Οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με,
Οὐδὲ παρέϐαλλον τὸ οὖς μου·
14. Παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ (μου),
Ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.
15. Πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων,
Καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς·
16. Ὑπερεκχείσθω σοι τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς,
Εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα·
17. Ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα,
Καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι·
18. Ἡ πηγή σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία,
Καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου.
19. Ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι,
Ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου, καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ·
Ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἔσῃ.]αύτῃ τῇ
20. Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν,
Μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις τῆς μὴ * ἰδίας· ταῖς * ἰδίαις
21. Ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός,
Εἰς δὲ πάσας τροχιὰς * αὐτοῦ σκοπεύει. σὰς * αὐτὸς
22. Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσι·
Σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται.
23. Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων·
Ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερίφη,
Καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

ΚΕΦ. ϛʹ. VI.

ΥΙΕ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, ἐγγυῇ
Παραδώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ.
2. Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ τὰ ἴδια χείλη ἀνδρί,
Καὶ ἁλίσκεται ῥήμασιν ἰδίου στόματος. χείλεσιν
3. Ποίει υἱὲ ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σώζου·
Ἥκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον·
Ἴθι μὴ * ἐκλειόμενος· Ἴθι
Παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου, ὃν ἐνεγγυήσω. * ἐκλυόμενος
4. Μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασι,
Μηδὲ ἐπινυστάξῃς σοῖς βλεφάροις·
5. Ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων,
Καὶ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος.
6. Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρέ,
Καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,
Καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος·
7. Ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος, ἐκείνου
Μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων,
Μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὤν,

8. Ἑτοι-

v. 10. ftich. 2. εἰσέλθωσι) ἔλθωσι. V. 11. (μὴ) deeft. ibid. μεταμεληθῇς) μεταμεληθήσῃ. V. 14. (μου) abeft. V. 16. Ὑπερεκχείσθω σοι τὰ ὕδατα) μὴ ὑπερεκχ. σοι ὕδατα. V. 19. ftich. 3. ταύτῃ τῇ) τῇ ταύτης. V. 20. ftich. 2. ταῖς μὴ ἰδίαις) τῆς μὴ ἰδίας. V. 21. ftich. 2. Εἰς δὲ σὰς τροχιὰς αὐτὸς) εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιὰς αὐτοῦ. V. 23. ftich. 3. διὰ) δι'. CAP. VI. v. 1. ἐγγυῇ) ἐγγυήσῃ. V. 2. τὰ ἴδια χείλη ἀνδρὶ) ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη. V. 7. ἐκείνου) ἐκείνῳ.

8. Ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφὴν,
Πολλήν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν.
÷ Ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν,
÷ Καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστὶ,
ποιεῖται Τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ἐμπορεύεται
÷ Ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται
÷ πρὸς ὑγείαν φέρονται,
÷ Ποθεινὴ δέ ἐστι πᾶσι καὶ ἐπίδοξος·
÷ Καίπερ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς,
÷ Τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη·
9. Ἕως τίνος ὀκνηρὲ κατάκεισαι;
Πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ;
10. Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυστάζεις,
Ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ στήθη·
11 Εἶτ' ἐμπαραγίνεταί σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πενία·
Καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.
Ἐὰν δὲ ἄοκνος ᾖς, ἥξει σοι ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου,
Ἡ δὲ ἔνδεια ὥσπερ κακὸς ἀνὴρ αὐτομολήσει.
12. Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς·
13. Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ,
Διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλων,
14. Διεστραμμένη δὲ καρδίᾳ τεκταίνεται κακά·
Ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει.
15. Διὰ (δὲ) τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ,
Διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος.
16. Ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ Κύριος,
Συντρίβεται δὲ διὰ ἀκαθαρσίαν ψυχῆς·
17. Ὀφθαλμὸς ὑβριστής, γλῶσσα ἄδικος, ὑβριστοῦ
Χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δίκαιον,
18. (Καὶ) καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοὺς, καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν.
19. Ἐκκαίει ψευδῆ μάρτυς ἄδικος,
Καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν.
20. Φύλασσε υἱὲ νόμους πατρός σου,
Καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου·
21. Ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διαπαντὸς,
Καὶ ἐγκλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ.
22. Ἡνίκα ἂν περιπατῇς, ἐπάγου αὐτὴν, καὶ μετὰ σοῦ ἔστω·
Ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασσέτω σε,
Ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι. συλλαλήσω
23. Ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς,
Καὶ ὁδὸς ζωῆς ἔλεγχος καὶ παιδεία·
24. Τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου,
(Καὶ) ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας.
25. Μή σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία,
Μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς,
Μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων· συναρπάσῃς
26. Τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου·
Γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει.

v. 8. ſtich. 6. ὑγείαν φέρονται) ὑγίειαν προσφέρονται. v. 11. ſtich. 3. ἥξει σοι) σοι deeſt. ibid. ſtich. 4. ἀνὴρ αὐτομολήσει) δρομεὺς ἀπαυτομολήσει. v. 14. δὲ) abeſt. v. 15. (δὲ) abeſt. v. 16. ὁ Κύριος) ὁ Θεός. ibid. ſtich. 2. δὲ διὰ) δὲ δι'. v. 17. ſtich. 2. δίκαιον) δικαίου. v. 20. Φύλασσε υἱὲ) transpoſita. v. 22. ſtich. 3. συλλαλήσω) συλλαλῇ. v. 23. ſtich. 2. Καὶ ὁδὸς ζωῆς ἔλ.) ὁδὸς ζωῆς καὶ ἔλεγχος. v. 25. ſtich. 3. συναρπάσῃς) συναρπασθῇς.

27. Ἀποδέσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια ȣ̓ κατακαύσει;
28. Ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων. πυρὸς,
Τȣ̀ς δὲ πόδας ȣ̓ κατακαύσει;
29. Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον
Οὐκ ἀθωωθήσεται, ȣ̓δὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς.
30. Οὐ θαυμαστὸν ἐάν τις ἁλῷ κλέπτων·
Κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινῶν· πεινῶσαν
31. Ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια,
Καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτȣ̃ δȣ̀ς ῥύσεται ἑαυτόν.
32. Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν
Ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτȣ̃ περιποιεῖται,
33. Ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει·
Τὸ δὲ ὄνειδος αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
34. Μεστὸς γὰρ ζήλȣ θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς·
Οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
35. Οὐκ ἀνταλλάξεται ȣ̓δενὸς λύτρȣ τὴν ἔχθραν,
Οὐδὲ μὴ διὰ πολλῶν δώρων.

ΚΕΦ. Ζ′. VII.

Υἱὲ φύλασσε ἐμȣ̀ς λόγȣς,
Τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ·
Υἱὲ τίμα τὸν Κύριον, καὶ ἰσχύσεις·
Πλὴν δὲ αὐτȣ̃ μὴ φοβȣ̃ ἄλλον.
2. Φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς, καὶ βιώσεις,
Τȣ̀ς δὲ ἐμȣ̀ς λόγȣς ὥσπερ κόρας ὀμμάτων·
3. Περίθȣ αὐτὰς σοῖς δακτύλοις, αὐτοῖς
Ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ πλακὸς τῆς καρδίας σȣ. τὸ πλάτος
4. Εἰπὸν τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι,
Τὴν δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ·
5. Ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς,
Ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάληται.
6. Ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τȣ̃ οἴκȣ αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτȣσα,
7. Ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν,
8. Παραπορευόμενον ἐν ἀγορᾷ παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς,
Καὶ ἀλῶντα 9. ἐν σκότει ἑσπερινῷ, λαλοῦντα
Ἡνίκα ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ ᾖ καὶ γνόφος·
10. Ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχȣσα πορνικὸν,
Ἢ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας·
11. Ἀνεπτερωμένη δέ ἐστι καὶ ἄσωτος,
Ἐν οἴκῳ δὲ ȣ̓χ ἡσυχάζȣσιν οἱ πόδες αὐτῆς·
12. Χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται,
Χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει.
13. Εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτὸν,
Ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ·
14. Θυσία εἰρηνική μοι ἐστὶ,

Σήμε-

v. 27. Ἀποδέσει) ἀποδήσει. v. 30. τις ἁλῷ) transpoſita. ibid. ſtich. 2. ψυχὴν πεινῶσαν) τὴν ψυχὴν πεινῶν. v. 35. ſtich. 2. διὰ πολλῶν) διαλυθῇ πολλῶν. CAP. VII. v. 3. Περίθȣ αὐτοῖς) περίθȣ δὲ αὐτάς. v. 5. ſtich. 2. ἐμβάληται) ἐμβάλληται. v. 8. ſtich. 3. ᾖ καὶ γνόφος.) καὶ γνοφώδης.

Σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου·
15. Ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σου,
Ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὕρηκά σε.
16. Κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου,
Ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ᾽ Αἰγύπτου·
17. Διέῤῥαγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ,
Τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ·
18. Ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου,
Δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι·
19. Οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνήρ μου ἐν οἴκῳ,
Πεπόρευται (δὲ) ὁδὸν μακράν·
20. Ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
Δι᾽ ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
21. Ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν·
κεφφωθεὶς 22. Ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθεὶς,
Ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται,
Καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς,
23. Ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς εἰς τὸ ἧπαρ·
Σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα,
Οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.
24. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου,
ῥῆσιν Καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου.
25. Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου·
Καὶ μὴ πλανηθῇς ἐν ἀτραποῖς αὐτῆς.
26. Πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε,
Καὶ ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν·
27. Ὁδοὶ ᾅδου ὁ οἶκος αὐτῆς,
Κατάγουσαι εἰς ταμιεῖα τοῦ θανάτου.

ΚΕΦ. Ηʹ. VIII.

ΣΥ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ·
2. Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν,
Ἀναμέσον δὲ τῶν τρίβων ἕστηκε·
3. Παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει,
Ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται.
4. Ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ,
Καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων.
5. Νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν,
Οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.
6. Εἰσακούσατέ μου· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ,
Καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. ἀνοίγω
7. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου,
Ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ·
8. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα κρίματα τοῦ στόματός μου,
Οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. στραγγαλῶδες
9. Πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι,
Καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν.
10. Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον,
Καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον·

v. 15. σου) σοι. v. 17. κρόκῳ) κροκίνῳ. v. 22. κεφφωθεὶς) κεπφωθεὶς. v. 24. stich. 2. ῥῆσιν) ῥήμασι. v. 25. stich. 2. integer ab Edit. Rom. abest. v. 27. st. 2. εἰς ταμιεῖα) εἰς τὰ ταμιεῖα. CAP. VIII. v. 6. stich. 2. ἀνοίγω) ἀνοίσω. v. 8. κρίματα) ῥήματα. ibid. stich. 2. ἐν αὐτοῖς) ἑαυτοῖς. ibid. στραγγαλῶδες) στραγγαλιῶδες.

('Ανταναιρεῖσθε αἴσθησιν χρυσίου καὶ
ἀργυρίου)
11. Κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν,
Πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν.

12. Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλὴν,
Καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.
13. Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν,
Ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν·
Μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν.
14. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια,
Ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς·
15. Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι,
Καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην·
16. Δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται,
Καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς.

17. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ,
χάριν Οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι με.
18. Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει,
πολλῶν Καὶ κτῆσις παλαιῶν καὶ δικαιοσύνη.

19. Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον (πολύν).
κρεῖσσον Τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ.
20. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ,
δικαιοσύνης Καὶ ἀναμέσον τρίβων δικαιώματος ἀναστρέφομαι·
21. Ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν.
Ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι.
22. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ·
23. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με·
Ἐν ἀρχῇ, πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι,

24. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι,
Πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,

25. Πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι,
Πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννᾷ με.
26. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους,
Καὶ ἄκρα οἰκουμένα τῆς ὑπ' οὐρανόν.

27. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ,
Καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων,

28. Ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη·
Καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανὸν,
29. ※ Ἐν τῷ τιθέναι αὐτὸν τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, ※
Καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσονται στόμα- ※
[illegible] αὐτοῦ", ※
Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, θελήματα
30. Ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα·
Ἐγὼ ἤμην, ᾗ προσέχαιρεν,
Καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ,
31. Ὅτε ηὐφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας,

Καὶ

v. 10. stich. 3. uncis inclusus integer abest ab *Edit. Rom.* v. 17. stich. 2. εὑρήσουσι χάριν) χάριν deest. v. 19. (πολύν) abest. ibid. stich. 2. κρεῖσσον) κρείσσω. v. 20. stich. 2. δικαιοσύνης) δικαιώματος. v. 23. stich. 2. πρὸ τοῦ) ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ. v. 26. stich. 2. ὑπ' οὐρανὸν) ὑπ' οὐρανῶν. v. 28. Ἡνίκα) καὶ ὡς. v. 29. stich. 1. & 2. integri desiderantur in *Edit. Rom.* ibid. stich. 3. Καὶ) addit ὡς. ibid. θελήματα) θεμέλια. v. 31. ηὐφραίνετο) ἐνευφραίνετο.

Καὶ ἐνηυφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.
32. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου·
Φυλάσ- ※ Καὶ μακάριοι οἳ ὁδούς μου φυλάξουσιν.
σοντες 33. Ἀκούσατε * παιδείαν καὶ σοφίσθητε, καὶ
* σοφίαν μὴ ἀποφραγῆτε".
34. Μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεταί μου,
Καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει, ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν,
Τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων·
35. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς,
Καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου.
36. Οἱ δὲ εἰς ἐμὲ ἁμαρτάνοντες, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχάς·
Καὶ οἱ μισοῦντές με, ἀγαπῶσι θάνατον.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

Η Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον,
Καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά·
2. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα,
Ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον,
Καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν.
3. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους,
Συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα·
4. Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός μέ·
Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν·
5. Ἔλθατε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων,
Καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν.
6. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, (ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε·
Καὶ ζητήσατε φρόνησιν,) ✕ ἵνα βιώσητε"·
Καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν.
7. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν·
Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν.
8. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισῶσί σε·
Ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε.
(Ἄσοφον, καὶ μισήσει σε)
9. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται·
Γνώριζε (δὲ) δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι.
10. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου,
Καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις·
Τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς·
11. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσῃ χρόνον,
Καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου.
12. Υἱὲ ἐὰν σοφὸς γένῃ, σεαυτῷ σοφὸς ἔσῃ καὶ τῷ πλησίον·
Ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἂν τλήσεις κακά. ἀντλή-
Ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους, σεις
Ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα·
Ἀπέλειπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος,

Τοὺς

v. 32. ſtich. 2. & v. 33. non habentur in *Edit. Rom.* v. 36. *εἰς ἐμὲ ἁμαρτάνοντες*) transpoſita. CAP. IX. v. 6. ſtich. 2. *ἵνα βιώσητε*) non habet. v. 8. *μισῶσί σε*) *μισήσωσί σε.* ibid. ſtich. 3. uncis incluſus abeſt ab *Edit. Rom.* v. 9. ſtich. 2. (*δὲ*) abeſt. v. 10. ſt. 3. Τὸ *δὲ*) *τὸ γάρ.* v. 11. *ζήσῃ*) *ζήσεις.* ibid. ſtich. 2. *ζωῆς*) addit *σου.* v. 12. *τῷ πλησίον*) *τοῖς πλησίον.* ibid. ſtich. 3. *ποιμανεῖ*) *ποιμαίνει.*

Τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται·
διατεταγ- Διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου,
μένην Καὶ γῆν διατεταμένην ἐν διψώδεσι,
Συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν.
13. Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται·
Ἣ οὐκ ἐπίσαται αἰσχύνην,
14. Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου,
Ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις,
15. Προσκαλουμένη τοὺς παριόντας ὁδὸν,
Καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·
16. Ὅς ἐσιν ὑμῶν ἀφρονέσατος, ἐκκλινάτω πρὸς μέ·
Ἐνδεέσι δὲ φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα·
17. Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε,
Καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ.
18. Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται,
Καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ.
Ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ ἐγχρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ,
Μηδὲ ἐπισῇς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν·
Οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον,
Καὶ ὑπερβήσῃ ποταμὸν ἀλλότριον.
Ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου,
Καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς·
Ἵνα πολὺν ζήσῃ χρόνον,
Προσεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

ΚΕΦ. Ι΄. X.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα·
Υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί.
2. Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους,
Δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου.
3. Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίου, δικαίαν
Ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει.
4. Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ·
Χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν.
5. Υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσαι,
Τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται·
Διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων,
Ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος.
6. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῆς δικαίου·
Στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον.
7. Μνήμη δικαίου μετ' * ἐγκωμίου· δικαίων
Ὄνομα δὲ † ἀσεβῶν σβέννυται. * ἐγκω-
8. Σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς· ὁ δὲ μίων
ἄσεγος χείλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται. † ἀσεβοῦς
9. Ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς·
Ὁ δὲ διασρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, γνωσθήσεται.
10. Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμῷ μετὰ δόλου, συνάγει ἀνδράσι λύπας· ὀφθαλμοῖς
Ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας εἰρηνοποιεῖ.
11. Πηγὴ ζωῆς ἐν χείλει δικαίου· χειρὶ
Στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια.
12. Μῖσος ἐγείρει νεῖκος·

13. Ὃς

v. 15. ὁδὸν) abest. v. 16. stich. 2. Ἐνδεέσι δὲ) καὶ τοῖς ἐνδεέσι. v. 18. stich. 3. ἐγχρονίσῃς) χρονίσῃς. ibid. stich. 4. ἐπισῇς τὸ σὸν ὄμμα) ἐπισήσῃς τὸ σὸν ὄνομα. ibid. stich. 6. integer desideratur in Edit. Rom. ibid. stich. 9. ζήσῃ) ζήσῃς. CAP. X. v. 6. ἐπὶ κεφαλῆς) ἐπὶ κεφαλὴν

Πάντας δὲ τὲς μὴ φιλονεικᾶντας καλύψει φιλία.

13. Ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν,
Ῥάβδῳ τύπ7ει ἄνδρα ἀκάρδιον.

14. Σοφοὶ κρύψεσιν αἴσθησιν·
Στόμα δὲ προπετὲς ἐγγίζει συν7ριβῇ.

15. Κτῆσις πλεσίων πόλις ὀχυρά·
ἀσεβῶν Συντριβὴ δὲ ἀσθενῶν πενία.

16. Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ,
Καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας.

17. Ὁδὸς ζωῆς φυλάσσει παιδεία·
Παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκ7ος πλανᾶται.

δίκαια 18. Καλύπ7εσιν ἔχθραν χείλη ἄδικα·
Οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας, ἀφρονέστατοί εἰσιν.

ἐκφεύξεται ἁμαρτία 19. Ἐκ πολυλογίας ὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν·
Φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ.

20. Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίε· καρδία δὲ ἀσεβὲς ἐκλείψει.

21. Χείλη δικαίων ἐπίςαται ὑψηλά·
Οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν.

22. Εὐλογία Κυρίε ἐπὶ κεφαλῆς δικαίε, αὕτη πλουτίζει.
Καὶ ὐ μὴ προσεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

23. Ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακά·
Ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκ7ει φρόνησιν.

ἀπωλείᾳ 24. Ἐν ἀπορίᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται·
(Δελεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ)
Ἐπιθυμία δὲ δικαίε δεκ7ή.
(Καρδία δὲ ἀσεβὲς ἐκλείψει).

25. Παραπορευομένης καταιγίδος, ἀφανίζεται ὁ ἀσεβής·
Δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα.

26. Ὥσπερ ὄμφαξ ὀδᾶσι βλαβερὸς, καὶ καπνὸς ὄμμασιν·
Οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ.

27. Φόβος Κυρίε προσίθησιν ἡμέρας·
Ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται.

28. Ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη·
Ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται. ὄλλυται

29. Ὀχύρωμα ὁσίε ὁδὸς Κυρίε· φόβος
Συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά.

30. Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα ὐκ ἐνδώσει·
Ἀσεβεῖς δὲ ὐκ οἰκήσεσι γῆν.

31. Στόμα δικαίε ἀποςάζει σοφίαν·
Γλῶσσα δὲ ἀδίκε ἐξολεῖται.

32. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίςαται χάριτας· ἀποςάζει
Στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποςρέφεται.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίε·
Στάθμιον δὲ δίκαιον δεκ7ὸν αὐτῷ.

2. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία·
Στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν.

3. ※ Τελειότης εὐθείων ὁδηγήσει αὐτές·
Καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετέντων προνομεύσει αὐτές. ※

4. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμῦ· ※
Καὶ δικαιοσύνη ῥύσε7αι ἀπὸ θανάτε. ※

v. 12. stich. 2. καλύψει) καλύπ7ει. v. 17. Ὁδὸς ζωῆς) ὁδὸς δικαίας ζωῆς. v. 19. ἐκφεύξεται ἁμαρτία) ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν. v. 22. ἐπὶ κεφαλῆς δικαίε, Καὶ) ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, αὕτη πλετίζει, καὶ. v. 24. stich. 2. & 4. uncis inclusi integri absunt ab *Edit. Rom.* v. 25. ὁ ἀσεβὴς) ἀσεβής. v. 26. βλαβερὸς) βλαβερόν. v. 28. ὄλλυται) ἀπολεῖται. v. 30. τὸν αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα.
CAP. XI. v. 3. integer & v. 4. stich. 1. & 2. desiderantur in *Edit. Rom.*

(Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλειπε μετάμελον·
Πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια).

5. Δικαιοσύνη ἀμώμε ὀρθοτομεῖ ὁδούς·
Ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία.

6. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς·
Τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι.

7. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς·
Τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται.

8. Δίκαιος ἐκ θήρας δύνει·
Ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής.

9. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις·
Αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος.

10. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε πόλις·
※ Καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. ※

※ 11. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθείων ὑψωθήσεται πόλις". ※
Στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.

12. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

13. Ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ·
Πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα.

14. Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα,
Σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ.

15. Πονηρὸς κακοποιεῖ, ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ·
Μισεῖ δὲ ἦχον ἀσφαλείας.

16. Γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν·
Θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια.
Πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται·
Οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ.

17. Τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων·
Ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων.

18. Ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα·
Σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας.

19. Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν·
Διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον.

20. Βδέλυγμα Κυρίῳ διεστραμμέναι ὁδοί·
Προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ (αὐτῶν). Ταῖς ὁδοῖς

21. Χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται· ἀδίκως
Ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην, λήψεται μισθὸν πιστῶν.

22. Ὥσπερ ἐνώτιον ※ χρυσοῦν ἐν ῥινὶ ὑός,
Οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.

23. Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθή·
Ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

24. Εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν·
Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες ※ τὰ ἀλλότρια ἐλαττονοῦνται.

25. Ψυχὴ εὐλογημένη πᾶσα ἁπλῆ·
Ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων.

26. Ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν·
Εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος.

27. Τεκταινόμενος ἀγαθά, ζητεῖ χάριν ἀγαθήν· ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν.

28. Ὁ πε-

v. 5. ἀμώμου) ἀμώμους. v. 6. ῥύσεται) ῥύεται. ibid. stich. 2. τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλ.) τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἁλίσκ. v. 8. δύνει) ἐκδύνει. v. 10. stich. 2. & v. 11. stich. 1. integri desiderantur in *Edit. Rom.* v. 21. stich. 2. πιστῶν) πιστόν.

28. Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλάτῳ ✕ ἑαυτȣ͂, ἔτος πεσεῖται·
Ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων, (ἔτος) ἀνατελεῖ.

29. Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτȣ͂ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον·
Δȣλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ.

30. Ἐκ καρπȣ͂ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς·
Ἀφαιρȣ͂νται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων.

31. Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς πȣ͂ φανεῖται;

ΚΕΦ. ΙΒ΄. XII.

Ὁ ἀγαπῶν παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν·
Ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχȣς, ἄφρων.

Κυρίῳ 2. Κρείσσων ὁ εὑρὼν χάριν παρὰ Κυρίȣ·
Ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται.

3. Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμȣ·
Αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων ἐκ ἐξαρθήσονται.

4. Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς·
Ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, ὅτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός.

5. Λογισμοὶ δικαίων κρίματα·
Κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλȣς.

6. Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι ✕ εἰς αἷμα·
Στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτȣ́ς.

7. Οὗ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεβὴς, ἀφανίζεται·
Οἶκοι δὲ δικαίων παραμενȣ͂σι.

8. Στόμα συνετȣ͂ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός·
Νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται.

9. Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δȣλεύων ἑαυτῷ,
Ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς καὶ προσδεόμενος ἄρτȣ. ἄρτων

10. Οἰκτείρει δίκαιος ψυχὰς κτηνῶν αὐτȣ͂·
Τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα.

11. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτȣ͂ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων·
Οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν.
Ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς,
Ἐν τοῖς ἑαυτȣ͂ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν.

12. Ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν κακαί·
Αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι.

13. Δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς ἁμαρτίας
* παγίδα ἁμαρτωλός·
Ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. * παγίδας
Ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται·
Ὁ δὲ συναντῶν ἐν λύπαις, ἐκθλίψει πύλαις ψυχάς.

14. Ἀπὸ καρπῶν στόματος (ψυχὴ) ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν·
Ἀνταπόδομα δὲ χειρῶν αὐτȣ͂ δοθήσεται αὐτῷ. χειλέων

15. Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν·
Εἰσακȣ́ει δὲ συμβȣλίας σοφός.

16. Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτȣ͂·

CAP. XII. v. 9. stich. 2. ἄρτων) ἄρτȣ. v. 10. Οἰκτείρει δίκαιος) transposita. v. 13. Δι' ἁμαρτίας) δι' ἁμαρτίαν.

Κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτȣ̃ ἀτιμίαν πανȣ̃ργος.

ἀπαγγέλλει 17. Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγελεῖ δίκαιος·
Ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.

μάχαιραν 18. Εἰσὶν οἳ λέγοντες τιτρώσκȣσι μαχαίρᾳ·
Γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται.

19. Χείλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν·
Μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον.

20. Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένȣ κακά.
βȣλόμενοι Οἱ δὲ βȣλευόμενοι εἰρήνην, εὐφρανθήσονται.

21. Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ ȣ̓δὲν ἄδικον·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν.

Κυρίῳ 22. Βδέλυγμα Κυρίȣ χείλη ψευδῆ·
Ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

23. Ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως·
Καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς.

ἐχθρῶν 24. Χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς·
Δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομήν.

25. Φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς (δικαίȣ)·
Ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφρανεῖ αὐτόν.

26. Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτȣ̃ φίλος ἔσται·
(Αἱ δὲ γνῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς·
Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά)·
Ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτȣ́ς.

27. Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας·
Κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.

28. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωή·
Ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον.

ΚΕΦ. ΙΓʹ. XIII.

Υἱὸς πανȣ̃ργος ὑπήκοος πατρί·
Υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ.

2. Ἀπὸ καρπȣ̃ δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός·
Ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλȣ̃νται ἄωροι.

3. Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτȣ̃ στόμα, τηρεῖ τὴν ἑαυτȣ̃ ψυχήν·
Ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι, πτοήσει ἑαυτόν.

4. Ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἀεργός·
Χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ.

5. Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος·
Ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ ȣ̓κ ἕξει παῤῥησίαν.

6. ⁜ Δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκȣς ὁδῷ·
Τȣ̀ς δὲ ἀσεβεῖς φαύλȣς ποιεῖ ἁμαρτία". ⁜ ⁜

7. Εἰσὶν οἳ πλȣτίζȣσιν ἑαυτȣ̀ς, μηδὲν ἔχοντες·
Καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινȣ̃ντες ἑαυτȣ̀ς ἐν πολλῷ πλȣ́τῳ.

8. Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλȣ̃τος·
Πτωχὸς δὲ ȣ̓χ ὑφίσταται ἀπειλήν.

9. Φῶς δικαίοις διαπαντός·
Φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται.
Ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις·
Δίκαιοι δὲ οἰκτείρȣσι καὶ ἐλεȣ̃σι.

10. Κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει κακά·
Οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί.

11. Ὑπαρ-

v. 16. stich. 2. πανȣ̃ργος) ἀνὴρ πανȣ̃ργος. v. 18. μάχαιραν) μάχαιραι. v. 24. ἐχθρῶν) εὐχερῶς. ibid. stich. 2. εἰς προνομὴν) ἐν προνομῇ. v. 25. stich. 2. εὐφρανεῖ) εὐφραίνει. v. 26. stich. 2. abest ab *Edit. Rom.* ibid. stich. 3. Ἁμαρτάνοντας) addit δὲ. CAP. XIII. v. 2. Ἀπὸ καρποῦ, ἀπὸ καρπῶν. v. 5. stich. 2. καὶ ȣ̓χ) καὶ οὐκ. v. 6. integer desideratur in *Ed. Rom.* v. 7. πλȣτίζουσιν) πλουτίζοντες.

11. Ὕπαρξις ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται·
Ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ᾽ εὐσεβείας, πληθυνθήσεται·
(Δίκαιος οἰκτείρει καὶ κιχρᾷ.)
12. Κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθεῖν καρδίᾳ
Τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος·
κακή Δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθή.
13. Ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ᾽ αὐτοῦ·
ὑγιαίνει Ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολήν, οὗτος ὑγιαινεῖ.
Υἱῷ δολίῳ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν·
Οἰκέτῃ δὲ σοφῷ εὔοδοι ἔσονται πράξεις,
Καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.
14. Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς·
Ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται.
15. Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν,
Τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς·
Ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.
16. Πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως·
Ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν.
17. Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακά·
Ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν.
18. Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία·
Ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, δοξασθήσεται.
19. Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχήν·
Ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.
20. Ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς, σοφὸς ἔσται·
Ὁ δὲ συνεμβόμενος ἄφροσι, γνωσθήσεται.
21. Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά·
Τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά.
22. Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν·
Θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν.
23. Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά·
Ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως.
24. Ὃς φείδεται τῆς ἑαυτοῦ βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ·
Ὁ δὲ ἀγαπῶν, ἐπιμελῶς παιδεύει.
25. Δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
Ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

ΚΕΦ. ΙΔʹ. XIV.

ΣΟφαὶ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους· ἡ δὲ ἄφρων κατέστρεψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς.
2. Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς, φοβεῖται τὸν Κύριον·
Ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ἀτιμασθήσεται.
3. Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως·
Χείλη δὲ σοφῶν φυλάξει αὐτούς.
4. Οὗ μὴ εἰσὶ βόες, φάτναι καθαραί·
Οὗ δὲ πολλὰ γενήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς.

v. 12. βοηθεῖν) βοηθῶν. ibid. stich. 3. κακή) ἀγαθή. v. 20. Ὁ συμπορευόμενος) ὁ abest. ibid. ἔσαι) ἔσῃ. ib. st. 2. συνεμβόμενος) συμπορευόμενος. v. 22. Ὁ ἀγαθὸς) ἀγαθὸς. CAP. XIV. v. 1. κατέστρεψε) κατέσκαψε. v. 3. stich. 2. φυλάξει) φυλάσσει.

5. Μάρτυς πιςὸς οὐ ψεύδεται·
'Εκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος.
6. Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς, καὶ οὐχ εὑρήσεις·
Αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής.
7. Πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι·
Ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χείλη σοφά.
8. Σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν·
Ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ.
9. Οἰκίαι ἀφρόνων ὀφειλήσουσι καθαρισμόν·
Οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί.
10. Καρδία ἀνδρὸς αἰσθητική, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ·
Ὅταν δὲ εὐφραίνηται, οὐκ ἐπιμίγνυ-
ὕβριν ται ὕβρει.
11. Οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται·
Σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται.
12. Ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις,
αὐτοῦ Τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδου.
13. Ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμίγνυται λύπη·
Τελευταῖα δὲ χαρᾶς εἰς πένθος ἔρχεται.
14. Τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος,
Ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός.
15. Ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ·
Πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν.
16. Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ·
Ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ.

17. Ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει.
18. Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν·
Οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως.
19. Ὀλισθήσουσι κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν,
Καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων.
20. Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχούς· μισήσωσιν
Φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί.
21. Ὁ ἀτιμάζων πένητα, ἁμαρτάνει· πένητας
Ἐλεῶν δὲ πτωχούς, μακάριος ἔσται.
22. Πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά·
Ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί.
Οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν· Duplex interpretatio.
Ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς.
23. Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσόν·
Ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος, ἐν ἐνδείᾳ ἔσται.
24. Στέφανος σοφῶν πλοῦτος ✕ αὐτῶν· πανοῦργος
Ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή.
25. Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός·
Ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος.
26. Ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος·
Τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείψει ἔρεισμα. καταλείπει
27. Φόβος Κυρίου πηγὴ ζωῆς, Πρόσταγμα
Ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου.
28. Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως·
Ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ δυνάστου.
29. Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει·

Ὁ δὲ

V. 9. ἀφρόνων) παρανόμων. V. 10. stich. 2. ὕβρει) ὕβρει. V. 12. ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις) transposita. ibid. stich. 2. τελευταῖα αὐτοῦ) τελευταῖα αὐτῆς. V. 13. stich. 2. χαρᾶς) χαρά. V. 20. μισήσωσιν) μισήσουσι. V. 21. stich. 2. ἔσται) abest.

Ὁ δὲ ὀλιγόψυχος, ἰσχυρῶς ἄφρων.

30. Πραΰθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός·
Σὴς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητική.

31. Ὁ συκοφαντῶν πένητα, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν·
Ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν, ἐλεᾷ πτωχόν.

32. Ἐν κακίᾳ αὐτῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής·
Ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτῦ ὁσιότητι δίκαιος.

33. Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς ἀναπαύσεται σοφία,
Ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων ὖ διαγινώσκεται.

34. Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος·
Ἐλασσονῦσι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι.

35. Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων·
Τῇ δὲ ἑαυτῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

Ὀργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους·
Ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτυσα ἀποστρέφει θυμόν·
Λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς.

Alia interpretatio.

2. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται·
Στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγελεῖ κακά.

ἀναγγέλλει

3. Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίυ σκοπεύυσι κακούς τε καὶ ἀγαθούς.

4. Ἴασις γλώσσης δένδρον ζωῆς·
Ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν, πλησθήσεται πνεύματος.

5. Ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός·
Ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς, πανυργότερος.

6. Ἐν πλεοναζύσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχὺς πολλή·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὁλόῤῥιζοι (ἐκ γῆς) ὀλοῦνται.

Alia interpretatio.

Οἴκοις δικαίων ἰσχὺς πολλή·
Καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολῦνται.

7. Χείλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει·
Καρδίαι δὲ ἀφρόνων ὐκ ἀσφαλεῖς.

8. Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ·
Εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ.

9. Βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβῦς·
Διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ.

10. Παιδεία ἀκάκυ γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων·
Οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχυς, τελευτῶσιν αἰσχρῶς.

11. Ἅδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ·
Πῶς ὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων;

12. Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν,
Μετὰ δὲ σοφῶν ὐχ ὁμιλήσει.

13. Καρδίας εὐφραινομένης, πρόσωπον θάλλει·
Ἐν δὲ λύπαις ὄσης, πνεῦμα σκυθρωπάζει.

ὄσα

14. Καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἴσθησιν·
Στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά.

15. Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά·
Οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζυσι διαπαντός.

16. Κρείσσων μικρὰ μερὶς μετὰ φόβυ Κυρίυ,

Ἢ θη-

v. 31. stich. 2. ἐλεᾷ) ἐλεεῖ. CAP. XV. v. 6. stich. 2. ὀλοῦνται) ἀπολοῦνται. v. 13. stich. 2. ὄσα) ὄσης. v. 16. Κρείσσων) κρεῖσσον.

Ἡ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας.

17. Κρείσσων ξενισμὸς λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν,
Ἡ παράθεσις μόσχων μετ' ἔχθρας.

18. Ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας·
Μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει.

Alia interpretatio. Μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις·
Ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον.

19. Ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις·
Αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι.

20. Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα·
Υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ.

21. Ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.

22. Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια·
Ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μενεῖ βουλή·

23. Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ.
Οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.

24. Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ,
Ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ᾅδου σωθῇ.

25. Οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος·
Ἐσήρισεν Ἔστησε δὲ ὅριον χήρας.

26. Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος·
Ἁγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί.

27. Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης·
Ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις, σώζεται.

Ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι· Cap. 16. v. 6.

Τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. † Καρδίαι * μελετῶσιν

28. † Καρδία δικαίων * μελετήσει πίστεις·
Στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκριθήσεται κακά. ἀποκρίνεται

Δεκτοὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων· Cap. 16. v. 7.
Διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται.

29. Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν·
Εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει.

Κρείσσων ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, Cap. 16. v. 8.
Ἡ πολλὰ γενήματα μετὰ ἀδικίας.

Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, Cap. 16. v. 9.
Ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

30. Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ, εὐφραίνει καρδίαν·
Φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ.

31. ⨉ Ὁ εἰσακούων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ σοφῶν αὐλισθήσεται.

32. Ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτόν·
Ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ.

33. Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία.
Καὶ ἀρχὴ δόξης αὐτοῦ ἀποκριθήσεται αὐτῇ· αὐτῷ.
⨉ Προπορεύεται δὲ ταπεινοῖς δόξα. προσπορεύεται ταπεινὸς

ΚΕΦ.

v. 17. λαχάνων) μετὰ λαχάνων. v. 23. ὑπακούσῃ) ὑπακούσει. v. 29. stich. 5. ab hoc sticho *Edit. Rom.* incipit 16. Cap. v. 33. stich. 2. δόξης αὐτοῦ ἀποκρ. αὐτῷ) δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. ib. stich. 3. abest ab *Edit. Rom.*

ΚΕΦ. Ιϛ'. XVI.

※ ΤΩ ἀνθρώπῳ προθέσεις καρδίας·
※ Καὶ παρὰ Κυρίȣ ἀπόκρισις γλώσσης.
2. Πάντα τὰ ἔργα τȣ̃ ταπεινȣ̃
Φανερὰ παρὰ τῷ Θεῷ·
※ Καὶ ἑδράζων πνεύματα Κύριος.
※ 3. Κύλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἔργα σȣ,
※ Καὶ ἑδρασθήσονται οἱ λογισμοί σȣ.
※ 4. Πάντα εἰργάσατο Κύριος δι' ἑαυτόν·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλȣ̃νται.
5. Ἀκάθαρτος παρὰ τῷ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος,
Χειρὶ (δὲ) χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως ȣ̓κ ἀθωωθήσεται.
Versum 6. & seqq. vide Cap. præced. Ἀρχὴ ὁδȣ̃ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια,
Δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας.
Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον, εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης·
Οἱ δὲ ὀρθῶς ζητȣ̃ντες αὐτὸν, εὑρήσȣσιν εἰρήνην.
Alia interpretatio versus 4. 4. *Πάντα τὰ ἔργα Κυρίȣ μετὰ δικαιοσύνης·
Φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν.
10. Μαντεῖον ἐπὶ χείλεσι βασιλέως·
Ἐν δὲ κρίσει ȣ̓ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτȣ̃.
Κυρίῳ 11. Ῥοπὴ ζυγȣ̃ δικαιοσύνη παρὰ Κυρίῳ·
Τὰ δὲ ἔργα αὐτȣ̃ στάθμια δίκαια.
12. Βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά·
Μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς.
13. Δεκτὰ βασιλεῖ χείλη δίκαια,
Λόγȣς δὲ ὀρθȣ̀ς ἀγαπᾷ.
14. Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτȣ·
Ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν.
15. Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως·
Οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον.
16. Νοσσιαὶ σοφίας αἱρετώτεραι χρυσίȣ· χρυσίῳ
Νοσσιαὶ δὲ φρονήσεως αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον.
17. Τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνȣσιν ἀπὸ κακȣ̃· κακῶν
Μῆκος δὲ βίȣ ὁδοὶ δικαιοσύνης.
Ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔςαι·
Ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχȣς, σοφισθήσεται.
Ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτȣ̃ ὁδȣ̀ς, τηρεῖ τὴν ἑαυτȣ̃ ψυχήν·
Ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτȣ̃, φείσεται ςόματος αὐτȣ̃.
18. Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις,
Πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη.
19. Κρείσσων πρᾷΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως, πρόθυμος
Ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὑβριςῶν. ὕβρεως
20. Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὑρετὴς ἀγαθῶν·
Πεποιθὼς δὲ ἐπὶ Κυρίῳ, μακαριςός.
21. Τȣ̀ς σοφȣ̀ς καὶ συνετȣ̀ς φαύλȣς καλȣ̃σιν·
Οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ, πλεῖον ἀκȣ́σονται. ἀκέονται
22. Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις·
Παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή.

CAP. XVI. v. 5. τῷ Θεῷ) θεῷ. v. * 4. ἔργα Κυρίου) ἔργα τοῦ Κυρίου. v. 11. παρὰ Κυρίου) παρὰ κυρίῳ. v. 16. χρυσίῳ) χρυσίῳ. v. 19. πρόθυμος) πρᾳΰθυμος. ibid. stich. 2. ὕβρεως) ὑβριςῶν. v. 20. stich. 2. ἐπὶ Κυρίῳ) ἐπὶ θεῷ. v. 21. stich. 2. πλεῖον ἀκέονται) πλείονα ἀκȣ́σονται.

23. Καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος,
Ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην.
24. Κηρία μέλιτος λόγοι καλοί·
Γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴασις ψυχῆς.
25. Εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ,
Τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδου.
26. Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ,
Καὶ ἐκβιάζεται ἑαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν
Ὁ μέν τοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν,
27. Ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακὰ,
ὀρύσσει Ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ.
28. Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ,
Καὶ λαμπτῆρα δόλου πυρσεύει κακοῖς,
Καὶ διαχωρίζει φίλους.
29. Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων,
Καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς.
30. Στηρίζων ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λογίζεται διεστραμμένα,
Ὀργίζει Ὁρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακά·
Οὗτος κάμινός ἐστι κακῶν.
31. Στέφανος καυχήσεως γῆρας·
Ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται.
32. Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ,
(Καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου)·
Ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς, κρείσσων τοῦ καταλαμβανομένου πόλιν.
33. Εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις·
Παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια.

ΚΕΦ. ΙΖ´. XVII.

Κρείσσων ψωμὸς μεθ᾽ ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ,
Ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.
2. Οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων,
Ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη.
3. Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς,
Οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ. Θεῷ
4. Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων
Δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσι.
Τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων·
Τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός.
5. Ὁ καταγελῶν πτωχοῦ, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν·
Ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ, οὐκ ἀθωωθήσεται·
Ὁ δὲ σπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται.
6. Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων·
Καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν.

7. Οὐχ

v. 24. ſtich. 2. αὐτῶν) αὐτοῦ. v. 26. ſtich. 2. ἑαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν) τὴν ἀπώλειαν ἑαυτοῦ. v. 27. ſtich. 2. ὀρύσσει πῦρ) θησαυρίζει πῦρ. v. 28. ſtich. 2. πυρσεύει) πυρσεύσει. v. 30. Στηρίζων) addit δὲ. ibid. λογίζεται) διαλογίζεται. ibid. ſtich. 2. Ὀργίζει) ὁρίζει. ibid. ſtich. 3. κακῶν) κακίας. v. 32. ſtich. 2. uncis incluſus abeſt ab *Edit. Rom.* ibid. ſtich. 3 τοῦ καταλαμβανομένου) τοῦ abeſt. CAP. XVII v. 1. ſtich. 2. πλήρης) deeſt. v. 3. ſtich. 2. παρὰ Θεῷ) παρὰ Κυρίῳ. v. 4. ſtich. 3. & 4. integri deſiderantur in *Edit. Rom.* v. 5. ſtich. 3. σπλαγχνιζόμενος) ἐπισπλαγχνιζόμενος. v. 6. à fine hujus verſus adjicit *Edit. Rom.* utrumque ſtichum ſupra v. 4. omiſſum: τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός.

πιστὰ 7. Οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη πιστά,
Οὐδὲ δικαίῳ χείλη ψευδῆ.
8. Μισθὸς χαρίτων ἡ παιδεία τοῖς χρωμένοις·
Οὗ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ, εὐοδωθήσεται.
9. Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν·
Ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διΐστησι φίλους καὶ οἰκείους.
10. Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου·
Ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται.
ἐγείρει 11. Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός·
Ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ.
12. Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι·
Οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά.
13. Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,
εἰς τοὺς οἴκους Οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
14. Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης·
Προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη.
15. Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον,
Ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ.
16. Ἱνατί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι;
δὲ σοφίας Κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται.
Posterius comma vers. 19. Alia interpretatio secundi commatis versûs 20.
Ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβήν·
Ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.
17. Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι,
Ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν·
Τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται.
18. Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ,
Ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τὸν ἑαυτοῦ φίλον.
19. Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις· κείρει
× Ὑψῶν θύραν αὐτοῦ, ζητεῖ συντριβήν.
20. Ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς·
Ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.
21. Καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν·
Οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδεύτῳ.
(Υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ.)
22. Καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ·
Ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀστᾶ.
23. Λαμβάνοντος δῶρα ἐν κόλπῳ ἀδίκως οὐ κατευοδοῦνται ὁδοί.
Ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης.
24. Πρόσωπον συνετοῦ ἀνδρὸς * σοφόν. συνετὸν * σοφοῦ
Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' † ἄκρα γῆς. † ἄκρας
25. Ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων,
Καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν. αὐτοῦ
26. Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν·
Οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις.
27. Ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν, ἐπιγνώμων·
Μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.
28. Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφία λογισθήσεται·

V. 8. ἡ παιδεία) παιδεία. V. 13. stich. 2. εἰς τοὺς οἴκους αὐτοῦ) ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. V. 16. stich. 2. δὲ σοφίας) γὰρ σοφίαν. V. 18. stich. 2. τὸν ἑαυτοῦ φίλον) τῶν ἑαυτοῦ φίλων. V. 19. κείρει) χαίρει. V. 21. stich. 3. εὐφραινεῖ) εὐφραίνει. V. 23. ἐν κόλπῳ ἀδίκως) ἀδίκως ἐν κόλποις. V. 25. stich. 2. τεκούσῃ αὐτοῦ) τεκούσῃ αὐτόν. V. 28. σοφία λογισθήσεται) σοφίαν σοφία λογισθήσεται.

Ἐνεὸν δὲ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι.

ΚΕΦ. ΙΗ΄. XVIII.

Προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων,
Ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσαι.

2. Οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἀγάγεται ἀφροσύνῃ.

3. Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ·
Ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος.

4. Ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός·
ἀναπηδύει Ποταμὸς δὲ ἀναπηδύων (καὶ) πηγὴ ζωῆς.

5. Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλὸν,
Οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

αὐτὰ 6. Χείλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακὰ,
Τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται.

7. Στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ,
Τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

8. Ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος·
Ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν.

9. Ὁ μὴ ἰώμενος ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,
Ἀδελφός ἐστι τοῦ λυμαινομένου ἑαυτόν.

10. Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα Κυρίου·
Αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται.

11. Ὕπαρξις πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὀχυρά·
Ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει. ἐπισκιάσει

12. Πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρὸς, καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται.

13. Ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι,
Ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστι καὶ ὄνειδος.

14. Θυμὸν ἀνδρὸς πραΰνει θεράπων φρόνιμος·
Ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει;

15. Καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν·
Ὦτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν.

16. Δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν,
Καὶ παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν.

17. Δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ·
Ὡς δ᾽ ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος, ἐλέγχεται.

18. Ἀντιλογίας παύει κλῆρος, σιγηρὸς
Ἐν δὲ δυνάσταις ὁρίζει.

19. Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος,
Ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλὴ,
Ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον.

20. Ἀπὸ καρποῦ στόματος ἀνὴρ πιμπλήσει κοιλίαν αὐτοῦ,
Ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται.

21. Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης·
Οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς, ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

22. Ὃς εὗρε γυναῖκα ἀγαθὴν, εὗρε χάριτας·
Ἔλαβε δὲ παρὰ Κυρίου ἱλαρότητα.

Ὃς

CAP. XVIII. v. 2. ἀγάγεται) ἄγεται. v. 6. ἄγουσιν αὐτὰ) ἄγουσιν αὐτόν. v. 9. ἰώμενος ἑαυτὸν) ἰώμενος αὐτόν. v. 11. ſtich. 2. ἐπισκιάσει) ἐπισκιάζει. v. 18. ſtich. 2. δυνάσταις) δυναστείαις. v. 20. Ἀπὸ καρποῦ) ἀπὸ καρπῶν. ibid. πιμπλήσει) πίμπλησι. v. 22. ſtich. 2. παρὰ Κυρίου) παρὰ Θεοῦ.

Ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά·

Ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής.

23. ⨯ Δεήσεις φθέγγεται πένης·

⨯ Ὁ δὲ πλούσιος ἀποκρίνεται σκληρά.

⨯ 24. Ἀνὴρ ἑταίρων πρὸς ἑταιρίαν·

⨯ Καὶ ἔστι φίλος προσκολληθεὶς ὑπὲρ ἀδελφόν.

ΚΕΦ. ΙΘ'. XIX.

⨯ Κρείσσων ἐστὶ πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἁπλότητι αὐτοῦ,

⨯ Ἢ στρεβλὸς τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἀνόητος.

⨯ 2. Καίγε χωρὶς ἐπιστήμης ψυχὴ οὐκ ἀγαθή·

⨯ Καὶ ὁ σπεύδων τοῖς ποσὶν, ἁμαρτάνει.

3. Ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ·

Τὸν δὲ Θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

4. Πλοῦτος προστίθησι φίλους πολλούς·

Ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται.

5. Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται·

ἐγκαλῶν Ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδικίας, οὐ διαφεύξεται.

ἀδίκως, 6. Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέων·

ἄδικος Πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρί.

7. Πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται.

Ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ·

Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὑρήσει αὐτήν.

Ὁ πολλὰ κακοποιῶν, τελεσιουργεῖ κακίαν·

Ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ σωθήσεται.

8. Ὁ κτώμενος φρόνησιν, ἀγαπᾷ ἑαυτόν·

Ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὑρήσει ἀγαθά.

9. Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται·

Ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολεῖται ὑπ' αὐτῆς.

10. Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφὴ,

Καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται μεθ' ὕβρεως δυναστῶν. δυναστεύειν

11. * Νοήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ· * Ἐλεήμων

Τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις.

12. Βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέοντος·

Ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ, οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ.

13. Αἰσχύνη πατρὶ υἱὸς ἄφρων, (καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ)·

Καὶ οὐχ ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας.

14. Οἶκον καὶ ὕπαρξιν μερίζουσι πατέρες παισί· μεριοῦσιν

Παρὰ δὲ Κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί.

15. Δειλία κατέχει ἀνδρόγυνον·

Ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει.

16. Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·

Ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολεῖται.

17. Δανείζει Κυρίῳ ὁ ἐλεῶν πτωχόν· Θεῷ

Κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.

18 Παίδευε υἱόν σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὔελπις·

Εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου.

CAP. XIX. v. 4. ab hoc verſu *Edit. Rom.* incipit 19. Cap. v. 6. ſtich. 2. κακὸς γίνεται ἄδικος) ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος. v. 13. (καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ) non habet. v. 14. μεριοῦσιν) μερίζουσι.

19. Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται·
Ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν (αὐτῦ) προσθήσει.

20. Ἄκυε υἱὲ παιδείαν πατρός συ,
Ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ᾽ ἐσχάτων συ.

21. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός·
Ἡ δὲ βυλὴ τῦ Κυρίυ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ.

22. Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη·
Κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλύσιος ψεύστης.

23. Φόβος Κυρίυ εἰς ζωὴν ἀνδρί·
Ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ ὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις.

24. Ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτῦ χεῖρας ἀδίκως,
Οὐδὲ τῷ στόματι ὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς.

25. Λοιμῦ μαστιγουμένυ, ἄφρων πανυργότερος ἔσαι·
Ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.

26. Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθέμενος μητέρα αὐτῦ, καταισχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσαι.

27. Υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν πατρός, μελετήσει ῥήσεις κακάς.

καθυβρί-ζει 28. Ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα, καθυβρίσει δικαίωμα·
κρίσις Στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρίσεις.

29. Ἑτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες,
ὁμοίως ἄ-φροσιν Καὶ τιμωρίαι ὤμοις ἀφρόνων.

ΚΕΦ. Κ΄. XX.

Ἀκόλαστον οἶνος, καὶ ὑβριστικὸν μέθη·
Πᾶς δὲ ὁ συμμενόμενος, ὐκ ἔσαι σοφός.
(Πᾶς δὲ ἄφρων τοιύτοις συμπλέκεται.)

2. Οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμῦ λέοντος· ὁ δὲ παροξύνων αὐτόν, ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτῦ ψυχήν. ἑαυτὸν

3. Δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας· Alia inter-
Πᾶς δὲ ἄφρων τοιύτοις συμπλέκεται. pretatio

4. Ὀνειδιζόμενος ὀκνηρὸς ὐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δανειζόμενος σῖτον ἐν ἀμητῷ.

5. Ὕδωρ βαθὺ βυλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.

6. Μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων·
Ἄνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὑρεῖν.

7. Ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίυς τὺς παῖδας αὐτῦ καταλείψει.

8. Ὅταν καθίσῃ βασιλεὺς δίκαιος ἐπὶ θρόνυ,
Οὐκ ἐναντιῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῦ πᾶν πονηρόν.

9. Τίς καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν;
Ἢ τίς παῤῥησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν;

20. Κακολογῦντος πατέρα ἢ μητέρα σβεσθήσεται λαμπτήρ,
Αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῦ ὄψονται σκότος.

21. Μερὶς

v. 22. stich. 2. ψεύστης) ψευδής. v. 24. stich. 2. προσαγάγῃ) προσενέγκῃ. v. 25. ἔσαι) γίνεται. v. 28. καθυβρίζει) καθυβρίσει. ibid. stich. 2. κρίσις) κρίσεις. CAP. XX. v. 1. stich. 2. abest ab Edit. Rom. v. 2. ἑαυτὸν) αὐτόν. v. 8. καθίσῃ βασιλεὺς δίκαιος) transposita.

21. Μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις,
Ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται.

22. Μὴ εἴπῃς· τίσομαι τὸν ἐχθρόν·
Ἀλλὰ ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἵνα σοι βοηθήσῃ.

10 * Στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν, καὶ μέτρα δισσὰ, ἀκάθαρτα ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀμφότερα·

11. Καὶ ὁ ποιῶν αὐτὰ, ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται.
Νεανίσκος μετὰ ὁσίου, καὶ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

12. Οὖς ἀκούει, καὶ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ·
Κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα.

13. Μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῇς·
Διάνοιξον δὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων.

14. ※ Πονηρὸν, πονηρὸν, ἐρεῖ ὁ κτώμενος·
※ Καὶ πορευθεὶς, τότε καυχήσεται.
※ 15. Ἔστι χρυσίον, καὶ πλῆθος λιθίνων, καὶ σκεῦος
※ τίμιον χείλη γνώσεως.
※ 16. Λάβε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ὅτι ἐνεγγυήσατο ἀλλό-
※ τριον,
※ Καὶ περὶ ξένης ἐνεχύρασον αὐτόν.
※ 17. Ἡδύνθη ἀνθρώπῳ ἄρτος ψεύδους·
※ Καὶ μετὰ τοῦτο πληρωθήσεται τὸ στόμα αὐτοῦ
※ ψηφίδος.
※ 18. Λογισμὸς ἐν βουλῇ ἑτοιμασθήσεται·
※ Καὶ ἐν κυβερνήσεσι ποίει πόλεμον.
※ 19. Ἀποκαλύπτων μυστήριον, πορεύεται δόλῳ·
※ Καὶ ἀπατῶντι χείλη αὐτοῦ μὴ συναναμίσγου.

Vers. 20. 23. Βδέλυγμα Κυρίῳ δισσὸν στάθμιον,
Καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ. 21, 22. supra commati 9. sunt subnexi.

24. Παρὰ Κυρίου εὐθύνεται διαβήματα ἀνδρί·
Θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ;

25. Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἁγιάσαι·
Μετὰ γὰρ τὸ εὔξασθαι μετανοεῖν γίνεται.

26. Λικμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφὸς,
Καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν.

27. Φῶς Κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων,
(Ἣ λύχνος,) ὃς ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοιλίας.

28. Ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ,
Καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ.

29. Κόσμος νεανίαις σοφία·
Δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί·

30. Ὑπώπια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμιεῖα κοιλίας.

ΚΕΦ. ΚΑ΄. XXI.

Ὥσπερ ὁρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεοῦ·
Οὗ ἂν θέλων νεύσῃ, ἔκλινεν αὐτήν.

2. Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος·
Κατευθύνει δὲ καρδίας Κύριος.

3. Ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν,
Ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα.

4. Με-

v. 22. stich. 2. Ἀλλὰ ὑπόμ.) ἀλλ᾽ ὑπόμεινον. v. 13. stich. 2. Διάνοιξον δὲ) δὲ abest. v. 23. διαβήματα) τὰ διαβήματα. v. 27. stich. 2. (Ἣ λύχνος) abest. CAP. XXI. v. 1. stich. 2. in Rom. οὗ ἐὰν θέλων νεῦσαι ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν.

4. Μεγαλόφρων ἐφ' ὕβρει θρασυκάρδιος·
Λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίαι.

5. ✕ Λογισμοὶ συντέμνοντος πλὴν εἰς περισσείαν·
Καὶ πᾶς ἐπισπεύδων πλὴν εἰς ὑστέρημα.

6. Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ,
Μάταια διώκει (καὶ ἔρχεται) ἐπὶ παγίδας θανάτου.

7. Ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται·
Οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια.

8. Πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστελεῖ ὁ Θεός·
Ἁγνὰ γὰρ (καὶ) ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

9. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου,
Ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.

10. Ψυχὴ ἀσεβοῦς ✕ ἐπιθυμήσει πονηρόν· οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων.

11. Ζημιουμένου ἀκολάστου, πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος·
Συνιὼν δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν.

12. Συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν,
Καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς.

13. Ὃς φράσσει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι ἀσθενοῦς,
Καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων.

14. Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργάς·
Δώρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν.

15. Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα·
Ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις.

16. Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.

17. Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην·
Φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον ✕ οὐ πλουτήσει. εἰς πλοῦ-

18. Περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος, τον
Καὶ ἀντὶ εὐθέων ἀσύνθετος.

19. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν γῇ ἐρήμῳ, τῇ
Ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου (καὶ γλωσσώδους) καὶ ὀργίλου.

20. Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ· στόματος
Ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν.

21. Ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν.

22. Πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφὸς, Πόλεις
Καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς. ὀχυρὰς

23. Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

24. Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται·
Ὃς δὲ μνησικακεῖ, παράνομος.

25. Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτενοῦσιν·
Οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.

26. Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς·
Ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτείρει ἀφειδῶς. ἐλεεῖ

27. Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ.
Καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς.

28. Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται·

Ἀνὴρ

v. 4. ἐφ' ὕβρει) ἐν ὕβρει. ibid. stich. 2. ἁμαρτίαι) ἁμαρτία. v. 6. stich. 2. (καὶ ἔρχεται) deest. v. 8. ἀποστελεῖ) ἀποστέλλει. v. 13. ὑπακοῦσαι) ἐπακοῦσαι. v. 25. ἀποκτενοῦσιν) ἀποκτείνουσιν.

Ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει.

29. Ἀσεϐὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσαται προσώπῳ·
Ὁ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

30. Οὐκ ἔςι σοφία, οὐκ ἔςιν ἀνδρεία,
Οὐκ ἔςι βουλὴ πρὸς τὸν ἀσεϐῆ.

31. Ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου·
Παρὰ δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια.

ΚΕΦ. ΚΒ'. XXII.

Αἱρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολὺς,
Ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθή.

2. Πλούσιος καὶ πλωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις·
Ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε.

3. Πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς, αὐτὸς παιδεύεται·
Οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν.

4. Γενεὰ σοφίας φόϐος Κυρίου,
Καὶ πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ ζωή.

5. Τρίϐολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς·
Ὁ δὲ φυλάσσων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀφέξεται αὐτῶν.

6. ✕ Ἐγκαινισμὸς νέου κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ,
Καίγε ὅταν γηράσῃ, οὐκ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

7. Πλούσιοι πλωχῶν ἄρξουσι·
Καὶ οἰκέται ἰδίοις δεσπόταις δανειοῦσιν.

8. Ὁ σπείρων φαῦλα, θερίσει κακά·
Πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.
Ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός· εὐλογεῖ
Ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.

9. Ὁ ἐλεῶν πλωχὸν, αὐτὸς διατραφήσεται·
Τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων δέδωκε τῷ πλωχῷ.
Νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα διδὰς·
Τὴν μέν τοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκλημένων.

10. Ἔκϐαλε ἐκ συνεδρίου λοιμὸν, καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος·
Ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ, πάντας ἀτιμάζει.

11. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας,
Δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι·
Χείλεσι ποιμαίνει βασιλεύς.

12. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίου διατηρέουσιν αἴσθησιν· διατηρήσουσιν
Φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος.

13. Προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρός·
Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14. Βόθρος βαθὺς ςόμα παρανόμου.
Ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ Κυρίου, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν.
Εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρὸς,
Καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποςρέψαι ἀπ' αὐτῶν·
Ἀποςρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιᾶς καὶ κακῆς.

15. Ἄνοια ἐξῆπλαι καρδίᾳ νέου·
Ῥάϐδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ.

CAP. XXII. v. 9. stich. 2. δέδωκεν τῷ) ἔδωκεν τῷ. ibid. stich. 3. διδὰς) δοὺς. v. 12. διατηρέουσιν) διατηροῦσιν. v. 15. καρδίᾳ) καρδίας.

16. Ὁ συκοφαντῶν πένητα, πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτῦ (κακά)·
Δίδωσι δὲ πλυσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι.

17. Λόγοις σοφῶν παράβαλε σὸν ὖς, καὶ ἄκυε ἐμὸν λόγον·
Τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίςησον, ἵνα γνῷς ὅτι καλοί εἰσιν.

18. Καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτὺς εἰς τὴν καρδίαν σῦ,
Εὐφρανῦσί σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χείλεσι·

19. Ἵνα σῦ γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπὶς,
Καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν αὐτῦ.

20. Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς,
Εἰς βυλὴν καὶ γνῶσιν (ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σῦ).

21. Διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον, (καὶ γνῶσιν ἀληθῆ ὑπακύειν,)
λόγοις. σε Τῦ ἀποκρίνεσθαί (σε) λόγυς ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι.

22. Μὴ ἀποβιάζυ πένητα, πτωχὸς γάρ ἐςι·
Καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις.

ἑαυτῦ ῥύσῃ σὴν 23. Ὁ γὰρ Κύριος κρινεῖ αὐτῦ τὴν δίκην,
Καὶ ῥύσει τὴν ἄσυλον ψυχήν.

24. Μὴ ἴσθι ἑταῖρος ἀνδρὶ θυμώδει,
Φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζυ·

25. Μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτῦ, καὶ λάβῃς βρόχυς τῇ σῇ ψυχῇ.

26. Μὴ δίδυ σεαυτὸν εἰς ἐγγύην, αἰσχυνόμενος πρόσωπον·

27. Ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃς πόθεν ἀποτίσῃς,
Λήψονται τὸ ςρῶμα τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σῦ.

28. Μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σῦ.

29. Ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῦ
Βασιλεῦσι δεῖ παρεςάναι,
Καὶ μὴ παριςάναι ἀνδράσι νωθροῖς.

ΚΕΦ. ΚΓ΄. XXIII.

ΕΑΝ καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάςυ,
Νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι·

2. Καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σῦ, εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρασκευάσαι.
Εἰ δὲ ἀπληςότερος εἶ, 3. μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτῦ·
Ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδῦς.

4. Μὴ παρεκτείνυ πένης ὢν πλυσίῳ·
Τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχυ.

5. Ἐὰν ἐπιςήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν, ὐδαμῦ φανεῖται·
Κατεσκεύαςαι γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετῦ,
Καὶ ὑποςρέφει εἰς τὸν οἶκον τῦ προεςηκότος αὐτῦ.

6. Μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ,
Μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτῦ·

7. Ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις καταπίοι τρίχα,
Οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει.
Μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν, καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σῦ μετ' αὐτῦ·

8. Ἐξεμέσει γὰρ αὐτὸν, καὶ λυμανεῖται τὺς λόγυς σῦ τὺς καλύς. Ἐξεμέσει

9. Εἰς

v. 16. (κακά) abest. v. 17. παράβαλε) παρέβαλλε. v. 19. stich. 2. ὁδὸν αὐτοῦ) ὁδόν σε. v. 21. γνῶσιν ἀληθῆ) γνῶσιν ἀγαθήν. ibid. stich. 2. λόγοις) λόγυς. ibid. σε) σοι. v. 23. ἑαυτοῦ τὴν δίκην) αὐτοῦ τὴν κρίσιν. v. 27. ἔχῃς πόθεν ἀποτίσῃς) ἔχῃ πόθεν ἀποτίσῃ. v. 29. stich. 3. παριςάναι) παρεςᾶναι.

9. Εἰς ὦτα ἄφρονος μηδὲν λέγε,
Μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου.

10. Μὴ μεταθῇς ὅρια αἰώνια, (ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου,)
Εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς·

11. Ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς Κύριος, κραταιός ἐστι,
Καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ.

12. Δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου,
Τὰ δὲ ὦτά σου ἑτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως.

13. Μὴ ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύων·
Ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

14. Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ,
Τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ.

15. Υἱὲ ἐὰν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδία,
Εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν,

ἐνδιατρίψῃ 16. Καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη
Πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι.

17. Μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοὺς,
Ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν·

αὐτὰ 18. Ἐὰν γὰρ τηρήσῃς ταῦτα, ἔσται σοι ἔγγονα,
Ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται.

19. Ἄκουε υἱὲ, καὶ σοφὸς γίνου,
Καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας.

20. Μὴ ἴσθι οἰνοπότης,
Μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς·

21. Πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει,
Καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης.

22. Ἄκουε υἱὲ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε,
Καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ.

23. ※ Ἀλήθειαν κτῆσαι, καὶ μὴ ἀπώσῃ σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύνεσιν.

24. Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐκτρέφει
Ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφρανθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· εὐφραίνεται

25. Εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ ※ σου καὶ ἡ μήτηρ ※ σου ἐπὶ σοὶ,
Καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε·

26. Δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν,
Οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν.

27. Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον.

28. Οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται, ἔτως
Καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται.

29. Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι ἀηδεῖς λέσχαι; ἀηδίαι
Τίνι συντρίμματα διακενῆς; καὶ
Τίνος πελιδνοὶ ὀφθαλμοί; πέλειοι

30. Οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις;
Οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται;

31. Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις,
Καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις.
Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ εἰς τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμούς σου,
Ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου, 32. τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται,

CAP. XXIII. v. 10. (ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου) non habet. v. 13. παιδείαν) παιδεύειν. v. 16. ἐνδιατρίψῃ) ἐνδιατρίψει. v. 18. ἔγγονα) ἔκγονα. v. 28. ἔτως) ἔτος. v. 29. τίνι ἀηδίαι) τίνι δὲ ἀηδίαι. ibid. stich. 3. πέλειοι ὀφθ.) πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί. v. 31. οἴνῳ) ἐν οἴνοις. ibid. stich. 3. καὶ εἰς τὰ ποτ.) καὶ τὰ ποτήρια.

Καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράςυ διαχεῖται αὐτῦ ὁ ἰός.

33. Οἱ ὀφθαλμοί συ ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν,
Τὸ ςόμα συ τότε λαλήσει σκολιά·

34. Καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης,
Καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι.

35. Ἐρεῖς δέ· τύπ]ουσί με καὶ ὐκ ἐπόνεσα,
Καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ ὐκ ᾔδειν·
Πότε ὄρθρος ἔςαι, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι;

ΚΕΦ. ΚΔ'. XXIV.

Υἱὲ μὴ ζηλώσῃς κακὺς ἄνδρας,
Μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν·

2. Ψευδῆ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν,
Καὶ πόνυς τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ.

3. Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος,
Καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθῦται·

4. Καὶ μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίπλαται ταμιεῖα
(Ἐκ) παντὸς πλύτυ τιμίυ καὶ καλῦ.

5. Κρείσσων σοφὸς ἰσχυρῦ,
Καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίυ μεγάλυ.

6. Μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος,
Βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βυλευ]ικῆς.

7. Σοφία καὶ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν·
Σοφοὶ ὐκ ἐκκλίνυσιν ἐκ ςόματος Κυρίυ,

8. Ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις.
Ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος,

9. Ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις.
Ἀκαθαρσία ἀνδρὶ λοιμῷ· ἐμμολυνθήσεται

10. Ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ἕως ἂν ἐκλείπῃ.

11. Ῥῦσαι ἀγομένυς εἰς θάνατον,
Καὶ ἐκπρίω κλεινομένυς, μὴ φείσῃ. ἐκπρίυ

12. Ἐὰν δὲ εἴπῃς· ὐκ οἶδα τῦτον,
Γίνωσκε, ὅτι ὁ Κύριος καρδίας πάντων γινώσκει, καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε πάντα, ὃς ἀποδώσει ἑκάςῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῦ. ἀποδίδωσι

13. Φάγε μέλι υἱὲ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον,
Ἵνα γλυκανθῇ συ ὁ φάρυγξ·

14. Οὕτως αἰσθήσῃ σοφίας τῇ σῇ ψυχῇ· αἰσθήσῃ
Ἐὰν γὰρ εὕρῃς, ἔςαι καλὴ ἡ τελευτή συ, καὶ ἐλπὶς σε ὐκ ἐγκαταλείψει.

15. Μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῇ δικαίων, δικαίων
Μηδὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας.

16. Ἑπ]άκις γὰρ πεσεῖται ὁ δίκαιος, καὶ ἀναςήσεται·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσυσιν ἐν κακοῖς.

17. Ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός συ, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ,
Ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτῦ μὴ ἐπαίρυ·

18. Ὅτι ὄψεται Κύριος καὶ ὐκ ἀρέσει αὐτῷ,
Καὶ ἀποςρέψει τὸν θυμὸν αὐτῦ ἀπ' αὐτῦ.

19. Μὴ

v. 32. stich. 2. αὐτοῦ ὁ ἰός.) αὐτῷ ὁ ἰός. CAP. XXIV. v. 4. ἐμπίπλαται) ἐμπίμπλανται. v. 9. stich. 2. Ἀκαθαρσία) addit δὲ. v. 11. stich. 2. ἐκπρίω) ἐκπρίου. v. 12. stich. 2. ὁ Κύριος) κύριος. v. 14. αἰσθήσῃ σοφίας) αἰσθητήσῃ σοφίαν. v. 16. ὁ δίκαιος) δίκαιος.

19. Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς,
Μηδὲ ζήλου ἁμαρτωλούς·
πονηρῶν 20. Οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῷ,
Λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται.
21. Φοβοῦ τὸν Θεὸν υἱὲ καὶ βασιλέα,
Καὶ μηδ᾽ ἑτέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσῃς·
22. Ἐξαίφνης γὰρ τίσονται τοὺς ἀσεβεῖς,
Τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται;
Λόγον φυλασσόμενος υἱὸς, ἀπωλείας ἐκτὸς ἔσαι·
Δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν.
Μηδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης βασιλέως λεγέσθω,
Καὶ οὐδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ.
Μάχαιρα γλῶσσα βασιλέως καὶ οὐ σαρκίνη·
Ὃς δ᾽ ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται.
Ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ,
ἀνθρώπου Σὺν νεύροις ἀνθρώπους ἀναλίσκει, καὶ
ὀςᾶ ἀνθρώπων κατατρώγει,
Καὶ συγκαίει ὥσπερ φλὸξ,
Ὥςε ἄβρωτα εἶναι νεοσσοῖς ἀετῶν.

Cap. 30.
vers. 1. Τοὺς (δὲ) ἐμοὺς λόγους υἱὲ φοβήθητι,
Καὶ δεξάμενος αὐτοὺς μετανόει.
Τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιςεύουσι Θεῷ, καὶ παύομαι.
2. Ἀφρονέςατος γάρ εἰμι πάντων ἀνθρώπων,
Καὶ φρόνησις ἀνθρώπου οὐκ ἔςιν ἐν ἐμοί.
3. Θεὸς δὲ δεδίδαχέ με σοφίαν, καὶ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα. ἀνθρώπων
4. Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ κατέβη;
Τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ;
Τίς συνέςρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ;
Τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς;
Τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα τῷ τέκνῳ αὐτοῦ, ἵνα γνῷς. τοῖς τέκνοις
5. Πάντες λόγοι Θεοῦ πεπυρωμένοι·
Ὑπερασπίσει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν.
6. Μὴ προσθῇς τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε, καὶ ψευδὴς γένῃ.
7. Δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ,
Μὴ ἀφέλῃς μου χάριν, πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με·
8. Μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακράν μου ποίησον, πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μή μοι δῷς·
Σύνταξον δέ μοι (πάντα) τὰ δέοντα καὶ αὐτάρκη·
9. Ἵνα μὴ πλησθεὶς, ψευδὴς γένωμαι, καὶ εἴπω· τίς με ὁρᾷ;
Ἢ πενηθεὶς κλέψω, καὶ ὀμόσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.
10. Μὴ παραδῷς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότου,
Μήποτε καταράσηταί σε, καὶ ἀφανισθῇς.
11. Ἔκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται,
Τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ.

v. 20. πονηρῶν) πονηρῷ. v. 21. stich. 2. μηδ᾽) μηθ᾽. v. 22. stich. 5. βασιλέως) βασιλεῖ. ibid. stich. 10. ἀνθρώπου) ἀνθρώπους. Cap. 30. v. 1. (δὲ) abest. v. 2. πάντων) ἁπάντων. ibid. stich. 2. ἀνθρώπου) ἀνθρώπων. v. 3. ἀνθρώπων) ἁγίων. v. 4. stich. 5. ἢ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, ἵνα γνῷς.) ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ. v. 5. Πάντες λόγοι) πάντες γὰρ λόγοι. ibid. stich. 2. ὑπερασπίσει) ὑπερασπίζει. v. 8. stich. 2. (πάντα) deest. ibid. καὶ αὐτάρκη) καὶ τὰ αὐτάρκη.

12. Ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει,
Τὴν δὲ ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν.
13. Ἔκγονον κακὸν ὑψηλοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει,
Τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται.
14. Ἔκγονον κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει,
Καὶ τὰς μύλας, τομίδας· ὥστε ἀναλίσκειν τοὺς ἀδύνατους ἀπὸ τῆς γῆς, ταπεινὲς
Καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων.
Cap. 24. vers. 23. Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν·
Αἰδεῖσθαι πρόσωπον, οὐ καλὸν ἐν κρίσει.
24. Ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ, δίκαιός ἐστιν,
Ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη·
25. Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται,
Ἐπ᾽ αὐτοὺς δὲ ἥξει εὐλογία ἀγαθή.
26. Χείλη δὲ φιλήσουσιν, ἀποκρινόμενα σοφὲς λόγους ἀγαθούς·
27. Ἑτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου,
Καὶ παρασκευάζου εἰς τὸν ἀγρὸν,
Καὶ πορεύου κατόπισθέν μου,
Καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου.
28. Μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην,
Μηδὲ πλατύνου σοῖς χείλεσι.
29. Μὴ εἴπῃς· ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι, χρήσομαι αὐτῷ,
Τίσομαι δὲ αὐτὸν ἅ με ἠδίκησεν.
30. Ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων,
Καὶ ὥσπερ ἀμπελὼν ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν·

31. Ἐὰν ἀφῇς αὐτὸν, χερσωθήσεται,
Καὶ χορτομανήσει ὅλος, καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος,
Οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται.
32. Ὕστερον ἐγὼ μετενόησα·
Ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέξασθαι παιδείαν. ἐκλέξασθαι
33. Ὀλίγον νυστάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ,
Ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζομαι χερσὶ στήθη.
34. Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇς, ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σου,
Καὶ ἡ ἔνδειά σου ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.
15. Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι, Cap. 24.
Καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτήν,
Καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν, ἱκανόν·
16. Ἅδης, καὶ ἔρως γυναικὸς, (καὶ τάρταρος)
Καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος,
Καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν, ἀρκεῖ.
17. Ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς,
Καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρὸς,
Ἐκκολάψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων,
Καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν.
18. Τρία δέ ἐστιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι,
Καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω·
19. Ἴχνη ἀετοῦ πετομένου,
Καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας,
Καὶ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης,

Καὶ

v. 12. stich. 2. δὲ ἔξοδον) δ᾽ ἔξοδον. v. 14. stich. 2. ὥστε ἀναλίσκειν) addit καὶ κατεσθίειν. Cap. 24. v. 23. stich. 2. Αἰδεῖσθαι) αἰδεῖσθαι. ibid. οὐ καλὸν ἐν κρίσει) transposita. v. 25. stich. 2. ἀγαθή.) abest. v. 26. σοφές.) ἀγαθές. v. 34. stich. 2. ἔνδεια) addit σου. Cap. 30. v. 15. stich. 2. ἐνεμπίπλασαν) ἐνεπίμπλασαν. v. 16. (καὶ τάρταρος) deest. v. 17. stich. 3. Ἐκκολάψαισαν) ἐκκόψαισαν.

Καὶ ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.
20. Τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος·
"Η ὅτ' ἂν πράξῃ, ἀπονιψαμένη οὐδὲν
Φησι πεπραχέναι ἄτοπον.
21. Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ,
Τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν·
22. Ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ,
Καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων,
23. Καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς
κυρίαν,
Καὶ μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς
ἀγαθοῦ.
24. Τέσσαρα (δὲ) ἐστιν ἐλάχιστα ἐπὶ
τῆς γῆς, ταῦτα δὲ ἐστι σοφώτερα
τῶν σοφῶν·
25. Οἱ μύρμηκες οἷς μὴ ἔστιν ἰσχὺς,
Καὶ ἑτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν·
26. Καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυ-
ρὸν,
Οἳ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυ-
τῶν οἴκους·
27. Ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρὶς,
Καὶ ἐκστρατεύει ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος
εὐτάκτως·
28. Καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος
καὶ εὐάλωτος ὢν,
Κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλέως.
29. Τρία δὲ ἐστιν ἃ εὐόδως πορεύονται,
Καὶ τὸ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει·
30. Σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν,
"Ος οὐκ ἀποστρέφεται, οὐδὲ καταπτήσ-
σει κτῆνος·
31. Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις
εὔψυχος,
Καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου,
Καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει.
32. Ἐὰν πρόῃ σεαυτὸν εἰς εὐφροσύνην,
Καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου μετὰ μά-
χης, ἀτιμασθήσῃ.
33. "Αμελγε γάλα, καὶ ἔσται βούτυρον·
Ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρας, ἐξελεύ-
σεται αἷμα·
Ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται
κρίσεις καὶ μάχαι.
1. Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ Θεοῦ Cap. 31.
Βασιλέως, χρηματισμὸς ὃν ἐπαί-
δευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
2. Τί τέκνον (τηρήσεις), τί ῥήσεις Θεοῦ;
Πρωτογενὲς σοὶ λέγω υἱέ·
Τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας;
Τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν;
3. Μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον, σου
Καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστερο-
βουλίαν.
4. Μετὰ βουλῆς πάντα ποίει·
Μετὰ βουλῆς οἰνοπότει.
Οἱ δυνάσται θυμώδεις εἰσὶν, οἶνον μὴ
πινέτωσαν.
5. "Ινα μὴ πιόντες ἐπιλάθωνται τῆς σο-
φίας,
Καὶ ὀρθὰ κρίνειν οὐ μὴ δύνωνται τοὺς
ἀσθενεῖς.
6. Δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις,
Καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις·
7. "Ινα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας,
Καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.
8. "Ανοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ,
Καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς:

9. "Ανοι-

v. 24. Τέσσαρα δὲ ἐστι) ἐστιν abest. v. 27. stich. 2. ἐκστρατεύει) στρατεύει. v. 28. stich. 2. βασιλέως) βασιλέων. v. 29. πορεύονται) πορεύεται ibid. stich. 2. Καὶ τὸ τέταρτον) τὸ deest. v. 32. εἰς εὐφροσύνην) ἐν εὐφροσύνῃ. Cap. 31.. v. 3. σου) σόν. v. 4. stich. 3. οἶνον μὴ) οἶνον δὲ μή. v. 5. ἐπιλάθωνται) ἐπιλάθονται. ibid. stich. 2. κρίνειν) κρῖναι.

9. Ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρῖνε δικαίως,
Διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

ΚΕΦ. ΚΕ'. XXV.

ΑΥτ αι αἱ παροιμίαι Σολομῶντος αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

κρύπτει 2. Δόξα Θεοῦ κρύπτειν λόγον·
τιμᾷ Δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷν πρόσταγμα.
προστάγματα 3. Οὐρανὸς ὑψηλὸς, γῆ δὲ βαθεῖα·
Καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.

4. Κρύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον,
Καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν·

5. Κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως,
Καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

6. Μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως,
Μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο·

7. Κρεῖσσον γὰρ τὸ ῥηθῆναί σοι, ἀνάβαινε πρὸς μὲ,
Ἢ ταπεινῶσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου.
Ἃ ἴδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε.

8. Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως,
Ἵνα μὴ μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων,
Ἡνίκα (δ') ἄν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος.

9. 10. Ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ καταφρόνει,
Μή σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος·
Ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται, ἀλλ' ἔσαι σοι ἴση θανάτῳ.

Χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ,
Ἃς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένῃ,
Ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὐσυναλλάκτως.

11. Μῆλον χρύσεον ἐν ὁρμίσκῳ σαρδίου,
Οὕτως εἰπεῖν λόγον ✕ ἐπὶ ἁρμόζουσιν αὐτῷ.

12. Εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον πολυτελὲς δέδεται,
Λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς.

13. Ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμητῷ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ,
Οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν·
Ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ.

14. Ὥσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέστατοι,
Οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδεῖ. οἱ καυχώμενοι

15. Ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία * βασιλεῦσι.
Γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει ὀστᾶ. * βασιλεῦσιν

16. Μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανὸν,
Μή ποτε πλησθεὶς ἐξεμέσῃς·

17. Σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς τὸν σεαυτοῦ φίλον,
Μή ποτε πλησθεὶς σου, μισήσῃ σε.

18. Ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτόν· ἀκηλίδωτον
Οὕτως (καὶ) ὁ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν κατὰ τοῦ φίλου ἑαυτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ.

19. Ὁδοὺς

CAP. XXV. v. 1. παροιμίαι Σολομῶντος) παιδεῖαι Σαλωμῶντος. v. 2. stich. 2. προστάγματα) πράγματα. v. 4. Κρύπτε) τύπτε. v. 7. γὰρ τὸ ῥηθῆναί σοι) γάρ σοι τὸ ῥηθῆναι. v. 8. stich. 3. (δ') abest. ibid. ὁ φίλος) ὁ σὸς φίλος. v. 9. stich. 3. ἀλλ' ἔσαι) ἀλλὰ ἔσαι. v. 11. χρύσεον) χρυσοῦν. v. 12. σάρδιον) καὶ σάρδιον. v. 14. ἐπιφανέστατοι) ἐπιφανέστατα. ibid. stich. 2. οἱ καυχώμενοι) ὁ καυχώμενος. v. 17. πρὸς τὸν σεαυτοῦ) πρὸς σεαυτοῦ. v. 18. ἀκηλίδωτον) ἀκιδωτόν. ibid. stich. 2. ὁ ἀνὴρ ὁ καταμ. κατὰ τοῦ φίλου ἑαυτοῦ) ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ.

19. Ὀδοὺς κακοῦ καὶ ποῦς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ·

20. ※ Οὕτως ὁ περιελὼν ἱμάτιον ἐν ἡμέρᾳ ψύχους.
Ὥσπερ ὄξος ἕλκει ἀσύμφορον,
Οὕτως προσπεσὸν πάθος σώματι καρδίαν λυπεῖ.
Ὥσπερ σὴς ἱματίῳ, καὶ σκώληξ ξύλῳ,
Οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν.

τρέφε 21. Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν,
Ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν·

22. Τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,
ἀνταποδίδωσι Ὁ δὲ Κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθά.

23. Ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη·
Πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει.

24. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος,
Ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

25. Ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηνές,
Οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν.

26. Ὥσπερ εἴτις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο,
Οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς.

27. Ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν·
Τιμᾷν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους.

28. Ὥσπερ πόλις τὰ τείχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος,
Οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει.

ΚΕΦ. Κϛ΄. XXVI.

Ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμητῷ, καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει,
Οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή.

2. Ὥσπερ ὄρνεα πέτανται καὶ στρουθοί,
Οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί.

3. Ὥσπερ μάστιξ ἵππῳ, καὶ κέντρον ὄνῳ,
Οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ. παρανόμῳ

4. Μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην,
Ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ·

5. Ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ,
Ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ.

6. Ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν ὄνειδος πίεται ποιεῖται
Ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον.

7. Ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν χωλῶν, καὶ παροιμίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων. παρανομίαν

8. Ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ,
Ὅμοιός ἐστι τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν.

9. Ἄκανθαι φύονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου,
Δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.

10. Πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων·
Συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν.

11. Ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἔμετον αὐτοῦ καὶ μισητὸς γένηται,
Οὕτως ἄφρων ἐν τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν.

v. 19. ὀδοὺς) ὁδός. v. 20. stich. 3. πάθος σώματι) πάθος ἐν σώματι. ibid. stich. 4. ἱματίῳ) ἐν ἱματίῳ. v. 21. τρέφε) ψώμιζε. v. 22. ἄνθρακας) addit πυρός. ibid. stich. 2. ἀνταποδίδωσι) ἀνταποδώσει. CAP. XXVI. v. 2. πέτανται) πέταται. v. 4. κατὰ τὴν) πρὸς τήν. v. 5. πρὸς τὴν) κατὰ τήν. v. 6. ἑαυτοῦ ὁδῶν) transposita. v. 9. τοῦ μεθύσου) μεθύσου. v. 11. ἔμετον αὐτοῦ) ἑαυτοῦ ἔμετον.

Ἔστιν αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν,
Καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.

12. Ἴδον ἄνδρα δόξαντα παρ' ἑαυτῷ σοφὸν εἶναι,
Ἐλπίδα μέντοι ἔχει ἄφρων μᾶλλον αὐτοῦ.

13. Λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδόν· λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14. Ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τῷ στρόφιγγι,
Οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ.

15. Κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, οὐ δύναται ἐπενεγκεῖν εἰς τὸ στόμα.

16. Σοφώτερος ὀκνηρὸς ἑαυτῷ φαίνεται
Τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν.

17. Ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνός,
Οὕτως ὁ προεστὼς ἀλλοτρίας κρίσεως.

ἰώμενοι 18. Ὥσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους,
Ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται·

19. Οὕτω πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους,
Ὅταν δ' ἐφοραθῶσι, λέγουσιν, ὅτι παίζων ἔπραξα.

20. Ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ·
Ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν ὀξύθυμος, ἡσυχάζει μάχη.

21. Ἐσχάρα ἄνθραξι, καὶ ξύλα πυρί·
Ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης.

22. Λόγοι κερκώπων μαλακοί·
Οὗτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμιεῖα σπλάγχνων.

23. Ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου,
Ὥσπερ ὄστρακον ἡγητέον·
Χείλη λεῖα καρδίαν καλύπτει λυπηράν.

24. Χείλεσι πάντα ἐπινεύει ὁ ἀποκλαιόμενος ἐχθρός· ἐπινεύει
Ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους.

25. Ἐάν σου δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς αὐτῷ·
Ἑπτὰ γάρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

26. Ὁ κρύπτων ἔχθραν, συνίστησι δόλον·
Ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας εὔγνωστος ἐν συνεδρίοις.

27. Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν·
Ὁ δὲ κυλίων λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει.

28. Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ ἀλήθειαν·
Στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίας. ἀκαταστασίας

ΚΕΦ. ΚΖ΄. XXVII.

ΜΗ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον·
Οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

2. Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη. τὸ

3. Βαρὺ λίθος, καὶ δυσβάστακτον ἄμμος·
Ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων.

4. Ἀνε-

v. 12. παρ' ἑαυτῷ) παρ' αὐτῷ. ibid. stich. 2. ἄφρων μᾶλλον) transposita. v. 14. τῷ στρόφιγγι) τοῦ στρόφιγγος. v. 15. δύναται ἐπεν. εἰς τὸ στόμα) δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ στόμα. v. 16. ὀκνηρὸς ἑαυτῷ) transposita. v. 19. Οὕτω) οὕτως. ibid. stich. 2. δ' ἐφοραθῶσι) δὲ ὁραθῶσι. v. 20. stich 2. ὀξύθυμος) δίθυμος. v. 24. ὁ ἀποκλαιόμενος) ὁ deest. v. 25. αὐτῷ) abest. ibid. stich. 2. ἐν τῇ καρδίᾳ) ἐν τῇ ψυχῇ. v. 26. stich. 2. ἐν συνεδρίῳ) ἐν συνεδρίοις. CAP. XXVII. v. 2. τὸ πέλας) ὁ πέλας.

4. Ἀνελεήμων θυμὸς, καὶ ὀξεῖα ὀργή·
Ἀλλ' οὐδὲν ὑφίσταται ζῆλος.
5. Κρείσσους ἔλεγχοι ἀποκαλυπτόμενοι
κρυπτομένης φιλίας·
6. Ἀξιοπιστότερα τραύματα φίλου, ἢ
ἑκούσια ἑκούσια φιλήματα ἐχθροῦ.
7. Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὖσα κηρίοις ἐμ-
παίζει·
Ψυχῇ δὲ ἐνδεεῖ καὶ τὰ πικρὰ γλυ-
κεῖα φαίνεται.
8. Ὥσπερ ὄρνεον ὅταν καταπετασθῇ ἐκ
τῆς ἰδίας νοσσιᾶς·
Οὕτως ἄνθρωπος δουλοῦται, ὅταν
ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων.
9. Μύροις καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασι τέρ-
πεται καρδία·
Καταῤῥήγνυται δὲ ὑπὸ συμπτωμά-
των ψυχή.
10. Φίλον σὸν καὶ φίλον πατρῷον μὴ ἐγ-
καταλείπῃς·
Εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ
εἰσέλθῃς ἀτυχῶν.
Κρείσσων φίλος ἐγγὺς, ἢ ἀδελφὸς
μακρὰν οἰκῶν.
σου 11. Σοφὸς γίνου υἱὲ, ἵνα εὐφραίνηταί μου
ἡ καρδία·
Καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδίσ-
τους λόγους.
12. Πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπε-
κρύβη·
ἐλθόντες Ἄφρονες δὲ ἐπελθόντων ζημίαν τίσουσιν.
13. Ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, (παρῆλ-
θε γὰρ
Ὑβριστὴς) ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται. λοιμαί-
14. Ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τοπρωῒ μεγά- νεται
λῃ τῇ φωνῇ,
Καταρωμένου οὐδὲν διαφέρειν δόξει.
15. Σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν
ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
Ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοίδορος ἐκ τοῦ
ἰδίου οἴκου.
16. Βορέας σκληρὸς ἄνεμος,
Ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται.
17. Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει·
Ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρου. ἑτέρου
18. Ὃς φυτεύει συκῆν, φάγεται τοὺς
καρποὺς αὐτῆς·
Ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον,
τιμηθήσεται.
19. Ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προ-
σώποις,
Οὕτως οὐδὲ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων.
20. Ἅδης καὶ ἀπώλεια ἐκ ἐμπίπλαν-
ται·
Ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀν-
θρώπων ἄπληστοι.
Βδέλυγμα Κυρίῳ στηρίζων ὀφθαλμόν·
Καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσῃ.
21. Δοκίμιον ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ πύ-
ρωσις·
Ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος
ἐγκωμιαζόντων αὐτόν.
Καρδία ἀνόμου ἐκζητεῖ κακά·
Καρδία δὲ εὐθὺς ἐκζητεῖ γνῶσιν.
22. Ἐὰν μαστιγοῖς τὸν ἄφρονα ἐν μέσῳ
συνεδρίῳ ἀτιμάζων,

v. 5. ἀποκαλυπτόμενοι) ἀποκεκαλυμμένοι. v. 6. Ἀξιοπιστότερα) addit ἐστί. v. 7. stich. 2. γλυκεῖα) γλυκέα. v. 8. ὄρνεον ὅταν) transposita. v. 10. καὶ φίλον) ἢ φίλον. v. 11. εὐφραίνηταί σου) transposita. v. 12. ἐλθόντες) ἐπελθόντες. v. 13. λοιμαίνεται) λυμαίνεται. v. 17. stich. 2. ἑτέρου) ἑταίρου. v. 19. stich. 2. αἱ καρδίαι) αἱ διάνοιαι. v. 20. ἐμπίπλανται) ἐμπίμπλανται. v. 21. χρυσίῳ) χρυσῷ. ibid. stich. 4. ἐκζητεῖ) ζητεῖ. v. 22. τὸν ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίῳ) ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου.

Οὐ μὴ περιέλης τὴν ἀφροσύνην αὐτȣ̃.

23. Γνωςω̃ς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίȣ σȣ,
Καὶ ἐπιςήσῃς καρδίαν σȣ ταῖς ἀγέλαις· 24. ὅτι ἐκ εἰς τὸν αἰω̃να ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχὺς, ȣ̓
Οὐδὲ παραδίδωσιν εἰς γενεὰς καὶ γενεάς.

χλωρῷ 25. Ἐπιμελȣ̃ τω̃ν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρω̃ν, καὶ κερει̃ς ποιὰν,
Καὶ συνάγαγε χόρτον ὀρεινὸν, 26. ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱμάτισμόν·
Τίμα πεδίον, ἵνα ὦσι σοι ἄρνες.

27. Υἱὲ παρ' ἐμȣ̃ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωήν σȣ, καὶ εἰς τὴν ζωὴν σω̃ν θεραπόντων.

ΚΕΦ. ΚΗ΄. XXVIII.

Φεύγει ἀσεβὴς μηδενὸς διώκοντος·
Δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων πέποιθε.

2. Διὰ ἁμαρτίας ἀσεβω̃ν κρίσεις ἐγείρονται·
Ἀνὴρ δὲ πανȣ̃ργος καταςβέσει αὐτάς.

3. Ἀνδρει̃ος ἐν ἀσεβείαις συκοφαντει̃ πτωχȣ̀ς,
Ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελής.

4. Οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον, ἐγκωμιάζȣσιν ἀσέβειαν·
Οἱ δὲ ἀγαπω̃ντες τὸν νόμον, περιβάλλȣσιν ἑαυτοῖς τει̃χος.

5. Ἄνδρες κακοὶ ȣ̓ συνήσȣσι κρίμα·
Οἱ δὲ ζητȣ̃ντες τὸν Κύριον, συνήσȣσιν ἐν παντί.

6. Κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλȣσίȣ ψευδȣ̃ς.

7. Φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός·
Ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν, ἀτιμάζει πατέρα αὐτȣ̃.

8. Ὁ πληθύνων τὸν πλȣ̃τον αὐτȣ̃ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμω̃ν,
Τῷ ἐλεȣ̃ντι πτωχȣ̀ς συνάγει αὐτόν.

9. Ὁ ἐκκλίνων τὸ ȣ̓̃ς αὐτȣ̃ τȣ̃ μὴ εἰσακȣ̃σαι νόμȣ,
Καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτȣ̃ ἐβδέλυκται.

10. Ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ,
Εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσει̃ται·
Οἱ δὲ ἄμωμοι διελεῦται ἀγαθά. ἄνομοι
(Καὶ ȣ̓κ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά) διελεύ-

11. Σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλȣ́σιος· σονται
Πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτȣ̃.

12. Διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα·
Ἐν δὲ τόποις ἀσεβω̃ν ἁλίσκονται ἄνθρωποι.

13. Ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτȣ̃, ȣ̓κ εὐοδωθήσεται·
Ὁ δὲ ἐξηγέμενος ἐλέγχȣς, ἀγαπηθήσεται.

14. Μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπτήσσει πάντα δι' εὐλάβειαν·
Ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσει̃ται κακοῖς.

15. Λέων πεινω̃ν καὶ λύκος διψω̃ν,
Ὃς τυραννει̃, πτωχὸς ὢν, ἔθνȣς πενιχρȣ̃.

16. Βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων μέγας συκοφάντης·

Ὁ δὲ

v. 23. ftich. 2. ἐπιςήσῃς) ἐπιςήσεις. v. 24. ὅτι ȣ̓ τὸν) ὅτι οὐκ εἰς τόν. ibid. ftich. 2. εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς) ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν. v. 25. χλωρῷ) χλωρω̃ν. ibid. ποιὰν) πόαν. ibid. ftich. 2. συνάγαγε) σύναγε. CAP. XXVIII. v. 2. Διὰ) δι'. v. 7. ftich. 2. πατέρα αὐτοῦ) αὐτοῦ abeft. v. 8. ftich. 2. ἐλεȣ̃ντι) ἐλεω̃ντι. v. 9. αὐτȣ̃ τȣ̃ μὴ) αὐτοῦ μή.

Ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν, μακρὸν χρόνον ζήσεται.

17. Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγυώμενος,
Φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ.
Cap. 29. v. 17. & primum comma vers. 18. Παίδευε υἱόν, καὶ ἀγαπήσει σε,
Καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ,
Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ἔθνει παρανόμῳ.

18. Ὁ πορευόμενος δικαίως, βεβοήθηται·
Ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος, ἐμπλακήσεται.

19. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, πλησθήσεται ἄρτων·
Ὁ δὲ διώκων σχολὴν, πλησθήσεται πενίας.

20. Ἀνὴρ ἀξιοπιστότερος πολλὰ εὐλογηθήσεται·
Ὁ δὲ κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται.

21. Ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγαθός·
Ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα.

22. Σπεύδει πλουτεῖν ἀνὴρ βάσκανος,
Καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων κρατήσει αὐτοῦ.

23. Ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδοὺς, χάριτας ἕξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος.

24. Ὃς ἀποβιάζεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν,
Οὗτος κοινωνός ἐστιν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς.

25. Ἄπληστος ἀνὴρ κρινεῖ εἰκῆ·
Ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ Κύριον, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται.

26. Ὃς πέποιθε θρασείᾳ καρδίᾳ, ὁ τοιοῦτος ἄφρων·
Ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ, σωθήσεται.

27. Ὃς δίδωσι πτωχοῖς, οὐκ ἐνδεηθήσεται·
Ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται.

28. Ἐν τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι,
Ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

ΚΕΦ. ΚΘ΄. XXIX.

Κρείσσων ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλου·
Ἐξαπίνης γὰρ φλεγομένου αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ἴασις. ἔσται

2. Ἐγκωμιαζομένων δὲ * δικαίων εὐφρανθήσονται λαοί· Ἐγκωμιαζομένου
Ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν ἄνδρες.

3. Ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται ὁ πατὴρ αὐτοῦ· * δικαίου
Ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας, ἀπολεῖ πλοῦτον.

4. Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώραν·
Ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει.

5. Ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον,
Περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν.

6. Ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγίς·
Δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ εὐφροσύνῃ ἔσται.

7. Ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς·
Ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ συνήσει γνῶσιν,
Καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων.

v. 17. ſtich. 5. ὑπακούσῃ) ὑπακούσει. v. 20. ἀξιοπιστότερος) ἀξιόπιστος. v. 24. ἀποβιάζεται) ἀποβάλλεται. v. 25. Ἄπληστος) ἄπιστος. ibid. κρινεῖ) κρίνει. CAP. XXIX. v. 1. ſtich. 2. οὐκ ἔσται) οὐκ ἔστιν. v. 2. Ἐγκωμιαζομένου δὲ δικαίου) ἐγκωμιαζομένων δικαίων. v. 3. ὁ πατὴρ) πατήρ. v. 6. ſtich. 2. καὶ εὐφροσ.) καὶ ἐν εὐφροσύνῃ. v. 7. ſtich. 2. συνήσει) νοεῖ. ibid. ſtich. 3. οὐχ) οὐκ.

8. Ἄνδρες λοιμοὶ ἐξέκαυσαν πόλιν·
Σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν.

9. Ἀνὴρ σοφὸς κρινεῖ ἔθνη·
Ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελᾶται, καὶ οὐ καταπτήσσει.

ζητήσουσιν 10. Ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισήσουσιν ὅσιον·
Οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ.

11. Ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων·
Σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος.

12. Βασιλέως ὑπακούοντος λόγον ἄδικον,
Πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι.

ἀλλήλων 13. Δανειστοῦ καὶ χρεωφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ποιεῖται ἀμφοτέρων ὁ Κύριος.

14. Βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοὺς,
Ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται.

15. Πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδόασι σοφίαν·
Παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ.

16. Πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι·
Οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται.

17. Παίδευε υἱόν σου καὶ ἀναπαύσει σε,
Καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου·

18. Οὐ μὴ ὑπάρξει ἐξηγητὴς ἔθνει παρανόμῳ·
Ὁ δὲ φυλάσσων τὸν νόμον μακαριστός.

19. Λόγοις οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρός·
Ἐὰν γὰρ καὶ νοήσῃ, οὐχ ὑπακούσεται.

20. Ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις,
Γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ.

21. Ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδὸς, οἰκέτης ἔσται·
Ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ.

22. Ἀνὴρ θυμώδης ὀρύσσει νεῖκος·
Ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίαν. ἁμαρτίας

23. Ὕβρις ἄνδρα ταπεινοῖ·
Τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξῃ Κύριος.

24. Ὃς μερίζεται κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·
Ἐὰν δὲ ὅρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσι, 25. Φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους, ὑποσκελισθήσονται·
Ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον, εὐφρανθήσεται.
Ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα· Alia interpretatio.
Ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ τῷ δεσπότῃ, σωθήσεται.

26. Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγουμένων·
Παρὰ δὲ Κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρί.

27. Βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδίκῳ·
Βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός.

ΚΕΦ.

v. 8. λοιμοὶ) ἄνομοι. v. 10. ζητήσουσιν) μισοῦσιν. v. 13. ἀλλήλων) ἀλλήλοις. ibid. ποιεῖται ἀμφοτέρων) transposita. v. 18. ὑπάρξει) ὑπάρξῃ. v. 19. stich. 2. νοήσῃ, οὐχ) νοήσῃ, ἀλλ' οὐχ. v. 22. ὀρύσσει) ἐγείρει. ibid. stich. 2. ἁμαρτίας) ἁμαρτίαν. v. 25. ὑποσκελισθήσονται) ὑποσκελίσουσιν. ibid. stich. 2. ἐπὶ Κύριον) ἐπὶ κυρίῳ. ibid. stich. 4. Ὁ δὲ πεποιθὼς) ὃς δὲ πέποιθεν. v. 27. ἀδίκῳ) in textu Rom. legitur δικαίῳ à margine ἀδίκῳ.

ΚΕΦ. Λ'. XXX.

Integrum hocce 30. Caput ſupra Capiti 24. poſt verſum 22. & 34. inſertum legere eſt.

ΚΕΦ. ΛΑ'. XXXI.

Verſus 1. & ſequentes usque ad 10. ibidem Capiti 30. ſubnexi ſunt, Caput 25. immediatè præcedentes.

10. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει;
Τιμιωτέρα δὲ ἐςι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη.

αὐτὴν 11. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τῦ ἀνδρὸς αὐτῆς·
Ἡ τοιαύτη (καλῶν) σκύλων ὐκ ἀπορήσει.

12. Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὸν, καὶ ὐ κακὸν πάντα τὸν βίον·

13. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὔχρηςα ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

14. Ἐγένετο (δὲ) ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν·

πλῦτον Συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν βίον. 15. Καὶ ἀνίςαται ἐκ νυκτῶν,
Καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ,
Καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις,

16. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο·
Ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα.

17. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφῦν αὐτῆς,
Ἤρεισε τὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.

18. Ἐγεύσατο δὲ ὅτι καλόν ἐςι τὸ ἐργάζεσθαι,
Καὶ ὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς.

19. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα,
Τὺς δὲ πήχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον.

20. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι,
Καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ.

21. Οὐ φροντίζῃ τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν πυ χρονίζῃ· χρονίζῃ
Πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐνδιδύσκονται * δισσα· αὐτῆς διοσας

22. Χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς,
Ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα.

23. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
Ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς.

24. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο,
Περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις.

25. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
Καὶ ηὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

26. Στόμα αὐτῆς διήνοιξεν προσηκόντως καὶ ἐννόμως, προσεχόντως

Καὶ

CAP. XXXI. v. 11. ἐπ' αὐτὴν) ἐπ' αὐτῇ. v. 12. ἀγαθὸν, καὶ ὐ κακὸν πάντα) εἰς ἀγαθὰ πάντα. v. 13. εὔχρηςα) εὔχρηςον. v. 14. (δὲ) abeſt. ibid. ſtich. 2. αὐτῆς τὸν πλῦτον) αὐτῇ τὸν βίον. v. 18. Ἐγεύσατο δὲ) καὶ ἐγεύσατο. ibid. ſtich. 2. ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς) transpoſita. v. 19. Τὰς χεῖρας) τοὺς πήχεις. ibid. ſtich. 2. Τὺς δὲ πήχεις) τὰς δὲ χεῖρας. v. 21. φροντίζῃ) φροντίζει. ibid. ſtich. 2. ἐνδιδύσκονται δισσα.) ἐνδεδυμένοι εἰσὶ δισσάς. v. 23. ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς) transpoſita. ibid. ſtich. 2. τῶν πρεσβυτέρων) τῶν γερόντων κατοίκων. v. 24. ſtich. 2. δὲ) abeſt. v. 25. & 26. in Rom. transponuntur.

Καὶ τάξιν ἐςείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς.

27. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς·

Σῖτα δὲ ὀκνηρὰ ἐκ ἔφαγε.

Alia interpretatio vers. 26. (Στόμα δὲ αὐτῆς ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως,

Ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς) 28. Ἀνέστησαν τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλέτησαν· Ἀνέςησεν

Καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾔνεσιν αὐτήν.

Duæ interpretationes. 29. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκλήσαντο πλῦτον,

Πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν· δυνατά

Σὺ δὲ ὑπέρκεισαι (καὶ ὑπερῇρας) πάσας.

30. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ εὐσεβὴς συνετὴ εὐλογεῖται, (Φόβον δὲ Κυρίε αὐτη αἰνείτω). Alia interpretatio.

31. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, χειλέων

Καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Παροιμίαι Σολομῶντος.

v. 27. stich. 3. Στόμα δὲ αὐτῆς) τὸ στόμα δὲ. v. 29. stich. 2. δυνατά) δύναμιν. ibid. stich. 3. καὶ) deest.

ΕΚΚΛΗ-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ρήματα ἐκκλησιαςȣ̃ υἱȣ̃ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἱερȣσαλήμ.
2. Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαςής·
Ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης.
3. Τίς περίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ.
Ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτȣ̃ ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον;
4. Γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται,
Καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἕςηκε.
5. Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ δύνει ὁ ἥλιος, καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτȣ̃ ἕλκει·
Ἀνατέλλων αὐτὸς ἐκεῖ, 6. πορεύεται πρὸς νότον,
βοῤῥᾶ Καὶ κυκλοῖ πρὸς βοῤῥᾶν·
Κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα,
Καὶ ἐπὶ κύκλȣς αὐτȣ̃ ἐπιςρέφει τὸ πνεῦμα.
7. Πάντες οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν,
ἔςαι Καὶ ἡ θάλασσα ȣ̓κ ἔςιν ἐμπιπλαμένη·
Εἰς τόπον ȣ̃ οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται,
Ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιςρέφȣσι τȣ̃ πορευθῆναι.
8. Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι,
Οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τȣ̃ λαλεῖν·
Καὶ ȣ̓κ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τȣ̃ ὁρᾷν,
Καὶ ȣ̓ πληρωθήσεται ȣ̃ς ἀπὸ ἀκροάσεως.
9. Τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γενησόμενον.
Καὶ τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον·
Καὶ ȣ̓κ ἔςι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον.
10. Ὃς λαλήσει καὶ ἐρεῖ· ἴδε τȣ̃το καινόν ἐςιν;
Ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι
Τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν.
11. Οὐκ ἔςι μνήμη τοῖς πρώτοις,
Καί γε τοῖς ἐσχάτοις* γενησομένοις ȣ̓κ *ἔςαι αὐτοῖς μνήμη — γενομένοις
Μετὰ τῶν γενηθησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην. — * ἔςιν αὐτῶν
12. Ἐγὼ ἐκκλησιαςὴς ἐγενόμην
Βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερȣσαλήμ·
13. Καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μȣ τȣ̃ ἐκζητῆσαι
Καὶ τȣ̃ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων
Τῶν γενομένων ὑπὸ τὸν ȣ̓ρανόν·

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ. CAP. I. v. 5. ftich. 2. Ἀνατέλλων αὐτὸς) transpofita. v. 6. βοῤῥᾶ) βοῤῥᾶν. v. 7. ftich. 2. ἔςαι ἐμπιπλ.) ἔςιν ἐμπιμπλαμένη. ibid. ftich. 3. Εἰς τόπον) εἰς τὸν τόπον. v. 8. ftich. 3. ȣ̓κ ἐμπλησθήσεται) οὐ πλησθήσεται. v. 10. ftich. 2. γέγονεν τοῖς) γεγένεν ἐν τοῖς. v. 11. ftich 2. ἔςιν αὐτῶν) ἔςαι αὐτῶν. ibid. ftich. 3. γενηθησομένων) γενησομένων. v. 13. ftich. 3. γενομένων) γινομένων.

Ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ
Θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ
περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.
σύμπαντα 14. Ἴδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ
προαίρεσις πνεύματος.
15. Διεστραμμένον οὐ δυνήσεται τοῦ κοσμηθῆναι,
Καὶ ὑστέρημα οὐ δυνήσεται τοῦ ἀριθμηθῆναι.
16. Ἐλάλησα ἐγὼ ἐν τῇ καρδίᾳ μου τῷ
λέγειν·
Ἐγὼ ἰδοὺ ἐμεγαλύνθην,
Καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν
Οἳ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ,
Καὶ καρδία μου ἴδεν πολλὰ, σοφίαν
καὶ γνῶσιν·
17. Καὶ ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γνῶναι
σοφίαν καὶ γνῶσιν,
παραβολὰς Περιφορὰν καὶ ἐπιστήμην· ἔγνων
Ὅτι καί γε τοῦτό ἐστι προαίρεσις
πνεύματος.
18. Ὅτι ἐν πλήθει σοφίας πλῆθος γνώσεως,
προστιθεὶς γνώσει Καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν, προσθήσει ἄλγημα.

ΚΕΦ. Β'. II.

Εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου· δεῦρο δὴ,
πειράσω σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ
ἴδε ἐν ἀγαθῷ·
Καὶ ἰδοὺ καί γε τοῦτο ματαιότης.
2. Τῷ γέλωτι εἶπα περιφορὰν,
Καὶ τῇ εὐφροσύνῃ· τί τοῦτο ποιεῖς;
3. Καὶ κατεσκεψάμην ἐν καρδίᾳ μου εἰ ἡ
Ἑλκύσειν εἰς οἶνον τὴν σάρκα μου· ἑλκύσει
Καὶ καρδία μου ὡδήγησεν ἐν σοφίᾳ, ὡς.
Καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπ' ἀφροσύνῃ, εὐφροσύνῃ
Ἕως οὗ ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς
τοῦ ἀνθρώπου, ὃ ποιήσουσιν ὑπὸ
τὸν ἥλιον
Ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.
4. Ἐμεγάλυνα ποίημά μου,
Ὠκοδόμησά μοι οἴκους,
Ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας,
5. Ἐποίησά μοι κήπους καὶ παραδείσους,
Καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν
καρποῦ·
6. Ἐποίησά μοι κολυμβήθρας ὑδάτων,
Τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα.
7. Ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας,
Καὶ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι·
Καί γε κτῆσις βουκολίου καὶ ποιμνίου
πολλὴ ἐγένετό μοι
Ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ.
8. Συνήγαγόν μοι καί γε ἀργύριον καί γε
χρυσίον,
Καὶ περιουσιασμοὺς βασιλέων καὶ τῶν
χωρῶν·
Ἐποίησά μοι ᾄδοντας καὶ ᾀδούσας,
Καὶ ἐντρυφήματα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου,
Οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας. Οἰνοχόους
9. Καὶ ἐμεγαλύνθην, καὶ προσέθηκα

Παρὰ

v. 13. stich. 4. τοῦ ἀνθρώπου) τῶν ἀνθρώπων. v. 15. τοῦ κοσμηθῆναι) ἐπικοσμηθῆναι. ibid. stich. 2. τοῦ) abest. v. 16. ἐν τῇ καρδίᾳ) ἐν καρδίᾳ. ibid. stich. 2. Ἐγὼ ἰδοὺ) transposita. ibid. stich. 5. & v. 17. stich. 1. transponuntur in *Edit. Rom.* v. 17. stich. 3. Ὅτι καί γε) ἐγὼ ὅτι καί γε. v. 18. stich. 2. προστιθεὶς γνώσει) προστιθεὶς γνῶσιν. CAP. II. v. 3. stich. 4. εὐφροσύνῃ) εὐφροσύνην. ibid. stich. 5. τοῦ ἀνθρώπου) τῶν ἀνθρώπων. v. 8. stich. 4. & 5. τοῦ ἀνθρώπου, Οἰνοχόον) ἀνθρώπων, οἰνοχόον.

Παρὰ πάντας τὲς γενομένες ἔμπροσθέν μυ ἐν Ἱερυσαλήμ·
Καί γε σοφία μυ ἐςάθη μοι.
10. Καὶ πᾶν ὃ ᾔτησαν οἱ ὀφθαλμοί μυ,
ὐχ ὑφεῖλον ἀπ' αὐτῶν,
Οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μυ ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης,
Ὅτι καρδία μυ εὐφράνθη ἐν παντὶ μόχθῳ μυ·
Καὶ τῦτο ἐγένετο μερίς μυ ἀπὸ παντὸς μόχθυ μυ.
11. Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι τοῖς ποιήμασί μυ
Οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μυ,
Καὶ ἐν μόχθῳ (μυ) ᾧ ἐμόχθησα τῦ ποιεῖν·
Καὶ ἰδὲ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος,
Καὶ ὐκ ἔςι περίσσεια ὑπὸ τὸν ἥλιον.
12. Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τῦ ἰδεῖν σοφίαν
Καὶ περιφορὰν καὶ ἀφροσύνην·
Ὅτι τίς ἄνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βυλῆς
Τὰ ὅσα ἐποίησαν αὐτήν;
13. Καὶ ἴδον ἐγὼ ὅτι ἐςὶ περίσσεια
Τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην,
Ὡς περίσσεια τῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος·
14. Τῦ σοφῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ ἐν κεφαλῇ αὐτῦ,
Καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται.

Καὶ ἔγνων καί γε ἐγὼ, ὅτι συνάντημα ἓν
Συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς·
15. Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μυ·
Ὡς συνάντημα τῦ ἄφρονος,
Καί γε ἐμοὶ συναντήσεταί μοι·
Καὶ ἱνατί ἐσοφισάμην;
Ἐγὼ τότε περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μυ,
(Διότι ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ)
Ὅτι καί γε τῦτο ματαιότης.
16. Ὅτι ὐκ ἔςι μνήμη τῦ σοφῦ μετὰ τῦ ἄφρονος εἰς αἰῶνα,
Καθότι ἤδη ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐπερχομέναις τὰ πάντα ἐπελήσθη·
Καὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ τῦ ἄφρονος;
17. Καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωήν·
Ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα
Τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Ὅτι τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.
18. Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σὺν πάντα μόχθον μυ,
Ὃ ἐγὼ μοχθῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γενησομένῳ μετ' ἐμέ·
19. (Καὶ τίς εἶδεν ἢ σοφὸς ἔςαι ἢ ἄφρων;)
Καὶ (εἰ) ἐξουσιάσεται ἐν παντὶ μόχθῳ μυ, ἐξυσιάζεται

v. 9. ſtich. 2. ἔμπροσθεν) ἀπὸ ἔμπροσθεν. v. 10. ὐχ ὑφεῖλον) ὐκ ἀφεῖλον. ibid. ſtich. 2. εὐφροσύνης) addit μου. v. 11. τοῖς ποιήμασι) τοῖς abeſt. ibid. ſtich. 3. (μου) abeſt. v. 12. ſtich. 2. περιφορὰν) παραφορὰν. ibid. ſtich. 3. ἐπελεύσεται) ὃς ἐπελεύσεται. ibid. ſtich. 4. ἐποίησαν) ἐποίησεν. v. 15. ſtich. 5. τότε) abeſt. ibid. ſtich. 6. & 7. transponuntur in *Edit. Rom.* & ſtich. 6. legitur ὁ ἄφρων. v. 16. μνήμη) ἡ μνήμη. ibid. εἰς αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα. ibid. ſtich. 2. ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐπερχομέναις) αἱ ἡμέραι ἐρχόμεναι. v. 17. ſtich. 4. Ὅτι τὰ πάντα) ὅτι πάντα. v. 18. σὺν πάντα) σύμπαντα. ibid. ſtich. 2. μοχθῶ) κοπιῶ. ibid. ſtich. 3. γενησομένῳ) γινομένῳ. v. 19. εἶδεν ἢ) εἶδεν εἰ.

Ὧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Καί γε τοῦτο ματαιότης.
20. Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τῇ καρδίᾳ (μου)
Ἐπὶ παντὶ τῷ μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον·
ὅτι 21. Ὅτι ἐστὶν ἄνθρωπος ⁑ μόχθος αὐτοῦ
Ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ·
Καὶ ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ,
αὐτὸν Δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ·
Καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη.
22. Ὅτι τί γίνεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ,
Καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ,
Ὧ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον;
23. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ
Ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς αὐτοῦ,
Καί γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ·
Καί γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν.
ὃς 24. Οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, ὃ φάγεται καὶ πίεται,
Καὶ ὃ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ;
Καί γε τοῦτο ἴδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ Θεοῦ ἐστιν.
πίεται 25. Ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς φείσεται πάρεξ αὐτοῦ;
26. Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ
Ἔδωκε σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην,
Καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περισπασμὸν
Τοῦ προσθεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν,
Τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ·
Ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

ΚΕΦ. Γʹ. III.

ΤΟΙΣ πᾶσιν ὁ χρόνος,
Καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
2. Καιρὸς τοῦ τεκεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν·
Καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι, καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτῖλαι τὸ πεφυτευμένον·
3. Καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι, καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι·
Καιρὸς τοῦ καθελεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι·
4. Καιρὸς τοῦ κλαῦσαι, καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι·
Καιρὸς τοῦ κόψασθαι, καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι·
5. Καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους, καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους·
Καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήμματος·

6. Και-

v. 20. stich. 1. 2. τῇ καρδίᾳ μου Ἐπὶ παντὶ τῷ μόχθῳ ᾧ) τὴν καρδίαν μου, ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ. v. 21. ἀνδρείᾳ) ἀνδρίᾳ. ibid. stich. 3. ἄνθρ. οὐκ) ἄνθρωπος ᾧ οὐκ. ibid. stich. 4. Δώσει αὐτὸν) δώσει αὐτῷ. v. 22. γίνεται τῷ) γίνεται ἐν τῷ. v. 24. ὃς φάγεται καὶ πίεται) ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται. CAP. III. v. 3. stich. 2. οἰκοδομῆσαι) οἰκοδομεῖν. v. 5. stich. 2. περιλήμματος) περιλήψεως.

6. Καιρὸς τȣ̃ ζητῆσαι, καὶ καιρὸς τȣ̃ ἀπολέσαι·
Καιρὸς τȣ̃ φυλάξαι, καὶ καιρὸς τȣ̃ ἐκβαλεῖν·
7. Καιρὸς τȣ̃ ῥῆξαι, καὶ καιρὸς τȣ̃ ῥάψαι·
Καιρὸς τȣ̃ σιγᾷν, καὶ καιρὸς τȣ̃ λαλεῖν·
8. Καιρὸς τȣ̃ φιλῆσαι, καὶ καιρὸς τȣ̃ μισῆσαι·
Καιρὸς πολέμȣ, καὶ καιρὸς εἰρήνης.
9. Τίς περίσσεια τȣ̃ ποιȣ̃ντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ;
πειρασμὸν 10. Ἴδον σὺν τὸν περισπασμὸν ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς
Τοῖς υἱοῖς τȣ̃ ἀνθρώπȣ, τȣ̃ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.
Σύμπαντα 11. Σὺν πάντα (ἃ) ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτȣ̃.
αὐτȣ̃ Καί γε σὺν τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν,
Ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
Ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλȣς.
12. Ἔγνων ὅτι ȣ̓κ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς,
Εἰ μὴ τȣ̃ εὐφρανθῆναι καὶ τȣ̃ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτȣ̃·
13. Καί γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται,
Καὶ ἴδῃ ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτȣ̃,
(Τȣ̃το) δόμα Θεȣ̃ ἐστιν.

14. Ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς,
Αὐτὰ ἔσαι εἰς τὸν αἰῶνα·
Ἐπ' αὐτῷ ȣ̓κ ἔστιν προσθεῖναι, αὐτῶν
Καὶ ἀπ' αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἔστιν ἀφελεῖν· αὐτῶν
Καὶ ὁ Θεὸς ἐποίησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπȣ αὐτȣ̃.
15. Τὸ γενόμενον ἤδη, ἐστὶ, γεννώμενον
Καὶ ὅσα τȣ̃ γίνεσθαι, ἤδη γέγονε·
Καὶ ὁ Θεὸς ζητήσει τὸν διωκόμενον.
16. Καὶ ἔτι ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον
Τόπον τῆς κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής·
Καὶ τόπον τȣ̃ δικαίȣ, ἐκεῖ ὁ * ἀσεβής. τῶν δικαίων
17. (Ἐκεῖ) εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μȣ·
Σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ *εὐσεβής
κρινεῖ ὁ Θεὸς,
Ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι
Καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι.
18. Ἐκεῖ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μȣ
Περὶ λαλιᾶς υἱῶν τȣ̃ ἀνθρώπȣ, ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ Θεός·
Καὶ τȣ̃ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶ, τȣ̃το
19. Καί γε αὐτοῖς συνάντημα υἱῶν τȣ̃ ἀνθρώπȣ,
Καὶ συνάντημα τȣ̃ κτήνȣς συνάντημα ἐν αὐτοῖς·
Ὡς ὁ θάνατος τȣ́τȣ, ȣ̔́τως ὁ θάνατος τȣ́τȣ,
Καὶ πνεῦμα ἓν τοῖς πᾶσι.
Καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος;
Οὐδέν· ὅτι τὰ πάντα ματαιότης.

V. 10. Ἴδον σὺν τὸν πειρασμὸν) εἶδον σὺν πάντα τὸν περισπασμόν. ibid. stich. 2. τȣ̃ ἀνθρώπȣ) τῶν ἀνθρώπων. V. 11. Σύμπαντα) τὰ σύμπαντα. ibid. stich. 2. σὺν τὸν) σύμπαντα τὸν. ibid. αὐτȣ̃) αὐτῶν. V. 13. πᾶς ἄνθρ.) πᾶς ὁ ἄνθρωπος. ibid stich. 3. (τȣ̃το) abest. V. 14. stich. 3. Ἐπ' αὐτῶν) ἐπ' αὐτῷ. ibid. stich. 4. ἀπ' αὐτῶν) ἀπ' αὐτȣ̃. V. 15. γεννώμενον) γενόμενον. V. 16. stich. 3. τῶν δικαίων) τοῦ δικαίου. V. 17. Ἐκεῖ εἶπον ἐγὼ) καὶ εἶπα ἐγώ. ibid. stich. 4. ποιήματι) τῷ ποιήματι. V. 18. stich. 3. Καὶ τȣ̃το) καὶ τȣ̃. V. 19. stich 3. ȣ̔́τως ὁ) οὕτως καὶ ὁ. ibid. stich. 6. ὅτι τὰ πάντα) ὅτι πάντα.

20. Τὰ πάντα πορεύεται εἰς τόπον ἕνα·
Τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χοός,
Καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφει εἰς τὸν χοῦν·
21. Καὶ τίς οἶδεν τὸ πνεῦμα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου,
Εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ εἰς ἄνω;
Καὶ πνεῦμα τοῦ κτήνους, εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς τὴν γῆν;
22. Καὶ ἴδον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν
Εἰ μὴ ὃ εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ,
Ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ·
Ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἂν γένηται μετ᾽ αὐτόν;

ΚΕΦ. Δʹ. IV.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα ἐγώ, καὶ ἴδον
Σὺν πάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων,
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν·
Καὶ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντούντων αὐτοὺς ἰσχύς,
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ὁ παρακαλῶν.
2. Καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τοὺς τεθνηκότας
Τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς ζῶντας.
Ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν·
3. Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους
Ὅστις οὔπω ἐγένετο,
Ὃς οὐκ εἶδε σὺν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον.
4. Καὶ ἴδον ἐγὼ σὺν πάντα τὸν μόχθον, σύμπαντα
Καὶ σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος,
Ὅτι αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἑταίρου αὐτοῦ· ἑτέρου
Καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.
5. Ὁ ἄφρων περιέλαβε τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
Καὶ ἔφαγεν τὰς σάρκας αὐτοῦ.
6. Ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς ἀναπαύσεως,
Ὑπὲρ πληρώματα δύο δρακῶν μόχθου
Καὶ προαιρέσεως πνεύματος.
7. Καὶ ἐπέστρεψα ἐγώ, καὶ ἴδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον·
8. Ἔστιν εἷς, καὶ οὐκ ἔστι δεύτερος,
Καί γε υἱὸς καὶ γε ἀδελφὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ·
Καὶ οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ,
Καί γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμπίπλαται πλούτου·
Καὶ τίνι ἐγὼ μοχθῶ,
Καὶ στερίσκω τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης;
Καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ περισπασμὸς πονηρός ἐστιν. πειρασμὸς
9. Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα,

Οἷς

v. 20. πορεύεται) abest. ibid. stich. 3. ἐπιστρέφει) ἐπιστρέψει. v. 21. οἶδεν τὸ πν.) εἶδεν πνεῦμα. ibid. stich. 2. εἰς ἄνω) ἄνω. ibid. stich. 3. Καὶ πν) καὶ τὸ πνεῦμα. ibid εἰς τὴν γῆν.) εἰς γῆν. v. 22. stich. 2. ἄνθρωπος) ὁ ἄνθρωπος. ibid. stich. 4. ἐν ᾧ ἂν) ἐν ᾧ ἐάν. CAP. IV. v. 1. stich. 2. Σὺν πάσας) σύμπασας. ibid. stich. 5. αὐτοὺς ἰσχύς) αὐτοῖς ἰσχύς ibid. stich. 6. ὁ παρακαλῶν) ὁ deest. v. 2. σὺν τοὺς) σύμπαντας τούς. v. 3. stich. 3. σὺν τὸ ποίημα) σὺν πᾶν τὸ ποίημα. v. 4. stich. 2. σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν) σύμπασαν ἀνδρείαν. ibid. stich. 3. ἑτέρου) ἑταίρου. v. 5. Ἄφρων περιέλαβε) ὁ ἄφρων περιέβαλε. v. 8. stich. 4. ἐμπίπλαται) ἐμπίμπλαται. ibid. stich. 7. πειρασμὸς) περισπασμός.

Οἷς ἐςὶν αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν·

ἐγείρει 10. Ὅτι ἐὰν πέσωσιν, ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτȣ̃·
Καὶ ȣ̓αὶ αὐτῷ τῷ ἑνὶ, ὅταν πέσῃ,
Καὶ μὴ ᾖ δεύτερος τȣ̃ ἐγεῖραι αὐτόν.

11. Καί γε ἐὰν κοιμηθῶσιν οἱ δύο, καὶ θέρμη αὐτοῖς·
Καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῇ;

12. Καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ εἷς,
Οἱ δύο ςήσονται κατέναντι αὐτȣ̃·
Καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἔντριτον ȣ̓ ταχέως ἀποῤῥαγήσεται.

13. Ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ σοφὸς
Ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα,
Ὃς ȣ̓κ ἔγνω τȣ̃ προσέχειν ἔτι.

δεσμῶν 14. Ὅτι ἐξ οἴκȣ τῶν δεσμίων ἐξελεύσεται τȣ̃ βασιλεῦσαι·
Ὅτι καί γε ἐν βασιλείᾳ αὐτȣ̃ ἐγενήθη πένης.

σύμπαντας 15. Ἴδον σὺν πάντας τȣ̀ς ζῶντας
Τȣ̀ς περιπατȣ̃ντας ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Μετὰ τȣ̃ νεανίσκȣ τȣ̃ δευτέρȣ,
ἀναστήσεται Ὃς ςήσεται ἀντ' αὐτȣ̃.

16. Οὐκ ἔςι περασμὸς τῷ παντὶ λαῷ,
Τοῖς πᾶσιν ὅσοι ἐγένοντο ἔμπροσθεν αὐτῶν,
Καί γε οἱ ἔσχατοι ȣ̓κ εὐφρανθήσονται ἐν αὐτῷ·
Ὅτι καί γε τȣ̃το ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

17. Φύλαξον τὸν πόδα σȣ ἐν ᾧ ἂν πορεύῃ εἰς τὸν οἶκον τȣ̃ Θεȣ̃,
Καὶ ἐγγὺς τȣ̃ ἀκȣ́ειν·
Ὑπὲρ δόμα τῶν ἀφρόνων θυσία σȣ,
Ὅτι ȣ̓κ εἰσὶν εἰδότες τȣ̃ ποιῆσαι κακόν.

ΚΕΦ. Ε'. V.

Μη σπεῦδε ἐπὶ ςόματί σȣ,
Καὶ καρδία σȣ μὴ ταχυνέτω,
Τȣ̃ ἐξενέγκαι λόγον πρὸ προσώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃·
Ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ, καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς·
Ἐπὶ τȣ́τῳ ἔςωσαν οἱ λόγοι σȣ ὀλίγοι.

2. Ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει πειρασμȣ̃, πειρασμȣ̃
Καὶ φωνὴ ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων.

3. Καθὼς ἂν εὔξῃ εὐχὴν τῷ Θεῷ,
Μὴ χρονίσῃς τȣ̃ ἀποδȣ̃ναι αὐτήν,
Ὅτι ȣ̓κ ἔςι θέλημα ἐν ἄφροσι·
Σὺ ȣ̓̃ν ὅσα ἂν εὔξῃ, ἀπόδος.

4. Ἀγαθὸν τὸ μὴ εὔξασθαί σε,
Ἢ τὸ εὔξασθαί σε καὶ μὴ ἀποδȣ̃ναι.

5. Μὴ δῷς τὸ ςόμα σȣ τȣ̃ ἐξαμαρτεῖν τὴν σάρκα σȣ,
Καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃, ὅτι ἄγνοιά ἐςιν·
Ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ φωνῇ σȣ,
Καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σȣ.

6. Ὅτι

V. 10. ἐγείρει) ἐγερεῖ. ibid. ftich. 3. τȣ̃ ἐγεῖραι) ἐγεῖραι. V. 11. οἱ δύο) δύο. V. 14. δεσμῶν ἐξελ. βασ.) δεσμίων ἐξελ. τοῦ βασ. V. 15. ftich. 4. ἀναστήσεται) στήσεται. V. 16. ftich. 2. ὅσοι) οἱ. ibid. ftich. 3. ἐν αὐτῷ) ἐπ' αὐτῷ. V. 17. ἐν ᾧ ἂν π. εἰς τὸν οἶκον) ἐν ᾧ ἐὰν π. εἰς οἶκον. CAP. V. V. 1. ftich. 2. ταχυνέτω) ταχυνάτω. ibid. ftich. 4. ἐν τῷ οὐρανῷ) adjicit ἄνω. ibid. ftich. 5. Ἐπὶ τȣ́τῳ) διὰ τȣ̃το. V. 3. Καθὼς ἂν) ἂν deeft. ibid. ftich. 4. ἂν) ἐάν. V. 5. ἐξαμαρτεῖν) ἐξαμαρτῆσαι.

6. Ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ ματαιο-
τήτων καὶ λόγων πολλῶν,
Ὅτι σὺν τὸν Θεὸν φοβοῦ.

7. Ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἁρπα-
γὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς
ἐν χώρᾳ,
Μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγματι·
Ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάσσει,
αὐτῆς Καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς. 8. Καὶ περίσ-
σεια γῆς
Ἐπὶ παντί ἐστι βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ
εἰργασμένου.

9. Ἀγαπῶν ἀργύριον, οὐ πλησθήσεται
ἀργυρίου·
αὐτοῦ Καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν πλήθει, αὐτῷ
γέννημα;
Καί γε τοῦτο ματαιότης.

10. Ἐν πλήθει ἀγαθωσύνης ἐπληθύν-
θησαν οἱ ἔσθοντες αὐτήν·
τί Καὶ τίς ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς;
Ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὁρᾶν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

11. Γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου,
Εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται·
Καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι
Οὐκ ἔστι ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι.

12. Ἔστιν ἀρρωστία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ
εἰς κακίαν αὐτοῦ,

13. Καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν
περισπασμῷ (αὐτοῦ) πονηρῷ·
Καὶ ἐγέννησεν υἱὸν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν
χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν·

14. Καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς
αὐτοῦ γυμνὸς,
Ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἥκει,
Καὶ οὐδὲν λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ,
Ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ·

15. Καί γε τοῦτο πονηρὰ ἀρρωστία.
Ὥσπερ γὰρ παρεγένετο, οὕτως καὶ
ἀπελεύσεται.
Καὶ τίς ἡ περίσσεια αὐτῷ ᾗ μοχθεῖ εἰς αὐτοῦ
ἄνεμον;

16. Καί γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν
σκότει, καὶ ἐν πένθει,
Καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀρρωστίᾳ, καὶ
χόλῳ.

17. Ἰδοὺ ὃ ἴδον ἐγὼ ἀγαθὸν ὅ ἐστι καλὸν,
Τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν,
Καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην
Ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ᾧ ἐὰν
μοχθήσῃ ὑπὸ τὸν ἥλιον
Ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ,
Ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός· ὅτι αὐτὸ
μερὶς αὐτοῦ.

18. Καί γε πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἔδωκεν αὐ-
τῷ ὁ Θεὸς
Πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξου-
σίασεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, αὐτὸν
καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ,
Καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ,
Τοῦτο δόμα Θεοῦ ἐστιν· 19. ὅτι οὐ πολλὰ πολλὰς
μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
αὐτοῦ,
Ὅτι ὁ Θεὸς περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφρο-
σύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

ΚΕΦ.

v. 6. stich. 2. σὺν τὸν Θεὸν) σὺ τὸν Θεόν. v. 7. stich. 3. φυλάσσει) φυλάξαι. ibid. stich. 4. ἐπ' αὐτῆς) ἐπ' αὐτοῖς. v. 9. stich. 2. αὐτοῦ γέννημα) αὐτῶν γέννημα. v. 10. οἱ ἔσθοντες) ἐσθοντες. v. 12. stich. 2. κακίαν αὐτοῦ) κακίαν αὐτῷ. v. 13. περισπασμῷ αὐτοῦ.) περισπασμῷ πονηρῷ. v. 14. stich. 3. οὐδὲν λήψ.) οὐδὲν οὐ λήψεται. v. 17. ὃ ἴδον ἐγὼ ἀγ. ἐστι) εἶδον ἐγὼ ἀγαθὸν, ὅ ἐστι. ibid. stich. 4. μοχθήσῃ) μοχθῇ. v. 18. stich. 2. ἐξουσίασεν αὐτὸν τοῦ φαγεῖν) ἐξουσίασεν αὐτῷ φαγεῖν. v. 19. πολλὰς) πολλά.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

Ἔστι πονηρία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Καὶ πολλή ἐστιν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον·

2. Ἀνὴρ ᾧ δώσει αὐτῷ ὁ Θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν,
Καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ
ἐπιθυμεῖ ἀπὸ παντὸς οὗ ἐπιθυμήσει,
Καὶ οὐκ ἐξουσιάσει αὐτῷ ὁ Θεὸς τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἀνὴρ ξένος
αὐτά φάγεται αὐτόν·
(Καίγε) τοῦτο ματαιότης καὶ ἀῤῥωστία πονηρά ἐστιν.

3. Ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται,
Καὶ πλῆθος ὅ, τι ἔσονται αἱ ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ,
Καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ ἀγαθωσύνης,
Καίγε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ,
Εἶπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα·

4. Ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκό-
πορεύε- τει πορεύσεται,
ται Καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται,

5. Καίγε ἥλιον οὐκ εἶδε, καὶ οὐκ ἔγνω,
ἀναπαύ- Ἀνάπαυσις τούτῳ ὑπὲρ τοῦτον,
σεις 6. Καὶ εἰ ἔζησεν χιλίων ἐτῶν καθόδους,
Καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδε·
Μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα τὰ πάντα πορεύεται;

7. Πᾶς μόχθος τοῦ ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ,
Καίγε ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται.

8. Ὅτι τίς περίσσεια τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονα;
Διατί ὁ πένης οἶδε πορευθῆναι κατέ- Διότι
ναντι τῆς ζωῆς;

9. Ἀγαθὸν ὅραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ· καίγε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

10. Εἴ τι ἐγένετο, ἤδη * κέκληται ὄνομα ἢ * κέ-
αὐτοῦ, κληκεν
Καὶ ἐγνώσθη ὅ ἐστιν ἄνθρωπος,
Καὶ οὐ δυνήσεται τοῦ κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ ὑπὲρ αὐτόν·

11. Ὅτι εἰσὶ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

Τί περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ; ὅτι τίς οἶδε τί ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ (αὐτοῦ)
Ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς ματαιότητος αὐτοῦ; καὶ ἐποίησεν αὐτὰς ἐν σκιᾷ·
Ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, τί ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον;
(Καὶ καθὼς ἔσται, τίς ἀπαγγελεῖ αὐτῷ;)

CAP. VI. v. 1. ſtich. 2. ἐπὶ τὸν) ὑπὸ τόν. v. 2. ſtich. 2. ἀπὸ παντὸς οὗ ἐπιθυμεῖ) ἀπὸ πάντων ὧν ἐπιθυμήσει. ibid. ſtich. 3. φαγεῖν) τοῦ φαγεῖν. ibid. φάγεται αὐτά.) φάγεται αὐτόν. ibid. ſtich. 4. (Καίγε) deeſt. v. 3. ſtich. 3. ἡ ψυχὴ) ψυχή. ibid. οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ ἀγ.) οὐ πλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης. v. 6. Καὶ εἰ) εἰ abeſt. ibid. ſtich. 3. τὰ πάντα πορεύεται) transpoſita. v. 7. τοῦ ἀνθρώπου) τοῦ abeſt. ibid. ſtich. 2. ψυχὴ) ἡ ψυχή. v. 8. Ὅτι τίς) τίς deeſt. v. 10. Ἤ τι) εἴ τι. ibid. κέκληκεν) κέκληται. ibid. ſtich. 3. τοῦ κριθῆναι) τοῦ deeſt. ibid. τοῦ ἰσχυροῦ) τοῦ ἰσχυροτέρου. CAP. VII. v. 1. τί ἀγαθὸν) ἀγαθόν. ibid. (αὐτοῦ) deeſt. ibid. ſtich. 2. ἡμερῶν ζωῆς) transpoſita. ibid. αὐτὰς ἐν) αὐτὰ ἐν. ibid. ſtich. 4. uncis incluſus deſideratur in *Edit. Rom.*

2. Ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν,
Καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γενέσεως αὐτοῦ.

3. Ἀγαθὸν τὸ πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους
ὅτι Ἢ τὸ πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου·
Καθότι τοῦτο τὸ τέλος παντὸς ἀνθρώπου,
ἐν καρδίᾳ Καὶ ὁ ζῶν δώσει (ἀγαθὸν) εἰς καρδίαν αὐτοῦ.

4. Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα·
Ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία.

5. Καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους,
Καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης.

6. Ἀγαθὸν τὸ ἀκοῦσαι ἐπιτίμησιν σοφοῦ
Ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα ᾆσμα ἀφρόνων.

7. Ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα,
Οὕτως ὁ γέλως (ὁ) τῶν ἀφρόνων·
Καί γε τοῦτο ματαιότης.

8. Ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν,
Καὶ ἀπολλύει τὴν καρδίαν εὐτονίας αὐτοῦ.

λόγων 9. Ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγου ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ·
Ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι.

10. Μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμοῦσθαι·
Ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.

11. Μὴ εἴπῃς· τί ἐγένετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότερον ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας;
Ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τούτου.

12. Ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληροδοσίας,
Καὶ περίσσεια τοῖς θεωροῦσι τὸν ἥλιον.

13. Ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιᾷ τοῦ ἀργυρίου,
Καὶ περίσσεια γνώσεως τῆς σοφίας
Ζωοποιήσει τὸν παρ' αὐτῆς.

14. Ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ·
Ὅτι τίς δυνήσεται τοῦ κοσμῆσαι
Ὃν ἂν ὁ Θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν;

15. Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ, καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας·
Ἴδε καί γε τοῦτο σύμφωνον τούτῳ τοῦτο
Ἐποίησεν ὁ Θεὸς, περὶ λαλιᾶς
Ἵνα μὴ εὕρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ μηδέν.

16. Σὺν πάντα ἴδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου·
Ἔστι δίκαιος ἀπολλυόμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ,
Καὶ ἔστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ.

17. Μὴ γίνου δίκαιος πολὺ,
Καὶ μὴ σοφίζου περισσὰ, μήποτε ἐκπλαγῇς·

18. Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνου σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου.

19. Ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαί σε ἐν τούτῳ,

Καί γε

v. 2. stich. 2. γενέσεως αὐτοῦ) γεννήσεως. v. 3. stich. 3. τὸ τέλος) τέλος. ibid. stich. 4. ἐν καρδίᾳ) εἰς καρδίαν. v. 7. Ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκ.) ὡς φωνὴ ἀκανθῶν. ibid. stich. 2. ὁ γέλως ὁ τῶν) γέλως τῶν. v. 8. stich. 2. ἀπολλύει) ἀπόλλυσι. ibid. εὐτονίας) εὐγενείας. v. 11. πρότερον) πρότεραι. v. 12. κληροδοσίας) κληρονομίας. v. 13. τοῦ ἀργυρίου) τοῦ abest. v. 14. stich. 2. τοῦ κοσμῆσαι) τοῦ deest. v. 15. stich. 2. καίγε τοῦτο σύμφωνον τοῦτο) καίγε σὺν τούτῳ συμφώνως τοῦτο. ibid. stich. 4. μηδὲν) οὐδέν. v. 16. Σὺν πάντα) σύμπαντα. ibid. stich. 2. ἀπολλυόμενος) ἀπολλύμενος. v. 17. stich. 2. Καὶ μὴ) μηδὲ.

μιάνῃς Καίγε ἀπὸ τούτου μὴ ἀνῇς τὴν χεῖρά σου·
Ὅτι ὁ φοβούμενος τὸν Θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα.
20. Ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ
Ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει·
21. (Ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστι δίκαιος ἐν τῇ γῇ,
Ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται·)
22. Καίγε εἰς πάντας τοὺς λόγους οὓς λαλήσουσι,
Μὴ θῇς καρδίαν σου,
Ὅπως μὴ ἀκούσῃς τοῦ δούλου σου καταρωμένου σε·
Duæ interpretationes. 23. Ὅτι πλειστάκις πονηρεύσεταί σε,
Καὶ καθόδους πολλὰς κακώσει καρδίαν σου,
ὅτι ὡς Ὅπως καίγε σὺ κατηράσω ἑτέρους.
24. Πάντα ταῦτα ἐπείρασα ἐν τῇ σοφίᾳ·
Εἶπα, σοφισθήσομαι·
25. Καὶ αὐτὴ ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ 25. μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν.
Καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὑρήσει αὐτό;
26. Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γνῶναι
Καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τοῦ ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον,
Καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην
ὀχληρίαν Καὶ σκληρίαν καὶ παραφοράν·
27. Καὶ εὑρίσκω ἐγὼ αὐτὴν πικρότερον ὑπὲρ θάνατον,
Σὺν τὴν γυναῖκα ἥτις ἐστὶ θηρεύματα,
Καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς,
Δεσμοὶ εἰσὶ χεῖρες αὐτῆς· δεσμὸς εἰς χεῖρας
Ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ ἐξαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.
Καὶ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ.
28. Ἴδε τοῦτο εὗρον, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής·
Μία τῇ μιᾷ τοῦ εὑρεῖν λογισμόν,
29. Ὃν ἔτι ἐζήτησεν ἡ ψυχή μου, καὶ οὐκ εὗρον·
Καὶ ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων εὗρον,
Καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐχ εὗρον.
30. Πλὴν ἴδε τοῦτο εὗρον, ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς Κύριος
Σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθῆ·
Καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλούς.
Τίς οἶδε σοφούς, καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος;

ΚΕΦ. Η'. VIII.

Σοφία ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ,
Καὶ ἀναιδὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.
2. Στόμα βασιλέως φύλαξον,
Καὶ περὶ λόγου ὅρκου Θεοῦ μὴ σπουδάσῃς·
3. Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ,
Μὴ στῇς ἐν λόγῳ πονηρῷ,
Ὅτι πᾶν ὃ ἂν θελήσῃ ποιήσει·
4. Καθὼς βασιλεὺς ἐξουσιάζων λαλεῖ,
Καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ· τί ποιήσεις;

v. 19. stich. 3. ὁ φοβούμενος) φοβούμενοι. v. 22. λαλήσουσιν) adjicit ἀσεβεῖς. v. 24. ἐν τῇ σοφίᾳ) ἐν σοφίᾳ. v. 26. stich. 4. περιφοράν) παραφοράν. v. 27. ἐγὼ αὐτήν) adjicit καὶ ἐρῶ. ibid. stich. 2. θηρεύματα) θήρευμα. v. 29. ἐζήτησεν) ἐπεζήτησεν. v. 30. ὁ Κύριος) ὁ Θεός. CAP. VIII. v. 1. πρόσωπον) addit αὐτοῦ. v. 2. stich. 2. ὅρκου) adjicit Θεοῦ. v. 3. stich. 3. ὃ ἂν) ὃ ἐάν. v. 4. λαλεῖ) deest. ibid. stich. 2. ποιήσεις) ποιεῖς.

5. Ὁ φυλάσσων ἐντολὴν, οὐ γνώσεται ῥῆμα πονηρόν·
Καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφοῦ.
6. Ὅτι παντὶ πράγματι ἐστὶ καιρὸς καὶ κρίσις·
Ὅτι γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ' αὐτόν.
7. Ὅτι οὐκ ἔστι γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον·
Ὅτι καθὼς ἔσται, τίς ἀναγγελεῖ
αὐτοῖς αὐτῷ;
8. Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι,
Τοῦ κωλῦσαι σὺν τὸ πνεῦμα·
ἡμέρας Καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσιάζων ἐν ἡμέρᾳ θανάτου,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου·
Καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς.
9. Καὶ σὺν πᾶν τοῦτο ἴδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν ποίημα, ὃ πεποίηται ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Τὰ ὅσα ἐξουσιάζεται ὁ ἄνθρωπος
Ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν·
10. Καὶ τότε ἴδον ἀσεβεῖς εἰς τάφους εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου
Καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐπῃνέθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν·
Καί γε τοῦτο ματαιότης.
11. Ὅτι οὐκ ἔστιν γινομένη ἀντίρρησις
Ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχύ·
Διὰ τοῦτο ἐπληροφορήθη καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.
12. Ὃς ἥμαρτεν ἐποίησε τὸ πονηρὸν
Ἀπὸ τότε, καὶ ἀπὸ μακρότητος
αὐτῷ· αὐτῶν
Ὅτι καίγε γινώσκω ἐγὼ
Ὅτι ἔσται ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν Θεὸν,
Ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
13. Καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ,
Καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ,
Ὃς οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.
14. Ἔστι ματαιότης ἣ πεποίηται ἐπὶ τῆς γῆς·
Ὅτι εἰσὶ δίκαιοι ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν,
Καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων·
Εἶπα, ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης.
15. Καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην,
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι εἰ μὴ τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι·
Καὶ αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ
Ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον.
16. Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι τὴν σοφίαν,

Καὶ

v. 7. stich. 2. αὐτοῖς) αὐτῷ. v. 8. stich. 3. ἐξουσιάζων ἡμέρας) ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ. v. 9. Καὶ σὺν πᾶν) καὶ σύμπαν. ibid. πᾶν ποίημα) πᾶν τὸ ποίημα. ibid. stich. 2. ἐξουσιάζεται) ἐξουσιάσατο. v. 11. stich. 2. πονηρὸν) τὸ πονηρόν. v. 12. stich. 3. Ὅτι καίγε) ὅτι καί. ibid. stich. 4. Ὅτι ἔσται) ὅτι ἐστίν. v. 14. stich. 2. πρὸς αὐτοὺς) ἐπ' αὐτούς. v. 15. stich. 3. τοῦ φαγεῖν) φαγεῖν. ibid. stich. 5. ἃς) ὅσας.

πειρασμὸν Καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς·
Ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ
Ὕπνον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι
βλέπειν βλέπων·
17. Καὶ ἴδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ,
Ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὑρεῖν
Σὺν τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον·
ποιήσῃ Ὅσα ἐὰν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι, καὶ οὐχ εὑρήσει·
Καί γε ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ σοφὸς τοῦ γνῶναι,
Οὐ δυνήσεται τοῦ εὑρεῖν.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

ΟΤΙ σὺν πᾶν τοῦτο ἔδωκα εἰς τὴν καρδίαν μου,
Καὶ καρδία μου σὺν πᾶν ἴδε τοῦτο·
Ὅτι οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ Θεοῦ,
Καί γε ἀγάπην καί γε μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος·
Τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν,
Ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι.

2. Συνάντημα ἓν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ,
Καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ,
Καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι·
Ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων,
Ὡς ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φοβούμενος.

3. Τοῦτο (τὸ) πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι συνάντημα ἓν τοῖς πᾶσι·
Καί γε καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ,
Καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν,
Καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς.

4. Ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας;
Ἔστιν ἐλπίς· ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς
Ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρόν.

5. Ὅτι οἱ ζῶντες γνώσονται ὅτι ἀποθανοῦνται,
Καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδὲν
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθὸς,
Ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν· ἐπλήσθη

6. Καί γε ἀγάπη αὐτῶν, καί γε μῖσος αὐτῶν,
Καί γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο,
Καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς αἰῶνα
Ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον.

7. Δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου,
Καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου,
Ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά σου.

8. Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ἱμάτιά σου λευκὰ, καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλήν σου μὴ ὑστερησάτω·

v. 16. stich. 2. πειρασμὸν) περισπασμόν. ibid. stich. 4. ἐν ὀφθαλμοῖς) ἐν abest. ibid. βλέπειν) βλέπων. v. 17. σὺν πάντα) σύμπαντα. ibid. stich. 4. Ὅσα ἐὰν ποιήσῃ) ὅσα ἂν μοχθήσῃ. ibid. stich. 5. ὁ σοφὸς) σοφός. CAP. IX. v. 1. σὺν πᾶν) σύμπαν, bis hoc versu. ibid. εἰς τὴν καρδίαν) εἰς καρδίαν. ibid. stich. 3. Ὅτι οἱ δίκαιοι) Ὡς οἱ δίκαιοι. ab his verbis *Edit. Rom.* incipit Cap. 9. v. 2. stich. 2. τῷ καθαρῷ) καὶ τῷ καθαρῷ. v. 3. (τὸ) deest. v. 5. stich. 3. ἐπλήσθη) ἐπελήσθη. v. 6. stich. 3. Καὶ μερὶς) καί γε μερίς. ibid. εἰς αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα. v. 7. stich. 3. Ὅτι) addit ἤδη. v. 8. ἐπὶ κεφαλὴν) ἐπὶ κεφαλῆς.

9. Καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναικὸς ἧς ἠγάπησας,
Πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου, τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον πάσας τὰς ἡμέρας ματαιότητός σου·
Ὅτι αὐτὸ μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου,
Καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

10. Πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χείρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύναμίς σου, ποίησον·
Ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία
Ἐν ᾅδῃ, ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ.

11. Ἐπέστρεψα καὶ ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος,
Καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος,
Καί γε οὐ τοῖς σοφοῖς ὁ ἄρτος,
Καί γε οὐ τοῖς συνετοῖς ὁ πλοῦτος,
Καί γε οὐ τοῖς γινώσκουσι χάρις·
Ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς.

12. Ὅτι καί γε οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ·
Ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν ἀμφιβλήστρῳ κακῷ,
Καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι·
Ὡς αὐτὰ, παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν,
Ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω.

13. Καί γε τοῦτο ἴδον σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Καὶ μεγάλη ἐστὶ πρός με· 14. πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι,
Καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας, καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν,
Καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλους·

15. Καὶ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα (καὶ) σοφὸν,
Καὶ διασώσῃ αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ,
Καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου.

16. Καὶ εἶπα ἐγώ· ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν,
Καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη,
Καὶ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσὶν ἀκουόμενοι.

17. Λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται
Ὑπὲρ κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις.

18. Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη πολέμου·
Καὶ ἁμαρτάνων εἷς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν.

ΚΕΦ. Ι'. Χ.

Μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκευασίαν ἐλαίου ἡδύσματος.
Τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλην.

2. Καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ·
Καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ.

3. Καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται,
Καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει·
Καὶ ἃ λογιεῖται, πάντα ἀφροσύνη ἐστίν.

4. Ἐὰν

v. 9. stich. 4. ᾧ μοχθεῖς) ᾧ σὺ μοχθεῖς. v. 11. stich. 4. οὐ τοῖς σοφοῖς ὁ ἄρτος) οὐ τῷ σοφῷ ἄρτος. ibid. stich. 5. ὁ πλοῦτος) πλοῦτος. ibid. stich. 7. τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς) σύμπασιν αὐτοῖς. v. 12. καί γε οὐκ ἔγνω) ὅτι καίγε καὶ οὐκ ἔγνω. v. 15. (καὶ) deest. v. 16. stich. 3. in Rom. καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσακουόμενοι.

4. Ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιάζοντος ἀναβῇ
ἐπὶ σὲ,
Τόπον σου μὴ ἀφῇς·
Ὅτι ἴαμα καταπαύσει ἁμαρτίας
μεγάλας.
5. Ἔςι πονηρία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὡς ἀκέσιον ὃ ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώ-
που τοῦ ἐξουσιάζοντος·
6. Ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψεσι μεγάλοις,
Καὶ πλέσιοι ἐν ταπεινῷ καθήσονται·
7. Ἴδον δέλους ἐφ᾽ ἵππους,
Καὶ ἄρχοντας ὡς δέλους πορευομένους
ἐπὶ τῆς γῆς.
8. Ὁ ὀρύσσων βόθρον, ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖ-
ται· (καὶ ὁ κυλίων λίθον, ἐφ᾽
ἑαυτὸν κυλίει·)
Καὶ καθαιροῦντα φραγμὸν δήξεται
αὐτὸν ὄφις·
9. Ἐξαίρων λίθους, διαπονηθήσεται ἐν
αὐτοῖς·
Σχίζων ξύλα, κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς,
10. Ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον,
Καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε·
Καὶ δυνάμεις δυναμώσει,
Καὶ περίσσεια τοῦ ἀνδρείου σοφία,
11. Ἐὰν δάκῃ ὄφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ,
Καὶ οὐκ ἔςι περίσσεια τῷ ἐπάδοντι.
12. Λόγοι ςόματος σοφοῦ χάρις,
Καὶ χείλη ἄφρονος καταποντίσουσιν
αὐτόν·
13. Ἀρχὴ λόγων ςόματος αὐτοῦ ἀφρο-
σύνη, καὶ ἐσχάτη ςόματος αὐτοῦ
περιφέρεια πονηρά,
14. Καὶ ὁ ἄφρων πληθυνεῖ λόγους.
Οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τί τὸ γενησόμενον, γενόμενον
Καὶ τί τὸ ἐσόμενον
(Ὅτι) ὀπίσω αὐτοῦ, τίς ἀπαγγε-
λεῖ αὐτῷ;
15. Μόχθος τῶν ἀφρόνων * κοπώσει αὐτὸν, τοῦ ἄφρο-
Ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν. νος
16. Οὐαί σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεύς σου * σκολώ-
νεώτερος, σει
Καὶ οἱ ἄρχοντές σου ἐν πρωΐᾳ ἐσθίουσι.
17. Μακαρία σὺ γῆ, ἧς ὁ βασιλεύς σου
υἱὸς ἐλευθέρων, ἐλευθέρου
Καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φά-
γονται ἐν δυνάμει,
Καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται.
18. Ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δό-
κωσις,
Καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία. ςενάξει
19. Εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον,
Καὶ οἶνος εὐφραίνει ζῶντας·
Καὶ τοῦ ἀργυρίου ἐπακούσεται (σὺν)
τὰ πάντα.
20. Καί γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα
μὴ καταράσῃ,
Καὶ ἐν ταμιείοις κοιτώνων σου μὴ κα-
ταράσῃ πλέσιον·
Ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀποίσει τὴν
φωνήν σου,
Καὶ ὁ ἔχων τὰς πλέρυγας ἀπαγγελεῖ
λόγον σου.

ΚΕΦ.

CAP. X. v. 5. stich. 2. ὃ ἐξῆλθεν) ὃ abest. ibid. τοῦ ἐξουσιάζοντος) τοῦ deest. v. 7. stich. 2. ὡς δέλους πορευομένους) transposita. v. 8. ἐν αὐτῷ) εἰς αὐτόν. ibid. uncis inclusa non habet Edit. Rom. v. 10. stich. 4. τοῦ ἀνδρείου σοφία) τῷ ἀνδρὶ ἡ σοφία. v. 12. stich 2. καταποντίσουσιν) καταποντιοῦσιν. v. 14. stich. 2. ὁ ἄνθρ.) ἄνθρωπος. ibid. stich. 4. ἀπαγγελεῖ) ἀναγγελεῖ. v. 15. stich. 1. in Rom. μόχθος τῶν ἀφρόνων κοπώσει αὐτούς. v. 16. stich. 2. ἐν πρωΐᾳ) πρωΐ. v. 17. ἐλευθέρου) ἐλευθέρων. v. 18. stich. 2. ςενάξει) στάξει. v. 19. stich. 2. in Rom. καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον τοῦ εὐφρανθῆναι ζῶντας. ibid. stich. 3. in Rom. καὶ τοῦ ἀργυρίου ταπεινώσει ἐπακούσεται τὰ πάντα. v. 20. stich. 4. ἔχων πτ.) ἔχων τὰς πτέρυγας.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

ΑΠέστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος·
Ὅτι ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν εὑρήσεις αὐτόν.
2. Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καί γε τοῖς ὀκτώ·
Ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν.
3. Ἐὰν πληρωθῶσι τὰ νέφη ὑετοῦ, ἐπὶ τὴν γῆν, ἐκχέουσι·
Καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ νότῳ, καὶ ἐὰν ἐν τῷ βοῤῥᾶ, τόπῳ
Οὗ πεσεῖται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔσται.
σπείρει 4. Τηρῶν ἄνεμον, οὐ σπερεῖ·
Καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις, οὐ θερίσει.
5. Ἐν οἷς οὐκ ἔστι γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος,
Ὡς ὀστᾶ ἐν γαστρὶ τῆς κυοφορούσης· οὕτως οὐ γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅσα ποιήσει τὰ σύμπαντα.
6. Ἐν πρωΐᾳ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου,
ἐν ἑσπέρᾳ Καὶ εἰς ἑσπέραν μὴ ἀφέτω ἡ χείρ σου·
Ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει, ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο,
ἀγαθόν Καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπιτοαυτὸ ἀγαθά.
7. Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς
Τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον·
8. Ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος,
Ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται,
Καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους,
Ὅτι πολλαὶ ἔσονται·
Πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης.
9. Εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου, καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου,
Καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου ἄμωμος,
Καὶ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου·
Καὶ γνῶθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ Θεὸς ἐν κρίσει.
10. Καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου.
Καὶ παράγαγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου·
Ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης.

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

ΚΑΙ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε
Ἐν ἡμέραις νεότητός σου,
Ἕως οὗ μὴ ἔλθωσιν ἡμέραι τῆς κακίας (σου).
Καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς·
Οὐκ ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα·
2. Ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς,
Καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες,
Καὶ ἐπιστρέψωσι τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ὑετοῦ·
3. Ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἂν σαλευθῶσι φύλακες τῆς οἰκίας,
Καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως,

Καὶ

CAP. XI. v. 1. stich. 2. τῶν ἡμερῶν) ἡμερῶν v. 3. πληρωθῶσι) πληθῶσι. v. 5. stich. 2. τῆς κυοφορούσης) τῆς deest. v. 6. Ἐν πρωΐᾳ) ἐν τῷ πρωΐ ibid. stich. 4. ἀγαθὸν) ἀγαθά. v. 9. stich. 3. Καὶ ἐν ὁράσει) καὶ μὴ ἐν ὁράσει. v. 10. stich. 2. παράγαγε) πάραγε. CAP. XII. v. 1. stich. 3. in Rom. ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς κακίας. ibid. stich. 4. φθάσωσιν) φθάσουσι. v. 2. stich. 3. ἐπιστρέψωσι) ἐπιστρέψουσι. ibid. ὑετοῦ) τοῦ ὑετοῦ. v. 3. ἣ ἂν) ἣ ἐάν.

Καὶ ἤργησαν αἱ ἀλήθεσαι, ὅτι ὠλιγώθησαν,
Καὶ σκοτάσεσιν αἱ βλέπεσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς·
θύραν 4. Καὶ κλείσεσιν θύρας ἐν ἀγορᾷ
φωνῇ Ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθέσης,
Καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τῦ στρεθίε,
Καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τῦ ᾄσματος·
5. Καὶ γε ἀπὸ ὕψες ὄψονται, καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ,
Καὶ ἀνθήσει τὸ ἀμύγδαλον,
Καὶ παχυνθῇ ἡ ἀκρὶς,
Καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάππαρις·
Ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτῦ,
Καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι·
6. Ἕως ὅτε μὴ ἀνατραπῇ σχοινίον τῦ ἀργυρίε,
Καὶ συνθλιβῇ τὸ ἀνθέμιον τῦ χρυσίε,
Καὶ συντριβῇ ἡ ὑδρία ἐπὶ τὴν πηγὴν,
Καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον·
7. Καὶ ἐπιστρέψει ὁ χῦς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν,
Καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψει πρὸς τὸν Θεὸν ὃς ἔδωκεν αὐτό.
8. Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστὴς,
Τὰ πάντα ματαιότης.
9. Καὶ περισσὸν, ὅτι ἐγένετο (ὁ) ἐκκλησιαστὴς σοφὸς,
(Καὶ) ἔτι ἐδίδαξε γνῶσιν σὺν τὸν ὅτι ἄνθρωπον·
Καὶ ὖς ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραβολῶν.
10. Πολλὰ ἐζήτησεν ἐκκλησιαστὴς
Τῦ εὑρεῖν λόγυς θελήματος,
Καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος, λόγυς ἀληθείας.
11. Λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βέκεντρα,
Καὶ ὡς ἧλοι πεφυτευμένοι, πεπυρωμένοι
Οἳ παρὰ τῶν συναγμάτων ἐδόθησαν
Ἐκ ποιμένος ἑνός. 12. Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν
Υἱέ μυ φυλάξου· τῦ ποιῆσαι βιβλία πολλὰ
Οὐκ ἔστι περασμὸς,
Καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσις σαρκός.
13. Τέλος λόγυ τὸ πᾶν ἄκυε·
Τὸν Θεὸν φοβῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτῦ φύλασσε,
Ὅτι τῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος·
14. Ὅτι σὺν πᾶν τὸ ποίημα ἄξει ὁ Θεὸς ἐν κρίσει ἐν παντὶ παρεωραμένῳ, ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

v. 4. θύραν) θύρας. ibid. stich. 2. φωνῇ) φωνῆς. v. 5. Καί γε ἀπὸ ὕψες) καὶ εἰς τὸ ὕψος. ibid. stich. 2. ἀνθήσει) ἀνθήσῃ. ibid stich. 5. ἄνθρωπος) ὁ ἄνθρωπος. v. 6. σχοινίον) τὸ σχοινίον. ibid. stich. 2. συνθλιβῇ) συντριβῇ. ibid. stich. 3. ἡ ὑδρία ἐπὶ τὴν πηγὴν) ὑδρία ἐπὶ τῇ πηγῇ. v. 7. ἐπιστρέψει) ἐπιστρέψῃ, bis hoc versu. v. 9. (ὁ) abest. ibid. stich. 2. (Καὶ) deest. v. 10. stich. 3. γεγραμμένον) καὶ γεγραμμένον. v. 11. stich. 2. πεπυρωμένοι) πεφυτευμένοι. ibid. stich. 3. συναγμάτων) συνθεμάτων. v. 12. stich. 2. φυλάσσου) φύλαξαι. v. 14. σὺν πᾶν) σύμπαν. ibid. ἄξει ὁ Θεὸς) transposita. Subscript. ΕΚΚΛΗCΙΑCΤΗC, non est in Rom.

Α Σ Μ Α
Α Σ Μ Α Τ Ω Ν.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'.

ΣΜΑ ἀσμάτων, ὅ ἐςι τῷ Σαλωμών.
2. Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων ςόματος αὐτȣ̃·
Ὅτι ἀγαθοὶ μαςοί σȣ ὑπὲρ οἶνον,
3. Καὶ ὀσμὴ μύρων σȣ ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα.
σοι Μῦρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σȣ.
Διὰ τȣ̃το νεάνιδες ἠγάπησάν σε.
σε 4. Εἵλκυσάν με
Ὀπίσω σȣ εἰς ὀσμὴν μύρων σȣ δραμȣ̃μεν.
Εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτȣ̃·
Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοὶ,
Ἀγαπήσομεν μαςȣ̀ς σȣ ὑπὲρ οἶνον·
Εὐθύτης ἠγάπησέ σε.
5. Μέλαινά εἰμι καὶ καλὴ, θυγατέρες Ἱερȣσαλὴμ,
Ὡς σκηνώματα Κηδὰρ, ὡς δέῤῥεις Σαλωμών.
6. Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγώ εἰμι μεμελανωμένη,
Ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος·
Υἱοὶ μητρός μȣ ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοὶ,
Ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν·
Ἀμπελῶνα ἐμὸν ȣ̓κ ἐφύλαξα. ἐφύλαξαν
7. Ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ,
Πȣ̃ ποιμαίνεις, πȣ̃ κοιτάσεις ἐν μεσημβρίᾳ· κοιτάζεις
Μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἑταίρων σȣ.
8. Ἐὰν μὴ γνῷς σεαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶν,
Ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, σὺ
Καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφȣς σȣ,
Ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων (σȣ).
9. Τῇ ἵππῳ μȣ ἐν ἅρμασι Φαραὼ ἐπ'
Ὡμοίωσά σε ἡ πλησίον μȣ.
10. Τί ὡραιώθησαν σιαγόνες σȣ ὡς τρυγόνες,
Τράχηλός σȣ ὡς ὁρμίσκοι; ὁρμίσκος
11. Ὁμοιώματα χρυσίȣ ποιήσομέν σοι μετὰ ςιγμάτων τȣ̃ ἀργυρίȣ.
12. Ἕως ȣ̃ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτȣ̃,
Νάρδος μȣ ἔδωκεν ὀσμὴν αὐτȣ̃.
13. Ἀπόδεσμος τῆς ςακτῆς ἀδελφιδός μȣ ἐμοὶ,

Ἀνα-

ACMATA ACMATΩN. Rom. ACMA. CAP. I. v. 1. τῷ Σαλωμών.) articulus abest. v. 3. stich. 2. ὄνομά σοι) ὄνομά σȣ. v. 4. stich. 3. ταμιεῖον) ταμιεῖον. v. 5. εἰμὶ καὶ) εἰμὶ ἐγὼ καί. v. 6. stich. 5. ἐφύλαξαν) ἐφύλαξα. v. 7. stich. 2. ποιμανεῖς) ποιμαίνεις. v. 8. stich. 4. (σȣ) abest. v. 9. ἐπ' ἅρμασι) ἐν ἅρμασι. v. 10. τρυγόνες) τρυγόνος. ibid. stich. 2. ὁρμίσκος) ὁρμίσκοι.

Ἀναμέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθήσεται·
14. Βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοί,
Ἐν ἀμπελῶσιν Ἐνγαδδί.
15. Ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή·
ὀφθαλμός Ὀφθαλμοί σου περιστεραί.
16. Ἰδοὺ εἶ καλὸς ὁ ἀδελφιδός μου, καί γε ὡραῖος·
Πρὸς κλίνη ἡμῶν σύσκιος,
17. Δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι,
Φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.

ΚΕΦ. Β'. II.

ΕΓΩ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων.
2. Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν,
Οὕτως ἡ πλησίον μου ἀναμέσον τῶν θυγατέρων.
3. Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ,
Οὕτως ἀδελφιδός μου ἀναμέσον τῶν υἱῶν·
Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα,
Καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου.
4. Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου,
Τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην·
μύροις 5. Στηρίσατέ με ἐν ἀμόραις,
Στοιβάσατέ με ἐν μήλοις·
Ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.
6. Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου,
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεταί με.
7. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ·
Ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως οὗ θελήσῃ.
8. Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου·
Ἰδοὺ οὗτος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη,
Διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς·
9. Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι
Ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ.
Ἰδοὺ οὗτος ἕστηκεν ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν,
Παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων,
Ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτυωτῶν. δικτύων
10. Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι·
Ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερά μου,
11. Ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρῆλθεν,
Ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ·
12. Τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν τῇ γῇ,
Καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακεν,
Φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· τοῦ
13. Ἡ συκῆ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς,
Αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὀσμήν.
Ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερά μου,
Καὶ ἐλθέ σοι 14. περιστερά μου ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας, σύ
Ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος·
Δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου,
Καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου·
Ὅτι ἡ φωνή σου ἡδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία.

v. 15. ſtich. 2. ὀφθαλμός) ὀφθαλμοί. v. 16. ὁ ἀδελφιδός) articulus deeſt. CAP. II. v. 5. ſtich. 2. Στοιβάσατε ἐν) στοιβάσατέ με ἐν. v. 7. ſtich. 2. Ἐν ταῖς δυνάμεσι) ἐν δυνάμεσι. ibid. καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι) itidem deeſt articulus. v. 9. ſtich. 3. ἕστηκεν) abeſt. v. 12. ſtich. 3. τοῦ τρυγόνος) τῆς τρυγόνος.

15. Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας
Μικρὲς, ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας·
Καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζεσιν.
16. Ἀδελφιδός με ἐμοὶ, κἀγὼ αὐτῷ,
Ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,
17. Ἕως ὃ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί.
Ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ με
Τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἐλάφων
Ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

ΚΕΦ. Γ΄. III.

ΕΠΙ κοίτην με ἐν νυξὶν
Ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή με·
Ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ ἐχ εὗρον αὐτόν·
Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ ἐχ ὑπήκεσέ με.
2. Ἀναστήσομαι δὴ, καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει,
Ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις,
Καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή με· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ ἐχ εὗρον αὐτόν·
Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ ἐχ ὑπήκεσέ με.
3. Εὕροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει·
Μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή με, ἴδετε;
4. Ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ᾽ αὐτῶν,
Ἕως ὃ εὗρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή με·
Ἐκράτησα αὐτὸν, καὶ ἐκ ἀφήσω αὐτὸν,
Ἕως ὃ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρός μου,
Καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβέσης με.
5. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερεσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τε ἀγρε·
Ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως ἂν θελήσῃ.
6. Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου,
Ὡς στελέχη καπνε, τεθυμιαμένη
Σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψε;
7. Ἰδοὺ ἡ κλίνη τε Σαλωμὼν,
Ἑξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς
Ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ·
8. Πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν,
Δεδιδαγμένοι πόλεμον·
Ἀνὴρ ῥομφαία αὐτε ἐπὶ μηρὸν αὐτε
Ἀπὸ θάμβους ἐν νυξί.
9. Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
Ἀπὸ ξύλων τε Λιβάνου.
10. Στύλους αὐτε ἐποίησεν ἀργύριον,
Καὶ ἀνάκλιτον αὐτε χρύσεον·
Ἐπίβασις αὐτε πορφυρᾶ,
Ἐντὸς αὐτε λιθόστρωτον
Ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερεσαλήμ.
11. Ἐξέλθατε καὶ ἴδετε θυγατέρες Σιὼν
Ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν,
Ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτε,
Ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτε,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτε.

ΚΕΦ.

v. 15. ſtich. 3. κυπρίζεσιν) κυπρίζεσαι. v. 17. ἡμέρα) ἡ ἡμέρα. CAP. III. v. 2. δὴ, κυκλώσω) δὴ καὶ κυκλώσω. ibid. ſtich. 4. non legitur in *Ed. Rom.* v. 4. ſtich. 3. ἀφήσω) ἀφῆκα. ibid. ſtich. 5. ταμιεῖον) ταμεῖον. v. 11. ſtich. 1. in *Rom.* θυγατέρες σιὼν ἐξέλθατε καὶ ἴδετε.

ΚΕΦ. Δ΄. IV.

Ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή·
Ὀφθαλμοί σου περιστεραὶ,
Ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου·
Τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν,
Αἳ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.
2. Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων,
Αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ,
Αἳ πᾶσαι διδυμεύουσαι,
αὐτοῖς Καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.

3. Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου,
Καὶ ἡ λαλιά σου ὡραῖα·
Ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου,
Ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.
4. Ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου,
Ὁ ᾠκοδομημένος εἰς Θαλφιώθ·
Χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτὸν,
Πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν.
5. Δύο μαστοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος,
Οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις,
6. Ἕως διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί.
Πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης
Καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου.
7. Ὅλη καλὴ εἶ πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.
8. Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου·
Ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπ' ἀρχῆς πίστεως,
Ἀπὸ κεφαλῆς Σανεὶρ καὶ Ἀερμὼν,
Ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων.
9. Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή μου νύμφη,
Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐν ἑνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου,
Ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλου σου. τραχήλου
10. Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀδελφή μου νύμφη;
Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου,
Καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα;
11. Κηρίον ἀποστάζουσι χείλη σου νύμφη,
Μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου,
Καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὡς ὀσμὴ Λιβάνου.
12. Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφή μου νύμφη,
Κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.
13. Ἀποστολαί σου παράδεισος ῥοῶν
Μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων,
Κύπροι μετὰ νάρδων,
14. Νάρδος καὶ κρόκος,
Κάλαμος, καὶ κιννάμωμον
Μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου,
Σμύρνα Ἀλωθ μετὰ πάντων πρώτων μύρων.
15. Πηγὴ κήπων φρέαρ ὕδατος ζῶντος
Καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.

 16. Ἐξε-

CAP. IV. v. 2. stich. 4. ἐν αὐτοῖς) ἐν αὐταῖς. v. 3. κόκκινον) τὸ κόκκινον. ibid. stich. 3. τῆς ῥοᾶς) ῥοᾶς. v. 4. stich. 2. Θαλφιώθ) θαλπιώθ. v. 6. Ἕως διαπνεύσῃ ἡ ἡμ.) ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡμέρα. v. 8. stich. 2. ἀπ' ἀρχῆς) ἀπὸ ἀρχῆς. ibid. stich. 3. Σανεὶρ καὶ Ἀερμὼν) σανὶρ καὶ ἑρμὼν. v. 9. stich. 2. ἐν ἀπὸ) ἑνὶ ἀπὸ. ibid. stich. 3. τραχήλου) τραχήλων. v. 10. stich. 3. τὰ ἀρώματα) absque articulo. v. 13. παράδεισος) adjicit ῥοῶν. v. 15. κήπων) κῆπος καὶ.

16. Ἐξεγέρθητι βοῤῥᾶ, καὶ ἔρχου νότε,
Διάπνευσον κῆπόν μου,
Καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου.
Καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ, μου
Καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ε′. V.

Εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου νύμφη·
Ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου,
ἄρτον Ἔφαγον ἀγρόν μου μετὰ μέλιτός μου,
Ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου·
Φάγετε οἱ πλησίον, καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί.
2. Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ·
Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, κρούει ἐπὶ τὴν θύραν·
Ἄνοιξόν μοι ἀδελφή μου, ἡ πλησίον μου,
Περιστερά μου, τελεία μου·
Ὅτι ἡ κεφαλή μου ἐπλήσθη δρόσου,
Καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός.
3. Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσωμαι αὐτόν;
Ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς;
4. Ἀδελφιδός μου ἀπέστειλεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς,
Καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ᾽ αὐτόν.
5. Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου·
Αἱ χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν,
Δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη
Ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλείθρου.
6. Ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου·
Ἀδελφιδός μου παρῆλθε.
Ἡ ψυχή μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ·
Ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν·
Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐπήκουσέ μου.
7. Εὕροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει·
Ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με·
Ἦραν τὸ θέριστρόν μου ἀπ᾽ ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων.
8. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ·
Ἐὰν εὕρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ·
Ὅτι τετρωμένη ἀγάπης εἰμὶ ἐγώ.
9. Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί;
Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ὅτι οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς;
10. Ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυῤῥὸς,
Ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων.
11. Κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον Καιφὰζ,
Βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται, μέλανες ὡς κόραξ.
12. Ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων,
Λελουμέναι ἐν γάλακτι,

Καθή-

v. 16. ſtich. 2. Διάπνευσον) καὶ διάπνευσον. ibid. ſtich. 4. ab hoc ſticho *Edit. Rom.* incipit 5. Cap. ibid. κῆπον μου) κῆπον αὐτοῦ. CAP. V. v. 1. ſtich. 5. οἱ πλησίον) πλήσιοι. v. 2. ſtich. 3. in *Rom.* ἄνοιξόν μοι ἡ πλησίον μου ἀδελφή μου. v. 3. ἐνδύσωμαι) ἐνδύσομαι. v. 5. ſtich. 2. Αἱ χεῖρες) absque articulo. v. 6. ſtich. 3. Ἡ ψυχή) articulus deeſt. ibid. ſtich. 5. οὐκ ἐπήκουσε) οὐχ ὑπήκουσε. v. 8. ſtich. 4. εἰμὶ ἐγώ) transpoſita. v. 11. Καιφάζ) κεφάζ. v. 12. ſtich. 2. Λελουμέναι) λελουσμέναι.

πληρώματα Καθήμεναι ἐπὶ πληρώματι (ὑδάτων)·
13. Σιαγόνες αὐτοῦ ὡς * φυταλιαὶ τοῦ ἀρώματος, φύουσαι μυρεψικά· * Φιάλες
Χείλη αὐτοῦ κρίνα, στάζοντα σμύρναν πλήρη.
14. Χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαῖ, πεπληρωμέναι Θαρσεὶς·
Κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου·
15. Κνῆμαι αὐτοῦ στύλοι μαρμάρινοι,
Τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς.
Εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι·
16. Φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ, καὶ ὅλος ἐπιθυμία·
Οὗτος ἀδελφιδός μου, καὶ οὗτος πλησίον μου,
Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.
17. Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί;
Ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου;
Καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ.

ΚΕΦ. ϛʹ. VI.

μου Ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ
Φιάλας Εἰς φυταλιὰς τοῦ ἀρώματος,
Ποιμαίνειν ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα.
2. Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ,
Ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.
3. Καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία,
Ὡραία ὡς Ἱερουσαλὴμ, θάμβος ὡς τεταγμέναι.
4. Ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου ἀπεναντίον ἐμοῦ,
Ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με.
Τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν,
Αἳ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.
5. Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ,
Αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι,
Καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. αὐτοῖς
Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου,
Καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία·
6. Ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου
Ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.
7. Ἑξήκοντα εἰσὶ βασίλισσαι
Καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαὶ,
Καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
8. Μία ἐστὶ περιστερά μου, τελεία μου·
Μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς,
Ἐκλεκτή ἐστι τῇ τεκούσῃ αὐτήν· αὐτῆς
Εἴδοσαν αὐτὴν θυγατέρες, καὶ μακαριοῦσιν αὐτήν,
Βασίλισσαι καὶ παλλακαὶ, καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν.
9. Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος,
Καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος,
Θάμβος ὡς τεταγμέναι;
10. Εἰς κῆπον καρύας κατέβην
Ἰδεῖν ἐν γενήμασι τοῦ χειμάῤῥου, γενήματι
Ἰδεῖν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος,
Εἰ ἤνθησαν αἱ ῥοαί·
Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί.

11. Οὐκ

v. 12. stich. 3. (ὑδάτων) deest. v. 13. Φιάλες forte pro Φιάλαι, uti legitur in Rom. v. 14. Θαρσεὶς) Θαρσίς. CAP. VI. v. 1. κῆπόν μου) κῆπον αὐτοῦ. v. 2. ὁ ἀδελφιδός) absque articulo. v. 4. ἀπεναντίον ἐμοῦ) ἀπεναντίον μου. v. 5. stich. 3. ἐν αὐτοῖς) ἐν αὐταῖς. ibid. stich. 4. κόκκινον) τὸ κόκκινον. v. 8. stich. 3. τεκούσῃ αὐτῆς) τεκούσῃ αὐτήν. ibid. stich. 5. καὶ παλλ.) καί γε παλλακαί. v. 10. stich. 2. γενήματι) γενήμασι. ibid. stich. 4. Εἰ ἤνθησαν) ἐξήνθησαν.

11. Οὐκ ἔγνω ἡ ψυχή μου,
Ἔθετό με ἅρματα Ἀμιναδάβ.

12. Ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ Σουλαμίτις,
Ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί.
Τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι;
Ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

Τί ὡραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασί σου,
Θύγατερ Ναδάβ; Ἀμιναδάβ.
Ῥυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι ὁρμίσκοις,
Ἔργῳ χειρῶν τεχνίτου.

2. Ὀμφαλός σου κρατὴρ τορευτὸς,
Μὴ ὑστερούμενος κράματος·
Θιμωνία Κοιλία σου θημωνία σίτου, πεφραγμένη ἐν κρίνοις·

3. Δύο μαστοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος.

4. Τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος·
Ὀφθαλμοί σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβὼν,
Ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν·
Μυκτήρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου,
Σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ·

5. Κεφαλή σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος,
Καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα,
Βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς.

6. Τί ὡραιώθης, καὶ τί ἡδύνθης
Ἀγάπη ἐν τρυφαῖς σου;

7. Τοῦτο μέγεθός σου ὡμοιώθη τῷ φοίνικι,
Καὶ οἱ μαστοί σου τοῖς βότρυσιν.

8. Εἶπα ἀναβήσομαι ἐν τῷ φοίνικι,
Κρατήσω τῶν ὕψεων αὐτοῦ·
Καὶ ἔσονται δὴ μαστοί σου, ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου,
Καὶ ὀσμὴ ῥινός σου ὡς μῆλα,

9. Καὶ ὁ λάρυγξ σου, ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς,
Πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύτητα,
Ἱκανούμενος (ἐν) χείλεσί μου καὶ ὀδοῦσιν.

10. Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου,
Καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ.

11. Ἐλθὲ ἀδελφιδέ μου, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρὸν,
Αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις·

12. Ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας,
Ἴδωμεν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος,
Ἤνθησεν ὁ κυπρισμὸς,
Ἤνθησαν αἱ ῥοαί.
Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί.

13. Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμὴν,
Καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα
Νέα· πρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέ μου ἐτήρησά σοι.

ΚΕΦ.

v. 12. Σουλαμίτις) σουναμίτις. ibid. ſtich. 3. ab hoc ſticho *Edit. Rom.* 7. Cap. incipit. ibid. Σουλαμίτιδι) σουναμίτιδι, paſſim. CAP. VII. v. 1. Τί ὡρ.) τί abeſt. ibid. ὑποδήμασι) addit σου. ibid. ſtich. 2. Ἀμιναδάβ) ναδάβ. ibid. ſtich. 3. μηρῶν σου) σου abeſt. ibid. ſtich. 4. Ἔργῳ χειρῶν) ἔργον. v. 2. ſtich. 2. κράματος) κρᾶμα. ibid. ſtich. 3. θιμωνία) θημωνία. v. 4. Τράχηλος) ὁ τράχηλος. ibid. ſtich. 2. Ὀφθαλμοί) οἱ ὀφθαλμοί. v. 7. ὡμοιώθη) ὁμοιώθη. v. 8. ἐν τῷ φ.) ἐπὶ τῷ φ. v. 9. ἀγαθὸς) ὁ ἀγαθός. ibid. ſtich. 3. (ἐν) deeſt.

ΚΕΦ. Η΄. VIII.

ΤΙΣ δῴη σε ἀδελφιδέ μου θηλάζοντα μασοὺς μητρός μου;
Εὑροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε,
με Καί γε οὐκ ἐξουδενήσουσί μοι.

2. Παραλήψομαί σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μου
Καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με·
Ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ,
Ἀπὸ νάματος ῥοῶν μου.

3. Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου,
Καὶ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεταί με.

4. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ·
Τί ἐγείρητε καὶ τί ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην
Ἕως ἂν θελήσῃ.

5. Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη,
ἐπιστηριζομένη Ἐπιστηθιζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς;
Ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε·
Ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ σου,
Ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ τεκοῦσά σε.

6. Θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου,
Ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου·
Ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη,
Σκληρὸς ὡς ᾅδης ζῆλος· Σκληρὸν
Περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρὸς,
Φλόγες αὐτῆς·

7. Ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην,
Καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν·
Ἐὰν δῷ ἀνὴρ τὸν πάντα βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ,
Ἐξουδενώσει ἐξουδενήσουσιν αὐτόν.

8. Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ, καὶ μασοὺς οὐκ ἔχει·
Τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν,
Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν λαληθῇ ἐν αὐτῇ;

9. Εἰ τεῖχός ἐστιν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπαύλεις ἀργυρᾶς· ἐπάλξεις
Καὶ εἰ θύρα ἐστὶ, διαγράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνην.

10. Ἐγὼ τεῖχος, καὶ μασοί μου ὡς πύργοι·
Ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς εὑρίσκουσα εἰρήνην.

11. Ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ Σαλωμὼν ἐν Βεελαμών· ἐγενήθην
Ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν·
Ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου.

12. Ἀμπελών μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου·
Οἱ χίλιοι τῷ Σαλωμὼν,
Καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

CAP. VIII. v. 1. stich. 3. ἐξουδενήσουσί με) ἐξουδενώσουσί μοι. v. 2. stich. 2. ταμιεῖον) ταμεῖον. v. 3. stich. 2. Καὶ δεξιὰ) καὶ ἡ δεξιά. v. 4. stich. 2. Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ) hæc verba desunt. ibid. stich. 3. τί) ἐὰν, bis hoc sticho. v. 6. stich. 4. Σκληρὸν) σκληρός. v. 7. stich. 3. τὸν πάντα βίον) πάντα τὸν βίον. ibid. stich. 4. ἐξουδενήσουσιν) ἐξουδενώσουσιν. v. 8. stich. 3. ᾗ ἂν) ᾗ ἐάν. v. 10. stich. 2. αὐτοῦ εὑρίσκουσα) αὐτῶν ὡς εὑρίσκουσα. v. 11. ἐγενήθην) ἐγενήθη. ibid. stich. 3. suppletus à *Cl. Grabio* integer habetur in *Edit. Rom.*

13. Ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἑταῖροι προσέχοντες
Τῇ φωνῇ σου· ἀκούτισόν με.

14. Φεῦγε ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι
Ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη ἀρωμάτων. κοιλωμάτων

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ.

v. 14. Φεῦγε) Φύγε. ibid. stich. 2. in *Rom.* ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη τῶν ἀρωμάτων. * Subscriptionem non habet *Edit. Rom.*

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γαπήσατε δικαιοσύνην οἱ κρίνοντες τὴν γῆν·
Φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι,
Καὶ ἐν ἁπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν·

2. Ὅτι εὑρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτὸν,
πιστεύουσιν Ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ.

3. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ·
Δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει τοὺς ἄφρονας.

4. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία,
Οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέῳ ἁμαρτίας·

5. Ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται σοφίας δόλον,
Καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων,
Καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας.

6. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας,
Καὶ οὐκ ἀθῳώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ·
Ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθὴς,

Καὶ

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ.) in *Rom.* ΣΟΦΙΑ ΣΑΛΩΜΩΝ. CAP. I. v. 2. stich. 2. πιστεύουσιν) ἀπιστοῦσιν. v. 5. σοφίας) παιδείας. v. 6. σοφίας) σοφία.

Καὶ τῆς γλώσσης αὐτοῦ ἀκουστής·

7. Ὅτι πνεῦμα Κυρίου ἐπλήρωσε τὴν οἰκουμένην,
Καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γνῶσιν ἔχει φωνῆς.

8. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ,
Οὐδὲ μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἡ δίκη·

9. Ἐν γὰρ διαβουλίοις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται,
Λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἥξει
Εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ·

10. Ὅτι οὖς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα,
Καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

11. Φυλάξασθε τοίνυν γογγυσμὸν ἀνωφελῆ,
Καὶ ἀπὸ καταλαλιᾶς φείσασθε γλώσσης·
Ὅτι φθέγμα λαθραῖον κενὸν οὐ πορεύσεται,
Στόμα δὲ καταψευδόμενον ἀναιρεῖ ψυχήν.

12. Μὴ ζηλοῦτε θάνατον ἐν πλάνῃ ζωῆς ὑμῶν,
Μηδὲ ἐπισπᾶσθε ὄλεθρον ἐν ἔργοις χειρῶν ὑμῶν·

13. Ὅτι ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν,
Οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων· (ἀγγελείᾳ)

14. Ἔκτισε γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα,
Καὶ σωτήριοι αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου,
Οὐδὲ ᾅδου βασίλειον ἐπὶ τῆς γῆς.

15. Δικαιοσύνη γὰρ ἀθάνατός ἐστιν·

16. Ἀσεβεῖς δὲ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς λόγοις προσεκαλέσαντο αὐτόν·
Φίλον ἡγησάμενοι αὐτὸν ἐτάκησαν,
Καὶ συνθήκην ἔθεντο πρὸς αὐτὸν,
Ὅτι ἄξιοί εἰσι τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι.

ΚΕΦ. Β'. II.

Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς·
Ὀλίγος ἐστὶ καὶ λυπηρὸς ὁ βίος ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τελευτῇ ἀνθρώπου,
Καὶ οὐκ ἐγνώσθη ὁ ἀναλύσας ἐξ ᾅδου.

2. Ὅτι αὐτοσχεδίως ἐγεννήθημεν,
Καὶ μετὰ τοῦτο ἐσόμεθα ὡς οὐχ ὑπάρξαντες·
Ὅτι καπνὸς ἡ πνοὴ ἐν ῥισὶν ἡμῶν,
Καὶ ὁ λόγος σπινθὴρ ἐν κινήσει καρδίας ἡμῶν·

3. Οὗ σβεσθέντος, τέφρα ἀποβήσεται τὸ σῶμα,
Καὶ τὸ πνεῦμα διαχυθήσεται ὡς χαῦνος ἀήρ·

4. Καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν ἐπιλησθήσεται ἐν χρόνῳ,
Καὶ οὐθεὶς μνημονεύσει τῶν ἔργων ἡμῶν·
Καὶ παρελεύσεται ὁ βίος ἡμῶν ὡς ἴχνη νεφέλης,
Καὶ ὡς ὁμίχλη διασκεδασθήσεται
Διωχθεῖσα ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίου,

v. 6. stich. 4. γλώσσης αὐτοῦ) αὐτοῦ deest. v. 7. ἐπλήρωσε) πεπλήρωκε. v. 8. stich. 2. οὐδὲ μὴ) οὐδὲ μήν. v. 12. stich. 2. ἐν ἔργοις) ἔργοις. v. 13. stich. 2. ἀγγελείᾳ) ἀπωλείᾳ. v. 14. stich. 4. Οὐδὲ) οὔτε. ibid. ἐπὶ τῆς γῆς) ἐπὶ γῆς. CAP. II. v. 1. ἐν ἑαυτοῖς) ἐν abest.

Καὶ ὑπὸ θερμότητος αὐτοῦ βαρυνθεῖσα.

5\. Σκιᾶς γὰρ πάροδος ὁ βίος ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡμῶν·
Ὅτι κατεσφραγίσθη, καὶ οὐδεὶς ἀναστρέφει.

6\. Δεῦτε οὖν, ἀπολαύσωμεν τῶν ὄντων ἀγαθῶν,
Καὶ χρησώμεθα τῇ κτίσει ὡς νεότητος σπουδαίως·

7\. Οἴνου πολυτελοῦς καὶ μύρων πλησθῶμεν,
Καὶ μὴ παροδευσάτω ἡμᾶς
Ἄνθος ἔαρος·

8\. Στεψώμεθα ῥόδων κάλυξι πρινὴ μαρανθῆναι·

9\. Μηδεὶς ἡμῶν ἄμοιρος ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγερωχίας,
Πανταχῆ καταλίπωμεν σύμβολα τῆς εὐφροσύνης,
Ὅτι αὕτη ἡ μερὶς ἡμῶν καὶ ὁ κλῆρος ἡμῶν.

10\. Καταδυναστεύσωμεν πένητα δίκαιον,
Μὴ φεισώμεθα χήρας,
Μηδὲ πρεσβυτέρου ἐντραπῶμεν πολιὰς πολυχρονίους·

11\. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος τῆς δικαιοσύνης·
(Τὸ γὰρ ἀσθενὲς ἄχρηστον ἐλέγχεται·)

12\. Ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι,
Καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν,
Καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα νόμου,
Καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδίας ἡμῶν·

13\. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ,
Καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει·

14\. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν·
Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος,

15\. Ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ,
Καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ·

16\. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ,
Καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν·
Μακαρίζει ἔσχατα δικαίων,
Καὶ ἀλαζονεύεται πατέρα Θεόν.

17\. Ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς,
Καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ.

18\. Εἰ γάρ ἐστιν ὁ δίκαιος υἱὸς Θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐτοῦ,
Καὶ ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀνθεστηκότων·

19\. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν,
Ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ,
Καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ.

20\. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν,
Ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ.

21\. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν·
Ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν,

22\. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ,
Οὐδὲ μισθὸν ἤλπισαν ὁσιότητος,
Οὐδὲ ἔκριναν γέρας ψυχῶν ἀμώμων.

23\. Ὅτι

v. 6. Δεῦτε οὖν,) addit καί. ibid. ſtich. 2. νεότητος) νεότητι. v. 7. ſtich. 3. ἔαρος) ἀέρος. v. 9. ſtich. 3. κλῆρος ἡμῶν) κλῆρος οὗτος. v. 10. ſtich. 3. πρεσβυτέρου) πρεσβύτου. v. 12. Ἐνεδρεύσωμεν) addit δέ. ibid. ſtich. 4. παιδίας) παιδείας.

23. Ὅτι ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν ἄνθρωπον ἐπ' ἀφθαρσίᾳ,
Καὶ εἰκόνα τῆς ἰδίας ἀϊδιότητος ἐποίησεν αὐτόν· ἰδιότητος
24. Φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον·
25. Πειράζουσι δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνου μερίδος ὄντες.

ΚΕΦ. Γ'. III.

Ικαίων δὲ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ,
Καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. 2. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι,
Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν,
3. Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα·
Οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.
4. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν,
Ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·
5. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται.
Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ·
6. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς,
Καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.
7. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν,
Καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·
8. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν,
Καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.
9. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν,
Καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ·
Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ,
Καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
10. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς καθὰ ἐλογίσαντο, ἕξουσιν ἐπιτιμίαν,
Οἱ ἀμελήσαντες τοῦ δικαίου, καὶ τοῦ Κυρίου ἀποστάντες.
11. Σοφίαν γὰρ καὶ παιδείαν ὁ ἐξουθενῶν ταλαίπωρος,
Καὶ κενὴ ἡ ἐλπὶς αὐτῶν, καὶ οἱ κόποι ἀνόνητοι,
Καὶ ἄχρηστα τὰ ἔργα αὐτῶν·
12. Αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄφρονες,
Καὶ πονηρὰ τὰ τέκνα αὐτῶν,
Ἐπικατάρατος ἡ γένεσις αὐτῶν.
13. Ὅτι μακαρία στεῖρα ἡ ἀμίαντος,
Ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι·
Ἕξει καρπὸν ἐν ἐπισκοπῇ ψυχῶν ἁγίων· αὐτῶν
14. Καὶ εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα,
Μηδὲ ἐνθυμηθεὶς κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρὰ,
Δοθήσεται γὰρ αὐτῷ τῆς πίστεως χάρις ἐκλεκτὴ,
Καὶ κλῆρος ἐν ναῷ Κυρίου θυμηδέστερος. θυμηρέστερος
15. Ἀγαθῶν γὰρ πόνων καρπὸς εὐκλεὴς,
Καὶ ἀδιάπτωτος ἡ ῥίζα τῆς φρονήσεως.
16. Τέκνα δὲ μοιχῶν ἀτέλεστα ἔσται,

CAP. III. v. 9. stich. 3. ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς) præpositio abest. ibid. stich. 4. desideratur in Edit. Rom. v. 13. stich. 3. ψυχῶν αὐτῶν) αὐτῶν deest.

Καὶ ἐκ παρανόμου κοίτης σπέρμα ἀφανισθήσεται.

17. Ἐάν τε γὰρ μακρόβιοι γένωνται, εἰς οὐθὲν λογισθήσονται,
Καὶ ἄτιμον ἐπ' ἐσχάτων τὸ γῆρας αὐτῶν·

18. Ἐάν τε γὰρ ὀξέως τελευτήσωσιν, οὐκ ἔχουσιν ἐλπίδα,
Οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ διαγνώσεως παραμύθιον·

19. Γενεᾶς γὰρ ἀδίκου χαλεπὰ τὰ τέλη.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

Κρείσσων ἀτεκνία μετὰ ἀρετῆς·
Ἀθανασία γάρ ἐστιν ἐν μνήμῃ αὐτῆς, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις·

2. Παροῦσάν τε τιμῶσιν αὐτὴν,
Καὶ ποθοῦσιν ἀπελθοῦσαν·
Καὶ ἐν τῷ αἰῶνι στεφανηφοροῦσα πομπεύει,
Τὸν τῶν ἀμιάντων ἄθλων ἀγῶνα νικήσασα.

3. Πολύγονον δὲ ἀσεβῶν πλῆθος οὐ χρησιμεύσει,
Καὶ ἐκ νόθων μοσχευμάτων οὐ δώσει ῥίζαν εἰς βάθος,
Οὐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν ἑδράσει·

4. Κἂν γὰρ ἐν κλάδοις πρὸς καιρὸν ἀναθάλῃ,
Ἐπισφαλῶς βεβηκότα ὑπὸ ἀνέμου σαλευθήσεται,
Καὶ ὑπὸ βίας ἀνέμων ἐκριζωθήσεται·

5. Περικλασθήσονται κλῶνες ἀτέλεστοι,
Καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἄχρηστος, ἄωρος εἰς βρῶσιν
Καὶ εἰς οὐθὲν ἐπιτήδειος.

6. Ἐκ γὰρ ἀνόμων ὕπνων τέκνα γεννώμενα
Μάρτυρές εἰσι πονηρίας κατὰ γονέων ἐν ἐξετασμῷ αὐτῶν·

7. Δίκαιος δὲ ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.

8. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον,
Οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται·

9. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις,
Καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.

10. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη,
Καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη·

11. Ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ,
Ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ.

12. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ,
Καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.

13. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς·

14. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,
Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.
Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες,
Μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτο·

15. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς ὁσίοις αὐτοῦ,
Καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· ἐκλεκτοῖς

16. Κατακρινεῖ δὲ δίκαιος καμὼν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς, θανὼν

Καὶ

v. 18. Ἐάν τε γὰρ) γὰρ abest. CAP. IV. v. 2. τιμῶσιν) τιμοῦνται. [v. 5. ἀτέλεστοι) ἀτέλεστοι. v. 10. Θεῷ) τῷ Θεῷ. v. 15. ὁσίοις) ἐκλεκτοῖς. ibid. stich. 2. ἐκλεκτοῖς) ὁσίοις. v. 16. θανὼν) καμών.

νεότητος Καὶ νεότης τελεσθεῖσα ταχέως πολυετὲς γῆρας ἀδίκου.
17. Ὄψονται γὰρ τελευτὴν σοφοῦ,
Καὶ οὐ νοήσουσι τί ἐβουλεύσατο περὶ αὐτοῦ,
Καὶ εἰς τί ἠσφαλίσατο αὐτὸν ὁ Κύριος·
18. Ὄψονται καὶ ἐξουθενήσουσιν αὐτόν,
Αὐτοὺς δὲ ὁ Κύριος ἐκγελάσεται.
19. Καὶ ἔσονται μετὰ τοῦτο εἰς πτῶμα ἄτιμον,
Καὶ εἰς ὕβριν ἐν νεκροῖς αἰῶνος·
Ὅτι ῥήξει αὐτοὺς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων,
Καὶ ἕως ἐσχάτων χερσωθήσονται·
Καὶ ἔσονται ἐν ὀδύνῃ,
Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται·
20. Ἐλεύσονται ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί,
Καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξεναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ε'. V.

ΤΟτε στήσεται ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος
Κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν,
Καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ.
2. Ἰδόντες δὲ ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ,
Καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ.
3. Καὶ ἐροῦσιν ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ
στενάξονται διὰ στενοχωρίαν πνεύματος στενάζοντες (καὶ ἐροῦσιν)·
Οὗτος ἦν ὃν ἔχομέν ποτε εἰς γέλωτα
Καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ· 4. οἱ ἄφρονες
Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν,
Καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον·
5. Πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ,
Καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐστιν;
6. Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας,
Καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἔλαμψεν (ἐν) ἡμῖν,
Καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν.
7. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβοις καὶ ἀπωλείας,
Καὶ ὡδεύσαμεν ἐρήμους ἀβάτους,
Τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.
8. Τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ἡ ὑπερηφανία;
Ἢ τί πλοῦτος μετὰ ἀλαζονείας συμβέβληται ἡμῖν;
9. Παρῆλθεν ἐκεῖνα πάντα ὡς σκιά,
Καὶ ὡς ἀγγελία παρατρέχουσα·
10. Καὶ ὡς ναῦς διερχομένη κυμαινόμενον ὕδωρ,
Ἧς διαβάσης οὐκ ἔστιν ἴχνος εὑρεῖν,
Οὐδὲ ἀτραπὸν τρόπεως αὐτῆς ἐν κύμασιν·
11. Ἢ ὡς ὀρνέου διαπτάντος ἀέρα
Οὗ οὐθὲν εὑρίσκεται τεκμήριον πορείας,
Πληγῇ δὲ ταρσῶν μαστιζόμενον πνεῦμα κοῦφον
Καὶ σχιζόμενον βίᾳ ῥοίζου,
Κινουμένων πτερύγων διωδεύθη,
Καὶ μετὰ τοῦτο οὐχ εὑρέθη σημεῖον ἐπιβάσεως ἐν αὐτῷ·

12. Ἢ

v. 16. [stich. 2. νεότητος) νεότης. v. 19. stich. 2. αἰῶνος) δι' αἰῶνος. ibid. stich. 4. ἐσχάτων) ἐσχάτου. CAP. V. v. 3. Καὶ ἐροῦσιν ἐν ἑαυτοῖς) ἐροῦσιν ἑαυτοῖς. ibid. στενάξονται) στενάζοντες. ibid. (καὶ ἐροῦσιν) deest. v. 6. stich 2. (ἐν) abest. v. 7. stich. 2. ὡδεύσαμεν) διωδεύσαμεν. v. 8. stich. 2. Ἢ τί) καὶ τί. v. 10. stich. 3. τρόπεως) τρόπιος. v. 11. διαπτάντος) διιπτάντος.

12. Ἢ ὡς βέλους βληθέντος ἐπὶ σκοπὸν,
Τμηθεὶς ὁ ἀὴρ εὐθέως εἰς ἑαυτὸν ἀνελύθη,
Ὡς ἀγνοῆσαι τὴν δίοδον αὐτοῦ·
13. Οὕτως καὶ ἡμεῖς γεννηθέντες ἐξελείπομεν,
Καὶ ἀρετῆς μὲν σημεῖον οὐδὲν ἔχομεν δεῖξαι,
14. Ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπανήθημεν.
15. Ὅτι ἐλπὶς ἀσεβοῦς ὡς φερόμενος χνοῦς ὑπὸ ἀνέμου,
Καὶ ὡς πάχνη ὑπὸ λαίλαπος διωχθεῖσα λεπτὴ,
Καὶ ὡς καπνὸς ὑπὸ ἀνέμου διεχύθη,
Καὶ ὡς μνεία καταλύτου μονοημέρου παρώδευσε.
16. Δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι,
Καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν,
Καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ·
17. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας,
Καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου·
Ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς,
Καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
18. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ,
Καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν·
19. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην,
Καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον·
20. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα,
21. Ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν.
Συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας·
22. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν,
Καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται·
23. Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι·
Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης,
Ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· συγκλύσουσιν
24. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως,
Καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς·
Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία,
Καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

ΚΕΦ. ϛ΄. VI.

Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε,
Μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς·
2. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους
Καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν.
3. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν,
Καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου,
4. Ὃς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα, καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει·
5. Ὅτι ὑπηρέται ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας, οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς,
Οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον,
Οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθητε.

6. Φρι-

v. 15. χνοῦς) χοῦς. v. 21. stich. 2. συνεκπολεμήσει) addit δὲ. v. 23. stich. 3. συγκλύσουσιν) συγκλύσουσιν. CAP. VI. v. 3. παρὰ Κυρίου) παρὰ τοῦ κυρίου.

6. Φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν· ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται.

7. Ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέου·
Δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐταθήσονται.

8. Οὐ γὰρ ὑποστελεῖται πρόσωπον ὁ πάντων δεσπότης,
Οὐδὲ ἐντραπήσεται μέγεθος·
Ὅτι μικρὸν καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν,
Ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων·

9. Τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα.

10. Πρὸς ὑμᾶς οὖν ὦ τύραννοι οἱ λόγοι μου,
Ἵνα μάθητε σοφίαν καὶ μὴ παραπέσητε.

11. Οἱ γὰρ φυλάξαντες ὁσίως τὰ ὅσια, ὁσιωθήσονται·
Καὶ οἱ διδαχθέντες αὐτὰ, εὑρήσουσιν ἀπολογίαν.

12. Ἐπιθυμήσατε οὖν τῶν λόγων μου·
Ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε.

13. Λαμπρὰ καὶ ἀμάραντός ἐστιν ἡ σοφία,
Καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν,
Καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν·

14. Φθάνει τοὺς ἐπιθυμοῦντας προγνωσθῆναι.

15. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει·
Πάρεδρον γὰρ εὑρήσει τῶν πυλῶν αὐτοῦ.

16. Τὸ γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς, φρονήσεως τελειότης,
Καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται·

17. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητοῦσα,
Καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς,
Καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ ἀπαντᾷ αὐτοῖς.

18. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία,

19. Φροντὶς δὲ παιδείας ἀγάπη,
Ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς,
Προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρσίας,

20. Ἀφθαρσία δὲ ἐγγὺς εἶναι ποιεῖ Θεοῦ·

21. Ἐπιθυμία ἄρα σοφίας ἀνάγει ἐπὶ βασιλείαν.

22. Εἰ οὖν ἥδεσθε ἐπὶ θρόνοις καὶ σκήπτροις τύραννοι λαῶν,

23. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε.

24. Τί δὲ ἐστι σοφία καὶ πῶς ἐγένετο, ἀπαγγελῶ,
Καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια,
Ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξιχνιάσω,
Καὶ θήσω εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν γνῶσιν αὐτῆς,
Καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὴν ἀλήθειαν·

25. Οὔτε μὴν φθόνῳ τετηκότι συνοδεύσω,
Ὅτι οὗτος οὐ κοινωνεῖ σοφίᾳ.

26. Πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου,
Καὶ βασιλεὺς φρόνιμος εὐστάθεια δήμου·

27. Ὥστε παιδεύεσθε τοῖς ῥήμασί μου, καὶ ὠφεληθήσεσθε.

v. 7. ἐλέου) ἐλέους. v. 15. πρὸς αὐτὴν) ἐπ' αὐτήν. v. 7. stich. 3. ἀπαντᾷ) ὑπαντᾷ. v 25. stich. 2. κοινωνεῖ) κοινωνήσει.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

ΕΙμὶ μὲν κἀγὼ θνητὸς ἄνθρωπος, ἴσος ἅπασιν,
Καὶ γηγενοῦς ἀπόγονος πρωτοπλάςου·
Καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην σὰρξ,
2. Δεκαμηνιαίῳ χρόνῳ παγεὶς ἐν αἵματι,
Ἐκ σπέρματος ἀνδρὸς καὶ ἡδονῆς ὕπνῳ συνελθούσης·
3. Καὶ ἐγὼ δὲ γενόμενος ἔσπασα τὸν κοινὸν ἀέρα,
Καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν, πρώτην φωνὴν τὴν ὁμοίαν πᾶσιν ἴσα κλαίων·
4. Ἐν σπαργάνοις ἀνετράφην καὶ φροντίσιν·
5. Οὐδεὶς γὰρ βασιλέων ἑτέραν ἔσχεν γενέσεως ἀρχήν,
6. Μία δὲ πάντων εἴσοδος εἰς τὸν βίον, ἔξοδός τε ἴση.
7. Διὰ τοῦτο ηὐξάμην, καὶ φρόνησις ἐδόθη μοι·
Ἐπεκαλεσάμην, καὶ ἦλθέ μοι πνεῦμα σοφίας.
8. Προέκρινα αὐτὴν σκήπτρων καὶ θρόνων, καὶ πλοῦτον οὐδὲν ἡγησάμην ἐν συγκρίσει αὐτῆς·
9. Οὐδὲ ὁμοίωσα αὐτῇ λίθον ἀτίμητον,
Ὅτι ὁ πᾶς χρυσὸς ἐν ὄψει αὐτῆς ψάμμος ὀλίγη,
Καὶ ὡς πηλὸς λογισθήσεται ἄργυρος ἐναντίον αὐτῆς·
10. Ὑπὲρ ὑγίειαν καὶ εὐμορφίαν ἠγάπησα αὐτὴν,
Καὶ προειλάμην αὐτὴν ἀντὶ φωτὸς ἔχειν,
Ὅτι ἀκοίμητον τὸ ἐκ ταύτης φέγγος.
11. Ἦλθε δὲ μοι τὰ ἀγαθὰ ὁμοῦ πάντα μετ' αὐτῆς,
Καὶ ἀναρίθμητος πλοῦτος ἐν χερσὶν αὐτῆς·
12. Ηὐφράνθην δὲ ἐπὶ πᾶσιν, ὅτι αὐτῶν ἡγεῖται σοφία·
Ἠγνόουν δὲ αὐτὴν γενέτιν εἶναι τούτων.
13. Ἀδόλως τε ἔμαθον, ἀφθόνως τε μεταδίδωμι,
Τὸν πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτομαι·
14. Ἀνεκλιπὴς γὰρ θησαυρός ἐςιν ἀνθρώποις,
Ὃν οἱ κτησάμενοι πρὸς Θεὸν ἐςείλαντο φιλίαν,
Διὰ τὰς ἐκ παιδείας δωρεὰς συςαθέντες.
15. Ἐμοὶ δὲ δῴη ὁ Θεὸς εἰπεῖν κατὰ γνώμην,
Καὶ ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν λεγομένων·
Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐςι,
Καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής.
16. Ἐν γὰρ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν,
Πᾶσά τε φρόνησις καὶ ἐργατειῶν ἐπιςήμη.
17. Αὐτὸς γάρ μοι ἔδωκε τῶν ὄντων γνῶσιν ἀψευδῆ,
Εἰδέναι σύςασιν κόσμου καὶ ἐνέργειαν ςοιχείων,

18. Ἀρ-

[Margin: ἶσα — ἀνεςράφην — αὐτὴν]

CAP. VII. v. 4. ἀνετράφην καὶ φρ.) ἀνετράφην καὶ ἐν φροντίσιν. v. 5. βασιλέων) βασιλεύς. v. 9. ὁμοίωσα αὐτὴν) ὁμοίωσα αὐτῇ. v. 10. stich. 2. προειλάμην) προειλόμην. v. 12. Ηὐφράνθην δὲ ἐπὶ πᾶσιν) εὐφράνθην δὲ ἐπὶ πάντων. v. 14. stich. 2. κτησάμενοι) χρησάμενοι. v. 15. stich. 2. λεγομένων) δεδομένων.

18. Ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μεσότητα χρόνων,
Τροπῶν ἀλλαγὰς καὶ μεταβολὰς καιρῶν,
19. Ἐνιαυτῦ κύκλυς, καὶ ἀςέρων θέσεις,
20. Φύσεις ζώων καὶ θυμὸς θηρίων,
Πνευμάτων βίας, καὶ διαλογισμὸς ἀνθρώπων,
Διαφορὰς φυτῶν καὶ δυνάμεις ῥιζῶν.
ἐμφανῆ 21. Ὅσα τέ ἐςι κρυπ]ὰ καὶ ἀφανῆ ἔγνων·
Ἡ γὰρ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με σοφία.
22. Ἔςι γὰρ αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον,
Μονογενὲς, πολυμερὲς, λεπ]ὸν,
Εὐκίνητον, τρανὸν, ἀμόλυντον,
Σαφὲς, ἀπήμαντον, φιλάγαθον, ὀξὺ,
Ἀκώλυτον, εὐεργετικὸν, 23. φιλάνθρωπον,
Βέβαιον, ἀσφαλὲς, ἀμέριμνον, παντοδύναμον, παντεπίσκοπον,
Καὶ διὰ πάντων χωροῦν πνευμάτων
Νοερῶν, καθαρῶν, λεπ]οτάτων.
24. Πάσης γὰρ κινήσεως κινητικώτερον σοφία·
Διήκει δὲ καὶ χωρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρότητα.
25. Ἀτμὶς γάρ ἐςι τῆς τῦ Θεῦ δυνάμεως,
Καὶ ἀπόῤῥοια τῆς τῦ παντοκράτορος
εἰλικρινείας δόξης εἰλικρινής·
Διὰ τῦτο ὐδὲν μεμιαμμένον εἰς αὐτὴν παρεμπίπ]ει.
26. Ἀπαύγασμα γάρ ἐςι φωτὸς ἀϊδίυ,
Καὶ ἔσοπ]ρον ἀκηλίδωτον τῆς τῦ Θεῦ ἐνεργείας,
Καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος αὐτῦ.
27. Μία δὲ ὖσα πάντα δύναται,
Καὶ μένυσα ἐν ἑαυτῇ πάντα καινίζει,
Καὶ κατὰ γενεὰς εἰς ψυχὰς ὁσίας μεταβαίνυσα,
Φίλυς Θεῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει·
28. Οὐδὲν γὰρ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ, εἰ μὴ ὐδὲν τὸν σοφίᾳ συνοικοῦντα.
29. Ἔςι γὰρ αὕτη εὐπρεπεςέρα ἡλίυ,
Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀςέρων θέσιν
Φωτὶ συγκρινομένη εὑρίσκεται προτέρα·
30. Τῦτο μὲν γὰρ διαδέχεται νὺξ,
Σοφίαν δὲ ὐ κατισχύει κακία.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

Ιατείνει δὲ ἀπὸ πέρατος ἐπὶ πέρας εὐρώςως,
Καὶ διοικεῖται τὰ πάντα χρηςῶς.
2. Ταύτην ἐφίλησα καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μυ,
Καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ,
Καὶ ἐραςὴς ἐγενόμην τῦ κάλλυς αὐτῆς.
3. Εὐγένειαν δοξάζει συμβίωσιν Θεῦ ἔχυσα,
Καὶ ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν·

v. 19. Ἐνιαυτῦ) ἐνιαυτῶν. v. 22. Ἔςι γὰρ αὐτῇ) ἔςι γὰρ ἐν αὐτῇ. v. 23. stich. 2. παντεπίσκοπον) πανεπίσκοπον. v. 25. stich. 2. εἰλικρινείας) εἰλικρινής. v. 27. stich. 2. ἐν ἑαυτῇ πάντα) ἐν αὐτῇ τὰ πάντα. v. 28. ὐδὲν γὰρ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ) οὐθὲν γὰρ ἀγαπᾷ ὁ Θεός. v. 29. stich. 2. ἀςέρων) ἄςρων. v. 30. stich. 2. in Rom. σοφίας δὲ οὐκ ἀντισχύει κακία. CAP. VIII. v. 1. ἐπὶ πέρας) εἰς πέρας. ibid. stich. 2. διοικεῖται) διοικεῖ.

4. Μύϛις γάρ ἐϛι τῆς τῦ Θεῦ ἐπιϛήμης,
αἱρετὶς Καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτῦ.
5. Εἰ δὲ πλῦτός ἐϛιν ἐπιθυμητὸν κτῆμα ἐν βίῳ,
Τί σοφίας πλυσιώτερον τῆς τὰ πάντα ἐργαζομένης;
ἐργάζεται 6. Εἰ δὲ φρόνησις ἐργάζεται,
Τίς αὐτῆς τῶν ὄντων μᾶλλόν ἐϛι τεχνίτης;
7. Καὶ εἰ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ τις,
Οἱ πόνοι ταύτης εἰσὶν ἀρεταί·
Σωφροσύνην γὰρ καὶ φρόνησιν ἐκδιδάσκει,
Δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν,
Ὧν χρησιμώτερον ἐδὲν ἐϛιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις.
πολύπειραν. 8. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις,
Οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει·
Ἐπίϛαται ϛροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων,
Σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει
Καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων.
9. Ἔκρινα τοίνυν ἀγαγέϑαι ταύτην ἐμαυτῷ πρὸς συμβίωσιν,
Εἰδὼς ὅτι ἔϛαι μοι σύμβυλος ἀγαθῶν,
Καὶ παραίνεσις φροντίδων καὶ λύπης.
10. Ἕξω δι' αὐτὴν δόξαν ἐν ὄχλοις,
Καὶ τιμὴν παρὰ πρεσβυτέροις ὁ νέος·
11. Ὀξὺς εὑρεθήσομαι ἐν κρίσει,
Καὶ ἐν ὄψει δυναϛῶν θαυμαϑήσομαι·
12. Σιγῶντά με περιμενῦσιν, καὶ φθεγγομένῳ προσέξυσι,
Καὶ λαλῦντος ἐπιπλεῖον, χεῖρα ἐπιθήσυσιν ἐπὶ ϛόμα αὐτῶν.
13. Ἕξω δι' αὐτὴν ἀθανασίαν,
Καὶ μνήμην αἰώνιον τοῖς μετ' ἐμὲ ἀπολείψω.
14. Διοικήσω λαὺς, καὶ ἔθνη ὑποταγήσεταί μοι·
15. Φοβηθήσονταί με ἀκύσαντες τύραννοι φρικτοί·
Ἐν πλήθει φανῦμαι ἀγαθὸς,
Καὶ ἐν πολέμῳ ἀνδρεῖος·
16. Εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μυ προσαναπαύσομαι αὐτῇ·
Οὐ γὰρ ἔχει πικρίαν ἡ συναναϛροφὴ αὐτῆς,
Οὐδὲ ὀδύνην ἡ συμβίωσις αὐτῆς,
Ἀλλὰ εὐφροσύνην καὶ χαράν.
17. Ταῦτα λογισάμενος ἐν ἐμαυτῷ,
Καὶ φροντίσας ἐν καρδίᾳ μυ,
Ὅτι ἀθανασία ἐϛὶν ἐν συγγενείᾳ σοφίας, 18. καὶ ἐν φιλίᾳ αὐτῆς τέρψις ἀγαθὴ,
Καὶ ἐν πόνοις χειρῶν αὐτῆς πλῦτος ἀνεκλιπὴς,
Καὶ ἐν συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐτῆς φρόνησις,
Καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς,
Περιήειν ζητῶν ὅπως λάβω αὐτὴν εἰς ἐμαυτόν.
19. Παῖς δὲ ἤμην εὐφυὴς,
Ψυχῆς τε ἔλαχον ἀγαθῆς·
20. Μᾶλλον δὲ ἀγαθὸς ὢν, ἦλθον εἰς σῶμα ἀμίαντον.
21. Γνὺς δὲ ὅτι ὐκ ἄλλως ἔσομαι ἐγκρατὴς, ἐὰν μὴ ὁ Θεὸς δῷ,
(Καὶ τῦτο δ' ἦν φρονήσεως τὸ εἰδέναι τίνος ἡ χάρις,
Ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτῦ,
Καὶ εἶπον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μυ·

ΚΕΦ.

v. 8. πολύπειραν) πολυπειρίαν. ibid. ſtich. 2. εἰκάζει) εἰκάζειν. v. 9. ἀγαγέϑαι ταύτην) transpoſita. v. 17. ſtich. 3. ἀθανασία ἐϛὶν) transpoſita. v. 21. ſtich. 2. τίνος χάρις) τίνος ἡ χάρις.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

Εὲ πατέρων καὶ κύριε τοῦ ἐλέους σου,
Ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου,
2. Καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας ἄνθρωπον,
Ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων,
3. Καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ,
Καὶ ἐν εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν κρίνῃ·
4. Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν,
Καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου·
5. Ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου,
Ἄνθρωπος ἀσθενὴς καὶ ὀλιγοχρόνιος,
Καὶ ἐλάσσων ἐν συνέσει κρίσεως καὶ νόμων·
6. Κἂν γάρ τις ᾖ τέλειος ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων,
Τῆς ἀπὸ σοῦ σοφίας ἀπούσης, εἰς οὐθὲν λογισθήσεται.
7. Σύ με προείλω βασιλέα λαοῦ σου,
Καὶ δικαστὴν υἱῶν σου καὶ θυγατέρων σου·
8. Εἶπας οἰκοδομῆσαι ναὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ σου,
καταςκηνέσεως Καὶ ἐν πόλει κατασκηνώσεώς σου θυσιαστήριον,
Μίμημα σκηνῆς ἁγίας ἣν προητοίμασας ἀπ' ἀρχῆς,
9. Καὶ μετὰ σοῦ ἡ σοφία ἡ εἰδυῖα τὰ ἔργα σου,
Καὶ παροῦσα ὅτε ἐποίεις τὸν κόσμον,
Καὶ ἐπισταμένη τί ἀρεστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
Καὶ τί εὐθὲς ἐν ἐντολαῖς σου·
10. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίων οὐρανῶν,
Καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου πέμψον αὐτὴν,
Ἵνα συμπαροῦσά μοι κοπιάσῃ,
Καὶ γνῶ τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί.
11. Οἶδε γὰρ ἐκείνη πάντα καὶ συνιεῖ,
Καὶ ὁδηγήσει με ἐν ταῖς πράξεσί μου σωφρόνως,
Καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς·
12. Καὶ ἔσται προσδεκτὰ τὰ ἔργα μου,
Καὶ διακρινῶ τὸν λαόν σου δικαίως,
Καὶ ἔσομαι ἄξιος θρόνων πατρός μου.
13. Τίς γὰρ ἄνθρωπος γνώσεται βουλὴν Θεοῦ;
Ἢ τίς ἐνθυμηθήσεται τί θέλει ὁ Κύριος;
14. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοὶ,
Καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι ἡμῶν·
15. Φθαρτὸν γὰρ σῶμα βαρύνει ψυχὴν,
Καὶ βρίθει τὸ γεῶδες σκῆνος νοῦν πολυφροντίδα.
16. Καὶ μόγις εἰκάζομεν τὰ ἐπὶ γῆς,
Καὶ τὰ ἐν χερσὶν εὑρίσκομεν μετὰ πόνου·
Τὰ δὲ ἐν οὐρανοῖς τίς ἐξιχνίασε;
17. Βουλὴν δέ σου τίς ἔγνω, εἰ μὴ σὺ ἔδωκας σοφίαν,
Καὶ ἔπεμψας τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἀπὸ ὑψίστων;
18. Καὶ οὕτως διωρθώθησαν αἱ τρίβοι τῶν ἐπὶ γῆς,

CAP. IX. v. 2. κατασκευάσας) κατισκευάσας. v. 6. stich. 2. οὐθὲν) οὐδέν. v. 8. stich. 2. κατασκηνώσεως) κατασκηνώσεως. v. 16. μόγις) μόλις.

Καὶ τὰ ἀρεστά σου ἐδιδάχθησαν ἄνθρωποι,

19. Καὶ τῇ σοφίᾳ ἐσώθησαν.

ΚΕΦ. Ι'. Χ.

Αὕτη πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου
Μόνον κτισθέντα διεφύλαξε,
Καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ παραπτώματος ἰδίου·

2. Ἔδωκέ τε αὐτῷ ἰσχὺν κρατῆσαι πάντων.

3. Ἀποστὰς δὲ ἀπ' αὐτῆς ἄδικος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ,
Ἀδελφοκτόνοις συναπώλετο θυμοῖς·

4. Δι' ὃν κατακλυζομένην γῆν πάλιν ἔσωσε σοφία,
Δι' εὐτελοῦς ξύλου τὸν δίκαιον κυβερνήσασα.

5. Αὕτη καὶ ἐν ὁμονοίᾳ πονηρίας ἐθνῶν συγχυθέντων,
Ἔγνω τὸν δίκαιον, καὶ ἐτήρησεν αὐτὸν ἄμεμπτον Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ τέκνου σπλάγχνοις ἰσχυρὸν ἐφύλαξεν.

6. Αὕτη δίκαιον, ἐξαπολλυμένων ἀσεβῶν, ἐῤῥύσατο
Φυγόντα καταβάσιον πῦρ Πενταπόλεως·

7. Ἧς ἔτι μαρτύριον τῆς πονηρίας
Καπνιζομένη καθέστηκε χέρσος,
Καὶ ἀτελέσιν ὥραις καρποφοροῦντα φυτά,
Καὶ ἀπιστούσης ψυχῆς μνημεῖον ἑστηκυῖα στήλη ἁλός.

8. Σοφίαν γὰρ παροδεύσαντες οὐ μόνον ἐβλάβησαν τοῦ μὴ γνῶναι τὰ καλά,
Ἀλλὰ καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀφροσύνης ἀπέλιπον τῷ βίῳ μνημόσυνον,
Ἵνα ἐν οἷς ἐσφάλησαν, μηδὲ λαθεῖν δυνηθῶσι.

9. Σοφία δὲ τοὺς θεραπεύοντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐῤῥύσατο.

10. Αὕτη φυγάδα ὀργῆς ἀδελφοῦ δίκαιον
Ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις,
Ἔδειξεν αὐτῷ βασιλείαν Θεοῦ,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων·
Ἠυπόρισεν αὐτὸν ἐν μόχθοις, εὐπόρησεν
Καὶ ἐπλήθυνεν τοὺς * κόπους αὐτοῦ·

11. Ἐν πλεονεξίᾳ κατισχυόντων αὐτὸν * κόπους
παρέστη,
Καὶ ἐπλούτισεν αὐτόν·

12. Διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν,
Καὶ ἀπὸ ἐνεδρευόντων ἠσφαλίσατο,
Καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτῷ,
Ἵνα γνῷ, ὅτι παντὸς δυνατωτέρα ἐστὶν ἡ εὐσέβεια.

13. Αὕτη πραθέντα δίκαιον οὐκ ἐγκατέλειπεν,
Ἀλλὰ ἐξ ἁμαρτίας ἐῤῥύσατο αὐτόν·

14. Συγκατέβη αὐτῷ εἰς λάκκον,
Καὶ ἐν δεσμοῖς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν,
Ἕως ἤνεγκεν αὐτῷ σκῆπτρα βασιλείας
Καὶ ἐξουσίαν τυραννούντων αὐτοῦ·
Ψευδεῖς τε ἔδειξεν τοὺς μωμησαμένους αὐτόν,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν αἰώνιον.

15. Αὕτη

CAP. X. v. 2. πάντων) ἁπάντων. v. 4. ἔσωσε) διέσωσε. v. 5. stich. 2. Ἔγνω τὸν) εὗρε τόν. v. 6. stich. 2. καταβάσιον πῦρ) transposita. v. 7. Ἧς ἔτι μαρτ.) οὗ ἐπὶ μαρτύριον. v. 9. θεραπεύοντας) θεραπεύσαντας. v. 10. stich. 6. κόπους) πόνους. v. 12. stich. 4. ἡ εὐσέβεια) absque articulo.

15. Αὕτη λαὸν ὅσιον καὶ σπέρμα ἄμεμπτον
Ἐρύσατο ἐξ ἔθνους θλιβόντων·
16. Εἰσῆλθεν εἰς ψυχὴν θεράποντος Κυρίου,
Καὶ ἀντέστη βασιλεῦσι φοβεροῖς ἐν τέρασι καὶ σημείοις.
μισθὸν ὁσίοις 17. Ἀπέδωκεν ὁσίοις μισθὸν κόπων αὐτῶν·
Ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ὁδῷ θαυμαστῇ,
Καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκέπην ἡμέρας,
Καὶ εἰς φλόγα ἀστέρων τὴν νύκτα.
18. Διεβίβασεν αὐτοὺς θάλασσαν ἐρυθρὰν,
Καὶ διήγαγεν αὐτοὺς δι' ὕδατος πολλοῦ·
κατέκλυσαν 19. Τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν κατέκλυσεν,
Καὶ ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς.
20. Διὰ τοῦτο δίκαιοι ἐσκύλευσαν ἀσεβεῖς,
Καὶ ὕμνησαν Κύριε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου,
Τήν τε ὑπέρμαχόν σου χεῖρα ᾔνεσαν ὁμοθυμαδόν·
21. Ὅτι ἡ σοφία ἤνοιξε στόμα κωφῶν,
Καὶ γλώσσας νηπίων ἔθηκεν τρανάς.

ΚΕΦ. ΙΑ΄. XI.

αὐτοῦ προφητῶν ἁγίων ΕΥώδωσε τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν χειρὶ προφήτου ἁγίου·
2. Διώδευσαν ἔρημον ἀοίκητον,
Καὶ ἐν ἀβάτοις ἔπηξαν σκηνάς·
3. Ἀντέστησαν πολεμίοις, καὶ ἐχθροὺς ἠμύναντο.
4. Ἐδίψησαν καὶ ἐπεκαλέσαντό σε,
Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ,
Καὶ ἴαμα δίψης ἐκ λίθου σκληροῦ.
5. Δι' ὧν γὰρ ἐκολάσθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν,
6. Διὰ τούτων αὐτοὶ ἀποροῦντες εὐεργετήθησαν.
7. Ἀντὶ μὲν πηγῆς ἀενάου ποταμοῦ
Αἵματι λυθρώδει ταραχθέντος
8. Εἰς ἔλεγχον νηπιοκτόνου διατάγματος,
Ἔδωκας αὐτοῖς δαψιλὲς ὕδωρ ἀνελπίστως·
9. Δείξας διὰ τοῦ τότε δίψους,
Πῶς τοὺς ὑπεναντίους ἐκόλασας.
10. Ὅτε γὰρ ἐπειράσθησαν, καίπερ ἐν ἐλέει παιδευόμενοι,
Ἔγνωσαν πῶς ἐν ὀργῇ κρινόμενοι ἀσεβεῖς ἐβασανίζοντο·
11. Τούτους μὲν γὰρ ὡς πατὴρ νουθετῶν ἐδοκίμασας·
Ἐκείνους δὲ ὡς ἀπότομος βασιλεὺς καταδικάζων ἐξήτασας.
12. Καὶ ἀπόντες δὲ καὶ παρόντες ὁμοίως ἐτρύχοντο·
13. Διπλῆ γὰρ αὐτοὺς ἔλαβε λύπη,
Καὶ στεναγμὸς μνημῶν τῶν παρελθόντων.
14. Ὅτε γὰρ ἤκουσαν διὰ τῶν ἰδίων κολάσεων
Εὐεργετημένους αὐτοὺς, ᾔσθοντο τοῦ Κυρίου·
15. Ὃν γὰρ ἐν ἐκθέσει πάλαι ῥιφέντα ἀπεῖπον χλευάζοντες,
Ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων ἐθαύμαζον,

Οὐχ

v. 17. μισθὸν ὁσίοις) transposita. ibid. stich. 4. ἀστέρων) ἄστρων. v. 19. κατέκλυσαν) κατέκλυσε. CAP. XI. v. 1 ἔργα αὐτοῦ) ἔργα αὐτῶν. ibid. προφητῶν ἁγίων) προφήτου ἁγίου. v. 3. ἐχθροὺς ἠμύναντο) transposita. v. 7. ἀενάου) ἀεννάου. ibid. stich. 2. ταραχθέντος) ταραχθέντες. v. 13. stich. 2. παρελθόντων) παρελθουσῶν. v. 14. stich. 2. Εὐεργετημένους) εὐεργετημένους. v. 15. Ὃν γὰρ) τὸν γὰρ. ibid. stich. 2. ἐθαύμαζον) ἐθαύμασαν.

Οὐχ ὅμοια δικαίοις διψήσαντες.
16. Ἀντὶ δὲ λογισμῶν ἀσυνέτων ἀδικίας αὐτῶν,
Ἐν οἷς πλανηθέντες ἐθρήσκευον ἄλογα ἑρπετὰ καὶ κνώδαλα εὐτελῆ, κλώδαλα
Ἐπαπέστειλας αὐτοῖς πλῆθος ἀλόγων ζώων εἰς ἐκδίκησιν·
17. Ἵνα γνῶσιν ὅτι δι' ὧν τις ἁμαρτάνει, διὰ τούτων κολάζεται.
18. Οὐ γὰρ ἠπόρει ἡ παντοδύναμός σου χεὶρ
Καὶ κτίσασα τὸν κόσμον ἐξ ἀμόρφου ὕλης,
Ἐπιπέμψαι αὐτοῖς ἢ πλῆθος ἄρκων, ἢ θρασεῖς λέοντας,
νεοκτίσου 19. Ἢ νεοκτίστους θυμοῦ πλήρεις θῆρας ἀγνώστους,
Ἤτοι πυρπνόον φυσῶντας ἆθμα,
λιχμωμένους Ἢ βρόμον λικμωμένους καπνοῦ,
Ἢ δεινοὺς ἀπ' ὀμμάτων σπινθῆρας ἀστράπτοντας·
20. Ὧν οὐ μόνον ἡ βλάβη ἠδύνατο ἐκτρίψαι αὐτούς,
Ἀλλὰ καὶ ἡ ὄψις ἐκφοβήσασα διολέσαι·
21. Καὶ χωρὶς δὲ τούτων, ἐν ἑνὶ πνεύματι πεσεῖν ἐδύναντο,
Ὑπὸ τῆς δίκης διωχθέντες,
Καὶ λικμηθέντες ὑπὸ πνεύματος δυνάμεώς σου·
Ἀλλὰ πάντα μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ διέταξας.
22. Τὸ γὰρ μεγάλως ἰσχύειν σοι πάρεστιν πάντοτε,
Καὶ κράτει βραχίονός σου τίς ἀντιστήσεται;
23. Ὅτι ὡς ῥοπὴ ἐκ πλαστίγγων ὅλος ὁ κόσμος ἐναντίον σου,
Καὶ ὡς ῥανὶς δρόσου ὀρθρινὴ κατελθοῦσα ἐπὶ γῆν.
24. Ἐλεεῖς δὲ πάντας ὅτι πάντα δύνασαι,
Καὶ παρορᾷς ἁμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς μετάνοιαν.
25. Ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα πάντα, καὶ οὐδὲν βδελύσσῃ ὧν ἐποίησας· οὐδένα
Οὐδὲ γὰρ ἂν μισῶν τι κατεσκεύασας.
26. Πῶς δὲ διέμεινεν ἄν τι, εἰ μὴ σὺ ἠθέλησας; ἔμενεν
Ἢ τὸ μὴ κληθὲν ὑπὸ σοῦ διετηρήθη;
27. Φείδῃ δὲ πάντων, ὅτι σά ἐστι πάντα, δέσποτα φιλόψυχε.

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

Τὸ γὰρ ἄφθαρτόν σου πνεῦμά ἐστιν ἐν πᾶσι·
2. Διὸ τοὺς παραπίπτοντας κατ' ὀλίγον ἐλέγχεις,
Καὶ ἐν οἷς ἁμαρτάνουσιν, ὑπομιμνήσκων νουθετεῖς,
Ἵνα ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας πιστεύσωσιν ἐπὶ σὲ Κύριε. πιστεύσωμεν
3. Καὶ γὰρ τοὺς παλαιοὺς οἰκήτορας τῆς ἁγίας σου γῆς
Μισήσας, 4. ἐπὶ τῷ ἔχθιστα πράσσειν ἔργα φαρμακειῶν
Καὶ τελετὰς ἀνοσίους, 5. τέκνων τε φονέας ἀνελεήμονας,

Καὶ

v. 16. ſtich. 2. κλώδαλα) κνώδαλα. v. 19. νεοκτίσου) νεοκτίστους. ibid. ſtich. 3. βρόμον λιχμωμένους) βρόμους λικμωμένους. v. 20. ἐκτρίψαι) συνεκτρίψαι. v. 22. σοι πάρεστιν) tranſpoſita. v. 25. οὐδένα) οὐδέν. v. 27. πάντα) deeſt. CAP. XII. v. 2. ſtich. 3. πιστεύσωμεν) πιστεύσωσι.

Καὶ σπλαγχνοφάγων ἀνθρωπίνων σαρκῶν θοῖναν καὶ αἵματος

Ἐκ μέσου μύστας θιάσου,

6. Καὶ αὐθέντας γονεῖς ψυχῶν ἀβοηθήτων,

Ἐβουλήθης ἀπολέσαι διὰ χειρῶν πατέρων ἡμῶν·

7. Ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δέξηται Θεοῦ παίδων

Ἡ παρὰ σοὶ πασῶν τιμιωτάτη γῆ.

8. Ἀλλὰ καὶ τούτων ὡς ἀνθρώπων ἐφείσω,

Ἀπέστειλάς τε προδρόμους τοῦ στρατοπέδου σου σφῆκας,

Ἵνα αὐτοὺς κατὰ βραχὺ ἐξολεθρεύσωσιν·

9. Οὐκ ἀδυνατῶν ἐν παρατάξει ἀσεβεῖς Δικαίοις ὑποχειρίους δοῦναι,

Ἢ θηρίοις δεινοῖς, ἢ λόγῳ ἀποτόμῳ ὑφ᾽ ἓν ἐκτρίψαι·

10. Κρίνων δὲ κατὰ βραχὺ, ἐδίδους τόπον μετανοίας,

Οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι πονηρὰ ἡ γένεσις αὐτῶν,

Καὶ ἔμφυτος ἡ κακία αὐτῶν,

Καὶ ὅτι οὐ μὴ ἀλλαγῇ ὁ λογισμὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

11. (Σπέρμα γὰρ ἦν κατηραμένον ἀπ᾽ ἀρχῆς·)

Οὐδὲ εὐλαβούμενος τινὰ, ἐφ᾽ οἷς ἡμάρτανον ἄδειαν ἐδίδους,

12. Τίς γὰρ ἐρεῖ· τί ἐποίησας;

Ἢ τίς ἀντιστήσεται τῷ κρίματί σου;

Τίς δὲ ἐγκαλέσει σοι κατὰ ἐθνῶν ἀπολωλότων, ἃ σὺ ἐποίησας;

Ἢ τίς εἰς κατάστασίν σοι ἐλεύσεται ἔκδικος κατὰ ἀδίκων ἀνθρώπων;

13. Οὔτε γὰρ Θεός ἐστι πλὴν σοῦ, ᾧ μέλει περὶ πάντων,

Ἵνα δείξῃς ὅτι οὐκ ἀδίκως ἔκρινας·

14. Οὔτε βασιλεὺς ἢ τύραννος ἀντοφθαλμῆσαι δυνήσεταί σοι περὶ ὧν ἀπώλεσας. ἐκόλασας

15. Δίκαιος δὲ ὢν, δικαίως τὰ πάντα διέπεις,

Αὐτὸν τὸν μὴ ὀφείλοντα κολασθῆναι καταδικάσαι

Ἀλλότριον ἡγούμενος τῆς σῆς δυνάμεως.

16. Ἡ γὰρ ἰσχύς σου δικαιοσύνης ἀρχὴ,

Καὶ τὸ πάντων σε δεσπόζειν, πάντων φείδεσθαί σε ποιεῖ·

17. Ἰσχὺν γὰρ ἐνδείκνυσαι ὁ ἀπιστούμενος ἐπὶ δυνάμεως τελειότητι, ὅτι

Καὶ ἐν τοῖς οὐκ εἰδόσι σε τὸ θράσος ἐξελέγχεις·

18. Σὺ δὲ δεσπόζων ἰσχύος ἐν ἐπιεικείᾳ κρίνεις,

Καὶ μετὰ πολλῆς φειδοῦς διοικεῖς ἡμᾶς.

Πάρεστι γάρ σοι, ὅταν θέλῃς, τὸ δύνασθαι·

19. Ἐδίδαξας δέ σου τὸν λαὸν διὰ τῶν τοιούτων ἔργων,

Ὅτι δεῖ τὸν δίκαιον εἶναι φιλάνθρωπον,

Καὶ εὐέλπιδας ἐποίησας τοὺς υἱούς σου,

Ὅτι διδοῖς ἐπὶ ἁμαρτήμασι μετάνοιαν.

20. Εἰ γὰρ ἐχθροὺς παίδων σου καὶ ὀφειλομένους θανάτῳ

v. 5. stich. 3. μύστας θιάσου) μυσταθείας σου. v. 14. ἐκόλασας) ἀπώλεσας. v. 16. stich. 2. φείδεσθαί σε) σε abest. v. 17. ὅτι ἀπιστούμενος) ὅτι deest. ibid. stich. 2. ἐν τοῖς οὐκ εἰδόσι) ἐν τοῖς εἰδόσι. v. 19. stich. 4. διδοῖς) δίδως.

Μετὰ τοσαύτης ἐτιμωρήσω προσοχῆς,
Δοὺς χρόνον καὶ τόπον δι' ὧν ἀπαλλαγῶσι τῆς κακίας,

21. Μετὰ πόσης ἀκριβείας ἔκρινας τοὺς υἱούς σου,
Ὧν τοῖς πατράσιν ὅρκους καὶ συνθήκας ἔδωκας ἀγαθῶν ὑποσχέσεων;

22. Ἡμᾶς οὖν παιδεύων, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριότητι μαστιγοῖς,
Ἵνα σου τὴν ἀγαθότητα μεριμνῶμεν κρίνοντες,
Κρινόμενοι δὲ προσδοκῶμεν ἔλεος.

23. Ὅθεν καὶ τοὺς ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς βιώσαντας ἀδίκως,
Διὰ τῶν ἰδίων ἐβασάνισας βδελυγμάτων.

24. Καὶ γὰρ τῶν πλάνης ὁδῶν μακρότερον ἐπλανήθησαν,
Θεοὺς ὑπολαμβάνοντες τὰ καὶ ἐν ζώοις τῶν ἐχθρῶν ἄτιμα,
Νηπίων δίκην ἀφρόνων ψευσθέντες.

25. Διὰ τοῦτο ὡς παισὶν ἀλογίστοις τὴν κρίσιν εἰς ἐμπαιγμὸν ἔπεμψας·

26. Οἱ δὲ παιγνίοις ἐπιτιμήσεως μὴ νουθετηθέντες,
Ἀξίαν Θεοῦ κρίσιν πειράσουσιν.

27. Ἐφ' οἷς γὰρ αὐτοὶ πάσχοντες ἠγανάκτουν,
Ἐπὶ τούτοις οὓς ἐδόκουν θεοὺς, ἐν αὐτοῖς κολαζόμενοι,
Ἰδόντες ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι,
Θεὸν ἐπέγνωσαν ἀληθῆ·

Διὸ καὶ τὸ τέρμα τῆς καταδίκης ἐπ' αὐτοὺς ἐπῆλθεν.

ΚΕΦ. ΙΓ'. XIII.

Μάταιοι μὲν γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει, οἷς παρῆν Θεοῦ ἀγνωσία,
Καὶ ἐκ τῶν ὁρωμένων ἀγαθῶν οὐκ ἴσχυσαν εἰδέναι τὸν ὄντα,
Οὔτε τοῖς ἔργοις προσέχοντες ἐπέγνωσαν τὸν τεχνίτην·

2. Ἀλλ' ἢ πῦρ, ἢ πνεῦμα, ἢ ταχινὸν ἀέρα,
Ἢ κύκλον ἄστρων, ἢ βίαιον ὕδωρ,
Ἢ φωστῆρας οὐρανοῦ, πρυτάνεις κόσμου θεοὺς ἐνόμισαν·

3. Ὧν εἰ μὲν τῇ καλλονῇ τερπόμενοι, ταῦτα θεοὺς ὑπελάμβανον,
Γνώτωσαν πόσῳ τούτων ὁ δεσπότης ἐστὶ βελτίων·
Ὁ γὰρ τοῦ κάλλους γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτά.

4. Εἰ δὲ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ἐκπλαγέντες,
Νοησάτωσαν ἀπ' αὐτῶν πόσῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατώτερός ἐστιν·

5. Ἐκ γὰρ μεγέθους καὶ καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται.

6. Ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τούτοις μέμψις ἐστὶν ἔτι ὀλίγη,
Καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα πλανῶνται
Θεὸν ζητοῦντες καὶ θέλοντες εὑρεῖν·

7. Ἐν

v. 20. stich. 2. ἐτιμωρήσω) ἐτιμώρησας. ibid. προσοχῆς) addit καὶ δεήσεως. ibid. stich. 3. χρόνον) χρόνους. v. 23. ἀδίκως) ἀδίκους. CAP. XIII. v. 1. stich. 3. προσέχοντες) προσχόντες. v. 3. ταῦτα θεοὺς) θεούς. v. 6. ἔτι τούτοις μέμψις ἐστιν) ἐπὶ τούτοις ἐστι μέμψις.

7. Ἐν γὰρ τοῖς ἔργοις αὐτῦ ἀναςρεφόμενοι διερευνῶσιν,
Καὶ πείθονται τῇ ὄψει, ὅτι καλὰ τὰ βλεπόμενα.

8. (Πάλιν δὲ ὐδὲ αὐτοὶ συγγνωςοί·

9. Εἰ γὰρ τοσῦτον ἴσχυσαν εἰδέναι, ἵνα δύνανται ςοχάσασθαι τὸν αἰῶνα,
Τὸν τύτων δεσπότην πῶς τάχιον ὐχ εὗρον;)

10. Ταλαίπωροι δὲ καὶ ἐν νεκροῖς αἱ ἐλπίδες αὐτῶν,
Οἵτινες ἐκάλεσαν θεὺς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων,
Χρυσὸν καὶ ἄργυρον τέχνης ἐμμελέτημα,
Καὶ ἀπεικάσματα ζώων,
Ἢ λίθον ἄχρηςον χειρὸς ἔργον ἀρχαίας.

11. Εἰ δὲ καί τις ὑλοτόμος τέκτων εὐκίνητον φυτὸν ἐκπρίσας,
Περιέξυσεν εὐμαθῶς πάντα τὸν φλοιὸν αὐτῦ,
Καὶ τεχνησάμενος εὐπρεπῶς
Κατεσκεύασεν χρήσιμον σκεῦος εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς,

12. Τὰ δὲ ὑπολείμματα τῆς ἐργασίας
ὑπηρεσίαν Εἰς ἑτοιμασίαν τροφῆς ἀναλώσας ἐνεπλήσθη·

13. Τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπόβλημα εἰς ὐδὲν εὔχρηςον,
Ξύλον σκολιὸν καὶ ὄζοις συμπεφυκὸς,
Λαβὼν ἔγλυψεν ἐν ἐπιμελείᾳ ἐργασίας αὐτῦ,
Καὶ ἐμπειρίᾳ συνέσεως ἐτύπωσεν αὐτὸ, ἀνέσεως
Ἀπείκασέ τε αὐτὸ εἰκόνι ἀνθρώπυ,

14. Ἢ ζώῳ τινὶ εὐτελεῖ ὡμοίωσεν αὐτὸ,
Καταχρίσας μίλτῳ καὶ φύκει ἐρυθήνας χρόαν αὐτῦ, ἐρυθηνὸς
Καὶ πᾶσαν κηλῖδα τὴν ἐν αὐτῷ καταχρίσας,

15. Καὶ ποιήσας αὐτῷ αὐτῦ ἄξιον οἴκημα,
Ἐν τοίχῳ ἔθηκεν αὐτὸ, ἀσφαλισάμενος σιδήρῳ·

16. Ἵνα μὲν ὖν μὴ καταπέσῃ προενόησεν αὐτῦ,
Εἰδὼς ὅτι ἀδυνατεῖ ἑαυτῷ βοηθῆσαι·
(Καὶ γάρ ἐςιν εἰκὼν καὶ χρείαν ἔχει βοηθείας·)

17. Περὶ δὲ κτημάτων καὶ γάμων αὐτῦ καὶ τέκνων προσευχόμενος,
Οὐκ αἰσχύνεται τῷ ἀψύχῳ προσλαλῶν·
Καὶ περὶ μὲν ὑγιείας τὸ ἀσθενὲς ἐπικαλεῖται,

18. Περὶ δὲ ζωῆς τὸ νεκρὸν ἀξιοῖ,
Περὶ δὲ ἐπικυρίας τὸ ἀπειρότατον ἱκετεύει,
Περὶ δὲ ὁδοιπορίας τὸ μηδὲ βάσει χρῆσθαι δυνάμενον,

19. Περὶ δὲ πορισμῦ καὶ ἐργασίας καὶ χειρῶν ἐπιτυχίας
Τὸ ἀδρανέςατον ταῖς χερσὶν εὐδράνειαν αἰτεῖται.

v. 8. δὲ ὐδὲ) δὲ οὐ δʹ. v. 12. ὑπολείμματα) ἀποβλήματα. ibid. ſtich. 2. ὑπηρεσίαν) ἑτοιμασίαν. v. 13. ὐδὲν) ὐθὲν. ibid. ſtich. 2. ἐπιμελείᾳ ἐργασίας) ἐν ἐπιμελείᾳ ἀργίας. ibid. ſtich. 3. ἀνέσεως) συνέσεως. ibid. ſtich. 4. Ἀπείκασέ τε) ἀπείκασε. v. 14. ſtich. 2. ἐρυθηνὸς) ἐρυθήνας. v. 18. τὸ νεκρὸν) τὸν νεκρὸν. ibid. ſtich. 2. τὸ ἀπειρότατον) τὸν ἀπειρότατον.

ΚΕΦ. ΙΔʹ. XIV.

Πλοῦν τις πάλιν στελλόμενος, καὶ ἄγρια μέλλων διοδεύειν κύματα,
Τοῦ φέροντος αὐτὸν ξύλου σαθρότερον ξύλον ἐπιβοᾶται.
2. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὄρεξις πορισμῶν ἐπενόησε,
Τεχνῖτις δὲ σοφία κατεσκεύασεν·
3. Ἡ δὲ σὴ πάτερ διακυβερνᾷ πρόνοια·
Ὅτι ἔδωκας καὶ ἐν θαλάσσῃ ὁδὸν,
Καὶ ἐν κύμασι τρίβον ἀσφαλῆ·
4. Δεικνὺς ὅτι δύνασαι ἐκ πάντων σώζειν,
Ἵνα καὶ ἂν ἄνευ τέχνης τις ἐπιβῇ.
5. Θέλεις δὲ μὴ ἀργὰ εἶναι τὰ τῆς σοφίας σου ἔργα·
Διὰ τοῦτο καὶ ἐλαχίστῳ ξύλῳ πιστεύουσιν ἄνθρωποι ψυχὰς,
Καὶ διελθόντες κλύδωνα σχεδίᾳ διεσώθησαν.
6. Καὶ ἀρχῆς γὰρ ἀπολλυμένων ὑπερηφάνων γιγάντων,
Ἡ ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἐπὶ σχεδίας καταφυγοῦσα,
Ἀπέλιπεν αἰῶνι σπέρμα γενέσεως,
Τῇ σῇ κυβερνηθεῖσα χειρί.
7. Εὐλόγηται γὰρ ξύλον δι' οὗ γίνεται δικαιοσύνη·
8. Τὸ χειροποίητον δὲ ἐπικατάρατον αὐτὸ, καὶ ὁ ποιήσας αὐτό·
Ὅτι ὁ μὲν εἰργάζετο, τὸ δὲ φθαρτὸν ἂν Θεὸς ὠνομάσθη.
9. Ἐν ἴσῳ γὰρ μισητὰ Θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ·
10. Καὶ γὰρ τὸ πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθήσεται.
11. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν εἰδώλοις ἐθνῶν ἐπισκοπὴ ἔσται,
Ὅτι ἐν κτίσματι Θεοῦ εἰς βδέλυγμα ἐγενήθησαν,
Καὶ εἰς σκάνδαλα ψυχαῖς ἀνθρώπων,
Καὶ εἰς παγίδα ποσὶν ἀφρόνων.
12. Ἀρχὴ γὰρ πορνείας ἐπίνοια εἰδώλων·
Εὕρεσις δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς.
13. Οὔτε γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, οὔτε εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται·
14. Κενοδοξίᾳ γὰρ ἀνθρώπων (θάνατος) εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον,
Καὶ διὰ τοῦτο σύντομον αὐτῶν τὸ τέλος ἐπενοήθη.
15. Ἀώρῳ γὰρ πένθει τρυχόμενος πατὴρ, τοῦ ταχέως ἀφαιρεθέντος τέκνου εἰκόνα ποιήσας,
Τὸν τότε νεκρὸν ἄνθρωπον, νῦν ὡς ποτὲ Θεὸν ἐτίμησε,
Καὶ παρέδωκε τοῖς ὑποχειρίοις μυστήρια καὶ τελετάς.
16. Εἶτ' ἐν χρόνῳ κρατυνθὲν τὸ ἀσεβὲς ἔθος ὡς νόμος ἐφυλάχθη,
Καὶ τυράννων ἐπιταγαῖς ἐθρησκεύετο τὰ γλυπτά·
17. Οὓς ἐν ὄψει μὴ δυνάμενοι τιμᾷν ἄνθρωποι διὰ τὸ μακρὰν οἰκεῖν,
Τὴν πόῤῥωθεν ὄψιν ἀνατυπωσάμενοι,
Ἐμφανῆ εἰκόνα τοῦ τιμωμένου βασιλέως ἐποίησαν,

Ἵνα

CAP. XIV. v. 1. stich. 2. ξύλου) πλοίῳ. v. 2. stich. 2. τεχνῖτις) τεχνίτης. v. 4. ἐκ πάντων) ἐκ παντός. ibid. stich. 2. Ἵνα καὶ ἄνευ) ἵνα κἂν ἄνευ. v. 14. (θάνατος) abest. ibid. εἰς τὸν κόσμον) absque articulo. ibid. stich. 2. τὸ τέλος) τέλος. v. 15. stich. 2. ποτὲ) τότε. v. 16. Εἶτ' ἐν) ἔτι ἐν.

Ἵνα τὸν ἀπόντα ὡς παρόντα κολακεύσωσι διὰ σπουδῆς.

18. Εἰς ἐπίτασιν δὲ θρησκείας καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας
Ἡ τοῦ τεχνίτου προετρέψατο φιλοτιμία.

19. Ὁ μὲν γὰρ τάχα κρατοῦντι βουλόμενος ἀρέσαι,
Ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὴν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον·

εὐχαρὲς 20. Τὸ δὲ πλῆθος ἐφελκόμενον διὰ τὸ εὔχαρι τῆς ἐργασίας,
Τὸν πρὸ ὀλίγου τιμηθέντα ἄνθρωπον, νῦν σέβασμα ἐλογίσαντο.

21. Καὶ τοῦτο ἐγένετο τῷ βίῳ εἰς ἔνεδρον,
Ὅτι ἢ συμφορᾷ ἢ τυραννίδι δουλεύσαντες ἄνθρωποι,
Τὸ ἀκοινώνητον ὄνομα λίθοις καὶ ξύλοις περιέθεσαν.

22. Εἶτ' οὐκ ἤρκεσεν αὐτοῖς τὸ πλανᾶσθαι περὶ τὴν τοῦ Θεοῦ γνῶσιν,
Ἀλλὰ καὶ ἐν μεγάλῳ ζῶντες ἀγνοίας πολέμῳ,
Τὰ τοσαῦτα κακὰ εἰρήνην προσαγορεύουσιν.

23. Ἢ γὰρ τεκνοφόνους τελετὰς, ἢ κρύφια μυστήρια,
Ἢ ἐμμανεῖς ἐξάλλων θεσμῶν κώμους ἄγοντες,

24. Οὔτε βίους, οὔτε γάμους καθαροὺς ἔτι φυλάσσουσιν·
Ἕτερος δ' ἕτερον ἢ λοχῶν ἀναιρεῖ, ἢ νοθεύων ὀδυνᾷ.

25. Πάντα δ' ἐπιμὶξ ἔχει, αἷμα καὶ φόνος, κλοπὴ καὶ δόλος,
Φθορὰ, ἀπιστία, τάραχος, ἐπιορκία, θόρυβος ἀγαθῶν, 26. χάριτος ἀμνηστία,
Ψυχῶν μιασμὸς, γενέσεως ἐναλλαγὴ,
Γάμων ἀταξία, μοιχεία καὶ ἀσέλγεια.

27. Ἡ γὰρ τῶν ἀνωνύμων εἰδώλων θρησκεία
Παντὸς ἀρχὴ κακοῦ καὶ αἰτία καὶ πέρας ἐστίν·

28. Ἢ γὰρ εὐφραινόμενοι μεμήνασιν,
Ἢ προφητεύουσιν ψευδῆ,
Ἢ ζῶσιν ἀδίκως, ἢ ἐπιορκοῦσι ταχέως. ἐφιορκοῦσιν

29. Ἀψύχοις γὰρ πεποιθότες εἰδώλοις,
Κακῶς ὀμόσαντες, ἀδικηθῆναι οὐ προσδέχονται.

30. Ἀμφότερα δὲ αὐτοὺς μετελεύσεται τὰ ἄδικα· δίκαια
Ὅτι κακῶς ἐφρόνησαν περὶ Θεοῦ προσέχοντες εἰδώλοις,
Καὶ ἀδίκως ὤμοσαν ἐν δόλῳ, καταφρονήσαντες ὁσιότητος.

31. Οὐ γὰρ ἡ τῶν ὀμνυμένων δύναμις, ἀλλ' ἡ τῶν ἁμαρτανόντων δίκη
Ἐπεξέρχεται ἀεὶ τὴν τῶν ἀδίκων παράβασιν.

v. 17. stich. 4. κολακεύσωσι διὰ σπουδῆς) κολακεύωσιν διὰ τῆς σπουδῆς. v. 19. κρατοῦντι) τῷ κρατοῦντι. v. 20. εὐχαρὲς) εὔχαρι. v. 22. ἤρκεσεν αὐτοῖς τὸ) ἤρκεσε τὸ. ibid. stich. 2. ἐν μεγάλῳ) ἐν abest. v. 25. Πάντα) πάντας. ibid. stich. 2. τάραχος) ταραχή. v. 26. ἀμνηστία) ἀμνησία. v. 28. stich. 3. ἐφιορκοῦσι) ἐπιορκοῦσι. v. 30. stich. 2. προσέχοντες) προσχόντες. v. 31. ὀμνυμένων) ὀμνυομένων.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

ΣΥ δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν χρηστὸς καὶ ἀληθής,
Μακρόθυμος καὶ ἐν ἐλέει διοικῶν τὰ πάντα.

2. Καὶ γὰρ ἐὰν ἁμάρτωμεν, σοί ἐσμεν, εἰδότες σου τὸ κράτος·
Οὐχ ἁμαρτησόμεθα δὲ, εἰδότες ὅτι σοὶ λελογίσμεθα.

3. Τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε ὁλόκληρος δικαιοσύνη,
Καὶ εἰδέναι σου τὸ κράτος ῥίζα ἀθανασίας.

4. Οὔτε γὰρ ἐπλάνησεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακότεχνος ἐπίνοια,
Οὐδὲ σκιαγράφων πόνος ἄκαρπος,
Εἶδος σπιλωθὲν χρώμασι διηλλαγμένοις·

ἄφρεσιν 5. Ὧν ὄψις ἄφροσιν εἰς ὄρεξιν ἔρχεται,
ἄγνων Ποθεῖ τε νεκρᾶς εἰκόνος εἶδος ἄπνουν.

6. Κακῶν ἐρασταὶ ἄξιοί τε τοιούτων ἐλπίδων,
Καὶ οἱ δρῶντες, καὶ οἱ ποθοῦντες, καὶ οἱ σεβόμενοι.

7. Καὶ γὰρ κεραμεὺς ἁπαλὴν γῆν θλίβων ἐπίμοχθον,
Πλάσσει πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμῶν ἓν ἕκαστον·
Ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἀνεπλάσατο
Τά τε τῶν καθαρῶν ἔργων δοῦλα σκεύη,
Τά τε ἐναντία πάντα ὁμοίως·
Τούτων δὲ ἑκατέρου τίς ἑκάστου ἐστὶν ἡ χρῆσις,
Κριτὴς ὁ πηλουργός·

8. Καὶ κακόμοχθος Θεὸν μάταιον πλάσσει ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ,
Ὃς πρὸ μικροῦ ἐκ γῆς γεννηθεὶς,
Μετ' ὀλίγον πορεύεται ἐξ ἧς ἐλήφθη,
Τὸ τῆς ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρέος.

9. Ἀλλ' ἔστιν αὐτῷ φροντὶς οὐχ ὅτι μέλλει κάμνειν,
Οὐδ' ὅτι βραχυτελῆ βίον ἔχει·
Ἀλλ' ἀντερίζεται μὲν χρυσουργοῖς καὶ ἀργυροχόοις, ἀντερείδεται
Χαλκοπλάστας τε μιμεῖται,
Καὶ δόξαν ἡγεῖται ὅτι κίβδηλα πλάσσει.

10. Σποδὸς ἡ καρδία αὐτοῦ,
Καὶ γῆς εὐτελεστέρα ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ,
Πηλοῦ τε ἀτιμότερος ὁ βίος αὐτοῦ.

11. Ὅτι ἠγνόησε τὸν ποιήσαντα αὐτὸν,
Καὶ τὸν ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργοῦσαν,
Καὶ ἐμφυσήσαντα πνεῦμα ζωτικόν.

12. Ἀλλὰ ἐλογίσαντο παίγνιον εἶναι τὴν ζωὴν ἡμῶν,
Καὶ τὸν βίον πανηγυρισμὸν ἐπικερδῆ·
Δεῖν γάρ φασιν ὅθεν δὴ καὶ ἐκ κακοῦ πορίζειν.

13. Οὗτος γὰρ παρὰ πάντας οἶδεν ὅτι ἁμαρτάνει,
Ὕλης γεώδους εὔθραυστα σκεύη καὶ γλυπτὰ δημιουργῶν. εὔθραυσα

14. Πάν-

CAP. XV. v. 1. stich. 2. καὶ ἐλέει) καὶ ἐν ἐλέει. v. 3. stich. 2. σου τὸ κράτος) transposita. v. 5. ὄρεξιν) ὄνειδος. ibid. stich. 2. ἄγνων) ἄπνουν. v. 7. stich. 2. ἡμῶν ἓν) ἓν abest. ibid. stich. 5. πάντα ὁμοίως) πάνθ' ὁμοίως. v. 8. πλάσσει ἐκ τοῦ αὐτοῦ) transposita. v. 11. ποιήσαντα) πλάσαντα. v. 12. Ἀλλὰ ἐλ.) ἀλλ' ἐλογ. ibid. stich. 3. φασὶν) φησίν. ibid. δὴ καὶ ἐκ) δὴ κἂν ἐκ. v. 13. stich. 2. εὔθραυστα) εὔθραυσα.

14. Πάντων δὲ ἀφρονέςατοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὰς νηπίων,
Οἱ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ σου καταδυναςεύσαντες αὐτόν·
15. Ὅτι πάντα τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἐλογίσαντο θεοὺς,
Οἷς οὔτε ὀμμάτων χρῆσις εἰς ὅρασιν,
Οὔτε ῥῖνες εἰς συνολκὴν ἀέρος,
Οὔτε ὦτα ἀκούειν,
Οὔτε δάκτυλοι χειρῶν εἰς ψηλάφησιν,
Καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς ἐπίβασιν.
16. Ἄνθρωπος γὰρ ἐποίησεν αὐτοὺς,
Καὶ τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος ἔπλασεν αὐτούς·
Οὐδεὶς γὰρ ἀνθρώπων ὅμοιον ἰσχύει πλάσαι Θεόν·
17. Θνητὸς δὲ ὢν νεκρὸν ἐργάζεται χερσὶν ἀνόμοις·
σεβημάτων Κρείσσων γάρ ἐςι τῶν σεβασμάτων αὐτοῦ·
Ὧν αὐτὸς μὲν ἔζησεν, ἐκεῖνα δὲ οὐδέποτε.
18. Καὶ τὰ ζῶα δὲ τὰ ἔχθιςα σέβονται·
Ἀνοίᾳ Ἔνια γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἄλλων ἐςὶ χείρονα,
19. Οὐδ' ὅσον ἐπιποθῆσαι ὡς ἐν ζώων ὄψει καλὰ τυγχάνει,
Ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸν τοῦ Θεοῦ ἔπαινον καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ιϛ'. XVI.

Διὰ τοῦτο δι' ὁμοίων ἐκολάσθησαν ἀξίως,
Καὶ διὰ πλήθους κνωδάλων ἐβασανίσθησαν.
2. Ἀνθ' ἧς κολάσεως εὐεργετήσας τὸν λαόν σου
(Οἷς) εἰς ἐπιθυμίαν ὀρέξεως ξένην γεῦσιν,
Τροφὴν ἡτοίμασας ὀρτυγομήτραν·
3. Ἵνα ἐκεῖνοι μὲν ἐπιθυμοῦντες τροφὴν,
Διὰ τὴν εἰδέχθειαν τῶν ἐπαπεςαλμένων δειχθεῖσαν
Καὶ τὴν ἀναγκαίαν ὄρεξιν ἀποςρέφωνται,
Οὗτοι δὲ ἐπ' ὀλίγον ἐνδεεῖς γενόμενοι,
Καὶ ξένης μετάσχωσι γεύσεως.
4. Ἔδει γὰρ ἐκείνοις μὲν ἀπαραίτητον ἔνδειαν ἐπελθεῖν τυραννοῦσι,
Τούτοις δὲ μόνον δειχθῆναι πῶς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐβασανίζοντο.
5. Καὶ γὰρ ὅτε αὐτοῖς δεινὸς ἐπῆλθε θηρίων θυμὸς,
Δήγμασί τε σκολιῶν διεφθείροντο ὄφεων,
Οὐ μέχρι τέλους ἔμεινεν ἡ ὀργή σου·
6. Εἰς νουθεσίαν δὲ πρὸς ὀλίγον ἐταράχθησαν,
Σύμβολον ἔχοντες σωτηρίας, εἰς ἀνάμνησιν ἐντολῆς * νόμου σου· Σύμβουλον
7. Ὁ γὰρ ἐπιςραφεὶς οὐ διὰ τὸ θεωρούμενον ἐσώζετο, * νόμον

Ἀλλὰ

v. 14. ftich. 1. in Rom. πάντες δ' ἀφρονέςατοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὴν νηπίου. v. 15. Ὅτι πάντα τὰ εἰδ.) ὅτι καὶ πάντα εἰδ. v. 16. ftich. 3. γὰρ ἀνθρώπων ὅμοιον ἰσχύει) γὰρ αὐτῷ ὅμοιον ἄνθρωπος ἰσχύει. v. 17. ftich. 2. Κρείσσων) κρείττων. ibid. σεβημάτων) σεβασμάτων. CAP. XVI. v. 2. ftich. 2. (Οἷς) abeft. v. 3. ftich. 3. δειχθεῖσαν) εἰδέχθειαν. ibid. ftich. 4. Οὗτοι) αὐτοί. v. 6. ftich. 2. νόμου σου) νόμου σου.

Ἀλλὰ διὰ σὲ τὸν πάντων σωτῆρα.

8. Καὶ ἐν τέτῳ δὲ ἔπεισας τὲς ἐχθρὲς ἡμῶν,

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακῦ·

9. Οὓς μὲν γὰρ ἀκρίδων καὶ μυιῶν ἀπέκλεινε δήγματα,

Καὶ ὐχ εὑρέθη ἴαμα τῇ ψυχῇ αὐτῶν,

Ὅτι ἄξιοι ἦσαν ὑπὸ τοιέτων κολαθῆναι.

10. Τὲς δὲ υἱὲς σε ὐδὲ ἰοβόλων δρακόντων ἐνίκησαν ὀδόντες·

Τὸ ἔλεος γάρ σε ἀντιπαρῆλθε, καὶ ἰάσατο αὐτές.

11. Εἰς γὰρ ὑπόμνησιν τῶν λογίων σε ἐνεκεντρίζοντο,

ἐνκεντρίζοντο

Καὶ ὀξέως διεσώζοντο,

Ἵνα μὴ εἰς βαθεῖαν ἐμπεσόντες λήθην, ἀπερίσπαστοι γένωνται τῆς σῆς εὐεργεσίας.

12. Καὶ γὰρ ὔτε βοτάνη ὔτε μάλαγμα ἐθεράπευσεν αὐτὲς,

πάντας

Ἀλλὰ ὁ σὸς Κύριε λόγος ὁ πάντα ἰώμενος.

13. Σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτε ἐξεσίαν ἔχεις,

Καὶ κατάγεις εἰς πύλας ᾅδε, καὶ ἀνάγεις.

14. Ἄνθρωπος δὲ ἀποκλέννει μὲν τῇ κακίᾳ αὐτῦ·

Ἐξελθὸν δὲ πνεῦμα ὐκ ἀναστρέφει, ὐδὲ ἀναλύει ψυχὴν παραληφθεῖσαν.

15. Τὴν δὲ σὴν χεῖρα φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστι

16. Ἀρνέμενοι γάρ σε εἰδέναι ἀσεβεῖς,

Ἐν ἰσχύϊ βραχίονός σε ἐμαστιγώθησαν,

Ξένοις ὑετοῖς καὶ χαλάζαις καὶ ὄμβροις

Διωκόμενοι ἀπαραιτήτοις,

Καὶ πυρὶ καταναλισκόμενοι.

17. Τὸ γὰρ παραδοξότατον, ἐν τῷ πάντα σβεννῦντι ὕδατι

Πλεῖον ἐνήργει τὸ πῦρ·

(Ὑπέρμαχος γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶ δικαίων·

δικαίοις

18. Ποτὲ μὲν γὰρ ἡμερῦτο φλὸξ,

Ἵνα μὴ καταφλέξῃ τὰ ἐπ' ἀσεβεῖς ἀπεσταλμένα ζῶα,

Ἀλλὰ αὐτοὶ βλέποντες ἴδωσιν, ὅτι Θεῦ κρίσει ἐλαύνονται·

ἐλαύνονται

19. Ποτὲ δὲ καὶ μεταξὺ ὕδατος ὑπὲρ τὴν πυρὸς δύναμιν φλέγει,

Ἵνα ἀδίκε γῆς γεννήματα καταφθείρῃ.

20. Ἀνθ' ὧν ἀγγέλων τροφὴν ἐψώμισας τὸν λαόν σε,

Καὶ ἕτοιμον ἄρτον ἀπ' ὐρανῦ παρέσχες αὐτοῖς ἀκοπιάστως,

Πᾶσαν ἡδονὴν ἔχοντα καὶ πρὸς πᾶσαν ἰσχύοντα ἁρμόνιον γεῦσιν.

21. Ἡ μὲν γὰρ ἀπόσταξίς σε τὴν σὴν πρὸς ὑπόστασις τέκνα ἐνεφάνιζε γλυκύτητα·

Τῇ δὲ τῦ προσφερομένε ἐπιθυμίᾳ ὑπηρετῶν,

Πρὸς ὅ τις ἐβέλετο μετεκιρνᾶτο.

22. Χιὼν

v. 11. ἐνεκεντρίζοντο) ἐνεκεντρίζοντο. v. 12. stich. 2. πάντας) πάντα. v. 16. stich. 2. ἰσχύϊ) ἰσχύει. v. 17. stich. 3. δικαίοις) δικαίων. v. 18. stich. 3. Ἀλλὰ αὐτοὶ) ἀλλ' αὐτοί. ibid. ἐλαύνονται) ἐλαύνονται. v. 19. stich. 2. καταφθείρῃ) διαφθείρῃ. v. 20. stich. 2. in Rom. καὶ ἕτοιμον ἄρτον αὐτοῖς ἀπ' ὐρανῦ ἔπεμψας ἀκοπιάστως. v. 21. τὴν σὴν πρὸς τέκνα ἐνεφάνιζε γλυκ.) τὴν σὴν γλυκύτητα πρὸς τέκνα ἐνεφάνισε.

22. Χιὼν δὲ καὶ κρύσαλλος ὑπέμενε πῦρ καὶ οὐκ ἐτήκετο·
Ἵνα γνῶσιν, ὅτι τοὺς τῶν ἰχθρῶν καρποὺς κατέφθειρε πῦρ φλεγόμενον ἐν τῇ χαλάζῃ,
Καὶ ἐν τοῖς ὑετοῖς διαστράπτον·
23. Τοῦτο δὲ πάλιν, ἵνα τραφῶσι δίκαιοι,
Καὶ τῆς ἰδίας ἐπιλέλησαι δυνάμεως.
24. Ἡ γὰρ κτίσις σοι τῷ ποιήσαντι ὑπηρετοῦσα,
Ἐπιτείνεται εἰς κόλασιν κατὰ τῶν ἀδίκων,
Καὶ ἀνίεται εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ τῶν ἐπί σοι πεποιθότων.
25. Διὰ τοῦτο καὶ τότε εἰς πάντα μεταλλευομένη
Τῇ παντοτρόφῳ σου δωρεᾷ ὑπηρετεῖ,
Πρὸς τὴν τῶν δεομένων θέλησιν·
26. Ἵνα μάθωσιν οἱ υἱοί σου, οὓς ἠγάπησας Κύριε,
ἀνθρώπων Ὅτι οὐχ αἱ γενέσεις τῶν καρπῶν τρέφουσιν ἄνθρωπον,
Ἀλλὰ τὸ ῥῆμά σου τοὺς σοι πιστεύοντας διατηρεῖ.
27. Τὸ γὰρ ὑπὸ πρὸς μὴ φθειρόμενον
Ἁπλῶς ὑπὸ βραχείας ἀκτῖνος ἡλίου θερμαινόμενον ἐτήκετο·
28. Ὅπως γνωστὸν ᾖ, ὅτι δεῖ φθάνειν τὸν ἥλιον ἐπ᾽ εὐχαριστίαν σου,
Καὶ πρὸς ἀνατολὴν φωτὸς ἐντυγχάνειν σοι.
29. Ἀχαρίστου γὰρ ἐλπὶς ὡς χειμερινὴ πάχνη τακήσεται,
Καὶ ῥυήσεται ὡς ὕδωρ ἄχρηστον.

ΚΕΦ. ΙΖ΄. XVII.

Μεγάλαι γάρ σου αἱ κρίσεις καὶ δυσδιήγητοι·
Διὰ τοῦτο ἀπαίδευτοι ψυχαὶ ἐπλανήθησαν.
2. Ὑπειληφότες γὰρ καταδυναστεύειν ἔθνος ἅγιον ἄνομοι,
Δέσμιοι σκότους καὶ μακρᾶς πεδῆται νυκτὸς,
Κατακλεισθέντες ὀρόφοις, φυγάδες τῆς αἰωνίου προνοίας ἔκειντο.
3. Λανθάνειν γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κρυφαίοις ἁμαρτήμασιν
Ἀφεγγεῖ λήθης παρακαλύμματι,
Ἐσκοτίσθησαν θαμβούμενοι δεινῶς,
Καὶ ἰνδάλμασιν ἐκταρασσόμενοι·
4. Οὐδὲ γὰρ ὁ κατέχων. αὐτοὺς μυχὸς ἀφόβους διεφύλαττεν, μῦθος
Ἦχοι δὲ καταράσσοντες αὐτοὺς περιεκόμπουν,
Καὶ φάσματα ἀμειδήτοις κατηφῆ προσώποις ἐνεφανίζετο.
5. Καὶ πυρὸς μὲν οὐδεμία βία κατίσχυε φωτίζειν,
Οὔτε ἄστρων ἔκλαμπροι φλόγες καταυγάζειν ὑπέμενον
Τὴν στυγνὴν ἐκείνην νύκτα.
6. Διεφαίνετο δ᾽ αὐτοῖς μόνον
Αὐτομάτη πυρὰ φόβου πλήρης·
Ἐκδειματούμενοί τε τῆς μὴ θεωρουμένης ἐκείνης ὄψεως,
Ἡγοῦντο χείρω τὰ βλεπόμενα.

v. 22. ὑπέμενε) ὑπέμεινε. ibid. ſtich. 2. ἰθρῶν) ἐχθρῶν. v. 23. Τοῦτο δὲ πάλιν, ἵνα) τοῦτο πάλιν δ᾽ ἵνα. ibid. ſtich. 2. ἐπιλέλησαι) ἐπιλελῆσθαι. v. 24. ſtich. 3. ἐπί σοι) εἰς σέ. v. 26. ſtich. 2. ἀνθρώπων) καρπῶν. v. 29. χειμερινὴ) χειμέριος. CAP. XVII. v. 3. ſtich. 3. Ἐσκοτίσθησαν) ἐσκορπίσθησαν. v. 4. μῦθος ἀφόβους διεφύλαττεν) μυχὸς ἀφόβως διεφύλασσεν. v. 6. ſtich. 3. Ἐκδειμ. τε τῆς θεωρ.) ἐκδειματούμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρουμένης.

7. Μαγικῆς δὲ ἐμπαίγματα κατέκειντο τέχνης,
Καὶ τῆς ἐπὶ φρονήσει ἀλαζονείας ἔλεγχος ἐφύβριστος·
8. Οἱ γὰρ ὑπισχνέμενοι δείματα καὶ ταραχὰς ἀπελαύνειν ψυχῆς νοσέσης,
Οὗτοι καταγέλαστον εὐλάβειαν ἐνόσουν.
9. Καὶ γὰρ εἰ μηδὲν αὐτὲς ταραχῶδες ἐφόβει,
Κνωδάλων παρόδοις καὶ ἑρπετῶν συ-
ἐκπεφο- ριγμοῖς ἐκσεσοβημένοι,
βημένοι Διώλλυντο ἔντρομοι,
Καὶ τὸν μηδαμόθεν φευκτὸν ἀέρα προσιδεῖν ἀρνέμενοι.
ἰδίως 10. Δειλὸν γὰρ ἰδίῳ πονηρία μάρτυρι καταδικαζομένη,
προσεί- Ἀεὶ δὲ προείληφε τὰ χαλεπὰ συνεχο-
ληφεν μένη τῇ συνειδήσει.
11. Οὐδὲν γάρ ἐστι φόβος, εἰ μὴ προδοσία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων·
12. Ἔνδοθεν δὲ ἔσα ἥττων ἡ προσδοκία
τὴν ἄγ- Πλείονα λογίζεται τῇ ἀγχινοίᾳ τῆς παρ-
νοιαν εχέσης τὴν βάσανον αἰτίας.
13. Οἱ δὲ τὴν ἀδύνατον ὄντως νύκτα,
ἀδυνάτου Καὶ ἐξ ἀδύτου ᾅδου μυχῶν ἐπελθῦσαν,
Τὸν αὐτὸν ὕπνον κοιμώμενοι, 14. τὰ μὲν τέρασιν ἠλαύνοντο φαντασμάτων,
Τὰ δὲ τῆς ψυχῆς παρελύοντο προδοσίᾳ·
Αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν.

15. Εἶθ᾽ οὕτως, ὃς δήποτ᾽ οὖν ἦν ἐκεῖ καταπίπτων,
Ἐφρουρεῖτο εἰς τὴν ἀσίδηρον εἱρκτὴν κατακλεισθείς·
16. Εἴ τε γὰρ γεωργὸς ἦν τις ἢ ποιμὴν,
Ἢ τῶν κατ᾽ ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων,
Προληφθεὶς τὴν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκην·
17. Μιᾷ γὰρ ἁλύσει σκότους πάντες ἐδέθησαν.
Εἴ τε πνεῦμα συρίζον,
Ἢ περὶ ἀμφιλαφεῖς κλάδους
(Ἢ) ὀρνέων ἦχος εὐμελὴς,
Ἢ ῥυθμὸς ὕδατος πορευομένου βίᾳ,
Ἢ κτύπος ἀπηνὴς καταῤῥιπτομένων πετρῶν,
18. Ἢ σκιρτώντων ζώων δρόμος ἀθεώρητος,
Ἢ ὠρυομένων ἀπηνεστάτων θηρίων φωνὴ, ἀπηνέ-
Ἢ ἀντανακλωμένη ἐκ κοιλότητος ςατος
ὀρέων ἠχὼ,
Παρέλυεν αὐτὲς ἐκφοβῦντα.
19. Ὅλος γὰρ ὁ κόσμος λαμπρῷ κατελάμπετο φωτὶ,
Καὶ ἀνεμποδίστοις συνείχετο ἔργοις·
20. Μόνοις δὲ ἐκείνοις ἐπετέτατο βαρεῖα ἐπέτατε
νὺξ,
Εἰκὼν τοῦ μέλλοντος αὐτὲς διαδέχεσθαι σκότους·
Ἑαυτοῖς δὲ ἦσαν βαρύτεροι σκότους.

ΚΕΦ. ΙΗʹ. XVIII.

Τοῖς δὲ ὁσίοις σου μέγιστον ἦν φῶς·
Ὧν φωνὴν μὲν ἀκέοντες, μορφὴν δὲ οὐχ ὁρῶντες,

Ὅτι

v. 7. κατέκειντο) κατέκειτο. v. 9. stich. 2. ἐκπεφοβημένοι) ἐκσεσοβημένοι. v. 10. μάρτυρι) μαρτυρεῖ. v. 11. Οὐδὲν) οὐθὲν. v. 17. stich. 4. (Ἢ) deest. v. 18. stich. 2. ἀπηνέστατος) ἀπηνεστάτων. ibid. stich. 3. κοιλότητος) κοιλοτάτων. ibid. stich. 4. Παρέλυεν) παρέλυσεν. v. 20. ἐπέτατο) ἐπετέτατο.

Ὅτι μὲν οὐ κἀκεῖνοι ἐπεπόνθεισαν, ἐμακάριζον,

2. Ὅτι δὲ οὐ βλάπτουσι προηδικημένοι, ηὐχαρίστουν,
Καὶ τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο.

3. Ἀνθ' ὧν πυριφλεγῆ στύλον, ὁδηγὸν μὲν ἀγνώστου ὁδοιπορίας,
ξενητίας Ἥλιον δὲ ἀβλαβῆ φιλοτίμου ξενιτείας παρέσχες.

ἐκείνου 4. Ἄξιοι μὲν γὰρ ἐκεῖνοι στερηθῆναι φωτὸς, καὶ φυλακισθῆναι ἐν σκότει,
Οἱ κατακλείστους φυλάξαντες τοὺς υἱούς σου,
Δι' ὧν ἤμελλε τὸ ἄφθαρτον νόμου φῶς τῷ αἰῶνι δίδοσθαι·

5. Βουλευσαμένους δ' αὐτοὺς τὰ τῶν ὁσίων ἀποκτεῖναι νήπια,
Καὶ ἑνὸς ἐκτεθέντος τέκνου καὶ σωθέντος,
τὸν Εἰς ἔλεγχον τὸ αὐτῶν ἀφείλου πλῆθος τέκνων,
Καὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπώλεσας ἐν ὕδατι σφοδρῷ.

6. Ἐκείνη ἡ νὺξ προεγνώσθη πατράσιν ἡμῶν,
Ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἷς ἐπίστευσαν ὅρκοις, ἐπευθυμήσωσι,

7. Προσδεχθῆ δὲ ὑπὸ λαοῦ σου,
Σωτηρία μὲν δικαίων, ἐχθρῶν δὲ ἀπώλεια·

Ὡς 8. Ὧ γὰρ ἐτιμωρήσω τοὺς ὑπεναντίους,
προσκαλεσάμενος Τούτῳ ἡμᾶς προσκαλεσάμενος ἐδόξασας.

9. Κρυφῇ γὰρ ἐθυσίαζον ὅσιοι παῖδες ἀγαθῶν,
Καὶ τὸν τῆς θειότητος νόμον ἐν ὁμονοίᾳ διέθεντο,
Τῶν αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδύνων μεταλήψεσθαι τοὺς ἁγίους,
Πατέρων ἤδη προαναμέλποντες αἴνους.

10. Ἀντήχει δὲ ἀσύμφωνος ἐχθρῶν βοὴ,
Καὶ οἰκτρὰ διεφέρετο φωνὴ θρηνουμένων διεφέρετο παίδων.

11. Ὁμοίᾳ δὲ δίκῃ δοῦλος ἅμα δεσπότῃ κολασθεὶς,
Καὶ δημότης βασιλεῖ τὰ αὐτὰ πάσχων·

12. Ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντες ἐν ἑνὶ ὀνόματι θανάτου
Νεκροὺς εἶχον ἀναριθμήτους·
Οὐδὲ γὰρ πρὸς τὸ θάψαι οἱ ζῶντες ἦσαν ἱκανοὶ,
Ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπὴν ἡ ἐντιμοτέρα γένεσις αὐτῶν διέφθαρτο.

13. Πάντα γὰρ ἀπιστοῦντες διὰ τὰς φαρμακίας,
Ἐπὶ τῷ τῶν πρωτοτόκων ὀλέθρῳ ὡμολόγησαν Θεοῦ υἱὸν λαὸν εἶναι.

14. Ἡσύχου γὰρ σιγῆς περιεχούσης τὰ πάντα,
Καὶ νυκτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει μεσαζούσης,

15. Ὁ παντοδύναμός σου λόγος ἀπ' οὐρανῶν ἐκ θρόνων βασιλείων
Ἀπότομος πολεμιστὴς εἰς μέσον τῆς ὀλεθρίας ἥλατο γῆς·

CAP. XVIII. v. 1. stich. 3. Ὅτι μὲν οὐ) ὅτι μὲν οὖν. v. 2. ηὐχαρίστουν) εὐχαριστοῦσιν. v. 3. stich. 2. ξενητίας) ξενιτείας. v. 4. ἐκείνου) ἐκεῖνοι. ibid. σκότει) ἐν σκότει. v. 5. stich. 3. τὸν αὐτῶν ἀφείλου) τὸ αὐτῶν ἀφεῖλω. v. 7. προσδεχθῆ) προσεδέχθη. v. 8. Ὡς γὰρ) ᾧ γάρ. v. 9. ἐθυσίαζον) addit ὅσιοι. ibid. stich. 4. προαναμέλποντες) προαναμελπόντων. v. 10. δὲ ἀσύμφωνος) δ' ἀσύμφωνος. ibid. stich. 2. διεφέρετο forte pro διεφαίνετο, φωνὴ θρ.) διεφέρετο θρηνουμένων. v. 12. stich. 4. διέφθαρτο) διεφθάρη.

ὑποταγὴν 16. Ξίφος ὀξὺ τὴν ἀνυπόκριτον ἐπιταγήν σου φέρων,
Καὶ στὰς ἐπλήρωσε τὰ πάντα θανάτου·
Καὶ οὐρανοῦ μὲν ἥπτετο,
Βεβήκει δὲ ἐπὶ γῆς.
17. Τότε παραχρῆμα φαντασίαι μὲν ὀνείρων δεινῶν ἐξετάραξαν αὐτοὺς,
Φόβοι δὲ ἐπέστησαν ἀδόκητοι·
18. Καὶ ἄλλος ἀλλαχῇ ῥιφθεὶς ἡμίθνητος,
ἔθνησκον Δι' ἣν ἔθνησκεν αἰτίαν * ἐνεφάνιζεν·
* ἐνεφάνιζον 19. Οἱ γὰρ ὄνειροι θορυβήσαντες αὐτοὺς, τοῦτο προσεμήνυσαν,
Ἵνα μὴ ἀγνοοῦντες δι' ὃ κακῶς πάσχουσιν, ἀπόλωνται.
20. Ἥψατο δὲ καὶ δικαίων πεῖρα θανάτου,
Καὶ θραῦσις ἐν ἐρήμῳ ἐγένετο πλήθους·
Ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἡ ὀργή.
21. Σπεύσας γὰρ ἀνὴρ ἄμεμπτος προεμάχησε,
Τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὅπλον, προσευχὴν καὶ θυμιάματος ἐξιλασμὸν κομίσας·
Ἀντέστη τῷ θυμῷ, καὶ πέρας ἐπέθηκε τῇ συμφορᾷ,
Δεικνὺς ὅτι σός ἐστι θεράπων.
22. Ἐνίκησε δὲ τὸν ὄχλον οὐκ ἰσχύϊ τοῦ σώματος, οὐχ ὅπλων ἐνεργείᾳ,
Ἀλλὰ λόγῳ τὸν κολάζοντα ὑπέταξεν,
Ὅρκους πατέρων καὶ διαθήκας ὑπομνήσας.
23. Σωρηδὸν γὰρ ἤδη πεπτωκότων ἐπ' ἀλλήλων νεκρῶν,
Μεταξὺ στὰς ἀνέκοψε τὴν ὀργὴν, καὶ διέσχισε τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδόν.
24. Ἐπὶ γὰρ ποδήρους ἐνδύματος ἦν ὅλος ὁ κόσμος,
Καὶ πατέρων δόξαι ἐπὶ τετραστίχου λίθου γλυφῆς, λίθων
Καὶ μεγαλωσύνη σου ἐπὶ διαδήματος κεφαλῆς αὐτοῦ·
25. Τούτοις εἶξεν ὁ ὀλεθρεύων, ταῦτα δὲ ἐφοβήθη·
Ἦν γὰρ μόνη ἡ πεῖρα τῆς ὀργῆς ἱκανή.

ΚΕΦ. ΙΘ'. XIX.

Τοῖς δὲ ἀσεβέσι μέχρι τέλους ἀνελεήμων θυμὸς ἐπέστη·
Προῄδει γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ μέλλοντα.
2. Ὅτι αὐτοὶ ἐπιτρέψαντες τοῦ ἀπεῖναι,
Καὶ μετὰ σπουδῆς προπέμψαντες αὐτοὺς,
Διώξουσι μεταμεληθέντες·
3. Ἔτι γὰρ ἐν χερσὶν ἔχοντες τὰ πένθη,
Καὶ προσοδυρόμενοι τάφοις νεκρῶν,
Ἕτερον ἐπεσπάσαντο λογισμὸν ἀνοίας,
Καὶ οὓς ἱκετεύοντες ἐξέβαλον, τούτους ὡς φυγάδας ἐδίωκον.
4. Εἷλκε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἀξία ἐπὶ τοῦτο τὸ πέρας ἀνάγκη,
Καὶ τῶν συμβεβηκότων ἀμνηστίαν ἐνέβαλεν,

Ἵνα

v. 16. ὑποταγὴν) ἐπιταγήν. ibid. stich. 4. δὲ ἐπὶ) δ' ἐπί. v. 17. δεινῶν) δεινῶς. v. 18. ῥιφθεὶς) ῥιφεὶς. ibid. stich. 2. ἔθνησκον) ἔθνησκεν. ibid. ἐνεφάνιζον) ἐνεφάνιζεν. v. 19. προσεμήνυσαν) προεμήνυσαν. v. 24. stich. 2. λίθων) λίθου. v. 25. ἐφοβήθη) ἐφοβήθησαν. CAP. XIX. v. 2 ἐπιτρέψαντες) ἐπιστρέψαντες.

Ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασάνοις προσαναπληρώσωσι κόλασιν·

5. Καὶ ὁ μὲν λαός σου παράδοξον ὁδοιπορίαν περάσῃ,
Ἐκεῖνοι δὲ ξένον εὕρωσι θάνατον.

6. Ὅλη γὰρ ἡ κτίσις ἐν ἰδίῳ γένει πάλιν ἄνωθεν διετυποῦτο,
Ὑπηρετοῦσα ταῖς σαῖς ἐπιταγαῖς,
Ἵνα οἱ σοὶ παῖδες φυλαχθῶσιν ἀβλαβεῖς

7. Τῇ τὴν παρεμβολὴν σκιαζούσῃ νεφέλῃ·
Ἐκ δὲ προϋφεστῶτος ὕδατος ξηρᾶς ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρεῖτο,
Ἐξ ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁδὸς ἀνεμπόδιστος,
Καὶ χλοηφόρον πεδίον ἐκ κλύδωνος βιαίου·

8. Δι᾽ οὗ πᾶν ἔθνος διῆλθον οἱ τῇ σῇ σκεπαζόμενοι χειρὶ,
Θεωρήσαντες θαυμαστὰ τέρατα.

9. Ὡς γὰρ ἵπποι ἐνεμήθησαν, καὶ ὡς ἀμνοὶ διεσκίρτησαν,
Αἰνοῦντές σε Κύριε τὸν ῥυσάμενον αὐτούς·

10. Ἐμέμνηντο γὰρ ἔτι τῶν ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν,
Πῶς ἀντὶ μὲν γενέσεως ζώων ἐξήγαγεν ἡ γῆ σκνῖφας
ἀνύδρων Ἀντὶ δὲ ἐνύδρων ἐξηρεύξατο ὁ ποταμὸς πλῆθος βατράχων.

11. Ἐφ᾽ ὑστέρῳ δὲ ἴδον καὶ γένεσιν νέαν ὀρνέων,
Ὅτε ἐπιθυμίᾳ προαχθέντες ᾐτήσαντο ἐδέσματα τρυφῆς·

12. Εἰς γὰρ παραμυθίαν ἀνέβη αὐτοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὀρτυγομήτρα.
Καὶ αἱ τιμωρίαι τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπῆλθον,
Οὐκ ἄνευ τῶν προγεγονότων τεκμηρίων τῇ βίᾳ τῶν κεραυνῶν·
Δικαίως γὰρ ἔπαχον ταῖς ἰδίαις αὐτῶν πονηρίαις.

13. Καὶ γὰρ χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπετήδευσαν·
Οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἀγνῶτας οὐκ ἐδέχοντο παρόντας, ἀγνοοῦντας
Οὗτοι δὲ εὐεργέτας ξένους ἐδουλοῦντο.

14. Καὶ οὐ μόνον, ἀλλ᾽ ἄλλη τις ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν·
Ἐπεὶ ἀπεχθῶς προσεδέχοντο τοὺς ἀλλοτρίους,

15. Οἱ δὲ μετὰ ἑορτασμάτων εἰσδεξάμενοι, τοὺς ἤδη τῶν αὐτῶν μετεσχηκότας δικαίων
Δεινοῖς ἐκάκωσαν πόνοις.

16. Ἐπλήγησαν δὲ καὶ ἀορασίᾳ, ὥσπερ ἐκεῖνοι ἐπὶ ταῖς τοῦ δικαίου θύραις,
Ὅτε ἀχανεῖ περιβληθέντες σκότει, ἕκαστος τῶν ἑαυτοῦ θυρῶν τὴν δίοδον ἐζήτει.

v. 4. stich. 3. προσαναπληρώσωσι) προαναπληρώσωσι. v. 6. stich. 2. ταῖς σαῖς) ταῖς ἰδίαις. v. 7. τῇ τὴν π. σκιαζούσῃ) ἡ τὴν παρ. σκιάζουσα. ibid. stich. 2. ἐθεωρεῖτο) ἐθεωρήθη. v. 8. πᾶν ἔθνος) πανεθνί. v. 9. stich. 2. ῥυσάμενον) ῥυόμενον. v. 10. stich. 2. σκνῖφας) σκνῖπα. ibid. stich. 3. ἀνύδρων) ἐνύδρων. v. 11. γένεσιν νέαν) transposita. ibid. stich. 2. Ὅτε) ὅτι. v. 12. stich. 3. προγεγονότων) γεγονότων. v. 14. ἄλλη τις, ἀλλ᾽ ἥτις. v. 16. stich. 2. ἑαυτοῦ θυρῶν) αὐτοῦ θυρῶν.

17. Δι' ἑαυτῶν γὰρ τὰ ςοιχεῖα μεθαρμοζόμενα, ὥσπερ ἐν ψαλτηρίῳ φθόγγοι τῦ ῥυθμῦ τὸ ὄνομα διαλλάσσουσι, πάντοτε μένοντα ἐν ἤχῳ·

Ὅπερ ἐςὶν εἰκάσαι ἐκ τῆς τῶν γεγονότων ὄψεως ἀκριβῶς.

18. Χερσαῖα γὰρ εἰς ἔνυδρα μετεβάλλετο,
Καὶ νηκτὰ μετέβαινεν ἐπὶ γῆς·

19. Πῦρ ἴσχυεν ἐν ὕδατι τῆς ἰδίας δυνάμεως ἐπιλελησμένον,
Καὶ ὕδωρ τῆς σβεςικῆς φύσεως ἐπελανθάνετο·

20. Φλόγες ἀνάπαλιν εὐφθάρτων ζώων ὐκ ἐμάραναν σάρκας ἐμπεριπατέντων,
Οὐδ' ἔτηκον κρυςαλλοειδὲς εὔτηκτον γένος ἀμβροσίας τροφῆς. ὐδὲ τηκτὸν

21. Κατὰ πάντα γὰρ Κύριε ἐμεγάλυνας τὸν λαόν συ καὶ ἐδόξασας,
Καὶ ὐχ ὑπερεῖδες, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ παριςάμενος.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΟΣ.

v. 19. ἴσχυεν) ἴσχυσεν. ibid. ἐπιλελησμένον) non habet. ibid. ftich. 2. φύσεως) δυνάμεως. v. 20. ftich. 2. κρυσταλλοειδὲς εὔτηκτον) transpofita. Subfcriptio non habetur in *Edit. Rom.*

ΣΟΦΙΑ

Hæc inscriptio in MS. *Alex.* sequitur Prologum

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΙΡΑΧ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΠΟλλῶν καὶ μεγάλων ἡμῖν διὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' αὐτοὺς ἠκολουθηκότων δεδομένων, ὑπὲρ ὧν δέον ἐστὶν ἐπαινεῖν τὸν Ἰσραὴλ παιδείας καὶ σοφίας, καὶ ὡς οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς ἀναγινώσκοντας δέον ἐστὶν ἐπιστήμονας γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς δύνασθαι τοὺς φιλομαθοῦντας χρησίμους εἶναι καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας·

Ὁ πάππος μου Ἰησοῦς ἐπὶ πλεῖον ἑαυτὸν δοὺς εἴς τε τὴν νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων πατρίων βιβλίων ἀνάγνωσιν, καὶ ἐν τούτοις ἱκανὴν ἕξιν περιποιησάμενος, προήχθη καὶ αὐτὸς συγγράψαι τι τῶν εἰς παιδείαν καὶ σοφίαν ἀνηκόντων,

Ὅπως οἱ φιλομαθεῖς καὶ τούτων ἔνηχοι γενόμενοι, πολλῷ μᾶλλον ἐπιπροσθῶσι διὰ τῆς ἐννόμου βιώσεως.

Παρακέκλησθε οὖν μετ' εὐνοίας καὶ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, καὶ συγγνώμην ἔχειν ἐφ' οἷς ἂν δοκῶμεν τῶν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν πεφιλοπονημένων τισὶ τῶν λέξεων ἀδυναμεῖν·

Οὐ γὰρ ἰσοδυναμεῖ αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς Ἑβραϊστὶ λεγόμενα, καὶ ὅταν μεταχθῇ εἰς ἑτέραν γλῶσσαν·

Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος, καὶ αἱ προφητεῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων οὐ μικρὰν ἔχει τὴν διαφορὰν ἐν ἑαυτοῖς λεγόμενα.

Ἐν γὰρ τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει ἐπὶ τοῦ Εὐεργέτου βασιλέως παραγενηθεὶς εἰς Αἴγυπτον, καὶ συγχρονίσας, εὑρὼν οὐ μικρᾶς παιδείας ἐφόδιον, εὗρον ἀφόμοιον

Ἀναγκαιότατον ἐθέμην καὶ αὐτός τινα προσενέγκασθαι σπουδὴν καὶ φιλοπονίαν τοῦ μεθερμηνεῦσαι τὴν δὲ τὴν βίβλον, πολλὴν ἀγρυπνίαν καὶ ἐπιστήμην προσενεγκάμενος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου, πρὸς τὸ ἐπὶ πέρας ἀγαγόντα τὸ βιβλίον ἐκδόσθαι καὶ τοῖς ἐν τῇ παροικίᾳ βουλομένοις φιλομαθεῖν, προκατασκευαζομένους τὰ ἤθη ἐννόμως βιοτεύειν.

ΚΕΦΑ-

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΙΡΑΧ. in *Edit. Rom.* ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ, sequitur Prologum ut in MS. *Alexandr.* Prolog. stich. 2. l. 2. τὴν νόμου) τὴν τοῦ νόμου. ibid. stich. 3. l. 1. ἔνηχοι) ἔνοχοι. ibid. stich. ult. l. 1. ἐθέμην καὶ αὐτός τινα προσενέγκασθαι σπουδὴν) ἐθέμην αὐτὸς προσενέγκασθαι τινὰ σπουδήν. ibid. l. 3. τὴν βίβλον πολλὴν) τὴν δὲ τὴν βίβλον, πολλὴν γάρ. ibid. l. 6. ἀγαγόντα) ἄγοντα. ibid. l. penult. προκατασκευαζομένους τὰ ἤθη ἐννόμως) προκατασκευαζομένοις τὰ ἤθη ἐν νόμῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΑΣΑ σοφία παρὰ Κυρίου, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ ἐστιν εἰς τὸν αἰῶνα.
2. Ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνας ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει;
3. Ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν τίς ἐξιχνιάσει;
4. Προτέρα πάντων ἔκτισται σοφία,
Καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος.
5. Πηγὴ σοφίας λόγος Θεοῦ ἐν ὑψίστοις,
Καὶ αἱ πορεῖαι αὐτῆς ἐντολαὶ αἰώνιοι.
6. Ῥίζα σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη;
Καὶ τὰ πανουργήματα αὐτῆς τίς ἔγνω;
7. Ἐπιστήμη σοφίας τίνι ἐφανερώθη;
Καὶ τὴν πολυπειρίαν αὐτῆς τίς συνῆκε;
8. Εἷς ἐστι σοφὸς φοβερὸς σφόδρα,
Καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
Κύριος. 9. Αὐτὸς ἔκτισεν αὐτὴν,
Καὶ ἴδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν,
Καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ·
10. Μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ,
Καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
11. Φόβος Κυρίου δόξα καὶ καύχημα,
Καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος·
12. Φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν,
Καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν.
13. Τῷ φοβουμένῳ τὸν Κύριον εὖ ἔσται ἐπ᾽ ἐσχάτων,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὐλογηθήσεται.
Φόβος Κυρίου δόσις παρὰ Κυρίου,
Καὶ ἐπ᾽ ἀγαπήσεως τρίβους καθίστησι.
14. Ἀγάπησις Κυρίου ἔνδοξος σοφία·
Οἷς δ᾽ ἂν ὀπτάνηται, μερίζει αὐτὴν εἰς ὅρασιν αὐτοῦ.
15. Ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον,
Καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς·
Μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσε,
Καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐμπιστευθήσεται.
16. Πλησμονὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον,
Καὶ μεθύσκει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῆς·
17. Πάντα τὸν οἶκον αὐτῶν ἐμπλήσει ἐπιθυμημάτων αὐτῆς,
Καὶ τὰ ἀποδοχεῖα αὐτῶν γεννημάτων ἀπὸ τῶν αὐτῆς.
18. Στέφανος σοφίας φόβος Κυρίου,
Ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ ὑγίειαν ἰάσεως·
Ἀμφότερα δέ ἐστι δῶρα Θεοῦ,
Πλατύνει δὲ καύχησιν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
19. Καὶ ἴδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν,
Ἐπιστήμην καὶ γνῶσιν συνέσεως ἐξώμβρησε,
Καὶ δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύψωσε.
20. Ῥίζα σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον,
Καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροημέρευσις.

21. Φόβος

CAP. I. v. 6. stich. 2. πανουργήματα) πανουργεύματα. v. 13. stich. 2. εὐλογηθήσεται) εὑρήσει χάριν. v. 15. τὸν Κύριον) τὸν Θεόν. ibid. stich. 3. Μετὰ ἀνθρ.) καὶ μετὰ ἀνθρώπων.

21. Φόβος Κυρίου ἀπωθεῖται ἁμαρτήματα·
"Αφοβος δὲ οὐ δυνήσεται δικαιωθῆναι.

22. Οὐ δυνήσεται θυμὸς ἄδικος δικαιωθῆναι·
Ἡ γὰρ ῥοπὴ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πτῶσις αὐτῷ.

23. Ἕως καιροῦ ἀνθέξεται μακρόθυμος,
Καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδώσει εὐφροσύνην·

24. Ἕως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ,
Καὶ χείλη πολλῶν ἐκδιηγήσεται σύνεσιν αὐτοῦ.

παραβολὴ 25. Ἐν θησαυροῖς σοφίας παραβολαὶ ἐπιστήμης·
ἁμαρτωλῷ Βδέλυγμα δὲ ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια.

26. Ἐπιθυμήσας σοφίαν, διατήρησον ἐντολάς,
Καὶ Κύριος χορηγήσει σοι αὐτήν.

27. Σοφία γὰρ καὶ παιδεία φόβος Κυρίου,
Καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραΰτης.

28. Μὴ ἀπειθήσῃς φόβῳ Κυρίου ἐνδεὴς ὤν·
Καὶ μὴ προσέλθῃς αὐτῷ ἐν καρδίᾳ δισσῇ.

29. Μὴ ὑποκριθῇς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων,
Καὶ ἐν τοῖς χείλεσί σου πρόσεχε.

30. Μὴ ἐξύψου σεαυτὸν, ἵνα μὴ πέσῃς,
Καὶ ἐπαγάγῃς τῇ ψυχῇ σου ἀτιμίαν,
Καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὰ κρυπτά σου,
Καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς καταβαλεῖ σε· ὅτι οὐ προσῆλθες ἐν ἀληθείᾳ φόβῳ Κυρίου,
Καὶ ἡ καρδία σου πλήρης δόλου.

Tom. IV.

ΚΕΦ. Β'. II.

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ,
Ἑτοίμασον τὴν ψυχήν σου εἰς πειρασμόν·

2. Εὔθυνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον,
Καὶ μὴ σπεύσῃς ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς·

3. Κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῇς, ἵνα αὐξηθῇς ἐπ' ἐσχάτων σου.

4. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι ἀσμένως,
Καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον·

5. Ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς,
Καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως.

6. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταί σου,
Καὶ εὔθυνον τὰς ὁδούς σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν.

7. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Καὶ μὴ ἐκκλίνητε ἵνα μὴ πέσητε·

8. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ,
Καὶ οὐ μὴ πταίσῃ ὁ μισθὸς ὑμῶν·

9. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ,
Καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους.

10. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς, καὶ ἴδετε·
Τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ, καὶ κατῃσχύνθη; ἢ τίς ἐνέμεινεν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἐγκατελείφθη;

Pp Ἢ τίς

v. 23. stich. 2. εὐφροσύνην) εὐφροσύνη. v. 24. stich. 2. πολλῶν) πιστῶν. v. 25. stich. 2. ἁμαρτωλοῦ) ἁμαρτωλῷ. v. 27. stich. 2. πραΰτης) πρᾳότης. CAP. II. v. 1. Κυρίῳ) addit Θεῷ. v. 6. stich. 2. Καὶ εὔθυνον) καὶ deest.

Ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτὸν, καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν;

11. Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,

Καὶ ἀφίησιν ἁμαρτίας, καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

12. Οὐαὶ καρδίαις δειλαῖς καὶ χερσὶν παρειμέναις,

Καὶ ἁμαρτωλῷ ἐπιβαίνοντι ἐπὶ δύο τρίβους·

13. Οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένῃ, ὅτι οὐ πιστεύει·

Διὰ τοῦτο οὐ σκεπασθήσεται.

14. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι τὴν ὑπομονήν·

Καὶ τί ποιήσετε ὅταν ἐπισκέπτηται ὁ Κύριος;

ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ 15. Οἱ φοβούμενοι Κύριον οὐκ ἀπειθήσουσιν ῥημάτων αὐτοῦ,

Καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν συντηρήσουσι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ·

16. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ,

Καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἐμπλησθήσονται τοῦ νόμου.

17. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἑτοιμάσουσι καρδίας αὐτῶν,

Καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν, 18. λέγοντες·

Ἐμπεσούμεθα εἰς χεῖρας Κυρίου, καὶ οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων·

Ὡς γὰρ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ, οὕτως καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Γ΄. III.

Ἐμοῦ τοῦ πατρὸς ἀκούσατε τέκνα, καὶ οὕτως ποιήσατε, ἵνα σωθῆτε·

2. Ὁ γὰρ Κύριος ἐδόξασε πατέρα ἐπὶ τέκνοις,

Καὶ κρίσιν μητρὸς ἐστερέωσεν ἐφ᾽ υἱοῖς.

3. Ὁ τιμῶν πατέρα, ἐξιλάσκεται ἁμαρτίας·

4. Καὶ ὡς ἀποθησαυρίζων, ὁ δοξάζων μητέρα αὐτοῦ.

5. Ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ὑπὸ τέκνων,

Καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς αὐτοῦ εἰσακουσθήσεται.

6. Ὁ δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει,

Καὶ ὁ εἰσακούων Κυρίου ἀναπαύσει μητέρα αὐτοῦ.

7. Ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον τιμήσει πατέρα,

Καὶ ὡς δεσπόταις δουλεύσει (ἐν) τοῖς γεννήσασιν αὐτόν.

8. Ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα,

Ἵνα ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ᾽ αὐτῶν. αὐτοῦ

9. Εὐλογία γὰρ πατρὸς στηρίζει οἴκους τέκνων,

Κατάρα δὲ μητρὸς ἐκριζοῖ θεμέλια.

10. Μὴ δοξάζου ἐν ἀτιμίᾳ πατρός σου,

Οὐ γάρ ἐστί σοι δόξα πατρὸς ἀτιμία·

11. Ἡ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτοῦ,

Καὶ ὄνειδος τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ.

12. Τέκνον, ἀντιλαβοῦ ἐν γήρᾳ πατρός σου,

Καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτὸν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ·

13. Καὶ

v. 15. ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ) οὐκ ἀπειθήσουσι ῥημάτων αὐτοῦ. CAP. III. v. 3. ἐξιλάσκεται) ἐξιλάσεται. v. 4. ἀποθησαυρίζων) præfigit articulum ὁ.

13. Καὶ ἐὰν ἀπολείπῃ σύνεσιν, συγγνώμην ἔχε,
Καὶ μὴ ἀτιμάσῃς αὐτὸν ἐν πάσῃ ἰσχύϊ σου.
14. Ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται,
Καὶ ἀντὶ ἁμαρτιῶν προσανοικοδομηθήσεταί σοι·
15. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου ἀναμνησθήσεταί σου·
Ὡς εὐδία ἐπὶ παγετῷ οὕτως ἀναλυθήσονταί σου αἱ ἁμαρτίαι.
16. Ὡς βλάσφημος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα,
Καὶ κεκατηραμένος παρὰ Κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ.
17. Τέκνον, τὰ ἔργα σου ἐν πραΰτητι διέξαγε, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθήσῃ.
18. Ὅσῳ μέγας εἶ, τοσούτῳ ταπείνου σεαυτὸν,
Καὶ ἔναντι Κυρίου εὑρήσεις χάριν.
19. Πολλοί εἰσιν ὑψηλοὶ καὶ ἐπίδοξοι·
Ἀλλὰ πραέσιν ἀποκαλύπτεται μυστήρια.
20. Ὅτι μεγάλη ἡ δυναστεία Κυρίου,
Καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξάζεται.
21. Χαλεπώτερά σου μὴ ζήτει,
Καὶ ἰσχυρότερά σου μὴ ἐξέταζε·
22. Ἃ προσετάγη σοι, ταῦτα διανοοῦ ὁσίως·
Οὐ γάρ ἐστί σοι χρεία τῶν κρυπτῶν βλέπειν ὀφθαλμοῖς,
23. Ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν ἔργων σου μὴ περιεργάζου·
Πλείονα γὰρ συνέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι·
24. Πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησεν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν,
Καὶ ὑπόνοια πονηρὰ ὠλίσθησε διάνοιαν αὐτῶν.
25. Κόρας μὴ ἔχων ἀπορήσεις φωτός·
Γνώσεως δὲ ἄμοιρος ὢν, μὴ ἐπαγγέλλε.
26. Καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον, ἐν αὐτῷ ἀπολεῖται·
Καρδία σκληρὰ κακωθήσεται ἐπ' ἐσχάτων·
27. Καρδία σκληρὰ βαρυνθήσεται πόνοις,
Καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς προσθήσει ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις.
28. Ἐπαγωγῇ ὑπερηφάνου οὐκ ἔστιν ἴασις·
Φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐρρίζωκεν ἐν αὐτῷ.
29. Καρδία συνετοῦ διανοηθήσεται παραβολὴν,
Καὶ οὖς ἀκροατοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ.
30. Πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσει ὕδωρ,
Καὶ ἐλεημοσύνη ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.
31. Ὁ ἀνταποδιδοὺς χάριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα,
Καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως αὐτοῦ εὑρήσει στήριγμα.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

Τέκνον, τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσῃς,
Καὶ μὴ παρελκύσῃς ὀφθαλμοὺς ἐπιδεεῖς·
2. Ψυχὴν πεινῶσαν μὴ λυπήσῃς,
Καὶ μὴ παροργίσῃς ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ·

v. 13. Καὶ ἐὰν) κἂν. v. 16. stich. 2. παρὰ Κυρίου) ὑπὸ κυρίου. v. 17. τὰ ἔργα σου ἐν πραΰτητι) transposita. v. 20. Κυρίου) τοῦ κυρίου. v. 24. stich. 2. διάνοιαν) διανοίας. v. 26. ἀπολεῖται) ἐμπεσεῖται. v: 31. stich. 2. πτώσεως αὐτοῦ) πτώσεως.

3. Καρδίαν παρωργισμένην μὴ προσταράξῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς δόσιν προσδεομένου·

4. Ἱκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ·

5. Ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψῃς ὀφθαλμὸν,
Καὶ μὴ δῷς τόπον ἀνθρώπῳ καταράσασθαί σε·

6. Καταρωμένου γάρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ·
Τῆς δεήσεως αὐτοῦ ἐπακούσεται ὁ ποιήσας αὐτόν.

7. Προσφιλῆ συναγωγῇ σεαυτὸν ποίει, καὶ μεγιστᾶνι ταπείνου τὴν κεφαλήν σου.

8. Κλῖνον πτωχῷ ἀλύπως τὸ οὖς σου,
Καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραΰτητι.

9. Ἔξελοῦ ἀδικούμενον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος,
Καὶ μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῷ κρίνειν σε·

10. Γίνου ὀρφανοῖς ὡς πατὴρ,
Καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῇ μητρὶ αὐτῶν·
Καὶ ἔσῃ ὡς υἱὸς ὑψίστου,
Καὶ ἀγαπήσει σε μᾶλλον ἢ μήτηρ σου.

11. Ἡ σοφία υἱοὺς αὐτῆς ἀνύψωσε,
Καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν.

12. Ὁ ἀγαπῶν αὐτὴν ἀγαπᾷ ζωὴν,
Καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτὴν ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης·

13. Ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν,
Καὶ οὗ εἰσπορεύεται, εὐλογήσει Κύριος· εὐλογεῖ

14. Οἱ λατρεύοντες αὐτῇ λειτουργήσουσιν ἁγίῳ,
Καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν ἀγαπᾷ ὁ Κύριος·

15. Ὁ ὑπακούων αὐτῆς κρινεῖ ἔθνη,
Καὶ ὁ προσέχων αὐτῇ, κατασκηνώσει πεποιθώς.

16. Ἐὰν ἐμπιστεύσῃ, κατακληρονομήσει αὐτήν, ἐμπιστεύσει
Καὶ ἐν κατασχέσει ἔσονται αἱ γενεαὶ αὐτοῦ.

17. Ὅτι διεστραμμένως πορεύσεται μετ' αὐτοῦ ἐν πρώτοις,
Φόβον καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτὸν,
Καὶ βασανίσει αὐτὸν ἐν παιδείᾳ αὐτῆς· παιδιᾷ
Ἕως οὗ ἐμπιστεύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ,
Καὶ πειράσῃ αὐτὸν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς·

18. Καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ' εὐθεῖαν πρὸς αὐτὸν, καὶ εὐφρανεῖ αὐτὸν,
Καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτὰ αὐτῆς.

19. Ἐὰν ἀποπλανηθῇ, ἐγκαταλείψει αὐτὸν,
Καὶ παραδώσει αὐτὸν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτοῦ.

20. Συντήρησον καιρὸν καὶ φύλαξαι ἀπὸ πονηροῦ,
Καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σου μὴ αἰσχυνθῇς·

21. Ἔστι γὰρ αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν,
Καὶ

CAP. IV. v. 3. παρωργισμένην) παροργισμένην. v. 11. υἱοὺς αὐτῆς) υἱοὺς ἑαυτῇ. v. 13. stich. 2. εὐλογεῖ) εὐλογήσει. v. 15. stich. 2. προσέχων) προσελθών. v. 16. ἐμπιστεύσει, κατακληρονομήσει) ἐμπιστεύσῃς κατακληρονομήσεις. v. 17. πορεύσεται) πορεύεται. ibid. stich. 2. Φόβον καὶ) Φόβον δὲ καὶ.

Καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.

22. Μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ τῆς ψυχῆς σου,
Καὶ μὴ ἐντραπῇς εἰς πτῶσίν σου.

23. Μὴ κωλύσῃς λόγον ἐν καιρῷ σωτηρίας,
Καὶ μὴ κρύψῃς τὴν σοφίαν σου εἰς καλλονήν.

24. Ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία,
Καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης.

25. Μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ κατὰ μηδὲ ἕν,
Καὶ περὶ ψεύσματος τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντράπηθι·

26. Μὴ αἰσχυνθῇς ὁμολογῆσαι ἐφ' ἁμαρτίαις σου,
Καὶ μὴ βιάζου ῥοῦν ποταμοῦ.

27. Καὶ μὴ ὑποστρώσῃς ἀνθρώπῳ μωρῷ σεαυτόν,
Καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον δυνάστου.

28. Ἕως θανάτου ἀγώνισαι περὶ τῆς ἀληθείας,
Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.

29. Μὴ γίνου ταχὺς ἐν γλώσσῃ σου,
Καὶ νωθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις σου.

30. Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου,
Καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου.

31. Μὴ ἔστω ἡ χείρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν,
Καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι συνεσταλμένη.

ΚΕΦ. Ε΄. V.

ΜΗ ἔπεχε ἐπὶ τοῖς χρήμασί σου,
Καὶ μὴ εἴπῃς· αὐτάρκη μοι ἐστὶ εἰς ζωήν.
2. Μὴ ἐξακολούθει τῇ ψυχῇ σου καὶ τῇ ἰσχύϊ σου,
Τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς καρδίας σου.
3. Καὶ μὴ εἴπῃς· τίς με δυναστεύσει διὰ τὰ ἔργα μου;
Ὁ γὰρ Κύριος ἐκδικῶν ἐκδικήσει σου τὴν ὕβριν.
4. Μὴ εἴπῃς· ἥμαρτον, καὶ τί μοι ἐγένετο λυπηρόν;
Ὁ γὰρ Κύριός ἐστι μακρόθυμος, οὐ μή σε ἀνῇ.
5. Περὶ ἐξιλασμοῦ μὴ ἄφοβος γίνου,
Προσθεῖναι ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις·
6. Καὶ μὴ εἴπῃς· ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ πολύς,
Τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται·
Ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ,
Καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.
7. Μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον,
Καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας·
Ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ Κυρίου,
Καὶ ὡς ἀμελήσεις, ἐκτριβήσῃ,
Καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολῇ.
8. Μὴ ἔπεχε ἐπὶ χρήμασιν ἀδίκοις·
Οὐδὲν γὰρ ὠφελήσει σε ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς.
9. Μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμῳ,

v. 27. ἀνθρώπῳ μωρῷ σεαυτὸν) σεαυτὸν ἀνθρ. μωρῷ. v. 28. Ἕως θανάτου) ἕως τοῦ θανάτου. v. 29. ταχὺς) τραχύς. CAP. V. v. 2. addit *Edit. Rom.* stich. 2. his verbis: τοῦ πορεύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σου. v. 3. stich. 2. ἐκδικήσει) addit σε. v. 6. stich. 3. παρ' αὐτῷ) παρ' αὐτοῦ. v. 8. stich. 2. ὠφελήσει σε) ὠφελήσεις.

Καὶ μὴ πορεύου ἐν πάσῃ ἀτραπῷ·
Οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.
10. Ἴσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σου,
Καὶ εἷς ἔστω σου ὁ λόγος.
11. Γίνου ταχὺς ἐν ἀκροάσει σου,
Καὶ ἔστω ἐν ἀληθείᾳ ἡ ζωή σου,
Καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγγου ἀπόκρισιν.
12. Εἰ ἔστι σοι σύνεσις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον·
Εἰ δὲ μὴ, ἡ χείρ σου ἔστω ἐπὶ στόματί σου.
13. Δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾷ,
Καὶ γλῶσσα ἀνθρώπου πτῶσις αὐτῷ.
14. Μὴ κληθῇς ψίθυρος,
Καὶ τῇ γλώσσῃ σου μὴ ἐνέδρευε·
Ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἐστὶν αἰσχύνη μοχθηρὰ,
Καὶ κατάγνωσις πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσου.
15. Ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνόει μηδέν.

ΚΕΦ. ϛʹ. VI.

ΚΑΙ ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρός·
Ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνην
κληρονομήσει καὶ ὄνειδος κληρονομήσεις·
Οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.
2. Μὴ ἐπάρῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ ψυχῆς σου,
Ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὡς ταῦρος ἡ ψυχή σου·
3. Τὰ φύλλα σου καταφάγεσαι, καὶ τοὺς καρποὺς σου ἀπολέσεις,
φύλλον Καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρόν.
4. Ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτησάμενον αὐτὴν,
Καὶ ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτόν.
5. Λάρυγξ γλυκὺς πληθυνεῖ φίλους αὐτοῦ,
Καὶ γλῶσσα εὔλαλος πληθυνεῖ εὐπροσήγορα.
6. Οἱ εἰρηνεύοντές σοι ἔστωσαν πολλοί·
Οἱ δὲ σύμβουλοί σου εἷς ἀπὸ χιλίων.
7. Εἰ κτᾶσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτὸν,
Καὶ μὴ ταχὺ ἐμπιστεύσῃς αὐτῷ.
8. Ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ,
Καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου·
9. Καὶ ἔστι φίλος μετατιθέμενος εἰς ἔχθραν, ἐχθρὸν
Καὶ μάχην ὀνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει·
10. Καὶ ἔστι φίλος κοινωνὸς τραπεζῶν,
Καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου·
11. Καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς σὺ,
Καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκέτας σου παῤῥησιάσεται·
12. Ἐὰν ταπεινωθῇς, ἔσται κατὰ σοῦ,
Καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσεται.
13. Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου διαχωρίσθητι,
Καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου πρόσεχε.
14. Φίλος πιστὸς σκέπη κραταιά·
Ὁ δὲ εὑρὼν αὐτὸν, εὗρε θησαυρόν.
15. Φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα,
Καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.
16. Φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς,
Καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον εὑρήσουσιν αὐτόν.

17. Ὁ φο-

CAP. VI. v. 3. stich. 2. ὡς φύλλον) ὡς ξύλον. v. 9. εἰς ἐχθρὸν) εἰς ἔχθραν.

17. Ὁ φοβούμενος Κύριον εὐθύνει φιλίαν αὐτοῦ,
Ὅτι καὶ αὐτὸν οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ.
18. Τέκνον ἐκ νεότητός σου ἐπίλεξαι παιδείαν,
Καὶ ἕως πολιῶν εὑρήσεις σοφίαν.
19. Ὡς ὁ ἀροτριῶν καὶ ὡς ὁ σπείρων πρόσελθε αὐτῇ,
Καὶ ἀνάμενε τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς αὐτῆς·
Ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις,
Καὶ ταχὺ φάγεσαι τῶν γενημάτων αὐτῆς.
20. Ὡς τραχεῖά ἐστι σφόδρα τοῖς ἀπαιδεύτοις,
Καὶ οὐκ ἐμμενεῖ ἐν αὐτῇ ἀκάρδιος·
21. Ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἔσαι ἐπ' αὐτῷ,
Καὶ οὐ χρονιεῖ ἀποῤῥίψαι αὐτήν.
22. Σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστι,
Καὶ οὐ πολλοῖς ἐστι φανερά.
23. Ἄκουσον τέκνον καὶ ἔκδεξαι τὴν γνώμην μου,
Καὶ μὴ ἀπαναίνου τὴν συμβουλίαν μου·
24. Καὶ εἰσένεγκαι τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς,
Καὶ εἰς τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τράχηλόν σου·
25. Ὑπόθες τὸν ὦμόν σου, καὶ βάσταξον αὐτήν,
Καὶ μὴ προσοχθίσῃς τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς·
26. Ἐν πάσῃ ψυχῇ σου πρόσελθε αὐτῇ,
Καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σου τήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς.
27. Ἐξίχνευσον καὶ ζήτησον, καὶ γνωσθήσεταί σοι,
Καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος μὴ ἀφῇς αὐτήν·
28. Ἐπ' ἐσχάτων γὰρ εὑρήσεις τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς,
Καὶ στραφήσεταί σοι εἰς εὐφροσύνην·
29. Καὶ ἔσονταί σοι αἱ πέδαι εἰς σκέπην ἰσχύος,
Καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολὴν δόξης.
30. Κόσμος γὰρ χρύσεός ἐστιν ἐπ' αὐτῆς,
Καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλῶσμα ὑακίνθινον·
31. Στολὴν δόξης ἐνδύσῃ αὐτήν, καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος περιθήσεις σεαυτῷ.
32. Ἐὰν θέλῃς τέκνον, παιδευθήσῃ,
Καὶ ἐὰν ἐπιδῷς τὴν ψυχήν σου, πανοῦργος ἔσῃ·
33. Καὶ ἐὰν ἀγαπήσῃς ἀκούειν, ἐκδέξῃ σύνεσιν,
Καὶ ἐὰν κλίνῃς τὸ οὖς σου, σοφὸς ἔσῃ.
34. Ἐν πλήθει πρεσβυτέρων στῆθι,
Καὶ τίς σοφὸς αὐτῷ προσκολλήθητι·
35. Πᾶσαν διήγησιν θείαν θέλε ἀκροᾶσθαι,
Καὶ παροιμίαι συνέσεως μὴ ἐκφυγέτωσάν σε·
36. Ἐὰν ἴδῃς συνετόν, ὄρθριζε πρὸς αὐτόν,
Καὶ βαθμοὺς θυρῶν αὐτοῦ ἐκτριβέτω ὁ πούς σου.

37. Δια-

v. 19. καὶ ὡς ὁ σπείρων) ὡς deeſt. ibid. ſtich. 4. τῶν γενημάτων) γεννημάτων. v. 23. καὶ ἔκδεξαι τὴν γν.) καὶ δέξαι γνώμην. v. 24. εἰσένεγκαι) εἰσένεγκον. v. 26. ſtich. 2. τήρησον) συντήρησον. v. 32. ſtich. 2. ἐπιδῷς) δῷς. v. 33. Καὶ ἐὰν) Καὶ abeſt. v. 35. ἀκροᾶσθαι) ἀκούειν. ibid. ſtich. 2. ἐκφυγέτωσαν) ἐκφευγέτωσαν.

37. Διανοοῦ ἐν τοῖς προστάγμασι Κυρίου,
Καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ μελέτα διαπαντός·
Αὐτὸς στηριεῖ τὴν καρδίαν σου,
Καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας δοθήσεταί σοι.

ΚΕΦ. Ζʹ. VII.

ΜΗ ποίει κακά, καὶ οὐ μή σε καταλάβῃ κακόν·
2. Ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεῖ ἀπὸ σοῦ ἀδικία·
3. Υἱὲ μὴ σπεῖρε ἐπ' αὔλακας ἀδικίας,
Καὶ οὐ μὴ θερίσῃς αὐτὰ ἑπταπλάσια.
4. Μὴ ζήτει παρὰ Κυρίου ἡγεμονίαν,
Μηδὲ παρὰ βασιλέως καθέδραν δόξης.
5. Μὴ δικαιοῦ ἔναντι Κυρίου,
Καὶ παρὰ βασιλεῖ μὴ σοφίζου.
6. Μὴ ζήτει γενέσθαι κριτής,
ἰσχύσεις Μὴ οὐκ ἰσχύσῃς ἐξᾶραι ἀδικίας·
Μήποτε εὐλαβηθῇς ἀπὸ προσώπου δυνάστου,
Καὶ θήσεις σκάνδαλον ἐν εὐθύτητί σου.
7. Μὴ ἁμάρτανε εἰς πλῆθος πόλεως,
Καὶ μὴ καταβάλῃς σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ.
8. Μὴ καταδεσμεύσῃς δὶς ἁμαρτίαν·
Ἐν γὰρ μιᾷ οὐκ ἀθῷος ἔσῃ.
9. Μὴ εἴπῃς· τῷ πλήθει τῶν δώρων μου ἐπόψεται,
ἐπίψομαι Καὶ ἐν τῷ προσενέγκαι με Θεῷ ὑψίστῳ, προσδέξεται.

10. Μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῇ προσευχῇ σου, καὶ ἐλεημοσύνην ποιῆσαι μὴ παρίδῃς.
11. Μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ·
Ἔστι γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν.
12. Μὴ ἀροτρία ψεῦδος ἐπ' ἀδελφῷ σου,
Μηδὲ φίλῳ τὸ ὅμοιον ποίει.
13. Μὴ θέλε ψεύδεσθαι πᾶν ψεῦδος·
Ὁ γὰρ ἐνδελεχισμὸς αὐτοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν.
14. Μὴ ἀδολέσχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων,
Καὶ μὴ δευτερώσῃς λόγον ἐν προσευχῇ σου.
15. Μὴ μισήσῃς ἐπίπονον ἐργασίαν
Καὶ γεωργίαν ὑπὸ ὑψίστου ἐκτισμένην.
16. Μὴ προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν·
Μνήσθητι ὅτι ὀργὴ οὐ χρονιεῖ.
17. Ταπείνωσον σφόδρα τὴν ψυχήν σου, ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβοῦς πῦρ καὶ σκώληξ.
18. Μὴ ἀλλάξῃς φίλον διαφόρου κατὰ μηδὲ ἕν, ἀδιαφόρου
Μηδὲ ἀδελφὸν γνήσιον ἐν χρυσίῳ Ὠφείρ.
19. Μὴ ἀστόχει γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς·
Ἡ γὰρ χάρις αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χρυσίον.
20. Μὴ κακώσῃς οἰκέτην ἐργαζόμενον ἐν ἀληθείᾳ,
Μηδὲ μίσθιον διδόντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·

21. Οἰκέ-

v. 37. stich. 4. τῆς σοφίας) addit σου. CAP. VII. v. 3. stich. 2. αὐτὰ ἑπταπλάσια) αὐτὰς ἑπταπλασίως. v. 6 stich. 2. ἰσχύσεις) ἐξισχύσεις. v. 8. stich. 2. Ἐν γὰρ μιᾷ) ἐν γὰρ τῇ μιᾷ. v. 9. ἐπίψομαι) ἐπόψεται. v. 16. stich. 2. & v. 17. in *Rom.* inverso ordine leguntur: ταπείνωσον σφόδρα τὴν ψυχήν σου, μνήσθητι ὅτι ὀργὴ οὐ χρονιεῖ. v. 18. ἀδιαφόρου) ἕνεκεν ἀδιαφόρου. ibid. stich. 2. Μηδὲ ἀδ.) μηδ' ἀδ. v. 19. stich. 2. Ἡ γὰρ) καὶ γάρ. v. 20. stich. 2. τὴν ψυχὴν) absque articulo.

21. Οἰκέτην συνετὸν ἀγαπάτω σου ἡ ψυχή·
Μὴ στερήσῃς αὐτὸν ἐλευθερίας.
22. Κτήνη σοί ἐστιν, ἐπισκέπτου αὐτὰ,
Καὶ εἰ ἔστι σοι χρήσιμα, ἐμμενέτω σοι.
23. Τέκνα σοί ἐστι, παίδευσον αὐτὰ,
Καὶ κάμψον ἐκ νεότητος τὸν τράχηλον αὐτῶν·
24. Θυγατέρες σοί εἰσι, πρόσεχε τῷ σώματι αὐτῶν,
αὐτὰ Καὶ μὴ ἱλαρώσῃς πρὸς αὐτὰς τὸ πρόσωπόν σου.
25. Ἔκδου θυγατέρα, καὶ ἔσῃ τετελεκὼς ἔργον μέγα·
Καὶ ἀνδρὶ συνετῷ δώρησαι αὐτήν.
26. Γυνή σοι ἐστὶ κατὰ ψυχὴν, μὴ ἐκβάλῃς αὐτήν·
Μισουμένῃ δὲ μὴ ἐνδῷς σεαυτόν.
δυνάμει 27. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου δόξασον τὸν πατέρα σου,
Καὶ μητρὸς ὠδῖνας μὴ ἐπιλάθῃ·
28. Μνήσθητι ὅτι δι' αὐτῶν ἐγεννήθης,
Καὶ τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς καθὼς αὐτοὶ σοί;
29. Ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλαβοῦ τὸν Κύριον,
Καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε·
30. Ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον τὸν ποιήσαντά σε,
Καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς.
31. Φοβοῦ τὸν Κύριον, καὶ δόξασον ἱερέα,
Καὶ δὸς τὴν μερίδα αὐτῷ, καθὼς ἐντέταλταί σοι,
Ἀπαρχὴν καὶ περὶ πλημμελείας, καὶ δόσιν βραχιόνων,
Καὶ θυσίαν ἁγιασμοῦ καὶ ἀπαρχὴν ἁγίων.
32. Καὶ πτωχῷ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου,
Ἵνα τελειωθῇ ἡ εὐλογία σου.
33. Χάρις δόματος ἔναντι παντὸς ζῶντος,
Καὶ ἐπὶ νεκρῷ μὴ ἀποκωλύσῃς χάριν.
34. Μὴ ὑστέρει ἀπὸ κλαιόντων,
Καὶ μετὰ πενθούντων πένθησον.
35. Μὴ ὄκνει ἐπισκέπτεσθαι ἄρρωστον·
Ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθήσῃ.
36. Ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σου μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σου,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐχ ἁμαρτήσεις.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

ΜΗ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυνάστου,
Μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
2. Μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου,
Μήποτε ἀντιστῇ σου τὴν ὁλκήν·
Πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν τὸ χρυσίον,
Καὶ καρδίας βασιλέων ἐξέκλινεν.
3. Μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου γλωσσώδους,
Καὶ μὴ ἐπιστοιβάσῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα.
4. Μὴ πρόσπαιζε ἀπαιδεύτῳ, ἵνα μὴ ἀτιμάζωνται οἱ πρόγονοί σου.
5. Μὴ ὀνείδιζε ἄνθρωπον ἀποστρέφοντα ἀπὸ ἁμαρτίας·
Μνήσθητι ὅτι πάντες ἐσμὲν ἐν ἐπιτιμίοις.
6. Μὴ ἀτιμάσῃς ἄνδρα ἐν γήρᾳ αὐτοῦ· ἐπιτίμοις
Καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν γηράσκουσιν.

v. 24. stich. 2. πρὸς αὐτὰ) πρὸς αὐτάς. v. 27. δυνάμει σου) καρδίᾳ. v. 28. ἐγεννήθης) ἐγενήθης. CAP. VIII. v. 2. stich. 2. ἀντιστῇ) ἀντιστήσῃ. v. 5. stich. 2. ἐπιτίμοις) ἐπιτιμίοις. v. 6. ἄνδρα ἐν γήρᾳ) ἄνθρωπον ἐν γήρει.

7. Μὴ ἐπίχαιρε ἐπὶ νεκρῷ τῷ ἐχθροτάτῳ
σου·
Μνήσθητι ὅτι πάντες τελευτῶμεν.
8. Μὴ παρίδῃς διήγημα σοφῶν,
Καὶ ἐν ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀναστρέφου·
Ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ παιδείαν,
Καὶ λειτουργῆσαι μεγιστᾶσιν εὐμαρῶς.
9. Μὴ ἀστόχει διηγήματος γερόντων·
Καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔμαθον παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν·
Ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ σύνεσιν,
Καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦναι ἀπόκρισιν.
10. Μὴ ἔκκαιε ἄνθρακας ἁμαρτωλοῦ,
Μὴ ἐμπυρισθῇς ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.
11. Μὴ ἐξαναστῇς ἀπὸ προσώπου ὑβριστοῦ,
ἵνα μὴ ἐγκαθίσῃ ὡς ἔνεδρον τῷ στόματί σου.
12. Μὴ δανείσῃς ἀνθρώπῳ ἰσχυροτέρῳ σου,
Καὶ ἐὰν δανείσῃς, ὡς ἀπολωλεκὼς γίνου.
13. Μὴ ἐγγυήσῃ ὑπὲρ δύναμίν σου·
Καὶ ἐὰν ἐγγυήσῃ, ὡς ἀποτίσων φρόντιζε.
14. Μὴ δικάζου μετὰ κριτοῦ·
Κατὰ γὰρ τὴν δόξαν αὐτοῦ κρινοῦσιν αὐτῷ.
15. Μετὰ τολμηροῦ μὴ πορεύου ἐν ὁδῷ,
Ἵνα μὴ βαρύνηται κατὰ σοῦ·
Αὐτὸς γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιήσει,
Καὶ τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ συναπολῇ.
16. Μετὰ θυμώδους μὴ ποιήσῃς μάχην,
Καὶ μὴ διαπορεύου μετ' αὐτοῦ τὴν ἔρημον·
Ὅτι ὡς οὐδὲν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ αἷμα,
Καὶ ὅπου οὐκ ἔστιν βοήθεια, καταβαλεῖ σε.
17. Μετὰ μωροῦ μὴ συμβουλεύου·
Οὐ γὰρ δυνήσεται λόγον στέξαι.
18. Ἐνώπιον ἀλλοτρίου μὴ ποιήσῃς κρυπτὸν·
Οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται.
19. Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔκφαινε καρδίαν σου,
Καὶ μὴ ἀναφερέτω σοι χάριν ψευδῆ.

ΚΕΦ. Θʹ. IX.

ΜΗ ζήλου γυναῖκα τοῦ κόλπου σου,
Μηδὲ διδάξῃς ἐπὶ σεαυτὸν παιδείαν πονηράν·
2. Μὴ δῷς γυναικὶ τὴν ψυχήν σου,
Ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύν σου.
3. Μὴ ὑπάντα γυναικὶ ἑταιριζομένῃ,
Μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς παγίδας αὐτῆς.
4. Μετὰ ψαλλούσης μὴ ἐνδελέχιζε,
Μήποτε ἁλῷς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν αὐτῆς.
5. Παρθένον μὴ καταμάνθανε,
Μήποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις αὐτῆς.
6. Μὴ δῷς πόρναις τὴν ψυχήν σου,
Ἵνα μὴ ἀπολέσῃς τὴν κληρονομίαν σου.
7. Μὴ περιβλέπου ἐν ῥύμαις πόλεως,
Καὶ ἐν ταῖς ἐρημίαις αὐτῆς μὴ πλανῶ. ἐρήμοις
8. Ἀπόστρεψον ὀφθαλμὸν ἀπὸ γυναικὸς
κεχαριτωμένης, εὐμόρφου
Καὶ μὴ καταμάνθανε κάλλος ἀλλότριον·
Ἐν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν·

Καὶ

v. 19. καρδίαν σου) τὴν καρδίαν.

Καὶ ἐκ τούτου φιλία ὡς πῦρ ἀνα-
καίεται.

9. Μετὰ ὑπάνδρου γυναικὸς μὴ κάθου τὸ
σύνολον,

Καὶ μὴ συμμετακλιθῇς ἐπ' ἀγκῶνα μετ' αὐτῆς,

Καὶ μὴ συμβολοκοπήσῃς μετ' αὐτῆς
ἐν οἴνῳ·

Μήποτε ἐκκλίνῃ ἡ ψυχή σου ἐπ'
αὐτὴν,

Καὶ τῷ πνεύματί σου ὀλιθήσῃ εἰς
ἀπώλειαν.

10. Μὴ ἐγκαταλίπῃς φίλον ἀρχαῖον·
Ὁ γὰρ πρόσφατος οὐκ ἔστιν ἔπισος
αὐτῷ·

Οἶνος νέος, φίλος νέος·

Ἐὰν παλαιωθῇ, μετ' εὐφροσύνῃ πίε-
σαι αὐτόν.

11. Μὴ ζηλώσῃς δόξαν ἁμαρτωλοῦ·
Οὐ γὰρ οἶδας τίς ἔσαι ἡ καταστροφὴ
αὐτοῦ.

12. Μὴ εὐδοκήσῃς ἐν εὐδοκίᾳ ἀσεβῶν·
Μνήσθητι ὅτι ἕως ᾅδου οὐ μὴ δικαιω-
θῶσιν.

13. Μακρὰν ἄπεχε ἀπὸ ἀνθρώπου ὃς
ἔχει ἐξουσίαν τοῦ φονεύειν,

Καὶ οὐ μὴ ὑποπτεύσῃς φόβον θανάτου·

Κἂν προσέλθῃς, μὴ πλημμελήσῃς,

Ἵνα μὴ ἀφελῇ τὴν ζωήν σου παραχρῆμα·

παγίδος Ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων δια-
βαίνεις,

Καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατεῖς.

τῷ 14. Κατὰ τὴν ἰσχύν σου στόχασαι τοὺ
πλησίον,

Καὶ μετὰ σοφῶν βουλεύου·

15. Μετὰ συνετῶν ἔστω ὁ διαλογισμός
σου,

Καὶ πᾶσα ἡ διήγησίς σου ἐν νόμῳ
ὑψίστου.

16. Ἄνδρες δίκαιοι ἔστωσαν σύνδειπνοί σου,
Καὶ ἐν φόβῳ Κυρίου ἔστω τὸ καύχη-
μά σου.

17. Ἐν χειρὶ τεχνιτῶν ἔργον ἐπαινεσθήσεται, ἐπαινε-
Καὶ ὁ ἡγούμενος λαοῦ σοφὸς ἐν λόγῳ θήσεται
αὐτοῦ.

18. Φοβερὸς ἐν πόλει αὐτοῦ ἀνὴρ γλωσ-
σώδης,

Καὶ ὁ προπετὴς ἐν λόγῳ αὐτοῦ μι-
σηθήσεται.

ΚΕΦ. Ι'. X.

Κριτὴς σοφὸς παιδεύσει τὸν λαὸν
αὐτοῦ,

Καὶ ἡγεμονία συνετοῦ τεταγμέ-
νη ἔσαι.

2. Κατὰ τὸν κριτὴν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἕτως
οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ,

Καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον τῆς πόλεως
πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.

3. Βασιλεὺς ἀπαίδευτος ἀπολεῖ τὸν λαὸν
αὐτοῦ·

Καὶ πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνέσει δυ-
ναστῶν.

4. Ἐν χειρὶ Κυρίου ἡ ἐξουσία τῆς γῆς,
Καὶ τὸν χρήσιμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν
ἐπ' αὐτῆς.

5. Ἐν χειρὶ Κυρίου εὐοδία ἀνδρὸς,

CAP. IX. v. 9. stich. 5. ὀλιθήσῃ) ὀλισθήσῃς. v. 10. stich. 2. ἔπισος) ἔφισος. ibid. stich. 4. μετ' εὐφροσύνῃ) μετ' εὐφροσύνης. v. 12. εὐδοκίᾳ) ἐν εὐδοκίᾳ. v. 13. stich. 4. ἀφελῇ) ἀφέληται. ibid. stich. 5. παγίδος) παγίδων. v. 14. τῷ πλησίον) τοὺς πλησίον. ibid. stich. 2. βουλεύου) συμβουλεύου. v. 15. Μετὰ) καὶ μετά. ibid. stich. 2. ἡ διήγησις) absque articulo. v. 17. ἐπαινεθήσεται) ἐπαινεσθήσεται. CAP. X. v. 2. ἕτως οἱ) ἕτως καὶ οἱ. v. 4. ἡ ἐξουσία) absque articulo.

Καὶ προσώπῳ γραμματέως ἐπιθήσει δόξαν αὐτοῦ.

6. Ἐπὶ παντὶ ἀδικήματι μὴ μηνίσῃς τῷ πλησίον,
Καὶ μὴ πράσσε μηδὲν ἐν ἔργοις ὕβρεως.

7. Μισητὴ ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώπων ὑπερηφανία,
ἀδικίας Καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελήσει ἄδικα.

8. Βασιλεία ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος μετάγεται,
Διὰ ἀδικίας καὶ ὕβρεις καὶ χρήματα δόλια.

9. Φιλαργύρου μὲν γὰρ οὐδὲν ἀνομώτερον·
Οὗτος γὰρ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἔκπρακτον ποιεῖ.

10. Τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός;
ἔῤῥιψα "Ὅτι ἐν ζωῇ ἔῤῥιψαν τὰ ἐνδόσθια αὐτοῦ,
Μακρὸν ἀῤῥώστημα σκώπτει ἰατρός· καὶ βασιλεὺς σήμερον, καὶ αὔριον τελευτήσει·

11. Ἐν γὰρ τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον, κληρονομήσει ἑρπετὰ καὶ θηρία καὶ σκώληκας.

12. Ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἀνθρώπου ἀφισταμένου ἀπὸ Κυρίου,
Καὶ ἀπὸ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέστη ἡ καρδία αὐτοῦ·

13. Ὅτι ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἁμαρτία,
Καὶ ὁ κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρήσει βδέλυγμα.
Διὰ τοῦτο παρεδόξασε Κύριος τὰς ἐπαγωγάς,
Καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος αὐτούς·

14. Θρόνους ἀρχόντων καθεῖλεν ὁ Κύριος,
Καὶ ἐκάθισε πραεῖς ἀντ' αὐτῶν·

15. Ῥίζας ἐθνῶν ὑπερηφάνων ἐξέτιλεν ὁ Κύριος,
Καὶ ἐφύτευσε ταπεινοὺς ἀντ' αὐτῶν·

16. Χώρας ἐθνῶν κατέστρεψεν ὁ Κύριος,
Καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίων γῆς·

17. Ἐξῆρεν αὐτοὺς καὶ ἀπώλεσεν αὐτούς,
Καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18. Οὐκ ἔκτισαι ἀνθρώποις ὑπερηφανία,
Οὐδὲ ὀργὴ θυμοῦ γεννήμασι γυναικῶν.

19. Σπέρμα ἔντιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου·
Σπέρμα ἔντιμον ποῖον; οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.
Σπέρμα ἄτιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου·
Σπέρμα ἄτιμον ποῖον; οἱ παραβαίνοντες ἐντολάς.

20. Ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἡγούμενος αὐτῶν ἔντιμος,
Καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

21. Πρὸ λήψεως ἀρχῆς φόβος Κυρίου·
Ἐκβολὴ δὲ ἀρχῆς σκληρυσμὸς καὶ ὑπερηφανία.

22. Πλούσιος καὶ ἔνδοξος καὶ πτωχός,
Τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου.

23. Οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετόν,
Καὶ οὐ καθῆκεν δοξάσαι ἄνδρα ἁμαρτωλόν.

24. Μεγιστὰν καὶ κριτὴς καὶ δυνάστης δοξασθήσεται·
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν τις μείζων τοῦ φοβουμένου τὸν Κύριον.

25. Οἰκέτῃ σοφῷ ἐλεύθεροι λειτουργήσουσι·
Καὶ ἀνὴρ ἐπιστήμων οὐ γογγύσει παιδευόμενος.

26. Μὴ

v. 6. μηνίσῃς) μηνιάσῃς. v. 7. stich. 2. ἀδικίᾳ) ἄδικα. v. 17. Ἐξῆρεν αὐτοὺς) ἐξήρανεν ἐξ αὐτῶν. v. 23. stich. 2. καθῆκεν) καθήκει. v. 24. stich. 2. τῶν φοβουμένων) τοῦ φοβουμένου.

26. Μὴ σοφίζου ποιῆσαι τὸ ἔργον σου,
Καὶ μὴ δοξάζου ἐν καιρῷ στενοχωρίας σου·

27. Κρείσσων ἐργαζόμενος καὶ περισσεύων ἐν πᾶσιν,
Ἢ περιπατῶν δοξαζόμενος καὶ ὑστερῶν ἄρτων.

28. Τέκνον, ἐν πραΰτητι δόξασον τὴν ψυχήν σου,
Καὶ δὸς αὐτῇ τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.

29. Τὸν ἁμαρτάνοντα εἰς ψυχὴν αὐτοῦ τίς δικαιώσει;
Καὶ τίς δοξάσει τὸν ἀτιμάζοντα τὴν ζωὴν αὐτοῦ;

30. Πτωχὸς δοξάζεται δι' ἐπιστήμην αὐτοῦ,
Καὶ πλούσιος δοξάζεται διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ.

31. Ὁ δεδοξασμένος ἐν πτωχείᾳ, καὶ ἐν πλούτῳ ποσαχῶς;
Καὶ ὁ ἄδοξος ἐν πλούτῳ, καὶ ἐν πτωχείᾳ ποσαχῶς;

ΚΕΦ. ΙΑ΄. XI.

Σοφία ταπεινοῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ,
καθήσει Καὶ ἐν μέσῳ μεγιστάνων καθίσει αὐτόν.

2. Μὴ αἰνέσῃς ἄνδρα ἐν κάλλει αὐτοῦ,
Καὶ μὴ βδελύξῃ ἄνθρωπον ἐν ὁράσει αὐτοῦ.

3. Μικρὰ ἐν πετεινοῖς μέλισσα,
Καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς.

4. Ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχήσῃ,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ ἐπαίρου·
Ὅτι θαυμαστὰ τὰ ἔργα Κυρίου,
Καὶ κρυπτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποις.

5. Πολλοὶ τύραννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφους,
Ὁ δὲ ἀνυπονόητος ἐφόρεσε διάδημα·

6. Πολλοὶ δυνάσται ἠτιμάσθησαν σφόδρα,
Καὶ ἔνδοξοι παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἑτέρων.

7. Πρὶν ἢ ἐξετάσῃς μὴ μέμψῃ δι' ἀκοῆς·
Νόησον πρῶτον, καὶ τότε ἐπιτίμα.

8. Πρὶν ἀκοῦσαι, μὴ ἀποκρίνου ῥῆμα·
Καὶ ἐν μέσῳ λόγων μὴ παρεμβάλλου.

9. Περὶ πράγματος οὗ οὐκ ἔστι σοι χρεία, μὴ ἔριζε,
Καὶ ἐν κρίσει ἁμαρτωλῶν μὴ συνέδρευε.

10. Τέκνον, μὴ περὶ πολλὰ ἔστωσαν αἱ πράξεις σου·
Ἐὰν πληθυνῇς, οὐκ ἀθωωθήσῃ,
Καὶ ἐὰν διώκῃς, οὐ μὴ καταλάβῃς,
Καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃς διαδράς.

11. Ἔστι κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύδων,
Καὶ τόσῳ μᾶλλον ὑστερεῖται. πόσῳ

12. Ἔστι νωθρὸς προσδεόμενος ἀντιλήψεως,
Ὑστερῶν ἰσχύϊ, καὶ πτωχείᾳ περισσεύει·
Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθά,

v. 27. καὶ περισσεύων) non habet. ibid. ſtich. 2. δοξαζόμενος καὶ ὑστερῶν) ἢ δοξαζόμενος καὶ ἀπορῶν. v. 29. εἰς ψυχὴν) εἰς τὴν ψυχήν. v. 31. Ὁ δεδοξασμένος) ὁ δὲ δοξαζόμενος. CAP. XI. v. 1. ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ) ἀνύψωσε κεφαλήν. ibid. ſtich. 2. καθήσει) καθίσει. v. 2. αἰνέσῃς) αἰνέσεις. v. 4. ſtich. 4. ἀνθρώποις) ἐν ἀνθρώποις. v. 7. Πρὶν ἢ) πρίν. v. 8. Πρὶν ἀκ.) πρὶν ἢ ἀκοῦσαι. v. 9. οὗ οὐκ ἔστι σοι) adjicit χρεία. v. 11. ſtich. 2. πόσῳ) τόσῳ. v. 12. νωθρὸς) addit καί. ibid. ſtich. 2. ἰσχύϊ) ἰσχύει.

Καὶ ἀνώρθωσεν αὐτὸν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ,
13. Καὶ ἀνύψωσε κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ συντριβῆς,
Καὶ ἀπεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί.
14. Ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ζωὴ καὶ θάνατος,
Πτωχεία καὶ πλοῦτος παρὰ Κυρίου ἐστί.
15. Σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ γνῶσις νόμου παρὰ Κυρίου·
Ἀγάπησις καὶ ὁδοὶ καλῶν ἔργων παρ' αὐτοῦ εἰσιν.
16. Πλάνη καὶ σκότος ἁμαρτωλοῖς συνέκτισαι·
Τοῖς δὲ γαυριῶσιν ἐπὶ κακίᾳ συγγηρᾷ κακά.
17. Δόσις Κυρίου παραμένει εὐσεβέσι,
Καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εὐοδωθήσεται.
18. Ἔστι πλουτῶν ἀπὸ προσοχῆς καὶ σφιγγίας αὐτοῦ,
Καὶ αὕτη ἡ μερὶς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ·
19. Ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτόν· εὗρον ἀνάπαυσιν,
Καὶ νῦν φάγωμαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μου ἀδιαλείπτως,
Καὶ οὐκ οἶδεν τίς καιρὸς παρελεύσεται,
Καὶ καταλείψει αὐτὰ ἑτέροις, καὶ ἀποθανεῖται.
20. Στῆθι ἐν διαθήκῃ σου καὶ ὁμίλει ἐν αὐτῇ,
Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι.
21. Μὴ θαύμαζε ἐν ἔργοις ἁμαρτωλοῦ,
Πίστευε δὲ Κυρίῳ, καὶ ἔμμενε τῷ πόνῳ σου·
Ὅτι κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, διὰ τάχους
πλουτῆσαι Ἐξάπινα πλουτίσαι πένητα.

22. Εὐλογία Κυρίου ἐν μισθῷ εὐσεβοῦς, ἐμμέσῳ
Καὶ ἐν ὥρα ταχινῇ ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐτοῦ.
23. Μὴ εἴπῃς· τίς ἐστι μου χρεία,
Καὶ τίνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μου τὰ ἀγαθά;
24. Μὴ εἴπῃς· αὐτάρκη μοι ἐστὶ,
Καὶ τί ἀπὸ τοῦ νῦν κακωθήσομαι;
25. Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀμνησία κακῶν, ἀγαθῇ
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν οὐ μνησθήσεται ἀγαθῶν·
26. Ὅτι κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς
Ἀποδοῦναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ·
27. Κάκωσις ὥρας ἐπιλησμονὴν ποιεῖ τρυφῆς,
Καὶ ἐν συντελείᾳ ἀνθρώπου ἀποκάλυψις ἔργων αὐτοῦ.
28. Πρὸ τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα,
Καὶ ἐν τέκνοις αὐτοῦ γνωσθήσεται ἀνήρ.
29. Μὴ πάντα ἄνθρωπον εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
Πολλὰ γὰρ τὰ ἔνεδρα τοῦ δολίου.
30. Πέρδιξ θηρευτὴς ἐν καρτάλλῳ,
Οὕτως καρδία ὑπερηφάνου,
Καὶ ὡς ὁ κατάσκοπος ἐπιβλέπει πτῶσιν·
31. Τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ μεταστρέφων ἐνεδρεύει,
Καὶ ἐν τοῖς αἱρετοῖς ἐπιθήσει μῶμον. ἑτέροις
32. Ἀπὸ σπινθῆρος πυρὸς πληθύνεται ἀνθρακιά·
Καὶ ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰς αἷμα ἐνεδρεύει.

33. Πρέ-

v. 21. ſtich. 2. Πίστευε δὲ Κυρίῳ) πίστευε τῷ κυρίῳ. ibid. ſtich. 4. πλουτῆσαι) πλουτίσαι. v. 22. ἐμμέσῳ) ἐν μισθῷ. v. 25. ἀγαθῇ) ἀγαθῶν. v. 26. ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου) ἔναντι κυρίου. v. 28. ſtich. 2. γνωσθήσεται) addit ἀνήρ. v. 31. ſtich. 2. ἑτέροις) αἱρετοῖς.

33. Πρόσεχε ἀπὸ κακέργυ, πονηρὰ γὰρ τεκ]αίνει,
Μήποτε μῶμον εἰς τὸν αἰῶνα δῷ σοι.
34. Ἐνοίκισον ἀλλότριον, καὶ διαςρέψει σε ἐν ταραχαῖς,
Καὶ ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων σε.

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

ΕΑΝ εὐποιῇς, γνῶθι τίνι ποιεῖς,
Καὶ ἔςαι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σε.
2. Εὐποίησον εὐσεβεῖ, καὶ εὑρήσεις ἀνταπόδομα,
Καὶ εἰ μὴ παρ' αὐτῦ, ἀλλὰ παρὰ τῦ ὑψίςυ.
3. Οὐκ ἔςαι ἀγαθὰ τῷ ἐνδελεχίζοντι εἰς κακά,
Καὶ τῷ ἐλεημοσύνην μὴ χαριζομένῳ.
4. Δὸς τῷ εὐσεβεῖ, καὶ μὴ ἀντιλαμβάνυ τῦ ἁμαρτωλῦ·
5. Εὐποίησον ταπεινῷ, καὶ μὴ δῷς ἀσεβεῖ·
Ἐμπόδισον τὺς ἄρτυς αὐτῦ καὶ μὴ δῷς αὐτῷ,
Ἵνα μὴ ἐν αὐτοῖς σε δυναςεύσῃ·
εὑρήσυσιν Διπλάσια γὰρ κακὰ εὑρήσει σε ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς οἷς ἐὰν ποιήσῃς αὐτῷ.
6. Ὅτι καὶ ὁ ὕψιςος ἐμίσησεν ἁμαρτωλὺς,
ἀποδῶ εἰς Καὶ τοῖς ἀσεβέσιν ἀποδώσει ἐκδίκησιν,
Φυλάσσει δὲ αὐτὰς εἰς ἡμέραν ἐκδικήσεως αὐτῶν κραταιάν.
7. Δὸς τῷ ἀγαθῷ, καὶ μὴ ἀντιλάβυ ἁμαρτωλῦ
8. Οὐκ ἐμβληθήσεται ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος,
Καὶ ὐ κρυβήσεται ἐν κακοῖς ὁ ἐχθρός.
9. Ἐν ἀγαθοῖς ἀνδρὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτῦ ἐν λύπῃ,
Καὶ ἐν τοῖς κακοῖς αὐτῦ καὶ ὁ φίλος διαχωρισθήσεται.
10. Μὴ πιςεύσῃς τῷ ἐχθρῷ σε εἰς τὸν αἰῶνα·
Ὡς γὰρ ὁ χαλκὸς ἰῦται, οὕτως ἡ πονηρία αὐτῦ·
11. Καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ καὶ πορεύηται συγκεκυφὼς,
Ἐπίςησον τῇ ψυχῇ σε καὶ φύλαξαι ἀπ' αὐτῦ,
Καὶ ἔσῃ αὐτῷ ὡς ἐκμεμαχὼς ἔσοπ]ρον,
Καὶ γνώσῃ ὅτι ὐκ εἰς τέλος κατίωται.
12. Μὴ ςήσῃς αὐτὸν παρὰ σεαυτῷ,
Μὴ ἀναςρέψας σε ςῇ ἐπὶ τὸν τόπον σε·
Μὴ καθίσῃς αὐτὸν ἐκ δεξιῶν σε,
Μήποτε ζητήσῃ τὴν καθέδραν σε,
Καὶ ἐπ' ἐχάτων ἐπιγνώσῃ τὺς λόγυς με,
Καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων με κατανυγήσῃ.
13. Τίς ἐλεήσει ἐπαοιδὸν ὀφιόδηκ]ον,
Καὶ πάντας τὺς προσάγοντας θηρίοις;
14. Οὕτως τὸν προσπορευόμενον ἀνδρὶ ἁμαρτωλῷ

Καὶ

CAP. XII. v. 2. stich. 2. παρὰ τῦ ὑψίςυ) παρὰ ὑψίςυ. v. 3. Οὐκ ἔςαι) οὐκ ἔςιν. v. 4. ἀντιλαμβάνυ) ἀντιλάβῃ. v. 5. ταπεινῷ) τῷ ταπεινῷ. ibid. stich. 4. εὑρήσυσιν) εὑρήσεις. ibid. οἷς ἐὰν) οἷς ἄν. v. 6. stich. 2. ἀποδῶ εἰς) ἀποδώσει. v. 7. ἀντιλάβυ ἁμαρτωλῦ) ἀντιλάβῃ τῦ ἁμαρτωλῦ. v. 8. ἐμβληθήσεται) ἐκδικηθήσεται. v. 11. stich. 2. τῇ ψυχῇ) τὴν ψυχήν. ibid. φύλαξαι) φύλαξε. ibid. stich. 4. κατίωται) κατίωσε. v. 12. παρὰ σεαυτῷ) παρὰ σεαυτόν. ibid. stich. 2. ἀναςρέψας) ἀνατρέψας. ibid. stich. 5. ἐπ' ἐχάτων) ἐπ' ἐχάτῳ.

συμφερόμενον

Καὶ συμφυρόμενον ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτοῦ·
15. Ὥραν μετὰ σοῦ διαμενεῖ,
Καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, οὐ μὴ καρτερήσῃ.
16. Καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ γλυκανεῖ
ὁ ἐχθρὸς,
Καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ βουλεύσεται
ἀνατρέψαι σε εἰς βόθρον·
Ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ δακρύσει ὁ ἐχθρὸς,
Καὶ ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀφ' αἵματος·
17. Κακὰ ἐὰν ὑπαντήσῃ σοι, εὑρήσεις
αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου,

πρότερον ἐκεῖ

Καὶ ὡς βοηθῶν ὑποσχάσει πτέρναν
σου· 18. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει,
Καὶ ἐπικροτήσει ταῖς χερσὶν αὐτοῦ,
Καὶ πολλὰ διαψιθυρίσει, καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΓ΄. XIII.

Ὁ ἁπτόμενος πίσσης μολυνθήσεται,
Καὶ ὁ κοινωνῶν ὑπερηφάνῳ ὁμοιωθήσεται αὐτῷ.
2. Βάρος ὑπὲρ σὲ μὴ ἄρῃς,
Καὶ ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ σου μὴ κοινώνει.
Τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα;
Αὕτη προσκρούσει, καὶ αὕτη συντριβήσεται.
3. Πλούσιος ἠδίκησε, καὶ αὐτὸς προσενεβριμήσατο·
Πτωχὸς ἠδίκηται, καὶ αὐτὸς προσδεηθήσεται.
4. Ἐὰν χρησιμεύσῃς, ἐργᾶται ἐν σοί·
καὶ ἐὰν ὑστερήσῃς, καταλείψει σε·
5. Ἐὰν ἔχῃς, συμβιώσεταί σοι,
Καὶ ἀποκενώσει σε, καὶ αὐτὸς οὐ πονέσει·
6. Χρείαν ἔσχηκέ σου, καὶ ἀποπλανήσει σε,
Καὶ προσγελάσεταί σοι, καὶ δώσει σοι ἐλπίδα·
Λαλήσει σοι καλὰ, καὶ ἐρεῖ· τίς ἡ ἐρεῖς χρεία σου;
7. Καὶ αἰσχυνεῖ σε ἐν τοῖς βρώμασιν
αὐτοῦ,
Ἕως οὗ ἀποκενώσει σε δὶς ἢ τρὶς,
Καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ καταμωκήσεταί σου·
Μετὰ ταῦτα ὄψεταί σε, καὶ καταλείψει σε,
Καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει ἐπὶ σοί.
8. Πρόσεχε μὴ ἀποπλανηθῇς,
Καὶ μὴ ταπεινωθῇς ἐν εὐφροσύνῃ σου,
9. Προσκαλεσαμένου σε δυνάστου, ὑποχωρῶν γίνου,
Καὶ τόσῳ μᾶλλόν σε προσκαλέσηται·
10. Μὴ ἔμπιπτε ἵνα μὴ ἀπωσθῇς,
Καὶ μὴ μακρὰν ἀφιστῶ ἵνα μὴ ἐπιλησθῇς.
11. Μὴ ἔπεχε ἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ,
Καὶ μὴ πίστευε τοῖς πλείοσι λόγοις
αὐτοῦ·
Ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιᾶς πειράσει σε,
καὶ ὡς προσγελῶν ἐξετάσει σε·

12. Ἀνε-

v. 14. stich. 2. συμφερόμενον) συμφυρόμενον. v. 17. stich. 1. in Rom. κακὰ ἂν ὑπαντήσῃ σοι, εὑρήσεις αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου. v. 18. τὴν κ. αὐτοῦ κινήσει) κινήσει τὴν κεφ. αὐτοῦ. CAP. XIII. v. 2. stich. 2. πλουσιωτέρῳ σου) σου deest. v. 6. stich. 3. ἐρεῖς) ἐρεῖ. v. 7. stich. 2. ἀποκενώσει) ἀποκενώσῃ. v. 9. stich. 2. σε προσκαλέσηται) προσκαλέσεταί σε. v. 10. ἔμπιπτε μὴ) ἔμπιπτε ἵνα μή. v. 11. ἰσηγορεῖσθαι) εἰσηγορεῖσθαι. ibid. stich. 3. ἐξετάσει σε) σε deest.

12. Ἀνελεήμων ὁ μὴ συντηρῶν λόγους,
καὶ ȣ̓ μὴ φείσηται περὶ κακώσεως
καὶ δεσμῶν.

13. Συντήρησον καὶ πρόσεχε σφοδρῶς,
ὅτι μετὰ τῆς πλώσεώς σȣ περιπατεῖς·
Ἀκȣ́ων ταῦτα ἐν ὕπνῳ σȣ, γρηγόρησον.

14. Πάσῃ ζωῇ ἀγάπα τὸν Κύριον,
Καὶ ἐπικαλȣ̃ αὐτȣ̃ εἰς σωτηρίαν σȣ.

15. Πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ,
Καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὸν πλησίον
αὐτȣ̃·

16. Πᾶσα σάρξ κατὰ γένος συνάγεται,
Καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτȣ̃ προσκολληθήσεται
ἀνήρ.

17. Τί κοινωνήσει λύκος ἀμνῷ;
Οὕτως ἁμαρτωλὸς πρὸς εὐσεβῆ.

18. Τίς εἰρήνη ὑαίνῃ πρὸς κύνα;
Καὶ τίς εἰρήνη πλȣσίῳ πρὸς πένητα;

19. Κυνήγια λεόντων ὄναγροι ἐν ἐρήμῳ
Οὕτως νομαὶ πλȣσίων πτωχοί.

20. Βδέλυγμα ὑπερηφάνῳ ταπείνωσις,
Οὕτως βδέλυγμα πλουσίῳ πτωχός.

21. Πλȣ́σιος σαλευόμενος στηρίζεται ὑπὸ
φίλων·
Ταπεινὸς δὲ πεσὼν προσαπωθεῖται
ὑπὸ φίλων.

22. Πλȣσίȣ σφαλέντος πολλοὶ ἀντιλήπτορες,
Ἐλάλησεν ἀπόῤῥητα, καὶ ἐδικαίωσαν
αὐτόν·
Ταπεινὸς ἐσφάλη, καὶ προσεπετίμησαν
αὐτῷ,
Ἐφθέγξατο σύνεσιν, καὶ ȣ̓κ ἐδόθη
αὐτῷ τόπος.

23. Πλȣ́σιος ἐλάλησεν, καὶ πάντες ἐσίγησαν,
Καὶ τὸν λόγον αὐτȣ̃ ἀνύψωσαν ἕως
τῶν νεφελῶν·
Πτωχὸς ἐλάλησεν, καὶ εἶπαν· τίς
ȣ̓̃τος;
Κἂν προσκόψῃ, προσανατρέψȣσιν
αὐτόν.

24. Ἀγαθός ἐστιν ὁ πλȣ̃τος ᾧ μὴ ἔστιν
ἁμαρτία,
Καὶ πονηρὰ ἡ πτωχεία ἐν στόματι ἀσεβȣ̃ς.

25. Καρδία ἀνθρώπȣ ἀλλοιοῖ τὸ πρόσωπον
αὐτȣ̃, ἐάν τε εἰς ἀγαθὰ
ἐάν τε εἰς κακά.
Καὶ ἀγαθύνει πρόσωπον ἐν τέρψει καρδία θάλλȣσα·

26. Ἴχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον
ἱλαρόν·
Καὶ εὕρεσις παραβολῶν διαλογισμοὶ
μετὰ κόπων.

ΚΕΦ. ΙΔʹ. XIV.

1. Μακάριος ἀνὴρ ὃς ȣ̓κ ὠλίσθησεν
ἐν τῷ στόματι αὐτȣ̃,
Καὶ ȣ̓ κατενύγη ἐν λύπῃ ἁμαρτιῶν·

2. Μακάριος ἀνὴρ ȣ̓̃ ȣ̓ κατέγνω ἡ ψυχὴ
αὐτȣ̃,
Καὶ ὃς ȣ̓κ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος
αὐτȣ̃.

3. Ἀνδρὶ μικρολόγῳ ȣ̓ καλὸς ὁ πλȣ̃τος,

v. 20. ταπείνωσις) ταπεινότης. v. 22. stich. 3. ἐσφάλη) ἔσφαλε. v. 23. stich. 4. προσανατρέπουσιν) προσανατρέψουσιν. v. 24. Ἀγαθός ἐστιν ὁ) ἀγαθὸς ὁ. ibid. stich. 2. ἐν στόματι) ἐν στόμασιν. v. 25. ἐάν τε εἰς ἀγαθὰ) ἐὰν εἰς ἀγαθά. v. 26. stich. 2. μετὰ κόπων) μετὰ κόπου. CAP. XIV. v. 1. ἐν τῷ στόματι) absque articulo. ibid. stich. 2. ἁμαρτιῶν) ἁμαρτίας. v. 2. Μακάριος ἀνὴρ ȣ̓̃) ἀνὴρ abest.

Καὶ ἀνθρώπῳ βασκάνῳ ἱνατί χρή-
ματα;
4. Ὁ συνάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ,
συνάγει ἄλλοις
Καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τρυφήσου-
σιν ἕτεροι.
5. Ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ, τίνι ἀγαθὸς ἔσται;
Καὶ οὐ μὴ εὐφρανθήσεται ἐν τοῖς
χρήμασιν αὐτοῦ
βασκά- 6. Τοῦ βασκαίνοντος ἑαυτὸν οὐκ ἔστι πονηρό-
νοντος τερος·
Καὶ τοῦτο ἀνταπόδομα τῆς κακίας
αὐτοῦ·
7. Κἂν εὐποιῇ, ἐν λήθῃ ποιεῖ,
Καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκφαίνει τὴν κα-
κίαν αὐτοῦ·
ὀφθαλ- 8 Πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ ἑαυτοῦ,
μὸν Ἀποστρέφων πρόσωπον καὶ ὑπερορῶν
ψυχάς.
9. Πλεονέκτου δὲ ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλα-
μερίδα ται μερίδος,
Καὶ ἀδικία πονηρὰ ἀναξηραίνει ψυ-
χήν.
10. Ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθονερὸς ἐπ᾽
ἄρτῳ,
Καὶ ἐλλιπὴς ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ.
11. Τέκνον, καθὼς ἐὰν ἔχῃς εὐποίει
σαυτόν,
Καὶ προσφορὰς Κυρίῳ ἀξίως πρόσ-
αγε·
12. Μνήσθητι ὅτι θάνατος οὐ χρονιεῖ,
Καὶ διαθήκη ᾅδου οὐκ ὑπεδείχθη σοι·

13. Πρίν σε τελευτῆσαι εὐποίει φίλῳ,
Καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου ἔκτεινον καὶ
δὸς αὐτῷ.
14. Μὴ ἀφυστερήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας,
Καὶ μερὶς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς μή σε
παρελθέτω.
15. Οὐχὶ ἑτέροις καταλείψεις τοὺς πό-
νους σου,
Καὶ τοὺς κόπους σου εἰς διαιρέσεις
κλήρων;
16. Δὸς καὶ λάβε, καὶ ἁγίασον τὴν ψυ- ἀπότισον
χήν σου,
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδῃ ζητῆσαι τρυφήν, τρυφῆς
17. Πᾶσα σὰρξ ὡς ἱμάτιον παλαιοῦται·
Ἡ γὰρ διαθήκη ἀπ᾽ αἰῶνος· θανά-
τῳ ἀποθανῇ.
18. Ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρου δα-
σέος,
Τὰ μὲν καταβάλλει, ἄλλα δὲ φύει·
Οὕτως καὶ γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵ-
ματος,
Ἡ μὲν τελευτᾷ, ἑτέρα δὲ γεννᾶται.
19. Πᾶν ἔργον σηπόμενον ἐκλείπει,
Καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ μετ᾽ αὐτοῦ
ἀπελεύσεται.
20. Μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐν σοφίᾳ μελε- τελευτή-
τήσει, σει
Καὶ ὃς ἐν συνέσει αὐτοῦ διαλεχθήσεται·
21. Διανοούμενος τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν καρ-
δίᾳ αὐτοῦ,
Καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆς ἐννοη-
θήσεται.

22. Ἐξελ-

v. 6. βασκάνοντος) βασκαίνοντες. v. 8. ὀφθαλμὸν ἑαυτοῦ) ὀφθαλμῷ. v. 9. δὲ) abest. ibid. μερίδα) μερίδι. v. 11. ἔχῃς εὐποίει σαυτὸν) ἔχεις εὐποίει σεαυτόν. v. 14. ἀφυστερήσῃς ἡμέρας) ἀφυστερήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας. ibid. stich. 2. παρελθέτω) παρελθάτω. v. 15. ἑτέροις) ἑτέρῳ. ibid. stich. 2. διαιρέσεις κλήρων) διαίρεσιν κλήρου. v. 16. ἀπότισον) ἀπάτισον. ibid. stich. 2. ἐν ᾅδῃ ζητῆσαι τρυφῆς) ἐν ᾅδου ζητῆσαι τρυφήν. v. 18. stich. 3. Οὕτως καὶ γενεὰ) καὶ deest. v. 21. Διανοούμενος) ὁ διανοούμενος. ibid. stich. 2. ἐννοηθήσεται) νοηθήσεται.

22. Ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς ἰχνευτὴς,
Καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς ἐνέδρευε.

23. Ὁ παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων αὐτῆς,
Καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροάσεται·

24. Ὁ καταλύων σύνεγγυς τοῦ οἴκου αὐτῆς,
τήσει Καὶ πήξει πάσσαλον ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς·

25. Στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ κατὰ χεῖρας αὐτῆς,
Καὶ καταλύσει ἐν καταλύματι ἀγαθῶν·

26. Καὶ στήσει τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν σκέπη αὐτῆς,
Καὶ ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς αὐλισθήσεται·

ἀπ' 27. Σκεπασθήσεται ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ καύματος,
Καὶ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς καταλύσει.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

Ὁ φοβούμενος Κύριον ποιήσει αὐτὸ,
Καὶ ὁ ἐγκρατὴς τοῦ νόμου
αὐτόν καταλήψεται αὐτήν.

2. Καὶ ὑπαντήσει αὐτῷ ὡς μήτηρ,
Καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξεται αὐτόν·

3. Ψωμιεῖ αὐτὸν ἄρτον συνέσεως,
Καὶ ὕδωρ σοφίας ποτιεῖ αὐτόν·

ηριθή- 4. Στηριχθήσεται ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐ μὴ κλιθῇ.
σεται
Καὶ ἐπ' αὐτῇ ἐφέξει καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ·

5. Καὶ ὑψώσει αὐτὸν παρὰ τοὺς πλησίον αὐτοῦ,
Καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ·

6. Εὐφροσύνην καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος εὑρήσει,
Καὶ ὄνομα αἰῶνος κατακληρονομήσει.

7. Οὐ μὴ καταλήψονται αὐτὴν ἄνθρωποι ἀσύνετοι,
Καὶ ἄνθρωποι ἁμαρτωλοὶ οὐ μὴ ἴδωσιν αὐτήν·

8. Μακρὰν ἐστιν ὑπερηφανίας,
Καὶ ἄνδρες ψεῦσται οὐ μὴ μνησθήσονται αὐτῆς.

9. Οὐχ ὡραῖος αἶνος ἐν στόματι ἁμαρτωλοῦ,
Ὅτι οὐ παρὰ Κυρίου ἀπεστάλη·

10. Ἐν γὰρ σοφίᾳ ῥηθήσεται αἶνος,
Καὶ ὁ Κύριος εὐοδώσει αὐτόν.

11. Μὴ εἴπῃς· ὅτι διὰ Κύριον ἀπέστην·
Ἃ γὰρ ἐμίσησεν, οὐ ποιήσεις.

12. Μὴ εἴπῃς· ὅτι αὐτός με ἐπλάνησεν·
Οὐ γὰρ χρείαν ἔχει ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ.

13. Πᾶν βδέλυγμα ἐμίσησεν ὁ Κύριος,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

14. Αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον,
Καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐν χειρὶ διαβουλίου αὐτοῦ·

v. 22. stich. 2. ὁδοῖς) εἰσόδοις. v. 24. stich. 2. πήσσει) πήξει. v. 26. Καὶ στήσει) θήσει. ibid. ἐν σκέπῃ) ἐν τῇ σκέπῃ. v. 27. ἀπ' αὐτῆς) ὑπ' αὐτῆς. CAP. XV. v. 1. stich. 2. αὐτὸν) αὐτήν. v. 2. ὑπαντήσει) ὑπαντήσεται. v. 3. stich. 2. ποτιεῖ) ποτίσει. v. 4. Στηριθήσεται) στηριχθήσεται. ibid. stich. 2. ἐπ' αὐτῇ) ἐπ' αὐτῆς. v. 5. stich. 2. τὸ στόμα) absque articulo. v. 6. εὑρήσει) desideratur. ibid stich. 2. αἰῶνος) αἰώνιον. v. 7. stich. 2. ἄνθρωποι ἁμ.) ἄνδρες ἁμαρτωλοί. v. 13. ὁ Κύριος) absque articulo.

15. Ἐὰν θέλῃς, συντηρήσεις ἐντολὰς,
καὶ πίστιν ποιῆσαι εὐδοκίας.
16. Παρέθηκέ σοι πῦρ καὶ ὕδωρ, οὗ ἐὰν θέλῃς ἐκτενεῖς τὴν χεῖρά σου·
17. Ἔναντι ἀνθρώπων ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος,
εὐδοκήσει Καὶ ὃ ἐὰν εὐδοκήσῃ, δοθήσεται αὐτῷ.
18. Ὅτι πολλὴ ἡ σοφία τοῦ Κυρίου·
Ἰσχυρὸς ἐν δυναστείᾳ, καὶ βλέπων τὰ πάντα·
19. Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν,
Καὶ αὐτὸς ἐπιγνώσεται πᾶν ἔργον
αὐτοῦ ἀνθρώπου.
20. Οὐκ ἐνετείλατο οὐδενὶ ἀσεβεῖν,
ἔδωσεν Καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄνεσιν οὐδενὶ ἁμαρτάνειν.

ΚΕΦ. Ις'. XVI.

ΜΗ ἐπιθύμει τέκνων πλῆθος ἀχρήστων,
Μηδὲ εὐφραίνου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν·
2. Ἐὰν πληθύνωσιν, μὴ εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς,
Εἰ μὴ ἔστι φόβος Κυρίου μετ' αὐτῶν.
3. Μὴ ἐμπιστεύσῃς τῇ ζωῇ αὐτῶν,
Καὶ μὴ ἔπεχε ἐπὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν·
Κρείσσων γὰρ εἷς δίκαιος ἢ χίλιοι,
Καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ·
4. Ἀπὸ γὰρ ἑνὸς συνετοῦ συνοικισθήσεται πόλις,
Φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθήσεται ἐν τάχει.
5. Πολλὰ τοιαῦτα ἑώρακα ἐν ὀφθαλμοῖς μου,
Καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκήκοεν τὸ οὖς μου. σου
6. Ἐν συναγωγῇ ἁμαρτωλῶν ἐκκαυθήσεται πῦρ,
Καὶ ἐν ἔθνει ἀπειθεῖ ἐξεκαύθη ὀργή.
7. Οὐκ ἐξιλάσατο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, ἐξιλᾶτο
Οἳ ἀπέστησαν ἐν τῇ ἰσχύι τῆς ἀφροσύνης αὐτῶν·
8. Οὐκ ἐφείσατο περὶ τῆς παροικίας Λὼτ, οὓς ἐβδελύξατο διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν·
9. Οὐκ ἠλέησεν ἔθνος ἀπωλείας,
Τοὺς ἐξηρμένους ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν·
10. Καὶ οὕτως ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν
Τοὺς ἐπισυναχθέντας ἐν σκληροκαρδίᾳ αὐτῶν.
11. Κἂν ᾖ εἷς σκληροτράχηλος ἐν λαῷ,
Θαυμαστὸν τοῦτο εἰ ἀθωωθήσεται·
Ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ,
Δυνάστης ἐξιλασμῶν καὶ ἐκχέων ὀργήν· Δυνασ.
12. Κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ, οὕτω καὶ πολὺς ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ·
Ἄνδρα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρίνει. κλίνι
13. Οὐκ ἐκφεύξεται ἐν ἁρπάγματι ἁμαρτωλός·
Καὶ οὐ μὴ καθυστερήσει ὑπομονὴ εὐσεβοῦς.

14. Πάσῃ

v. 17. stich. 2. εὐδοκήσει) εὐδοκήσῃ. v. 18. ἡ σοφία) absque articulo. v. 19. stich. 2. ἔργον αὐτοῦ) ἔργον ἀνθρώπου. v. 20. Οὐκ) καὶ οὐκ. ibid. stich. 2. ἔδωσεν) ἔδωκεν. CAP. XVI. v. 1. ἀχρήστων) ἀχρήστων. ibid. stich. 2. Μηδὲ) μή. v. 3. stich. 2. ἐπὶ τὸ πλῆθος) ἐπὶ τὸν τόπον. v. 5. stich. 2. τὸ οὖς σου) τὸ οὖς μου. v. 7. ἐξιλᾶτο) ἐξιλάσατο. v. 11. stich. 3. παρ' αὐτῷ) παρ' αὐτοῦ. ibid. stich. 4. Δυναστῶν) δυνάστης. v. 12. οὕτω) οὕτως. ibid. stich. 2. κλίνι pro κλείνει) κρίνει. v. 13. ἁρπάγματι) ἁρπάγμασιν. ibid. stich. 2. ὑπομονὴ) ὑπομονήν.

14. Πάσῃ ἐλεημοσύνῃ ποιήσει τόπον·
Ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ εὑρήσει.
15. Κύριος ἐσκλήρυνεν Φαραὼ μὴ εἰδέναι αὐτὸν,
Ὅπως ἂν γνωσθῇ ἐνεργήματα αὐτοῦ τῇ ὑπ᾽ οὐρανόν.
16. Πάσῃ τῇ κτίσει τὸ ἔλεος αὐτοῦ φανερὸν,
Καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ καὶ τὸ σκότος ἐμέρισεν τῷ ἀδάμαντι
17. Μὴ εἴπῃς· ὅτι παρὰ Κυρίου κρυβήσομαι, καὶ ἐξ ὕψους τίς μου μνησθήσεται;
Ἐν λαῷ πλείονι οὐ μὴ γνωσθῶ,
Τίς γὰρ ἡ ψυχή μου ἐν ἀμετρήτῳ κτίσει;
18. Ἰδοὺ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ,
Ἄβυσσος καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ σαλευθήσονται·
19. Ἅμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
Ἐν τῷ ἐπιβλέψαι εἰς αὐτὰ, τρόμῳ συσσείονται.
20. Καὶ ἐπ᾽ αὐτοῖς οὐ διανοηθήσεται καρδία,
Καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τίς ἐνθυμηθήσεται;
21. Καὶ καταιγὶς, ἣν οὐκ ὄψεται ἄνθρωπος,
αὐτῶν Τὰ δὲ πλείονα τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφοις.
22. Ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ,
Ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὰν γὰρ ἡ διαθήκη,
Καὶ ἐξέτασις ἁπάντων ἐν τελευτῇ

23. Ἐλαττονούμενος καρδίᾳ διανοεῖται μάταια, ταῦτα
Καὶ ἀνὴρ ἄφρων καὶ πλανώμενος διανοεῖται μωρά.
24. Ἄκουσόν μου τέκνον, καὶ μάθε ἐπιστήμην,
Καὶ ἐπὶ τῶν λόγων μου πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σου·
25. Ἐκφανῶ ἐν σταθμῷ παιδείαν,
Καὶ ἐν ἀκριβείᾳ ἀπαγγελῶ ἐπιστήμην αὐτοῦ.
26. Ἐν κρίσει Κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπ᾽ ἀρχῆς,
Καὶ ἀπὸ ποιήσεως αὐτῶν διέστειλε μερίδας αὐτῶν·
27. Ἐκόσμησεν εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
Καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν·
Οὔτε ἐκίνησαν, οὔτε ἐκοπίασαν, ἐπείνασαν
Καὶ οὐκ ἐξέλιπον ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν·
28. Ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐξέθλιψεν,
Καὶ ἕως αἰῶνος οὐκ ἀπειθήσουσι τοῦ ῥήματος αὐτοῦ.
29. Καὶ μετὰ ταῦτα Κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν,
Καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ·
30. Ψυχὴ παντὸς ζώου ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, Ψυχὴν
Καὶ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποστροφὴ αὐτῶν.

v. 17. παρὰ Κυρίου) ἀπὸ κυρίου. ibid. καὶ ἐξ) μὴ ἐξ. ibid. stich. 2. γνωσθῶ) μνησθῶ. v. 18. τοῦ οὐρανοῦ) adjicit τοῦ θεοῦ. ibid. stich. 2. ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ σαλευθήσονται) transposita. v. 21. stich. 2. αὐτῶν) αὐτοῦ. v. 23. Ἐλαττονούμενος) ἐλαττούμενος. v. 25. Ἐκφανῶ) ἐκφαίνω. ibid. stich. 2. ἀπαγγελῶ) ἀπαγγέλλω. v. 27. εἰς τὸν αἰῶνα) sine articulo. v. 28. ἐξέθλιψεν) ἔθλιψεν. v. 29. ἐπὶ τὴν γῆν) εἰς τὴν γῆν.

ΚΕΦ. ΙΖʹ. XVII.

Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς ἄνθρωπον,
Καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτήν·
2. Ἡμέρας ἀριθμοῦ καὶ καιρὸν ἔδωκεν αὐτοῖς,
Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν ἐπ' αὐτῆς.
3. Καθ' ἑαυτὸν ἐνέδυσεν αὐτοὺς ἰσχὺν, ἑαυτοὺς
Καὶ κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ ἐποίησεν αὐτούς·
4. Ἔθηκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάσης σαρκὸς,
Καὶ κατακυριεύειν θηρίων καὶ πετεινῶν ἐν ὁμοιώματι.
5. Ἔλαβον χρῆσιν τῶν πέντε τοῦ Κυρίου ἐνεργημάτων·
Ἕκτον δὲ νοῦν αὐτοῖς ἐδωρήσατο μερίζων,
Καὶ τὸν ἕβδομον λόγον ἑρμηνέα τῶν ἐνεργημάτων αὐτοῦ·
6. Διαβούλιον καὶ γλῶσσαν καὶ ὀφθαλμοὺς,
Ὦτα καὶ καρδίαν ἔδωκε διανοεῖσθαι αὐτοῖς·
7. Ἐπιστήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτοὺς,
Καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.
8. Καὶ ἔθηκε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν,
Δεῖξαι αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων αὐτοῦ·
9. Ἔδωκε δὲ αἰῶνος καυχᾶσθαι ἐπὶ τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ,
Ἵνα διηγῶνται τὰ ἔργα αὐτοῦ συνετοί.
10. Καὶ ὄνομα ἁγιασμοῦ αἰνέσουσιν ἐκλεκτοί,
Ἵνα διηγῶνται τὰ μεγαλεῖα τῶν ἔργων αὐτοῦ. διηγοῦνται
11. Προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπιστήμην,
Καὶ νόμον ζωῆς ἐκληροδότησεν αὐτοῖς· αὐτοὺς
12. Διαθήκην αἰώνιον ἔστησε μετ' αὐτῶν,
Καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς·
13. Μεγαλεῖον δόξης ἴδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν,
Καὶ δόξαν φωνῆς αὐτῶν ἤκουσε τὸ οὖς αὐτῶν·
14. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· προσέχετε ἀπὸ παντὸς ἀδίκου,
Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἑκάστῳ περὶ τοῦ πλησίον.
15. Αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ διαπαντὸς, αὐτοῦ
Οὐ κρυβήσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. αὐτῶν
16. Πᾶς δὲ ἄνθρωπος ἐκ νεότητος ἐπὶ τὰ πονηρὰ,
Καὶ οὐκ ἴσχυσαν τὰς καρδίας αὐτῶν ἀντὶ λιθίνων ποιῆσαι σαρκίνας.
17. Ἐν γὰρ μερισμῷ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς πάσης,
Ἑκάστῳ ἔθνει κατέστησεν ἡγούμενον,
Καὶ μερὶς Κυρίου Ἰσραήλ ἐστιν·
18. Ὃν πρωτόγονον ὄντα τιθηνεῖ παιδείᾳ,
Καὶ μερίζων φῶς ἀγαπήσεως, οὐκ ἀνίησιν αὐτόν.
19. Πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ, αὐτοῦ
Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδελεχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· αὐτῶν
20. Οὐκ ἐκρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ,
Καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἔναντι Κυρίου.

21. Κύριος

CAP. XVII. v. 3. stich. 2. εἰκόνα ἑαυτοῦ) εἰκόνα αὐτοῦ. v. 4. Ἔθηκε) καὶ ἔθηκε. v. 8. Καὶ ἔθηκε · καὶ deest. v. 10. stich. 2. διηγῶνται) διηγοῦνται. v. 11. stich. 2. αὐτοὺς) αὐτοῖς. v. 12. αἰώνιον) αἰῶνος. v. 15. ὁδοὶ αὐτοῦ) ὁδοὶ αὐτῶν. ibid. stich. 2. αὐτῶν) αὐτοῦ. v. 19. πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ) ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν. ibid. stich. 2. ὀφθαλμοὶ αὐτῶν) ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

21. Κύριος δὲ χρηστὸς ὢν, καὶ εἰδὼς τὸ πλάσμα αὐτοῦ,
Οὔτε ἀνῆκεν, οὔτε κατέλιπεν, φειδόμενος αὐτῶν.
22. Ἐλεημοσύνη γὰρ ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ᾽ αὐτοῦ,
Καὶ χάριν ἀνθρώπου ὡς κόρην συντηρήσει,
Μερίζων υἱοῖς αὐτοῦ καὶ θυγατράσι μετάνοιαν.
23. Μετὰ ταῦτα ἐξαναστήσεται καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς,
Καὶ τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν εἰς κε-
αὐτοῦ φαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει·
24. Πλὴν μετανοοῦσιν ἔδωκεν ἐπάνοδον,
Καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὑπομονήν.
25. Ἐπίστρεφε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀπόλειπε ἁμαρτίας·
Δεήθητι κατὰ πρόσωπον, καὶ σμίκρυνον πρόσκομμα·
26. Ἐπάναγε ἐπὶ ὕψιστον, καὶ ἀπόστρεφε ἀπὸ ἀδικίας,
(Αὐτὸς γὰρ ὁδηγήσει ἐκ σκότους εἰς φῶς ὑγιείας·)
Καὶ σφόδρα μίσησον βδέλυγμα.
27. Ὑψίστῳ τίς αἰνέσει ἐν ᾅδου,
Ἀντὶ ζώντων καὶ διδόντων ἀνθομολόγησιν;
28. Ἀπὸ νεκροῦ ὡς μηδὲ ὄντος ἀπόλλυται ἐξομολόγησις·
Ζῶν καὶ ὑγιὴς τῇ καρδίᾳ αἰνέσει τὸν Κύριον.
29. Ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
Καὶ ἐξιλασμὸς τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐπ᾽ αὐτὸν ὁσίως.

30. Οὐ γὰρ δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀνθρώποις·
Ὅτι οὐκ ἀθάνατος ὁ υἱὸς ἀνθρώπου.
31. Τί φωτεινότερον ἡλίου; καὶ τοῦτο ἐκλείπει·
Καὶ πονηρὸν ἐνθυμηθήσεται σάρξ καὶ αἷμα.
32. Δύναμιν ὕψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκέπτεται,
Καὶ ἄνθρωποι πάντες γῆ καὶ σποδός.

ΚΕΦ. ΙΗ΄. XVIII.

Ὁ Ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔκτισε τὰ πάντα κοινῇ.
Κύριος μόνος δικαιωθήσεται,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·
3. Ὁ οἰακίζων τὸν κόσμον ἐν σπιθαμῇ χειρὸς αὐτοῦ,
Καὶ πάντα ὑπακούει τῷ θελήματι αὐτοῦ·
Αὐτὸς γὰρ βασιλεὺς πάντων ἐν κράτει αὐτοῦ,
Διαστέλλων ἐν αὐτοῖς ἅγια ἀπὸ βεβήλων.
4. Οὐδενὶ ἐξεποίησεν ἐξαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτοῦ,
Καὶ τίς ἐξιχνεύσει τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ;
5. Κράτος μεγαλωσύνης αὐτοῦ τίς ἐξαριθμήσεται;
Καὶ τίς προσθήσει ἐκδιηγήσασθαι τὰ ἐλέη αὐτοῦ;
6. Οὐκ ἔστιν ἐλαττῶσαι οὐδὲ προσθεῖναι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ θαυμάσια τοῦ Κυρίου·
7. Ὅταν συντελέσει ἄνθρωπος, τότε ἄρχεται, ἔρχεται
Καὶ ὅταν παύσηται, τότε ἀποῤῥηθήσεται.

8. Τί

v. 23. stich. 2. κεφαλὴν αὐτοῦ) κεφαλὴν αὐτῶν. v. 27. stich. 2. Ἀντὶ ζώντων καὶ διδ.) ἀντὶ ζώντων καὶ ζώντων καὶ διδόντων. v. 30. stich. 2. ὁ υἱὸς) υἱός. v. 31. stich. 2. πονηρὸν) πονηρός. ibid. σάρξ) σάρκα. v. 32. stich. 2. Καὶ ἄνθρωποι) καὶ οἱ ἄνθρωποι. CAP. XVIII. v. 4. Οὐδενὶ) οὐθενί. ibid. stich. 2. ἐξιχνεύσει) ἐξιχνιάσει. v. 7. ἔρχεται) ἄρχεται. ibid. stich. 2. ἀποῤῥηθήσεται) ἀπορηθήσεται.

8. Τί ἄνθρωπος καὶ τί ἡ χρῆσις αὐτοῦ;
Τί τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ τί τὸ κακὸν αὐτοῦ;

9. Ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν·

10. Ὡς σταγὼν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου,
ὀλίγα Οὕτως χίλια ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος.

11. Διὰ τοῦτο ἐμακροθύμησε Κύριος ἐπ' αὐτοῖς,
Καὶ ἐξέχεεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

12. Ἴδε καὶ ἐπέγνω τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ὅτι πονηρά,
Διὰ τοῦτο ἐπλήθυνε τὸν ἐξιλασμὸν αὐτοῦ.

13. Ἔλεος ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἔλεος δὲ Κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα.
Ἐλέγχων καὶ παιδεύων καὶ διδάσκων,
Καὶ ἐπιστρέφων ὡς ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ·

ἐλεῶ 14. Τοὺς ἐκδεχομένους παιδείαν ἐλεεῖ,
Καὶ τοὺς κατασπεύδοντας ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

15. Τέκνον ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῷς μῶμον,
Καὶ ἐν πάσῃ δόσει λύπην λόγων.

16. Οὐχὶ καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος;
Οὕτως κρείσσων λόγος ἢ δόσις·

ἐχ 17. Οὐκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν;
Καὶ ἀμφότερα παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ.

18. Μωρὸς ἀχαρίστως ὀνειδιεῖ,
Καὶ δόσις βασκάνου ἐκτήκει ὀφθαλμούς.

19. Πρινὴ λαλῆσαι μάνθανε, καὶ πρὸ ἀῤῥωστίας θεραπεύου·

20. Πρὸ κρίσεως ἐξέταζε σεαυτόν,
Καὶ ἐν ὥρᾳ ἐπισκοπῆς εὑρήσεις ἱλασμόν·

21. Πρὶν ἀῤῥωστῆσαί σε ταπεινώθητι,
Καὶ ἐν καιρῷ ἁμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφήν.

22. Μὴ ἐμποδισθῇς τοῦ ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐκαίρως,
Καὶ μὴ μείνῃς ἕως θανάτου δικαιωθῆναι·

23. Πρὶν εὔξασθαι ἑτοίμασον σεαυτόν,
Καὶ μὴ γίνου ὡς ἄνθρωπος πειράζων τὸν Κύριον.

24. Μνήσθητι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς,
Καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῇ προσώπου·

25. Μνήσθητι (κατὰ) καιρὸν λιμοῦ ἐν ἡμέραις πλησμονῆς,
Πτωχείαν καὶ ἔνδειαν ἐν ἡμέραις πλούτου.

26. Ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας μεταβάλλει καιρός,
Καὶ πάντα ἐστὶ ταχινὰ ἔναντι Κυρίου.

27. Ἄνθρωπος σοφὸς ἐν παντὶ εὐλαβηθήσεται,
Καὶ ἐν ἡμέραις ἁμαρτιῶν προσέξει ἀπὸ πλημμελείας·
Καὶ ἄφρων οὐ συντηρήσει καιρόν.

28. Πᾶς συνετὸς ἔγνω σοφίαν, καὶ τῷ εὑρόντι αὐτὴν δώσει ἐξομολόγησιν.

29. Συνετοὶ ἐν λόγοις καὶ αὐτοὶ ἐσοφίσαντο,

Καὶ

v. 14. ἐλεῶ) ἐλεεῖ. v. 17. ἐχ ἰδὲ) οὐκ ἰδού. v. 20. ſtich. 2. ἱλασμὸν) ἐξιλασμόν. v. 25. (κατὰ) deeſt. ibid. ἐν ἡμέραις) ἐν καιρῷ. v. 27. ſtich. 2. ἐν ἡμ.) καὶ ἐν ἡμέραις.

Καὶ ἀνώμβρησαν παροιμίας ἀκριβεῖς.
Ἐγκράτεια ψυχῆς.
30. Ὀπίσω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου,
Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέξεών σου (μὴ) κωλύου·
εὐδοκήσεις 31. Ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας,
Ποιήσεις Ποιήσει σε ἐπίχαρμα τῶν ἐχθρῶν σου.
32. Μὴ εὐφραίνου ἐπὶ πολλῇ τρυφῇ,
μὴ Μηδὲ προσδεηθῇς συμβολῆς αὐτῆς·
33. Μὴ γίνου πτωχὸς συμβολοκοπῶν ἐκ δανεισμοῦ,
Καὶ οὐδέν σοί ἐστιν ἐν μαρσίππῳ·
Ἔσῃ γὰρ ἐπίβουλος τῆς ἰδίας ζωῆς λαλητός.

ΚΕΦ. ΙΘ'. XIX.

Ἐργάτης μέθυσος οὐ πλουτισθήσεται·
Καὶ ὁ ἐξουθενῶν τὰ ὀλίγα, κατὰ μικρὸν πεσεῖται.
2. Οἶνος καὶ γυναῖκες ἀποστήσουσι συνετοὺς,
Καὶ ὁ κολλώμενος πόρναις τολμηρότερος ἔσται·
Σήπη 3. Σῆψις καὶ σκώληκες κληρονομήσουσιν αὐτὸν,
Καὶ ψυχὴ τολμηρὰ ἐξαρθήσεται ἐν παραδειγματισμῷ μείζονι.
4. Ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων κοῦφος καρδίᾳ·
Καὶ ὁ ἁμαρτάνων εἰς ψυχὴν αὐτοῦ, πλημμελήσει.
5. Ὁ εὐφραινόμενος καρδίᾳ, ἐπὶ κακοεξίᾳ καταγνωσθήσεται·
Ὁ δὲ ἀντοφθαλμῶν ἡδονῇ, στεφανοῖ τὴν ζωὴν αὐτοῦ.
6. Ὁ ἐγκρατευόμενος γλώσσῃ, ἀμάχως συμβιώσεται·
Καὶ ὁ μισῶν λαλιὰν ἐλαττονοῦται κακίᾳ. καρδίᾳ
7. Μηδέποτε δευτερώσῃς λόγον,
Καὶ οὐθέν σοι οὐ μὴ ἐλαττονηθῇ.
8. Ἐν φίλῳ καὶ ἐν ἐχθρῷ μὴ διηγοῦ βίον ἀλλότριον,
Καὶ εἰ μὴ ἐστί σοι ἁμαρτία, μὴ ἀποκάλυπτε·
9. Ἀκήκοε γάρ σου καὶ ἐφυλάξατό σε,
Καὶ ἐν καιρῷ μισήσει σε. μασήσει
10. Ἀκήκοας λόγον, συναποθανέτω σοι·
Θάρσει, οὐ μή σε ῥήξει.
11. Ἀπὸ προσώπου λόγου ὠδινήσει μωρὸς,
Ὡς ἀπὸ προσώπου βρέφους ἡ τίκτουσα·
12. Βέλος πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκὸς,
Οὕτως λόγος ἐν κοιλίᾳ μωροῦ.
13. Ἔλεγξον φίλον μήποτε οὐκ ἐποίησεν,
Καὶ εἴ τι ἐποίησε, μήποτε προσθῇ·
14. Ἔλεγξον τὸν φίλον, μήποτε οὐκ εἶπε,
Καὶ εἰ εἴρηκεν, ἵνα μὴ δευτερώσῃ· ἢ
15. Ἔλεγξον φίλον, πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολὴ,
Καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίστευε.
16. Ἔστιν ὀλισθαίνων λόγῳ, καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς· καὶ τίς οὐχ ἥμαρτεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ; ὀλισθανών
17. Ἔλεγξον τὸν πλησίον σου πρὶν ἢ ἀπειλῆσαι,
Καὶ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίστου γενόμενος ἀμηνής.

v. 30. ftich. 2. (μὴ) deeft. v. 31. εὐδοκήσεις) χορηγήσῃς. ibid. ftich. 2. Ποιήσεις) ποιήσει σε. v. 32. ftich. 2. in *Rom.* μὴ δὲ προσδεηθῇς συμβολῇ αὐτῆς. v. 33. ftich 2. μαρσίππῳ) μαρσυππείῳ. CAP. XIX. v. 3. Σήπη) σῆτες. v. 6. ftich. 2. καρδίᾳ) κακίᾳ. v. 7. ftich. 2. ἐλαττονηθῇ) ἠλαττονηθῇ. v. 8. καὶ ἐχθρῷ) καὶ ἐν ἐχθρῷ. v. 9. ftich. 2. μασήσει) μισήσει. v. 13. ftich. 2. & v. 14. ftich. 1. Suplementa minori charactere expreffa habet *Edit. Rom.* v. 14. ftich. 2. Καὶ ἢ) καὶ εἰ. v. 16. ὀλισθανὼν) ὀλισθαίνων. ibid. ἥμαρτεν) ἡμάρτησεν.

18. Φόβος Κυρίου ἀρχὴ προσλήψεως·
Σοφία δὲ παρ' αὐτοῦ ἀγάπησιν περιποιεῖ.

19. Γνῶσις ἐντολῶν Κυρίου παιδεία ζωῆς·
Οἱ δὲ ποιοῦντες τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ, ἀθανασίας δένδρον καρποῦνται.

20. Πᾶσα σοφία φόβος Κυρίου,
Καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ ποίησις νόμου
καὶ γνῶσις τῆς παντοκρατορίας αὐτοῦ.

21. Οἰκέτης λέγων τῷ δεσπότῃ· ὡς ἀρέσκει, οὐ ποιήσω,
Ἐὰν μετὰ ταῦτα ποιήσῃ, παροργίζει τὸν τρέφοντα αὐτόν.

22. (Καὶ) οὐκ ἔστι σοφία πονηρίας ἐπιστήμη,
Καὶ οὐκ ἔστι βουλὴ ἁμαρτωλῶν φρόνησις·

πονηρία 23. Ἔστι πανουργία, καὶ αὕτη βδέλυγμα,
Καὶ ἔστιν ἄφρων ἐλαττούμενος σοφίᾳ.

24. Κρείττων ἡττώμενος ἐν συνέσει ἔμφοβος,
Ἢ περισσεύων ἐν συνέσει καὶ παραβαίνων νόμον ὑψίστου.

25. Ἔστι πανουργία ἀκριβὴς, καὶ αὕτη ἄδικος,
Καὶ ἔστι διαστρέφων χάριν τοῦ ἐκφᾶναι κρίμα·
Καὶ ἔστι δικαιῶν κρίσει σοφός.

26. Ἔστι πονηρευόμενος συγκεκυφὼς μελανίᾳ,
Καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ πλήρης δόλου·

ἑτεροκωφῶν 27. Συγκύφων πρόσωπον καὶ ἐθελοκωφῶν,
Ὅπου οὐκ ἐπεγνώσθη, προφθάσει σε·

28. Καὶ ἐὰν ὑπὸ ἐλαττώματος ἰσχύος κωλυθῇ ἁμαρτεῖν,
Ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, κακοποιήσει σε.

29. Ἀπὸ ὁράσεως ἐπιγνωσθήσεται ἀνὴρ,
Καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπιγνωσθήσεται νοήμων,

30. Στολισμὸς ἀνδρὸς καὶ γέλως ὀδόντων
Καὶ βήματα ἀνθρώπου ἀναγγέλλει τὰ περὶ * αὐτοῦ, ἀναγγελεῖ
* ἐμοῦ

ΚΕΦ. Κ'. XX.

Ἔστιν ἔλεγχος ὃς οὐκ ἔστιν ὡραῖος·
Καὶ ἔστι σιωπῶν, καὶ αὐτὸς φρόνιμος.

2. Ὡς καλὸν ἐλέγξαι ἢ θυμοῦσθαι κρυπτῶς·
Καὶ ὁ ἀνθομολογούμενος ἀπὸ ἐλαττώσεως κωλυθήσεται.

3. Ὡς καλὸν ἐλεγχθέντα φανερῶσαι μετάνοιαν·
Οὕτως γὰρ φεύξει ἑκούσιον ἁμάρτημα.

4. Ἐπιθυμία εὐνούχου ἀποπαρθενῶσαι νεάνιδα·
Οὕτως ὁ ποιῶν ἐν βίᾳ κρίματα.

5. Ἔστι σιωπῶν εὑρισκόμενος σοφὸς,
Καὶ ἔστι μισητὸς ἀπὸ πολλῆς λαλιᾶς.

6. Ἔστι σιωπῶν, οὐ γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν·
Καὶ ἔστι σιωπῶν, εἰδὼς καιρόν.

7. Ἄνθρωπος σοφὸς σιγήσει ἕως καιροῦ·
Ὁ δὲ λαπιστὴς καὶ ἄφρων ὑπερβήσεται καιρόν. ἀφιὼν

8. Ὁ πλεονάζων λόγῳ βδελυχθήσεται, λόγον
Καὶ ὁ ἐξουσιαζόμενος μισηθήσεται.

9. Ἔστιν εὐοδία ἐν κακοῖς ἀνδρὶ, εὐωδίας
Καὶ ἔστιν εὕρεμα εἰς ἐλάττωσιν.

10. Ἔστι

v. 22. οὐκ ἔστιν βουλὴ) οὐκ ἔστιν ὅπου βουλή. v. 24. stich. 2. ἐν συνέσει) ἐν φρονήσει. v. 28. stich. 2. κακοποιήσει σε) σε abest. v. 30. stich. 2. ἀναγγελεῖ τὰ περὶ ἐμοῦ) ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτοῦ. CAP. XX. v. 2. ab hoc versu *Edit. Rom.* incipit 20. Caput. v. 7. stich. 2. ἀφιὼν) ἄφρων. v. 8. λόγον) λόγῳ. ibid. stich. 2. ἐξουσιαζόμενος) ἐνεξουσιαζόμενος. v. 9. εὐωδία) εὐοδία.

10. Ἔςι δόσις ἣ ȣ̓ λυσιτελήσει σοι,
Καὶ ἔςι δόσις ἧς τὸ ἀνταπόδομα διπλȣ̃ν.

11. Ἔςιν ἐλάτ]ων ἕνεκεν δόξης,
Καὶ ἔςιν ὃς ἀπὸ ταπεινώσεως ἦρε κεφαλήν.

12. Ἔςιν ὁ ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγȣ,
Καὶ ἀποτιννύων αὐτὰ ἑπ]απλάσιον.

13. Ὁ σοφὸς ἐν λόγοις ἑαυτὸν προσφιλῆ ποιήσει·
Χάριτες δὲ μωρῶν ἐκχυθήσονται.

14. Δόσις ἄφρονος ȣ̓ λυσιτελήσει σοι λαβόντι,
(Ὁμοίως δὲ καὶ βασκάνȣ δι' ἀνάγκην αὐτȣ̃·
Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτȣ̃ ἀνθ' ἑνὸς εἰς τὸ λαβεῖν πολλοί·

15. Ὀλίγα δώσει καὶ πολλὰ ὀνειδίσει,
Καὶ ἀνοίξει τὸ ςόμα αὐτȣ̃ ὡς κῆρυξ·
ἀποτίσει Σήμερον δανειεῖ, καὶ αὔριον ἀπαιτήσει·
Μισητὸς ἄνθρωπος ὁ τοιȣ̃τος Κυρίῳ καὶ ἀνθρώποις.

16. Μωρὸς ἐρεῖ· ȣ̓χ ὑπάρχει μοι φίλος,
Καὶ ȣ̓κ ἔςι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς μȣ·
Οἱ ἔσθοντες τὸν ἄρτον μȣ, φαῦλοι γλώσσῃ.

17. Ποσάκις καὶ ὅσοι καταγελάσονται αὐτȣ̃;
Οὔτε γὰρ τὸ ἔχειν ἐν ὀρθῇ αἰθήσει εἴληφεν,
Καὶ τὸ μὴ ἔχειν ὁμοίως ἀδιάφορον αὐτῷ.)

18. Ὀλίσθημα ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης·
Οὕτως πλῶσις κακῶν κατὰ σπουδὴν ἥξει.

19. Ἄνθρωπος ἄχαρις, μῦθος ἄκαιρος·
Ἐν ςόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.

20. Ἀπὸ ςόματος μωρȣ̃ ἀποδοκιμασθήσεται παραβολή·
Οὐ γὰρ μὴ εἴπῃ αὐτὴν ἐν καιρῷ αὐτῆς.

21. Ἔςι κωλυόμενος ἁμαρτάνειν ἀπὸ ἐνδείας·
Καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτȣ̃ ȣ̓ κατανυγήσεται.

22. Ἔςιν ἀπολλύων τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ δι' αἰσχύνην,
Καὶ ἀπὸ ἄφρονος προσώπȣ ἀπολεῖ αὐτήν. ἀπολύει

23. Ἔςι χάριν αἰσχύνης ἐπαγγελλόμενος φίλῳ,
Καὶ ἐκλήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν.

24. Μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ ψεῦδος·
Ἐν ςόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.

25. Αἱρετὸν κλέπ]ης ἢ ὁ ἐνδελεχίζων ψεύδει·
Ἀμφότεροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσιν.

26. Ἦθος ἀνθρώπȣ ψευδȣ̃ς ἀτιμία, ψεῦδος
Καὶ ἡ αἰσχύνη αὐτȣ̃ μετ' αὐτȣ̃ ἐνδελεχῶς.

Λόγοι παραβολῶν.

27. Ὁ σοφὸς ἐν λόγοις προάξει ἑαυτὸν, προσάξει
Καὶ ἄνθρωπος φρόνιμος ἀρέσει μεγιςᾶσιν.

28. Ὁ ἐργαζόμενος γῆν ἀνυψώσει θημωνίαν αὐτȣ̃·
Καὶ ὁ ἀρέσκων μεγιςᾶσιν ἐξιλάσεται ἀδικίας.

v. 11. ἐλάτ]ων) ἐλάτ]ωσις. v. 12. ὁ ἀγοράζων) absque articulo. v. 13. ἐν λόγοις) ἐν λόγῳ. v. 15. ſtich. 3. ἀποτίσει) ἀπαιτήσει. v. 16. ὑπάρχει) addit μοι. v. 22. ſtich. 2. ἀπολύει) ἀπολεῖ. v. 25. κλέπ]ης) addit ἢ ὁ. v. 26. ψεῦδος) ψευδȣ̃ς. v. 27. προσάξει) προάξει. v. 28. ſtich. 2. ἀδικίας) ἀδικίαν.

29. Ξένια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν,
Καὶ ὡς φιμὸς ἐν στόματι ἀποτρέπει ἐλεγμούς.
30. Σοφία κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανὴς,
Τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;
31. Κρείττων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ,
Ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.
32. Κρείσσων ὑπομονὴ ἀπαραίτητος ἐν ζητήσει Κυρίου,
Ἢ ἀδέσποτος τροχηλάτης τῆς ἰδίας ζωῆς.

ΚΕΦ. ΚΑ'. XXI.

Τέκνον ἥμαρτες, μὴ προσθῇς μηκέτι,
Καὶ περὶ τῶν προτέρων σου δεήθητι.
2. Ὡς ἀπὸ προσώπου ὄφεως, φεῦγε ἀπὸ ἁμαρτίας·
Ἐὰν γὰρ προσέλθῃς, δήξεταί σε·
Ὀδόντες λέοντος οἱ ὀδόντες αὐτῆς,
Ἀναιροῦντες ψυχὰς ἀνθρώπων.
3. Ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία,
καὶ τῇ πληγῇ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἴασις.
4. Καταπληγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον·
Οὕτως οἶκος ὑπερηφάνων ἐρημωθήσεται.
5. Δέησις πτωχοῦ ἐκ στόματος ἕως ὠτίων αὐτοῦ,
Καὶ τὸ κρίμα αὐτοῦ κατὰ σπουδὴν ἔρχεται.
6. Μισῶν ἔλεγχον, ἐν ἴχνει ἁμαρτωλοῦ·
καὶ ὁ φοβούμενος Κύριον ἐπιστρέψει ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ. τὸν Θεὸν ἐν καρδίᾳ
7. Γνωστὸς μακρόθεν ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσῃ·
Ὁ δὲ νοήμων οἶδεν ἐν τῷ ὀλισθαίνειν αὐτόν. ὀλισθανεῖν
8. Ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρήμασιν ἀλλοτρίοις,
Ὡς συνάγων τοὺς λίθους αὐτοῦ εἰς χειμῶνα.
9. Στυππεῖον συνηγμένον συναγωγὴ ἀνόμων, εἰσαγωγὴ
Καὶ ἡ συντέλεια αὐτῶν φλὸξ πυρός.
10. Ὁδὸς ἁμαρτωλῶν ὡμαλισμένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτῆς βόθρος ᾅδου.
11. Ὁ φυλάσσων νόμον Κυρίου, κατακρατεῖ τοῦ ἐννοήματος αὐτοῦ·
Καὶ συντέλεια τοῦ φόβου Κυρίου σοφία.
12. Οὐ παιδευθήσεται ὃς οὐκ ἔστι πανοῦργος·
Ἔστι δὲ πανουργία πληθύνουσα πικρίαν. παιδείαν
13. Γνῶσις σοφοῦ ὡς κατακλυσμὸς πληθυνθήσεται,
Καὶ ἡ βουλὴ αὐτοῦ ὡς πηγὴ ἁγνὴ ζωῆς:
14. Ἔγκατα μωροῦ ὡς ἀγγεῖον συντετριμμένον,
Καὶ πᾶσαν γνῶσιν οὐ κρατήσει ἐν ζωῇ αὐτοῦ.
15. Λόγον σοφὸν ἐὰν ἀκούσῃ ἐπιστήμων, αἰνέσει αὐτὸν, καὶ ἐπ' αὐτὸν προσθήσει·
Ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν, καὶ ἀπήρεσεν αὐτῷ,

Καὶ

v. 31. Κρείττων) κρείσσων. CAP. XXI. v. 3. καὶ τῇ πλ.) καὶ deest. v. 4. stich. 2. ὑπερηφάνων) ὑπερηφάνου. v. 6. ἔλεγχον) ἐλεγμόν. ibid. τὸν Θεὸν) κύριον. v. 7. stich. 2. ὀλισθανεῖν) ὀλισθαίνειν. v. 8. stich. 2. Ὡς συνάγων τοὺς λ. αὐτοῦ) ὡς ὁ συνάγων αὐτοῦ τοὺς λίθους. v. 9. εἰσαγωγὴ) συναγωγή. v. 10. ἐπ' ἐσχάτων) ἐπ' ἐσχάτῳ. v. 12. stich. 2. Ἔστι δὲ) δὲ abest. ibid. παιδείαν) πικρίαν. v. 15. stich. 3. τῶν ὤτων) τοῦ νώτου.

τῶν ὤ- Καὶ ἀπέστρεψεν αὐτὸν ὀπίσω τοῦ νώτου
των αὐτοῦ.
16. Ἐξήγησις μωροῦ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον·
ἐπὶ δὲ χείλους συνετοῦ εὑρεθήσε-
ται χάρις.
17. Στόμα φρονίμου ζητηθήσεται ἐν ἐκ-
κλησίᾳ,
Καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ διανοηθήσονται
ἐν καρδίᾳ.
18. Ὡς οἶκος ἠφανισμένος οὕτως μωρῷ
σοφία,
Καὶ γνῶσις ἀσυνέτου ἀδιεξέταστοι
λόγοι.
ἀνομίας 19. Πέδαι ἐν ποσὶν ἀνοήτοις παιδεία, καὶ ὡς
τοῦ παι- χειροπέδαι ἐπὶ χειρὸς δεξιᾶς.
δίου 20. Μωρὸς ἐν γέλωτι ἀνυψοῖ τὴν φω-
νὴν αὐτοῦ·
Ἀνὴρ δὲ πανοῦργος μόλις ἡσυχῇ μει-
διάσει.
21. Ὡς κόσμος χρυσοῦς φρονίμῳ παιδεία,
Καὶ ὡς χλιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ.
22. Ποὺς μωροῦ ταχὺς εἰς οἰκίαν,
Ἄνθρωπος δὲ πολύπειρος αἰσχυνθή-
σεται ἀπὸ προσώπου.
23. Ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύπτει εἰς
οἰκίαν·
Ἀνὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στήσεται.
24. Ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι
παρὰ θύραν·
ἀτιμίαν Ὁ δὲ φρόνιμος βαρυνθήσεται ἀτιμίᾳ.
ἀλλοτρίων 25. Χείλη πολυλάλων τὰ ἐκ αὐτῶν διηγήσονται
ἐν τούτοις Λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζυγῷ σταθή-
βαρυν- σονται.
θήσεται 26. Ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν,
Ἐν καρδίᾳ δὲ φρονίμων στόμα αὐτῶν.
27. Ἐν τῷ καταρᾶσθαι ἀσεβῆ τὸν
Σατανᾶν,
Αὐτὸς καταρᾶται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
28. Μολύνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυ-
ρίζων,
Καὶ ἐν παροικήσει μισηθήσεται.

ΚΕΦ. ΚΒ'. XXII.

Λίθῳ ἠρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀκνη-
ρὸς,
Καὶ πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτι-
μίᾳ αὐτοῦ·
2. Βολβίτῳ κοπρίῳ συνεβλήθη ὀκνηρὸς,
Πᾶς ὁ ἀναιρούμενος αὐτὸν ἐκτινάξει
χεῖρα.
3. Αἰσχύνη πατρὸς ἐν γεννήσει ἀπαι-
δεύτου,
Θυγάτηρ δὲ ἐπ' ἐλαττώσει γίνεται.
4. Θυγάτηρ φρονίμη κληρονομήσει ἄν-
δρα αὐτῆς,
Καὶ ἡ καταισχύνουσα, εἰς λύπην γεν-
νήσαντος·
5. Πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει ἡ
θρασεῖα,
Καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀτιμασθήσεται.
6. Μουσικὰ ἐν πένθει, ἄκαιρος διήγη-
σις· μάστιγες δὲ καὶ παιδεία ἐν
παντὶ καιρῷ σοφίας.
7. Συγκολλῶν ὄστρακον ὁ διδάσκων μωρὸν,
Εἰς αἴσθησιν ἄγων τὴν γῆν·
Καὶ τὸν ἀπηλπισμένον εἰς σύνεσιν ὀξύνων,
Ἐξεγείρων καθεύδοντα ἐκ βαθίου βαθέως
ὕπνου·

v. 16. εὑρεθήσεται) addit χάρις. v. 17. stich. 2. διανοηθήσονται) διανοηθήσεται. v. 19. ἀνομίας τοῦ παιδίου) ἀνοήτοις παιδεία. v. 20. τὴν φωνὴν) absque articulo. v. 21. χρυσοῦς) χρυσοῦ. v. 24. stich. 2. ἀτιμίαν) ἀτιμίᾳ. v. 26. stich. 2. φρονίμων) σοφῶν. v. 27. καταράσασθαι) καταρᾶσθαι. ibid. stich. 2. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ) τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. CAP. XXII. v. 2. κοπρίῳ) κοπρίων. v. 6. μάστιγες δὲ καὶ) δὲ abest. v. 7. stich. 4. βαθέως) βαθίου.

8. Διηγούμενος νυστάζοντι ὁ διηγούμενος μωρῷ,
Καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἐρεῖ, τί ἐστιν;
9. Τέκνα ἐν ἀγαθῇ ζωῇ τὴν τροφὴν ἔχοντα,
Τῶν ἰδίων γεννητόρων κρύψουσι δυσγένειαν·
10. Τέκνα ἐν καταφρονήσει καὶ ἀπαιδευσίᾳ γεγαυριωμένα,
Συγγενείας ἑαυτῶν μολύνουσι τὴν εὐγένειαν.
11. Ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλειπε γὰρ φῶς· καὶ ἐπὶ μωρῷ κλαῦσον, ἐξέλειπε γὰρ σύνεσιν·
ἴδιον Ἥδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ, ὅτι ἀνεπαύσατο·
Τοῦ γὰρ μωροῦ ὑπὲρ θάνατον ζωὴ πονηρά.
12. Πένθος νεκροῦ ἑπτὰ ἡμέραι,
Μωροῦ δὲ καὶ ἀσεβοῦς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτῶν.
13. Μετὰ ἄφρονος μὴ πληθύνῃς λόγον,
Καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορεύου,
Ἀναισθητῶν γὰρ ἐξουδενώσει σε τὰ πάντα·
Φύλαξαι ἀπ᾽ αὐτοῦ ἵνα μὴ κόπον ἔχῃς,
Καὶ οὐ μὴ μολυνθῇς ἐν τῷ ἐντινάγματι αὐτοῦ·
Ἔκκλινον ἀπ᾽ αὐτοῦ καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν,
κηδιάσης Καὶ οὐ μὴ ἀκηδιάσῃς ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτοῦ.
14. Ὑπὲρ μόλιβον τί βαρυνθήσεται;
Καὶ τί αὐτῷ ὄνομα, ἀλλ᾽ ἢ μωρός;
15. Ἄμμον καὶ ἅλα καὶ βῶλον σιδήρου εὔκοπον ὑπενεγκεῖν,
Ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον.
16. Ἱμάντωσις ξυλίνη εἰς οἰκοδομὴν ἐνδεδεμένη,
Ἐν συσσεισμῷ οὐ διαλυθήσεται·
Οὕτως καρδία ἐστηριγμένη ἐπὶ διανοήματος βουλῆς,
Ἐν παντὶ καιρῷ φόβου οὐ δειλιάσει·
17. Καρδία ἡδρασμένη ἐπὶ διανοίᾳ συνέσεως,
Ὡς κόσμος ψαμμωτὸς ἐπὶ τοίχου ξυστοῦ.
18. Χάρακες ἐπὶ μετεώρου κείμενοι Χάλικες
Κατέναντι ἀνέμου οὐ μὴ ὑπομενοῦσιν·
Οὕτως καρδία δειλὴ ἐπὶ διανοήματος μωροῦ
Κατέναντι παντὸς φόβου οὐ μὴ ὑπομείνῃ.
19. Ὁ νύσσων ὀφθαλμοὺς κατάξει δάκρυα· καὶ ὁ νύσσων καρδίαν ἐκφαίνει αἴσθησιν.
20. Βάλλων λίθον ἐπὶ πετεινά, ἀποσοβεῖ αὐτά· καὶ ὁ ὀνειδίζων φίλον διαλύσει φιλίαν.
21. Ἐπὶ φίλον ἐὰν σπάσῃς ῥομφαίαν,
Μὴ ἀπελπίσῃς, ἔστι γὰρ ἐπάνοδος·
22. Ἐπὶ φίλον ἐὰν ἀνοίξῃς στόμα,
Μὴ εὐλαβηθῇς, ἔστι γὰρ διαλλαγή·
Πλὴν ὀνειδισμοῦ καὶ ὑπερηφανίας
Καὶ μυστηρίου ἀποκαλύψεως καὶ πληγῆς δολίας,
Ἐν τούτοις ἀποφεύξεται πᾶς ὁ φίλος.
23. Πίστιν κτῆσαι ἐν πτωχείᾳ μετὰ τοῦ πλησίον,

Ἵνα

V. 11. κλαῦσον, ἐξέλειπε γὰρ φῶς καὶ) κλαῦσον φῶς, καί. ibid. ἐξέλ. γὰρ σύνεσιν) ἐξέλιπε γὰρ σύνεσις. ibid. ſtich. 2. ἴδιον) ἥδιον. ibid. ſtich. 3. Τοῦ γάρ) τοῦ δέ. ibid. ζωή) ἡ ζωή. V. 12. ſtich. 2. ζωῆς αὐτῶν) ζωῆς αὐτοῦ. V. 13. ſtich. 5. ἐντινάγματι) ἐντιναγμῷ. ibid. ſtich. 7. κηδιάσῃς) ἀκηδιάσῃς. V. 14. μόλιβον) μόλυβδον. V. 16. εἰς οἰκοδ. ἐνδεδεμένη) transpoſita. V. 17. ἐπὶ διανοίᾳ) ἐπὶ διανοίας. V. 18. Χάλικες) χάρακες. ibid. ſtich. 2. ὑπομενοῦσιν) ὑπομείνωσιν. V. 19. ὀφθαλμούς) ὀφθαλμόν. V. 22. ſtich. 5. ὁ φίλος) φίλος.

ἐπὶ "Ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ὁμοῦ εὐφρανθῇς σύ·
Ἐν καιρῷ θλίψεως διάμενε αὐτῷ,
"Ἵνα ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομήσῃς·
Οὐ καταφρονητέον γὰρ ἀεὶ τῆς περιγραφῆς,
Οὐδὲ θαυμαστὸς πλούσιος νοῦν οὐκ ἔχων.
24. Πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνου καὶ καπνός·
Οὕτως πρὸ αἱμάτων λοιδορίαι.
25. Φίλον σκεπάσαι οὐκ αἰσχυνθήσομαι,
Καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ·
26. Καὶ εἰ κακά μοι συμβέβηκεν δι' αὐτὸν,
Πᾶς ἀκούων φυλάξεται ἀπ' αὐτοῦ.
27. Τίς δώσει ἐπὶ στόματί μου φυλακὴν,
Καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων μου σφραγίδα πανοῦργον;
"Ἵνα μὴ πέσω ἀπ' αὐτῆς,
Καὶ ἡ γλῶσσά μου μὴ ἀπολέσῃ με.

ΚΕΦ. ΚΓʹ. XXIII.

Κύριε πάτερ καὶ Θεὲ ζωῆς μου,
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἐν βουλῇ αὐτῶν,
Καὶ μὴ ἀφῇς με πεσεῖν ἐν αὐτοῖς ἐν παραδειγματισμῷ.
ἐπιστήση 2. Τίς ἐπιστήσει ἐπὶ τοῦ διανοήματός μου μάστιγας,
παιδείας Καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου παιδείαν σοφίας;
"Ἵνα ἐπὶ τοῖς ἀγνοήμασί μου μὴ φείσωνται,
Καὶ οὐ μὴ παρῇ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν·
3. "Ὅπως μὴ πληθυνθῶσιν αἱ ἄγνοιαί μου,
Καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου πλεονάσουσιν εἰς συντριβὴν,
Καὶ πεσοῦμαι ἔναντι τῶν ὑπεναντίων,
Καὶ ἐπιχαρεῖταί μοι ὁ ἐχθρός μου,
"Ὧν μακρὰν ἐστιν ἡ ἐλπὶς τοῦ ἐλέους σου.
4. Κύριε πάτερ καὶ Θεὲ ζωῆς μου,
Μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῷς μοι,
Καὶ γιγαντώδη ψυχὴν ἀπόστρεψον διαπαντὸς ἀπὸ τῶν δούλων σου.
5. Ἐλπίδας κενὰς καὶ ἐπιθυμίας ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπιθυμίαν
Καὶ κρατήσεις τὸν θέλοντά σοι δουλεύειν διαπαντός·
6. Κοιλίας ὄρεξις καὶ συνουσιασμὸς μὴ καταλαβέτωσάν με,
Καὶ ψυχῇ ἀναιδεῖ μὴ παραδῷς με.

Παιδεία στόματος.

7. Παιδείαν στόματος ἀκούσατε τέκνα,
Καὶ ὁ φυλάσσων οὐ μὴ ἁλῷ·
Ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ 8. καταλειφθήσεται
Ἁμαρτωλὸς, καὶ λοίδορος καὶ ὑπερήφανος σκανδαλισθήσονται ἐν αὐτοῖς.
9. "Ὅρκῳ μὴ ἐθίσῃς τὸ στόμα σου.
Καὶ ὀνομασίᾳ τοῦ ὑψίστου μὴ συνεθισθῇς·
10. "Ὥσπερ γὰρ οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς

Ἀπὸ

v. 23. stich. 2. in *Rom.* Ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ὁμοῦ πλησθῇς. v. 26. συμβέβηκεν) συμβῇ. ibid. stich. 2. Πᾶς ἀκούων) πᾶς ὁ ἀκούων. v. 27 δώσει ἐπὶ στόματί μου) δώσει μοι ἐπὶ στόμα μου. ibid. stich. 2. πανοῦργον) πανοῦργον. CAP. XXIII. v. 1. καὶ Θεὲ) καὶ δέσποτα. ibid. stich. 3. Καὶ μὴ) καὶ deest. v. 2. ἐπιστήσῃ) ἐπιστήσει. ibid. stich. 2. παιδείας) παιδείαν. ibid. stich. 3. φείσωνται) φείσονται. v. 3. πληθυνθῶσιν) πληθύνωσιν. v. 6. stich. 3. *Rom.* addit ad hunc versum litteris majoribus παιδεία στόματος. v. 9. stich. 2. τοῦ ὑψίστου) τοῦ ἁγίου.

Ἀπὸ μώλωπος οὐκ ἐλαττωθήσεται·
Οὕτως καὶ ὁ ὀμνύων καὶ ὁ ὀνομάζων
διαπαντὸς τὸ ὄνομα Κυρίου
Ἀπὸ ἁμαρτίας οὐ μὴ καθαρισθῇ.
11. Ἀνὴρ πολύορκος πλησθήσεται ἀνομίας,
Καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ·
Ἐὰν πλημμελήσῃ, ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ,
Κἂν ὑπερείδῃ, ἥμαρτε διστῶς·
Καὶ εἰ διακενῆς ὤμοσεν, οὐ δικαιωθήσεται·
Πλησθήσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ.
12. Ἔστι λέξις ἀντιπεριβεβλημένη θανάτῳ·
Μὴ εὑρεθήτω ἐν κληρονομίᾳ Ἰακώβ·
Ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀποστήσεται,
Καὶ ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλισθήσονται.
13. Ἀπαιδευσίαν ἀσυρῆ μὴ συνεθίσῃς τὸ στόμα σου·
Ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας.
14. Μνήσθητι πατρός σου καὶ μητρός σου,
Ἀναμέσον γὰρ μεγιστάνων συνεδρεύεις·
Μήποτε ἐπιλάθῃ ἐνώπιον αὐτῶν,
Καὶ τῷ ἐθισμῷ σου μωρανθῇς,
Καὶ θελήσεις εἰ μὴ ἐγεννήθης,
Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ σου καταράσῃ.
15. Ἄνθρωπος συνεθιζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ,
Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μὴ παιδευθῇ.
16. Δύο εἴδη πληθύνουσιν ἁμαρτίας. πληθύνωσιν
Καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὀργήν·
Ψυχὴ θερμὴ ὡς πῦρ καιόμενον,
Οὐ μὴ σβεσθῇ, ἕως ἂν καταποθῇ·
Ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ,
Οὐ μὴ παύσηται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ·
17. (Ἀνθρώπῳ πόρνῳ πᾶς ἄρτος ἡδὺς,
Οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως ἂν τελευτήσῃ·)
18. Ἄνθρωπος (πόρνος) παραβαίνων ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ,
Λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ· τίς με ὁρᾷ;
Σκότος κύκλῳ μου, καὶ οἱ τοῖχοί με καλύπτουσι,
Καὶ οὐθείς με ὁρᾷ, τίνα εὐλαβοῦμαι;
Τῶν ἁμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθήσεται ὁ ὕψιστος·
19. Καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ,
Καὶ οὐκ ἔγνω ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου
Μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροί εἰσι,
Ἐπιβλέποντες πάσας ὁδοὺς ἀνθρώπων, καὶ κατανοοῦντες ἀπόκρυφα μέρη·
(20. Πρινὴ κτισθῆναι, τὰ πάντα ἔγνωσται αὐτῷ,
Οὕτως καὶ μετὰ τὸ τελεσθῆναι καθορᾷ τὰ πάντα·)
21. Οὗτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκδικηθήσεται,
Καὶ οὗ οὐχ ὑπενόησεν * πιασθήσεται. ὃς * νοήσῃ

22. Οὕτως λαθήσεται

v. 10. stich. 3. & 4. ὁ ὀνομάζων διαπ. τὸ ὄνομα Κυρίου Ἀπὸ) ὀνομάζων διαπαντὸς ἀπὸ. v. 14. πατρός σου καὶ) πατρὸς καὶ. ibid. stich. 3. Μήποτε ἐπ.) μήποτ᾽ ἐπιλ. ibid. stich. 6. τοκετοῦ σου) adjicit καταράσῃ. v. 16. πληθύνουσιν) πληθύνωσιν. v. 18. (πόρνος) abest. ibid. κοίτης) κλίνης. ibid. stich. 2. Λέγων τῇ) λέγων ἐν τῇ. ibid. stich. 4. τίνα) τί. v. 19. stich. 4. ἀπόκρυφα) εἰς ἀπόκρυφα. v. 20. stich. 2. τελεσθῆναι) συντελεσθῆναι. v. 21. stich. 2. in Rom. καὶ οὗ οὐχ ὑπενόησεν πιασθήσεται.

22. Οὕτως καὶ γυνὴ καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα,
Καὶ παριςῶσα κληρονόμον ἐξ ἀλλοτρίου·
ὑψίςῳ 23. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ ὑψίςου ἠπείθησε,
Καὶ δεύτερον εἰς ἄνδρα αὐτῆς ἐπλημμέλησε,
Καὶ τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη,
Καὶ ἐξ ἀλλοτρίου ἀνδρὸς τέκνα παρέςησεν·
24. Αὕτη εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται,
Καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπὴ ἔςαι·
25. Οὐ διαδώσουσιν τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ῥίζαν,
Καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐκ οἴσουσι καρπόν·
κατάλει- 26. Καταλείψει εἰς κατάραν τὸ μνημόσυ-
ψις νον αὐτῆς.
27. Καὶ ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες
Ὅτι οὐθὲν κρεῖττον φόβου Κυρίου, καὶ οὐθὲν γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς Κυρίου.
28. Δόξα μεγάλη ἀκολουθεῖν Θεῷ,
Μακρότης δὲ ἡμερῶν τὸ προσληφθῆναί σε ὑπ᾽ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΔʹ. XXIV.

Σοφίας αἴνεσις.

καυχή- Η Σοφία αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς,
σονται καὶ ἐν μέσῳ λαοῦ αὐτῆς καυχήσεται.
2. Ἐν ἐκκλησίᾳ ὑψίςου ςόμα αὐτῆς ἀνοίξει,
Καὶ ἔναντι δυνάμεως αὐτοῦ καυχήσεται·
3. Ἐγὼ ἀπὸ ςόματος ὑψίςου ἐξῆλθον,
Καὶ ὡς ὁμίχλη κατεκάλυψα γῆν. ὁμίχλην
4. Ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνωσα,
Καὶ ὁ θρόνος μου ἐν ςύλῳ νεφέλης·
5. Γῦρον οὐρανοῦ ἐκύκλωσα μόνη,
Καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιεπάτησα·
6. Ἐν κύμασι θαλάσσης, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ,
Καὶ ἐν παντὶ λαῷ καὶ ἔθνει ἐκτησάμην·
7. Μετὰ τούτων πάντων ἐζήτησα ἀνάπαυσιν,
Καὶ ἐν κληρονομίᾳ τίνος αὐλισθήσομαι;
8. Τότε ἐνετείλατό μοι ὁ κτίςης ἁπάντων,
Καὶ ὁ κτίσας με κατέπαυσε τὴν σκηνήν μου,
Καὶ εἶπεν· ἐν Ἰακὼβ κατασκήνωσον,
Καὶ ἐν Ἰσραὴλ κληρονομήθητι.
9. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἀπαρχὴν ἔκτισέ με,
Καὶ ἕως αἰώνων οὐ μὴ ἐκλίπω.
10. Ἐν σκηνῇ ἁγίᾳ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλειτούργησα,
Καὶ οὕτως ἐν Σιὼν ἐςηρίχθην·
11. Ἐν πόλει ἠγαπημένῃ ὁμοίως με κατέπαυσεν,
Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξουσίαν μου·
12. Καὶ ἐῤῥίζωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ,
Ἐν μερίδι Κυρίου κληρονομίας αὐτοῦ.

v. 23. ὑψίςῳ) ὑψίςου. ibid. ſtich. 2. αὐτῆς) ἑαυτῆς. ibid. ſtich. 4. Καὶ ἐξ) καὶ abeſt. v. 25. ſtich. 2. οὐκ οἴσουσι) οὐ δώσουσι. v. 26. Κατάλειψις) καταλείψει. CAP. XXIV. Inſcriptio in Rom. majoribus litteris: Αἴνεσις Σοφίας. v. 1. καυχήσονται) καυχήσεται. v. 3. ſtich. 2. ὁμίχλην) ὁμίχλη. v. 7. ἐζήτησα ἀνάπαυσιν) transpoſita. v. 8. ſtich. 3. Ἰακὼβ) ἐν Ἰακώβ. ibid. ſtich. 4. κληρονομήθητι) κατακληρονομήθητι. v. 9. ἀπαρχὴν) ἀπ᾽ ἀρχῆς. ibid. ſtich. 2. αἰώνων) αἰῶνος. v. 10. ἐλειτούργησα) ἐλειτούργησα. v. 11. ſtich. 2. ἐξουσίαν μου) ἡ ἐξουσία μου.

13. Ὡς κέδρος ἀνυψώθην ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὄρει Ἀερμών·

αἰγιαλοῖς 14. Ὡς φοῖνιξ ἀνυψώθην ἐν Ἐγγαδδί,
Καὶ ὡς φυτὰ ῥόδου ἐν Ἱεριχῷ,
Καὶ ὡς ἐλαία εὐπρεπὴς ἐν πεδίῳ,
Καὶ ἀνυψώθην ὡς πλάτανος ἐφ' ὕδατος·

15. Ὡς κιννάμωμον καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων δέδωκα ὀσμήν,
δέδωκα Καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ διέδωκα εὐωδίαν,
χαρβάνη Καὶ ὡς χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ στακτή,
Καὶ ὡς λιβάνου ἀτμὶς ἐν σκηνῇ·

16. Ἐγὼ δὲ ὡς τερέβινθος ἐξέτεινα κλάδους μου,
Καὶ οἱ κλάδοι μου κλάδοι δόξης καὶ χάριτος·

17. Ἐγὼ ὡς ἄμπελος ἐβλάστησα χάριν,
Καὶ τὰ ἄνθη μου καρπὸς δόξης καὶ πλούτου·

18. Ἐγὼ μήτηρ τῆς ἀγαπήσεως τῆς καλῆς,
Καὶ φόβου καὶ γνώσεως καὶ τῆς ὁσίας ἐλπίδος·
Δίδομαι δὲ σύμπασι τοῖς τέκνοις μου ἀειγενής, τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

19. Προσέλθατε πρός με οἱ ἐπιθυμοῦντές μου, καὶ ἀπὸ τῶν γενημάτων μου ἐμπλήσθητε·

20. Τὸ γὰρ μνημόσυνόν μου ὑπὲρ τὸ μέλι (τὸ) γλυκύ,
Καὶ ἡ κληρονομία μου ὑπὲρ μέλιτος καὶ κηρίου.

21. Οἱ ἔσθοντές με ἔτι πεινάσουσι,
Καὶ οἱ πίνοντές με ἔτι διψήσουσιν·

22. Ὁ ὑπακούων μου οὐκ αἰσχυνθήσεται,
Καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἐν ἐμοὶ οὐχ ἁμαρτήσουσι.

23. Ταῦτα πάντα βίβλος διαθήκης Θεοῦ ὑψίστου,
Νόμος ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωϋσῆς, νόμον
Κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.

24. Μὴ ἐκλύεσθε ἰσχὺν ἐν Κυρίῳ,
Κολλᾶσθε δὲ πρὸς αὐτὸν ἵνα κραταιώσῃ ὑμᾶς αὐτός·
Κύριος παντοκράτωρ ὁ Θεὸς μόνος ἐστίν,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ σωτήρ·

25. Ὁ πιπλῶν ὡς Φεισὼν σοφίαν,
Καὶ ὡς Τίγρις ἐν ἡμέραις νέων·

26. Ὁ ἀναπληρῶν ὡς Εὐφράτης σύνεσιν,
Καὶ ὡς Ἰορδάνης ἐν ἡμέραις θερισμοῦ·

27. Ὁ ἐκφαίνων ὡς φῶς παιδείαν γνώσεως,
Καὶ ὡς Γηὼν ἐν ἡμέραις τρυγητοῦ.

28. Οὐ συνετέλεσεν ὁ πρῶτος γνῶναι αὐτήν,
Καὶ οὕτως ὁ ἔσχατος οὐκ ἐξιχνίασεν αὐτήν·

29. Ἀπὸ γὰρ θαλάσσης ἐπληθύνθη διανοήματα αὐτῆς,
Καὶ ἡ βουλὴ αὐτῆς ἀπὸ ἀβύσσου μεγάλης. αὐτοῦ

30 Κἀγὼ ὡς διῶρυξ ἀπὸ ποταμοῦ,
Καὶ ὡς ὑδραγωγὸς ἐξῆλθον εἰς παράδεισον.

31. Εἶπα· ποτίσω μου τὸν κῆπον τὸν ἄριστον,
Καὶ μεθύσω μου τὴν πρασιάν·
Καὶ ἰδοὺ ἐγένετό μου ἡ διῶρυξ εἰς ποταμόν,

Καὶ

v. 13. ἐν ὄρει) ἐν ὄρεσιν. v. 14. ſtich. 3. Καὶ ὡς ἐλαία) καὶ deeſt. v. 15. ſtich. 2. δέδωκα) διέδωκα. ibid. ſtich. 3. Καὶ ὡς χαρβάνη) ὡς χαλβάνη. v. 16. Ἐγὼ δὲ ὡς τερέβινθος) ἐγὼ ὡς τερέμινθος. v. 17. ἐβλάστησα) βλαστήσασα. v. 19. προσέλθατε) προσέλθετε. v. 20. τὸ μέλι τὸ γλυκύ) μέλι γλυκύ. ibid. ſtich. 2. καὶ κηρίου) κηροῦ. v. 21. ἔσθοντες) ἐσθίοντες. v. 23. ſtich. 2. ἡμῖν) abeſt. v. 25. πιπλῶν) πιμπλῶν. v. 29. διανοήματα) διανόημα. ibid. ſtich. 2. βουλὴ αὐτοῦ) βουλὴ αὐτῆς. v. 31. ποτίσω) ποτιῶ. ibid. ſtich. 3. ἐγένετό μου) ἐγένετό μοι.

Καὶ ὁ ποταμός μου ἐγένετο εἰς θάλασσαν.

32. Ἔτι παιδείαν ὡς ὄρθρον φωτιῶ,
ἐμφαίνω Καὶ ἐκφανῶ αὐτὴν ἕως εἰς μακράν·
αὐτά 33. Ἔτι διδασκαλίαν ὡς προφητείαν ἐκχεῶ, καὶ καταλείψω αὐτὴν εἰς
γενεάν γενεὰς αἰώνων.
34. Ἴδετε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα,
Ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτήν.

ΚΕΦ. ΚΕ'. XXV.

ΕΝ τρισὶν ὡραΐσθην καὶ ἀνέστην ὡραία ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώπων·
Ὁμόνοια ἀδελφῶν, καὶ φιλία τῶν πλησίον, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἑαυτοῖς συμπεριφερόμενοι.
2. Τρία δὲ εἴδη ἐμίσησεν ἡ ψυχή μου,
Καὶ προσώχθισα σφόδρα τῇ ζωῇ αὐτῶν·
Πτωχὸν ὑπερήφανον, καὶ πλούσιον ψεύστην,
Καὶ γέροντα μοιχὸν ἐλαττούμενον συνέσει.
3. Ἃ ἐν νεότητι σου οὐ συναγήοχας,
Καὶ πῶς ἂν εὕροις ἐν τῷ γήρᾳ σου;
4. Ὡς ὡραῖον πολιαῖς κρίσις,
Καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγνῶναι βουλήν;
5. Ὡς ὡραία γερόντων σοφία,
Καὶ δεδοξασμένοις διανόημα καὶ βουλή·
6. Στέφανος γερόντων πολυπειρία,
Καὶ τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου.
7. Ἐννέα ὑπονοήματα ἐμακάρισα ἐν τῇ καρδίᾳ μου,
Καὶ τὸ δέκατον ἐρῶ ἐπὶ γλώσσης μου· ἀπό
Ἄνθρωπος εὐφραινόμενος ἐπὶ τέκνοις,
Ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πτώσει ἐχθρῶν·
8. Μακάριος ὁ συνοικῶν γυναικὶ συνετῇ,
Καὶ ὃς ἐν γλώσσῃ οὐκ ὠλίσθησεν,
Καὶ ὃς οὐκ ἐδούλευσεν ἀναξίῳ ἑαυτοῦ·
9. Μακάριος ὃς εὗρε φρόνησιν.
Καὶ ὁ διηγούμενος εἰς ὦτα ἀκουόντων·
10. Ὡς μέγας ὁ εὑρὼν σοφίαν,
Ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν φοβούμενον τὸν Κύριον·
11. Ἀγάπησις Κυρίου ὑπὲρ πᾶν ὑπερέβαλεν φόβος
εἰς φωτισμόν,
Ὁ κρατῶν αὐτῆς τίνι ὁμοιωθήσεται; αὐτοῦ
12. Φόβος Κυρίου ἀρχὴ ἀγαπήσεως αὐτοῦ·
Πίστις δὲ ἀρχὴ κολλήσεως αὐτοῦ.
13. Πᾶσαν πληγὴν, καὶ μὴ πληγὴν καρδίας·
Καὶ πᾶσαν πονηρίαν, καὶ μὴ πονηρίαν γυναικός·
14. Καὶ πᾶσαν ἐπαγωγὴν, καὶ μὴ ἐπαγωγὴν μισούντων·
Καὶ πᾶσαν ἐκδίκησιν, καὶ μὴ ἐκδίκησιν ἐχθρῶν.
15. Οὐκ ἔστι κεφαλὴ ὑπὲρ κεφαλὴν ὄφεως,
Καὶ οὐκ ἔστι θυμὸς ὑπὲρ θυμὸν ἐχθροῦ.
16. Συνοικῆσαι λέοντι καὶ δράκοντι εὐδόκησα εὐδοκήσω,
Ἢ συνοικῆσαι μετὰ γυναικὸς πονηρᾶς.
17. Πονηρία γυναικὸς ἀλλοιοῖ τὴν ὅρασιν αὐτῆς,

V. 32. stich. 2. Καὶ ἐμφαίνω) καὶ ἐκφανῶ. V. 33. εἰς γενεάν) εἰς γενεάς. CAP. XXV. v. 3. Ἃ ἐν νεότητι) οὐ deest. V. 7. ἐν τῇ καρδίᾳ μου) ἐν καρδίᾳ. ibid. stich. 2. ἀπὸ γλώσσης) ἐπὶ γλώσσης. V. 8. stich. 3. ἀναξίῳ ἑαυτοῦ) ἀναξίῳ αὐτοῦ. V. 14. Καὶ πᾶσαν) καὶ deest. V. 16. stich. 1. & 2. εὐδόκησε, Ἢ συνοικῆσαι) εὐδοκήσω, ἢ ἐνοικῆσαι.

Καὶ σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς ἄρκος·

18. Ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἀναπεσεῖται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
Καὶ ἀκούσας ἀνεστέναξε πικρά.

19. Μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικός·
Κλῆρος ἁμαρτωλοῦ ἐπιπέσοι αὐτῇ.

20. Ἀνάβασις ἀμμώδης ἐν ποσὶ πρεσβυτέρου,
Οὕτως γυνὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡσύχῳ.

21. Μὴ προσπέσῃς ἐπὶ κάλλος γυναικός,
Καὶ γυναῖκα ἐν κάλλει μὴ ἐπιποθήσῃς.

22. Ὀργὴ καὶ ἀναίδεια καὶ αἰσχύνη μεγάλη γυνή, ἐὰν ἐπιχορηγῇ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

23. Καρδία ταπεινὴ καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πληγὴ καρδίας γυνὴ πονηρά·
Χεῖρες παρειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα,
Ἥτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

24. Ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ ἁμαρτίας,
Καὶ δι' αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες.

25. Μὴ δῷς ὕδατι διέξοδον,
Μηδὲ γυναικὶ πονηρᾷ παῤῥησίαν ἐξόδου·

26. Εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖρά σου,
Ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπότεμε αὐτήν·
Δίδου, καὶ ἀπόλυσον.

ΚΕΦ. Κϛʹ. XXVI.

Γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνήρ,
Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ διπλάσιος. διπλάσιον

2. Γυνὴ ἀνδρεία εὐφραίνει τὸν ἄνδρα αὐτῆς,
Καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ πληρώσει ἐν εἰρήνῃ.

3. Γυνὴ ἀγαθὴ μερὶς ἀγαθή·
Ἐν μερίδι φοβουμένων τὸν Κύριον δοθήσεται.

4. Πλουσίου δὲ καὶ πτωχοῦ καρδία ἀγαθὴ πρὸς Κύριον,
Ἐν παντὶ καιρῷ πρόσωπον ἱλαρὸν ἔχοντες γαυριάσουσιν.

5. Ἀπὸ τριῶν ηὐλαβήθη καρδία μου,
Καὶ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ προσώπῳ ἐδεήθην· ἐφοβήθην
Διαβολὴν πόλεως, καὶ ἐκκλησίαν ὄχλου,
Καὶ καταψευσμὸν, ὑπὲρ θάνατον πάντα μοχθηρά·

6. Ἄλγος καρδίας καὶ πένθος
Γυνὴ ἀντίζηλος ἐπὶ γυναικί·
Καὶ μάστιξ γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα.

7. Βοοζύγιον σαλευόμενον γυνὴ πονηρά·
Ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς δρασσόμενος σκορπίου.

8. Ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυσος καὶ ῥεμβάς·
Καὶ ἀσχημοσύνην αὐτῆς οὐ μὴ συγκαλύψει.

9. Πορ-

v. 17. ſtich. 2. ὡς ἄρκος) ὡς σάκκον. v. 21. ſtich. 2. ἐν κάλλει) non habet. v. 25. ſtich. 2. παῤῥησίαν) ἐξουσίαν. CAP. XXVI. v. 1. ſtich. 2. ὁ ἀριθμὸς) absque articulo. ibid. διπλάσιον) διπλάσιος. v. 3. ſtich. 2. τὸν Κύριον) absque articulo. v. 5. ηὐλαβήθη καρδία) εὐλαβήθη ἡ καρδία. ibid. ſtich. 2. ἐφοβήθην) ἐδεήθην. v. 7. ſtich. 2. ὡς δρασσόμ.) ὡς ὁ δρασσόμενος. v. 8. ſtich. 2. ὃ μὴ) ὅ.

μετεωρισμοῖς 9. Πορνεία γυναικὸς ἐν μετεωρισμῷ ὀφθαλμῶν,
Καὶ ἐν τοῖς βλεφάροις αὐτῆς γνωσθήσεται.

10. Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακὴν,
Ἵνα μὴ εὑροῦσα ἄνεσιν ἑαυτῇ, χρήσηται·

11. Ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσῃς ἐὰν εἰς σὲ πλημμελήσει.

12. Ὡς διψῶν ὁδοιπόρος στόμα ἀνοίξει,
Καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται·
Κατέναντι παντὸς πασσάλου καθήσεται,
Καὶ ἔναντι βέλους ἀνοίξει φαρέτραν.

13. Χάρις γυναικὸς τέρψει ἄνδρα αὐτῆς·
Καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ πιανεῖ ἡ ἐπιστήμη αὐτῆς.

14. Δόσις Κυρίου γυνὴ σιγηρὰ καὶ εἶναι,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς·

15. Χάρις ἐπὶ χάριτι γυνὴ αἰσχυντηρὰ καὶ πιστὴ,
Καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς.

16. Ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις Κυρίου,
Καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτῆς·

17. Λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας ἁγίας,
Καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικίᾳ στασίμῃ·

χρύσεως στέρνοις 18. Στύλοι χρύσεοι ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς,
Καὶ πόδες ὡραῖοι ἐπὶ πτέρναις εὐσταθοῦς.

19. Τέκνον, ἀκμὴν ἡλικίας σου συντήρησον ὑγιῆ,
Καὶ μὴ δῷς ἀλλοτρίοις τὴν ἰσχύν σου.

20. Ἀναζητήσας παντὸς πεδίου εὔγεων κλῆρον,
Σπεῖρε τὰ ἴδια σπέρματα, πεποιθὼς τῇ εὐγενείᾳ σου·

21. Οὕτως τὰ γεννήματά σου περιόντα καὶ παῤῥησίαν εὐγενείας ἔχοντα μεγαλυνθήσει.

22. Γυνὴ μισθία ἴση σιάλῳ λογισθήσεται·
Ὕπανδρος δὲ πύργος θανάτου τοῖς χρωμένοις (λογισθήσεται).

23. Γυνὴ ἀσεβὴς ἀνόμῳ μερὶς δοθήσεται·
Εὐσεβὴς δὲ δίδοται τῷ φοβουμένῳ τὸν Κύριον.

24. Γυνὴ ἀσχήμων ἀτιμίαν κατατρίψει·
Θυγάτηρ δὲ εὐσχήμων καὶ τὸν ἄνδρα ἐντραπήσεται.

25. Γυνὴ ἀδιάτρεπτος ὡς κύων λογισθήσεται·
Ἡ δὲ ἔχουσα αἰσχύνην τὸν κύριον φοβηθήσεται.

26. Γυνὴ ἄνδρα ἴδιον τιμῶσα σοφὴ πᾶσι φανήσεται·
Ἀτιμάζουσα δὲ ἀσεβὴς ἐν ὑπερηφανίᾳ πᾶσι γνωσθήσεται.

27. Γυνὴ μεγαλόφωνος καὶ γλωσσώδης ὡς σάλπιγξ, πολεμίων εἰς τροπὴν θεωρηθήσεται·
Ἀνθρώπου δὲ παντὸς ψυχὴ ὁμοιότροπος τούτοις, πολέμου ἀκαταστασίαις τὴν ψυχὴν διατηθήσεται.

28. Ἐπὶ δυσὶ λελύπηται ἡ καρδία μου,
Καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμός μοι ἐπῆλθεν·
Ἀνὴρ πολεμιστὴς ὑστερῶν δι' ἔνδειαν,
Καὶ ἄνδρες συνετοὶ ἐὰν σκυβαλισθῶσιν,
Ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν·
Ὁ Κύριος ἑτοιμάσει εἰς ῥομφαίαν αὐτόν.

29. Μόλις ἐξελεῖται ἔμπορος ἀπὸ πλημμελείας,
Καὶ οὐ δικαιωθήσεται κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας.

v. 11. πλημμελήσει) πλημμελήσῃ. v. 12. στόμα ἀνοίξει) τὸ στόμα ἀνοίγει. v. 13. ἄνδρα) τὸν ἄνδρα. v. 16. stich. 2. οἰκίας αὐτῆς) οἰκίας αὐτοῦ. v. 18. χρύσεως) χρύσεοι.

ΚΕΦ. ΚΖ΄. XXVII.

Χάριν ἀδιαφόρου πολλοὶ ἥμαρτον·
Καὶ ὁ ζητῶν πληθῦναι, ἀποστρέψει ὀφθαλμόν.

2. Ἀναμέσον ἁρμῶν λίθων παγήσεται πάσσαλος·
Καὶ ἀναμέσον πράσεως καὶ ἀγορασμοῦ συντριβήσεται ἁμαρτία.

3. Ἐὰν μὴ ἐν φόβῳ Κυρίου κρατήσῃ κατὰ σπουδὴν,
Ἐν τάχει καταστραφήσεται αὐτοῦ ὁ οἶκος.

4. Ἐν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία·
Οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.

5. Σκεύη κεραμέως δοκιμάσει κάμινος·
Καὶ πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.

6. Γεώργιον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ· οὕτως λόγος ἐνθυμήματος καρδίας ἀνθρώπου. καρδία

7. Πρὸ λογισμοῦ μὴ ἐπαίνει ἄνδρα·
Οὗτος γὰρ πειρασμὸς ἀνθρώπων.

8. Ἐὰν διώκῃς τὸ δίκαιον, καταλήψῃ,
Καὶ ἐνδύσῃ αὐτὸ ὡς ποδήρη δόξης.

9. Πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτῶν καταλύσει·
Καὶ ἀλήθεια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἐπανήξει·

10. Λέων θήραν ἐνεδρεύει·
Οὕτως ἁμαρτία ἐργαζομένους ἄδικα.

11. Διήγησις σοφοῦ διαπαντὸς σοφία·
Ὁ δὲ ἄφρων ὡς σελήνη ἀλλοιοῦται.

12. Εἰς μέσον ἀσυνέτων συντήρησον καιρόν,
Εἰς μέσον δὲ διανοουμένων ἐνδελέχιζε.

13. Διήγησις μωρῶν (καὶ) προσόχθισμα,
Καὶ ὁ γέλως αὐτῶν ἐν σπατάλῃ ἁμαρτίας.

14. Λαλιὰ πολυόρκου ἀνορθώσει τρίχας,
Καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς ὠτίων.

15. Ἔκχυσις αἵματος μάχη ὑπερηφάνων,
Καὶ ἡ διαλοιδόρησις αὐτῶν ἀκοὴ μοχθηρά.

16. Ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώλεσε πίστιν,
Καὶ οὐ μὴ εὕρῃ φίλον πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

17. Στέρξον φίλον, καὶ πιστώθητι μετ᾽ αὐτοῦ·
Ἐὰν δὲ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστήρια αὐτοῦ,
Μὴ καταδιώξῃς ὀπίσω αὐτοῦ.

18. Καθὼς γὰρ ἀπώλεσεν ἄνθρωπος τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ,
Οὕτως ἀπώλεσας τὴν φιλίαν τοῦ πλησίον·

19. Καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χειρός σου ἀπέλυσας,
Οὕτως ἀφῆκας τὸν πλησίον, καὶ οὐ θηρεύσεις αὐτόν·

20. Μὴ αὐτὸν διώξῃς, ὅτι μακρὰν ἀπέστη,
Καὶ ἐξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ παγίδος.

21. Ὅτι τραῦμά ἐστι καταδῆσαι,
Καὶ λοιδορίας ἐστὶ διαλλαγή·

Ὁ δὲ

CAP. XXVII. v. 5. δοκιμάσει) δοκιμάζει. ibid. stich. 2. ἐν λογισμῷ) ἐν διαλογισμῷ. v. 6. καρδία) καρδίας. v. 7. ἐπαίνει) ἐπαινέσῃς. v. 9. ὅμοια αὐτῶν) ὅμοια αὐτοῖς. v. 10. stich. 2. ἁμαρτία) ἁμαρτίαι. v. 11. σοφοῦ) εὐσεβοῦς. v. 13. (καὶ) deest. v. 14. πολυόρκου ἀνορθώσει) πολυόρκου ὀρθώσει. v. 17. stich. 3. Μὴ καταδ.) οὐ μὴ καταδιώξῃς. v. 18. stich. 2. τοῦ πλησίον) τοῦ πλησίον. v. 21. τραῦμα) θραῦμα.

Ὁ δὲ ἀποκαλύψας μυστήρια ἀπήλπισε.

Καὶ ἐννεύων 22. Διανεύων ὀφθαλμῷ τεκταίνει κακά,
Καὶ οὐδεὶς αὐτὰ ἀποστήσει ἀπ' * αὐτοῦ·
* αὐτῶν

23. Ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου γλυκανεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σου ἐκθαυμάσει·
Ὕστερον δὲ διαστρέψει τὸ στόμα αὐτοῦ,
Καὶ ἐν τοῖς λόγοις σου δώσει σκάνδαλον·

24. Πολλὰ ἐμίσησα καὶ οὐκ ὡμοίωσα αὐτῷ, καὶ ὁ Κύριος ἐμίσει αὐτόν. αὐτοῖς

25. Βάλλων λίθον εἰς ὕψος, ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει·
Καὶ πληγὴ δολία διελεῖ τραύματα.

26. Ὁ ὀρύσσων βόθρον εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται,
Καὶ ὁ ἱστῶν παγίδα ἐν αὐτῇ ἁλώσεται.

αὐτὰ 27. Ὁ ποιῶν πονηρά, εἰς αὐτὸν κυλισθήσεται,
Καὶ οὐ μὴ ἐπιγνῷ πόθεν ἥκει αὐτῷ.

28. Ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑπερηφάνων·
Καὶ ἡ ἐκδίκησις ὡς λέων ἐνεδρεύσει αὐτόν.

29. Παγίδι ἁλώσονται οἱ εὐφραινόμενοι πτώσει εὐσεβῶν,
Καὶ ὀδύνη καταναλώσει αὐτοὺς πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν.

30. Μῆνις καὶ ὀργή, καὶ ταῦτά ἐστι βδελύγματα·
Καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ἐγκρατὴς ἔσται αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΚΗ'. XXVIII.

Ὁ ἐκδικῶν παρὰ Κυρίου εὑρήσει ἐκδίκησιν,
Καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ διαστηρῶν διατηρήσει. διαστηριῶν διαστηρίσει

2. Ἄφες ἀδίκημα τῷ πλησίον σου,
Καὶ τότε δεηθέντος σου αἱ ἁμαρτίαι σου λυθήσονται.

3. Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ συντηρεῖ ὀργήν,
Καὶ παρὰ Κυρίου ζητεῖ ἴασιν;

4. Ἐπ' ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῷ οὐκ ἔχει ἔλεος,
Καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται;

5. Αὐτὸς σὰρξ ὢν διατηρεῖ μῆνιν,
Τίς ἐξιλάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ;

6. Μνήσθητι τὰ ἔσχατα, καὶ παῦσαι ἐχθραίνων,
Καταφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς.

7. Μνήσθητι ἐντολῶν, καὶ μὴ μηνίσῃς τῷ πλησίον,
Καὶ διαθήκην ὑψίστου, καὶ πάριδε ἄγνοιαν. διαθήκην

8. Ἀπόσχου ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἁμαρτίας·
Ἄνθρωπος γὰρ θυμώδης ἐκκαύσει μάχην, 9. καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ταράξει φίλους,
Καὶ ἀναμέσον εἰρηνευόντων ἐμβαλεῖ διαβολήν.

10. Κατὰ τὴν ὕλην πυρὸς οὕτως ἐκκαυθήσεται,
Καὶ κατὰ τὴν στερέωσιν τῆς μάχης ἐκκαυθήσεται·

Κατὰ

v. 22. Καὶ ἐννεύων) διανεύων. ibid. stich. 2. in Rom. καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἀποστήσει ἀπ' αὐτοῦ. v. 23. τὸ στόμα αὐτοῦ) στόμα σου. v. 24. αὐτοῖς) αὐτῷ. ibid. ἐμίσει) μισήσει. v. 25. Βάλλων) ὁ βάλλων. v. 27. εἰς αὐτὰ) εἰς αὐτόν. CAP. XXVIII. v. 1. stich. 2. διαστηριῶν διαστηρίσει) διατηρῶν διατηρήσει. v. 8. stich. 3. ἐμβαλεῖ) ἐμβάλλει. v. 10. stich. 2. in Rom. sequitur stichum 4. hujus versus.

Κατὰ τὴν ἰσχὺν τȣ͂ ἀνθρώπȣ ὁ θυμὸς αὐτȣ͂ ἔϛαι,
Καὶ κατὰ τὸν πλȣ͂τον ἀνυψώσει ὀργὴν αὐτȣ͂.

11. Ἔρις κατασπευδομένη ἐκκαίει πῦρ,
Καὶ μάχη κατασπεύδȣσα ἐκχέει αἷμα.

12. Ἐὰν φυσήσῃς εἰς σπινθῆρα, ἐκκαήσεται,
Καὶ ἐὰν πτύσῃς εἰς αὐτὸν, σβεθήσεται·
Καὶ ἀμφότερα ἐκ τȣ͂ ϛόματός σȣ ἐκπορεύεται. ἐξελεύσεται

13 Ψίθυρον καὶ δίγλωσσον καταράσασθε·
Πολλȣ̀ς γὰρ εἰρηνεύοντας ἀπώλεσεν.

14. Γλῶσσα τρίτη πολλȣ̀ς ἐσάλευσε,
Καὶ διέϛησεν αὐτȣ̀ς ἀπὸ ἔθνȣς εἰς ἔθνος,
Καὶ πόλεις ὀχυρὰς καθεῖλε,
Καὶ οἰκίας μεγιϛάνων κατέϛρεψε·

15. Γλῶσσα τρίτη γυναῖκας ἀνδρείας ἐξέβαλε,
Καὶ ἐϛέρησεν αὐτὰς τῶν πόνων αὐτῶν·

16. Ὁ προσέχων αὐτῇ ȣ̓ μὴ εὕρῃ ἀνάπαυσιν,
Οὐδὲ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας.

17. Πληγὴ μάϛιγος ποιεῖ μώλωπα·
Πληγὴ δὲ γλώσσης συγκλάσει ὀϛᾶ.

18. Πολλοὶ ἔπεσαν ἐν ϛόματι μαχαίρας,
ὁ πεπλωκὼς Καὶ ȣ̓χ ὡς οἱ πεπ]ωκότες διὰ γλῶσσαν.

19. Μακάριος ὁ σκεπασθεὶς * ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, * ἀπ'
Ὃς ȣ̓ διῆλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς,
Ὃς ȣ̓χ εἵλκυσε τὸν ζυγὸν αὐτῆς,
Καὶ τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς ȣ̓κ ἐδέθη·

20. Ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδηρȣ͂ς,
Καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χάλκεοι·

21. Θάνατος πονηρὸς ὁ θάνατος αὐτῆς,
Καὶ λυσιτελὴς μᾶλλον ὁ ᾅδης αὐτῆς.

22. Οὐ μὴ κρατήσῃ εὐσεβῶν,
Καὶ ἐν τῇ φλογὶ αὐτῆς ȣ̓ μὴ καήσονται·

23. Οἱ καταλείποντες Κύριον ἐμπεσȣ͂νται εἰς αὐτὴν,
Καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαήσεται, καὶ ȣ̓ μὴ σβεσθῇ·
Ἐπαποϛαλήσεται αὐτοῖς ὡς λέων,
Καὶ ὡς πάρδαλις λυμανεῖται αὐτȣ̀ς.

24. Ἴδε, περίφραξον τὸ κτῆμά σȣ ἀκάνθαις,
Τὸ ἀργύριόν σȣ καὶ τὸ χρυσίον κατάδησον·

25. Καὶ τοῖς λόγοις σȣ ποίησον ζυγὸν καὶ ϛαθμὸν,
Καὶ τῷ ϛόματί σȣ ποίησον θύραν καὶ μοχλόν·

26. Πρόσεχε μήπως ὀλισθῇς ἐν αὐτῇ,
Μὴ πέσῃς κατέναντι ἐνεδρεύοντος.

ΚΕΦ. ΚΘ'. XXIX.

Ὁ ποιῶν ἔλεος δανιεῖ τῷ πλησίον·
Καὶ ὁ ἐπισχύων τῇ χειρὶ αὐτȣ͂ ποιεῖ ἐντολάς.

2. Δάνισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτȣ͂,

Καὶ

V. 12. εἰς σπινθῆρα) εἰς abest. ibid. stich. 2. εἰς αὐτὸν) ἐπ' αὐτόν. ibid. stich. 3. ἐξελεύσεται) ἐκπορεύεται. V. 13. καταράσασθε) καταρᾶσθαι. ibid. stich. 2. ἀπώλεσεν) ἀπώλεσαν. V. 17. μώλωπα) μώλωπας. V. 18. stich. 2. ὁ πεπ]ωκὼς) οἱ πεπ]ωκότες. V. 19. stich. 4. Καὶ τοῖς) καὶ ἐν τοῖς. V. 22. stich. 2. ȣ̓ μὴ καήσονται) οὐ καήσονται. V. 23. stich. 3. Ἐπαποϛαλήσεται αὐτοῖς) ἐξαποϛαλήσεται ἐπ' αὐτοῖς. V. 26. ὀλισθῇς) ὀλισθήσῃς. CAP. XXIX. V. 1. δανιεῖ) δανειεῖ. ibid. stich. 2. ποιεῖ) τηρεῖ. V. 2. Δάνισον) δάνεισον.

Καὶ πάλιν ἀπόδος τῷ πλησίον εἰς καιρόν·

3. Στερέωσον λόγον σου, καὶ πιςώθητι μετ᾽ αὐτοῦ,
Καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὑρήσεις τὴν χρείαν σου.

4. Πολλοὶ ὡς εὕρεμα ἐνόμισαν δάνος,
Καὶ παρέσχον κόπον τοῖς βοηθήσασιν αὐτοῖς·

5. Ἕως οὗ λάβῃ, καταφιλήσει χεῖρας αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων τοῦ πλησίον ταπεινώσει φωνήν·
Καὶ ἐν καιρῷ ἀποδόσεως παρελκύσει χρόνον,
Καὶ ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας,
Καὶ τὸν καιρὸν αἰτιάσεται.

6. Ἐὰν ἰσχύσῃ ὁ δοὺς, μόλις κομιεῖται τὸ ἥμισυ, καὶ λογιεῖται αὐτὸ ὡς εὕρεμα·
Εἰ δὲ μὴ, ἀπεςέρησεν αὐτὸν τῶν χρημάτων αὐτοῦ,
Καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν·
Κατάρας καὶ λοιδορίας ἀποδώσει αὐτῷ,
Καὶ ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀτιμίαν.

7. Πολλοὶ οὖν χάριν πονηρίας ἀπέςρεψαν ἄνθρωπον·
Ἀποςερηθῆναι δὲ δωρεὰν εὐλαβήθησαν.

8. Πλὴν ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον,
Καὶ ἐπὶ ἐλεημοσύνῃ μὴ παρελκύσῃς αὐτόν·

9. Χάριν ἐντολῆς ἀντιλαβοῦ πένητος,
Καὶ κατὰ τὴν ἔνδειαν αὐτοῦ μὴ ἀποςρέψῃς αὐτὸν κενόν.

10. Ἀπόλεσον ἀργύριον διὰ ἀδελφὸν καὶ φίλον,
Καὶ μὴ ἰωθήτω ὑπὸ τὸν λίθον εἰς ἀπώλειαν.

11. Θὲς τὸν θησαυρόν σου κατ᾽ ἐντολὰς ὑψίςου,
Καὶ λυσιτελήσει σοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον.

12. Σύγκλεισον ἐλεημοσύνην ἐν τοῖς ταμιείοις σου,
Καὶ αὕτη ἐξελεῖταί σε ἐκ πάσης κακώσεως·

13. Ὑπὲρ ἀσπίδα κράτους καὶ ὑπὲρ δόρυ ἀλκῆς ὀλκῆς
Κατέναντι ἐχθροῦ πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.

14. Ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγγυήσεται τὸν πλησίον, καὶ ὁ ἀπολωλεκὼς αἰσχύνην ἐγκαταλείψει αὐτόν.

15. Χάριτας ἐγγύου μὴ ἐπιλάθῃ·
Ἔδωκε γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ σοῦ.

16. Ἀγαθὰ ἐγγύου ἀνατρέψει ἁμαρτωλὸς,

17. Καὶ ἀχάριςος ἐν διανοίᾳ ἐγκαταλείψει ῥυσάμενον·

18. Ἐγγύη πολλοὺς ἀπώλεσε κατευθύνοντας, καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς ὡς κῦμα θαλάσσης·
Ἄνδρας δυνατοὺς ἀπῴκισε,
Καὶ ἐπλανήθησαν ἐν ἔθνεσιν ἀλλοτρίοις.

19. Ἁμαρτωλὸς παραβαίνων ἐντολὰς Κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς ἐγγύην,

v. 2. stich. 2. εἰς καιρὸν) εἰς τὸν καιρόν. v. 4. stich. 2. κόπον) πόνον. v. 5. χεῖρας) χεῖρα. v. 6. κομιεῖται) κομίσεται. v. 7. Πολλοὶ οὖν) οὖν deest. v. 8. stich. 2. ἐπὶ ἐλεημοσύνῃ) ἐπ᾽ ἐλεημοσύνην. v. 10. διὰ ἀδ.) δι᾽ ἀδελφόν. v. 12. ταμιείοις) ταμείοις. v. 13. ὀλκῆς) ἀλκῆς. v. 14. ἐγκαταλείψει) καταλείψει. v. 19. ἐμπεσεῖται) ἐμπεσών.

Καὶ διώκων ἐργολαβείας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις.

20. Ἀντιλαβῦ τῦ πλησίον κατὰ δύναμίν σῦ,
Καὶ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐμπέσῃς.

21. Ἀρχὴ ζωῆς ἀνθρώπῦ ἄρτος καὶ ὕδωρ καὶ ἱμάτιον,
Καὶ οἶκος καλύπτων ἀσχημοσύνην.

22. Κρείσσων βίος πτωχῦ ὑπὸ σκέπην δοκῶν, ἢ ἐδέσματα λαμπρὰ ἐν ἀλλοτρίοις.

23. Ἐπὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ εὐδοκίαν ἔχε,
Καὶ ὀνειδισμὸν οἰκίας σε μὴ ἀκούσῃς.

24 Ζωὴ πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν,
Καὶ ὗ παροικήσεις, ὐκ ἀνοίξεις σόμα·

25. Ξενιεῖς καὶ ποτιεῖς ἀχάριστα,
Καὶ πρὸς ἐπὶ τύτοις πικρὰ ἀκούσῃ·

26. Πάρελθε πάροικε, κόσμησον τράπεζαν,
Καὶ εἴτι ἐν τῇ χειρί σῦ, ψώμισόν με·

27. Ἔξελθε πάροικε ἀπὸ προσώπῦ δόξης·
Ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφὸς, χρεία τῆς οἰκίας.

28. Βαρέα ταῦτα ἀνθρώπῳ ἔχοντι φρόνησιν,
Ἐπιτίμησις οἰκίας καὶ ὀνειδισμὸς δανειςῦ.

ΚΕΦ. Λ'. XXX.

Περὶ τέκνων.

Ο Ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτῦ, ἐνδελεχήσει μάστιγας αὐτῷ,
Ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτῦ.

2. Ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτῦ ὀνήσεται ἐπ' αὐτῷ,
Καὶ ἀναμέσον γνωρίμων ἐπ' αὐτῷ καυχήσεται·

3. Ὁ διδάσκων τὸν υἱὸν αὐτῦ παραζηλώσει τὸν ἐχθρὸν,
Καὶ ἔναντι φίλων ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσεται.

4. Ἐτελεύτησεν αὐτῦ ὁ πατὴρ, καὶ ὡς ἐκ ἀπέθανεν· ἐκ ὡς
Ὅμοιον γὰρ αὐτῷ κατέλειπε μεθ' αὐτόν.

5. Ἐν τῇ ζωῇ αὐτῦ ἴδε καὶ ηὐφράνθη,
Καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτῦ ὐκ ἐλυπήθη·

6. Ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλειπεν ἔκδικον,
Καὶ τοῖς φίλοις ἀνταποδιδόντα χάριν.

7. Περιψήχων υἱὸν καταδεσμεύσει τραύματα αὐτῦ, Περιψύχων
Καὶ ἐπὶ πάσῃ βοῇ ταραχθήσεται σπλάγχνα αὐτῦ.

8. Ἵππος ἀδάμαστος ἐκβαίνει σκληρός·
Καὶ υἱὸς ἀνειμένος ἐκβαίνει προαλής.

9. Τιθήνησον τέκνον, καὶ ἐκθαμβήσει σε·
Σύμπαιξον αὐτῷ, καὶ λυπήσει σε.

10. Μὴ συγγελάσῃς αὐτῷ ἵνα μὴ συνοδυνηθῇς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων γομφιάσεις τὺς ὀδόντας σῦ.

11. Μὴ δῷς αὐτῷ ἐξυσίαν ἐν νεότητι,
Καὶ μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτῦ·

12. Κάμψον τὸν τράχηλον αὐτῦ ἐν νεότητι,
Καὶ θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτῦ, ἕως ἐςὶ νήπιος·
Μήποτε σκληρυνθεὶς ἀπειθήσῃ σοι,
Καὶ ἔσται σοι ὀδύνη ψυχῆς.

13. Παί-

v. 21. stich. 1. in Rom. ἀρχὴ ζωῆς ὕδωρ, καὶ ἄρτος, καὶ ἱμάτιον. v. 24. stich. 2. παροικήσεις) παροικήσει. ibid. ἀνοίξεις) ἀνοίξει. v. 25. ἀχάριστα) εἰς ἀχάριστα. CAP. XXX. v. 4. ἐκ ὡς) ὡς οὐκ. ibid. stich. 2. κατέλειπε μεθ') κατέλιπε μετ'. v. 8. ἐκβαίνει) ἀποβαίνει. v. 9. Σύμπαιξον) σύμπαιζον. v. 10. ἐπ' ἐσχάτων) ἐπ' ἐσχάτῳ. v. 12. stich. 2. ἕως ἐςὶ) ὡς ἐςὶ.

13. Παίδευσον τὸν υἱόν σου, καὶ ἔργασαι ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχημοσύνῃ αὐτοῦ προσκόψῃς.

* Περὶ ὑγείας.

14. Κρείσσων πτωχὸς ὑγιὴς καὶ ἰσχύων τῇ ἕξει, ἢ πλούσιος μεμαστιγωμένος εἰς σῶμα αὐτοῦ.

15. Ὑγίεια καὶ εὐεξία βελτίων παντὸς χρυσίου, καὶ σῶμα εὔρωστον ἢ ὄλβος ἀμέτρητος.

16. Οὐκ ἔστι πλοῦτος βελτίων ὑγιείας σώματος,
Καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας.

17. Κρείσσων θάνατος ὑπὲρ ζωὴν πικρὰν
Ἢ ἀῤῥώστημα ἔμμονον.

18. Ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐπὶ στόματι κεκλεισμένῳ,
Θέματα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ.

19. Τί συμφέρει κάρπωσις εἰδώλῳ;
Οὔτε γὰρ ἔδεται, οὔτε μὴ ὀσφρανθῇ.
Οὕτως ὁ ἐκδιωκόμενος ὑπὸ Κυρίου,

20. Βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ στενάζων, ὥσπερ εὐνοῦχος περιλαμβάνων παρθένον καὶ στενάζων.

21. Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν ψυχήν σου,
Καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ σου.

22. Εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου,
Καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροημέρευσις.

23. Ἀγάπα τὴν ψυχήν σου, καὶ παρακάλει τὴν καρδίαν σου,
Καὶ λύπην μακρὰν ἀπόστησον ἀπὸ σοῦ.
Πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσε λύπη,
Καὶ οὐκ ἔστιν ὠφέλεια ἐν αὐτῇ.

24. Ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας,
Καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει μέριμνα.

Versum 25. hujus Capitis 30. & quæ inde sequuntur in *Complut.* vide infrà post v. 11.

Cap. λγʹ.

16. Κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα· * C. 33: vers. 16.
Ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν
Ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου ἔφθασα,
Καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήρωσα ληνόν.

17. Κατανοήσατε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα,
Ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητοῦσι παιδείαν.

18. Ἀκούσατέ μου μεγιστᾶνες λαοῦ,
Καὶ οἱ ἡγούμενοι ἐκκλησίας ἐνωτίσασθε.

19. Υἱῷ καὶ γυναικί, ἀδελφῷ καὶ φίλῳ,
Μὴ δῷς ἐξουσίαν ἐπὶ σὲ ἐν ζωῇ σου,
Καὶ μὴ δῷς ἑτέρῳ τὰ χρήματά σου,
Ἵνα μὴ μεταμεληθεὶς δέῃ περὶ αὐτῶν.

20. Ἕως ἔτι ζῇς, καὶ πνοὴ ἐν σοί,
Μὴ ἀλλάξῃς σεαυτὸν (ἐν) πάσῃ σαρκί.

21. Κρεῖσσον γάρ ἐστι τὰ τέκνα δεηθῆναί σου,
Ἢ σὲ ἐμβλέπειν εἰς χεῖρας υἱῶν σου.

22. Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ὑπεράγων·
Μὴ δῷς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου.

v. 13. αὐτοῦ προσκόψῃς) σοι προσκόψῃ. Præterea adjicit *Rom.* καὶ μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ. κάμψον τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐν νεότητι. ibid. Titulus περὶ ὑγείας (*Rom.* ὑγιείας) in MS. *Alexandrino* in superiori ora paginæ adscriptus est ante versum 16. v. 15. βελτίων) βέλτιον. v. 23. stich. 3. ἀπώλεσε λύπη) ἀπώλεσεν ἡ λύπη. v. 16. Hæc & quæ sequuntur sunt in *Complut. Edit.* & *Vulgata* Latina aliisque quibusdam accuratioribus Exemplaribus Cap. XXXIII. v. 16. usque ad finem Cap. Cap. 33. v. 20. stich. 2. (ἐν) abest.

23. Ἐν ἡμέρᾳ συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου
Καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς διάδος κληρονομίαν.

Περὶ δούλων.

24. Χόρτασμα καὶ ῥάβδος καὶ φορτία ὄνῳ·
Ἄρτος καὶ παιδεία καὶ ἔργον οἰκέτῃ.
25. Ἐργάσαι ἐν παιδὶ, καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν·
Ἄνες χεῖρας αὐτῷ, καὶ ζητήσει ἐλευθερίαν.
26. Ζυγὸς καὶ ἱμὰς τράχηλον κάμψουσι,
Καὶ οἰκέτῃ κακούργῳ στρέβλαι καὶ βάσανοι·
27. Ἔμβαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν ἵνα μὴ ἀργῇ, πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία·
28. Εἰς ἔργα κατάστησον, καθὼς πρέπει αὐτῷ, κἂν μὴ πειθαρχῇ, βάρυνον τὰς πέδας αὐτοῦ.
29. Καὶ μὴ περισσεύσῃς ἐπὶ πάσῃ σαρκὶ,
Καὶ ἄνευ κρίσεως μὴ ποιήσῃς μηδέν.
30. Εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἔστω σοι ὡς ἡ ψυχὴ * σου, ὅτι ἐν αἵματι ἐκτήσω αὐτόν· (* σὺ)
31. Εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτὸν ὡς ἀδελφὸν, ὅτι ὡς τῆς ψυχῆς σου ἐπιδεήσεις αὐτοῦ· (ἡ ψυχὴ αὐτῷ)
Ἐὰν κακώσῃς αὐτὸν, καὶ ἀπάρας ἀποδρᾷ, ἐν ποίᾳ ὁδῷ ζητήσεις αὐτόν;

ΚΕΦ. ΛΑ'. XXXI. *C. 34.

Περὶ ἐνυπνίων.

Κεναὶ ἐλπίδες καὶ ψευδεῖς ἀσυνέτῳ ἀνδρὶ,
Καὶ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας.
2. Ὡς δρασσόμενος σκιᾶς καὶ διώκων ἄνεμον,
Οὕτως ὁ ἐπέχων ἐνυπνίοις.
3. Τοῦτο κατὰ τούτου ὅρασις ἐνυπνίων,
Κατέναντι προσώπου ὁμοίωμα προσώπου.
4. (Καὶ) ἀπὸ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται;
Καὶ ἀπὸ ψευδοῦς τί ἀληθεύσει;
5. Μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια μάταιά ἐστι,
Καὶ ὡς ὠδινούσης φαντάζεται καρδία·
6. Ἐὰν μὴ ἀπὸ ὑψίστου ἀποσταλῇ ἐν ἐπισκοπῇ σου,
Μὴ δῷς εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν σου·
7. Πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησε τὰ ἐνύπνια,
Καὶ ἐξέπεσον ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς.
8. Ἄνευ ψεύδους συντελεσθήσεται νόμος,
Καὶ σοφία στόματι πιστῷ τελείωσις.
9. Ἀνὴρ πεπλανημένος ἔγνω πολλὰ, (πεπαιδευμένος)
Καὶ ὁ πολύπειρος ἐκδιηγήσεται σύνεσιν·
10. Ὃς οὐκ ἐπειράθη, ὀλίγα οἶδεν· ὁ δὲ πεπλανημένος πληθυνεῖ πανουργίαν.

11. Πολλὰ

v. 23. à fine hujus versus addit *Edit. Rom.* Inscriptionem περὶ δούλων litteris majoribus. v. 24. Χόρτασμα) χορτάσματα. v. 26. τράχηλον κάμψουσι) transposita. v. 28. πέδας) addit αὐτοῦ. v. 29. ἐπὶ πάσῃ) ἐν πάσῃ. v. 31. ὡς ἀδελφὸν) ὡς σεαυτόν. ibid. ἐπιδεήσεις αὐτῷ) ἐπιδεήσεις αὐτοῦ. CAP. XXXI. * In *Complut.* Latina *Vulgata* &c. est Cap. 34. v. 4. (Καὶ) abest. v. 6. ἀπὸ ὑψίστου) παρὰ ὑψίστου. v. 7. γὰρ) deest.

11. Πολλὰ ἑώρακα ἐν τῇ ἀποπλανήσει μου,
Καὶ πλείονα τῶν λόγων μου σύνεσίς μου·
12. Πλεονάκις ἕως θανάτου ἐκινδύνευσα,
Καὶ διεσώθην τούτων χάριν.
13. Πνεῦμα φοβουμένων Κύριον ζήσεται,
Ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σώζοντα αὐτούς·
14. Ὁ φοβούμενος Κύριον οὐ μὴ (πολλὰ) εὐλαβηθήσεται,
Καὶ οὐ μὴ δειλιάσῃ, ὅτι αὐτὸς ἐλπὶς αὐτοῦ·
15. Φοβουμένου τὸν Κύριον μακαρία ἡ ψυχή·
Τίνι ἐπέχει; καὶ τίς αὐτοῦ στήριγμα;
16. Οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν·
Ὑπερασπισμὸς δυναστείας καὶ στήριγμα ἰσχύος,
Σκέπη ἀπὸ καύσωνος καὶ σκέπη ἀπὸ μεσημβρίας,
Φυλακὴ ἀπὸ προσκόμματος καὶ βοήθεια ἀπὸ πτώσεως·
17. Ἀνυψῶν ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμούς·
Ἴασιν διδοὺς, ζωὴν καὶ εὐλογίαν.
18. Θυσιάζων ἐξ ἀδίκου, προσφορὰ μεμωμημένη,
Καὶ οὐκ εἰς εὐδοκίαν μωμήματα ἀνόμων·
19. Οὐκ εὐδοκεῖ ὁ ὕψιστος ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν,
Οὐδὲ ἐν πλήθει θυσιῶν ἐξιλάσκεται ἁμαρτίας.
20. Θύων υἱὸν ἔναντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
Ὁ προσάγων θυσίαν ἐκ χρημάτων πενήτων.
21. Ἄρτος ἐπιδεομένων ζωὴ πτωχῶν, ἐπενδεομένων
Ὁ ἀποστερῶν αὐτὴν ἄνθρωπος αἱμάτων·
22. Φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρούμενος ἐμβίωσιν,
Καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ ἀποστερῶν μισθὸν καὶ μισθίου.
23. Εἷς οἰκοδομῶν, καὶ εἷς καθαιρῶν,
Τί ὠφέλησαν πλεῖον ἢ κόπους; ὠφέλησεν
24. Εἷς εὐχόμενος, καὶ εἷς καταρώμενος,
Τίνος φωνῆς εἰσακούσεται ὁ δεσπότης;
25. Βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκροῦ καὶ πάλιν ἁπτόμενος αὐτοῦ,
Τί ὠφέλησεν ἐν τῷ λουτρῷ αὐτοῦ;
26. Οὕτως ἄνθρωπος νηστεύων ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ,
Καὶ πάλιν πορευόμενος καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν,
Τῆς προσευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακούσεται;
Καὶ τί ὠφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;

ΚΕΦ. ΛΒ΄. XXXII. *C. 35.

Ὁ Συντηρῶν νόμον πλεονάζει προσφοράς,
Θυσιάζων σωτηρίου ὁ προσέχων ἐντολαῖς· Θυσίας

2. Ἀν-

V. 14. Κύριον πολλὰ κτλ.) κύριον οὐ μὴ εὐλαβηθήσεται. V. 15. stich. 2. αὐτοῦ στήριγμα) ἀντιστήριγμα αὐτοῦ. V. 16. stich. 4. πτώσεως) πτώματος. V. 18. μεμωμημένη) μεμωκημένη. ibid. stich. 2. μωμήματα) μωκήματα. V. 21. ἐπενδεομένων) ἐπιδεομένων. V. 22. ἐμβίωσιν) συμβίωσιν. ibid. stich. 2. καὶ ἀποστερῶν) ὁ ἀποστερῶν. V. 23. stich 2. ὠφέλησαν) ὠφέλησεν. V. 25. stich. 2. ἐν τῷ λουτρῷ) ἐν abest. CAP. XXXII. * In Complut. Latina Vulgata &c. est 35. Cap. V. 1. stich. 2. Θυσίας) θυσιάζων.

2. Ἀνταποδιδὺς χάριν προσφέρων σεμίδαλιν,
Καὶ ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως.
3. Εὐδοκία Κυρίου ἀποστῆναι ἀπὸ πονηρίας,
Καὶ ἐξιλασμὸς ἀποστῆναι ἀπὸ ἀδικίας.
4. Μὴ ὀφθῇς ἐν προσώπῳ Κυρίου κενός·
5. Πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς.
6. Προσφορὰ δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον,
Καὶ ἡ εὐωδία αὐτῆς ἔναντι ὑψίστου·
7. Θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτή,
Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθήσεται.
8. Ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν Κύριον,
Καὶ μὴ μικρύνῃς ἀπαρχὴν χειρῶν σου·
9. Ἐν πάσῃ δόσει ἱλάρωσον τὸ πρόσωπόν σου,
Καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἁγίασον δεκάτην.
σε 10. Δὸς ὑψίστῳ κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ,
Καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθ' εὕρεμα χειρός·
11. Ὅτι Κύριος ἀνταποδιδούς ἐστι,
Καὶ ἑπταπλάσια ἀποδώσει σοι.
12. Μὴ δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται,
Καὶ μὴ ἔπεχε θυσίᾳ ἀδίκῳ·
Ὅτι Κύριος κριτής ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ δόξα προσώπου.
13. Οὐ λήψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχοῦ,
Καὶ δέησιν ἠδικημένου εἰσακούσεται·
14. Οὐ μὴ παρίδῃ ἱκετείαν ὀρφανοῦ,
Καὶ χήραν ἐὰν ἐκχέῃ λαλιάν.
15. Οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνι καταβαίνει, καὶ ἡ καταβόησις ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά;
16. Θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεχθήσεται,
Καὶ ἡ δέησις αὐτοῦ ἕως νεφελῶν συνάψει·
17. Προσευχὴ ταπεινοῦ νεφέλας διῆλθε,
Καὶ ἕως συνεγγίσῃ, οὐ μὴ παρακληθῇ, καὶ οὐ μὴ ἀποστῇ ἕως ἐπισκέψηται Κύριος,
Καὶ κρινεῖ δικαίοις, καὶ ποιήσει κρίσιν.
18. Καὶ ὁ Κύριος οὐ μὴ βραδύνῃ,
Οὐδὲ μὴ μακροθυμήσῃ ἐπ' αὐτοῖς κραταιός·
Ἕως ἂν συντρίψῃ ὀσφὺν ἀνελεημόνων,
Καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν·
Ἕως ἐξάρῃ πλῆθος ὑβριστῶν,
Καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψῃ· δικαίων
19. Ἕως ἀνταποδῷ ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ,
Καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν·
Ἕως κρινῇ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Καὶ εὐφρανεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ.
20. Ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως (αὐτοῦ),
Ὡς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας.

ΚΕΦ.

v. 8. stich. 2. μικρύνῃς) σμικρύνῃς. v. 10. δόσιν σου) δόσιν αὐτοῦ. v. 11. stich. 2. ἀποδώσει) ἀνταποδώσει. v. 14. παρίδῃ) ὑπερίδῃ. v. 15. σιαγόνι) σιαγόνα. v. 17. stich. 2. Κύριος) ὁ ὕψιστος. ibid. stich. 3. δικαίοις) δικαίως. v. 18. stich. 2. μακροθυμήσῃ) μακροθυμήσει. ibid. stich. 6. δικαίων) ἀδίκων.

* C. 36. ΚΕΦ. ΛΓ'. XXXIII.

ΕΛέησον ἡμᾶς δέσποτα ὁ Θεὸς πάν-
των, καὶ ἐπίβλεψον, 2. καὶ ἐπί-
βαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα
τὰ ἔθνη τὰ μὴ ἐκζητοῦντά σε·

3. Ἔπαρον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἔθνη ἀλλό-
τρια, καὶ ἰδέτωσαν τὴν δυναστείαν
σου.

4. Ὥσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιάσθης ἐν
ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγα-
λυνθείης ἐν αὐτοῖς·

5. Καὶ ἐπιγνώτωσάν σε, καθάπερ καὶ
ἡμεῖς ἐπέγνωμέν σε,
Ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς πλήν σου Κύριε.

6. Ἐγκαίνισον σημεῖα, καὶ ἀλλοίωσον
θαυμάσια·

Δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιὸν,
ὅπως διηγῶνται τὰ θαυμάσιά σου.

7. Ἔγειρον θυμὸν, καὶ ἔκχεον ὀργήν·
Ἔξαρον ἀντίδικον, καὶ ἔκτριψον ἐχ-
θρόν.

8. Σπεῦσον καιρὸν, καὶ μνήσθητι ὁρκισμοῦ,
Καὶ ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά
σου.

9. Ἐν ὀργῇ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σω-
ζόμενος, καὶ οἱ κακοῦντες τὸν λαόν
σου εὕροισαν ἀπώλειαν.

10. Σύντριψον κεφαλὰς ἀρχόντων
ἐθνῶν,
Λεγόντων· οὐκ ἔστι πλὴν ἡμῶν.

11. Συνάγαγε πάσας φυλὰς Ἰακώβ.

Reliqua hujus Capitis 36. in *Com-
plut.* habes infrà post versum
15. Cap. λϛ.

25. Λαμπρὰ καρδία καὶ ἀγαθὴ ἐπὶ * C. 30.
ἐδέσμασι v. 25.
Τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμελήσεται.

ΚΕΦ. ΛΔ'. XXXIV. * C. 31.

ΑΓρυπνία πλούτου ἐκτήκει σάρκας,
Καὶ ἡ μέριμνα αὐτοῦ ἀφιστᾷ ὕπνον· ἀφίσατο
2. Μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπαιτήσει ἀπαιτή-
νυσταγμὸν, σει
Καὶ ἀῤῥώστημα βαρὺ ἐκνήψει ὕπνον. ὕπνος

3. Ἐκοπίασε πλούσιος ἐν συναγωγῇ χρη-
μάτων,
Καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπίπλαται
τῶν τρυφημάτων αὐτοῦ·

4. Ἐκοπίασε πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίου,
Καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπιδεὴς γίνεται.

5. Ὁ ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιωθήσεται,
Καὶ ὁ διώκων διαφθορὰν, αὐτῆς πλη- αὐτὸς
σθήσεται·

6. Πολλοὶ ἐδόθησαν εἰς πτῶμα χάριν
χρυσίου, καὶ ἐγενήθη ἀπώλεια αὐ-
τῶν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

7. Ξύλον προσκόμματός ἐστι τοῖς ἐνθου-
σιάζουσιν αὐτῷ,
Καὶ πᾶς ἄφρων ἁλώσεται ἐν αὐτῷ.

8. Μακάριος πλούσιος ὃς εὑρέθη ἄμωμος,
Καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίου οὐκ ἐπορεύθη·

9. Τίς ἐστι καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν;
Ἐποίησε γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ
αὐτοῦ·

10. Τίς

CAP. XXXIII. * In *Complut. Vulgata* &c. est 36. Cap. v. 1. ἡμᾶς ὁ Θεὸς) ἡμᾶς δέσποτα ὁ Θεός. v. 5. ἐπέγνωμέν σε) σε abest. v. 11. Συν'γαγε) σύναγε. v. 25. * In *Complut.* & Latina *Vulgata* est v. 25. Capitis 30. CAP. XXXIV. * In *Complut.* & Latina *Vulgata* est 31. Cap. v. 1. stich. 2. ἀφίςατο) ἀφιστᾷ.

10. Τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ἐτελειώθη; καὶ ἔσω εἰς καύχησιν·
Τίς ἐδύνατο παραβῆναι, καὶ οὐ παρέβη,
Καὶ ποιῆσαι κακὰ, καὶ οὐκ ἐποίησε;

11. Στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ,
Καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτοῦ ἐκδιηγήσεται ἐκκλησία. σοφία

12. Ἐπὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισας,
Μὴ ἀνοίξῃς ἐπ' αὐτῆς φάρυγγά σου,
Καὶ μὴ εἴπῃς· πολλά γε τὰ ἐπ' αὐτῆς.

13. Μνήσθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρός·
Πονηρότερον ὀφθαλμοῦ τί ἔκτισαι;
Διὰ τοῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπου δακρύει.

14. Οὗ ἐὰν ἐπιβλέψῃ, μὴ ἐκτείνῃς χεῖρά σου,
Καὶ μὴ συνθλίβου αὐτῷ ἐν τρυβλίῳ.

15. Νόει τὰ τοῦ πλησίον ἐκ σεαυτοῦ,
Καὶ ἐπὶ παντὶ πράγματι διανοοῦ.

16. Φάγε ὡς ἄνθρωπος τὰ παρακείμενά σοι,
Καὶ μὴ διαμασῶ, μὴ μισηθῇς·

17. Παῦσαι πρῶτος χάριν παιδείας,
Καὶ μὴ ἀπληστεύου μήποτε προσκόψῃς·

18. Καὶ εἰ ἀναμέσον πλειόνων ἐκάθισας,
Πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου.

19. Ὡς ἱκανὸν ἀνθρώπῳ πεπαιδευμένῳ τὸ ὀλίγον,
Καὶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ οὐκ ἀσθμαίνει.

20. Ὕπνος ὑγιείας ἐπὶ ἐντέρῳ μετρίῳ·
Ἀνέστη πρωῒ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ·
Πόνος ἀγρυπνίας καὶ χολέρα χολέρας
Καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλήστου.

21. Καὶ εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμασιν,
Ἀνάστα μεσοπωρῶν, ἔμεσον καὶ ἀναπαύσῃ. μεσοπωρῶν

22. Ἄκουσόν μου τέκνον, καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς με, καὶ ἐπ' ἐσχάτου εὑρήσεις τοὺς λόγους μου.
Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ἐντρεχὴς, λόγοις
Καὶ πᾶν ἀῤῥώστημα οὐ μή σοι ἀπαντήσῃ.

23. Λαμπρὸν ἐπ' ἄρτοις εὐλογήσει χείλη,
Καὶ ἡ μαρτυρία τῆς καλλονῆς αὐτοῦ πιστή·

24. Πονηρῷ ἐπ' ἄρτῳ διαγογγύσει πόλις,
Καὶ ἡ μαρτυρία τῆς πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβής.

25. Ἐν οἴνῳ μὴ ἀνδρίζου,
Πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος·

26. Κάμινος δοκιμάζει στόμωμα ἐν βαφῇ, οὕτως οἶνος καρδίας ἐν μάχῃ ὑπερηφάνων.

27. Ἐπίσον ζωῆς οἶνος ἀνθρώποις,
Ἐὰν πίνῃς αὐτὸν μέτρῳ αὐτοῦ·
Τίς ζωὴ ἐλαττουμένῳ οἴνου;
Καὶ αὐτὸς ἔκτισαι εἰς εὐφροσύνην ἀνθρώποις.

28. Ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς

Οἶνος

v. 11. stich. 2. σοφία) ἐκκλησία. v. 12. stich. 3. Καὶ εἴπῃς) καὶ μὴ εἴπῃς. v. 22. ἐπ' ἐσχάτου) ἐπ' ἐσχάτῳ. ibid. stich. 2. λόγοις) ἔργοις. v. 23. stich. 2. Καὶ ἡ μαρτυρία) absque articulo. v. 27. ἀνθρώποις) ἀνθρώπῳ. ibid. stich. 3. οἴνου) οἴνῳ.

Οἶνος πινόμενος ἐν καιρῷ αὐτάρκης·
γινόμενος 29. Πικρία ψυχῆς οἶνος πινόμενος πολὺς,
Ἐν ἐρεθισμῷ καὶ ἀντιπλώματι·
30. Πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφρονος εἰς πρόσκομμα,
Ἐλαττῶν ἰσχὺν καὶ προσποιῶν τραύματα.
31. Ἐν συμποσίῳ οἴνου μὴ ἐλέγξῃς τὸν πλησίον,
Καὶ μὴ ἐξουθενώσῃς αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ αὐτοῦ·
Λόγον ὀνειδισμοῦ μὴ εἴπῃς αὐτῷ,
Καὶ μὴ αὐτὸν θλίψῃς ἐν ἀπαιτήσει.

* C. 32. ΚΕΦ. ΛΕ´. XXXV.

Περὶ ἡγουμένων.

Ἡγούμενόν σε κατέστησαν; μὴ ἐπαίρου·
Γίνου ἐν αὐτοῖς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν,
Φρόντισον αὐτῶν, καὶ οὕτως κάθισον·
2. Καὶ πᾶσαν τὴν χρείαν σου ποιήσας ἀνάπεσον,
Ἵνα εὐφρανθῇς δι' αὐτοὺς,
Καὶ εὐκοσμίας χάριν λάβῃς τὸν στέφανον.
3. Λάλησον πρεσβύτερε (πρέπει γάρ σοι),
ἀκριβεῖ ἐπιστήμῃ Ἐν ἀκριβείᾳ ἐπιστήμης, καὶ μὴ ἐμποδίσῃς μουσικά·
4. Ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκχέῃς λαλιὰν,
Καὶ ἀκαίρως μὴ σοφίζου.
5. Σφραγὶς ἄνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῷ,
Σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου·
6. Ἐν κατασκευάσματι χρυσῷ σφραγὶς σμαράγδου.
Μέλος μουσικῶν ἐφ' ἡδεῖ οἴνῳ.
7. Λάλησον νεανίσκε εἰ χρεία σου,
Μόλις δὶς ἐὰν ἐπερωτηθῇς·
8. Κεφαλαίωσον λόγον, ἐν ὀλίγοις πολλά·
Γίνου γινώσκων, καὶ ἅμα σιωπῶν.
9. Ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ ἐξισάζου,
Καὶ ὅπου γέροντες, μὴ πολλὰ ἀδολέσχει. ἑτέρου λέγοντος
10. Πρὸ βροντῆς κατασπεύδει ἀστραπή·
Καὶ πρὸ αἰσχυντηροῦ προελεύσεται χάρις.
11. Ἐν ὥρᾳ ἀναστάσεως ἐξεγείρου, καὶ μὴ οὐράγει·
Ἀπότρεχε εἰς οἶκόν σου, καὶ μὴ ῥαθύμει· ἀθύμει
12. Ἐκεῖ παῖζε καὶ ποίει τὰ ἐνθυμήματά σου;
Καὶ μὴ ἐν ἁμαρτίαις καὶ λόγῳ ὑπερηφάνῳ. ἁμαρτήσῃς
13. Καὶ ἐπὶ τούτοις εὐλόγησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.
14. Ὁ φοβούμενος Κύριον ἐκδέξεται παιδείαν αὐτοῦ,
Καὶ οἱ ὀρθρίζοντες εὑρήσουσιν εὐδοκίαν·
15. Ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλησθήσεται αὐτοῦ,
Καὶ ὁ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται ἐν αὐτῷ·
16. Οἱ φοβούμενοι Κύριον εὑρήσουσι κρίμα,
Καὶ δικαιώματα ὡς φῶς ἐξάψουσιν.
17. Ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ἐκκλίνει ἐλεγμὸν,

v. 29. γινόμενος) πινόμενος. v. 31. stich. 2. ἐξουθενώσῃς) ἐξουδενώσῃς. CAP. XXXV. * In Complut. Vulgata aliisque est 32. Cap. Titulum περὶ ἡγουμένων Edit. Rom. habet litteris majoribus expressum. v. 1. stich. 3. οὕτως) οὕτω. v. 2. ἀνάπεσον) ἀνάπεσε. ibid. stich. 3. τὸν στέφανον) absque articulo. v. 5. stich. 2. συμποσίῳ) συμποσίῳ. v. 8. stich. 2. Γίνου γιν.) γίνου ὡς γινώσκων. v. 11. stich. 2, ἀθύμει) ῥαθύμει. v. 12. stich. 2. ἁμαρτήσῃς) ἁμάρτῃς.

Καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ εὑρήσει σύγκριμα.

18. Ἀνὴρ βουλῆς οὐ μὴ παρίδῃ διανόημα·
Ἀλλότριος καὶ ὑπερήφανος οὐ καταπλήξει φόβον,
Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι μετ᾽ αὐτοῦ ἄνευ βουλῆς.

19. Ἄνευ βουλῆς μηδὲν ποιήσῃς,
Καὶ ἐν τῷ ποιῆσαί σε μὴ μεταμελοῦ.

20. Ἐν ὁδῷ ἀντιπτώματος μὴ πορεύου,
Καὶ μὴ προσκόψῃς ἐν λιθώδεσιν·

21. Καὶ μὴ πιστεύσῃς ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπῳ·

22 Καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φύλαξαι.

23. Ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ πίστευε τῇ ψυχῇ σου·
Καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τήρησις ἐντολῆς.

24. Ὁ πιστεύων νόμῳ προσέχει ἐντολαῖς·
Καὶ ὁ πεποιθὼς Κυρίῳ οὐκ ἐλαττωθήσεται.

* C. 33. ΚΕΦ. Λϛʹ. XXXVI.

ΤΩ φοβουμένῳ Κύριον οὐκ ἀπαντήσει κακὸν,
Ἀλλ᾽ ἐν πειρασμῷ καὶ πάλιν ἐξελεῖται αὐτόν.

2. Ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισήσει νόμον·
Ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν καταιγίδι πλοῖον.

3. Ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσει νόμῳ,
Καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸς ὡς ἐρώτημα δήλων.

4. Ἑτοίμασον λόγον, καὶ οὕτως ἀκουσθήσῃ·
Σύνδησον παιδείαν καὶ ἀποκρίθητι.

5. Τροχὸς ἁμάξης σπλάγχνα μωροῦ,
Καὶ ὡς ἄξων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ.

6. Ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φίλος μωκὸς, ὀχεῖον
Ὑποκάτω παντὸς ἐπικαθημένου χρεμετίσει.

7. Διατί ἡμέρα ἡμέρας ὑπερέχει;
Καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ ἀφ᾽ ἡλίου·

8. Ἐν γνώσει Κυρίου διεχωρίσθησαν,
Καὶ ἠλλοίωσε καιροὺς καὶ ἑορτάς·

9. Ἀπ᾽ αὐτῶν ἀνύψωσε καὶ ἡγίασε,
Καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν.

10. Καὶ ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους,
Καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη Ἀδάμ·

11. Ἐν πλήθει ἐπιστήμης Κύριος διεχώρισεν αὐτοὺς,
Καὶ ἠλλοίωσε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν·

12. Ἐξ αὐτῶν ηὐλόγησε καὶ ἀνύψωσε,
Καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν·
Ἀπ᾽ αὐτῶν κατηράσατο καὶ ἐταπείνωσεν, πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν
Καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεως αὐτῶν.

13. Ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ·
Οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς,
Ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

14. Ἀπέ-

v. 19. μηδὲν) μηθὲν. v. 21. Καὶ μὴ) καὶ deest. v. 23. st. 2. ἐντολῆς) ἐντολῶν. CAP. XXXVI. * In *Complut.* Latina *Vulgata* aliisque est Cap. 33. usque ad versum 15. inclusive. v. 3. stich. 2, δήλων) δικαίων. v. 6. ὀχεῖον) ὀχείαν. ibid. stich. 2. χρεμετίσει) χρεμετίζει. v. 12. stich. 3. πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν) ἐταπείνωσεν.

14. Ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθὸν,
Καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἡ ζωή·
Οὕτως ἀπέναντι εὐσεβοῦς ἁμαρτωλός.
V. 16. & seqq. vide post v. 24. Cap. λ΄. 15. Καὶ οὕτως ἔμβλεψον εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ὑψίστου·
Δύο δύο, ἓν κατέναντι τοῦ ἑνός.
* Hæc jungenda cum versu 11. Cap. λγ΄. (Κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα,) * καὶ † κατεκληρονόμησα αὐτοὺς καθὼς ἀπ' ἀρχῆς.
† κατεκληρονόμησα 12. Ἐλέησον λαὸν Κύριε κεκλημένον ἐπ' ὀνόματί σου,
Καὶ Ἰσραὴλ ὃν πρωτογόνῳ ὡμοίωσας.
13. Οἰκτείρησον πόλιν ἁγιάσματός σου,
Ἱερουσαλὴμ τόπον καταπαύματός σου·
14. Πλῆσον Σιὼν ἆραι τὰ λόγιά σου,
Καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν λαόν σου.
15. Δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίσμασί σου,
Καὶ ἔγειρον προφητείας τὰς ἐπ' ὀνόματί σου·
16. Δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσί σε,
Καὶ οἱ προφῆταί σου ἐμπιστευθήσονται.
οἰκετῶν 17. Εἰσάκουσον Κύριε δεήσεως τῶν ἱκετῶν σου κατὰ τὴν εὐλογίαν Ἀαρὼν περὶ τοῦ λαοῦ σου·
Καὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς,
Ὅτι σὺ Κύριος εἶ ὁ Θεὸς τῶν αἰώνων.
18. Πᾶν βρῶμα φάγεται κοιλία·
Ἔστι δὲ βρῶμα βρώματος κάλλιον.
19. Φάρυγξ γεύεται βρώματα θήρας·
Οὕτως καρδία συνετὴ λόγους ψευδεῖς.
20. Καρδία στρεβλὴ δώσει λύπην·
Καὶ ἄνθρωπος πολύπειρος ἀνταποδώσει αὐτῷ.
21. Πάντα ἄῤῥενα ἐπιδέξεται γυνή·
Ἔστι δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων.
22. Κάλλος γυναικὸς ἱλαρύνει πρόσωπον,
Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑπεράγει·
23. Εἰ ἔστιν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραΰτης καὶ ἴασις,
Οὐκ ἔστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' υἱοὺς ἀνθρώπων.
24. Ὁ κτώμενος γυναῖκα ἐνάρχεται κτήσεως,
Βοηθὸν κατ' αὐτὸν καὶ στύλον ἀναπαύσεως·
25. Οὗ οὐκ ἔστι φραγμὸς, διαρπαγήσεται κτῆμα,
Καὶ οὗ οὐκ ἔστι γυνὴ, στενάξει πλανώμενος.
26. Τίς γὰρ πιστεύσει εὐζώνῳ λῃστῇ
Ἀφαλλομένῳ ἐκ πόλεως εἰς πόλιν;
Οὕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἔχοντι νοσσιὰν,
Καὶ καταλύοντι οὗ ἐὰν ὀψίσῃ.

ΚΕΦ. ΛΖ΄. XXXVII.

ΠΑΣ φίλος ἐρεῖ· ἐφιλίασα κἀγώ·
Ἀλλ' ἔστι φίλος ὀνόματι μόνον φίλος.
2. Οὐχὶ λύπη ἔνι ἕως θανάτου
Ἑταῖρος καὶ φίλος τρεπόμενος εἰς ἔχθραν; ἐχθρόν

Cap. 33. v. 13. stich. 2. τόπον) πόλιν. v. 16. stich. 2. ἐμπιστευθήσονται) ἐμπιστευθήτωσαν. v. 17. οἰκετῶν) ἱκετῶν. ibid. stich 3. Ὅτι Κύριος) ὅτι σὺ κύριος. v. 24. stich. 2. ἀναπαύσεως) ἀναπαύσεως. v. 26. stich. 2. Ἀφαλλομένῳ) σφαλλομένῳ. CAP. XXXVII. v. 1. ἐφιλίασα) addit αὐτῷ. v. 2. stich. 2. ἐχθρὸν) ἔχθραν.

3. Ὦ πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν ἐνεκυλίσθης
Καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δολιότητι;
4. Ἑταῖρος φίλε ἐν εὐφροσύνῃ ἥδεται,
Καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἔςαι ἀπέναντι·
5. Ἑταῖρος φίλῳ συμπονεῖ χάριν γαςρὸς,
πολέμε Ἀπέναντι πολεμίε λήψεται ἀσπίδα.
6. Μὴ ἐπιλάθε φίλε ἐν τῇ ψυχῇ σε,
αὐτῷ Καὶ μὴ ἀμνημονήσῃς αὐτε ἐν χρήμασί σε.
7. Πᾶς σύμβελος ἐξαίρει βελήν·
Ἀλλ᾽ ἔςι συμβελεύων εἰς ἑαυτόν.
8. Ἀπὸ συμβέλε φύλαξον τὴν ψυχήν σε,
Καὶ γνῶθι πρότερον τίς αὐτε χρεία·
(Καὶ γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ βελεύσεται,)
κλῆρον Μήποτε βάλῃ ἐπὶ σοὶ σκληρὸν,
9. Καὶ εἴπῃ σοι· καλὴ ἡ ὁδός σε·
Καὶ ςήσεται ἐξ ἐναντίας ἰδεῖν τὸ συμβησόμενόν σοι.
10. Μὴ βελεύε μετὰ τε ὑποβλεπομένε σε,
Καὶ ἀπὸ τῶν ζηλούντων σε κρύψον βελήν·
11. Μετὰ γυναικὸς περὶ τῆς ἀντιζήλε αὐτῆς,
Καὶ μετὰ δειλε περὶ πολέμε,
Μετὰ ἐμπόρε περὶ μεταβολίας,
Καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πράσεως,
Μετὰ βασκάνε περὶ εὐχαριςίας,
Καὶ μετὰ ἀνελεήμονος περὶ χρηςοηθείας,
Μετὰ ὀκνηρε περὶ παντὸς ἔργε,
Καὶ μετὰ μισθίε ἐπετείε περὶ συντελείας, ἐπαιτίε
Οἰκέτῃ ἀργῷ περὶ πολλῆς ἐργασίας·
Μὴ ἔπεχε ἐπὶ τέτοις περὶ πάσης συμβελίας.
12. Ἀλλ᾽ ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβες ἐνδελέχιζε,
Ὃν ἂν ἐπιγνῷς συντηρεῦντα ἐντολὰς Κυρίε,
Ὃς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτε κατὰ τὴν ψυχήν σε,
Καὶ ἐὰν πταίσῃς, συναλγήσει σοι.
13. Καὶ βελὴν καρδίας ςῆσον,
Οὐ γάρ ἐςί σοι πιςότερος αὐτῆς·
14. Ψυχὴ γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλειν ἐνίοτε εἴωθεν,
Ἢ ἑπτὰ σκοποὶ ἐπὶ μετεώρε καθήμενοι ἐπὶ σκοπῆς.
15. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τέτοις δεήθητι ὑψίςε,
Ἵνα εὐθύνῃ ἐν ἀληθείᾳ τὴν ὁδόν σε.
16. Ἀρχὴ παντὸς ἔργε λόγος,
Καὶ πρὸ πάσης πράξεως βελή.
17. Ἴχνος ἀλλοιώσεως καρδίας
18. Τέσσαρα μέρη ἀνατέλλει,
Ἀγαθὸν καὶ κακὸν, ζωὴ καὶ θάνατος·
Καὶ ἡ κυριεύεσα ἐνδελεχῶς αὐτῶν γλῶσσά ἐςιν. αὐτῷ

19. Ἔςιν

v. 5. ſtich. 2. Ἀπέναντι) ἔναντι. v. 6. ἐπιλάθε) ἐπιλάθῃ. ibid. ſtich. 2. ἀμνημονήσῃς αὐτῷ) ἀμνημονήσῃς αὐτε. v. 11. περὶ τῆς ἀντιζήλε) absque articulo. ibid. ſtich. 8. ἐπαιτίε) ἐφετίε. ibid. ſtich. 10. περὶ συμβ.) περὶ πάσης συμβελίας. v. 18. ſtich. 3. καὶ ἡ κυρ.) articulus abeſt. ibid. αὐτῷ) αὐτῶν.

19. Ἔστιν ἀνὴρ πανοῦργος πολλῶν παιδευτὴς, καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ ἐστὶν ἄχρηστος.

20. Ἔστι σοφιζόμενος ἐν λόγοις μισητός· Οὗτος πάσης τροφῆς καθυστερήσει·

21. Οὐ γὰρ ἐδόθη αὐτῷ παρὰ Κυρίου χάρις,
Ὅτι πάσης σοφίας ἐστερήθη.

22. Ἔστι σοφὸς τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ,
Καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐπαινετοί. ἐπὶ σό-

ματος 23. Ἀνὴρ σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαὸν παι-
πιστοί δεύσει,
Καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πιστοί.

24. Ἀνὴρ σοφὸς ἐμπλησθήσεται εὐλογίας,
Καὶ μακαριοῦσιν αὐτὸν πάντες οἱ ὁρῶντες.

25. Ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν·
Καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσραὴλ ἀναρίθμητοι.

26. Ὁ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ κληρονομήσει πίστιν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

27. Τέκνον ἐν ζωῇ σου πείρασον τὴν ψυχήν σου,
Καὶ ἴδε τί πονηρὸν αὐτῇ, καὶ μὴ δῷς αὐτῇ·

28. Οὐ γὰρ πάντα πᾶσι συμφέρει,
Καὶ οὐ πᾶσα ψυχὴ ἐν παντὶ εὐδοκεῖ.

29. Μὴ ἀπληστεύου ἐν πάσῃ τρυφῇ,
Καὶ μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδεσμάτων·

30. Ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν ἔσται νόσος,
Καὶ ἡ ἀπληστία ἐγγιεῖ ἕως χολέρας·

31. Διὰ ἀπληστίαν πολλοὶ ἐτελεύτησαν,
Ὁ δὲ προσέχων προσθήσει ζωήν.

ΚΕΦ. ΛΗ΄. XXXVIII.

Τίμα ἰατρὸν πρὸς τὰς χρείας αὐτοῦ τιμαῖς αὐτοῦ·
Καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος,

2. (Παρὰ γὰρ ὑψίστου ἐστὶν ἴασις)
Καὶ παρὰ βασιλέως λήψεται δόμα·

3. Ἐπιστήμη ἰατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ,
Καὶ ἔναντι μεγιστάνων θαυμασθήσεται.

4. Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα, καὶ ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προσοχθιεῖ αὐτοῖς.

5. Οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ,
Εἰς τὸ γνωσθῆναι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ ὑπὸ ἀνθρώπους;

6. Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀνθρώπῳ ἐπιστήμην,
Ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·

7. Ἐν αὐτοῖς ἐθεράπευσε καὶ ἦρε πάντα πᾶν
πόνον αὐτοῦ,

8. Μυρεψὸς ἐν τούτοις ποιήσει μίγμα·
Καὶ οὐ μὴ συντελεσθῇ ἔργα αὐτοῦ,
Καὶ εἰρήνη παρ' αὐτοῦ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

9. Τέκνον ἐν ἀῤῥωστήμασί σου μὴ παράβλεπε,

v. 19. πανοῦργος πολλῶν) πανοῦργος καὶ πολλῶν. ibid. ἐστιν ἄχρηστος) transposita. v. 24. ἐμπλησθήσεται) πλησθήσεται. ibid. stich. 2. μακαριοῦσιν) καὶ μακαριοῦσιν. v. 26. ζήσει) ζήσεται. v. 27. ἐν ζωῇ) ἐν τῇ ζωῇ. v. 30. νόσος) πόνος. v. 31. Διὰ ἀπλ.) δι' ἀπληστίαν. CAP. XXXVIII. v. 1. χρείας αὐτοῦ) αὐτοῦ deest. v. 6. ἀνθρώπῳ) ἀνθρώποις. v. 7. πᾶν πόνον) τὸν πόνον. v. 8. stich. 2. συντελεσθῇ) συντελέσῃ. v. 9. ἀῤῥωστήμασι) ἀῤῥωστήματι.

Ἀλλ᾽ εὖξαι Κυρίῳ, καὶ αὐτὸς ἰάσεταί σε·

10. Ἀπόστησον πλημμέλειαν καὶ εὔθυνον χεῖρας,
Καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον καρδίαν·

11. Δὸς εὐωδίαν καὶ μνημόσυνον σεμιδάλεως,
Καὶ λίπανον προσφορὰν, ὡς μὴ ὑπάρχων.

12. Καὶ ἰατρῷ δὸς τόπον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος·
Καὶ μὴ ἀποστήτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεία.

13. Ἔστι καιρὸς ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐοδία·

14. Καὶ γὰρ αὐτοὶ Κυρίου δεηθήσονται,
Ἵνα εὐοδώσῃ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν
Καὶ ἴασιν χάριν ἐμβιώσεως.

15. Ὁ ἁμαρτάνων ἔναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν,
Ἐμπέσοι εἰς χεῖρας αὐτοῦ.

16. Τέκνον ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε δάκρυα,
Καὶ ὡς δεινὰ πάσχων ἔναρξαι θρήνου·
Κατὰ δὲ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περίστειλον τὸ σῶμα αὐτοῦ,
Καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν ταφὴν αὐτοῦ.

17. Πίκρανον κλαυθμὸν, καὶ θέρμανον κοπετὸν,
Καὶ ποίησον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ
Ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν διαβολῆς,
Καὶ παρακλήθητι λύπης ἕνεκα·

18. Ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος,
Καὶ λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύν.

19. Ἐν ἐπαγωγῇ παραμένει καὶ λύπη,
Καὶ βίος πτωχοῦ κατάρα καρδίας. κατὰ

20. Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν καρδίαν σου,
Ἀπόστησον αὐτὴν μνησθεὶς τὰ ἔσχατα·

21. Μὴ ἐπιλάθῃ, οὐ γάρ ἐστιν ἐπάνοδος·
Καὶ τοῦτον οὐκ ὠφελήσεις, καὶ σεαυτὸν κακώσεις.

22. Μνήσθητι τὸ κρίμα μου, ὅτι οὕτως καὶ τὸ σόν·
Ἐμοὶ ἐχθὲς, καὶ σοὶ σήμερον.

23. Ἐν ἀναπαύσει νεκροῦ κατάπαυσον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ,
Καὶ παρακλήθητι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύματος αὐτοῦ.

24. Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς,
Καὶ ὁ ἐλαττούμενος πράξει αὐτοῦ σοφισθήσεται.

25. Τί σοφισθήσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου, Τίς ὀφθήσεται
Καὶ καυχώμενος ἐν δόρατι; * κέντρῳ
Βόας ἐλαύνων καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν, * κέντρου
Καὶ ἡ διήγησις αὐτοῦ ἐν υἱοῖς ταύρων·

26. Καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδοῦναι αὔλακας,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ εἰς χορτάσματα δαμάλεων.

27. Οὕτως πᾶς τέκτων καὶ ἀρχιτέκτων,
Ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέρας διάγει·
Οἱ γλύφοντες γλύμματα σφραγίδων,

Καὶ

v. 13. εὐοδία) εὐωδία. v. 15. stich. 2. αὐτοῦ) ἰατροῦ. v. 16. stich. 2. ἔναρξαι) ἔναρξε v. 19. ἐπαγωγῇ παραμένει) ἀπαγωγῇ παραβαίνει. v. 22. μου, ὅτι οὕτως καὶ) αὐτοῦ, ὅτι οὕτω ὡς καί. ibid. stich. 2. ἐχθὲς) χθές. v. 25. τίς ὀφθήσεται) τί σοφισθήσεται. ibid. stich. 2. καυχώμενος) καὶ καυχώμενος. v. 27. stich. 2. ὡς ἡμέρας) ὡς ἡμέρᾳ.

Καὶ ἡ ἐπιμονὴ αὐτοῦ ἀλλοιῶσαι ποικιλίαν·
Καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς ὁμοιῶσαι ζωγραφίαν,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ τελέσαι ἔργον.

28. Οὕτως χαλκεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἄκμονος,
Καὶ καταμανθάνων ἔργον σιδήρου·
Ἀτμὶς πυρὸς τήξει σάρκας αὐτοῦ,
Καὶ ἐν θέρμῃ καμίνου διαμαχήσεται·
κενιεῖ Φωνὴ σφύρης καὶ ἄκμονος καινιεῖ τὸ οὖς αὐτοῦ,
Καὶ κατέναντι ὁμοιώματος σκεύους οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ·
Καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς συντέλειαν ἔργων,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ κοσμῆσαι ἐπὶ συντελείας.

29. Οὕτως κεραμεὺς καθήμενος ἐν ἔργῳ αὐτοῦ,
Καὶ συστρέφων ἐν ποσὶν αὐτοῦ τροχὸν,
Ὃς ἐν μερίμνῃ κεῖται διαπαντὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ,
Καὶ ἐναρίθμιος πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτοῦ·

30. Ἐν βραχίονι αὐτοῦ τυπώσει πηλὸν,
Καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχὺν αὐτοῦ·
Καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ χρίσμα,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ καθαρίσαι κάμινον.

31. Πάντες οὗτοι εἰς χεῖρας ἑαυτῶν ἐνεπίστευσαν,
Καὶ ἕκαστος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ σοφίζεται.

32. Ἄνευ αὐτῶν οὐκ οἰκήσεται πόλις,
Καὶ οὐ παροικήσουσιν οὐδὲ περιπατήσουσιν·

33. Ἐν βουλῇ λαοῦ οὐ ζητηθήσονται,
Καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ οὐχ ὑπεραλοῦνται·
ἐπὶ δίφρον δικαστοῦ οὐ καθιοῦνται,
Καὶ διαθήκην κρίματος οὐ διανοηθήσονται,
Οὐδὲ μὴ ἐκφανῶσι παιδείαν καὶ κρίμα,
Καὶ ἐν παραβολαῖς οὐχ εὑρεθήσονται·

34. Ἀλλὰ κτίσμα αἰῶνος στηρίσουσι,
Καὶ ἡ δέησις αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης.

ΚΕΦ. ΛΘ΄. XXXIX.

Πλὴν τοῦ ἐπιδιδόντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διανοουμένου ἐν νόμῳ ὑψίστου, διανοουμένῳ
Σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσει,
Καὶ ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται·

2. Διήγησιν ἀνδρῶν ὀνομαστῶν συντηρήσει,
Καὶ ἐν στροφαῖς παραβολῶν συνεισελεύσεται·

3. Ἀπόκρυφα παροιμιῶν ἐκζητήσει,
Καὶ ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν ἀναστραφήσεται.

4. Ἀναμέσον μεγιστάνων ὑπηρετήσει,
Καὶ ἔναντι ἡγουμένου ὀφθήσεται·
Ἐν γῇ ἀλλοτρίων ἐθνῶν διελεύσεται,

Ἀγα-

v. 27. ſtich. 4. ἐπιμονὴ) ὑπομονή. ibid. ſtich. 5. εἰς ὁμοιῶσαι) εἰς τὸ ὁμοιῶσαι. v. 28. ſtich. 2. ἔργον σιδήρου) ἀργῷ σιδήρῳ. ibid. ſtich. 3. τήξει) πήξει. ibid. ſtich. 5. κενιεῖ pro καινιεῖ quemadmodum legit *Edit. Rom.* v. 29. Οὕτως) οὕτω. v. 31. ἑαυτῶν) αὐτῶν. v. 32. οἰκήσεται) οἰκισθήσεται. v. 33. ſtich. 2. δικαστοῦ) δικαστοῦ. ibid. ſtich. 4. παιδείαν) δικαιοσύνην. CAP. XXXIX. v. 1. ἐπιδιδόντος) ἐπιδόντος. ibid. διανοουμένου) διανοουμένῳ. ibid. ſtich. 2. ab hoc ſticho *Edit. Rom.* incipit 39. Cap. v. 2. Διήγησιν) διηγήσεις.

Ἀγαθὰ γὰρ καὶ κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπείρασε.

5. Τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπιδώσει ὀρθρίσαι πρὸς Κύριον τὸν ποιήσαντα αὐτὸν,
Καὶ ἔναντι ὑψίστου δεηθήσεται,
Καὶ ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ ἐν προσευχῇ,
Καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεηθήσεται.

6. Ἐὰν ὁ Κύριος ὁ μέγας θελήσῃ,
Πνεύματι συνέσεως ἐμπλήσει αὐτόν·
Αὐτὸς ἀνομβρήσει ῥήματα σοφίας αὐτοῦ,
Καὶ ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται Κυρίῳ·

7. Αὐτὸς κατευθυνεῖ βουλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπιστήμην,
Καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ διανοηθήσεται·

ἐκφαίνει 8. Αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτοῦ,
Κυρίου δια- Καὶ ἐν νόμῳ διαθήκης Κυρίου καυχήσεται.
θήκης 9. Αἰνέσουσι τὴν σύνεσιν αὐτοῦ πολλοὶ,
Καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξαλειφθήσεται·
Οὐκ ἀποστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ,
Καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζητήσεται εἰς γενεὰς γενεῶν·

10. Τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγήσεται ἔθνη,
Καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.

ἐμμείνῃ 11. Ἐὰν ἀναπαύσηται, ὄνομα καταλείψει ἢ χίλιοι,
Καὶ ἐὰν ἐμμείνῃ, ἐμποιεῖ αὐτῷ. παύσηται

12. Ἔτι διανοηθεὶς ἐκδιηγηθήσομαι,
Καὶ ὡς διχομηνία ἐπληρώθην.

13. Εἰσακούσατέ μου υἱοὶ ὅσιοι, καὶ βλαστήσατε
Ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ ῥεύματος ὑγροῦ,

14. Καὶ ὡς λίβανος εὐωδιάσατε ὀσμὴν,
Καὶ ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον·
Διάδοτε ὀσμὴν καὶ αἰνέσατε ᾆσμα,
Εὐλογήσατε Κύριον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

15. Δότε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μεγαλωσύνην,
Καὶ ἐξομολογήσασθε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ
Ἐν ᾠδαῖς χειλέων καὶ ἐν κινύραις,
Καὶ οὕτως ἐρεῖτε ἐν ἐξομολογήσει·

16. Τὰ ἔργα Κυρίου πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα,
Καὶ πᾶν πρόσταγμα ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἔσται.

17. Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο;
Πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτῶν ζητηθήσεται. αὐτοῦ
Ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔστη ὡς θημωνία ὕδωρ,
καὶ ἐν ῥήματι στόματος αὐτοῦ ἀποδοχεῖα ὑδάτων.

18. Ἐν προστάγματι αὐτοῦ πᾶσα ἡ εὐδοκία,
Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐλαττώσει τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

19. Ἔργα

v. 4. stich. 4. κακὰ ἀνθρ.) κακὰ ἐν ἀνθρώποις. v. 5. stich. 3. στόμα) τὸ στόμα. v. 6. ὁ Κύριος) absque articulo. ibid. stich. 2. ἐμπλήσει αὐτὸν) ἐμπλησθήσεται. v. 8. ἐκφαίνει) ἐκφανεῖ. ibid. stich. 2. Κυρίου διαθήκης) transposita. v. 9. stich. 2. Καὶ ἕως) καὶ deest. ibid. stich. 4. τὸ ὄνομα α. ζητήσεται) ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται. v. 10. διηγήσεται) διηγήσονται. v. 11. stich. 2. παύσηται) ἀναπαύσηται. v. 12. ἐκδιηγηθήσομαι) ἐκδιηγήσομαι. v. 13. Εἰσακούσατε) εἰσακούσατε. ibid. stich. 2. ὑγροῦ) ἀγροῦ. v. 14. stich. 4. ἔργοις αὐτοῦ) αὐτοῦ deest. v. 17. stich. 1. non habet Edit. Rom.

19. Ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτȣ̃,
Καὶ ȣ̓κ ἔςι κρυϐῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτȣ̃·

20. Ἀπὸ τȣ̃ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπέϐλεψε,
Καὶ ȣ̓δὲν ἔςι θαυμαςὸν ἐναντίον αὐτȣ̃.

21. Οὐκ ἔςιν εἰπεῖν· τί τȣ̃το, εἰς τί τȣ̃το;
Πάντα γὰρ εἰς χρείαν αὐτῶν ἔκτιςαι.

22. Ἡ εὐλογία αὐτȣ̃ ὡς ποταμὸς ἐπεκάλυψεν, καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσεν·

23. Οὕτως ὀργὴν αὐτȣ̃ ἔθνη κληρονομήσει,
Ὡς μετέςρεψεν ὕδατα εἰς ἅλμην.

24. Αἱ ὁδοὶ αὐτȣ̃ τοῖς ὁσίοις εὐθεῖαι,
Οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκόμματα.

25. Ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτιςαι ἀπ' ἀρχῆς,
Οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς κακά.

26. Ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπȣ,
Ὕδωρ, καὶ πῦρ, καὶ σίδηρος, καὶ ἅλας, καὶ σεμίδαλις
Πυρὸς Πυρὸς, καὶ μέλι, καὶ γάλα,
Αἷμα ςαφυλῆς, καὶ ἔλαιον, καὶ ἱμάτιον·

27. Ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεϐέσιν εἰς ἀγαθὰ,
Οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κακά.

28. Ἔςι πνεύματα ἃ εἰς ἐκδίκησιν ἔκτιςαι,
Καὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐςερέωσαν μάςιγας αὐτῶν·
Ἐν καιρῷ συντελείας ἰςχὺν ἐκχέȣσι,
Καὶ τὸν θυμὸν τȣ̃ ποιήσαντος αὐτȣ̀ς κοπάσȣσιν.

29. Πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος,
Πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτιςαι·

30. Θηρίων ὀδόντες καὶ σκορπίοι καὶ ἔχεις,
Καὶ ῥομφαία ἐκδικȣ̃σα εἰς ὄλεθρον ἀσεϐεῖς,

31. Ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτȣ̃ εὐφρανθήσονται,
Καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας ἑτοιμασθήσονται, χεῖρας
Καὶ ἐν καιροῖς αὐτῶν οὐ παραϐήσονται λόγον.

32. Διὰ τȣ̃το ἐξ ἀρχῆς ἐςηρίχθην,
Καὶ διενοήθην, καὶ ἐν γραφῇ ἀφῆκα.

33. Τὰ ἔργα Κυρίȣ πάντα ἀγαθὰ,
Καὶ πᾶσαν χρείαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγήσει·

34. Καὶ ȣ̓κ ἔςιν εἰπεῖν· τȣ̃το τȣ́τȣ πονηρότερον·
Πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκιμήσεται.

35. Καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ςόματι ὑμνήσατε,
Καὶ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα Κυρίȣ.

v. 20 stich. 2. ȣ̓δὲν ἔςι θαυμαςὸν) ȣ̓θὲν ἔςι θαυμάσιον. v. 21. stich. 2. εἰς χρείαν) εἰς χρείας. v. 26. stich. 2. καὶ πῦρ) καὶ deest. ibid. ἅλας) ἅλα. ibid. stich. 3. πυρὸς) πυροῦ. v. 28. stich. 3. Ἐν καιρῷ) καὶ ἐν καιρῷ. v. 31. stich. 2. χεῖρας) χρείας. ibid. stich. 3. ἐν καιροῖς) ἐν τοῖς καιροῖς. v. 34. stich. 2. εὐδοκιμήσεται) εὐδοκιμηθήσεται.

ΚΕΦ. Μʹ. XL.

ΑΣχολία μεγάλη ἔκτισαι παντὶ ἀνθρώπῳ,
Καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱὲς Ἀδάμ,
Ἀφ' ἡμέρας ἐξόδε ἐκ γαςρὸς μητρὸς αὐτῶν
ἐπιταφῆς Ἕως ἡμέρας ἐπιςροφῆς εἰς μητέρα πάντων·
Τὲς διαλογισμὲς 2. Διὰ λογισμὲς αὐτῶν καὶ φόβον καρδίας
ἡμέρα Ἐπίνοια προσδοκίας ἡμέρας τελευτῆς,
ἐνδόξε 3. Ἀπὸ καθημένε ἐπὶ θρόνε ἐν δόξῃ
ὡς Καὶ ἕως τεταπεινωμένε ἐν γῇ καὶ σποδῷ,
ὑακίνθινον 4. Ἀπὸ φορῦντος ὑάκινθον καὶ ςέφανον
Καὶ ἕως περιβαλλομένε ὠμόλινον·
5. Θυμὸς καὶ ζῆλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος,
Καὶ φόβος θανάτε καὶ μήνιμα καὶ ἔρις.
Καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης
Ὕπνος νυκτὸς ἀλλοιοῖ γνῶσιν αὐτῦ·
6. Ὀλίγον ὡς ἐδὲν ἐν ἀναπαύσει,
Καὶ ἀπ' ἐκείνε ἐν ὕπνοις ὡς ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς,
Τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτῦ,
Ὡς ἐκπεφευγὼς ἀπὸ προσώπε πολέμε·
7. Ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτῦ ἐξηγέρθη,
Καὶ ἀποθαυμάζων εἰς ἐδένα φόβον.
8. Μετὰ πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀνθρώπε ἕως κτήνες,
Καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλῶν ἑπταπλάσια πρὸς ταῦτα·
9. Θάνατος καὶ αἷμα καὶ ἔρις καὶ ῥομφαία, ἐπαγωγαὶ, λιμὸς καὶ σύντριμμα καὶ μάςιξ,
10. Ἐπὶ τὲς ἀνόμες ἐκτίσθη πάντα ταῦτα,
Καὶ δι' αὐτὲς ἐγένετο ὁ κατακλυσμός.
11. Πάντα ὅσα ἀπὸ γῆς, εἰς γῆν ἀναςρέφει, ἀναςρέψει
Καὶ ἀπὸ ὑδάτων εἰς θάλασσαν ἀνακάμπτει.
12. Πᾶν δῶρον καὶ ἀδικία ἐξαλειφθήσεται·
Καὶ πίςις εἰς τὸν αἰῶνα ςήσεται.
13. Χρήματα ἀδίκων ὡς ποταμὸς ξηρανθήσεται,
Καὶ ὡς βροντὴ μεγάλη ἐν ὑετῷ ἐξηχήσει·
14. Ἐν τῷ ἀνοῖξαι αὐτὸν χεῖρας εὐφρανθήσεται,
Οὕτως οἱ παραβαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψεσιν. ἐκθλίψεσιν.
15. Ἔκγονα ἀσεβῶν ἐ πληθυνεῖ κλάδες,
Καὶ ῥίζαι ἀκάθαρτοι ἐπ' ἀκροτόμε πέτρας·
16. Ἄχι ἐπὶ παντὸς ὕδατος καὶ χεῖλος ποταμῦ
Πρὸ παντὸς χόρτε ἐκτιλήσεται.
17. Χάρις ὡς παράδεισος ἐν εὐλογίαις,
Καὶ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει.
18. Ζωὴ αὐτάρκες καὶ ἐργάτε γλυκανθήσεται,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ὁ εὑρίσκων θησαυρόν. ἀμφοτέρας

19. Τέκνα

CAP. XL. v. 1. stich. 4. ἐπιταφῆς) ἐπὶ ταφῇ. v. 3. ἐνδόξε) ἐν δόξῃ. ibid. stich. 2. ὡς) καὶ ἕως. v. 4. ὑακίνθινον) ὑάκινθον. v. 5. stich. 2. μήνιμα) μηνίαμα. v. 10. πάντα ταῦτα) transposita. v. 11. ἀναςρέψει) ἀναςρέφει. v. 14. stich. 2. ἐκθλίψεσιν) ἐκλείψεσιν. v. 16. Ἄχι) ἄχει. ibid. χεῖλος) χείλες. v. 18. stich. 2. ἀμφοτέρας) ἀμφότερα ὁ.

19. Τέκνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως στηρίζουσιν ὄνομα,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ ἡ ἄμωμος λογίζεται.

20. Οἶνος καὶ μουσικὰ εὐφραίνουσι καρδίαν,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἀγάπησις σοφίας.

21. Αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἡδύνουσι μέλη,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γλῶσσα ἡδεῖα.

22. Χάριν καὶ κάλλος ἐπιθυμήσει ὀφθαλμὸς,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα χλόην σπόρου.

23. Φίλος καὶ ἑταῖρος εἰς καιρὸν ἀπαντῶντες,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ μετ' ἀνδρός.

24. Ἀδελφοὶ καὶ βοήθεια εἰς καιρὸν θλίψεως, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἐλεημοσύνη ῥύσεται.
ῥύεται

25. Χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπιστήσουσι πόδα,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα βουλὴ εὐδοκιμεῖται.

26. Χρήματα καὶ ἰσχὺς ἀνυψοῦσι καρδίαν,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα φόβος Κυρίου·
Οὐκ ἔστιν ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλάττωσις,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἐπιζητῆσαι ἐν αὐτῷ βοήθειαν·

27. Φόβος Κυρίου ὡς παράδεισος εὐλογίας,
Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν ἐκάλυψεν αὐτόν.

28. Τέκνον, ζωὴν ἐπαιτήσεως μὴ βιώσῃς·
Κρεῖσσον ἀποθανεῖν, ἢ ἐπαιτεῖν.

29. Ἀνὴρ βλέπων εἰς τράπεζαν ἀλλοτρίαν,
Οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ὁ βίος ἐν λογισμῷ ζωῆς·
Ἀλισγήσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐν ἐδέσμασιν ἀλλοτρίοις,
Ἀνὴρ δὲ ἐπιστήμων καὶ πεπαιδευμένος φυλάξεται.

30. Ἐν στόματι ἀναιδοῦς γλυκανθήσεται ἐπαίτησις·
Καὶ ἐν κοιλίᾳ αὐτοῦ πῦρ καήσεται.

ΚΕΦ. ΜΑ'. XLI.

Ὦ Θάνατε ὡς πικρόν σου τὸ μνημόσυνόν ἐστιν
Ἀνθρώπῳ εἰρηνεύοντι ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ,
Ἀνδρὶ ἀπερισπάστῳ καὶ εὐοδουμένῳ ἐν πᾶσι,
Καὶ ἔτι ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τροφήν.

2. Ὦ θάνατε καλόν σου τὸ κρίμα ἐστὶν
Ἀνθρώπῳ ἐπιδεομένῳ καὶ ἐλασσουμένῳ ἐν ἰσχύϊ,
Ἐσχατογήρῳ καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων,
Καὶ ἀπειθοῦντι καὶ ἀπολωλεκότι ὑπομονήν.

3. Μὴ εὐλαβοῦ κρίμα θανάτου·
Μνήσθητι προτέρων σου καὶ ἐσχάτων.

4. Τοῦτο κρίμα παρὰ Κυρίου πάσῃ σαρκί·
Καὶ τί ἀπαναίνῃ ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίστου;

v. 21. μέλη) μέλι. v. 22. ὀφθαλμός) ὁ ὀφθαλμός σου. v. 23. stich. 2. μετ' ἀνδρός.) μετὰ ἀνδρός. v. 24. ῥύεται) ῥύσεται. v. 26. ἀνυψοῦσι) ἀνυψώσουσι. ibid. stich. 3. ἐν φόβῳ) φόβῳ. v. 27. stich. 2. ἐκάλυψεν) ἐκάλυψαν. v. 29. stich. 3. ψυχὴν) τὴν ψυχήν. CAP. XLI. v. 2. stich. 2. ἐν ἰσχύϊ) ἐν deest. v. 4. Τοῦτο κρίμα) τοῦτο τὸ κρίμα.

Εἴτε δέκα, εἴτε ἑκατὸν, εἴτε χίλια ἔτη,
Οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδου ἐλεγμὸς ζωῆς.

5. Τέκνα βδελυρὰ γίνεται τέκνα ἁμαρτωλῶν,
Καὶ συναναστρεφόμενα παροικίαις ἀσεβῶν·

6. Τέκνων ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται κληρονομία,
Καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐνδελεχιεῖ ὄνειδος.

7. Πατρὶ ἀσεβεῖ μέμψεται τέκνα,
Ὅτι δι' αὐτὸν ὀνειδισθήσονται.

8. Οὐαὶ ὑμῖν ἄνδρες ἀσεβεῖς,
Οἵτινες ἐγκατελείπετε νόμον Θεοῦ ὑψίστου·
Ἐὰν γὰρ πληθυνθῆτε, εἰς ἀπώλειαν,

9. (Καὶ ἐὰν γεννηθῆτε, εἰς κατάραν γεννηθήσεσθε)
Καὶ ἐὰν ἀποθάνητε, εἰς κατάραν μερισθήσεσθε.

10. Πάντα ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν ἀπελεύσεται·
Οὕτως ἀσεβεῖς ἀπὸ κατάρας εἰς ἀπώλειαν.

11. Πένθος ἀνθρώπων ἐν σώμασιν αὐτῶν·
Ὄνομα δὲ (ἁμαρτωλῶν) οὐκ ἀγαθὸν ἐξαλειφθήσεται.

12. Φρόντισον περὶ ὀνόματος, αὐτὸ γάρ σοι διαμένει
Ἢ χίλιοι μεγάλοι θησαυροὶ χρυσίου·

13. Ἀγαθῆς ζωῆς ἀριθμὸς ἡμερῶν,
Καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς αἰῶνα διαμένει.

14. Παιδείαν ἐν εἰρήνῃ συντηρήσατε τέκνα·
Σοφία δὲ κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανὴς,
Τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;

15. Κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ,
Ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

16. Τοιγαροῦν ἐντράπητε ἐπὶ τῷ ῥήματί μου·
Οὐ γάρ ἐστιν πᾶσαν αἰσχύνην διαφυλάξαι καλὸν,
Καὶ οὐ πάντα πᾶσιν ἐν πίστει εὐδοκιμεῖται.

17. Αἰσχύνεσθε ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς περὶ πορνείας,
Καὶ ἀπὸ ἡγουμένου καὶ δυνάστου περὶ ψεύδους,

18. Ἀπὸ κριτοῦ καὶ ἄρχοντος περὶ πλημμελείας,
Ἀπὸ συναγωγῆς καὶ λαοῦ περὶ ἀνομίας,
Ἀπὸ κοινωνοῦ καὶ φίλου περὶ ἀδικίας,

19. Καὶ ἀπὸ τόπου οὗ παροικεῖς περὶ κλοπῆς,
Καὶ ἀπὸ λήθης Θεοῦ καὶ διαθήκης, ἀληθείας
Ἀπὸ πήξεως ἀγκῶνος ἐπ' ἄρτοις,
Καὶ ἀπὸ σκορακισμοῦ λήψεως καὶ δόσεως,

20. Καὶ ἀπὸ ἀσπαζομένων περὶ σιωπῆς,
Καὶ ἀπὸ ὁράσεως γυναικὸς ἑταίρας,

21. Καὶ ἀπὸ ἀποστροφῆς προσώπου συγγενοῦς,
Ἀπὸ ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως,
Ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάνδρου,

22. Ἀπὸ

v. 5. βδελυρὰ) βδελυκτά. v. 18. stich. 3. minoribus litteris suppletus habetur in *Edit. Rom.* v. 19. stich. 3. Ἀπὸ πήξεως) καὶ ἀπὸ πήξεως. ibid. stich. 4. Καὶ ἀπὸ) καὶ deest. v. 20. stich. 2. Καὶ ἀπὸ) καὶ deest. v. 21. stich. 3. Ἀπὸ) καὶ ἀπό.

22. Ἀπὸ περιεργείας παιδίσκης αὐτῦ,
Καὶ μὴ ἐπιστῇς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτῆς·
Ἀπὸ φίλων περὶ λόγε ὀνειδισμῦ,
Καὶ μετὰ τὸ δοῦναι, μὴ ὀνείδιζε·
23. Ἀπὸ δευτερώσεως (καὶ) λόγε ἀκοῆς,
Καὶ ἀπὸ ἀποκαλύψεως λόγων κρυφίων·
24. Καὶ ἔσῃ αἰσχυντηρὸς ἀληθινῶς,
Καὶ εὑρίσκων χάριν ἔναντι παντὸς ἀνθρώπε.

ΚΕΦ. ΜΒ'. XLII.

Μὴ περὶ τέτων αἰσχυνθῇς,
Καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον τῦ ἁμαρτάνειν·
2. Περὶ νόμε ὑψίστε καὶ διαθήκης,
Καὶ περὶ κρίματος δικαιῶσαι τὸν ἀσεβῆ,
3. Περὶ λόγε κοινωνῦ καὶ ὁδοιπόρων,
ἑτέρων Περὶ δόσεως κληρονομίας ἑταίρων,
4. Περὶ ἀκριβείας ζυγῦ καὶ σταθμιῶν,
Καὶ περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων,
διαφόρε 5. Περὶ ἀδιαφόρε πράσεως ἐμπόρων,
Καὶ περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς,
αἱμάξας Καὶ οἰκέτῃ πονηρῷ πλευρὰν αἱμάξαι·
6. Ἐπὶ γυναικὶ πονηρᾷ καλὸν σφραγίς,
Καὶ ὅπε χεῖρες πολλαί, κλεῖσον·
7. Ὃ ἐὰν παραδίδως, ἐν ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ,
Καὶ δόσις καὶ λῆψις πάντα ἐν γραφῇ·

8. Περὶ παιδείας ἀνοήτε καὶ μωρῦ
Καὶ ἐσχατογήρε κρινομένε πρὸς νέες, ἐσχατογήρῳ
Καὶ ἔσῃ πεπαιδευμένος ἀληθινῶς,
Καὶ δεδοκιμασμένος ἔναντι παντὸς ζῶντος. κρινομένῳ
9. Θυγάτηρ πατρὶ ἀπόκρυφος ἀγρυπνία,
Καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφιστᾷ ὕπνον· αὐτῦ
Ἐν νεότητι αὐτῆς μήποτε παρακμάσῃ,
Καὶ συνῳκηκυῖα μήποτε μισηθῇ·
10. Ἐν παρθενίᾳ μήποτε βεβηλωθῇ,
Καὶ ἐν τοῖς πατρικοῖς αὐτῆς ἔγκυος γένηται·
Μετὰ ἀνδρὸς ὖσα μήποτε παραβῇ,
Καὶ συνῳκηκυῖα μήποτε στειρωθῇ.
11. Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακήν,
Μήποτε ποιήσῃ σε ἐπίχαρμα ἐχθροῖς,
Λαλιὰν ἐν πόλει, καὶ ἔγκλητον λαῦ, ἔκκλητον
Καὶ καταισχύνῃ σε ἐν πλήθει πολλῶν.
12. Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔμβλεπε ἐν κάλλει,
Καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέδρευε·
13. Ἀπὸ γὰρ ἱματίων ἐκπορεύεται σής,
Καὶ ἀπὸ γυναικὸς πονηρία (γυναικός).
14. Κρείσσων πονηρία ἀνδρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνή,
Καὶ γυνὴ καταισχύνεσα εἰς ὀνειδισμόν.

v. 22. ſtich. 3. περὶ λόγε) περὶ λόγων. v. 23. ab hoc verſu *Edit. Rom.* incipit 42. Caput. ibid. ſtich. 2. ἀποκαλύψεως) ἀποκαλύψεων. CAP. XLII v. 3. ſtich. 2. περὶ) καὶ περὶ. ibid. ἑτέρων) ἑταίρων. v. 4. ſtich. 2. Καὶ περὶ) περὶ. v. 5. διαφόρε) ἀδιαφόρε ibid [illegible]) καὶ [illegible]. ibid. ſtich. 3. αἱμάξας) αἱμάξαι. v. 7. ſtich. 2. πάντα ἐν) παντὶ ἐν. v. 8. ſtich. 2. ἐσχατογήρῳ κρινομένῳ, ἐσχατογήρε κρινομένε. v. 9. ſtich. 2. αὐτῦ) αὐτῆς. v. 10. ſtich 4. στειρωθῇ) [illegible].

15. Μνηϑήσομαι δὴ τὰ ἔργα Κυρίου,
Καὶ ἃ ἑώρακα ἐκδιηγήσομαι·
Ἐν λόγοις Κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ.

16. Ἥλιος φωτίζων κατὰ πᾶν ἐπέβλεψε,
Καὶ τῆς δόξης Κυρίου πλῆρες τὸ ἔργον αὐτοῦ.

17. Οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις Κύριος
Ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ,
Ἃ ἐστερέωσε Κύριος ὁ παντοκράτωρ,
Στηριχθῆναι ἐν δόξῃ αὐτοῦ τὸ πᾶν.

18. Ἄβυσσον καὶ καρδίαν ἐξίχνευσε,
Καὶ ἐν πανεργήμασιν αὐτῶν διενοήθη·
Ἔγνω γὰρ ὁ ὕψιστος πᾶσαν εἴδησιν,
Καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖον αἰῶνος.

19. Ἀπαγγέλλων τὰ παρεληλυθότα καὶ τὰ ἐσόμενα,
Καὶ ἀποκαλύπτων ἴχνη ἀποκρύφων·

20. Οὐ παρῆλθεν αὐτὸν πᾶν διανόημα,
Οὐκ ἐκρύβη ἀπ᾽ αὐτοῦ εἷς λόγος.

21. Τὰ μεγαλεῖα τῆς σοφίας αὐτοῦ ἐκόσμησεν·
Ὅς ἐστι πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, οὔτε προσετέθη οὔτε ἠλασσώθη,
Καὶ οὐ προσεδεήθη οὐδενὸς συμβούλου.

22. Ὡς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιθυμητά,
Καὶ ὡς σπινθῆρός ἐστι θεωρῆσαι.

23. Πάντα ταῦτα ζῇ καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρείαις, καὶ πάντα ὑπακούει.

24. Πάντα δισσά, ἓν κατέναντι τοῦ ἑνός·
Καὶ οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν ἔλλειπον.

25. Ἓν τοῦ ἑνὸς ἐστερέωσε τὰ ἀγαθά·
Καὶ τίς πλησθήσεται ὁρῶν δόξαν αὐτοῦ;

ΚΕΦ. ΜΓʹ. XLIII.

Γαυρίαμα ὕψους στερέωμα καθαριότητος,
Εἶδος οὐρανοῦ ἐν ὁράματι δόξης.

2. Ἥλιος ἐν ὀπτασίᾳ διαγγέλλων ἐν ἐξόδῳ, διαγγελῶν
Σκεῦος θαυμαστόν, ἔργον ὑψίστου·

3. Ἐν μεσημβρίᾳ αὐτοῦ ἀναξηραίνει χώραν,
Καὶ ἐναντίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

4. Κάμινον φυσῶν ἐν ἔργοις καύματος,
Τριπλάσιον ἥλιος ἐκκαίων ὄρη·
Ἀτμίδας πυρώδεις ἐκφυσῶν,
Καὶ ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῖ ὀφθαλμούς.

5. Μέγας ὁ Κύριος ὁ ποιήσας αὐτόν,
Καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέσπευσε πορείαν.

6. Καὶ ἡ σελήνη ἐν πάσῃ εἰς καιρὸν αὐτῆς, πᾶσιν
Ἀνάδειξις χρόνων καὶ σημεῖον αἰῶνος· Ἀνάδειξιν

7. Ἀπὸ σελήνης σημεῖον ἑορτῆς·
Φωστὴρ μειούμενος ἐπὶ συντελείᾳ.

8. Μὴν

v. 16. ſtich. 2. δόξης Κυρίου) δόξης αὐτοῦ. v. 18. ſtich. 2. πανεργήμασιν) πανουργεύμασιν. ibid. ſtich. 3. ὁ ὕψιστος) ὁ κύριος. v. 19. καὶ τὰ ἐσόμενα) καὶ τὰ ἐπεσόμενα. v. 20. ſtich. 2. αὐτοῦ εἷς) αὐτοῦ οὐδὲ εἷς. v. 21. ſtich. 2. Ὅς ἐστι πρὸ) καὶ ἕως ἔστι πρό. ibid. ἠλασσώθη) ἠλαττώθη. ibid. ſtich. 3. Καὶ οὐ) καὶ οὐδέ. v. 24. ſtich. 2. ἔλλειπον) ἐκλεῖπον. CAP. XLIII. v. 2. διαγγελῶν) διαγγέλλων. v. 4. ſtich. 2. Τριπλάσιον) τριπλασίως. ibid. ſtich. 3. ἐκφυσῶν) ἐμφυσῶν. v. 5. ὁ Κύριος) absque articulo. v. 7. ſtich. 2. συντελείᾳ) συντελείας.

8. Μὴν κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστιν,
αὐξανό- Αὐξανομένη θαυμαστῶς ἐν ἀλλοιώσει.
μενος Σκεῦος παρεμβολῶν ἐν ὕψει,
Ἐν στερεώματι οὐρανοῦ ἐκλάμπον,

9. Κάλλος οὐρανοῦ, δόξα ἄστρων,
Κόσμος φωτίζων ἐν ὑψίστοις Κυρίου·

10. Ἐν λόγοις ἁγίου στήσονται κατὰ κρίμα,
Καὶ οὐ μὴ ἐκλυθῶσιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν.

11. Ἴδε τόξον, καὶ εὐλόγησον τὸν ποιή-
αὐτὸν σαντα αὐτό,
Σφόδρα ὡραῖον ἐν τῷ αὐγάσματι αὐτοῦ·

12. Ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐν κυκλώσει δόξης,
Χεῖρες ὑψίστου ἐτάνυσαν αὐτό.

13. Προστάγματι αὐτοῦ κατέσπευσε χιόνα, καὶ ταχύνει ἀστραπὰς κρίματος αὐτοῦ.

14. Διὰ τοῦτο ἠνεῴχθησαν θησαυροί,
Καὶ ἐξέπτησαν νεφέλαι ὡς πετεινά·

νεφέλαις 15. Ἐν μεγαλείῳ αὐτοῦ ἴσχυσε νεφέλας,
Καὶ διεθρύβησαν λίθοι χαλάζης.

16. Καὶ ἐν ὀπτασίᾳ αὐτοῦ σαλευθήσονται ὄρη·
Καὶ ἐν θελήματι αὐτοῦ πνεύσεται νότος.

γῆ 17. Φωνὴ βροντῆς αὐτοῦ ὠδίνησε γῆν,
Καὶ καταιγὶς Βορέου καὶ συστροφὴ πνεύματος.
Ὡς πετεινὰ καθιπτάμενα πάσσει χιόνα,
Καὶ ὡς ἀκρὶς καταλύουσα ἡ κατάβασις αὐτῆς·

18. Κάλλος λευκότητος αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμὸς,
Καὶ ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ αὐτῆς ἐκστήσεται καρδία.

19. Καὶ πάχνην ὡς ἅλα ἐπὶ γῆς χέει,
Καὶ παγεῖσα γίνεται ὡς σκολόπων ἄκρα.

20. Ψυχρὸς ἄνεμος Βορέας πνεύσει,
Καὶ παγήσεται κρύσταλλος ἐφ' ὕδατος·
Ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος καταλύσει,
Καὶ ὡς θώρακα ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ.

21. Καταφάγεται ὄρη, καὶ ἔρημον ἐκκαύσει,
Καὶ ἀποσβέσει χλόην ὡς πῦρ.

22. Ἴασις πάντων κατὰ σπουδὴν, ὁμίχλη·
Δρόσος ἀπαντῶσα ἀπὸ καύσωνος ἱλαρώσει.

23. Λογισμῷ αὐτοῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον,
Καὶ ἐφύτευσεν ἐν αὐτῇ νήσους. αὐτὴν

24. Οἱ πλέοντες τὴν θάλασσαν διηγοῦν- Ἰησοῦς
ται κίνδυνον αὐτῆς,
Καὶ ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμάζομεν.

25. Καὶ ἐκεῖ τὰ θαυμάσια καὶ παράδοξα ἔργα,
Ποικιλία παντὸς ζώου, κτίσις κητῶν, κτῆσις

26. Δι' κτηνῶν

v. 8. ſtich. 2. αὐξανόμενος) αὐξανομένη. ibid. ſtich. 4. ἐκλάμπον) ἐκλάμπων. v. 9. ſtich. 2. Κυρίου) κύριος. v. 11. αὐτὸν) αὐτό. v. 12. ſtich. 2. ἐτάνυσαν) ἐτάνυσαν. v. 15. νεφέλαις) νεφέλας. v. 16. ſtich. 1. in Rom. καὶ ἐν ὀπτασίαις αὐτοῦ σαλευθήσεται ὄρη. ibid. ſtich. 2. Καὶ ἐν) καὶ deeſt. ibid. αὐτοῦ) abeſt. v. 17. γῆ) γῆν. v. 20. βορέας) βορέης. ibid. ſtich. 2. ἐφ' ὕδατος) ἀφ' ὕδατος. v. 24. κίνδυνον) τον κίνδυνον. v. 25. θαυμάσια καὶ παράδοξα) transpoſita. ibid. ſtich. 2. κτῆσις κτηνῶν) κτίσις κητῶν.

εὐδοκία 26. Δι᾽ αὐτὸν εὐοδεῖ ἄγγελος αὐτῦ,
τέλος Καὶ ἐν λόγῳ αὐτῦ σύγκειται τὰ πάντα.

27. Πολλὰ ἐροῦμεν, καὶ ὁ μὴ ἀφικώμεθα,
Καὶ συντέλεια λόγων· τὸ πᾶν ἐστιν αὐτός.

28. Δοξάζοντες πῦ ἰσχύσομεν;
Αὐτὸς γὰρ ὁ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῦ·

29. Φοβερὸς Κύριος καὶ σφόδρα μέγας,
Καὶ θαυμαστὴ ἡ δυναστεία αὐτῦ.

30. Δοξάζοντες Κύριον ὑψώσατε,
Καθόσον ἂν δύνησθε, (ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι·)
Καὶ ὑψοῦντες αὐτὸν πληθύνατε ἐν ἰσχύϊ·
Μὴ κοπιᾶτε, ὁ γὰρ μὴ ἀφίκησθε.

31. Τίς ἑώρακεν αὐτὸν καὶ ἐκδιηγήσεται;
Καὶ τίς μεγαλυνεῖ αὐτὸν καθώς ἐστι;

32. Πολλὰ ἀπόκρυφά ἐστι μείζονα τούτων·
Ὀλίγα γὰρ ἑωράκαμεν τῶν ἔργων αὐτῦ.

33. Πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ Κύριος,
Καὶ τοῖς εὐσεβέσιν δέδωκε σοφίαν.

ΚΕΦ. ΜΔʹ. XLIV.

Πατέρων ὕμνος.

Αἰνέσωμεν δὴ ἄνδρας ἐνδόξους,
Καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν τῇ γενέσει.

2. Πολλὴν δόξαν ἔκτισεν ὁ Κύριος ἐν αὐτοῖς
Τῇ μεγαλωσύνῃ αὐτῦ ἀπ᾽ αἰῶνος. Τὴν μεγαλωσύνην

3. Κυριεύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις * αὐτῶν, * αὐτῦ
Καὶ ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἐν δυνάμει,
† Βουλευταὶ ἐν συνέσει αὐτῶν, † βουλεύσαι
Ἀπηγγελκότες ἐν προφητείαις·

4. Ἡγούμενοι λαοῦ ἐν διαβουλίοις
Καὶ συνέσει γραμματείας λαῦ,
Σοφοὶ ἐν λόγοις παιδείας αὐτῶν·

5. Ἐκζητοῦντες μέλη μουσικῶν,
Καὶ διηγούμενοι ἔπη ἐγγραφῇ· ἐν γραφῇ

6. Ἄνδρες πλούσιοι κεχορηγημένοι ἐν ἰσχύϊ,
Εἰρηνεύοντες ἐν κατοικίαις αὐτῶν·

7. Πάντες οὗτοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάσθησαν,
Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα.

8. Εἰσὶν αὐτῶν οἱ κατέλειπον ὄνομα,
Τῦ ἐκδιηγήσασθαι ἐπαίνους·

9. Καὶ εἰσὶν ὧν οὐκ ἔστι μνημόσυνον,
Καὶ ἀπώλοντο ὡς οὐχ ὑπάρξαντες,
Καὶ ἐγένοντο ὡς οὐ γεγονότες,
Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς.

10. Ἀλλ᾽ ἢ οὗτοι ἄνδρες ἐλέους,
Ὧν αἱ δικαιοσύναι οὐκ ἐπελήσθησαν·

11. Μετὰ τῦ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ
Ἀγαθὴ κληρονομία, ἔκγονα αὐτῶν
Ἐν ταῖς διαθήκαις· 12. ἔστη τὸ σπέρμα αὐτῶν
Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν δι᾽ αὐτούς·

13. Ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν,
Καὶ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται· ἐγκαταλειφθήσεται

14. Τὰ

v. 26. εὐδοκία) εὐοδία. ibid. stich. 2. τὰ πάντα) πάντα. v. 28. ἰσχύσομεν) ἰσχύσωμεν. v. 30. stich. 4. ἀφίκησθε) ἐφίκησθε. v. 33. stich. 2. δέδωκε) ἔδωκε. CAP. XLIV. v. 3. αὐτῦ) αὐτῶν. ibid stich. 3. βουλευταὶ) βουλεύσονται. v. 4. stich. 3. in Rom. σοφοὶ λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐτῶν. v. 5. stich. 2. Καὶ) deest. v. 6. ἐν ἰσχύϊ) ἰσχύϊ. ibid. stich. 2. κατοικίαις) παροικίαις. v. 12. τὸ σπέρμα, absque articulo. ibid. stich. 2. τὰ τέκνα) τέκνα. v. 13 stich. 2. ἐγκαταλειφθήσεται) ἐξαλειφθήσεται.

14. Τὰ σώματα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῇ εἰς γενεάς·

15. Σοφίαν αὐτῶν διηγήσονται λαοί,
Καὶ τὸν ἔπαινον αὐτῶν ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.

16. Ἐνὼχ εὐηρέστησε Κυρίῳ, καὶ μετετέθη,
Ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενεαῖς.

17. Νῶε εὑρέθη τέλειος δίκαιος,
Ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα·
Διὰ τοῦτο ἐγενήθη κατάλειμμα τῇ γῇ,
Ὅτε ἐγένετο ὁ κατακλυσμός·

18. Διαθῆκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτὸν,
Ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ πᾶσα σάρξ.

19. Ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πλήθους ἐθνῶν,
Καὶ οὐχ εὑρέθη ὅμοιος αὐτῷ ἐν τῇ δόξῃ·

20. Ὃς συνετήρησε νόμον ὑψίστου,
Καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ' αὐτοῦ·
Ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησε διαθήκην,
Καὶ ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστός·

21. Διὰ τοῦτο ἐν ὅρκῳ ἔστησεν αὐτῷ,
Ἐνευλογηθῆναι ἔθνη ἐν σπέρματι αὐτοῦ,
Πληθῦναι αὐτὸν ὡς χοῦν τῆς γῆς,
Καὶ ὡς ἄστρα ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
Καὶ κατακληρονομῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης,
Καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἄκρου τῆς γῆς.

22. Καὶ ἐν τῷ Ἰσαὰκ ἔστησεν οὕτως
Διὰ Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ
Εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην.

23. Καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰακώβ·
Ἐπέγνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ·
Καὶ διέστειλε μερίδας αὐτοῦ, διέστησεν
Ἐν φυλαῖς ἐμέρισε δεκαδύο·
Καὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλέους,
Εὑρίσκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός.

ΚΕΦ. ΜΕ'. XLV.

Ηγαπημένον ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Μωσῆν, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις· Ἠγαπημένον Μωσῆν

2. Ὡμοίωσεν αὐτὸν ἐν δόξῃ ἁγίων,
Καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν·

3. Ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσεν,
Ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλέων·
Ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ·

v. 14. Τὰ σώματα) τὸ σῶμα. v. 15. stich. 2. ἔπαινον αὐτῶν ἐξαγγελεῖ) ἔπαινον ἐξαγγέλλει. v. 17. stich. 4. in Rom. διὰ τοῦτο ἐγένετο κατακλυσμός. v. 18. stich. 2. ἐξαλειφθῇ) addit κατακλυσμῷ. v. 19. Ἀβραὰμ) ἀβραάμ. ibid. stich. 2. οὐχ) οὐκ. ibid. αὐτῷ) deest. v. 20. stich. 3. Ἐν σαρκὶ) καὶ ἐν σαρκί. v. 21. stich. 2. ἐν σπέρματι) ἐν τῷ σπέρματι. ibid. stich. 6. τῆς γῆς) absque articulo. v. 23. stich. 4. διέστησεν) διέστειλε. CAP. XLV. v. 1. stich. 2. Μωσῆν) μωυσῆν. v. 2. ἐν δόξῃ) ἐν deest.

4. Ἐν πίςει καὶ πραότητι αὐτὸν ἡγίασεν,
Ἐξελέξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός.

5. Ἠκέτισεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτȣ̃,
Καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολάς,
Νόμον ζωῆς καὶ ἐπιςήμης,
Διδάξαι τὸν Ἰακὼβ διαθήκην,
Καὶ κρίματα αὐτȣ̃ τὸν Ἰσραήλ.

6. Ἀαρὼν ὕψωσεν ἅγιον ὅμοιον αὐτῷ,
Ἀδελφὸν αὐτȣ̃ ἐκ φυλῆς Λευί·

7. Ἔςησεν αὐτῷ διαθήκην αἰῶνος,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαȣ̃·
Ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμίᾳ,
περιςολῇ Καὶ περιέζωσεν αὐτὸν περιςολὴν δόξης·

8. Ἐνέδυσεν αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος,
Καὶ ἐςερέωσεν αὐτὸν σκεύεσιν ἰσχύος,
περισκελῆ καὶ ποδήρη καὶ ἐπωμίδα·

9. Καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ῥοΐσκοις
Χρυσοῖς, κώδωσι πλείςοις κυκλόθεν,
Ἠχῆσαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτȣ̃,
Ἀκȣςὸν ποιῆσαι ἦχον ἐν ναῷ
Εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαȣ̃ αὐτȣ̃·

10. Στολῇ ἁγίᾳ, χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ
Καὶ πορφύρᾳ, ἔργῳ ποικιλτȣ̃,
ἀληθείας Λογείῳ κρίσεως δήλοις ἀληθείας,

11. Κεκλωσμένῃ κόκκῳ, ἔργῳ τεχνίτȣ,
Λίθοις πολυτελέσι γλύμματος σφραγῖδος,
Ἐν δέσει χρυσίȣ, ἔργῳ λιθȣργȣ̃,
Εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολαμμένῃ
Κατ᾽ ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραήλ·

12. Στέφανον χρυσȣ̃ν ἐπάνω κιδάρεως,
Ἐκτύπωμα σφραγῖδος ἁγιάσματος,
Καύχημα τιμῆς, ἔργον ἰσχύος,
Ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμούμενα ὡραῖα·

13. Πρὸ αὐτȣ̃ ȣ̓ γέγονε τοιαῦτα,
Ἕως αἰῶνος ȣ̓κ ἐνεδύσατο ἀλλογενὴς
Πλὴν τῶν υἱῶν αὐτȣ̃ μόνον,
Καὶ τὰ ἔκγονα αὐτȣ̃ διαπαντός.

14. Θυσίαι αὐτȣ̃ ὁλοκαρπωθήσονται
Καθημέραν ἐνδελεχῶς δίς.

15. Ἐπλήρωσε Μωσῆς τὰς χεῖρας,
Καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ·
Ἐγενήθη αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰώνιον,
Καὶ τῷ σπέρματι αὐτȣ̃ ἐν ἡμέραις ȣ̓ρανȣ̃,
Λειτȣργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱερατεύειν,
Καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτȣ̃ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτȣ̃.

16. Ἐξελέξατο αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ζῶντος,
Προσαγαγεῖν κάρπωσιν Κυρίῳ,
Θυμίαμα καὶ εὐωδίαν εἰς μνημόσυνον, εὐωδίας
Ἐξιλάσκεσθαι περὶ τȣ̃ λαȣ̃ αὐτȣ̃. ςȣ

17. Ἔδωκεν αὐτῷ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτȣ̃,
Ἐξȣσίαν ἐν διαθήκαις κριμάτων,
Διδάξαι τὸν Ἰακὼβ τὰ μαρτύρια, μαρτυρίαν

Καὶ

v. 4. πραότητι αὐτὸν) πραΰτητι αὐτȣ̃. v. 7. stich. 4. περιςολῇ) ςολήν. v. 15. Μωσῆς) Μωϋσῆς. ibid. stich. 4. Καὶ τῷ) καὶ ἐν τῷ. ibid. stich. 6. ὀνόματι) addit αὐτȣ̃. v. 16. stich. 3. εὐωδίαν) εὐωδίας. v. 17. αὐτῷ ἐν ταῖς ἐντολ.) αὐτὸν ἐν ἐντολαῖς. ibid. stich. 3. μαρτυρίαν) τὰ μαρτύρια.

Καὶ ἐν νόμῳ αὐτῦ φωτίσαι τὸν Ἰσ-
ραήλ.
18. Ἐπισυνέστησαν αὐτῷ ἀλλότριοι,
Καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
Ἄνδρες οἱ περὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν,
Καὶ ἡ συναγωγὴ Κορὲ ἐν θυμῷ καὶ
ὀργῇ.
19. Ἴδε Κύριος καὶ ὐκ ηὐδόκησε,
Καὶ συνετελέσθησαν ἐν θυμῷ ὀργῆς·
Ἐποίησεν αὐτοῖς τέρατα,
Καταναλῶσαι ἐν πυρὶ φλογὸς αὐ-
τῦς.
20. Καὶ προσέθηκεν Ἀαρὼν δόξαν,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν·
Ἀπαρχὰς πρωτογενημάτων ἐμέρισεν
αὐτῷ,
Ἄρτον ἐν πρώτοις ἡτοίμασεν ἐν πλησ-
μονῇ·
21. Καὶ γὰρ θυσίας Κυρίυ φάγονται,
Ἃς ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῷ σπέρμα-
τι αὐτῦ.
22. Πλὴν ἐν γῇ λαῦ ὐ κληρονομήσει,
Καὶ μερὶς ὐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ·
σῦ Αὐτὸς γὰρ μερὶς σῦ καὶ κληρονο-
μία.
23. Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ τρίτος εἰς
δόξαν,
Ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν ἐν φόβῳ Κυ-
ρίυ,
Καὶ στῆναι αὐτὸν ἐν τροπῇ λαῦ
Ἐν ἀγαθότητι προθυμίας ψυχῆς
αὐτῦ·
Καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῦ Ἰσραήλ.
24. Διὰ τῦτο ἐστάθη αὐτῷ διαθήκη εἰ-
ρήνης,
Προστατεῖν ἁγίων καὶ † λαῦ αὐτῦ, προστά-
Ἵνα αὐτῷ ᾖ καὶ τῷ σπέρματι αὐτῦ την
Ἱερωσύνης μεγαλεῖον εἰς τὺς αἰῶνας· † λαῷ
25. Κατὰ διαθήκην τῷ Δαυὶδ, Καὶ
Υἱῷ Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰύδα,
Κληρονομίας βασιλέως υἱῦ ἐξ υἱῦ μόνυ, κληρονο-
κληρονομία † Ἀαρὼν καὶ τῷ σπέρ- μίας
ματι αὐτῦ. † αὐτῷ
26. Δῴη ὑμῖν σοφίαν ἐν καρδίᾳ ὑμῶν, δοίη
Κρίνειν τὸν λαὸν αὐτῦ ἐν δικαιοσύνῃ,
ἵνα μὴ ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐ-
τῶν,
Καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς γενεὰν αὐ-
τῶν.

ΚΕΦ. Μς'. XLVI.

Κραταιὸς ἐν πολέμῳ Ἰησῦς υἱὸς
Ναυῆ,
Καὶ διάδοχος Μωσῆ ἐν προφη-
τείαις·
Ὃς ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῦ
Μέγας ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐκλεκτῶν αὐτῦ,
Ἐκδικῆσαι ἐπεγειρομένυς ἐχθρὺς,
Ὅπως κατακληρονομήσῃ τὸν Ἰσραήλ.
2. Ὡς ἐδοξάσθη ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρας
αὐτῦ,
Καὶ ἐν τῷ ἐκτεῖναι ῥομφαίαν ἐπὶ πό-
λεις.

v. 17. stich. 4. τὸν Ἰσραήλ.) absque articulo. v. 19. stich. 4. φλογὸς αὐτῦς.) φλογὸς αὐτοῦ. v. 20. stich. 3. ἐμέρισεν αὐτῷ.) ἐμέρισεν αὐτοῖς. ibid. stich. 4. in Rom. ἄρτον ἐν πρώτοις ἡτοίμασε πλησμονήν. v. 22. stich. 3. καὶ κληρονομία) καὶ deest. v. 23. stich. 3. στῆναι) στῆσαι. v. 25. stich. 2. Ἰεσσαὶ) deest. ibid. stich. 3. αὐτῷ καὶ τῷ) ἀαρὼν καὶ τῷ. v. 26. δοίη) δῴη. ibid. stich. 3. εἰς γενεὰν) εἰς γενεάς. CAP. XLVI. v. 1. ἐν πολέμῳ Ἰησῦς υἱὸς Ναυῆ) ἐν πολέμοις ἰησοῦς ναυῆ. ibid. stich. 2. Μωσῆ) μωϋσῆ. ibid. stich. 6. κατακληρονομήσῃ) κληρονομήσῃ. v. 2. stich. 2. Καὶ ἐν τῷ ἐκτεῖναι) καὶ τῷ ἐκκλῖναι.

3. Τίς πρότερος αὐτȣ̃ ὕτως ἔςη;
Τὺς γὰρ πολεμίȣς Κυρίȣ αὐτὸς ἀπήγαγεν.
4. Οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτȣ̃ ἐνεποδίσθη ὁ ἥλιος,
Καὶ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς δύο;
5. Ἐπεκαλέσατο τὸν ὕψιςον δυνάςην,
Ἐν τῷ θλίψαι αὐτὸν ἐχθρȣ̀ς κυκλόθεν·
Καὶ ἐπήκȣσεν αὐτȣ̃ μέγας Κύριος
Ἐν λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιᾶς·
6. Κατέῤῥαξεν ἐπ' ἔθνος πόλεμον,
Καὶ ἐν καταβάσει ἀπώλεσεν ἀνθεςηκότας,
Ἵνα γνῶσιν ἔθνη πανοπλίαν αὐτȣ̃,
Ὅτι ἐναντίον Κυρίȣ ὁ πόλεμος αὐτȣ̃·
Καὶ γὰρ ἐπηκολȣ́θησεν ὀπίσω δυνάςȣ.
7. Καὶ ἐν ἡμέραις Μωσέως ἐποίησεν ἔλεος,
Αὐτὸς καὶ Χαλὲβ υἱὸς Ἰεφοννῆ,
ἐχθρȣ̃ Ἀντιςῆναι ἔναντι ἐκκλησίας,
Κωλῦσαι λαὸν ἀπὸ ἁμαρτίας,
Καὶ κοπάσαι γογγυσμὸν πονηρίας·
8. Καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες διεσώθησαν
Ἀπὸ ἑξακοσίων χιλιάδων πεζῶν,
Εἰσάγειν αὐτȣ̀ς εἰς κληρονομίαν,
Εἰς γῆν ῥέȣσαν γάλα καὶ μέλι.
9. Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος τῷ Χαλὲβ ἰσχὺν,
Καὶ ἕως γήρȣς διέμεινεν αὐτῷ,
Ἐπιβῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς γῆς,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτȣ̃ κατέσχεν τὴν κληρονομίαν· καὶ
10. Ὅπως ἴδωσι πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
Ὅτι καλὸν τὸ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίȣ.
11. Καὶ οἱ κριταὶ ἕκαςος τῷ αὐτȣ̃ ὀνόματι, ὅσων ȣ̓κ ἐξεπόρνευσεν ἡ καρδία,
Καὶ ὅσοι ȣ̓κ ἀπεςράφησαν ἀπ' Κυρίȣ,
Εἴη τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν εὐλογίαις·
12. Τὰ ὀςᾶ αὐτῶν ἀναθάλοι ἐκ τȣ̃ τόπȣ αὐτῶν,
Καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀντικαταλλασσόμενον,
Ἐφ' υἱοῖς δεδοξασμένων αὐτῶν.
13. Ἠγαπημένος ὑπὸ κυρίȣ αὐτȣ̃ Σαμȣὴλ
Προφήτης Κυρίȣ κατέςησε βασιλείαν,
Καὶ ἔχρισεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτȣ̃·
14. Ἐν νόμῳ Κυρίȣ ἔκρινε συναγωγὴν,
Καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὸν Ἰακώβ.
15. Ἐν πίςει αὐτȣ̃ ἠκριβάσθη προφήτης,
Καὶ ἐγνώσθη ἐν ῥήμασιν αὐτȣ̃ πιςὸς ὁράσεως.
16. Καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον δυνάςην,

Ἐν

v. 3. πρότερος) πρότερον. ibid. ftich. 2. Κυρίου αὐτὸς ἀπήγαγεν.) κύριος αὐτὸς ἐπήγαγεν. v. 4. ἐνεποδίσθη) ἀνεπόδισεν. v. 5. ftich. 3. ἐπήκουσεν αὐτȣ̃) ἐπήκουσεν αὐτῶν. ibid. ftich. 4. λίθοις) ἐν λίθοις. v. 6. ftich. 3. πανοπλίαν αὐτοῦ) πανοπλίαν αὐτῶν. v. 7. Μωσέως) μωϋσέως. v. 8. ftich. 3. Εἰσάγειν) εἰσαγαγεῖν. v. 9. ftich. 3. τὸ ὕψος) absque articulo. ibid. ftich. 4. καὶ τὴν κληρονομίαν) κατέσχε κληρονομίαν. v. 15. ftich. 2. ἐν ῥήμασιν) ἐν πίστει.

Ἐν τῷ θλίψαι ἐχθροὺς αὐτοῦ κυκλόθεν,
Ἐν προσφορᾷ ἀρνὸς γαλαθηνοῦ·

17. Καὶ ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ Κύριος,
Καὶ ἐν ἤχῳ μεγάλῳ ἀκουστὴν ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτοῦ·

18. Καὶ ἐξέτριψεν ἡγουμένους Τυρίων,
Καὶ πάντας ἄρχοντας Φυλιστιείμ.

19. Καὶ πρὸ καιροῦ κοιμήσεως αἰῶνος
Ἐπεμαρτύρατο ἔναντι Κυρίου καὶ χριστοῦ·
Χρήματα καὶ ἕως ὑποδημάτων
Ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ εἴληφα·
Καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθρωπος.

20. Καὶ μετὰ τὸ ὑπνῶσαι αὐτὸν ἐπροφήτευσε,
Καὶ ὑπέδειξε βασιλεῖ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ·
Καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς φωνὴν αὐτοῦ,
Ἐν προφητείᾳ ἐξαλεῖψαι ἀνομίαν λαοῦ.

ΚΕΦ. ΜΖ΄. XLVII.

Καὶ μετὰ τοῦτον ἀνέστη Νάθαν
Προφητεύειν ἐν ἡμέραις Δαυίδ.

2. Ὥσπερ στέαρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου,
Οὕτως Δαυὶδ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.

3. Ἐν λέουσιν ἔπαιξεν ὡς ἐν ἐρίφοις,
Καὶ ἐν ἄρκοις ὡς ἐν ἄρνασι προβάτων.

4. Ἐν νεότητι αὐτοῦ οὐχὶ ἀπέκτεινε γίγαντα,
Καὶ ἐξῆρεν ὀνειδισμὸν ἐκ λαοῦ,
Ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρα ἐν λίθῳ σφενδόνης, χεῖρας
Καὶ καταβαλεῖν γαυρίαμα τοῦ Γολιάθ;

5. Ἐπεκαλέσατο γὰρ Κύριον τὸν ὕψιστον,
Καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κράτος
Ἐξᾶραι ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν πολέμῳ,
Ἀνυψῶσαι κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

6. Οὕτως ἐν μυριάσιν ἐδόξασεν αὐτὸν,
Καὶ ἤνεσεν αὐτὸν ἐν εὐλογίαις Κυρίου,
Ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτῷ διάδημα δόξης.

7. Ἐξέτριψε γὰρ ἐχθροὺς κυκλόθεν,
Καὶ ἐξουδένωσε Φυλιστιεὶμ τοὺς ὑπεναντίους·
Ἕως σήμερον συνέτριψεν αὐτῶν κέρας.

8. Ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἐξομολόγησιν
Ἁγίῳ ὑψίστῳ ῥήματι δόξης·
Ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὕμνησε,
Καὶ ἠγάπησε τὸν ποιήσαντα αὐτόν.

9. Καὶ ἔστησε ψαλτῳδοὺς κατέναντι θυσιαστηρίου,
Καὶ ἐξ ἤχους αὐτῶν γλυκαίνειν μέλη,
Καὶ καθ' ἡμέραν αἰνέσουσιν ἐν ταῖς ᾠδαῖς αὐτῶν·

10. Ἔδωκεν ἐν ἑορταῖς εὐπρέπειαν,
Καὶ ἐκόσμησε καιροὺς μέχρι συντελείας,
Ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοὺς τὸ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ,
Καὶ ἀπὸ πρωΐας ἠχεῖν τὸ ἁγίασμα.

v. 20. ἐπροφήτευσε) προεφήτευσε. ibid. stich. 3. φωνὴν) τὴν φωνήν. CAP. XLVII. v. 1. τοῦτον) τοῦτο. v. 2. stich. 2. ἀπὸ υἱῶν) ἀπὸ τῶν υἱῶν. v. 3. ἔπαιξεν) ἔπαισεν. v. 4. stich. 3. χεῖρας) χεῖρα. v. 9. θυσιαστηρίου) τοῦ θυσιαστηρίου. ibid. stich. 2. in Rom. καὶ ἐξ ἤχου αὐτῶν γλυκαίνει μέλη. v. 10. stich. 4. ἀπὸ πρωΐας) ἀπὸ πρωΐ.

11. Κύριος ἀφεῖλε τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ,
Καὶ ἀνύψωσεν εἰς αἰῶνα τὸ κέρας
αὐτοῦ,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλέων
Καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ Ἰσραήλ.

12. Μετὰ τοῦτον ἀνέστη υἱὸς ἐπιστήμων,
Καὶ δι᾽ αὐτὸν κατέλυσεν ἐν πλατυσ-
μῷ·

13. Σολωμὼν ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰ-
ρήνης,
Ὧ ὁ Θεὸς κατέπαυσε κυκλόθεν,
Ἵνα στήσῃ οἶκον ἐπ᾽ ὀνόματι αὐτοῦ,
Καὶ ἑτοιμάσῃ ἁγίασμα εἰς τὸν αἰῶ-
να.

14. Ὡς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σου,
Καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς συνέ-
σεως;

15. Γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχή σου,
Καὶ ἐνέπλησας ἐν παραβολαῖς αἰνιγ-
μάτων·

16. Εἰς νήσους πόῤῥω ἀφίκετο τὸ ὄνομά
σου,
Καὶ ἠγαπήθης ἐν τῇ εἰρήνῃ σου.

17. Καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ παροιμίαις καὶ πα-
ραβολαῖς,
ἐρημίαις Καὶ ἐν ἑρμηνείαις ἀπεθαύμασάν σε
χῶραι.

18. Ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ
Τοῦ ἐπικεκλημένου Θεοῦ Ἰσραὴλ,
Συνήγαγες ὡς κασσίτερον τὸ χρυ-
σίον,
μόλιβον Καὶ ὡς μόλιβδον ἐπλήθυνας ἀργύριον.

19. Παρανέκλινας τὰς λαγόνας σου γυ-
ναιξὶ,
Καὶ ἐνεξουσιάσθης ἐν τῷ σώματί σου·

20. Ἔδωκας μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου·
Καὶ ἐβεβήλωσας τὸ σπέρμα σου,
Ἐπαγαγεῖν ὀργὴν ἐπὶ τὰ τέκνα σου,
Καὶ κατανυγῆναι ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ σου· κατενύ-
γην

21. Γενέσθαι δίχα τυραννίδα,
Καὶ ἐξ Ἐφραὶμ ἄρξαι βασιλείαν
ἀπειθῆ.

22. Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλείπῃ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ,
Καὶ οὐ μὴ διαφθείρῃ ἀπὸ τῶν ἔργων
αὐτοῦ,
Οὐδὲ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ ἔκ-
γονα,
Καὶ τὸ σπέρμα τοῦ ἀγαπήσαντος
αὐτὸν οὐ μὴ ἐξάρῃ·
Καὶ τῷ Ἰακὼβ ἔδωκε κατάλειμμα,
Καὶ τῷ Δαυὶδ ἐξ αὐτοῦ ῥίζαν.

23. Καὶ ἀνεπαύσατο Σαλωμὼν μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ,
Καὶ κατέλιπε μεθ᾽ αὐτὸν ἐκ τοῦ σπέρ-
ματος αὐτοῦ
Λαοῦ ἀφροσύνην καὶ ἐλαττούμενον συν-
έσει
Ῥοβοὰμ, ὃς ἀπέστησε τὸν λαὸν ἐκ
βουλῆς αὐτοῦ,
Καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸν Ναβὰτ, ὃς ἐξή-
μαρτε τὸν Ἰσραὴλ,
Καὶ ἔδωκε τῷ Ἐφραὶμ ὁδὸν ἁμαρ-
τίας·

24. Καὶ

v. 12. Μετὰ τοῦτον) μετὰ τοῦτο. v. 13. Σολωμὼν) Σαλωμών. v. 17. Καὶ ἐν ᾠδαῖς) καὶ deest. ibid. stich. 2. ἐν ἐρημίαις) ἐν ἑρμηνείαις. v. 18. stich. 4. ὡς μόλιβον) ὡς μόλιβδον. v. 19. παρανέκλινας) παρενέκλινας. v. 22. ἐγκαταλείπῃ) καταλίπῃ. ibid. stich. 2. διαφθείρῃ) διαφθαρῇ. ibid. stich. 3. αὐτοῦ) deest. ibid. stich. 4. τὸ σπέρμα) absque articulo. v. 23. πατέρων αὐτοῦ) αὐτοῦ abest. ibid. stich. 2. μεθ᾽ αὐτὸν) μετ᾽ αὐτόν. ibid. stich. 4. τὸν λαὸν) absque articulo.

24. Καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα,
'Αποστῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν·
25. Καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξεζήτησαν,
Ὡς Ἕως ἐκδίκησις ἔλθῃ ἐπ' αὐτούς.

ΚΕΦ. ΜΗ'. XLVIII.

ΚΑΙ ἀνέστη Ἠλίας προφήτης ὡς πῦρ,
Καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο·
2. Ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμὸν ἰσχυρὸν,
Καὶ τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς·
3. Ἐν λόγῳ Κυρίου ἀνέσχεν οὐρανὸν,
Κατήγαγεν οὕτως τρὶς πῦρ.
4. Ὡς ἐδοξάσθης Ἠλία ἐν θαυμασίοις σου;
Καὶ τίς ὅμοιός σοι καυχήσεται;
5. Ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου, καὶ ἐξ ᾅδου ψυχὴν ἐν λόγῳ ὑψίστου·
6. Ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν,
Καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν.
7. Ἀκούων ἐν Σινᾶ ἐλεγμὸν Κυρίου,
Καὶ ἐν Χωρὴβ κρίματα ἐκδικήσεως.
8. Ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα,
Καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν.
λαμπάδι 9. Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς
Ἐν ἅρματι ἵππων πυρίνων·
10. Ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιροὺς, ἐλεγμὸς
Κοπάσαι ὀργὴν κρίσεως Κυρίου πρὸ θυμοῦ,
Καὶ ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν,
Καὶ καταστῆσαι φυλὰς Ἰακώβ.
11. Μακάριοι οἱ ἰδόντες σε,
Καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοιμημένοι, κεκοσμημένοι
Καὶ γὰρ ἡμεῖς * ζωῇ ζησόμεθα.
12. Ἠλίας, † ὃς ἐν λαίλαπι ἐσκεπάσθη, * ζωῆς
Καὶ Ἐλισαιὲ ἐπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ. † ὃς ἁγίου
Καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρχοντος,
Καὶ οὐ κατεδυνάστευσεν αὐτὸν οὐδείς·
13. Πᾶς λόγος οὐχ ὑπερῆρεν αὐτὸν,
Καὶ ἐν κοιμήσει ἐπροφήτευσε τὸ σῶμα αὐτοῦ·
14. Καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα,
Καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ.
15. Ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετενόησεν ὁ λαὸς,
Καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν,
Ἕως ἐπρονομεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν,
Καὶ διεσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
Καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς ὀλιγοστὸς,
Καὶ ἄρχων ἐν τῷ οἴκῳ Δαυίδ·

16. Τινὲς

v. 25. ſtich. 2. Ὡς) Ἕως. CAP. XLVIII. v. 4. ἐν θαυμασίοις) ἐν τοῖς θαυμασίοις. ibid. ſtich. 2. καυχήσεται) καυχᾶσθαι. v. 7. Ἀκούων) ὁ ἀκούων. v. 9. λαμπάδι) λαίλαπι. v. 10. ἐλεγμὸς) ἐν ἐλεγμοῖς. ibid. ſtich. 3. ἐπιστρέψαι) præmittit καί. v. 11. ſtich. 3. ζωῆς) ζωῇ. v. 12. ſtich. 2. in Rom. καὶ Ἐλισαιὲ ἐνεπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ. v. 13. οὐχ) οὐκ. v. 15. ſtich. 3. ἀπὸ γῆς) ἀπὸ τῆς γῆς. ibid. ſtich. 4. διεσκορπίσθησαν) ἐσκορπίσθησαν. ibid. ſtich. 6. ἐν τῷ οἴκῳ) ἐν deeſt.

16. Τινὲς μὲν αὐτῶν ἐποίησαν τὸ ἀρεστόν,
Τινὲς δὲ ἐπλήθυναν ἁμαρτίας.

17. Ἐζεκίας ὠχύρωσε τὴν πόλιν αὐτοῦ,
Καὶ εἰσήγαγεν εἰς μέσον αὐτῆς ὕδωρ·
Ὤρυξεν ἐν σιδήρῳ ἀκρότομον,
Καὶ ᾠκοδόμησε κρήνας εἰς ὕδατα.

18. Ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Σενναχηρεὶμ, καὶ ἀπέστειλε Ῥαψάκην, καὶ ἀπῆρεν ἐκ Λαχείς·
Καὶ ἐπῆρεν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν,
Καὶ ἐμεγαλαύχησεν ὑπερηφανίᾳ αὐτοῦ.

19. Τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν,
Καὶ ὠδίνησαν ὡς αἱ τίκτουσαι·

20. Καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν Κύριον τὸν ἐλεήμονα,
Ἐκπετάσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐτόν·
Καὶ ὁ ἅγιος ἐξ οὐρανοῦ ταχὺ ἐπήκουσεν αὐτῶν,
Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἡσαΐου·

21. Ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἀσσυρίων,
Καὶ ἐξέτριψεν αὐτοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ.

22. Ἐποίησε γὰρ Ἐζεκίας τὸ ἀρεστὸν Κυρίῳ,
Καὶ ἐνίσχυσεν ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
Ἃς ἐνετείλατο Ἡσαΐας ὁ προφήτης,
Ὁ μέγας καὶ πιστὸς ἐν ὁράσει αὐτοῦ·

23. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος,
Καὶ προσέθηκε ζωὴν βασιλεῖ·

24. Πνεύματι μεγάλῳ εἶδε τὰ ἔσχατα,
Καὶ παρεκάλεσε τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιών·

25. Ἕως τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξε τὰ ἐσόμενα,
Καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρινὴ παραγενέσθαι αὐτά.

ΚΕΦ. ΜΘʹ. XLIX.

Μνημόσυνον Ἰωσίου εἰς σύνθεσιν θυμιάματος,
Ἐσκευασμένον ἔργον μυρεψοῦ·
Ἐν παντὶ στόματι ὡς μέλι γλυκανθήσεται,
Καὶ ὡς μουσικὰ ἐν συμποσίῳ οἴνου.

2. Αὐτὸς κατηυθύνθη ἐν ἐπιστροφῇ λαοῦ,
Καὶ ἐξῆρε βδελύγματα ἀνομίας·

3. Κατεύθυνε πρὸς Κύριον τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὁδὸν
Ἐν ἡμέραις ἀνόμων κατίσχυσε τὴν εὐσέβειαν.

4. Πάρεξ Δαυὶδ, καὶ Ἐζεκίου, καὶ Ἰωσίου,
Πάντες πλημμελείᾳ ἐπλημμέλησαν·
Κατέλειπον γὰρ τὸν νόμον τοῦ ὑψίστου,
Οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἐξέλειπον.

5. Ἔδωκεν γὰρ τὸ κέρας αὐτῶν ἑτέροις, ἔδωκαν
Καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ἔθνει ἀλλοτρίῳ·

6. Ἐνεπύρισαν ἐκλεκτὴν πόλιν ἁγιάσματος,

Καὶ

v. 17. stich. 2. αὐτῆς ὕδωρ) αὐτῶν τὸν γώγ. v. 18. ἀνέβη Σενναχηρεὶμ) ἀνέβησεν ναχηρίμ. ibid. stich. 2. χεῖρα) ἡ χείρ. v. 19. αἱ χεῖρες) absque articulo. CAP. XLIX. v. 1. stich. 2. ἔργον) ἔργῳ. v. 3. τὴν ὁδὸν) τὴν καρδίαν. v. 4. stich. 2. πλημμελείᾳ) πλημμέλειαν.

Καὶ ἠρήμωσαν τὰς ὁδὲς αὐτῆς
Ἰηρεμίȣ Ἐν χειρὶ Ἱερεμίȣ.
7. Ἐκάκωσαν γὰρ αὐτὸν,
Καὶ αὐτὸς ἐν μήτρᾳ ἡγιάσθη προφήτης
Ἐκριζοῦν καὶ κακοῦν καὶ ἀπολύειν,
Ὡσαύτως οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν.
Ἰεζεκιὴλ 8. Ἰεζεκιήλος ἴδεν ὅρασιν δόξης,
ὃς Ἣν ὑπέδειξεν αὐτῷ ἐπὶ ἅρματος Χερȣβείμ·
9. Καὶ γὰρ ἐμνήσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὄμβρῳ,
Καὶ ἀγαθῶσαι τȣ̀ς εὐθύνοντας ὁδȣ́ς.
10. Καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν τὰ ὀςᾶ
Ἀναθάλοι ἐκ τȣ͂ τόπȣ αὐτῶν·
Παρεκάλεσαν γὰρ τὸν Ἰακὼβ,
Καὶ ἐλυτρώσαντο αὐτȣ̀ς ἐν πίςει ἐλπίδος.
11. Πῶς μεγαλύνωμεν τὸν Ζοροβάβελ;
Καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾶς χειρός·
12. Οὕτως Ἰησȣ͂ς υἱὸς Ἰωσεδὲκ,
Οἳ ἐν ἡμέραις αὐτῶν ᾠκοδόμησαν
πύργον οἶκον,
Καὶ ἀνύψωσαν ναὸν ἅγιον Κυρίῳ,
Ἡτοιμασμένον εἰς δόξαν αἰῶνος.
Νεεμίȣ 13. Καὶ ἐν ἐκλεκτοῖς ἦν Νεεμίας, ȣ̃ ἐπὶ πολὺ τὸ μνημόσυνον,
Τȣ͂ ἐγείραντος ἡμῖν τείχη πεπτωκότα,
Καὶ στήσαντος πύλας καὶ μοχλȣ̀ς,
Καὶ ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν.
14. Οὐδ᾽ εἷς ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς γῆς τοιȣ͂τος οἷος Ἐνώχ·
Καὶ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς. μετετέθη
15. Οὐδὲ ὡς Ἰωσὴφ ἐγενήθη ἀνὴρ,
Ἡγȣ́μενος ἀδελφῶν, στήριγμα λαȣ͂,
Καὶ τὰ ὀςᾶ αὐτȣ͂ ἐπεσκέπησαν.
16. Σὴμ καὶ Σὴθ ἐν ἀνθρώποις ἐδοξάσθησαν,
Καὶ ὑπὲρ πᾶν ζῶον ἐν τῇ κτίσει Ἀδάμ.

ΚΕΦ. Ν΄. L.

Σίμων Ὀνίȣ υἱὸς ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας,
Ὃς ἐν ζωῇ αὐτȣ͂ ὑπέῤῥαψεν οἶκον,
Καὶ ἐν ἡμέραις αὐτȣ͂ ἐστερέωσε ναὸν,
2. Καὶ ὑπ᾽ αὐτȣ͂ ἐθεμελιώθη ὕψος διπλῆς,
Ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλȣ ἱερȣ͂·
3. Ἐν ἡμέραις αὐτȣ͂ ἠλαττώθη ἀποδοχεῖα ὑδάτων,
Λάκκος ὡσεὶ θαλάσσης τὸ περίμετρον·
4. Ὁ φροντίζων τȣ͂ λαȣ͂ αὐτȣ͂ ἀπὸ πτώσεως,
Καὶ ἐνισχύσας πόλιν ἐν πολιορκήσει. ἐμπολιορκῆσαι
5. Ὃς ἐδοξάσθη ἐν περιστροφῇ λαȣ͂,
Ἐν ἐξόδῳ οἴκȣ καταπετάσματος·

v. 6. stich. 3. Ἰηρεμίȣ) ἱερεμίου. v. 7. stich. 3. ἀπολύειν) ἀπολλύειν. v. 10. stich. 3. Παρεκάλεσαν γὰρ) παρεκάλεσε δὲ. ibid. stich. 4. ἐλυτρώσαντο) ἐλυτρώσατο. v. 12. stich. 2. & 3. πύργον ἀνύψωσαν ναὸν) οἶκον καὶ ἀνύψωσαν λαὸν. v. 14. in Rom. οὐδὲ εἷς ἐκτίσθη οἷος Ἐνὼχ τοιȣ͂τος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς. v. 15. ἐγενήθη) ἐγεννήθη. CAP. L. v. 1. ὁ ἱερεὺς) ἱερεὺς. ibid. stich. 3. ναὸν) τὸν ναὸν. v. 3. ἀποδοχεῖα) ἀποδοχεῖον. ibid. stich. 2. Λάκκος) χαλκός. v. 5. Ὃς) ὡς.

6. Ὡς ἀστὴρ ἑωθινὸς ἐν μέσῳ νεφέλης,
Ὡς σελήνη πλήρης ἐν ἡμέραις,
7. Ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναὸν ὑψίστου,
Ὡς τόξον φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης·
8. Ὡς ἄνθος ῥόδων ἐν ἡμέραις νέων,
Ὡσεὶ κρίνα ἐπ' ἐξόδῳ ὕδατος,
Ὡς βλαστὸς Λιβάνου ἐν ἡμέραις θέρους·
9. Ὡς πῦρ καὶ λίβανος ἐπὶ πυρείου,
Ὡς σκεῦος χρυσίου ὁλοσφύρητον,
Κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ·
10. Ὡς ἐλαία ἀναθάλλουσα καρπούς,
Καὶ ὡς κυπάρισσος ὑψουμένη ἐν νεφέλαις.
11. Ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολὴν δόξης,
Καὶ ἐνδιδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, καύματος
Ἐν ἀναβάσει θυσιαστηρίου ἁγίου
Ἐδόξασε περιβολὴν ἁγιάσματος·
12. Ἐν δὲ τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειρῶν ἱερέων,
Καὶ αὐτὸς ἑστηκὼς παρ' ἐσχάρᾳ βωμοῦ,
Κυκλόθεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν,
Ὡς βλάστημα κέδρων ἐν τῷ Λιβάνῳ,
Καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων·
13. Καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἐν δόξῃ αὐτῶν,
Καὶ προσφορὰ Κυρίου ἐν χερσὶν αὐτῶν
Ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ·
14. Καὶ συντέλειαν λειτουργῶν ἐπὶ βωμῶν,
Κοσμῆσαι προσφορὰν ὑψίστου παντοκράτορος,
15. Ἐξέτεινεν ἐπὶ σπονδείου χεῖρα αὐτοῦ,
Καὶ ἔσπεισεν ἐξ αἵματος σταφυλῆς·
Ἐξέχεεν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίου
Ὀσμὴν εὐωδίας ὑψίστῳ παμβασιλεῖ.
16. Τότε ἀνέκραγον οἱ υἱοὶ Ἀαρών,
Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς ἤχησαν,
Ἀκουστὴν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην,
Εἰς μνημόσυνον ἔναντι ὑψίστου·
17. Τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσαν,
Καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν,
Προσκυνῆσαι Κυρίῳ παντοκράτορι,
Θεῷ ὑψίστῳ.
18. Καὶ ᾔνεσαν οἱ ψαλτῳδοὶ ἐν φωναῖς αὐτῶν,
Ἐν πλείστῳ ἤχῳ ἐγλυκάνθη μέλος· οἴκῳ ἐμεγαλύνθη
19. Καὶ ἐδεήθη ὁ λαὸς Κυρίου ὑψίστου
Ἐν προσευχῇ κατέναντι ἐλεήμονος,
Ἕως συντελεσθῇ κόσμος Κυρίου,
Καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν.
20. Τότε καταβὰς ἐπῆρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ χεῖρα πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν Ἰσραήλ,

Δοῦναι

v. 7. ſtich. 2. Ὡς τόξον) præmittit καὶ. v. 8. ſtich. 2. Ὡσεὶ) ὡς. ibid. ἐξόδῳ) ἐξόδων. v. 9. πυρείου) πυρὸς. v. 11. ſtich. 2. καύματος) καυχήματος. v. 12. ſtich. 2. ἑστηκὼς) ἑστὼς. ibid. ſtich. 4. κέδρων) κέδρου. v. 14. ἐπὶ βωμοῦ) ἐπὶ βωμῶν. v. 16. οἱ υἱοὶ) υἱοί. v. 17. κατέσπευσαν) κατέσπευσε. ibid. ſtich. 3. Κυρίῳ) τῷ κυρίῳ αὐτῶν. ibid. ὑψίστῳ) τῷ ὑψίστῳ. v. 18. Ψαλτῳδοὶ) ψαλμῳδοί. ibid. ſtich. 2. ἐμεγαλύνθη) ἐγλυκάνθη. v. 20 ſtich. 1. in Rom. τότε καταβὰς ἐπῆρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν ἰσραήλ.

Κυρίῳ Δοῦναι εὐλογίαν Κυρίου ἐκ χειλέων αὐ-
τοῦ,
Καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καυχήσασθαι·
ἐδευτέρωσεν ἐπὶ 21. Καὶ ἐδευτέρωσαν ἐν προσκυνήσει,
† Ἐπιδείξασθαι † Ἐπιδέξασθαι τὴν εὐλογίαν παρὰ ὑ-
ψίστου·
22. Καὶ νῦν εὐλογήσατε τῷ Θεῷ πάν-
των
Τῷ μεγάλα ποιοῦντι πάντη,
Τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μή-
τρας,
Καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ·
23. Δώη ἡμῖν εὐφροσύνην καρδίας,
Καὶ γενέσθαι εἰρήνην ἐν ἡμέραις ἡμῶν
Ἐν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ
αἰῶνος·
24. Ἐμπιστεῦσαι μεθ' ἡμῶν τὸ ἔλεος
αὐτοῦ,
αὐτοῦ Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν λυτρωσά-
σθω ἡμᾶς.
25. Ἐν δυσὶν ἔθνεσι προσώχθισεν ἡ ψυ-
χή μου,
Καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἔστιν ἔθνος·
26. Οἱ καθήμενοι ἐν ὄρει Σαμαρείας,
καὶ Φυλιστιείμ,
Καὶ ὁ λαὸς ὁ μωρὸς ὁ κατοικῶν ἐν
Σικίμοις.
27. Παιδείαν συνέσεως καὶ ἐπιστήμης
Ἐχάραξα Ἐχάραξεν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ
Ἰησοῦς υἱὸς Σειρὰχ Ἐλεάζαρ ὁ Ἱερο-
σολυμίτης,
Ὃς ἀνώμβρησε σοφίαν ἀπὸ καρδίας
αὐτοῦ.
28. Μακάριος ὃς ἐν τούτοις ἀναστραφή-
σεται, καὶ θεὶς αὐτὰ ἐπὶ καρ-
δίαν αὐτοῦ σοφισθήσεται·
29. Ἐὰν γὰρ ταῦτα ποιήσῃ, πρὸς πάν-
τα ἰσχύσει, ὅτι φῶς Κυρίου τὸ ἴ-
χνος αὐτοῦ,
Καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν.
Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο,
γένοιτο.

ΚΕΦ. ΝΑ'. LI.

Προσευχὴ Ἰησοῦ υἱοῦ Σιράχ.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε βασιλεῦ, Ἐξομολογοῦμαι
καὶ αἰνέσω σε Θεὸν τὸν σωτῆ-
ρά μου,
Ἐξομολογοῦμαι τῷ ὀνόματί σου·
2. Ὅτι σκεπαστὴς καὶ βοηθὸς ἐγένου
μοι,
Καὶ ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπω-
λείας, καὶ ἐκ παγίδος διαβολῆς
γλώσσης,
Ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεῦδος, καὶ
ἔναντι τῶν παρεστηκότων
Ἐγένου μοι βοηθὸς, 3. καὶ ἐλυτρώσω
με
Κατὰ τὸ πλῆθος ἐλέους καὶ ὀνόμα-
τός σου,
Ἐκ βρυγμῶν ἑτοίμων εἰς βρῶμα, ἕτοιμον
Ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχήν
μου,
Ἐκ πλειόνων θλίψεων ὧν ἔσχον,

v. 20. ſtich. 3. καυχήσασθαι) καυχᾶσθαι. v. 21. ἐπὶ προσκ.) ἐν προσκυνήσει. v. 22. ſtich. 2. & 3. πάντων μεγάλα ποιοῦντι) πάντες τῷ μεγαλοποιοῦντι. v. 26. καὶ Φυλιστιείμ) καὶ deeſt. ibid. ſtich. 2. ὁ μωρὸς) μωρός. v. 27. ſtich. 3. Ἐλεάζαρ ὁ) non habet. v. 28. καὶ θεὶς) καὶ ὁ θείς. v. 29. ταῦτα) αὐτά. CAP. LI. Inſcr. Σιρὰχ) σειράχ. v. 1. Ἐξομολογοῦμαι) Ἐξομολογήσομαι. ibid. αἰνέσω) addit σε. v. 2. ſtich. 2. ἀπωλείας) ἀπολείας. ibid. ſtich. 4. Ἐγένου βοηθὸς) ἐγένου μοι βοηθός. v. 3. ſtich. 3. ἕτοιμον) ἑτοίμων.

4. Ἀπὸ πνιγμῦ πυρᾶς κυκλόθεν,
Καὶ ἐκ μέσυ πυρὸς ᾗ ὐκ ἐξέκαυσα,

5. Ἐκ βάθυς κοιλίας ᾅδυ,
Καὶ ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτυ καὶ λόγυ ψευδῦς.

6. Βασιλεῖ διαβολὴ ἐκ γλώσσης ἀδίκυ·
Ἤγγισεν ἕως θανάτυ ἡ ψυχή μυ,
Καὶ ἡ ζωή μυ ἦν σύνεγγυς ᾅδυ κάτω.

7. Περιέσχον με πάντοθεν, καὶ ὐκ ἦν ὁ βοηθῶν·
Ἐνέβλεπον εἰς ἀντίληψιν ἀνθρώπων, καὶ ὐκ ἦν.

8. Καὶ ἐμνήσθην τῦ ἐλέυς συ Κύριε,
Καὶ τῆς ἐργασίας συ τῆς ἀπ' αἰῶνος·
Ὅτι ἐξαιρῇ τὺς ὑπομένοντάς σε,
Καὶ σώζεις αὐτὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν·

9. Καὶ ἀνύψωσα ἀπὸ γῆς ἱκετείαν μυ,
ἀπὸ ἀθανάτυ Καὶ ὑπὲρ θανάτυ ῥύσεως ἐδεήθην·

10. Ἐπεκαλεσάμην Κύριον πατέρα κυρίυ μυ,
Μή με ἐγκαταλιπεῖν ἐν ἡμέραις θλίψεως,
Ἐν καιρῷ ὑπερηφάνων ἀβοηθησίας·

11. Αἰνέσω τὸ ὄνομά συ ἐνδελεχῶς,
Καὶ ὑμνήσω ἐν ἐξομολογήσει·
Καὶ εἰσηκύσθη ἡ δέησίς μυ.

12. Ἔσωσας γάρ με ἐξ ἀπωλείας,
ἐξελεῖμαι Καὶ ἐξεῖλυ με ἐκ χειρὸς πονηρῦ (καὶ ἐξεῖλυ με)·
Διὰ τῦτο ἐξομολογήσομαί σοι, καὶ αἰνέσω σοι, καὶ εὐλογήσω τῷ ὀνόματι Κυρίυ.

13. Ἔτι ὢν νεώτερος πρὶν ἢ πλανηθῆναί με,
Ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ μυ·

14. Ἔναντι ναῦ ἠξίουν περὶ αὐτῆς,
Καὶ ἕως ἐσχάτων ἐκζητήσω αὐτήν.

15. Ἐξ ἄνθυς ὡς περκαζέσης ςαφυλῆς, ἕως
Ηὐφράνθη ἡ καρδία μυ ἐν αὐτῇ·
Ἐπέβη ὁ πῦς μυ ἐν εὐθύτητι,
Ἐκ νεότητός μυ ἴχνευον αὐτήν.

16. Ἔκλινα ὀλίγον τὸ ὖς μυ καὶ ἐδεξάμην,
Καὶ πολλὴν εὗρον ἐμαυτῷ παιδείαν·

17. Προκοπὴ ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ·
Τῷ διδόντι μοι σοφίαν, δώσω δόξαν.

18. Διενοήθην γὰρ τῦ ποιῆσαί με αὐτήν,
Καὶ ἐζήλωσα τὸ ἀγαθὸν, καὶ ὐ μὴ αἰσχυνθῶ.

19. Διαμεμάχηται ἡ ψυχή μυ ἐν αὐτῇ, διαμεμάχισαι
Καὶ ἐν ποιήσει μυ † διηκριβωσάμην· † διηκριβησάμην
Τὰς χεῖράς μυ ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος,
Καὶ τὰ ἀγνοήματα αὐτῆς ἐπένθησα.

20. Τὴν ψυχήν μυ κατεύθυνα εἰς αὐτήν,

Καὶ

v. 4. πυρᾶς) πυρός. v. 7. stich. 2. Ἐνέβλεπον) ἐμβλέπων. v. 8. stich. 3. ἐξαιρῇ) ἐξελῇ. ibid. stich. 4. ἐχθρῶν) ἐθνῶν. v. 9. ἀπὸ γῆς) ἐπὶ γῆς. ibid. stich. 2. ἀπὸ ἀθανάτου, ὑπὲρ θανάτου. v. 12. stich. 2. in Rom. καὶ ἐξεῖλου με ἐκ καιρῦ πονηροῦ. ibid. stich. 3. ἐξομολ. σοι, καὶ) σοι deest. v. 15. ἕως) ὡς. ibid. stich. 4. ἴχνευον) ἴχνευσα. ibid. stich. 2. διδόντι addit μοι. v. 18. ποιῆσαί με) με abest. v. 19. διαμεμάχισαι) διαμεμάχηται. ibid. stich. 2. μου διηκριβησάμην) λιμοῦ διηκριβωσάμην.

καιρῷ θερισμῷ

Καὶ ἐν καθαρισμῷ εὗρον αὐτήν·
Καρδίαν ἐκlησάμην μετ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς·
Διὰ τῦτο ὁ μὴ ἐγκαταλειφθῶ.

21. Καὶ ἡ κοιλία μȣ ἐταράχθη τȣ͂ ἐκζητῆσαι αὐτήν·
Διὰ τῦτο ἐκlησάμην ἀγαθὸν κlῆμα.

22. Ἔδωκε Κύριος γλῶσσάν μȣ μισθόν μȣ,
Καὶ ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν·

23. Ἐγγίσατε πρός με ἀπαίδευτοι,
Καὶ αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδείας.

αὐλισθήσεσθε

24. Τί ὅτι ὑςερεῖτε, λέγετε, ἐν τούτοις,
Καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα;

25. Ἤνοιξα τὸ ςόμα μȣ, καὶ ἐλάλησα·
Κτήσασθε ἑαυτοῖς ἄνευ ἀργυρίȣ·

26. Τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπόθετε ὑπὸ ζυγὸν,
Καὶ ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν·
Ἐγγύς ἐςιν εὑρεῖν αὐτήν.

27. Ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα,
Καὶ εὗρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνάπαυσιν.

28. Μετάσχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἀριθμῷ ἀργυρίȣ·
Καὶ πολὺν χρυσὸν κlήσασθε ἐν αὐτῇ.

29. Εὐφρανθείη ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἐλέει αὐτȣ͂,
Καὶ μὴ αἰσχυνθείητε ἐν αἰνέσει αὐτȣ͂.

30. Ἐργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιρȣ͂,
Καὶ δώσει τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτȣ͂.

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΕΙΡΑΧ.

v. 20. ſtich. 2. & 3. in *Edit. Rom.* transponuntur. ibid. ſtich. 2. *ἐν καιρῷ θερισμοῦ*) *ἐν καθαρισμῷ.* ibid. ſtich. 3. *μετ' αὐτῆς*) *μετ' αυτῶν.* v. 21. *τȣ͂*) abeſt. v. 22. *γλῶσσάν μου*) *γλῶσσάν μοι.* v. 23. ſtich. 2. *αὐλισθήσεσθε*) *αὐλίσθητε.* v. 24. *Τί ὅτι*) *διότι.* ibid. *λέγετε*) abeſt.

